

The image shows a close-up of a marbled paper pattern, likely from an antique book. The pattern consists of dense, swirling, and wavy lines in shades of brown, cream, blue, and gold. The overall effect is reminiscent of water marbling or a similar traditional paper-making technique. The pattern is set against a dark, possibly black or dark brown, background. In the bottom left corner, there is a small, rectangular area with a dark background and white text. The text is arranged in three lines, reading "UNIV. OF TORONTO LIBRARY".

UNIV. OF
TORONTO
LIBRARY

Lu 92k

Toronto University Library
Presented by

Bernhard Tauchnitz, Leipzig
through the Committee formed in
The Old Country

to aid in replacing the loss caused by
The disastrous Fire of February the 14th.

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

LGr
H 766B

HOMERI)

O P E R A.

EDIDIT

GUILELMUS BAEUMLEIN.

PARS I. — ILIAS.

EDITIO STEREOTYPA.

EX OFFICINA BERNHARDI TAUCHNITZ.

LIPSIAE MDCCCLIV.

MEMORANDUM

7756

18/11/90

2 Vol 2

1854

HOMERI
I L I A S.

EDIDIT

GUILELMUS BAEUMLEIN.

EDITIO STEREOTYPA.

EX OFFICINA BERNHARDI TAUCHNITZ.

LIPSIAE MDCCCLIV.

COMMENTATIO DE HOMERO EIUSQUE CARMINIBUS.

§. 1. Nihil Homeri carminibus antiquius Graeci habuerunt. Quidquid vel arte poetica vel doctrina valebant homines doctissimi, id ab Homeri divino ingenio venerabundi repetebant. Iidem vel ante Homerum poetas exstitisse aliquos censuerunt, ut Olenem, Linum, Orpheum, Musaeum, alios. Quorum quamvis ficta sint nomina carminaque, quae nunc feruntur, tamen in ipsis Homeri carminibus satis multa vestigia insunt, quibus aliquis floruisse ante Homerum epicam quandam poesin probaverit. Ut illud taceam, summum, quo Ilias et Odyssea conspicuae sunt, artificium non ita subito videri enituisse, sed a simpliciore potius profectum esse initio: breviorum carminum, quibus quae patrum memoria gesta erant praeclara facinora laudabantur, testes in Iliade atque Odyssea habes idoneos. Achilles quidem, quum otiosus apud naves desideret, laudes fortissimorum virorum cecinisse fertur IX, 189. Hominum praeterea rerumque, quae aut fatales Graecis acciderunt aut bene ab ipsis gestae sunt, strictim, ut quae fama cantuque omnibus cognitae sint, in Iliade et Odyssea mentio subinde facta est Od. I, 338 sqq. II, 118 sqq. In his sunt Hercules plurimum laudatus, *Ἀργὸν πᾶσι μέλουσα* (Od. XII, 70), *οἶτος Ἀχαιῶν, ὅσ' ἔρξαν τ' ἐπαθόν τε καὶ ὅσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί* (VIII, 489), quae res Troicae et novissimae et gratissimae (Od. II, 351 sq.) auditoribus erant; in primis *νεῖκος Ὀδυσσοῦ καὶ Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος* (Od. VIII, 75), *ἔπικον νόσμος δουρατέου* (Od. VIII, 492), *νόστος Ἀχαιῶν λυγρός* (Od. I, 326), denique poenae ab Aegistho per Orestem sumptae (Od. III, 203 sq.). Atque adeo poetarum quendam ordinem publicumque munus, cuius leviora in Iliade exstant indicia (Thamyris enim vates apud Eurytum Oechaliae regem versatur II, 595; fidibus aliquis inter medios saltantes canit XVIII, 604), Odyssea bene cognitum habet. Inter Agamemnonis familiares poeta quidam fuisse perhibetur (III, 267 sq.), cui Troiam profecturus Agamemno curam uxoris demandavit. Apud Ithacenses Phemius (I, 153 sq. XXII, 331. 356), apud Phaeaces Demodocus (VIII, 43. 254 sqq. 471 sqq.) regio iussu epulis intersunt, ut

cantu convivas oblectent. Qui quamquam victum quaerunt regum voluntati inservientes, tamen iidem divino spiritu afflari sacrique esse putantur (I, 347 sqq. VIII, 44 sq. 73. 481. 499. XVII, 518 sq. XXII, 345 sqq.). Cithara et praeludunt cantui et inter cantum utuntur (I, 155. 159. VIII, 90 coll. v. 98 sqq. 261 sq. 266. 537 sq. XVII, 261 sqq.). Quid? quod saltando interdum, non cantu modo citharaque, numeri videntur expressi esse (II. XVIII, 604sqq. Od. VIII, 260 sqq. XXIII, 134sq.).

Fuerunt igitur ante Homerum poetae, qui sive magis conciso sive prolixiore cantu inter regum epulas ludosque solemnes rebus ante gestis lumen afferrent; neque consentaneum videtur, si quis ipsa initia et incunabula poesis epicae in Homeri carminibus inesse arbitretur. Immo postquam a pluribus perque tempus aliquod epicae poesis varia materia tentata periculum factum est, ad altiorem quendam gradum poesin epicam ab Homero provectam videmus.

§. 2. Vitae Homeri complures exstant, in quibus sunt quae Herodoti et Plutarchi nominibus falso inscribuntur; de vita nihil constat. Plenae enim illae fabularum sunt, ex quibus dubitaveris num certi aliquid depromere liceat. Atque de aetate quidem veteres alii aliter statuerunt. Vixisse eum censent Crates (v. §. 20) aliquot annis ante Heraclidarum in Peloponnesum reditum, i. e. ante 1104 a. Chr. n. (Pseudo-Plut. II. c. 3. Vita VI. in Vitar. scriptt. gr. min. ed. Westerm. p. 31), Eratosthenes centum annis post Troiam deletam = 1084 (immo, quae vera eius sententia videtur fuisse, post Ionum migrationem, Vit. VI. ed. West. p. 31), Aristoteles et Aristarchus (v. §. 20), quo tempore Iones Neleo duce in Asiam migrarunt = 1044 (Pseudo-Plut. I. et II. c. 3), Apollodorus centum annis post = 944 (Vit. VI.), Marmor Parium circa annum 907, Herodotus (II, 53) quadringentis ante se annis = 850, denique Theopompus quingentis annis post Troiam excisam = 684.

Ne de patria quidem certi aliquid memoriae proditum. Quo magis Homeri nomen in Graeciae civitatibus inclaruit, eo plures eum civem sibi vindicarunt. Notum illud ex Aulo Gellio (III, 11):

Ἐπὶ τὰ ἐριδμαίνουσι πόλεις διὰ ἔλξαν Ὀμήρου·

Κύμη, Σάμωνα, Χίος, Κολοφών, Πύλος, Ἄργος, Ἀθήναι.

Sed non capit numerus septenarius civitates omnes, ex quibus Homerus visus est originem duxisse. Nomina in his versibus alia cum aliis mutantur, ut etiam *Ῥόδος, Σαλαμίς, Ἴος, Ἰθάκη* septem illis civitatibus adnumerentur. Multae praeterea sunt, quibus ex hominum doctorum decretis placitisque hic honor deferebatur, quarum ut contentionem dirimeret, Antipater quidam coelestem Homero patriam hoc epigrammate tribuit:

Οἱ μὲν σευ Κολοφῶνα τιθηνήτειραν, Ὅμηρε,
 οἱ δὲ καλὰν Σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπονσι Χίον,
 οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν ἐνκλαρον Σαλαμίνα,
 οἱ δὲ νυ τὰν Λαπιθᾶν ματέρα Θεσσαλίαν,
 ἄλλοι δ' ἄλλο μέλαθρον ἀνίαχον· εἰ δέ με Φοῖβον
 χορὴ λέξει πινυτὰν ἀμφοδὰ μαντοσύναν,
 πάτρα τοι τελέθει μέγας Οὐρανός, ἐκ δὲ γυναικὸς
 οὐ θνατᾶς, ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας.

Ceterum si quas illustrium scriptorum auctoritates desideras, patriam Homeri existimant fuisse Chium Anaximenes (Vit. ap. West. VI.), Pindarus (? Pseudo-Plut. II, 2), Simonides (Ps. Plut. II, 2. Vita V.), Thucydides (III, 104), Smyrnam Pindarus (Ps. Plut. II, 2. Vit. V.), Stesimbrotus (Vit. VI.), Aristoteles (Ps. Plut. I, 3), Cymen Ephorus et ipse Cymacus (Vit. V. VI.), Colophonem Antimachus (Ps. Plut. II, 2. Vit. V. VI.), Ium insulam Bacchylides et Aristoteles (? Ps. Plut. I, 3. II, 2.), Athenas Aristarchus et Dionysius Thrax (Ps. Plut. II, 2). Neque vero silentio praetereundum, fabulas, quae de origine eius ferebantur, fere de Smyrna patria consentire. Apud Meletem fluvium, Smyrnam alluentem, a Critheide ortum etiam eae fabulae tradunt, quae a Cyme aut Io insula Homeri originem repetunt. Neque enim ipsius Homeri, sed Critheidis matris patriam aut Cymen aut Ium aiunt fuisse. Ab illo Melete fluvio, quem vel patrem poetae quidam nuncupant, *Μεληιογένης* Homerus dictus.

§. 3. Itaque si qua sententia dicenda est, quae quum veterum fabularum rationem aliquam habeat, tum, id quod summum est, sermonis ingeniique, quale prae se ferunt carmina HomERICA, adsentimur iis, qui Smyrnae natum Homerum censent Ionica stirpe oriundum, quo tempore Iones una cum Aeolibus illam urbem incoluerint (c. a. 1030). Atque eo magis haec nobis arridet sententia, quo quis facilius inde intelliget, qui factum sit, ut Cyme, Colophon, Athenae eundem, quem Smyrna, honorem affectarent. Smyrnam enim et ab Ionibus Ephesum incolentibus, cui urbi et ipsi Smyrnae antiquitus nomen erat (Strabo XIV, 1), et ab Aeolibus Cyme oriundis paullo ante Homerum natum (Pseudo-Herod. 2) conditam ferunt. Utrosque verisimile est eodem tempore Smyrnam tenuisse, praevaluisse, qui postea advenerant, Aeoles, ita ut Aeoliis civitatibus urbs adscriberetur. Iam Iones expulsi Colophonem novam patriam petierunt, unde postea profecti Smyrnam eiectis Aeoliis recuperarunt; ex quo tempore Ionica civitas facta est. Ex iis igitur familiis Ioniis, quae relicta Smyrna alias coactae sunt sedes quaerere, si Homerum credimus ortum esse (cf. de exilio Homeri epigramma IV. Homeridae cuiusdam et Pseudo-Plut. I, 3), patet quoniam iure et Cyme et Colophon et ipsae Athe-

nae *), unde Iones Androclo duce profecti Ephesum sive Smyrnam occuparunt, patria Homeri habitae sint; patet etiam qua de causa et Ionici et Aeolici moris sermonisque indicia mixta in Homericis carminibus videantur. Chium postero tempore Homerum migrasse, sedemque in illa insula fixisse inde colligas, quod Homericus ibi epicam poesin coluisse memoriae traditur (v. §. 5.). Idem indicare videntur et hymnus Deliacus in Apollinem v. 172. 173. et Alcidamantis testimonium apud Aristot. rhet. II, 23. Postremo in insula Io diem obiisse supremum constans fama erat, sepulcrumque adeo eius Ietae ostentabant. Mansit hic honos Ietis integer atque intactus.

§. 4. Paulo certiora de carminibus Homeri, qua ratione, quibusve artibus ad posteritatem pervenerint, memoriae prodita videntur. Et primum quidem litteris illa ab ipso poeta mandata esse iure cum F. A. Wolfio, C. O. Muellero, aliis negamus. Digna est quam primam afferamus sententia Iosephi c. Apion. I, 2. — *καὶ περὶ τῶν ἐπὶ Τροίαν — στρατευσάντων — πολλὴ γέγονεν ἀπορία τε καὶ ζήτησις, εἰ γράμμασιν ἐχρῶντο. καὶ τὸ ἀληθὲς ἐπικρατεῖ μᾶλλον περὶ τοῦ τὴν νῦν οὖσαν τῶν γραμμάτων χρῆσιν ἐκείνους ἀγνοεῖν. ὅλως δὲ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν οὐδὲν ὁμολογούμενον εὐρίσκειται γράμμα τῆς Ὀμήρου ποιήσεως προεσβύτερον. οὗτος δὲ καὶ τῶν Τρωϊκῶν ὑστερον φαίνεται γενόμενος· καὶ φασὶν οὐδὲ τοῦτον ἐν γράμμασι τὴν αὐτοῦ ποιήσιν καταλιπεῖν, ἀλλὰ διαμνημονευομένην ἐκ τῶν ἀσμάτων ὑστερον συντεθῆναι, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰς ἐν αὐτῇ σχεῖν τὰς διαφορίας.* Quae sententia ex Alexandrinorum (§. 20) doctrina deprompta ad ipsa carmina HomERICA optime accommodata est. Litterarum enim usum ignorant. Nam quae in Iliad. VI, 168 perhibentur *σήματα λυγρὰ*, signa sunt tabellis insculpta, quae monstrare (170. 176) regi Lyciae Bellerophontes iubetur. Etiam quum sortes a principibus Achivorum notantur VII, 175, non est quod nomina inscripta litterarumque quendam usum suspiceris. Notae fuerunt, ex quibus suam quisque sortem agnosceret. Sed in ipsa verborum quantitatisque vocalium inconstantia, in formis luxuriose germinantibus varieque, prout versuum ratio postuleret, mutatis, in syllabarum plurium contractione (synizesi),

*) Cf. Epigr. in Bekkeri Anecd. graec. II. p. 768.

*τρὶς με τυραννήσαντα τοσαντάκις ἐξεδίωξε
 δῆμος Ἀθηναίων, καὶ τρὶς ἐπηγάγετο,
 τὸν μέγαν ἐν βουλῇ Πεισίστρατον, ὃς τὸν Ὀμηρον
 ἠθροῖσα, σποράδην τὸ πρὶν αἰεδόμενον.
 ἡμέτερος γὰρ κείνος ὁ χροῖσεος ἦν πολίτης,
 εἶπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἀπακίσαμεν.*

distractioe unius (*ἔην, ἦεν, ἦην* pro *ἦν* et similibus), in rhythmorum quadam licentia atque debilitate luculenta argumenta insunt, quae nullodum litterarum usu certaue lege linguam circumscriptam fixamque fuisse arguant. Iam quod multiplicem sermo Homericus speciem prae se fert, indicio est, posteros in eo elaborasse, ut ad numerorum normam, qualem quisque locus posceret, etiam vocabula, quoad id fieri posset, conformarent, litterisque et scriptura exprimerent, quo veriorem iis, qui scripta carmina legerent, numerorum speciem exhiberent. Accedit quod, si scripta esse putemus Homericam carmina, licet Lycurgi aequalem poetam fuisse censeamus, aliam necesse est nobis animo fingamus graecarum litterarum historiam, quam qualem accepimus, prosaeque orationis scriptores aliquos non ita multo post Homerum exstitisse sumamus, aut miremur, quod in litterarum tam crebro usu rerum memoria tam varia est et parum sibi constans, omnisque antiquarum rerum fides non in litteris posita est, sed in fabulis. Est quoque quod miremur, qui fieri potuerit, ut, qui etiam ante Lycurgum satis versati essent in litterarum usu, adeo ut vel totos libros eosque amplissimos conficerent, post Lycurgum per trecentos et plures annos tam imperita manu, quae nullam aequalitatem litterarum, nullam elegantiam affectaret, eos titulos inserberent, qui in monumentis Theraeis, Meliis, aliis nunc exstant, miremur denique, quod non ante Solonis aetatem antiquata est ratio *βουτροφῆδον* scribendi, quae quanto impedimento sit ad scribendi facilitatem, quamque aliena ab ea exercitatione, qua in conscribendis libris opus est, nemo est qui non videat. Quid? quod ipsa carmina Homericam, si litteris ab Homero Homeridisve mandata fuissent, non eam consentaneum est fortunam experta esse, ut quasi disiecta membra multisque corrupta additamentis ad posteros traderentur. Atque adeo idoneam materiam, in qua tantos libros perscriberent, multis etiam post Homerum annis inter Graecos defuisse recte alii monuerunt.

§. 5. Iam si litterarum ope Homero uti non licuit, superest ut ipsa memoria cantuque et conservata et vulgata sint eius carmina. Cuius rei testes aliquot veteres exstant. Homeridarum quaedam schola, quae ab Homero sive genus sive artem repetebat, in Chio insula fuisse traditur. *Ὀμηρίδαι*, inquit Harpocrates s. v., *γένος ἐν Χίῳ, ὅπερ Ἀκουσθαὸς ἐν γ', Ἑλλάνικος ἐν τῇ Ἀτλαντιάδι ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ φησὶν ὠνομάσθαι. Σίλενκος δὲ ἐν β' περὶ βίῳ ἀμαρτάνειν φησὶ Κράτητα* (Atheniensem) *ρομίζοντα ἐν ταῖς ἱεροποιαῖς* (in libro sic inscripto) *Ὀμηρίδας ἀπογόνους εἶναι τοῦ ποιητοῦ· ὠνομάσθησαν γὰρ ἀπὸ τῶν ὀμήρων, ἐπεὶ αἱ γυναῖκες ποτε τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονησάσαι εἰς μάχην ἤλθον τοῖς ἀνδράσι, καὶ δόντες ἀλλήλοις ὄμῆρα νυμφίους καὶ νέμφας ἐπαύσαντο, ὧν τοὺς ἀπογόνους Ὀμηρίδας*

λέγουσιν. Pindaro quum (Nem. II.) Ὀμηρίδαι ῥαπτῶν ἐπέων (versuum continuorum, non in stropharum formam dispositorum) αἰδοῖ vocentur, ad ea scholiasta adnotat: Ὀμηρίδας ἔλεγον τὸ μὲν ἀρχαῖον τοὺς ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου γένους, οἳ καὶ τὴν ποίησιν αὐτοῦ ἐκ διαδοχῆς ἤδον· μετὰ δὲ ταῦτα καὶ οἱ ῥαψῳδοὶ οὐκέτι τὸ γένος εἰς Ὀμήρον ἀνάγοντες. ἐπιγραφεῖς δὲ ἐγένοντο οἱ περὶ Κύναιθον, οὓς φασὶ πολλὰ τῶν ἐπῶν ποιήσαντας ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Ὀμήρου ποίησιν. ἦν δὲ ὁ Κύναιθος Χίος, ὃς καὶ τῶν ἐπιγραφομένων Ὀμήρου ποιημάτων τὸν εἰς Ἀπόλλωνα γεγραμμένον ἕμνον λέγεται πεποιηκέναι. οὗτος οὖν ὁ Κύναιθος πρῶτος ἐν Συρακούσαις ἐρρασιώθησε τὰ Ὀμήρου ἔπη κατὰ τὴν ἐξηροστήν ἐνάτην Ὀλυμπιάδα, ὡς Ἰππόστρατός φησιν. — Itaque Chii περισσῶς εἶσθαι τινὰς ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς Ὀμηρίδας καλουμένους affirmarunt. Vid. Ὀμήρον καὶ Ἡσιόδου ἀγών p. 34. Vitar. scriptt. ed. Westermann. Cf. Strab. XIV, 1. Fuit igitur aut familia aut gens aliqua, quae etiamsi vera Homeri progenies non esset, speciem tamen affectaret. Sicuti enim parentum artem veterum more nati exercebant, ita qui artis alicuius societate coniuncti erant, facile visi sunt ab eodem originem ducere, qui artis exercendae auctor fuerat. Non enim temere Homeri, quippe quem heroem Chii venerati sint, nomen assumptum esse ab aliqua gente, quo et ipsi eponymum haberent, sed in epica poesi colenda Homerique carminibus recitandis occupatos fuisse Homeridas et Pindarus aliique diserte testantur, et inde apparet, quod postea quicumque in Homero studium operamque ponebant, Homeridae nominati sunt. Illos igitur Homeri carmina hereditate quasi accepta cecinisse et ipsos quaedam addidisse recte credimus. Ex iis Cynaethus quidam fuit, qui Syracusis Ol. 69 (?) Homeri carmina, quae vel antea cognita Syracusani habuerant, primus in iusto solemnique rhapsodiae certamine recitasse dicitur.

Sami quoque scholam Homericam floruisse credamus, si quidem Creophylus Samius erat, qui hospes Homerum excepisse fertur, cuius rei gratiam ut referret, dono ei Homerus Οἰχαλίας ἄλωσιν dedisse dicitur. A posteris eius Lycurgus quum Samum venisset, carmina Homerica accepit. Testes inprimis sunt Heraclides Ponticus, Strabo, Plutarchus. Pilius in lib. de reb. publ. 2. haec verba sunt: Ἀνκοῦργος ἐν Σάμῳ ἐτελεύτησε (? alii ad sensum rectius ἐγένετο) καὶ τὴν Ὀμήρου ποίησιν παρὰ τῶν ἀπογόνων Κρεοφύλου λαβῶν πρῶτος διεκόμισεν εἰς Πελοπόννησον. Strabo XIV, 1 Σάμιος δ' ἦν καὶ Κρεώφυλος, ὃν φασὶ δεξάμενον ξενία ποτὲ Ὀμήρου λαβεῖν δῶρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος, ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἄλωσιν. Καλλιμαχος δὲ τούτῳ ἀντίον ἐμφαίνει δι' ἐπιγράμματός τινος, ὡς ἐκείνου μὲν ποιήσαντος, λεγομένου δ' Ὀμήρου διὰ τὴν λεγομένην ξενίαν.

τοῦ Σαμίλου πόνος εἰμὶ δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον
 δεξαμένον· κλαίω δ' Εὐρυντον, ὅσσ' ἔπαθεν,
 καὶ Ξανθὴν Ἰόλειαν. Ὀμήρειον δὲ καλεῦμαι
 γράμμα· Κρεωφύλω, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὅμηρον τοῦτόν φασιν. Plutarchus vit. Lyc. c. 4. ἐκεῖ δὲ (in Asia) καὶ τοῖς Ὀμήρου ποιήμασιν ἐντυχὼν πρῶτον, ὡς ἔοικε, παρὰ τοῖς ἐγγύτοις Κρεωφύλου διατηρουμένοις — ἐγράφατο προθύμως καὶ συνήγαγεν ὡς δεῦρο κομιῶν. ἦν γάρ τις ἤδη δόξα τῶν ἐπῶν ἀμαυρὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν· ἐκέκτηντο δ' οὐ πολλοὶ μέρη τινὰ σποράδην τῆς ποιήσεως ὡς ἔνυχε διαφερομένης· γνωρίμην δὲ αὐτὴν καὶ μάλιστα πρῶτος ἐποίησε Λυκοῦργος. Suidas: Κρεωφύλος Ἀστυκλέους, Χῖος ἢ Σάμιος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἱστορήσαν Ὀμήρου γαμβρὸν ἐπὶ Θυγατρὶ cett.

§. 6. Vidimus (§. 1) inter regias epulas ludosque carmina decantata fuisse in virorum fortium rerumque praeclare gestarum memoriam. Quae ut breviora initio fuerint, tamen Demodoci exemplo, qui Od. VIII, 74 sq. οἴμης, τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἴκανεν, iubetur aliquam partem canere, νεῖκος Ὀδυσσεῆος καὶ Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος, laudaturque (VIII, 489), quod λῆν κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀεῖδει, tum vero (492 μεταβηθεῖ) ad aliam partem, ἔππον κόσμον δουρατέου, transire iubetur, admonemur, fuisse illo tempore carmina, quae eodem argumento continerentur et veluti partes amplioris carminis continuae se exciperent. Sed quid impedimento fuit, quo minus totam illam οἴμην vel οἶτον Ἀχαιῶν, ut res evenerant, ita iusto ordine Demodocus cantaret? Tempus quidem, ubi per totos dies epulis ludisque dediti erant, non videtur defecisse. Atque, opinor, continuaturus erat, quod carmen de Achivorum fortuna rite a rixa fatali (81) exorsus est, nisi Alcinous, quum Ulixem maerentem videret, cantum interrupisset. — Deprehendisse igitur nobis videmur in illis Phaeacum conviviis Iliacisque carminibus, etiamsi minus inter se connexa atque apta essent quam nostra Ilias, et materiam ampliolem, quae per totos dies extenderetur, et locum tempusque idoneum, quod pluribus carminibus inter se connexis sufficeret.

Sed ubi primum praeter regium imperium populi universi aliqua virtus dignitasque evaluit, tum vero Graeci, quo erant liberali ingenio, festis diebus publica certamina instituerunt, quibus et corporis et animi vires ostentarent, praemiaque virtutis auferrent. In his, si recte interpretamur argumenta, quae supra attulimus, rhapsodorum quoque certamina fuerunt, qui Homericam carmina aut tota, alii alios excipientes, aut delectas, prout liberet tempestivumque videretur, partes recitabant. Plures dies festi quum continui agerentur, etiam amplioribus carminibus idoneum tempus sufficiebat, quo tota recitarentur. Quod ne taedium audito-

ribus movisse quisquam arbitretur, ex nostro more si rem iudicaverit, meminerit Atheniensium, qui a prima luce usque ad solis occasum plures tragoedias comoediasve continuas spectare soliti erant.

At quo plures musicae artes inventae sunt, quae iisdem, quibus poesis epica, certaminibus dignae viderentur, quoque magis variae delectationi consulendum videbatur, eo angustioribus finibus epicorum carminum recitatio circumscripta est. Iam vero ipsius epicae poesis plura genera carminaque prodita sunt, aemulosque Homerus et Hesiodum et eos habuit, qui in ceterarum rerum gestarum memoria celebranda occupati erant, earum inprimis, quibus supplerentur quodammodo HomERICA carmina. Nihil igitur mirum, quod tempus iam non suffecit toti Iliadi vel Odysseae recitandae, magisque in dies, quum praesertim novissima quaeque plurimum laudarentur, solutas ex compage sua partes audire et quasi flores aliquos totius corporis decerpere placuit.

§. 7. Fuit igitur tempus, quo Iliadis et Odysseae solutae rhapsodiae in vulgus cognitae erant, ipsa poemata ignorabantur. Plurimum id testium auctoritate confirmatur. Nam in eam sententiam et quae supra ex Iosepho c. Ap. (v. §. 4.) et Plutarcho (v. §. 5.) attulimus, et quae Aelianus var. hist. XIII, 14 dixit, scripta sunt: *ὅτι τὰ Ὀμήρου ἔπη πρότερον διηρημένα ἦδον οἱ παλαιοί. οἶον ἔλεγγον τὴν ἐπὶ ναοὶ μάχην καὶ Δολώνειαν τινὰ καὶ ἀριστείαν Ἀγαμέμνονος καὶ νεῶν κατάλογον καὶ Πατρόκλειαν καὶ λύτρα καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄθλα καὶ ὀρκίον ἀφάνειον. ταῦτα ὑπὲρ τῆς Ἰλιάδος. ὑπὲρ δὲ τῆς ἑτέρας· τὰ ἐν Πύλῳ καὶ τὰ ἐν Λακεδαιμονίῳ καὶ Καλυψοῦς ἄντρον καὶ τὰ περὶ τὴν σχεδίαν, Ἀλκίνοῦ ἀπολόγου, Κυκλώπειαν καὶ τὰ τῆς Κίρκης, νίπτρα, μνηστήρων φόνον, τὰ ἐν ἀγρῷ, τὰ ἐν Λαέρτου. ὅπῃ δὲ Λυκούργος ὁ Λακεδαιμόνιος ἀθρόαν πρῶτος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκόμισε τὴν Ὀμήρου ποιήσιν. τὸ δὲ ἀγῶγιμον τοῦτο ἐξ Ἰωνίας, ἠνίκα ἀπεδήμησεν, ἤγαγεν. ὕστερον δὲ Πεισιστράτος συναγαγὼν ἀπέφηνε τὴν Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσειαν. Idem fere a ceteris scriptoribus traditur, qui Pisistrati operam in Homeri carmina recte disponenda collatam laudant (v. §. 3. adnot.).*

§. 8. Sed quo vehementius dolemus, quod qua ratione musica illa certamina instituta sint, quemve locum Homericæ rhapsodi in iis obtinuerint, compertum non habemus, eo pluris aestimanda accuratiusque perpendenda, quae vel pauca vel non satis certa de Atheniensium curis in Homerum collatis accepimus. Graviora haec sunt. Isocrates Paneg. §. 159. *οἶμαι καὶ τὴν Ὀμήρου ποιήσιν μείζω λαβεῖν δόξαν, ὅτι καλῶς τοὺς πολεμήσαντας τοῖς βαρβάροις ἐνεκωμίασε, καὶ διὰ τοῦτο βουλήθη τὸν τοὺς προγόνους ἡμῶν ἐν τιμῶν αὐτοῦ ποιῆσαι τὴν τέχνην ἐν τε τοῖς τῆς μουσικῆς ἄθλοις καὶ τῇ παιδεύσει τῶν νεωτέρων cett. Lyeurgus adv. Leocr. §. 102. βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ τὸν Ὀμηρον παρασχέσθαι ἐπαινῶν. οὕτω γὰρ ὑπέλα-*

βον ὑμῶν οἱ πατέρες σπονδαῖον εἶναι ποιητὴν, ὥστε νόμον ἔθεντο κατ' ἐκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν ῥαψωδεῖσθαι τὰ ἔπη, ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων προηροῦντο. Diogenes Laert. I, 57. (Solon) τὰ τε Ὀμήρου ἐξ ὑποβολῆς γέγραφε ῥαψωδεῖσθαι, οἷον ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἐκεῖθεν ἀρχεσθαι τὸν ἐχόμενον. μᾶλλον οὖν Σόλων Ὀμηρον ἐφώτισεν ἢ Πεισιστρατος, ὡς φησι Διευχίδας ἐν πέμπτῳ Μεγαρικῶν. ἦν δὲ μάλιστα τὰ ἔπη ταυτί· οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, καὶ τὰ ἐξῆς. Itaque si suam vim verba servant, rhapsodi a Solone iussi sunt quasi praeceunte aliquo (sive ad certam normam scriptumque adeo exemplum adstricti) carmina recitare; sed quae adduntur οἷον — ἐχόμενον nisi quis alienum ab hoc loco additamentum censeret, praecepisse potius aiunt Solonem, ut in recitando alii alios exciperent. Extrema verba ἦν δὲ — εἶχον parum apta ad superiora inscite excerpta videntur ex Dieuchidae libro, quippe qui interpolationis Pisistratum accusaverit. At has difficultates utcunque expederimus, hoc manifestum erit, ambiguum illo tempore fuisse, utrum Solonis an Pisistrati maior in Homero illustrando opera fuisset. Iam si Dieuchidas, cuius verba Diogenes refert, maiorem laudem Soloni tribuendam censet, facile adducimur ut Solonem iusto ordini, quo carmina recitanda essent, scripto exemplo, quo in certaminibus tanquam norma rhapsodi uterentur, prospexisse putemus. Dubiam rei memoriam prodere videntur, quae in Hipparcho Pseudo-Platonis p. 228^b leguntur: Ἰππάρχος τὰ Ὀμήρου ἔπη πρῶτος ἐκόμισεν εἰς τὴν γῆν ταυτηνὴ καὶ ἠνάγκασε τοὺς ῥαψωδοὺς Παναθηναίοις ἐξ ὑπολήψεως ἐρεξῆς αὐτὰ διείναι. Plures consentiunt in Pisistrato laudando, et quo posteriores aetate sunt auctores, eo sunt copiosiores. Cicerone auctore (de orat. III, 34) Pisistratus primus Homeri libros confusos antea sic disposuisse dicitur, ut nunc habemus. Pausanias VII, 26, 5, quum Δονόεσσαν nomen lectioni vulgatae Γονόεσσαν (II, II, 573) praeferat, Πεισιστρατον, ait, ἠνίκα ἔπη τὰ Ὀμήρου διεσπασμένα τε καὶ ἀλλαγῶν μνημονεόμενα ἠθροίζετο, ἢ αὐτὸν Πεισιστρατον ἢ τῶν τινα ἐταίρων μεταποιῆσαι τὸ ὄνομα ὑπὸ ἀγνοίας. Accuratiorem etiam scientiam scholium Plautinum prae se fert ex Tzetzae commentariis excerptum *): ceterum Pisistratus sparsam prius Homeri poesim ante Ptolemaeum Philadelphum annis ducentis et eo etiam amplius sollerti cura in ea, quae nunc exstant, redegit volumina, usus ad hoc opus divinum industria quattuor celeberrimorum et eruditissimorum hominum, videlicet Concyli, Onomacriti Atheniensis, Zopyri Heracleotae et Orphei Crotoniatae. nam carptim prius Homerus et non nisi difficillime legebatur. Cf. Epigramma laudatum supra §. 3. adnot. Aelian. v. h. XIII,

*) Vid. F. Ritschl, *die alexandrinischen Bibliotheken*, Bresl. 1838. p. 4.

14,7. Iam in fabulas fama excrevit iis simillimas, quae de septuaginta Veteris Testamenti interpretibus feruntur. Cf. quae Heliodori nugae in eodem scholio Plautino reprehenduntur et Bekk. Anecd. gr. II. p. 767. Parum fidei habent, quae Suidas s. v. *Ὀμηρος* (p. 1096 ed. Bernh.) dixit: *ὑστερον δὲ συνετέθη καὶ συνετάχθη ὑπὸ πολλῶν καὶ μάλιστα ὑπὸ Πεισιστράτου*. Non tacuisset nomina, si quae praeter Pisistrati certa nevisset. Gravior Eustathii et Scholiastae Viet. auctoritas videtur, quum Doloneam Pisistratum primum Iliadi inseruisse dicunt. *Φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ τὴν ῥαψωδίαν ταύτην ὑφ' Ὀμήρου ἰδίᾳ τετάχθαι καὶ μὴ ἐγκαταλεγεῖναι τοῖς μέρεσι τῆς Ἰλιάδος, ὑπὸ δὲ Πεισιστράτου τετάχθαι εἰς τὴν ποίησιν*. Eust. ad rh. X.

§. 9. Iam si accurato iudicio perpendimus, quae de Atheniensium, Solonis, Pisistrati, Hipparchi opera in disponendis vel componendis carminibus Homericis posita supra dicta sunt, in hanc sententiam recte deduci videmur. Patrius is mos erat Atheniensibus, ut quinquennialibus Panathenaicis Homeri carmina eaque sola recitanda curarent. Lege cautum sive a Solone sive a Pisistrato lata, ne id praeter iustum rerum ordinem fieret. Itaque rhapsodis, qui in illis certaminibus operam suam profitebantur, praeceptum, ut alii alios excipientes seriem carminum rerumque recte continuarent. Quo id magis constaret, ad scripti exempli normam rhapsodi videntur adstricti esse. Eius rei aut Solonem arbitramur auctorem fuisse, si quidem *ἐξ ὑποβολῆς* recte interpretamur „verba sive ordinem suggerendo,“ aut Pisistratum familiaresque eius, si testium multitudini fidem habemus. Plerique caussa non satis cognita ad eam aetatem, qua Solon et Pisistratus floruerunt, restitutum carminum Homericorum ordinem retulisse videntur. Strabo quidem IX, 1. etiam versus II. II, 558 interpolati Solonem an Pisistratum auctorem nominet dubitat. Sin autem sua cuique laus tribuenda, Solonem credere licet indicem aliquem rhapsodiarum, quo se ordine exciperent, constituisse, Pisistratum opere idoneis viris demandato perscribendas unoque corpore colligendas curasse, quae interpolationum quarundam caussa fuit.

§. 10. At quae de litterarum usu Homero nondum cognito, de rhapsodis memoria cantuque Iliadem et Odysseam posteritati propagantibus, denique de Pisistrato Homericorum carminum dissoluta membra colligente supra diximus, iis quasi argumentis usus F. A. Wolfius, vir ingeniosissimus atque doctissimus, adductus est ut Homerum non universorum quasi corporum suorum opificem, sed hanc artem et structuram posterioribus saeculis inditam putaret*), laudemque artificiosae compagis ab Homero detractam

*) Prolegomena ad Homerum 1795. p. 134.

ad Pisistratum transferret. Etenim ne tempus quidem opportunum suppetiisse, quo magnitudo et summa eorum vel comprehenderetur vel etiam audiretur, quum minime credibile sit et nulla auctoritate nixum, plures cantores per aliquot dies sive hebdomades dierum coactos unquam esse ad tanta carmina auditoribus ingerenda, deinde necessarium fuisse tantis operibus designandis ministerium manuum et instrumenta, quibus illa notata aliquo modo statim vulgo aut saltem paucis familiaribus integra traderentur*). Ad haec ex ipsis utriusque carminis rationibus**), hiantibus commissuris (Il. XVIII, 356—368, Od. IV, 620—24), discrepantia complurium locorum (ut Il. V, 578. coll. cum XIII, 658), aliarum partium aut suspecta integritate (Il. XXIV. Od. XXIII, 297 usque ad finem) aut oratione ab Homeri ingenio abhorrente alia adsumpsit argumenta, quibus sententiam confirmaret. Eam vero operam, qua vel Pisistrato auctore vel paullo post rhapsodiae apto inter se ordine iunctae complanatis commissuris perpolirentur, ad *διασκευαστάς*, quorum in scholiis mentio facta est, exactores seu politores quosdam, male intellecto verbo *διασκευάζειν* retulit.

Multis iisque doctissimis viris Wolfius de sententia sua persuasit. Inter hos C. Lachmannus***), ut ingenii acumine variisque doctrina excelluit, ita quae in Wolfii sententia veluti semine aliquo fecundo latuerant inclusa, fovendo colendoque atque subtilius inquirendo in carmina Homerica elicit auxitque, ut perspicua magis ea species esset, quam de prima carminum compositione animo concipi voluit.

Sed contrariae sententiae, quae usque ad Wolfium apud plerisque omnes obtinuerat, recte temperatae quum abli, tum G. Guil. Nitzschius †), F. G. Welckerus ††), C. O. Muellerus †††), viri acutissimi elegantissimaeque doctrina instructi, patrocinium susceperunt. Neque est quod desperemus restituere poetae, quae poetae sunt, eamque carminum compositionem, in qua summum artificium agnoverunt quicumque elegantiore sunt iudicio, summo ingenio vindicare, non diligentiae doctrinaeque tribuere quamvis subtili.

§. 11. Quod tempus idoneum Iliadi aut Odysseae recitandae

*) Ibid. p. 110—111.

**) Ibid. p. 130—138.

***) Betrachtungen über Homers Ilias. Mit Zusätzen von Moriz Haupt. 1847.

†) De historia Homeri melemata. Fasc. I. et II. 1837. — Erklärende Anmerkungen zu

Homers Odyssee II. 1831. — Die Sagenpoesie der Griechen kritisch dargestellt. 1852.

††) Der epische Cyclus od. die homerischen Dichter, I. et II. 1835. 1849.

†††) Geschichte der griech. Literatur. I. 1841.

audiendaeque suffecisse Wolfius negavit, hoc quidem, si consideratius iudicare velimus, cum veterum Graecorum moribus parum convenire censebimus. Cf. §. 6. Memoria atque meditatio quid valeat, ab aliis aliter diiudicari potest. Nimis autem confidenter Wolfius iis abusus est, quae de Pisistrati collectione carminum Homericorum scriptores quidam non ita antiqui memoriae prodiderunt. Ut maxime propensi simus ad credendum — quanquam nonnulla in illis insunt, quae fidem infirmant — tamen ne in mentem quidem cuiquam veterum breviora illa carmina venerunt, quae Lachmannus excogitavit, non una initio fabula connexa, sed Pisistrati demum beneficio ita composita, ut, quae nullo antea tempore fuerunt, corpora facta sint. Membra referunt ex sua compage soluta (*διοσπασμένα*) Pisistratum collegisse. Nemo est quin corpora, quae iuncta initio fuerint, temporum iniuria dissoluta posteaque Pisistrati curis restituta putet. Homerum, non Pisistratum constans veterum fama ipsius artificiosae compositionis auctorem et habuit et nuncupavit. — Pisistratus si compage nova inventa, quae non innata carminibus esset, ea contexuisset, quae antea nisi separata alia ab aliis non exstarent, quantis eum credas laudibus ornasse Herodotum, Aristotelem, alios! Tacuerunt. — Conseruisse Pisistratum credas carmina, quae ad easdem Troicarum rerum fabulas pertinerent: at quid Atheniensium tyranni intererat, quae natura multa erant atque seiuncta, ita retractare, ut unum carmen fierent, subtilique artificio iustam continuitatem, unam sententiam, unum consilium carmini intexere! Poetarum hoc vero est, non hominum quamvis doctrina praestantium, carmina antiquiora ita refingere, ita ad novum consilium novamque sententiam revocare, ut forma penitus immutata iam innata quadam necessitudine cohaerere videantur. Qua arte qui Homericorum carminum corpus confecit, eum vero Homerum censeo nominandum, poetarum, qui unquam fuerunt, unum praestantissimum. Onomacrito ceterisque num tanta laus tribuenda sit dubito. Illum etiam aliis carminibus sua quaedam immiscuisse constat, ipse nihil invenit, quod memoria dignum esset. Sed ut in mentem Pisistrato venerit, Homerum aliquem creare, qui nullus dum esset, cur in iis se finibus continuit, quibus nunc Ilias et Odyssea circumscriptae sunt? cur non ex Aethiopide, ex Iliade parva aliisque cyclicorum carminibus, quae apta videbantur, assumpsit? An, quod cyclica carmina diversa ab Homericis poetica dictione utebantur? At tantum a Wolfianis Pisistrati operae tribuitur, ut, qui illi ad manum essent, vel dissimiliora in aliquam ceterorum similitudinem immutare potuerint. — Fateamur invenisse Pisistratum Iliadem atque Odysseam, non fecisse, atque invenisse fere talem, qualem nunc habemus.

Exiguam non fuisse eorum operam, quibus Wolfiani hanc continuitatem fabulae deberi censent, quam in Iliade et Odyssea agnoscimus, facile est ad intelligendum. Nam ipsas res fabulasque Troianas quamvis apte inter se fingamus connexas, eum tamen ordinem, quo nunc in Iliade aut Odyssea res gestae connectuntur, non in fama rerumque memoria, sed in poetae arbitrio et consilio positum fuisse omnes vident. Iam cogites quaeso, quantam eorum (si quidem illo tempore factum concedamus, quod nunquam factum est, ut multorum opera unum poema conficeretur) operam fuisse existimes, quibus in eo elaborandum erat, ut in hanc unam fabulam a Pisistrato aut nescio quo alio inventam ea transformarent, quae natura sua non congruerent. Fac materiam eos, fortunae gavisos maximo beneficio, talem repperisse, qualis omnia ea suppeditaret, quae ad conficienda Iliadis et Odysseae corpora opus erant, ipsam dispositionem materiae, quam ad Pisistratum Wolfiani referunt, ipsum opus difficillimum, quo singula quaeque iusto loco disposita uno consilio, una sententia pertexerentur, tantae carminum commutationis causam fuisse necesse est, ut Onomacriti, Zopyri, Orphei potius opus existeret, quam antiqua carmina relinquerentur. Tanta mutatione facta cur in iis, quae ipsi aut addiderunt aut retractarunt, antiquitatis speciem tueri maluerunt, etiam iis servatis, quae obsoleta et difficiliora essent ad intelligendum, quam ad suae aetatis sermonem omnia revocare? Non solent in iis carminibus, quorum, id quod in Homericis carmina cadere videbatur, ad incertos auctores atque ad universam quasi gentem origo refertur, tanta religiose antiqua servari; sermo immutatur cum tempore. Atqui si ad Pisistrati tempora carmina Homericis non fixo antiquoque sermone, sed ad normam posterioris aetatis immutato pervenissent, quid causae fuit, cur antiquitatis speciem affectarent, neque quae tum obsoleta relicta erant, mutarent? Sin autem pleraque credamus, quum Pisistratus acciperet, antiqui sermonis speciem atque eam quidem, quae etiam nunc est, servasse, non tantam, quantam Wolfiani putant, operam in componendis carminibus Homericis Pisistratus locavit. Intexto enim novo ordine atque consilio ita necesse fuit carmina innovari, ut nulla eos religio teneret, ne etiam dictionem innovarent.

Quid vero, si Pisistrati eorumque, quos ministros adhibuit, operae hanc carminum Homericorum compositionem deberemus, quum tanta immutatione antiquorum opus esset, quantam modo vidimus, impedimento fuit, quo minus maioribus res Atheniensium laudibus celebrarent? Facile quidem, si plurima novanda, alia addenda essent, induci poterant, ut virorum fortissimorum laudibus etiam Atheniensium aliquas res immiscerent optime

gestas, cumque aliis urbibus nobilissimis Athenas exaequant. Sed pauca et prae summis aliarum urbium laudibus leviora sunt, quae tentasse dicuntur. Il. II. versus 552—555 a Zenodoto (v. Schol. Venet.) improbantur, v. 558, ut supra vidimus, a Solone aut Pisistrato additus perhibetur, neque in antiquissimis editionibus exstat. In Od. VII. versus 80. 81 suspecti erant (v. Schol. Harl. Palat.); XI, 631 Thesei mentio facta suspicionem movit Hereae Megarensi, ne Atheniensium gratia inserta esset (Plut. Thes. c. 20). Thesei praeterea mentionem faciunt Iiadis I. v. 265. Odysseae XI. vv. 321—325. Prior locus a plerisque probatis libris abest, neque eum ullus scholiastarum nec Eustathius usquam agnoscit, ut sero adscriptum putes ex Scuto Herc. 182. In *Néviai* vv. 321—325 ex Atticis fabulis non tam a Pisistrato, quam ante illum a rhapsodis videntur illati esse. Tenuem istam rerum Atticarum laudem dolo modesto Homero obtrusam, eamque non neglectam ceteris Graecis, sed fraudis nomine notatam satis, opinor, idoneam testem habemus, quam religiose antiqua, quae viderentur ab Homero profecta, et ceteri Graeci tuiti sint, et illi ipsi, qui Pisistrato auctore carmina Homerica iusto ordine colligenda curabant. Ipsa diligentia qua vel leviora castigabant ab omni Atheniensium fraude Homerum vindicantes (praeter ea, quae supra memoravi, Od. XI, 604, fortasse vv. 601—603 ad eosdem auctores referendi) luculento testimonio est, cetera sana, antiqua, intacta Onomacritorum artibus visa esse, modesteque Pisistrati familiares ex iis, quae acceperant, pauca quaedam in Atheniensium gloriam mutasse.

Plana omnia et expedita erunt, si in iis subsistamus, quae vera de Pisistrato tradi videntur, neque negligamus, quod pauciora tanquam a Pisistrato in Homerum illata veteres notarunt, quam ut novato carminum consilio, ordine, fabula nova carmina Pisistratum condidisse credamus. Quamobrem talia fere, qualia nunc habemus, non illa quidem prorsus antiqua et vera, sed a rhapsodis innovata, aucta, corrupta ad Pisistratum pervenisse iure nostro censemus, eiusque familiares et ipsos pauca quaedam, quibus vel continuitati carminum subvenirent vel Atheniensium aliquam laudem immiscerent, mutasse atque addidisse, universa carmina reliquisse, qualia invenerant. Restituta igitur a Pisistrato Atticis dicas carmina Homerica, non condita.

Quid? quod ceteri Graeci ne passi quidem essent novum sibi Homerum obtrudi. Neque enim Pisistrati aetate, quae in luce publica versabatur, ita plura mutari poterant, ut nemo animadverteret. Iam si Homerum Pisistratus exhibuisset multum ab eo abhorrentem, quem ceteri Graeci cognitum haberent, aut duas, si non plures, recensiones admodum inter se diversas, alteram Pisistrati, alteram vulgarem, ad Alexandrinos pervenisse, aut

Pisistrati recensionem amissam esse credamus. Hoc si accidit, causa erat fides a plerisque Graecis denegata. Sed Attica recensione tanquam vulgata usos esse Alexandrinos criticos recte alii monuerunt, et quantum quidem ex scholiis Venetis intelligi potest, de gravioribus rebus, de tota carminum compage et compositione ceterae recensiones non dissentiebant.

Neque hoc velim silentio praeternitti, quod Ilias quidem multorum et inprimis Lachmanni diligentia tentata est, ut tela, quam Pisistrato deberi aiunt, retexta breviora inde carmina evaderent, qualia primitus fuisse Lachmannus nobis persuadet; Odyssea, si pauca excipias, integra adhuc relicta, neque, quod sciam, illius laceras rhapsodias restituere quisquam conatus est. Cuius partes omnes ita ad summam fabulae, Ulixis reditum, referuntur, ut nihil invenias, quod per se consistere possit. Atqui si Odysseae pacne perfectam artem admiramur, quid quaeso obstat, quo minus etiam hanc Iliadis compagem, quamvis minus artificiosa sit, primitus constituisse arbitremur?

§. 12. Sed qui Wolfii sententiam amplexi sunt, quum ipsam utriusque carminis compagem male conglutinatam, commissurasque ineptas maxime urgeant, opus est, ut paullo accuratius, quantum quidem per angustias huius commentationis fieri potest, Iliadis et Odysseae compositionem inquiramus, neque sine idonea causa eximium aliquod artificium illis nos tribuisse comprobemus. Bipartita autem quaestio est: prior, verene, si causa non praecudicata Iliadem et Odysseam inspiciamus, unius continuaeque poesis speciem utrumque carmen prae se ferat, unaque fabula omnes partes contineantur, an aegre contaminata sint carmina initio breviora neque necessitudine ulla connexa;—altera, si qua discrepantia in quibusdam partibus obvia sit, sive ad rerum continuitatem sive ad orationis colorem pertineat, utrum ad multitudinem auctorum, qui suas quisque rhapsodias confecerint, necessario deducamur, an alia discrepantiae causa suppetat.

§. 13. Primum igitur et summam aliquam rerum in utroque carmine expositarum proponam, et qua sententia, qua fabula omnes res contineri mihi videantur aperiam.

Ratio inter Iliadem et Odysseam duplex intercedit, quum eadem de virtute, qualem res humanae desiderant, sententia expressa sit in persona ingenioque dissimili. Virtutis, quae reges nobilesque viros maxime deceret, duplicem veteres Graeci mente conceperunt imaginem, virum utique fortitudine conspicuum, sed alterum simplicem, nihil simulantem neque dissimulantem, ingenuum, optima indole praeditum proque innata liberalitate honestissima quacque appetentem, eundem gloriae avidissimum, aperte quibuscumque affectibus captus esset prae se ferentem, animo in-

dulgentem (*Θυμῷ εἴκοντα*), nihil sibi temperantem, conditionis humanae modestiaeque, quae hominem in rebus divinis humanisque deceret, oblitum, praeterque omnem aequitatem in iure vindicando pertinacem; alterum ut prudentia ita moderatione laudabilem, rationum artiumque, quas res postularet, peritum, consilii nunquam inopem (*πολυμήχανον, πολύμητιν*), animo nihil indulgentem, sed se iramque et cupiditatem pro tempore continentem, propositi invicta constantia per omnes fortunae vicissitudines tenacem, ad omnia audenda, sustinenda, suscipienda paratum (*πολύτλαντα*), eundem callidum, versutum (*πολύτροπον*) multiplicique ingenio omnia, sicuti res postularet, simultantem aut dissimulantem.

Alterius ingenii Achilles, alterius Ulixes exemplum est. Sed in depingendis diversis ingeniis eadem laudatur virtus. Frangitur propter impotentiam Achillis animus quamvis honestissimus; suae voluntati, suae irae, quanquam iusta erat, nimis indulgere, nisi cum acerbissimo suo dolore, non licuit. Ulciscitur Achivorum clade iniuriam ab Agamemnone illatam, sed cum amicissimi viri iactura; explet animos, satiat odium, sed secus quam ipse exoptaverat; deorum numen neque, quae pertinaciter secum statuerat, obtinere eum patitur, neque impetrare, quae ultra modum appetiverat. — Contra qui temperare sibi potest, iramque et affectus, licet conditio iniquissima sit, cohibere, qui multiplici usus ingenio ad fortunae varios casus prudenter se accommodat, virum constantem propositique cum animi moderatione tenacem tandem aliquando videmus diis adiuvantibus ad finem propositum pervenire. Eandem igitur de rebus divinis humanisque sententiam, idem de virtute, quae hominem eumque summo loco constitutum maxime deceat, iudicium quum habeamus in diversis ingeniis moribusque expressum, alterumque carmen ipsum summae virtutis, qualis poetae praestare videtur, exemplum proponat, alterum contrarias virtutes propter vitia iis innata minus convenire humanae conditioni doceat, non est quod quisquam alterum alterius ratione habita conditum esse dubitet, aut fortuito accidisse dicat, ut utrumque carmen contrariis exemplis idem probet.

§. 14. Atque Achillis quidem ingenium in Iliade ita depingitur, ut, quicumque animo ingenuo, forti, simplici summam laudem tribuant, ii quam maxime Pelidae ingenua virtute capiantur. Sed poeta, quem verisimile est Achillis laudem ab antiquioribus carminibus accepisse traditam, non celanda putat, quae in tali ingenio vitia inesse solent, indolemque ipsam et naturam quamvis optimam non sufficere ad rem ita, uti velimus, gerendam exsequendamque docet.

Itaque exorsus ab eorum ducum altercatione, quorum alter

loco et imperio, alter indole et natura praestabat, iniuriaque, qua Agamemno Achillem lacesiverat, quam inde Achilles iram animo conceperit, quosque animos sumpserit, ut adeo neglecta communi Graecorum caussa cladem popularibus imprecaretur, carmine persequitur. Annuit Iuppiter precibus, sed quum Thetidi gratificatur, suum de rebus Troianis consilium peragit I, 5. 524. II, 3 sqq. VIII, 1—77. 469—477. XIX, 408 sqq., quod fatum Achilles explet, cf. I, 352. 416 cum XXII, 358. 365. Gravissimo, quominus recta viderent, errore divinitus immisso (IX, 115 sqq. 255 sqq. 496—514. II, 5 sqq.) capti sunt Agamemno et Achilles. Itaque perversa uterque consilia sequitur. Alter post Achillis secessionem studiis exercitus non satis confisus quo belli extracti invidiam leniret, fugae consilium simulat, cui, nisi Ulixes exsurrexisset plebem ad fugam propensam coerciturus, committebat se universus exercitus. Alter odium adversus Agamemnonem ita immodice fovens, ut etiam ceteris Graecis succenseret, ne tum quidem exorari potest, quum ille clade accepta fractus amentia quadam se ait eum virum contumeliose tractasse, in quo plurima spes victoriae Graecis posita esset, eamque puellam, quam per vim Achilli eriperat, intactam integramque se redditurum, multa praeterea largissima satis facturum se irato pollicetur, denique quum nobilissimi Graecorum, ut ira deposita a Troianis ipsos defenderet, iterum iterumque precantur. Ira Achillis, etiamsi usque ad id tempus iusta alicui videri posset (IX, 523), iam aequitatem modumque omnem excedit, mentemque insania captam arguit (XIV, 139 sqq.) Multa erant, quae commovere iratum debebant, Agamemnonis confessio promissioque, Graecorum res debilitatae precesque assiduae, prudentissimorum, inprimis Phoenicis magistri admonitiones, qui Meleagri usus exemplo (IX, 496—605) ut ab ea pertinacia sibi caveret, quae implacabilis in amentiam verteret ipsi damnosam, graviter hortatus est. Ad ea obstinato animo quasi irridens arma non antea se capturum Achilles ait, quam Myrmidonum navibus Hector ignem iniecisset (IX, 650 sqq. XVI, 61 sqq.). At alia quam iactaverat vi ad sumenda arma cogitur. Urgentur Graeci, muro expugnato ad naves pugna exoritur. In qua quum aliquamdiu ancipiti Marte pugnatum esset, postremo res Graecorum ad incitas redigitur, iamque in eo est, ut naves eorum incendantur. Neque vero in rebus paene desperatis Achilli, ut ipse Graecis auxilium ferat, Patroclus persuadere potest, qui nihil impetrat ab obstinatissimo viro suaeque gloriae nimis studioso, nisi ut sibi Graecis auxilio esse permittat. Iam, quas ex Phoenicis monitu (IX, 510—12. cf. XI, 763 sqq.) metuere debebat, poenae dandae sunt asperitatis. Quem servare potuit, si precibus eius obsecutus ad profligandos Troianos se accinxis-

set, eum quasi prodit cum copiis suis in hostes inmissum, magisque etiam tum de sua gloria quam de amici salute sollicitus (XVI, 83—100) praecipue id cavet, ne propulsato extremo periculo maiorem Patroclus gloriam affectando suae laudi aliquid detrahat. Itaque quum sibi unice prospiciat, caeso viro amicissimo, qui et ipse ultra quam fatum erat (XVI, 707—8.) gloriam appetebat, poenas dat gravissimas. Iovis id numine evenisse declaratur (XV, 65. XVI, 250. 684—691. 707—8. 844—46), neque Achilles ignorat, qui suo cum dolore voti se compotem factum esse intelligit (XVIII, 79 sqq.), sibi que quam maxime succenset, quod amentia captus iraque indulgens et Patroclum et ceteros amicos prodiderit, desidiaque crimen sibi contraxerit (XVIII, 97—111). Itaque et iniuriae sibi illatae et conditionis, qua arma se paraturum promiserat (IX, 650 sqq.), oblitus, prius etiam quam Agamemno multa data ei satis fecisset, ubi primum arma accepit a Vulcano fabricata, ipse in proelium ruit, animo etiam tunc luctu iraque exagitato, neque de alia re cogitante nisi ut Patrocli caedem ulcisceretur, quanquam fati nescius non erat, quod post Hectoris necem ipsum manebat. Eandem igitur, quam in Agamemnonem antea, iam in Hectorem prae se fert intemperantiam, animique odio usque ad immanitatem exacerbati manifesta indicia ea verba sunt, quibus Hectorem, ut mortuum se ne foedaret corpusque accepto pretio Troianis redderet, petentem aspernatus est (XXII, 254—267. 337—354). — Placatur aliqua ex parte Achillis animus ludis in honorem caesi amici institutis, quanquam nihil etiam tum iram remisit, qua adversus Hectorem incensus erat. Sed quod secum statuerat, ut avibus canibusque dilaniandum permetteret Hectoris corpus, neque precibus ullis neque pretio commoveretur, ut Troianis redderet, id ratum facere non potest. Iterum Iovis numine hominis pertinacia frangitur, consiliumque irritum redditur (XXIV, 113—119). Recte Achilli ex immani crudelitate deorum iram Hector auguratus erat (XXII, 358—360). Nefas esse censent quum ceteri dii, nisi qui Troianis infestiores essent, tum maxime Iuppiter, implacabili in hostem ira furere mortuumque propinquis negare. Itaque deorum iubetur vindictam veritus Hectoris a suis redimendi potestatem facere (XXIV, 40—54. 113—116). Cui imperio quum Achilles pareat, animus iam ad clementiam se componit, pacatque ut Achillis ita audientium animi in humanissimo colloquio cum Priamo habito aequiescunt.

Vidimus argumentum fabulae necessitate quadam ita produci, ut et continuae omnes partes sint, invicemque sese excipiant, et in superiore aliqua quam in extremis partibus subsistere nequeamus. Neque enim ipsam iram omissis iis, quae inde consecuta

essent, celebrare idonea materia, immo ne fas quidem poetae esse videbatur, neque Patroclo caeso finem carmini facere poterat, quippe in qua re nihil inesset, quod ad relaxandam animorum contentionem pertineret. Nam Achillem quidem ad novam iram novosque animos eo casu excitari necesse erat, neque, priusquam satisfacisset quodammodo irae atque luctui, animo in amore, odio, ira, moerore nimio conveniebat ad iustum modum componi. Ineptum quoque erat, viri fortissimi desidiâ enarrare, fortitudinem interrupto fabulae filo tacere.

De argumento fabulae si recte disputavimus, neque quin una, eaque, id quod Nitzschius monuit, tragica sententia universae Iliadi subsit quisquam dubitabit, et facile, si animum advertere velint, omnes intelligent, ab eadem Iliadem qua Odysseam virtutis humanae aestimatione proficisci, eandem laudare moderationem, temperantiam, prudentiam, quae ut diis maxime comprobetur, ita ad consilium exsequendum plurimum valeat. Ipsam indolem quamvis optimam naturamque simplicem et artium omnium ignaram, quum eadem prona sit ad indulgendum animo, sufficere ad res ita ut aliquis velit gerendas Ilias negat.

Hac sententia in Achillis ingenio expressa quum summa Iliadis contineatur, id egit poeta, ut et belli contra Troianos gesti quaedam imago et ceterorum ducum laus immisceretur. Non possumus equidem, quam scite singula quaeque disposuerit, pluribus verbis enarrare, sed hoc monuisse satis habemus, quanta arte in prioribus rhapsodiis, in quibus semina quasi quaedam iacienda erant, unde totius fabulae actio enascetur, simul et hominum ingenia et rationes, et quo statu Graecorum Troianorumque res essent, aperuerit. — Et in ipsis quidem Iliadis initiis, quum viro- rum nobilissimorum, Agamemnonis et Achillis, ingenia depinguntur, simul, quantum ille imperio ceteris regibus praestiterit, in secunda rhapsodia, quale contra plebeios ius regium fuerit, exponitur, quum invidiam quidem et obtrectationem multitudinis regia potestas moveret, sed eandem imperio severo facile coercere posset. Etiam navium copiarumque enumerationis hic aptissimus locus est. In tertia denique rhapsodia et qui clarissimi inter Graecorum duces conspicui sunt, Priamo percunctante laudantur, et qua Alexander, qua Helena indole fuerint, quanti sint a Troianis aestimati, quo illa animo in utrumque maritum affecta sit, vivis imaginibus expressum videmus.

Sed ut ceterorum ducum laudem operi suo intexeret, et carmina, ut credibile est, poetam moverunt ante divulgata, et ipsa res admonuit, quum ad artificium simul et consilium carminis accommodatum esset argumentum fabulae distinguere, quamque plurimis Graecorum gentibus immixta maiorum laude pla-

cere. Itaque quas res quosve casus sponte aliquis coniciat in bellum Troianum incidisse, ea in id tempus inserenda putavit, quo fabula Iliadis transigitur. In quibus quum nonnulla sint, quae ipso belli initio accidisse verisimile sit, habet poeta quo excusetur. Recte enim Nitzschius *), *si belli, inquit, statum quaeris, omnino ante secessionem Achillis ad ipsam Troiam in acie nondum pugnatum erat, sed moenibus se tenuerant Troiani. A quo statu tempus irae processisse notum erat Homeri auditoribus ex priorum carminibus, admonebat etiam rhapsodia prima praedae ex vicinis oppidis reportatae commemoratione* (125) *atque eo, quod ne peste quidem Graecos affligente Troiani quidquam ausi essent, denique nos docemur E, 788—791. Itaque Graeci palantes tantum passim singulos ceperant. Conciret igitur ad bellum utrumque exercitum Iuppiter necesse erat, ut promissum exsequeretur. Ne igitur mireris, quod Nestor II, 362—368 Agamemnonem ita instruere exercitum iubet, ut gentium singularum singulae manus sint, neve, quod tum primum Priamo spectanti Graecorum duces Helena monstrat, tum primum certamen singulare eo pacto initur, ut bellum alterius victoria dirimatur, neve, quod fossa iam et vallo, id quod antea neglexerant, Graeci se defendunt. Quae res, ut ad belli totius variam speciem exprimendam pertinent, ita, si quidem eo demum tempore, a quo Ilias initium capit, ad ipsam Troiam oppugnandam accesserant, Troiani autem, antequam Achilles otio se daret, non ausi erant e moenibus egredi, non contra veras rationes fictae a poeta videntur. Ne illud quidem a re alienum, quod, quasi oblitus Iuppiter sit, quid Thetidi pro filio supplicanti promisisset, primo die fere Graecorum victoria est. Rectiore utique via ad finem propositum tendere poetae licuit, si, ubi primum a Iove Thetis, quod petierat, impetravit, Hectorem in Achivos immisisset, itaque fortuna nunquam ancipiti Graecorum cladem auxisset, ut vel in secunda rhapsodia ad Achillis opem implorandam nuncios mittendos decernerent. Haberemus Iliadem multo brevioram et ad eam normam, quam quidam desiderant, compositam. Aliam viam Homerus ingressus est, quae simul ad Iovis indolem accommodata esset, non ita impigre rem gerentis, quam promisit, et carmine dignior esset Graecorum oblectationi destinato. An plus valuisset ad animos eorum capiendos, si ab Achivorum fuga cladeque carmen incepisset, omissisque illis ἀγορῆς in Achillis laude celebranda unice occupatus fuisset? Neque audientes, cuiuscunque gentis erant, tale artificium allicere potuit, quale ab initio perspectum haberent, neque ita praeter Achillis gloriam negligenda erat cete-*

*) De historia Homeri meletemata. fasc. posterior. praef. p. XVII.

rorum laus. Quid? quod ne eo quidem tempore, quo victoriam Iuppiter Troianis dederat, omni sive virtute bellica sive fortuna secunda Graeci destituti sunt. Immo id egit Homerus ut, quicunque proceres essent, suo quisque loco laudarentur. Quae laudes et ἀριστεῖαι quum per plures rhapsodias easque inprimis disponendae essent, in quibus Achilles otiosus esset, ne huius gloria aliorum res gestae officerent, quum praesertim difficilior esset duorum aut plurium laudes ita consociare, ut nullius obscuraretur gloria, non potuit non quorundam ἀριστείας in ipso carminis initio disponere. Et primo quidem loco, si ullus ei in Iliade locus dandus erat, Menelai et Paridis singulare certamen foedusque, quo Achivi et Troiani bellum componere statuerant, ponere debuit, nisi quis in comprimendo tumultu propter Agamemnonis fraudem exorto, Thersiteque castigando et patriae pacisque desiderio immaturo coercendo Ulixis aliquam praecipuam laudem agnoscat (II, 166—332). Primum igitur Menelai virtus praedicatur III, 15—37. 340—380, quae etiam XIII, 581—642 atque in defendendo Patrocli corpore XVII inprimis conspicitur. Diomedis paene divinam virtutem quinta rhapsodia celebrat, capti quoque Dolonis (X) illi praecipue laus debetur. Aiakis Telamonii fortitudo et in pugna singulari, quam cum Hectore iniit (VII, 179—312), et quum apud vallum (XII, 364 sqq.) navesque pugnaretur, in qua pugna unus omnium impetum Troianorum sustinebat, prae ceteris conspicua fuit (XIII. XIV, 402—522. XV, 415—746). Agamemnonis ἀριστεία quod in id maxime tempus incidit (XI), quo repudiatis ab Achille gratiae reconciliandae honestissimis conditionibus animos Atridarum maxima sollicitudo tenebat, quoniam belli fortuna futura esset, haud scio an consulto hoc sciteque factum sit, quo contempta clarissimi imperatoris auctoritas restitueretur. Regiam enim auctoritatem, quae summa penes Agamemnonem erat, tueri atque colere ut Iovis intererat, patroni potestatis regiae (XI, 186—194), ita poetam decebat, qui et optimum censeret regium imperium (II, 204 sqq.) et illorum virtuti celebrandae omnem operam navaret. Sunt quoque Idomeni aurigaeque Merionae res quaedam fortiter gestae (XIII, 210—518), sunt Teuceri et Aiakis Oilei, qui Telamonio Aiaci quum aliis temporibus (VIII, 266—324), tum in vallo navibusque defendendis socii adiuncti sunt. Nestoris, quum infirmior propter aetatem esset, quam ut manu res gereret, identidem sapientiae consiliique eduntur exempla. Unus Ulixes est, quem miremur, quum saepius in primis laudetur, nusquam tamen bellica laude ita ut ceteros principes conspicuum esse. Est quidem, ubi Diomedis fortitudini socius additur, ut in Dolonea et post Agamemnonis ἀριστείαν (XI, 312—400); ex quo proelio quum Diome-

des vulneratus discessisset, solus Ulixes relictus est (401—488). Sed nihil videmus, quod ceterorum principum virtutem aequet, summoque duce satis dignum sit. In Dolonea, quae manu gerenda sunt, a Diomede, quae consilio et dolis, ab Ulixo suscipiuntur (341—348. 381—445). Cuius rei eam aptissimam rationem reddere nobis videmur, quod Ulixem in alio fabularum carminumque corpore primas partes egisse censemus, aut eundem, qui Iliadis auctor est, poetam (si quidem ad eundem Iliadem et Odysseam referre licet), quo tempore Iliadem ederet, de Ulixo suo aliquando carmine celebrando cogitasse, eique reservasse pleniore laudes.

§. 15. Fortitudinem indolemque ingenuam, nisi temperantia accesserit, satis valere ad consilium propositum exsequendum quum Ilias negaverit, Odyssea quantum quis ratione, consilio, moderatione, constantia possit Graecos docendos suscepit. Eius virtutis praeclarum exemplum Ulixes est. Non desideratur quidem in illo summa fortitudo, qua si caruisset, idoneus omnino non erat, cui in heroico carmine primae partes darentur. Sed non tam fortitudo quam maior quaedam virtus est, qua post multos labores exactos id assequitur, quod exoptaverat animoque proposuerat. Imago est ad veritatem expressa, qua Ulixis ingenium in Odyssea adumbratur. Miscetur cum virtutibus, quibus excellit, cognata vitia, sed ita fere temperantur, ut nihil ex sententia poetae temporumque rationibus habeant, quod vituperetur. Prudentiae, quae in illo eximia est, modo honestior species, modo minus honesta. Nunquam, ut qui callidissimus sit, idoneo consilio caret, ne in difficillimis quidem rebus qua se potissimum ratione expediat anceps haeret. Bonis an malis artibus utatur, dum in rem sint, iuxta aestimat, neque dubitat omnia vel simulare vel dissimulare. Quibus artibus quod aliquando ad ipsam Palladem, quae callidissimo viro propitia maxime patrocinator, decipiendam se parat, quippe quae sit ignorans, admodum festivum est, risumque aeque ac comprobationem deae movet (XIII, 254—302). Quam ob causam idem *πολύμητις, ποικιλομήτης, πολυμήχανος, πολύτροπος, κερδαλέος, κακοῖσι δολοῖσι κεκασμένος, κερδαλεόφων, ἐπίκλοπος, δόλων ἄτος, εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πικρά* (Od. XIII, 291—299. Iliad. IV, 339. XI, 430. III, 200—202) appellatur. Sed prudentis viri quum sit circumspicere, quid temporibus conveniat, eundem consentaneum est animo nihil indulgere, affectus pro temporum ratione continere, sibimet temperare. Eam moderationem, qua iniurias fert illatas temporibusque cedit, non in animi quadam aequitate elementiaque, sed partim in prudentia, partim in verecundia deorum positam fuisse locis XXII, 312—329 et 474—477 cum 407—413 collatis intelligemus. Sed illa animi fortitudo, qua vel vehementissimos affectus cohibet, sequitur ut

firmiter iniurias resque adversas sustineat cohortatur V, 222—224 aut XX, 18, eadem constantiae caussa est. Nihil est, quod magis in Ulixē admiremur. Animo in unam rem intento summo opere ut in patriam ad suos (V, 210) rediret annisus est. Neque voluptatum ullis illecebris, neque terriculis ullis laborum adduci unquam potuit, ut patriae propositique oblivisceretur. Vere igitur id consilii habuisse dicimus sive Homerum sive quis alius Odysseam condidit, ut illam animi magni constantiam praedicaret, quae nullis fracta fortunae casibus, nullis perturbata mentis affectibus, quoniam cupiditatibus imperaret, simul fortitudinis moderationisque laudem complecteretur.

Vide iam, quam sint accommodata omnia ad hoc ingenium illustrandum, eamque sententiam explicandam, in qua supra totum carmen versari diximus. Huius constantiae ut eximium exemplum exstaret, animusque varia tentatus fortuna nulli impar videretur, Ulixem necesse fuit fortunae vicissitudines quam plurimas experiri, variisque casibus terra marique agitari. Erat *πολύτροπος, ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη, πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω· πολλὰ δ' ὄγ' ἐν πόντῳ πάθειν ἄλγεα ὄν κατὰ θυμόν*. Itaque nulla humanae vitae conditio est, quam inexpertam reliquerit. Quidquid illecebrarum erat, quibus vel sensus hominum demulceri vel ingenia etiam prudentissimorum virorum teneri possent, iis omnibus constantia Ulixidis tentata est. Lotophagos ut taceam, qui victus dulcedine socios Ulixidis ceperunt, ut, nisi Ulixes invitos abduceret, patriae reditusque obliviscerentur, delicatiore eos victu Circe retinebat; apud Phaeacas conditio Ulixidis, si maneret, oblata est haud spernenda (cf. VII, 311—315 cum VI, 27 sqq. 57—67. 244 sq. 274—284); Calypso vel immortalitatis perpetuaeque iuventutis, si sibi obsequeretur, praemia ostentabat; Sirenes denique cantu blandissimaque promissione, omnium se rerum, quae usquam terrarum fierent, inprimis Troianarum gnaras, quidquid cognitum haberent, cum ipso communicaturas, vocibus ita ad hominem compositis pelliciebant, ut, nisi antea praecavisset, vix resisteret. Quid reliquum erat, quod animum voluptatum blandimentis irretire, delenire domus, uxoris, suorum desiderium, a proposito virum etiam tenaciorem consilii avocare posset? Ille praeter patriam, uxorem, suos omnia neglexit. — Idem quantos labores, quanta pericula subiit, ad quas personas suscipiendas se demisit, ut patriam domumque recuperaret! Quidquid terrorum erat in rerum natura, rebusque humanis, ille exhaustit. Ne in minoribus haeream, incidit in eos, quibus ius fasque nullum erat, quumque Polyphemi captivus factus esset, qui et Neptuno patre confidebat et vi valebat immmani, ut callido consilio ita fortitudine monstrum humanum vicit. Alia ei pericula obeunda erant,

quo tempore, quum nefandi facinoris poenas socii morte dedissent, naufragio facto ipse trabe insidens per mare ferebatur, nono-
que demum die elapso ad insulam appulsus est ab hominum com-
mercio procul disiunctam. Qua insula post septimum annum
relicta rati festinanter fabricata solus per duodeviginti dies navi-
gavit, tum tempestate a Neptuno excitata iterum naufragus factus
haustusque gurgite, quum e fluctibus aegre emersisset, rati primo
insidens huc illuc iactabatur, deinde marinae cuiusdam nymphae
praesenti auxilio adiutus relicta rati undis quum se commisisset,
duos continuos dies duasque noctes continuas natando exhaustis,
id quod pridem aequum erat, viribus, ad Phaeacum insulam defer-
tur, ad quam si pervenisset, fatum ei erat, certum iam fore redi-
tum in patriam. Qui labores ut plerique invito suscipiendi erant,
quum ipsa necessitas improvise eum opprimeret, Scyllam Cha-
rybdinque atque adeo Oreum, quo nihil terribilius homines nove-
rant, in quem praeter Herculem, fortissimum Iovis filium, nemo
mortalium descendisse ferebatur, sponte subiit, quum omissis,
quae patriam repetentem manerent, periculis apud Circeam versari
liceret. Non fortuito equidem accidisse, neque levia quaedam
carminis ornamenta quaesivisse poetam puto, quod, quaecunque
mente fingi possunt pericula, iis fere omnibus Ulixes perfun-
gitur. Et pericula laboresque, quibus diu multumque vexatus
est, et illae vel securae delicataeque vitae vel doctrinae ille-
cebrae ad tentandam spectandamque constantiam pertinebant.
Cuius, dum fortuna ventisque agitur adversis, unum relinquitur
specimen, in quo maxime animi fortitudo et constantia conspici-
tur. Ventis, quorum benigne potestatem ei Aeolus fecerat, usus
secundis in conspectum patriae pervenerat, neque laborum peri-
culorumque quidquam reliquum videbatur, quum fato, quod redi-
tum eo tempore negabat, quasi irridente eorum desiderio patriae,
decepti et Ulixes et socii ab ipsa patria avulsi sunt. Tanta tam-
que subita fortunae commutatio quum cuiusvis animum frangere
posset, ipseque in eo esset, ut spe abiecta vitae in mare prosiliens
finem faceret, animo confirmato fortunae ludibria sustinuit (X,
49—53). — Redux in patriam quanta constantia, fortitudine, mo-
deratione fuerit multis in rebus cernitur. Regia dignitate quum
esset, suorum ut fidem exploraret hostesque falleret, eo descendit,
ut mendici personam omnium contemptissimam inter eos indueret,
quibus imperare deberet. Qua semel suscepta ita sibi constabat,
ut servi improbi procorumque iniurias et ludibria, quamvis intole-
rabilia essent, ferenda putaret. In qua patientia nemo non videt,
quam contrariam Achilli indolem exhibeat. Ille quum animo in-
dulgens iniuriam ab eo rege illatam, penes quem summum omnium
imperium esset, ferre nesciret, Ulixes etiam servorum superbas

contumelias, ne irritum redderet quod unice appetebat, praeclara animi constantia sustinuit. Moderationis denique, qua omnes affectus animi temperabat, erat, quod non statim, ut desiderio tandem aliquando satisfaceret, neque Telemacho filio neque uxori quis esset aperuit. Nam quod in simplex ingenium cadebat, candide confidere, nihil suspicionis, nihil tecti simulate in pectore fovere, id prudentem cautumque virum minus decebat, qui hominum mores fidesque quam subito mutarentur novisset. Ceterum insidiae Agamemnoni ab uxore paratae, quarum apud inferos certior factus erat (XI, 409 sqq.), monebant, ne temere uxori crederet magno procorum numero expetita. Neque vero Penelope coniuge indigna erat, ut prudentia, ita constantia insigni. Immo quam in Ulixes expressam videmus virilem virtutem, eadem fere, sed qualis mulierem decet, in Penelopes ingenio exprimitur, fide etiam coniugali, ut par videbatur, maritum superabat. Eius igitur constantiae, quae non incaute affectibus obtemperet, quae vel ardentissimum desiderium contineat, eiusque prudentiae, quae ne impetu aliquo animi opprimatur, neve fraude aliena circumveniat summo opere prospiciat (XXIII, 32—230), ipsam quoque Penelopen praeclarum aliquod exemplum poeta exhibuit. — Reliquum est, ut, quod solum amissis sociis atque adeo nudum ad Scheriam insulam delatum, solum Ithacae a Phaeacibus relictum, quod caussam eius in extremis suorum angustiis ab amicorum potentium auxilio fere destitutam videmus, id eo consilio fictum esse moneam, quo magis appareret, nihil eum aliorum hominum auxilio, sibi suaeque virtuti et deae, quae illius patrocinium susceperat, omnia debere. Itaque nulla nisi virtutis formaeque commendatione Phaeacum sibi conciliavit amicitiam, procos suo consilio, sua fortitudine, constantia vicit.

Iam id quidem satis opinor omnibus probatum esse, et conditionem, in qua Ulixes domusque eius versatur, et casus, quibus exercetur, denique res, quas gerendas suscipit, omnes accommodatas esse ad tale ingenium depingendum, quale supra diximus, illamque de virtute, quae viris digna sit nobilissimis plurimumque possit, sententiam in viva quadam imagine exprimendam. Quam rem non ita instituit, ut quaecunque aut fama ferrentur aut fingi possent Ulixis fata et facinora, dum ad illud consilium apta viderentur, omnia secundum temporum rationes perhiberet, sed praeclaro iudicii acumine e fabulis abunde, ut credimus, affluentibus unam elegit exposuitque, ad quam multa arte singula quaeque rettulit. Reditum enim Ulixis omnia spectant; ipse per totam fabulam summo studio id annititur, ut in patriam suorumque conspectum redeat, regnumque recuperet, ceteri, uxor, filius, familia, proci reditum coniugis, patris, domini, regis aut votis expetunt

aut metuunt. Quae Ithacae aguntur Penelopes nuptiae nobilissimis iuvenibus expetitae, ab Ulixis reditu pendunt aut sperato aut desperato; quae per Peloponnesum itinera Telemachus suscipit, ad reditum patris explorandum pertinent. Quod si quis consideraverit, sponte, opinor, intelliget, etiam Odysseae priores rhapsodias optime compositas esse, ut, quo statu res Ithacensium, quantis domus Ulixis angustiis circumventa esset, in quo denique discrimine et regis et suorum salus versaretur, nisi hoc ipso tempore in patriam rediret, auditores edocerentur. — Ceterum artificiose, quos Ulixes, postquam a Troia navem solvit in patriam rediturus, casus expertus erat, non continuo ordine auctor persequitur, sed exorsus ab eo tempore, quo Ulixes apud Calypso commorabatur, quae ante acciderant, colloquiis interserit cum Alcinoo Phaeacum rege habitis. Earum vero rerum, quas Ulixes aut apud Troiam aut superiore aliquo tempore praeclare gesserat, passim intexta est memoria, ut Troiae ipsius praecipue virtute expugnatae IV, 271—289. VIII, 500—520. XXII, 227—230, apri denique ab Ulixite adolescente in Parnasso monte hasta transfixi XIX, 395—466, nisi forte haec fabula a posteriore poeta genuinis admixta est.

§. 16. Manifestum igitur, opinor, est, continuae atque unius fabulae speciem et Iliadem et Odysseam prae se ferre, unoque argumento, quaecumque in his carminibus gesta perhibentur, arcticibus vinculis in Odyssea, in Iliade laxioribus contineri. Neque id mirum, quod artificiosius Odyssea composita videtur, cuius incredibilem rerum varietatem magis quam quae Iliade comprehenditur ad idem argumentum spectare videmus. Ante Odysseam quum constet Iliadem conditam esse, Homerum suspicari licet non ita statim antiquiorum carminum, quae illo tempore cognita nobilissimorum hominum facinora laudabant, variam materiam ad unum argumentum unamque sententiam potuisse revocare. Neque idcirco ut quidam decreverunt, dissolvenda Ilias in plura carmina breviora. Unam Doloneam si excipias, ne in Iliade quidem ulla pars est, quae soluta totius carminis compage per se dignam carmine materiam praebeat. Non contigit Lachmanno virisque quantumvis acutis talia carmina restituere, quae quum in una re laudanda versentur, ceteris carere possint. Fragmenta reliquerunt misere dilacerata. Ipsam navium recensionem nemo facile crediderit solutam initio a maiore aliqua poesi existisse. Quaecumque iam Iliade comprehenduntur, membra sunt amplioris corporis, neque intelligi satis possunt, nisi ad summam totius carminis referantur. Nihil magis a vero alienum quam quod in bello Troiano sive unum poetam sive plures Homeridas occupatos fuisse multi existimarunt. Iram Achillis canendam sibi poeta

sumpsit, iram, quanta in Graecos, quanta in ipsum amentia saevierit, quas poenas dederit tristissimas, quomodo deponenda postremo fuerit diis iubentibus, iusto ordine persequitur. Quam ob rem si, quidquid artificiose conditum censere licet, id ea lege circumscribimus, ut in certa sententia initia sua habeat, ad quam exponendam, ut quasi oculis cernere nobis videamur, singulae partes omnes referantur, eam quidem laudem ab Iliade abiudicare nemo poterit. Cuius argumentum si primitus in rebus Troianis positum erat, qui fieri potuit, ut quae summa Graecis gloria esset, Troiae excidium, aut omitteretur ab Homeridis, aut negligeretur a Pisistrati administris?

§. 17. Ad alteram quaestionem instituendam quum accedimus, non in animo est ea omnia retractare, quae quis discrepantia aut invenit in his carminibus aut invenisse sibi visus est. Illa attingam, quae plurimum valere putant ad comprobandos plures carminum auctores.

Temporum rationes consentaneas ubique esse negant. Ut in prima Iliadis rhapsodia quum duodecim diebus elapsis Iovem in Olympum rediturum Thetis dixerit v. 425, idem v. 493 eiusdem rei tempus statuitur, quanquam novus interea dies illuxit 475. — Eiectis versibus 430—497, qui admodum ieiune expiatis referunt sacerdotis iniurias, medendum offensionem censemus. — Incredibilem rerum copiam in unum diem (II—VII, 380. XI—XVIII, 242) congestam dicunt. — Si quis accusandus, non multum interest Homerum an Pisistratum accusemus; immo magis etiam Pisistrati familiares accusandi, si quidem qui in colligendis disponendisque carminibus occupati erant, id maxime cavere debebant, ne iustus et consentaneus rerum ordo negligeretur; eoque facilius et accuratius omnia perpendere poterant, quod scripta exemplaria in manibus habebant. Neque ulla eos, si Lachmanno credimus, religio tenuit, quo minus cuncta mutarent atque miscerent. Homerus, cui meditatione et memoria omnes res fuerint revolvendae, habet quo excusetur. Sed caussam, qua inductus tantam rerum copiam in unum diem congesterit, eam opinari licet, quod quae antiquioribus carminibus celebratae fuerant ducum fortissimorum laudes, earum noluit quidquam praetermittere. Itaque quam in singulis rebus videmus diligenter observari temporum iustam rationem, eam neglectam esse in connectendis pluribus rebus gestis non admodum miramur. Neque vero est cur augeamus etiam rei difficultatem. *Δείπνον* XI, 86 monente Scholiasta Ven. A. est *ἀριστον, καθ' ἣν ὄραν καὶ ὁ δρντόμος ἀριστοποιεῖται* (cf. II, 381. VIII, 53. 66.) — XVI, 779 (cf. 777) tempus pomeridianum est, non ipse solis occasus. — Patroclus, qui muro a Troianis expugnato Eurypyllum reliquerat, XV, 395 sqq. tum demum ad

Achillem rediit, quum in eo erat, ut Protesilai navis incenderetur XVI, 1 coll. cum XV, 704 et XVI, 122.

Etiam Odyssea habet, in quae ista reprehensio cadat. — Telemachus, quanquam obtemperare Menelao, ut vel undecim dies apud ipsum commoraretur, petenti noluit IV, 588. 594, multaeque caussae ut reditum acceleraret admonebant III, 313 sqq. IV, 598, tamen, si quot dies in Ulixis laboribus redituque V—XIV consumpti sunt recte computaverimus, triginta et tres dies in Menelai aedibus ultro commoratus est.

At poesin epicam, quo tempore Homeridae florebant, quum breviorum carminum fines transgressam esse multi negaverint, quidni poetam in maiore opere tentando, si quidem tentaverit, deliquisse aliquid recte statuamus? Qui primus id egit, ut eas res, quae eodem putandae essent tempore gestae, quanquam aliae post alias essent enarrandae, tamen ad eiusdem temporis speciem redigeret, eum profecto consentaneum est non omnes statim eius rei difficultates superasse. Epici poetae, quamvis id potissimum spectarent, ut ad viva exempla singula quaeque exprimerent, neque veritatis speciem unquam negligerent, minus tamen curiosi id cavebant, ne, si quis tempora computaret, in errore deprehenderentur. Criticorum enim ista subtilitas erat, ut ad calculos revocarent dies consummatos, non audientium. Ceterum quod tempus praeter opinionem Sparta Telemachus moratur, idem fere Ulixi ab Ogygia insula Scheriam naviganti praeterlabitur, utrumque rebus vacuum, otiosum.

Ne facta quidem omnia, ut decet, congruere, quum aliis argumentis, tum Pylaemenis exemplo docemur, qui quum ipse occisus esset Iliad. V, 578, postea filii Harpalionis funus prosequitur XIII, 658. — Fugit poetam diversae fabulae, quam utramque suae poesi intexuit, discrepantia. — Leviora mittimus.

Aliud neglectae concinnitatis crimen est. Pridem notaverunt, quod Iovis et Iunonis colloquium II. XVIII, 356—368 inter Myrmidones Patrocli mortem lugentes et Thetidem a Vulcano ut nova arma Achilli fabricaretur petentem parum scite interiectum est. — Commissuram hiantem in Od. IV, 621—624 deprehendimus. Incerti quum simus, quo istis versibus deducamur, etiamsi *δαιτυμόνας* quotidianos Menelai convivias interpretamur, quippe qui suum quisque victum apportent, tamen in eo offendimus, quod leviter videmus convivii mentionem illatam, quod quale fuerit, neque audientium quidquam intersit, neque ad summam rerum ulla ratione pertineat. Nuptias igitur dixerit aliquis in memoriam revocari versibus subditiciis. Quod si cui placuerit, eodem quo Pisistrati familiaribus iure antiquiorum alicui rhapsodorum crimini hoc dari potest, quod rem alienam intermiscuerit. Nihil

enim offensionis habet, si ex Menelai aedibus v. 625 domum Ulixis deducimur.

Sed aliud manifestum indicium poesis ex diversis carminibus contaminatae duarum fabularum, ex quibus *Odysea* coaluerit, duo exordia, alterum primae, alterum quintae rhapsodiae exstare multi censent. Neque ego negaverim, quum alias partes utriusque carminis, tum haec duarum fabularum quasi initia ita comparata esse, ut facilius singulae rhapsodiae separatim pronuntiari possent. Longe autem a vero aberrarunt, si qui peculiare aliquod carmen primitus exstitisse putant, quod de rebus Ithacensibus et Telemachi itinere fuerit. Eas quidem rhapsodias, quarum nunc tale argumentum videatur, totas reditum Ulixis spectare supra monuimus. Ne circulus quidem ullus audientium satis habuerit, quae res familiares Ulixis perhibentur, quam paene desperatae sint, percepisse, nisi etiam ulteriora, quem exitum et Telemachi iter et Ulixis fortuna habuerit, percipiant. Neque facile ququam fugiat, quam apte hoc quintae rhapsodiae exordium cum superioribus connexum sit, atque etiam alterius exordii rationem habeat. Non modo sermonis continuati speciem prae se fert, qua immutata novi prorsus carminis initium restituere difficile esset, sed etiam eorum, quae ante enarrata erant, manifesta ratio habetur. Hominum *Minerva* iniurias accusat, non deorum. An, quod dignos homines non esse ait, quibus rex aequus iustusque et clemens imperet, alia caussa est, nisi insidiae nuperrime (IV, 667—675. 768—786. 842—847. coll. V, 18—20) Telemacho paratae? Tantum quum periculum Ulixis rebus domesticis immineret, num quid mirum, si Ulixis quoque mentionem *Minerva* iniecit, eiusque multas calamitates conquesta est v. 5, quum ipsum Telemacho interfecto summo moerore affectum iri, sin autem adesset 14, optime suos defensurum consentaneum esset? Itaque quum in Ulixem reduce omne praesidium domus positum esset, nihil magis erat exoptandum, in nulla re maior opera ponenda, quam ut ille tandem aliquando et patriam et suos recuperaret. Quamobrem et *Iovis* decreto, penes quem summa omnium rerum potestas esset, et *Mercurii* praeconio opus erat. Neque enim *Minerva* ipsa per se rem perficere potuit, cui ne obtemperasset quidem *Calypso*, si sua decreta pronuntiasset, neque eam *Iovis* deorumque decreta perferre decebat, quippe quae, nisi quorum aliquod patrocinium suscepit, hominibus adesse non solet. Satis igitur aptam causam poeta finxit deorum conventus iterum habiti, neque modo ab integro novam fabulam de Ulixem reduce enarrare non coepit, sed etiam superius decretum deorum versibus 23. 24 respicit. Nam quum nihil ad Ulixem attineret in patriam reverti, nisi imperium, domum, suos a procorum superbia vindicatos recuperaret, qui

reditum Ulixi concedendum decreverunt, iidem poenas de precis statuerunt sumendas, quae etiam Palladis menti obversabantur, quum I, 47 perniciem omnibus imprecaretur, quicumque simile Aegisthi facinus committerent. Nihil restat, in quo offendamus, nisi Iovis quaedam socordia in rebus quas decrevit peragendis. Sed Iuppiter, quo ille secundum Homerum ingenio est, neque ea, quae decrevit, statim exsequitur, neque rerum humanarum ita studiosus est, ut eius incuriam mirari debeamus. Simpliciore utique arte poeta usus est, quod Iovem fecit tum demum aggredientem ad eas res peragendas, quas ante plures dies decreverat, quum ipse in eo erat, ut illas ultra persequeretur. Audientium certe commodis inserviebat, quibus difficilius erat rerum iam enarrandarum aliam partem tanquam eodem quo superiora, aliam posteriore tempore gestam animis informare.

Nihil igitur in hac quidem parte deprehendere possumus, quod diversorum carminum indicium sit. — Sed licet plura in Homericis carminibus discrepare videamus — quod ipsum argumentum Iliadis aut Odysseae, eamque fabulam, qua partes omnes continentur, conflata putemus e multis iisque diversis carminibus, causam idoneam non habemus. Quaecunque discrepant, aut, si leviora sunt, ab ipso poeta neglecta, aut dissoluto utroque carminum corpore, quum rhapsodi alii alia cantarent, plura pro tempore ac loco adderent, paullatim suborta, posteroque tempore Homero obtrusa videntur.

§. 18. Nam interpolationis quidem et veteres critici multa vestigia invenerunt, et eorum, qui nunc criticam artem profitentur, solertia plura etiam odorata est. Quae omnia enarrare quum et difficile sit et ad rem nihil attineat, graviores aliquas interpolationes, quae aut vulgo feruntur aut plurimorum auctoritate reprobantur, exempli causa proferre satis habeo.

In Iliade plurimi suspectum habent Graecarum Troianarumque copiarum indicem II, 484—779. 816—877, quippe in quo nonnulla sint (Bocotorum Thessalae nationis in Boeotia sedes, Graecorum universa gens uno *Παρελλήμων* nomine 536 comprehensa aliaque), quae aut aliena sint a Troiani belli aetate aut cetero Iliadis argumento minus convenient. Veteribus quaedam notata sunt, quae in Atheniensium laudem inserta videantur. Versum 558, in antiquissimis editionibus omissum, a Solone plurimi, quo Atheniensium imperium augetur (Plut. Sol. c. 10.), quidam a Pisistrato subiectum tradiderunt (v. §. 8. 9.). Praeterea vv. 553—555 a Zenodoto reprobati sunt. — Septimae rhapsodiae vv. 443—464 ab Alexandrinis damnati sunt, *ὅτι περὶ τῆς ἀραιγίσεως τοῦ τείχους λέγει πρὸ τῆς τειχομαχίας, ὡς ἂν μὴ προειρηκὼς ἐνθάδε*. Schol. Ven. A. — Doloneam (rhaps. X) veteres quidam a Pisistrato Iliadi inser-

tam tradunt. (v. §. 8.) — In ampliorum interpolationum numero Nestoris quoque nimis verbosa oratio habenda II. XI, 664—762. Quam quum intentatam Alexandrini reliquissent, versus insequentes 766—784 Homero indignos iudicarunt. — Inepta est Iovis amorum recensio XIV, 317—327, ab Aristophane et Aristarcho improbata. — Itidem Nereidum recensio XVIII, 39—49 ab Alexandrinis criticis notata, omisa in Argolica editione ab Homero abiudicanda est. — Rhapsodiae XXII versus 487—499 Alexandrinis suspecti erant. — In extrema Iliadis rhapsodia plures identidem versus veteres critici damnaverunt, cetera pleraque reliquerunt Homero. A recentioribus quibusdam nescio an minus recte tota rhapsodia ab Homero abiudicata est.

Etiam Odysseae nonnullae partes in suspicionem venerunt. Deorum numine indigna visa, quae de Martis et Veneris amore clandestino et manifesto Demodocus canit VIII, 266—369. — Variarum amplificationum ansam dederunt manes ab Ulixee citati XI. Inprimis manifesta est vv. 565—627 interpolatio. Nam quum ceteri manes foveam frequentes adeant, in quam sanguis profusus erat, iam in ipsis inferorum sedibus Ulixes versatur, virosque fama plurimum celebratos sua quemque negotia agitantes videt. — Suspecta sunt, quae de vulnere in Parnasso monte Ulixee inflicto XIX, 395—466 produntur. — Sed interpolationum, quas veteres critici notarunt, omnium maxima est extrema Odysseae pars, inde a rhaps. XXIII, 297 ab Aristophane et Aristarcho improbata.

Ceterum si pauca excipias, quae aut Solonis aut Pisistrati ad ditamenta feruntur, reliqua, quae ab Homero putantur aliena esse, quum Attici scriptores fere cognita habeant, ad superiorem aliquam aetatem sunt referenda. Quicumque Homeri carminibus recitandis operam navabant, quo propius vel aetate vel arte a summo poeta aberant, eo propensiores videntur fuisse ad uberiores rerum expositionem.

Ut iam paucis complectamur, quae supra disputavimus: quidquid in carminibus Homericis discrepare videmus, aut ex antiquioribus, iisque diversis carminibus repetitum neglectumque a poeta censemus, aut postero tempore ab Homeridis insertum; eamque causam sufficere putamus, unde vel rerum vel orationis discrepantia deducatur.

§. 19. Iliadem si cum Odyssea comparamus, eandem de virtute, quae homines nobiles deceat, sententiam utrique carmini subesse supra demonstravimus, neque in Graecorum litteris, nisi quae ab eodem auctore profecta sunt, magis quidquam quam Iliadi Odysseam vel ingenio vel orationis colore cognatum reperimus. Illa ipsa carmina, quae proxime ad Iliadem et Odysseam accedunt,

Hesiodi et cyclicorum dico, mirum quantum ab illarum arte et ratione distant. Neque tamen differre in rebus divinis humanisque nonnulla, qui ad utriusque carminis naturam speciemque animum advertant, infitias ibunt.

Quod quum ne veteres quidem grammaticos fugisset, fuerunt qui eidem, cui Iliadem, poetae Odysseam adscribendam negarent. Inde illis τῶν χωριζόντων nomen impositum, certique eius sententiae auctores Xenos et Hellanicus (c. 150 ante Chr. n.) fuisse traduntur.

Humanioris omnino vitae cultus in Odyssea indicia reperimus. Dignius divino numine commercium videtur, quo in Odyssea dii cum diis versantur. Non amplius proelia conserunt alii ab aliorum populorum partibus stantes. Ulixis fortuna quum irato Neptuno a ceteris diis permessa sit, clam absente illo decretum fit, ut in patriam revertatur. Nefas habetur (I, 32 sqq.) deos accusare, si quid mortales deliquerunt frustra a diis admoniti. Tamen qui suis capti libidinibus scelesta moliantur, occoecati a diis pessum dantur (cf. Od. XX, 284. 345 sq. cum Il. IV, 70—104.). Ceterum ne malae quidem artes, quales cultioris humanitatis esse solent, iam ab hominum moribus alienae. Ut perfidia periurioque (XIX, 396), nisi locum interpolatum esse censemus, ita veneno (II, 329.) utuntur, quo incepta perficiant. Olympus, quanquam montanam naturam non prorsus amisit, tamen coelestem magis magisque speciem induit; iam Olympii οὐρανὸν εὐρὺν ἔχειν dicuntur, quod vix semel atque iterum in Iliade invenias. Menelao, ut qui Helenae maritus sit, Iovis filiae, mortis experti in Elysios campos migrare fatum est, ubi etiam Rhadamanthus versatur Od. IV, 561—569. — Alia sunt, quae ex scholiis cognovimus a veteribus notata, quo diversum Odysseae auctorem fuisse comprobarent. Vulcani in Iliade (XVIII, 382) Gratia quaedam coniux est, in Odyssea (VIII, 268) Venus. Quod Demodoci carmen si aliunde insertum putamus, nihil inde conficitur. Levius etiam videtur, quod Cretae in Iliade centum urbes tribuuntur, in Odyssea (XIX, 174) nonaginta. De nobilium victu monent, non solitos esse in Iliade piscibus vesci, quibus in Odyssea vescuntur — fame coacti (Od. IV, 368. XII, 330 sq.). Orationis denique aliquam differentiam intercedere et veteres et recentiores animadverterunt: ut ἐπαναλήψεις saepius in Iliade, semel in Odyssea (I, 23) reperiri, δαίτχρονα bellicosum in Iliade dici, in Odyssea prudentem, et alia.

Sed istam dissimilitudinem quamvis manifestam arbitremur, tamen ad quaestionem propositam diiudicandam sufficere negamus. Nam quae dissimilia sunt, quum ad mores fere cultumque vitae pertineant, contra similitudo in ipsa arte et dictione poetica posita sit, quum praesertim pauca sint quae differant prae-

eorum quae congruant copia et magnitudine, — etiamsi tantam caussam uno verbo dirimere nolumus, tamen firmiore eam sententiam argumento niti credimus, quae quum eundem utriusque carminis auctorem fuisse censeat, dissimilia ab diversa, qua illa carmina condiderit, aetate repetat. — Duos si poetas epicos eodem fere tempore vixisse statuamus, utrumque et summo ingenio praeditum et eadem arte et dictione poetica usum, alterum ad alterius normam sua componentem, vestigia superioris poetae prementem in exhibendis eorundem virorum iisdem ingeniis moribusque, temperantiam, quam felici eventu gaudeat, laudantem, quum in Iliade intemperantiam damnatam videat tristissima fortuna, — miremur sane virum modestum propriaeque laudis contemptorem.

§. 20. Quod Homericorum carminum exemplum Pisistrati familiares exhibuerant, eo fere posteri utebantur passim a doctioribus viris emendato, antequam grammaticorum schola, quae Alexandriae florebat, poetae (quo nomine unus omnium Homerus celebrabatur) studium operamque navare coepit. Earum autem editionum, quae illo tempore in manibus erant, aliae a viris doctis (*αἱ κατ' ἄνδρα ἐκδόσεις*), aliae ab urbibus (*αἱ κατὰ πόλεις, αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων* etc.) appellatae sunt. Exstitit igitur Antimachi, qui Socratis aequalis fuerat, editio, inclaruit etiam, quae Alexandri M. erat, *ἡ ἐκ τοῦ νάρθηκος λεγομένη διορθώσις*, quam ad Aristotelis auctoritatem referebant (Plut. Alex. c. 8. Strabo XIII, 1.). Aliae quum certis auctoribus carerent, a civitatibus appellatae sunt: *ἡ Ἀργολικὴ ἐκδοσις, ἡ Κρητικὴ, ἡ Κυπρία, ἡ Μασσαλιωτικὴ, ἡ Σιωπικὴ, ἡ Χία*. Quarum si praestantia diligentius perpendetur, aliae *χαριέστεραι* elegantiores vel doctiores *εἰκαιότεραι* nominabantur, *κοιναί, κοινότεραι* aliae. Neque vero, quin ab Attica editione illae Homericorum carminum recensiones (*διορθώσεις*) repetitae fuerint, est quod dubitemus.

His igitur copiis instructi, quum plurimum post extinctam libertatem Graecorum ingenia in doctis disputationibus solvendisque praecipue subtilioribus quaestionibus, quarum largam Homerus materiam subministrabat, occupati essent, ad Homeri carmina accesserunt accuratius edenda, maculasque temporum incuria adspersas eluendas. Qui primus rem adgressus est, Zenodotus Ephesius, Ptolemaei Philadelphi aequalis, audacius pro suo ingenio quam doctius, quippe cui via ineunda esset doctrina parum munita, in diiudicanda dictione atque arte Homerica versatus est. Excepit eum in edendo emendandoque Homero discipulus Aristophanes Byzantius, qui subtiliorem doctrinam ad emendandum poetam adhibuit.

Sed quicumque superiore aetate critica arte innotuerant, omni-

bus Aristarchus Samothracius praestitit, qui suscepta ab Aristophane magistro schola Alexandrina, ut ingenii subtilitate, ita doctrina florebat. Itaque Homeri dictione accuratius explorata, quid ubique usus Homericus desideraret, grammaticisque legibus conveniret, circumspiciebat, ad eamque normam quae digna summo poeta viderentur constituebat. Idem et Iliadem et Odysseam in XXIV rhapsodias disposuit, in quas nomina transferebantur pridem usurpata (v. §. 7.). Cuius quanquam recensio integra ad nostram aetatem non pervenit, tamen in textu, quem dicunt, vulgato latet. Neque enim in illius auctoritate, quamvis ceteris criticis omnibus antecelleret, acquiescendum sibi posteri putabant. Quid? quod aemulum etiam adversariumque Aristarchus Cratetem habuit, Mallotem, Pergamenae scholae magistrum, qui quum stoicorum rationem sequeretur, philosophica doctrina Homero subiecta et allegorica interpretatione utebatur et dictionis analogia poetam adstringendum esse negabat. Sed Aristarchi schola, ut par erat, ita praevaluit, ut paucis immutatis receptisque, quaecunque frugi viderentur, posteri critici in illius doctissimi viri ratione subsistendum censerent. Item recentiores critici plerique auctore F. A. Wolfio plurimum Aristarcho tribuendum censentes id egerunt, ut illius recensionem, latentem in scholiis, nisi quid vel posteriores grammatici vel Zenodotus et Aristophanes rectius vidissent, multis in locis restituerent. Superioris aetatis doctiora exempla repeti posse recte negarunt.

Ceterum quae Aristarcheae recensionis summa fuerit, quid de singulis versibus ille iudicaverit, etiamnunc ex signis perspicitur, quae in codice Marcianae bibliothecae optimo (Ven. A) apposita sunt. Aristarchus enim, si quos versus interpolatos minusque dignos Homero iudicaret, obelo eos notavit, quasi veru transfigendos; qui versus recte se certo aliquo loco haberent alio loco damnandi, eos asterisco insignivit, alio loco obelum cum asterisco apposuit. Supersunt etiam Alexandrinorum aliorumque criticorum doctrinae fragmenta, ex Aristarcheorum, Aristonici, Didymi, Nicanoris, Herodiani commentariis aliisque libris a scholiastis collecta (inprimis in cod. Ven. A), unde ab Aristarchi lectione vulgatam saepius discedere intelligimus.

§. 21. Homeri vel Homeridarum nomine Ilias, Odyssea, Batrachomyomachia, hymni, minora denique carmina aut fragmenta inscribi solent. Quae de Iliade et Odyssea iudicia ferantur supra dictum; cetera omnia recte ab Homero abiudicata sunt. Hymnorum plurimi prooemia videntur fuisse, quibus rhapsodi, si quam Homericorum carminum partem in deorum immortalium diebus festis canerent (v. §. 6), deorum, ut par erat, ante omnia memores, recitationi praeluderent.

Reliquum est ut, quas potissimum in edendis carminibus Homericis rationes secutus sim, paucis exponam.

Mihi quidem, quamvis et Zenodotum et ipsum Aristarchum multa pro suo ingenio instituisse constaret, tamen quum iam nostrum non ducerem, quid ubique genuinum esset et ab ipso poeta profectum, diiudicare, Alexandrinis vero atque inprimis Aristarcho praeter eximiam Homericæ dictionis cognitionem iudicii que subtilitatem uberiores quoque copiae librique scripti praesto fuissent, qui nunc interierunt, multis nos locis totos ex Aristarchi doctrina atque auctoritate pendere ita persuasum fuit, ut illius plerumque iudicium praeferendum putarem, nisi vel manifesti erroris ipse Homerus eum convinceret, vel rectius aliquid iterum atque iterum re considerata ceteros vidisse arbitrarer. Ad quas rationes quum proxime intellexissem Imm. Bekkeri recognitionem accedere, singulari doctrina subtilique iudicio editam, propositumque esset bibliopolae honestissimo, textum, quem dicunt, repetere optima auctoritate firmatum, sed diligenter retractatum, nulla meis rationibus magis accommodata visa est quam I. Bekkeri editio, quam eandem accuratissimam esse cognoveram.

Neque vero ita mihi acquiescendum erat in Aristarchi, Wolfii, Bekkeri auctoritate, ut meum iudicium abiicerem. Accurate, quaecunque dubia videbantur, perpendenda mihi erant, ut quam possem maxime digna Homero verba restituerem, eaque interpunctione uterer, qua, quid diceret poeta, facillime intelligeretur. Sed quae mutanda videbantur in Bekkeri recognitione, haec fere sunt.

Reieci eum G. Dindorfio inclinationem vocum ἡμῖν, ὑμῖν. Neque enim ea ἐγκλίσις est, si quod vocabulum tenorem servat, neque si a priore syllaba tenor attrahitur, imminutum unquam videmus vocabuli alicuius tenorem, sed potius auctum, neque levia satis vocabula sunt, ut omisso omni tenore inclinari possint. Eadem de causa αὐτόν Il. XII, 204. accentu carere non potuit. — Retinui ἦ, ubi simpliciter interrogatur, neque contrarii aliquid menti obversatur; acuenda erat particula, etiam in posterioribus membris disiunctionis, ubi quae sententiae sibi contrariae essent. — Ποῖον quum interrogativum sit, quaeque inde ordiuntur sententiae alias plerumque interrogationes subiectas habeant, interrogationis signum illis apposui. — Paucae ἐγκλιτικαὶ sunt, quae quum vere coaluerint cum pronomine aliquo aut particula aut interiectione, coniungendae videntur. Coniunxi igitur ὅστε, ubi addito τε relativa vis planius declaratur, secrevi, ubi illa particula alia cum alia incisione sententiae connectitur. — Etiam τις, τι cum ὅς, ὅ coaluerunt, quippe quae nihil iam valeant, nisi ut relativum

ὄε paullulum immutent. Qua ratione cavi, ne deforme ὄ τι admitterem. — Cum ἐπεὶ particulae δὴ, ἦ imminuta vi coaluerunt. — Ὡμοι quoniam saepius adiectum habet ἐγώ, argumento est nullam iam in vocabulo μοι dativi potestatem inesse. — Reliquas ἐγλιτικὰς mutare nolui, quod quibus locis peculiarem plenamque vim retinerent, quibus imminuta earum vis esset, plane discernere difficilium erat.

Cetera, si interpunctionem excipias, pleraque intacta reliqui, neque immutavi quidquam, nisi re accuratius perpensa. Eorum haec fere gravissima sunt.

III, 81. Digammatis, quod ἀναξ habuisse fertur, quum ceteris locis III, 455. V, 105. 268. 546. VI, 163. VII, 162. VIII, 278 etc. vestigium non remanserit, non est quod hic αῦσε scribamus.

IV, 483. Caussam, cur Hermanno auctore cum Bekkero et Dindorfio πεφύκει in πεφύκη mutarem, idoneam non inveni. Res ad comparationem adhibitae tanquam factae perhibentur.

V, 6. παμφαίησι] Et traditio antiqua et ipsae rationes, ut indicativi formam — ησι agnoscamus, persuadent. Rhegini καθ' Ἡρακλειδην τὰ τρίτα τῶν ὀριστικῶν περισπωμένων τῆς πρώτης συζυγίας καὶ τῶν βαρυντόνων δὲ ῥημάτων κατὰ τὸ ἐνικὸν εἰς τὴν π̄ι συλλαβὴν περατοῦσι — τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ λαμπρὸν παμφαίησι παρ' Ὀμήρω, ἀπαξ, φησί, χρῆσαμένου τῇ διαλέκτῳ ἐπὶ τούτῳ (Eustath. ad Od. VII, 197). Idem testantur, qui ad σχῆμα Ἰβύκειον rem revocant. Schol. Ven. A. ἡ διπλῆ, ὅτι ἀντι τοῦ παμφαίησι· πλεονάζει δὲ Ἰβνκος τῷ τοιοῦτῳ. Lesboux p. 179. ed. Valck. (σχῆμα) Ἰβύκειον ὡς τὸ λαμπρὸν παμφαίησι — ἀντίτροφόν ἐστι τῷ Κορινθίῳ ὑποτακτικῷ χρώμενον ἀντι ὀριστικοῦ. Etym. M. p. 650. v. 11 sqq. v. etiam Eustath. ad l. c. Qui testes si coniunctivi forma pro indicativo Homerum usum esse arbitratur, indicativo hic locum esse consentiunt. Ibyci quoque fragmenta ubi ea forma utuntur (Dialect. poet. eleg. ed. Schneidewin fr. 6. et 8 ἐγείρησι et ἔχησι), indicativum postulant. Vereor igitur, ne vana aliqua specie deceptus, quod nusquam eas formas nisi in relativa constructione invenit, Buttmannus (Gramm. §. 106. adnot. 6. p. 516) coniunctivo locum esse statuerit. Immo recte Naegelsbachius (Anmerk. z. Ilias 1834 p. 246 sq.) monuit, in relativa constructione si quid necessario constanterque subiecto tribuatur, ut semper illi quasi inhaereat, indicativo opus esse; quod quin in hunc locum cadat nemo dubitabit. Reliquum est, ut aut indicativi terminationem — ησι agnoscamus, aut cum Aristarcho de coniunctivo cogitemus, qui indicativi vice fungatur. At quamvis vere coniunctivum multis locis Homericis proxime ad futuri ind. naturam accedere dicamus, nemo, opinor, ubicunque simpliciter aliquid esse dicitur, istam enallagen modorum excusabit.

V, 397. Malui cum Bothio lectione ἐν Πύλῳ probata Eleorum famae (Paus. VI, 25, 3. cf. Apollod. II, 7, 3) obtemperare, quam Aristarcho, cui ἐν πύλῳ idem videtur quod ἐν πύλαις i. e. Αἴδου. Πύλος enim neque de Αἴδου πύλαις intelligi potest, nisi quid additum sit, neque loco πύλων Homero in usu est.

V, 403. Ita displicet αἰσυλοεργός, ὃς οὐκ ὄθετ' αἰσυλα ῥέζων, ut ne Aristarchi quidem auctoritas nos commovere possit ad id recipiendum.

VI, 90. ὅς οἶ] Si constaret, pronomen οὗ ceteris omnibus locis servasse vim digammatis, libenter Bentleio, Heynio, Bekkero, Dindorfio assentiremur ὃ οἶ scribentes. At non ita firmum (cf. 101) digamma huic vocabulo inhaeret, ut a lectione veteribus recepta recedere audeamus.

VI, 479. Revocavi lectionem olim vulgatam πατρός δ' ὁ γε, quae unice Hectoris sententiam exprimeret: patrem vero (= ipsum patrem) multum hic virtute superat. Aristarchi πατρός γ' ὄδε (= patrem quidem superat) Hectoris virtutem despiceret.

VII, 64. Aristarchi lectionem μελάνει δέ τε πόντιον ὑπ' ἀντῆ Spitznerus Exc. XIV. veram esse demonstravit.

X, 307. Correxī cum Dindorfio ὅς τις κε, quia κε ab iusto particulae usu abhorret.

X, 346. παραφθαίσει] Delendum erat παραφθαίσει, quae neque coniunctivi neque optativi forma esset. Optativus φθαίσει (cf. Thierschii gramm. §. 216. 49.) fingi rem significat.

XI, 105. Non est cur a codicum lectione recedamus. Similis appositio obvia est XIV, 216 ὀαριστὺς πάροφασις.

XI, 392. Quid ὀξύ et ἀκήριον significet, si quis reputaverit, non desideret αἴψα, qua de caussa Aristarchi lectionem ἄνδρα recepi, qua propter sequentia carere vix possumus.

XI, 838. Codicum lectio πῶς τ' ἄρ' εἶσι non relinquenda est. Eadem enim vi, qua opt. cum part. ἄν, etiam solus optativus apud Homerum subinde occurrit. Vide Untersuchungen über die griech. Modi etc. p. 298.

XII, 26. Insolita structura ὄφρα κε θείη excusatur simili Od. XXIV, 334. et VIII, 21 ὣς κεν γένοιτο.

XII, 49. Quanquam neque clausula versus, neque ἐταίρους in principio sententiae positum satis mihi probatur, tamen ut comparatio sibi constaret, non potui non εἰλίσσειθ' restituere, cui etiam v. 467 patrocinator.

XIV, 32. Naves Diomedis, Ulixidis, Agamemnonis quum proximae a litore (31. cf. 75), procul autem a pugna constitissent, longius illis navibus relictis prodeundum erat, si quae res agerentur spectare vellent. Aliae naves ita subductae protractaeque in terram erant, ut et super ceteras eminent (35 πρόκροσσαί) et hosti-

bus propiores essent. Pro quibus quum Graecorum munimenta essent, pugna commissa est. Itaque quanquam *πρυμνόν* extrema pars eiusdem rei esse solet, hoc quidem loco non possumus non *πρυμνὰς νῆας* oppositas putare *ταῖς πρώταις* (v. 31).

XIV, 165. Vulg. lectionem *χεύη* cum *χεύει* mutavi cod. Vindob. quinti lectionem *χεύει* Thierschiique auctoritatem secutus. Coniunctivo enim post optativum locus non est, praesertim quum Iuppiter tum demum sopiri potuerit, quum prius Iunonis lenociniis captus sit.

XIV, 522. Neque *ὄρη*, neque *ᾠρσεν* defendi potest. Homerus, ubi quid iteratum dicit in rebus praeteritis sententiisque secundariis, legitima structura utitur. Cf. Untersuchungen üb. d. gr. Modi p. 223 sqq. 286 sq.

XV, 56—60. Non tacenda erant mandata, quorum caussa Iris et Apollo appellandi essent, neque ulla in vv. 56—60 suspicio cadit; *λελάθη δ' ὀδυνάων* optima orationis clausula est; *αἶ νῦν μιν τείρονται* et quae sequuntur adsuta videntur.

XVI, 690. Coniunctivus *ἐποτρύνῃσαι*, quum ne futuro quidem locus sit, non tolerandus est. Correxī igitur versum ad exemplum XVII, 178.

XVI, 857. Relinquendum censui *ἀνδρότητα* scholiorum codicumque testimoniis hoc loco, XXII, 363, XXIV, 6 optime firmatum. Neve nimis miremur, quod vel trium consonantium coniunctione longa syllaba non existat. Nam quae interponitur *δ* littera non plus locutioni impediementi paravit quam duarum *νρ* erat.

XVII, 144. *ὄπως κε σωσῆς*] Homero *φράζεσθαι ὄπως* aut cum futuro IV, 14. IX, 251. XIV, 3. 61. XVII, 634. 714. XX, 115 sq. Od. XIII, 376. XVII, 274, aut cum coni. et *κέν* II. IX, 680 sq. Od. I, 269. 295 (*ᾧς κεν* c. coni. II. I, 112. Od. I. 205. II, 168) in usu est.

XXI, 453. Pro *σοί*, quoniam neminem habet cui opponatur, cum Heynio recepi *σύν* = simul (cf. XXIII, 879. Od. X, 42), quod plurimorum optimorumque codd. Ven., Vind. V, Harl. aliorum fide nititur.

XXI, 467. *πανώμεθα* lectio cod. Ven. et Vind. V. est.

XXIII, 727. Etiamsi in mutato subiecto nulla offensio sit, iure tamen in iterato *κατέπεος* offendimus. Ea igitur lectio, cuius nobis scholiasta Ven. A optionem fecit, praeferenda videtur.

Ι Λ Ι Α Σ

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ ΡΑΨΩΙΔΙΩΝ.

A. Λοιμός. μῆνις.

Χρύσης ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος παραγίνεται ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων βουλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χρυσήϊδα. οὐκ ἀπολαβὼν δέ, ἀλλὰ καὶ μεθ' ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς ἤρξατο τῷ Ἀπόλλωνι κατὰ τῶν Ἑλλήνων. λοιμοῦ δὲ γενομένου καὶ πολλῶν ὡς εἰκὸς διαφθειρομένων ἐκκλησίαν Ἀχιλλεὺς συνήγαγε. Κάλχαντος δὲ διασαφήςαντος τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελεύσαντος Ἀχιλλεὺς ἐξιλάσκεσθαι τὸν θεόν, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς διηρέχθη πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα καὶ αὐτοῦ τὸ γέρας ἀπέσπασε τὴν Βρισηΐδα. ὁ δὲ ὀργίζεται τοῖς Ἑλλησι. Θέτις δὲ τοῦ νιόυ δεηθέντος εἰς Ὀλυμπον ἀνελθοῦσα ἤτήσατο παρὰ τοῦ Διός, ὅπως τοὺς Τρῶας ἐπικρατεστέρους τῶν Ἑλλήνων ποιήσῃ. Ἦρα δὲ γνοῦσα διηρέχθη πρὸς τὸν Δία, ἕως αὐτοὺς διέλυσεν Ἥφαιστος οἴνοχοήσας ἐν ἐκπώματι χρυσῶ. οἱ δὲ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας εὐωχηθέντες εἰς ὕπνον τρέπονται.

B. ὄνειρος. Βοιωτία ἢ κατάλογος τῶν νεῶν.

Ζεὺς ὄνειρον ἐπιπέμψας Ἀγαμέμνονι παρακελεύεται τοὺς Ἑλληνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὁ δὲ πρότερον μὲν συνέδριον τῶν ἀρίστων, ἔπειτα δὲ ἐκκλησίαν ποιησάμενος ἀποπειρᾶται αὐτῶν παρακελευσάμενος φεύγειν εἰς τὰς πατρίδας. κατέχει δὲ αὐτοὺς Ὀδυσσεὺς Ἀθηναῖς προνοία καὶ Νέστορ δημηγορήσας. εἶτα τροφῆν ἀνελόμενοι ἐξοπλίζονται αὐτοῖ τε καὶ οἱ ἡγεμόνες. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τρῶες Ἴριδος αὐτοῖς ἀπαγγειλιάσης. κατάλογον δὲ ὁ ποιητὴς ἐποίησε τῶν στρατευμάτων καὶ τῶν νεῶν

Γ. ὄρκοι. τειχοσκοπία. Πάριδος καὶ Μενελάου μονομαχία.

Ἀλεξάνδρον προκαλεσαμένου Μενέλαον εἰς μονομαχίαν ἐπὶ διαλύσει τῶν ὄλων ὄρκοι γίνονται, ἐφ' ᾧ τὸν νικήσαντα τὴν Ἑλέ-

ην λαβεῖν καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς. ἤττηθέντα δὲ Ἀλέξανδρον Ἀφροδίτη ἀρπάξει καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ἀπαγαγοῦσα μετακαλεῖται ἀπὸ τοῦ τείχους τὴν Ἑλένην. οἱ δὲ συνομιλήσαντες εἰς ὕπνον τρέπονται.

Δ. Ὀρκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνωνος ἐπιπώλησις.

Ἔδοξε τοῖς θεοῖς τὴν Ἴλιον ἀλῶναι· διὸ Ἀθηναίην μὲν Μενέλαον τοξευθῆναι ὑπὸ Πανδάρου παρεσκεύασε, καὶ οὕτω συγχυθέντων τῶν ὄρκων Μαχάων μὲν ἰᾶται Μενέλαον, Ἀγαμέμνων δὲ ἀπελθὼν τὴν στρατιάν παρορμᾷ εἰς τὸν πόλεμον, συμβολῆς δὲ γενομένης πολλοὶ ἐκατέρωθεν ἀναιροῦνται.

Ε. Διομήδους ἀριστεία.

Διομήδης Ἀθηναῖς αὐτῷ συλλαμβανομένης ἀριστεύει καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, τιτρώσκει δὲ Ἀφροδίτην κατὰ τῆς χειρὸς καὶ Ἄρεα κατὰ τοῦ κενεῶνος. Αἰνείαν δὲ πληγέντα ὑπ' αὐτοῦ λίθῳ Ἀπόλλων διασώζει. Τληπόλεμος δὲ ὑπὸ Σαρπηδόνοιο ἀναιρεῖται. τῷ δὲ Ἄρει Ζεὺς ἐπιπλήττει, ἰᾶται δὲ αὐτὸν Παιήων ὁ τῶν θεῶν ἰατρός.

Ζ. Ἐκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὀμιλία.

Τῶν θεῶν ἀποστάντων τῆς μάχης οἱ Ἕλληνες πολλοὺς ἀναιροῦσι τῶν Τρώων. Ἑλένου δὲ συμβουλεύσαντος Ἐκτωρ εἰς τὴν πόλιν ἄνεισι καὶ τῇ μητρὶ Ἐκάβῃ κελεύει εὐχασθαι τῇ Ἀθηναίᾳ καὶ ὑποσχέσθαι αὐτῇ δώδεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως τὸν Διομήδην ἀποστήσειε τῆς μάχης. τῶς δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ πεδίῳ Γλαῦκος καὶ Διομήδης ἀναγνωρίσαντες φιλίαν πατρικὴν διαλλάσσουναι τὰ ὄπλα ἀλλήλοισι. Ἐκτωρ δὲ διαλεχθεὶς τῇ μητρὶ Ἐκάβῃ καὶ τῇ γυναικὶ Ἀνδρομάχῃ σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀλεξάνδρῳ εἰς τὸν πόλεμον ἔξεισιν.

Η. Ἐκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία. νεκρῶν ἀναίρεσις.

Ἑλένου συμβουλεύσαντος Ἐκτωρ προκαλεῖται τῶν Ἑλλήνων τὸν ἀριστον εἰς μονομαχίαν. ἐννέα δὲ ἀναστάντων ἔλαχεν Αἴας ὁ Τελαμώνιος, καὶ γενναίως αὐτοὺς ἀγωνισαμένους διαλύουσι κήρυκες ἐσπέρας γενομένης. τῇ δ' ἑξῆς τοὺς νεκροὺς ἀνελόμενοι θάπτουσι, καὶ τείχος οἱ Ἕλληνες κατασκευάζουσιν, ἐφ' ᾧ ὁ Ποσειδῶν ἠγαράκησεν. Ζεὺς τε αὐτοῖς διὰ νυκτὸς σημεῖα οὐκ αἴσια τῶν μελλόντων δείκνυσιν.

Θ. Κόλος μάχη.

Ζεὺς ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς μηδετέρῳ βοηθεῖν τῶν στρατευμάτων ἐπὶ τὴν Ἴδην κατέρχεται, καὶ πρότερον ἴσον μαχομένους τοὺς Ἕλληνας ἐλάττονας τῶν Τρώων καθίστησιν. Ἦραν δὲ καὶ Ἀθηναῖαν ἐπὶ βοήθειαν τοῖς Ἕλλησιν ἐξιούσας ἐπέσχεον Ἴρις Διὸς κελεύσαντος. ἐσπέρας δὲ γενομένης Ἐκτωρ ἐδημηγόρησεν ἐν τῷ πεδίῳ ὥστε στρατοπεδεύεσθαι καὶ πῦρ δι' ὅλης νυκτὸς καίειν.

Ι. Πρεσβεία πρὸς Ἀχιλλεῖα. λιταί.

Ἀγαμέμνων συμβουλευσάντος τοῖς Ἕλλησι φεύγειν ἴστανται τὴν ἐναντίαν ἀποφαινόμενοι γνώμην Διομήδης καὶ Νέστορ. συμβουλευσάντος δὲ Νέστορος πρὸς Ἀχιλλεῖα πέμπονται πρέσβεις. καὶ δεηθεῖσιν ἀντεῖπεν αὐτοῖς Ἀχιλλεὺς. οἱ δὲ ἀπαγγέλλουσι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ὕπνον τρέπονται.

Κ. Δολώνεια.

Ἀγαμέμνων ἀγρυπνήσας ἀνίστησι τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων αὐτός τε καὶ Μενέλαος· καὶ ἐπὶ τῆς τάφρου συμβουλευσάμενοι πέμπονσι κατασκόπους εἰς τὸ τῶν Τρώων στρατόπεδον Ὀδυσσεῖα καὶ Διομήδην, οἱ Δόλωνα μὲν συναντήσαντες ἀναιροῦσι, πυθόμενοι δὲ παρ' αὐτοῦ Ῥησὸν τινα βασιλεῖα καὶ Θρηάκας παρῆναι, ἔνθα τε ἐστρατοπεδεύσαντο, ἐπελθόντες δολοφονοῦσι τὸν Ῥησὸν καὶ τῶν ἐταίρων τινάς, τοὺς τε ἵππους αὐτοῦ ἀπελάσαντες εἰς τὸν ναύσταθμον παραγίνονται.

Λ. Ἀγαμέμνωνος ἀριστεία.

Ἀγαμέμνων αὐτός τε ὀπλισάμενος καὶ τοὺς ἄλλους καθοπλίσας Ἕλληνας ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἐκτωρ δὲ Διὸς κελεύσαντος ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, ἕως Ἀγαμέμνων ἐπὶ τὸν ναύσταθμον διασώζεται. μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς κυκλωσαμένων αὐτὸν τῶν Τρώων ἀμύνεται αὐτούς, Αἴαντος καὶ Μενελάου βοηθησάντων αὐτῷ. τιτρώσκονται μέντοι τῶν Ἑλλήνων οἱ ἄριστοι, Ἀγαμέμνων μὲν ὑπὸ Κόωνος, Ὀδυσσεὺς δὲ ὑπὸ Σώκων· ὑπὸ δὲ Ἀλεξάνδρου τοξεύονται Διομήδης καὶ Εὐρύπυλος καὶ Μαχάων, ὃν ἐπανιόντα σὺν Νέστορι θεασάμενος Ἀχιλλεὺς διαπέμπεται Πάτροκλον μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετρωμένος. ὁ δὲ ἀφικόμενος καὶ μαθὼν Μαχάωνα εἶναι, παρὰ τοῦ Νέστορος προτρέπεται ἢ τὸν Ἀχιλλεῖα πείσαι συμμαχεῖσθαι τοῖς Ἕλλησιν ἢ αὐτὸς γούν λαβὼν τὴν παντευχίαν τοῦ Ἀχιλλεῖως ἐξελεθεῖν εἰς μάχην. ἐπαρρηχόμενος δὲ περιτυχὼν Εὐρύπυλῳ κομίσας εἰς τὰς καῖς θεραπεύει.

Μ. Τειχομαχία.

Ἀποβάτες οἱ Τρῶες τῶν ἵππων διαβαίνοσι τὴν τάφρον, καίτοι ἀπαισίου αὐτοῖς φανέντος οἴωνου· καὶ εἰς πέντε τάξεις διαιροθέντες προσβάλλουσι τῷ τείχει τῶν Ἑλλήνων. ἔνθα Σαρπηδὼν ἔπαλξεν κατασπῆ, Ἐκτωρ δὲ λίθῳ βαλὼν τὰς πύλας ἐπέβη ταῖς ναυσί, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῷ πάντες Τρῶες.

Ν. Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίν.

Ποσειδῶν νικωμένους ἐλεῶν τοὺς Ἕλληνας ὁμοιοῦται Κάλχαντι καὶ ἀμφοτέρους τοὺς Αἴαντας παρορμῆ, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους. μετὰ ταῦτα Ἴδομενεὺς ἀριστεύει καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρηονεία καὶ τινὰς ἄλλους. πολλοὶ δὲ αὐτῶν ἀναιροῦνται. τιτρώσκονται δὲ Δηΐφοβος καὶ Ἐλενος. τοὺς δὲ ὑπηκόους συναγαγὼν Ἐκτωρ ἐπάγει τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιροῦνται.

Ξ. Διὸς ἀπάτη.

Ἀγαμέμνων συμπαράλαβὸν τοὺς τραυματίας καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἥρα δὲ τὸν κεστὸν λαβοῦσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης κατέρχεται, καὶ τὸν Ὀρνον πείσασα κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ πολὺς γόνος γίνεται τῶν Τρῶων. Αἴας δὲ λίθῳ βαλὼν Ἐκτορα πλήσσει· ὁ δὲ ἀναγαγὼν αἷμα λειποψυχεῖ. ἀριστεύει δὲ καὶ Αἴας ὁ Λοκρός.

Ο. Παλιώξις παρὰ τῶν νεῶν.

Ζεὺς ἐγερθεὶς καὶ θεασάμενος τοὺς Τρῶας νικωμένους Ἥρα ἐπιπλήσσει, καὶ Ἴριον μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδῶνα, κελείων ἀφίστασθαι τοῦ πολέμου, Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως ἀναρρώσῃ τὸν Ἐκτορα, ὃς ἀναλαβὼν αἰγίδα τοὺς Ἕλληνας εἰς φυγὴν τρέπει. καὶ μέχρι τῶν νεῶν συνδιωχθέντων Αἴας ὁ Τελαμῶνιος πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων τοὺς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

Π. Πατρόκλεια.

Πατρόκλω δεηθέντι Ἀχιλλεὺς ἐπιτρέπει τὴν ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἀναλαβεῖν καὶ τοὺς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· οἱ δὲ ἐξελθόντες ἔτρεψαν τοὺς Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ, τὸν παρήγορον ἵππον τοῦ Ἀχιλλεὺς ἀνελόντα Πηδάσων. ἔπειτα δὲ Πάτροκλον Ἐκτωρ ἀναιρεῖ πληγῆντα πρότερον ὑπὸ Εὐφύρβου, Ἀπόλλωνος ἀφελομένου τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.

Ρ. Μενελάου ἀριστεία.

Περὶ τοῦ Πατρόκλου σώματος κρατερὰ συνίσταται μάχη, καθ' ἣν Εὐφορβος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου, Ἐκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλεύως ἐνδύεται πανοπλίαν καὶ ἀνθίσταται τοῖς Ἑλλησιν. οἱ δὲ περὶ Μενελάου Ἀντίλοχον διαπέμπονται πρὸς Ἀχιλλεῖα τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀγγελοῦντα, ὑποδύντες δὲ καὶ ἀράμενοι τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις ἐκφέρουσι τῆς μάχης. οἱ δὲ Αἴαντες προμαχοῦσι καὶ ἀπείρουσι τοὺς πολεμίους.

Σ. Ὀπλοποιΐα.

Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιγνοὺς ὀδύρεται. ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης παρηγορεῖ αὐτόν, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου, ἕως ἂν αὐτῷ ὄπλα κομίση παρὰ τοῦ Ἥφαιστου. κελευσάσης δὲ Ἥρας ἄοπλος προελθὼν ἐπὶ τὴν τάφρον ἐπιφαιίνεται τοῖς πολεμίοις, καὶ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσιν, καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται. τὸ δὲ τοῦ Πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λούουσιν. Ἥφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

Τ. Μήνιδος ἀπόρρησις.

Θέτιδος κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὄπλα παρὰ Ἥφαιστου, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἑλληνας ὁ ἦρως ἀπόρρησιν ποιεῖται τῆς μήνιδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα, ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπέσχετο. τροφὴν δὲ ἀνελομένων ἐκείνων αὐτὸς ἄσιτος διαμείνας ὀπλίζεται καὶ στρατιὰν ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὁ δὲ ὕστερος τῶν ἵππων αὐτοῦ Ξάνθος τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀναιρέσιν καταμαντεύεται, ᾧ ἐπιπλήττει.

Υ. Θεομαχία.

Διὸς ἐπιτρέψαντος κατέρχονται βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες, τοῖς μὲν Ἑλλησιν Ἥρα τε καὶ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἥφαιστος καὶ Ἐρμῆς, τοῖς δὲ Τρωσὶν Ἀφροδίτη καὶ Ἀπόλλων, ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις καὶ Ἀητώ, Ἄρης τε καὶ Σκάμανδρος. Αἰνεῖαν δὲ ἀντιστάντα Ἀχιλλεῖ σῶζει Ποσειδῶν νεφέλη καλύψας. Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ καὶ Πολύδωρον τὸν Πριάμου παῖδα. Ἐκτωρ δὲ ἀντιστὰς αὐτῷ φεύγει, Ἀπόλλωνος σώσαντος αὐτόν. τοὺς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας κατεπεῖγει.

Φ. Μάχη παραποτάμιος.

Τῶν Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τοὺς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τοὺς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον Ἀχιλλεὺς διώκει, καὶ δεκαδύο νεανίας ζωοῖ εἰς ποινὴν Πατρόκλου, τὸν δὲ Πριάμου υἱὸν Λυκάονα καὶ Ἀστεροπαῖον ἀναιρεῖ. ἔπειτα τοῦ ποταμοῦ πλημμύ-

ραντος κινδυνεύοντα αὐτὸν σώζει Ἥμιος, ἐμπροσθεν τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίου. μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλεὺς δὲ Ἀπόλλων εἶργει Ἀγήνορι ὁμοιωθεὶς, καὶ φεύγων ἐξαπατᾷ, ἕως οἱ Τρῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

Ν. Ἐκτορος ἀναίρεσις.

Τῶν Τρώων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν μόνος Ἐκτωρ ὑπομείνας Ἀχιλλεὺς τὸ μὲν πρῶτον φεύγει, ἔπειτα δὲ ἀνθίσταται Ἀθηῆναι αὐτὸν πεισάσης καὶ ἀναιρεῖται. Ἐξάψας δὲ αὐτὸν τοῦ ἄρματος Ἀχιλλεὺς διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἔλκει. οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν οὐδύρονται ταῦτα ὄρωντες ἐγκεκλεισμένοι.

Υ. Ἄθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

Ἀχιλλεὺς τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Πατρόκλῳ πυρὰν νήσας καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρωϊκοὺς νεανίσκους καὶ κύνας καὶ ἵππους καὶ ἄλλα ἱερεῖα. ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις μὲν Διομήδης, δρόμῳ δὲ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ οὕτως ὁ ἀγὼν διαλύεται.

Ω. Ἐκτορος λύτρα.

Ζῆς κηδόμενος Ἐκτορος θέτιν πρὸς Ἀχιλλεὺς πέμπει, ὅπως ἀποδῶ τοῦ ἥρωος τὸ σῶμα, Ἴριν δὲ πρὸς Πρίαμον, ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς ἀπολάβοι. ὁ δὲ προπεμφθεὶς ὑπὸ Ἐρμού, κοιμίσαντος τοὺς Ἑλληνικοὺς σύλακας, παρωγίγεται πρὸς τὸν Ἀχιλλεὺς, καὶ ἰκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν νιόν, καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν θάπτει καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
οὐλομένην, ἣ μυρ' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἴωνοῖσί τε πᾶσι — Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή —, 5
ἔξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἄτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

Τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Ἀητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, 10
οὐνεκα τὸν Χρῦσῆν ἠτίμησ' ἀρητῆρα
Ἄτρεΐδης. ὁ γὰρ ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς, 15
Ἄτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.
„Ἄτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὕμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι.
παῖδα δ' ἔμοι λῦσαι τε φίλην τά τ' ἄποινα δέχεσθαι 20
ἄζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.“

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἄλλ' οὐκ Ἄτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν· 25
„μή σε, γέρον, κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κίχαιω,
ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὐτίς ἰόντα,
μή νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, 30

1 ἴστων ἐποιχομένην καὶ ἕμιον λέχος ἀντιόωσαν.
ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὡς κε νέηαι.“

“Ὡς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐλείθετο μύθῳ.
βῆ δ' ἀέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
35 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἠῤῥᾶθ' ὁ γεραῖος
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠΰχομος τέκε Δητώ·
„κλυθὲ μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἴρι ἀνάσσεις,
Σμινθεῦ. εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρριπα,
40 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πύονα μηρὶ ἔκηα
ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τότε μοι κρήνην ἐέλωρ·
τίσειαν Δαναοὶ ἕμᾳ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.“

“Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων χωόμενος κῆρ,
45 τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμνηρεφέα τε φαρέτην.
ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωόμενοιο,
αὐτοῦ κινήθέντος· ὁ δ' ἦτε νυκτὶ ἔοικώς.
ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκεν·
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γέγρετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
50 οὐρήας μὲν πρῶτον ἐπύχετο καὶ κύνας ἀργούς,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκὲς ἐριεῖς
βάλλ'. αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

Ἐννήμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ἦχετο κῆλα θεοῖο,
τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
55 τῇ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
κῆδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρᾳτο.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἠγερθεν ὀμηγερέες τ' ἔγένοντο,
τοῖσι δ' ἀμιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„Ἄτρείδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἶω
60 ἄψ ἀποροστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς.
ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἔρείοιμεν, ἢ ἱερῆα
ἢ καὶ ὄνειροπόλον — καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἔστιν —
ὅς κ' εἴποι, ὅτι τόσσον ἔχόσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
65 εἴτ' ἄρ' ὁ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴθ' ἐξατόμβης,
αἶ κέν πωσ ἀρνῶν κνήσης αἰγῶν τε τελείων

βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.“ 1

Ἦτοι ὃ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
ὃς ἤδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα, 70
καὶ νήεσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω

ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
„ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, δίφιλε, μυθήσασθαι
μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἀνακτος. 75

τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσον
ἧ μὲν μοι πρόφρων ἐπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξιν.
ἧ γὰρ οἶτομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.

κρείσσω γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ· 80
εἶ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψη,
ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
ἐν στήθεσιν ἐοῖσι. σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„Θαρσῆσας μάλα εἰπέ θεοπρόπιον ὅτι οἴσθα· 85
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα δίφιλον, ὅτε σύ, Κάλχαν,
εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
οὐ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χειρας ἐποίσει
συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἴτης, 90
ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.“

Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ἠῦδα μάντις ἀμύμων·
„οὐτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμρεται οὐθ' ἐκατόμβης,
ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα, 95
τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἦδ' ἔτι δώσει.
οὐδ' ὃ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει,
πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
ἐς Χρῦσῃν· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.“ 100

Ἦτοι ὃ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων

- 1 ἀγνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
 περιπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔϊκτρν.
- 105 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπεν·
 „μιάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγνον εἶπας.
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἔστι φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἔσθλόν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτ' ἐτέλεσσας.
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
- 110 ὡς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσῆϊδος ἀγλα' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
 κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἔθην ἔστι χερσίω,
- 115 οὐδέμας οὐδὲ φηῆν, οὔτ' ἄρ' φρένας οὔτε τι ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσασ', ὄφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.
- 120 λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.“
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Ἄτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά,
- 125 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἔξ' ἐπράθομεν, τὰ δέδασται,
 λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶν πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τρικλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτίσομεν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 δῆρσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.“
- 130 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „μὴ δ' οὕτως ἀγαθὸς περ ἰών, θεοεικελ' Ἀχιλλεῦ,
 κλέπτε νόψ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.
 ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὐτῶς
 ἦσθαι δεινόμενον, κέλευαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
- 135 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν ἢ Ἄϊαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος

ἄξω ἐλὼν· ὁ δὲ κεν κεχολώσεται, ὄν κεν ἴωμαι. 1
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς, 140
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διαν,
 ἔς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἔς δ' ἑκατόμβην
 θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρῦσηΐδα καλλιπάρηον
 βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουλευφόρος ἔστω,
 ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς 145
 ἢ ἔσ' Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὄφρ' ἡμῖν ἐκάεργον ἰλάσσειαι ἱερὰ ῥέξας.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ὦ μοι, ἀναιδείῃν ἐπιειμένε, κερδαλέοφρον,
 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεισιν πείθεται Ἀχαιῶν 150
 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἴρι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἰτιοὶ εἰσιν·
 οὐ γάρ πώ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ 155
 καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 οὐρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχῆεσσα·
 ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἀμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαιρέης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνῶπα,
 πρὸς Τρώων. τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις· 160
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ᾧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον·
 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαἴκος πολέμοιο 165
 χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 νῦν δ' εἴμι Φθίηνδ', ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' οὔτω 170
 ἐνθάδ' ἀτιμος ἐὼν ἀφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „φρῆγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται· οὐδέ σ' ἔγωγε
 λίσσομαι εἶνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἐμοιγε καὶ ἄλλοι

- 1 οἷ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς.
 176 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι διοτρεφέων βασιλῶν·
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 εἰ μάλ᾽ αἰ καρτερός ἔσσι, θεὸς πον σοὶ τό γ' ἔδωκεν.
 οἷκαδ' ἰὼν σὺν νησί τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν
 180 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
 οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὤδε·
 ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήϊδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἑμοῖς ἐτάροισιν
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον
 185 αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὕφρ' εὐ εἰδῆς,
 ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγῆν δὲ καὶ ἄλλος
 ἴσον ἑμοὶ φράσθαι καὶ ὁμοιωθῆμεναι ἄντην.“
 Ὡς φράτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένεε', ἐν δέ οἱ ἦτορ
 στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμηρήριξεν,
 190 ἢ ὅ γε φράσανον ὄξυ ἔρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρξίζοι
 ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 ἕως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 195 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦγε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
 στή δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 οἷφ φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο.
 θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτρέπει', αὐτίκα δ' ἔγνω
 200 Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὴ δέ οἱ ὅσσε φράανθεν.
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τί τί αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἐκ τοι ἔρξω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ὄτω·
 205 ἦς ὑπεροπλήσι τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσση.“
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθηαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦγε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
 210 ἀλλ' ἄγε λήγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ·

ἀλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν ὄνειδισον, ὡς ἔσεται περ. 1
 ὦδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καὶ ποτέ τοι τρίς τόσσα παρέσσειται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 215
 „χρὴ μὲν σφωῖτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσασσθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχλωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον.
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπειθήται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.“

Ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρῆ κώπη σέθεν χεῖρα βαρεῖαν,
 ἅψ δ' ἔς κονιὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησεν 220
 μύθῳ Ἀθηναίης. ἦ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
 δόματ' ἔς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πω λῆγε χόλοιο· 225
 „οἶνοβαρές, κινὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
 οὔτε ποτ' ἔς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι
 οὔτε λόχονδ' ἵεναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.

ἦ πολὺν λωῖὸν ἔστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἶπη. 230

δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
 ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·

ναὶ μὰ τὸδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
 φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235
 οὐδ' ἀναθελήσει· περὶ γάρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλειψεν
 φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν νῖες Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵτε θέμιστας

πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσειται ὄρκος·
 ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴξεται νῖας Ἀχαιῶν 240
 σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ

χραιομεῖν, εὔτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι
 θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 χωόμενος, ὅτ' ἀριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.“

Ὡς φάτο Πηλείδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245
 χρυσεῖοις ἦλοισι πεπαρμένον, ἔξετο δ' αὐτός·

- 1 Ἀτρείδης δ' ἐτέρωθεν ξιμήριε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἠδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
- 250 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
 ἐφθιάθ', οἳ οἳ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἠγαθήη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσαν.
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.
- 255 ἦ κεν γηθήσαι Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες,
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοιιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἔσπε μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἔστων ἔμειο.
- 260 ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἄρειοσιν ἦέ περ ὑμῖν
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἳ γ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἷον Πειριφθόον τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
 Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
- 265 [Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιεικέλον ἀθανάτοισιν].
 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 φηρσὶν ὄρεσζόφοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλειον ἐκ Πύλου ἐλθῶν,
- 270 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
 καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις
 τῶν, οἳ πῶν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο.
 καὶ μὲν μεν βουλέων ξύνιεν, πείθοντό τε μύθῳ.
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὑμεες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
- 275 μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἔων ἀποαίρεο κούρην,
 ἀλλ' ἔα, ὣς οἳ πρῶτα δόσαν γέρας νῆες Ἀχαιῶν·
 μήτε σὺ, Πηλεΐδη, ἔθειλ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
 ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμιμορε τιμῆς
 σζηλιοῦχος βασιλεύς, ᾧτι Ζεὺς κῆδος ἔδωκεν.
- 280 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἔσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
 ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρείδη, σὺ δὲ παῦε τεδὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε

- λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν 1
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.“
- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285
 „ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ὄδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἅ τιν' οὐ πείσεσθαι οὔτω.
 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες, 290
 τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὄνειδεα μυθήσασθαι;“
- Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 „ἦ γὰρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλοίμην,
 εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπέιξομαι, ὅτι κεν εἵληθης.
 ἄλλοισιν δὴ ταυτ' ἐπιτέλλεο· μὴ γὰρ ἔμοιγε 295
 [σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οὔτω].
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 χερσὶ μὲν οὐ τοι ἔγωγε μαχήσομαι εἴνεκα κούρης,
 οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
 τῶν δ' ἄλλων ἅ μοι ἔστι θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, 300
 τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἔμεϊο.
 εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἶδε·
 αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.“
- Ὡς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν
 ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 305
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἵσας
 ἦϊε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 Ἄτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοῆν ἄλαδε προέρυσσεν,
 ἔς δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἵκοσιν, ἔς δ' ἑκατόμβην
 βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρηρον 310
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
- Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρά κέλευθα,
 λαοὺς δ' Ἄτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
 οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τελεέσσας ἑκατόμβας 315
 ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλῳς ἀτρυγέτιοι·
 κτήση δ' οὔραν ἵεν ἐλίσσομένη περὶ κελνῆ.
- Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο καὶ ἀσπραιόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων

- 1 λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλῃσ' Ἀχιλλῆϊ,
 320 ἀλλ' ὅ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν,
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηνῶ θεράποντε·
 „ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
 εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 325 ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.“
 Ὡς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 330 ἤμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
 τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
 „χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 335 ἄσπον ἔτ' οὐ τί μοι ὑμεῖς ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
 ὁ σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
 ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην
 καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν. τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
 340 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ' αὐτε
 χρεῖῳ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὅ γ' ὀλοῖησι φρεσὶ θύει,
 οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 ὕππως οἱ παρὰ νηυσὶ σοοὶ μαχέοιντο Ἀχαιοί.“
 345 Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπεΐθεσθ' ἑταίρῳ,
 ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
 δῶκε δ' ἄγειν. τῷ δ' αὖτις ἵτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
 ἠ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κλειν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθεῖς,
 350 θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς, ὀρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον·
 πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
 „μηῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκός γε μιννθάδιόν περ ἔόντα,
 τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι,
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.

- ἦ γάρ μ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων 1
 ἠτίμησεν· ἔλων γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.“ 356
 Ὡς φάτο δακρυχέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
 καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἄλὸς ἦϋτ' ὁμίχλη,
 καὶ ἑα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, 360
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος;
 ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἶδομεν ἄμφο.“
 Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „οἴσθα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυῖη πάντ' ἀγορεύω; 365
 ὠχόμεθ' ἔς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
 τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
 καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἴες Ἀχαιῶν,
 ἔκ δ' ἔλον Ἀτρείδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηγον.
 Χρῦσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370
 ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
 χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρείδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. 375
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 χωόμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ὤχετο. τοῖο δ' Ἀπόλλων 380
 εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἳ δὲ νυ λαοὶ
 θνησκὸν ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
 πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
 εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἑκάτοιο. 385
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·
 Ἀτρείωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἴψα δ' ἀναστὰς
 ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ θοῇ ἐλικωπες Ἀχαιοὶ
 ἔς Χρῦσῆν πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· 390

- 1 τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηῖος, τὴν μοι δόσαν νῆες Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περισχεο παιδὸς ἕησ'·
 ἔλθοῦσ' Οὐλύμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δῆ τι
 395 ἢ ἔπει ὠνησας κραδίην Διὸς ἦε καὶ ἔργῳ.
 πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔρησθα κελαινεφεῖ Κρονίωνι
 οἷη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 ὁππότε μιν ξυνηῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 400 Ἴρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἔλθοῦσα, θεά, ὑπελύσασο δεσμιῶν,
 ὧχ' ἐκατόγχειρον καλέσασ' ἔς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων· ὁ γὰρ αὖτε βίη οὗ πατρὸς ἀμείνων·
 405 ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδει γαίων.
 τὸν καὶ ὑπέδδεισαν μάκαρες θεοί, οὐδέ τ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέξσο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἶ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 410 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
 γυνὴ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.“
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 „ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 415 αἶθ' ὄφραλες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνννθά περ, οὐ τι μάλα δῆν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκίμορος καὶ οἴζυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 420 εἶμι αὐτῇ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἶ κε πίθῃται.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
 μῆνι Ἀχαιοῖσιν, πολέμον δ' ἀποπαύσο πάμπαν.
 Ζεὺς γὰρ ἔς Ὀκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποιτο·
 425 δωδεκάτῃ δέ τοι αὐτίς ἐλεύσεται Οὐλύμπόνδε,
 καὶ τόν' ἔπειά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ,

- καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι οἴω.“ 1
- Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσεται, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
 χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικός,
 τὴν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430
 ἔς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 οἳ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο,
 ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηϊ μελαίνῃ,
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσαν ἔρετμοις. 435
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 ἐκ δὲ Χρυσῆϊς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς 440
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν·
 „ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπειμψεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ δ' ἱερὴν ἑκατόμβην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅρῳ ἱλασόμεσθα ἀνακτα,
 ὅς νῦν Ἀργεῖοισι πολύστονα κήδε' ἐφήκεν.“ 445
- Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων
 παῖδα φίλην. τοὶ δ' ὦκα θεῶ κλειτὴν ἑκατόμβην
 ἔξειης ἔστησαν ἐϋδμητον περὶ βωμόν,
 χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 τοῖσιν δὲ Χρῦσης μεγάλ' εὐχέτο, χεῖρας ἀνασχῶν· 450
 „κλυθεῖ μευ, ἀργυρότοξ', ὅς Χρῦσην ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις·
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τιμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἕψασσας λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦ δ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνον ἐέλδωρ· 455
 ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμνον.“
- Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὐέρονσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καί τε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὃ γέρον, ἐπὶ δ' αἴθορα οἶνον

- 1 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἑκάη καὶ σπλάγγν' ἐπάσαντο,
 465 μίστυλλόν τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδευέτο δαιτὸς ἕϊσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 470 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν,
 οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο,
 καλὸν ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 μέλποντες ἐκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπει' ἀκούων.
 475 ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φράγη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἵκμενον οὐρον ἴει ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 480 οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ', ἀνά φ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·
 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἄμφι δὲ κῆμα
 στεῖρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
 ἢ δ' ἔθειεν κατὰ κῆμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὅ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 485 νῆα μὲν οἳ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
 ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔριματα μακρὰ τάνυσσαν,
 αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
 Αὐτὰρ ὁ μῆνιε νηυσὶ παρῆμενος ὠκυπόροισιν,
 διογενῆς Πηλέος υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 490 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αὔθει μένων, ποθέεσκε δ' αὐτήν τε πτόλεμόν τε.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἡώς,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ξόντες
 495 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. θέτις δ' οὐ λήθει' ἐφειμέων
 παιδὸς ἰοῦ, ἀλλ' ἢ γ' ἀνεδύσετο κῆμα θαλάσσης,
 ἠερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Ὀλύμπιόν τε.
 εὐρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων

ἀκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοιο. 1
καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων 500
σκαίῃ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·

„Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
ἢ ἔπει ἢ ἔργω, τότε μοι κρήνην ἐέλωρ·
τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων 505
ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
ἀλλὰ σύ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ ἐ τιμῇ.“ 510

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο. Θέτις δ' ὡς ἤψατο γούνων,
ὡς ἔχει ἔμπερφυῖα, καὶ εἶρετο δεύτερον αὐτίς·
„νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἐπι δέος, ὄφρ' εὖ εἰδῶ, 515
ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεὸς εἰμι.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
„ἢ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ἥρη, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδειοις ἐπέεσσιν.
ἢ δὲ καὶ αὐτῶς μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
νεικεῖ, καὶ τε μέ φησι μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐτίς ἀπόστιχε, μή τι νοῆση
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσω.
εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεπολίθῃς·
τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.“

Ἢ, καὶ κνανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
κράτος ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 530

Τῷ γ' ὡς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἢ μὲν ἔπειτα
εἰς ἄλλα ἄλλο βαθείαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη

1 μείναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντιοὶ ἔσταν ἄπαντες.

536 ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνον· οὐδέ μιν Ἥρη
ἠγνοίησεν ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
ἀργυρόπεζα θέτις, θυγάτηρ ἄλιοιο γέροντος.
αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·

540 „τίς δ' αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς;
αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἔοντα,
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέλγηας εἰπεῖν ἔπος ὅτι νοήσης.“

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
545 „Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ' εὐούσῃ.
ἀλλ' ὄν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὐ τις ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
550 μὴ τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρω μηδὲ μετάλλα.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
„αἰνότητε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλ' εὐκήλος τὰ φράζεις, ἄσσο' ἐθέλησθα.
555 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μὴ σε παρεῖλη
ἀργυρόπεζα θέτις, θυγάτηρ ἄλιοιο γέροντος·
ἠερίη γὰρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων.
τῆ σ' οἴω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλλῆα
τιμίσσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

560 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
„δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οὔτεαι, οὐδέ σε λήθω,
πρῆξαι δ' ἔμκτης οὔ τι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσειαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
εἰ δ' οὔτω τοῦτ' ἔστιν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.

565 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιλείθεο μύθῳ,
μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν, ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ
ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.“

Ὡς ἔφατ'· ἔδδειςεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καὶ ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
570 ὠχθήσαν δ' ἀνὰ δῶμα Λιδὸς θεοὶ Οὐρανίωτες.

- τοῖσιν ὁ Ἴφραιστος κλυτοτέχνης ἶρχ' ἀγορεύειν, 1
 μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἤρα φέρων, λευκωλένῃ Ἴρη·
 „ἢ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα Θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575
 ἔσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νιῶ.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 πατρὶ φίλῃ ἐπὶ ἤρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὐτε
 νεικίησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 εἴ περ γάρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 580
 ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺν φέρτατός ἐστιν.
 ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτίκ' ἔπειθ' Ἰλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.“
 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
 μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν· 585
 „τέτλαθι, μήτηρ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
 μή σε φίλῃν περ εἰούσαν ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
 θεινομένην. τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀγνύμενός περ
 χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοι' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590
 ῥῖψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
 πᾶν δ' ἤμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 κάππεσον ἐν Δήμῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνήεν
 ἐνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.“
 Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἴρη,
 μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
 αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
 οἰνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
 ὡς ἴδον Ἴφραιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. 600
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,
 οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων θ', αἱ ἀείδον ἀμειβόμεναι ὀπιὶ καλῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠέλιοιο, 605
 οἱ μὲν κακχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,

1 ἦχι ἐκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 Ἴφραιστος ποιήσεν ἰδυίησι πραπίδεσσιν,
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
 610 ἔνθα πάρος κοιμᾶσθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.
 ἔνθα καθεῦθ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἴηρη.

B Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἱπποχορυσταὶ
 εὖδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
 ἀλλ' ὃ γε μεριμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλλῆα
 τιμήσει, ὀλέσαι δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 5 ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον Ὀνειρον.
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „βάσζ' ἴθι, οὐλε Ὀνειρε, θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἔλθων ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 10 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω.
 θωρηξάι ἐ κέλευε καρηχομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγνιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δῶματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 15 Ἴηρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.“
 Ὡς φάτο, βῆ δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
 καρπαλίμως δ' ἴκανε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
 εὖδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυσθ' ὕπνος.
 20 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶν νῆϊ ἔοικώς,
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τῶ Ἀγαμέμνων
 τῶ μιν λεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος·
 „εὔδεις, Ἀτρέος υἱὲ δαΐφρονος, ἱπποδάμοιο;
 οὐ γοῦν παννύχιον εὔδειν βουλευφόρον ἄνδρα,
 25 ὃ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν.
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σεῦ ἀνευθεν ἔων μέγα κήδεται ἠδ' ἐλαίρει.
 θωρηξάι σε κέλευσε καρηχομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγνιαν
 30 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δῶματ' ἔχοντες

ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας 2
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μηδὲ σε λήθη
 αἰρείτω, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ 35
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἅ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.

φῆ γὰρ ὃ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
 νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἅ ῥα Ζεὺς μῆδετο ἔργα·
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε 40
 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕσμινας.

ἔγρευτο δ' ἐξ ὕπνου, θεΐη δέ μιν ἀμφέχυντ' ὄμφη.
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
 καλόν, νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον, 45
 εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρῷον, ἀφθιτον αἰεΐ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.

Ἦώς μὲν ῥα θεὰ προσεβήσето μακρὸν Ὀλυμπόν
 Ζητὶ φρόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν 50
 κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.

Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἔξε γερόντων
 Νεστορῆ παρὰ νῆϊ Πυλογενέος βασιλῆος.

τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλὴν· 55

„κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἤλθεν Ὀνειρος
 ἀμβροσίην διὰ νύκτα, μάλιστα δὲ Νέστορι δίω
 εἶδός τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἀγχιστα ἐώκει.

στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν· 60
 „εὐδεις, Ἀτρέος νιὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο;

οὐ χρεὶ παννύχιον εὐδειν βουληφόρον ἄνδρα,
 ἧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλεν.

νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σεῦ ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδετα ἦδ' ἐλαίρει.

Θωρηξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς 65
 πανσυδίη· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν

- 2 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδ' ἐφῆπται
 70 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· ὥς δ' ἐμὲν εἰπὼν
 ὄχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήσομεν νῆας Ἀχαιῶν.
 πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστίν,
 καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
 75 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.“
 Ἦτοι ὅ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 ὁ σφιν ἔυφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 80 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνισπεν,
 ψεῦδός κεν φραῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' ἴδεν ὅς μὲγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήσομεν νῆας Ἀχαιῶν.“
 Ὡς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἔξ ἤρχε νέεσθαι,
 85 οἱ δ' ἐπανέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες. ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἦν τε ἔθνεα εἴσι μελισσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 90 αἶ μὲν τ' ἐνθα ἄλις πεποτήταται, αἶ δέ τε ἐνθα·
 ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόντων
 ἱλαδὸν εἰς ἀγορῆν. μετὰ δέ σφισιν ὅσα δεδίει
 ὀτρύνουσ' ἵεναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 95 τετρήχει δ' ἀγορῆ, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφραεας
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
 σχολίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
 σπουδῆ δ' ἔξετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας
 100 παυσάμενοι κλαγγῆς. ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι,

αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργειφρόντῃ· 2
 Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρείϊ, ποιμένι λαῶν· 105
 Ἀτρεὺς δὲ Θνήσκιον ἔλιπεν πολύαρον Θυέστη,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φροῖναι,
 πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ ὃ γ' ἔρεισάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
 „ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρεῖη,
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καὶ με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. 115
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πόλιων κατέλυσε κάρηνα
 ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι,
 μὰψ οὕτω τοιόνδε τοςόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 ἀπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται.
 εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρωῶας μὲν λέξασθαι, ἐφῆστιοι ὅσοι ἔασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἐλοίμεθα οἰνοχοεῦειν,
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευοῖατο οἰνοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πόλιν. ἀλλ' ἐπίκουροι 130
 πολλέων ἐκ πόλιων ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἴλιον ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον.
 ἔννεα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται, 135
 αἰ δέ που ἡμέτερά τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 εἶατ' ἐνὶ μεγάροισι ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 αὐτῶς ἀκράαντον, οὐ εἶνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.

2 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 140 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν."

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν
 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
 κινήθη δ' ἀγορῆ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης,
 145 πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε
 ὠροσ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 ὡς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἔλθῶν,
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῦν ἀσταχύεσσιν,
 ὡς τῶν πᾶσ' ἀγορῆ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 150 νῆας ἔλ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
 ἴστατ' ἀειρομένη. τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
 ἄπτεσθαι νηῶν ἢδ' ἐλκόμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτῇ δ' οὐρανὸν Ἰκεν
 οἴκαδε ἰεμένων· ὑπὸ δ' ἤρεον ἔρματα νηῶν.

155 Ἐνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἑρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, Ἄτρυτώνη,
 οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀργεῖοι φεύγονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 160 καὶ δέ κεν εὐχολῆν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης.
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕαστον,
 165 μῆδὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας."

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ γλανζῶπις Ἀθήνη.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμιοιο καρῆνων αἰῆσασα,
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 εὔρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
 170 ἴσταότ'· οὐδ' ὅ γε νηὸς εὐσσέλοιο μελαίνης
 ἄπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανε.
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη γλανζῶπις Ἀθήνη·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

- φρέυξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες, 2
 κὰδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε 176
 Ἀργεῖν Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης.
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδὲ τ' ἐρῶει,
 σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180
 μηδὲ ἔα νῆας ἄλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.“
 Ὡς φράσθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης.
 βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε, τὴν δ' ἐκόμισσεν
 κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἔλθων 185
 δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρῷον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
 τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
 „δαιμόνι', οὐ' σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι, 190
 ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρνε λαούς.
 οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
 νῦν μὲν πειράεται, τάχα δ' ὑψεται νῆας Ἀχαιῶν.
 ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν, οἷον ἔειπεν.
 μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν. 195
 θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος,
 τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δὲ ἔ μητίετα Ζεὺς.“
 Ὅν δ' αὖ δῆμον τ' ἄνδρα ἴδοι βοῶντά τ' ἐφρέυροι,
 τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μῦθῳ·
 „δαιμόνι', ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, 200
 οἱ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἄνακτις,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρτίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
 οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
 οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
 εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγυλομήτεω 205
 [σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ].“
 Ὡς ὁ γε κοιρανέων διέπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε
 αὐτὶς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἠχῆ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πότιος. 210

- 2 Ἄλλοι μὲν ὃ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ κατ' ἔορας·
 Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμειτροεπῆς ἐκολώα,
 ὅς ὃ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἀκοσμά τε πολλά τε ἦδη,
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
 215 ἀλλ' ὅτι οἱ εἶσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν
 ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν·
 φρολκὸς ἔην, χολὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ὤμω
 κυρτώ, ἐπὶ στήθεος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθεν
 φροξὸς ἔην κεφαλῆν, ψεδνὴ δ' ἐπιεγήροθε λάχνη.
 220 ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν ἠδ' Ὀδυσῆϊ·
 τὼ γὰρ νεικείεσκε. τότε αὐτ' Ἀγαμέμνονι δῖω
 ὀξέα κεκληγῶς λέγ' ὀνειδέα. τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθεν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νεῖκεε μύθῳ·
 225 „Ἄτρείδη, τέο δ' αὐτ' ἐπιμέμφραι ἠδὲ χατίζεις;
 πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίης ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύειαι, ὃν κέ τις οἴσει
 230 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἴλίου νῖος ἄποινα,
 ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃτι,
 ἦντ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν
 ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν νῖας Ἀχαιῶν.
 235 ὦ πέποινες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί,
 οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῷμεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδῃται,
 ἦ ῥά τί οἱ χῆμεῖς προσαμύνομεν ἠὲ καὶ οὐκί.
 ὅς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἔο μὲγ' ἀμείνονα φῶτα,
 240 ἠτίμησεν· ἔλων γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεδήμων·
 ἦ γὰρ ἂν, Ἄτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.“
 Ὡς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερσίτης. τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 245 καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
 „Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγὺς περ εἶων ἀγορητῆς

ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν. 2
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χειριότερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρείδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορευούς, 250
 καὶ σφιν ὄνειδέα τε προφέρεις, νόστον τε φυλάσσοις.
 οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ εὖ ἢ κακῶς νοστήσομεν νῆες Ἀχαιῶν.

[τῷ νῦν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ἦσαι ὄνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορευεῖς.]

ἀλλ' ἔκ τοι ἔρεῖο, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὡς νύ περ ὦδε,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὠμοισιν ἐπέιη, 260
 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατῆρ κεκλημένος εἶην,
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 πεπληγῶς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, σκήπτρῳ δὲ μετάρφρενον ἠδὲ καὶ ὠμῷ 265
 πλῆξεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκφυγε δάκρυ,
 σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἔξυπανέστη
 σκήπτρου ὑπο χρυσέου. ὁ δ' ἄρ' ἔξετο τάρβησέν τε,
 ἀλγῆσας δ', ἀχρεῖον ἰδῶν, ἀπομόρξατο δάκρυ.
 οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἠδὺν γέλασσαν. 270

ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν
 βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορῦσων·
 νῦν δὲ τότε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
 ὅς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων. 275
 οὐ θῆν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνωρ
 νεικείειν βασιλῆας ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.“

Ὡς φάσαν ἢ πληθύς. ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 ἔστη σκήπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 εἰδομένη κήρῃ, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
 ὡς ἅμα Φ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοί νῆες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν.

- 2 ὄσφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „Ἄτρείδη, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
 285 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν,
 οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσταν
 ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἱποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 ὥστε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
 290 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι.
 ἢ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
 καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 ἀσχαλάα σὺν νηϊ πολυζύγῳ, ὃν περ ἄελλαι
 χειμέριαι εἰλέωσιν ὄρινομένη τε θάλασσα·
 295 ἡμῖν δ' εἵνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς
 ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῶ οὐ νεμεσίζομι Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχρὸν τοι δηρὸν τε μένειν κενεὸν τε νέεσθαι.
 τλῆτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν,
 300 ἢ ἔτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἧὲ καὶ οὐκί.
 εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐν φρεσίν, ἔστε δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ Κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι.
 χθιζά τε καὶ πρωίζ', ὅτ' ἐς Ἀυλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
 305 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερὸν κατὰ βωμοὺς
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐξατόμβας,
 καλῆ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδιον·
 ἐνθ' ἔρανη μέγα σῆμα. δράκων ἐπὶ νῶτα θαφροινός,
 σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φάωσδε,
 310 βωμοῦ ὑπάξιας πρὸς ῥα πλατανίστον ὄρουσεν·
 ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὄζῳ ἐπ' ἀκροιάτῳ, πειάλοις ὑποπεπτηῶτες.
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
 ἐνθ' ὅ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθειε τειτριγῶτας·
 315 μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
 τὴν δ' ἐλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνεν·

λαῶν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω· 2
 ἡμεῖς δ' ἑσταότες θανμάζομεν, οἶον ἐτύχθη. 320
 ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν·
 ,τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηγε τέρας μέγα μητίετα Ζεύς,
 ὄψιμον, ὄψιτέλεστον, οὐ κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται. 325
 ὡς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 ὡς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμιζόμεν αὖθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν·
 κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. 330
 ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες, ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτοῦ, εἰς ὃ κεν ἄστνυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.“
 Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον — ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν —
 μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσεύς θείοιο. 335
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 „ὦ πόποι, ἣ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
 νηπιάχοις, οἷς οὐ τι μέλει πολεμῆια ἔργα.
 πῆ δὴ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρνια βήσεται ἡμῖν;
 ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοῖατο μῆδεά τ' ἀνδρῶν 340
 σπονδαί τ' ἀκροῆτοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.
 αὐτῶς γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ' ὡς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλήν
 ἄρχεν' Ἀργεῖοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, 345
 τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἓνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύσῃ — ἄνυσσι δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν —
 πρὶν Ἀργοςδ' ἵεναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
 γνώμεναι εἶτε ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἧὲ καὶ οὐκί. 350
 φημί γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
 ἡματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
 ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαινῶν.
 τῷ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι.

- 2 πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
 356 τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 ἀπτεύσθω ἧς νηὸς εὐσσήμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 360 ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μίθεο πείθεό τ' ἄλλῳ·
 οὐ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅτι κεν εἶπω.
 κριν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
 ὧς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις.
 εἰ δέ κεν ὧς ἔρξης καὶ τοι πείθονται Ἀχαιοί,
 365 γνώσῃ ἔπειθ', ὅς θ' ἠγεμόνων κακός, ὅς τέ νυ λαῶν,
 ἠδ' ὅς ἔσθλός ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
 γνώσεαι δ', εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 370 „ἦ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικᾶς, γέρον, νῆας Ἀχαιῶν.
 αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῶ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 375 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἔδωκεν,
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 380 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἠβαιόν.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα·
 εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
 εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδῶν πολέμοιο μεδέσθω,
 385 ὧς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ' Ἄρηϊ.
 οὐ γὰρ πανσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἠβαιόν,
 εἰ μὴ νῦξ ἔλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσιν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμῖται·
 390 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος εὐῆσον ἄρμα τιταίνων.

- ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἔσσειται φρυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς.“
- Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κῆμα
 ἀκτῆ ἐφ' ὑψηλῆ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθών,
 προβλήτι σκοπέλω· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.
 ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 ἄλλος δ' ἄλλω ἔρεξε θεῶν αἰγιγενετάων,
 εὐχόμενος θάνατόν τε φρυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρης.
 αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πίονα, πενταέτηρον, ὑπερμενεί Κρονίωνι,
 κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
 Νέστορα μὲν πρῶτιστα καὶ Ἴδομενῆα ἀνακτα,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δῦναι καὶ Τυδέος υἱόν,
 ἔκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦδδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο.
 βοῦν δὲ περιστήσάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθειν,
 πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 αἰθυαλόεν, πρηῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θύρετρα,
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
 χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 πρηγέες ἐν κονίησιν ὁδὰξ λαζοίατο γαῖαν.“
- Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων,
 ἀλλ' ὅ γε δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθέτησαν.
 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον,
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπίραντες ὑπείρεχον Ἡφαιστοιο.

- 2 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μιστυλλόν τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὄπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
- 430 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 „Ἄτρεϊδῆ κύνιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
- 435 μηκέτι νῦν δῆθ' αὖθι λεγόμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν
 ἀμβαλλόμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει·
 ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἄθροοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
- 440 ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.“
 ὣς ἔφαι', οὐδ' ἀπίθῃσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὧκα.
- 445 οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρείωνα διοτρεφέες βασιλῆες
 θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήρων ἀθανάτην τε,
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειοι ἠερέθονται,
 πάντες εὐπλεκέες, ἑκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος.
- 450 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν
 ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὤρσεν ἐκάστω
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ ἐνέσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυροῖσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
- 455 Ἦῦτε πῦρ αἰδηλὸν ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην
 οὖρεος ἐν κορυφῆς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή,
 ὡς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
 αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκεν.
 Τῶν δ', ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
 460 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 Ἄσιόν ἐν λειμῶνι, Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,
 ἐνθα καὶ ἐνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερόγεσσι,

κλαγγηδὸν προκαθίζόντων, σμαραγαεὶ δέ τε λειμών, 2
 ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῦν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν 465
 σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 μυριοί, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὦρη.

Ἦῦτε μυριάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
 αἶτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν 470
 ὦρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
 τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηχομόωντες Ἀχαιοὶ
 ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.

Τοὺς δ', ὡστ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
 ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῆ μιγέωσιν, 475
 ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὑσμίνηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἕκλος Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρονον δὲ Ποσειδάωνι.
 ἦῦτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων 480
 ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησιν·
 τοῖον ἄρ' Ἀτρείδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ,
 ἐμπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώεσσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, —
 ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστε, πάρεστε τε, ἴστε τε πάντα, 485
 ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν —
 οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
 πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνεΐη, 490
 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες, μνησαίαθ', ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Αἰήτιος ἦρχον
 Ἀρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε, 495
 οἳ θ' Ὑρίην ἐέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
 Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκημόν τ' Ἐτειωνόν,
 Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησόν,

2 οἳ τ' ἄμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
 500 οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἠδ' Ἔλην καὶ Πετεῶνα,
 Ὠκαλήν Μεδεῶνά τ', ἐντίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας Εὐτόρησιν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλιαρτον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ' οἳ Ἰλίσαντ' ἐνέμοντο,
 505 οἳ θ' Ὑποθήβας εἶχον, ἐντίμενον πτολίεθρον,
 Ὀγχηστόν θ' ἱερόν, Ποσιδήϊον ἀγλᾶν ἄλλος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρηην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
 Νισάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν.
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
 510 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.

Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
 τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαρος καὶ Ἰάλμενος, νῆες Ἄρηος,
 οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμου Ἄκτορος Ἀζειδαο,
 παρθένος αἰδοίῃ, ὑπερώϊον εἰσαναβάσα,
 515 Ἄρηϊ κρατερῶ· ὁ δὲ οἳ παρελέξατο λάθρη.
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

Αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
 νῆες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
 οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσαν
 520 Κρῖσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα,
 οἳ τ' Ἄνεμώρειαν καὶ Ἰάμπολιν ἀμφενέμοντο,
 οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
 οἳ τε Αἰλειαὶν ἔχον πηγῆς ἐπι Κηφισοῖο·
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναὶ νῆες ἔποντο.

525 οἳ μὲν Φωκῆων στίχας ἴστασαν ἀμφιέποντες,
 Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσονται.

Λοκρῶν δ' ἠγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 μείων, οὗ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
 ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθύρηξ,
 530 ἐγχεῖθ' δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς·
 οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀλιόεντά τε Καλλίαρόν τε
 Βῆσσαν τε Σκάρρην τε καὶ Ἀνγειαῖς ἐρατεινάς
 Τάρρην τε Θρόνιον τε Βοαργίου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναὶ νῆες ἔποντο

- Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέριν ἱερῆς Εὐβοίης. 2
 Οἳ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνεύοντες Ἄβαντες, 536
 Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστιάϊαν
 Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
 οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον,
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὄζος Ἄρηος, 540
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἄβάντων.
 τῷ δ' αἰὲς Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κοιόωντες,
 αἰχμηταί, μεμαῶτες ὄρεκτῆσιν μελήσιν
 θώρηκας ῥήξειν δηῖων ἀμφὶ στήθεσσι.
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 545
 Οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἔυκτίμενον πτολίεθρον,
 δῆμιον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα,
 καδ' δ' ἐν Ἀθήνης εἶσεν, ἐφ' ἐνὶ πίοι νηῶ·
 ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάονται 550
 κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
 τῷ δ' οὐ πώ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνήρ
 κοσμηῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
 Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν. 555
 τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας
 [σπῆσε δ' ἄγων, ἰν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες].
 Οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 Ἐρμιόνην Ἀσίνην τε βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, 560
 Τροίξην Ἠϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδauρον,
 οἳ τ' ἔχον Αἴγιναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
 τοῖσι δ' αἰὲς Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς, 565
 Μημιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος.
 συμπάντων δ' ἠγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 τοῖσι δ' αἰὲς ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἔυκτίμενον πτολίεθρον,
 ἀφνειὸν τε Κόρινθον ἔυκτιμένας τε Κλεωνάς, 570

2 Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἔρατεινὴν
καὶ Σικυῶν', οἳ δ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
οἳ δ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
Πελλήνην τ' εἶχον, ἣδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο
575 Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἐλίην εὐρεΐαν,
τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
Ἄτρεΐδης. ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν
κυδιόων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἠρώεσσιν,

580 οὐνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.

Οἳ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
Φᾶρῶν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
Βρυσείας τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀνγείας ἔρατεινάς,
οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
585 οἳ τε Λάαν εἶχον ἣδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο,
τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.

ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιθώς,
δοτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
590 τίσασθαι Ἑλένης ὀρμημάτα τε στοναχάς τε.

Οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἔρατεινὴν
καὶ Θρῦον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτιτον Αἰπύ,
καὶ Κυπαρισσῆεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον
καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δῶριον, ἔνθα τε Μοῦσαι
595 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρηῖκα παῦσαν ἀοιδῆς,
Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ
Μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδῆν
600 θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κίθαριστύν·
τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
τῷ δ' ἐνεθήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχώοντο.

Οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἕν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
605 οἳ Φένεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
Ῥίτην τε Στρατιήν τε καὶ ἠγεμόεσσαν Ἐπίσην,

καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἔρατεινήν, 2
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
 τῶν ἦρχ' Ἀγκαίιοι πάϊς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη 610
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας εὖσσέλμους περᾶαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 Ἄτρείδης, ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια ἔργα μεμῆλει.

Οἷ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα διὰν ἔναιον, 615
 ὅσσον ἔφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσιος ἐσχατώσα
 πέτρῃ τ' Ὠλενίη καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔέργει,
 τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστῃ
 νῆες ἔποντο Θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἠγησάσθην, 620
 υἱὲς δ' μὲν Κτεάτου ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος Θεοειδῆς,
 υἱὸς Ἀγασθένεος Ἀνγηιάδαο ἀνακτος.

Οἷ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων 625
 νήσων, αἷ ναίουσι πέρην ἁλός, Ἥλιδος ἄντα,
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
 Φυλείδης, ὃν τίκτε δίφριλος ἱππότη Φυλεύς,
 ὅς ποτε Δουλίχιόνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθεῖς.
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
 οἷ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 οἷ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ' οἷ Σάμον ἀμφενέμοντο,
 οἷ τ' ἠπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέραϊ ἐνέμοντο. 635

τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος,
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλοπάρηοι.

Αἰτωλῶν δ' ἠγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 οἷ Πλευρῶν ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλῆνην 640
 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρῆεσαν.
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος,

- 2 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσίμεν Αἰτωλοῖσιν.
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
- 645 Κρητῶν δ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
 Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἄργινόεντα Λύκαστον
 Φαιστόν τε Ῥύιόν τε, πόλεις εὐναιεταώσας,
 ἄλλοι δ' οἱ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
- 650 τῶν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφρόντη·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἦϋς τε μέγας τε
 ἐκ Ῥόδου ἑνέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
 655 οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
 Λίνδον Ἰηλυσὸν τε καὶ ἄργινόεντα Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακληεῖη,
 τὴν ἄγει ἔξ' Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,
 660 πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.
 Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπλήκτῳ,
 αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
 ἦδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὄζον Ἄρηος.
 αἰψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὅ γε λαὸν ἀγείρας
 665 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπειλήσαν γάρ οἱ ἄλλοι
 νιέες νιωνοὶ τε βίης Ἡρακληεῖης.
 αὐτὰρ ὅ γ' ἐς Ῥόδον ἴξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχιον·
 τριχθὰ δὲ ῥῆκθη καταφυλαδόν, ἣδ' ἐφίληθεν
 ἐκ Διός, ὅσπε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει,
 670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.
 Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἶσας,
 Νιρεὺς, Ἀγλαΐης νιδὸς Χαρόποιό τ' ἀνακτος,
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
 675 ἄλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δὲ οἱ εἶπετο λαός.
 Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
 καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
 τῶν αὖ Φεΐδιππὸς τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,

Θεσσαλοῦ νῆε δὴ δὴ Ἡρακλείδαο ἀνακτος, 2
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἔστιχόωντο. 680

Νῦν αὖ τούς, ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
 οἳ τ' Ἄλον οἳ τ' Ἀλόπην οἳ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
 οἳ τ' εἶχον Φθίην ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685

ἀλλ' οἳ γ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·
 οὐ γὰρ ἔην ὅστις σφιν ἐπὶ στίχας ἠγήσασατο.
 κείτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠΰκόμοιο,
 τὴν ἐκ Λυρνησοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
 Λυρνησὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης, 690

καὶ δὲ Μῦνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμῶρους,
 νίεας Εὐνήοιο Σεληπιάδαο ἀνακτος.
 τῆς ὅ γε κείτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα, 695
 Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε, μητέρα μήλων,
 ἀγκυαλὸν τ' Ἄντροῶν ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποίην,
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἠγεμόνευεν
 ζωὸς ἐὼν· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.

τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο 700
 καὶ δόμος ἠμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνήρ
 νηὸς ἀποθρῶσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.

οὐδὲ μὲν οὐδ' οἳ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθειόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἄρης,
 Ἰφίγκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο, 705

αὐτοκασίγητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
 ὀπλότερος γενεῆ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων,
 ἦρως Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
 δεύονθ' ἠγεμόνος, πόθειόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα.
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710

Οἳ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λίμνην,
 Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ εὐκτιμένην Ἰαωλκόν,
 τῶν ἦρχ' Ἀδμήτωιο φίλος παῖς ἔνδεκα νηῶν,
 Εὐμήλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν

2 Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.

- 716 Οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
καὶ Μελίβοϊαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεΐαν,
τῶν δὲ Φιλοκλήτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
ἐπτά νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάσῃ πεντήκοντα
720 ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἴρι μάχεσθαι.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Ἀθήνην ἐν ἡγάθῃ, ὅθι μιν λίπον νῆες Ἀχαιῶν
ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
ἐνθ' ὅ γε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
725 Ἄργεῖοι παρὰ νησὶ Φιλοκλήτῃσ' ἀνακτος.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθειόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Ὀϊλῆος νόθος υἱός,
τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῆϊ πτολιπόρθῳ.

Οἱ δ' εἶχον Τρίκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,

- 730 οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
τῶν αὖθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
ἰητῆρ' ἀγαθῷ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων.
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νῆες ἔστιχόωντο.

Οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἱ τε κρήνην Ὑπέρειαν,

- 735 οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιο τε λευκὰ κάρηνα,
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔπορτο.

Οἱ δ' Ἄργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὀρθὴν Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν,

- 740 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς, —
τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἰπποδάμεια
ἦματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαγνήετας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὤσε καὶ Αἰθίχεσσι πέλασσαν —,
745 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρης,
υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο.

τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔπορτο.

Γοργεῖς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύο καὶ εἴκοσι νῆας·

- 750 οἱ περὶ Λωδίωνην δυσχείμερον οἶκ' ἔθεντο,

οἱ τ' ἄμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο, 2
 ὅς ῥ' ἐς Πηγειὸν προΐει καλλίροσον ὕδωρ.
 οὐδ' ὅ γε Πηγειῶ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
 ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἡϋτ' ἔλαιον·
 ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 755

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνοιο υἱός,
 οἱ περὶ Πηγειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
 ναεσκον. τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἠγεμόνευεν,
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οὗτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν. 760
 τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
 αὐτῶν ἠδ' ἵππων, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.
 ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Εὐμήλος ἔλαννε ποδώκεας ὄρνιθας ὡς,
 ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον εἴσας· 765
 τὰς ἐν Πηρεΐῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἄμφω Θηλείας, φόβον Ἄρης φορεούσας.

ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὁ γὰρ πολὺν φέρτατος ἔην,
 ἵπποι θ', οἱ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα. 770

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
 κεῖτ' ἀπομηρίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες
 τόξοισιν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἴσιν ἕκαστος, 775
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
 ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς. οἱ δ' ἀρχὸν ἀρηϊφίλον ποθέοντες
 φοίτων ἐνθά καὶ ἐνθά κατὰ στρατόν, οὐδ' ἐμάχοντο.

Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡς εἴ τε πυρὶ χθρὸν πᾶσα νέμοιτο· 780
 γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὡς τερπικεραύνῳ
 χωομένῳ, ὅτε τ' ἄμφι Τυφωεῖ γαῖαν ἱμάσση
 εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.
 ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο. 785

Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις

- 2 πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἄγγελῃ ἄλεγεινῇ·
οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο Θύρῃσιν
πάντες ὀμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
- 790 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
εἶσατο δὲ φθογγὴν νῦν Πριάμοιο Πολίτη,
ὅς Τρώων σκοπὸς Ἴξε, ποδωκείησι πεποιθώς,
τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
δέγμενος, ὅπποτε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί.
- 795 τῷ μιν εἰσαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
„ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἀκριτοὶ εἰσιν,
ὡς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλῖαστος ὄρωρεν.
ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μαχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
ἀλλ' οὐ πῶ τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·
- 800 λῆν γὰρ φύλλοισιν ἑοικότες ἢ ψαμάθοισιν
ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ ἄστν.
Ἐκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι.
πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
- 805 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαίνεται, οἷσί περ ἄρχει,
τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.“
Ὡς ἔφαθ', Ἐκτορ δ' οὐ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορῆν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσεύοντο.
πᾶσαι δ' ὠὔγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
- 810 πεζοὶ δ' ἵππηές τε· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὄρώρει.
Ἔστι δὲ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περὶδρομος ἐνθα καὶ ἐνθα,
τὴν ἦτοι ἄνδρες Βαττίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
- 815 ἐνθα τότε Τρωῆς τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι.
Τρωσὶ μὲν ἠγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἐκτορ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείησιν.
Λαρδανίων αὐτ' ἤρχεν εὖς παῖς Ἀγχίσαιο
820 Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δι' Ἀφροδίτη,
Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶν εὐνηθεῖσα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δῦω Ἀντήνορος υἱε,

Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 2

Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης,
ἄφρνοιοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσίπιοιο, 825

Τρωῶες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἳ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρεΐης ὄρος αἰλύ, 830

τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθάωρηξ,
υἴε δὺν Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων

ἦδδε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκεν
στελεῖειν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τῶ δέ οἱ οὐ τι

πειθέσθην· Κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Οἳ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο 835

καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
τῶν αὐθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
αἰθῶνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.

Ἴππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων, 840

τῶν οἳ Λάρισαν ἐριβῶλακα ναιετάασκον.
τῶν ἦρχ' Ἴππόθοός τε Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρης,

υἴε δὺν Ἀθήθιοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
Αὐτὰρ Θρηΐκας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρωσ, 845

ὄσσους Ἑλλάσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔεργει.
Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶων,

υἱὸς Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
Αὐτὰρ Πυραΐχιης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους

τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἄξιου εὐρυρέοντος,
Ἄξιου, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. 850

Παρφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιαίμενος λάσιον κῆρ
ἐξ Ἐνετῶν, ὄθεν ἠμιόνων γένος ἀγροτεράων·

οἳ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
ἀμφί τε Παρθέριον ποταμὸν κλυτὰ δῶματ' ἔναιον,
Κρωμινάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. 855

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὄθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής·

- 2 ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,
 860 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρωῶας κεραίῃζε καὶ ἄλλους.
 Φόρυγς αὖ Φρύγας ἤγε καὶ Ἀσκανίος Θεοειδῆς
 τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
 Μήροσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφρος ἠγησάσθην,
 865 νῆε Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη,
 οἳ καὶ Μήρονας ἤγον ὑπὸ Τιμώλῳ γεγαῶτας.
 Νάστιης αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων,
 οἳ Μίλητον ἔχον Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
 Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 870 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστιης ἠγησάσθην,
 Νάστιης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἱεν ἦύτε κούρη,
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 875 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.
 Σαρπηδῶν δ' ἤρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήμετος.
- Γ Ἀντὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
 Τρωῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὡς·
 ἦύτε περ κλαγγῇ γεράνιον πέλει οὐρανόθι πρό,
 αἴτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθρόοισι ὕμβρον,
 5 κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων,
 ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
 ἠέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προσφέρουσαι·
 οἳ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνειόντες Ἀχαιοί,
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
- 10 Εὐτ' ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
 ποιμίσιν οὐ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω·
 τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·
 ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
- 15 Οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τρωῶσιν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς,

παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα 3
 καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δ'ύω κεκορυθμένα χαλκῷ
 πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι. 20
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλου, μακρὰ βιβάντα,
 ὥστε λέων ἐχάρη μέγ' αὖ ἐπὶ σώματι κύρσας,
 εὐρῶν ἢ ἔλαφρον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα,
 πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν 25
 σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοί·
 ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον Θεοειδέα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην.
 αὐτίκα δ' ἔξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς 30
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλειίνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 ἅψ τ' ἀνεχώρησεν, ὥχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, 35
 ὥς αὖτις καθ' ὀμίλον ἔδν Τρώων ἀγερώχων
 δεισας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς.
 τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 „Δύσπαρι, εἶδος ἀριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά,
 αἶθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι. 40
 καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ἢ οὔτ' ἰω λώβην τ' ἔμμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
 ἦ που καρχαλώωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 φράντες ἀριστηῖα πρόμον ἔμμεναι, οὔνεκα καλὸν
 εἶδος ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλήθ. 45
 ἦ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήρας ἀγείρας,
 μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι γυναικ' εὐειδέ' ἀνήγες
 ἐξ ἀπίης γαίης, νυδὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,
 πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόλῃ τε παντί τε δήμῳ, 50
 δυσμενέσιν μὲν χάσμα, καιηφείην δὲ σοὶ αὐτῆ;
 οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηϊφίλον Μενέλαον;

3 γροίης γ', οἶον φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
 οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις τὰ τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 55 ἢ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κοινήσι μιγείης.
 ἀλλὰ μάλα Τρωῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη
 λάϊνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής·
 „Ἐκτωρ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνεΐκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν, —
 60 αἶετ' τοι κραδίη πέλεκυς ὡς ἔστιν ἀτειρής,
 ὅστ' εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 νήϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἔστιν —
 μὴ μοι δῶρ' ἔρατὰ πρόφερε χουσέης Ἀφροδίτης·
 65 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἔστι θεῶν ἔριζυδέα δῶρα,
 ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο.
 νῦν αὖτ' εἰ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρωῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἐμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηϊφίλον Μενέλαον
 70 συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὀπτότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἑλών εὖ πάντα γυναιῖά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἳ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιτε Τροίην ἔριβόλακα, τοὶ δὲ νεέσθω
 75 Ἄργος ἔς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα.“

Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καὶ ῥ' ἔς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 μέσσου δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 τῷ δ' ἔπετοξάζοντο κερηρομόωντες Ἀχαιοί,
 80 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσι τ' ἔβαλλον.
 αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄυσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 στεῦνται γάρ τι ἔπος ἔρεϊν κορυθαίολος Ἐκτωρ.“
 Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνεῶ τ' ἐγένοντο
 85 ἔσσημένως. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·
 „κέκλυτέ μεν, Τρωῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἶνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
 ἄλλους μὲν κέλεται Τρωῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς

- τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, 3
 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηϊφίλον Μενέλαον 90
 οἴους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἔλων εὖ πάντα γυναικὰ τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.“
- Ἦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 95
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰάνει
 θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακριθήμεναι ἤδη
 Ἀργείους καὶ Τρωῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέλοσθε
 εἶνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς. 100
 ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακριθεῖτε τάχιστα.
 οἴσσετε δ' ἄρ' ἕτερον λευκόν, ἑτέρον δὲ μέλαιναν,
 Ἰῆ τε καὶ Ἥελίω· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὄρκια τάμῃη 105
 αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
 μὴ τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται.
 αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
 οἷς δ' ὁ γέρον μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἀρίστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.“ 110
- Ἦς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρωῆές τε,
 ἐλπόμενοι παύσεσθαι οὐζυροῦ πολέμοιο.
 καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ σίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο. τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα· 115
 Ἐκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπεν
 καρπαλίμως ἄρας τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι.
 αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρ' ἐκέλευεν
 οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίω. 120
- Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
 εἰδομένη γαλόω, Ἀντηγορίδαο δάμαρτι,
 τὴν Ἀντηγορίδης εἶχε κρείων Ἑλικίων,
 Λαοδίχην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.

- 3 τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρω· ἣ δὲ μέγαν ἴστων ὕφαινεν,
 126 δῖπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 οὓς ἔθεν εἶνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρης παλαμίων.
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκία Ἴρις·
 130 „δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θεσκελα ἔργα ἴδῃαι
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολέδακρον Ἄρηα
 ἐν πεδίῳ, ὄλοοιο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
 οἱ δὴ νῦν ἕεται σιγῇ — πόλεμος δὲ πέπανται —
 135 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 μακροῆς ἐγχείησι μαχίσονται περὶ σεῖο·
 τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.“
 Ὡς εἰποῦσα θεὰ γλυκὴν ἕμερον ἔμβαλε θυμῷ
 140 ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῆων.
 αὐτίκα δ' ἀργενῆσι καλυψαμένη ὀφθόνησιν
 ὠρμαῖ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
 οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίλολοι δὺ' ἔποντο,
 Αἴθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
 145 αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκανον, ὅθι Σχαιαὶ πύλαι ἦσαν.
 οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὄζον Ἄρης,
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σχαιῆσι πύλῃσιν,
 150 γῆραι δὴ πολέμοιο πεπαιγμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
 ἐσθλοί, τεττίγεσσι βουκότες, οἵτε καθ' ἕλην
 δεινδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσαν ἰεῖσιν·
 τοῖοι ἄρα Τρώων ἠγῆτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 οἱ δ' ὡς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργῳ ἰοῦσαν,
 155 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
 „οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν.
 ἀλλὰ καὶ ὧς τοιῆ περ' εἰοῦσ' ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 160 μηδ' ἡμῖν τεκέεσσὶ τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.“

- Ὡς ἄρ' ἔφρα· Πριάμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ· 3
 „δεῦρο πάροιθ' ἔλθοῦσα, φίλον τέκος, ἴξεν ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε, —
 οὐ τί μοι αἰτιή ἐσσί· θεοί νύ μοι αἰτιοί εἰσιν,
 οἳ μοι ἐρώρησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν — 165
 ὡς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
 ὅστις ὄδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧὺς τε μέγας τε.
 ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν·
 καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πω ἴδον ὄφθαλμοῖσιν,
 οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.“ 170
- Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
 „αἰδοῖός τέ μοι ἔσσι, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε·
 ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἄδειν κακός, ὅππότε δεῦρο
 νιέει σῶ ἐπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικὴν ἐρατεινήν. 175
 ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
 τοῦτο δέ τοι ἔρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς.
 οὗτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἀμρότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχιμητής.
 δαῖμα αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.“ 180
- Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσσατο, φώνησέν τε·
 „ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
 ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδιμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
 ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπώλους, 185
 λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
 οἳ ῥά τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 ἡματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.“ 190
- Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἔρέειν' ὁ γεραῖός·
 „εἶπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὄδ' ἐστίν·
 μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
 τεύχεα μὲν οἳ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πούλυβοτείρῃ, 195
 αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν.

3 ἀρνεῖσθ' μιν ἔγωγε εἴσω πηγεσιμάλλω,
 ὅσ' ὄϊων μέγα πῶῦ διέρχεται ἀργεννάων.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 200 „οὔτος δ' αὖ Λαερτιάδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὅς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ' εὐούσης
 εἰδῶς παρτοίλους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά.“

Τῆν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦῶδα·
 „ὦ γύναι, ἧ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτές ἔειπες·
 205 ἦδη γὰρ καὶ δευρό ποτ' ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς,
 σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φρὴν ἑδάην καὶ μήδεα πυκνά.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 210 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὦμους,
 ἀμφω δ' ἐξομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολύμυθος
 215 οὐδ' ἀφραμαρτοειτής· ἦ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, αἰδορεῖ φρωτὶ ἑοικώς·
 220 φραῖης κε ζάκοτόν τε τιν' ἔμιμεναι ἄφρονά τ' αὐτως.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἴει
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἑοικότα χειμερίησιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.“

225 Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραῖός·
 „τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠὲς τε μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὦμους;“

Τὸν δ' Ἑλένη τανύλεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
 „οὔτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν.
 230 Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς
 ἔστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
 πολλαὶ μιν ξείνισσεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος

- οἶκῳ ἐν ἡμετέρω, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο. 3
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρῳ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 οὓς κεν εὖ γνοίην καὶ τ' οὖνομα μυθησαίμην· 235
 δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά φ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 ἢ οὐχ ἔσπέσθην Λακεδαιμόνος ἕξ ἑρατεινῆς,
 ἢ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνι ποντοπόροισιν, 240
 νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνειδέα πόλλ', ἅ μοι ἔστιν.“
 ὣς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φρυσίζοος αἴα
 ἐν Λακεδαιμόνι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστνυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, 245
 ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαιινὸν
 κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
 ἄτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 „ὄρσεο, Λαομεδοντιάδῃ, καλέουσιν ἄριστοι 250
 Τρώων φ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐς πεδῖον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγχείησι μαχήσοντ' ἀμφὶ γυναίκι·
 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο· 255
 οἳ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιμεν Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νέονται
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.“
 ὣς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὄτραλέως ἐπίθοντο. 260
 ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠνία τεῖνεν ὀπίσσω·
 πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
 τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίοιנד' ἔχον ὠκέας ἵππους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 ἕξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πούλυβότειραν 265
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
 ὠρνοντο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ

- 3 ὄρνια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
 270 μίσησον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἔρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἧ οἱ παρ ξίφους μέγα ζουλεὸν αἶεν ἄωροτο,
 ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμινε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεΐμαν ἀρίστοις.
 275 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο χεῖρας ἀνασχών·
 „Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύνδιστε, μέγιστε,
 Πέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 280 ὑμεῖς μάρτυροὶ ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρνια πιστά.
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νεώμεθα πομποπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθοῦ Μενέλαος,
 285 Τρωῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἦντιν' ἔοικεν,
 ἦτε καὶ ἔσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 290 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποιῆς
 αἰΐμι μένων, εἴως γε τέλος πολέμοιο κηχεῖω.“
 Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ.
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός·
 295 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀρυσσάμενοι δευπάεσσιν
 ἔκχεον, ἧδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν.
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 „Ζεῦ κύνδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὄππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρνια πημήνειαν,
 300 ἃ δέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὄδε οἶνος,
 αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν.“
 Ὡς ἔφην· οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
 τοῖσι δὲ Ἀρδαυίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 „ζέλιτέ μεν, Τρωῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·

- ἦτοι ἐγὼν εἴμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν 3
 ἄψ, ἐπεὶ οὐ πω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρασθαι 306
 μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὀπποτέρῳ θανάτιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.“
- Ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρας θέτο ἰσόθεος γῶς, 310
 ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἠγία τεῖνεν ὀπίσσω·
 πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
 τὼ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
 Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα 315
 κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 ὀππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὧδε δέ τις εἵπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
- „Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε, 320
 ὀππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθνηκεν,
 τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δύμον Ἄϊδος εἴσω,
 ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.“
- Ὡς ἄρ' ἔφρα· πάλθεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 ἄψ ὀρόων, Πάριος δὲ Θοῶς ἐκ κληῆρος ὄρουσεν. 325
 οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστω
 ἵπποι ἀερσιπόδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὄμοισιν ἐδύσειτο τεύχεα καλὰ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠῦκόμοιο.
 κνημιῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθνηκεν 330
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφουρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
 οἴο κασιγνήτιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ' αὐτῷ.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε. 335
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθνηκεν,
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 ὧς δ' αὐτως Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.
- Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν, 340

- 3 ἔς μέσσον Τρωῶν καὶ Ἀχαιῶν ἔστιχόωντο
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρωῶς θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' ἔγγυς στήτην διαμετρητῶ ἐνὶ χώρῳ
 345 σεῖοντ' ἔγχειας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
 πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρείδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔϊσθη·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῆ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνωτο χαλκῶ
 350 Ἀτρείδης Μενέλαος, ἔπενξάμενος Διὶ πατρί·
 „Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος κακ' ἔοργεν,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.“
 355 Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔϊσθη.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαιεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θῶρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 360 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 Ἀτρείδης δὲ θρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 πλήξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρείδης δ' ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 365 „Ζεῦ πάτερ, οὐ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος.
 ἦ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἠΐχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.“
 Ἥ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασειης,
 370 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῆν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὄχευς τέτατο τρυφαλείης.
 καὶ νῦ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 375 ἣ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοῶς Ἴφι κταμένοιο·
 κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἔσπειτο χεῖρὶ παχείῃ.

- τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρως μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς 3
 ῥῖψ' ἐπιδηήσας, κόμισαν δ' ἐρήρηες ἑταῖροι·
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 ἔγχει χαλκείῳ. τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380
 ῥεῖα μάλ' ὥστε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 καδ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηώνεντι.
 αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε. τὴν δ' ἐκίχανεν
 πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν.
 χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, 385
 γρηῖ δέ μιν εἰκνῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν,
 εἰροκόμῳ, ἣ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταῶσῃ
 ἦσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν·
 τῇ μιν ἔεισαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 „δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι. 390
 κείνος ὃ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσιν,
 κάλλεϊ τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φραίης
 ἀνδρὶ μαχησάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ', ἧε χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.“
 Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν. 395
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρῆν
 στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφρατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
 ἦ πῆ με προτέρῳ πολίων εὐναιομενάων 400
 ἄξεις Ἴ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἔρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κείνι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
 οὔνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερῆν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; 405
 ἦσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
 μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον δῖζυε καὶ ἐ φύλασσε,
 εἰς ὃ κέ σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὃ γε δούλην.
 κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἴμι — νεμεσσητὸν δέ κεν εἴῃ — 410
 κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρωαὶ δέ μ' ὀπίσσω
 πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχ' ἀκριτα θυμῷ.“

3 Τὴν δὲ χολωσαμένη προσειρώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 „μὴ μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθεῖω,
 415 τὼς δέ σ' ἀπεχθῆρῳ, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα,
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρά,
 Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.“

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῆτι φαιινῶ,
 420 σιγῇ, πάσας δὲ Τρωὰς λάθην· ἦρχε δὲ δαίμων.

Αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἴκοντο,
 ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θεῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 ἢ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δια γυναικῶν.
 τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
 425 ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέβηκε φέρουσα·
 ἔνθα καθῖζ' Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
 „ἦλυθεσ ἐκ πολέμου· ὡς ὄφρα εὖσθαι ἀντόφ' ὀλέσθαι,
 ἀνδρὶ δαμεις κρατερῶ, ὅς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.

430 ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχέ' ἀρηϊφίλου Μενελάου
 σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔργεϊ φέρτερος εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηϊφίλον Μενέλαον
 ἔξαυτις μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἔγωγε
 παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάῳ
 435 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι
 ἀφραδέως, μὴ πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμῆης.“

Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 „μὴ με, γύναι, χαλεποῖσιν ὄνειδεσι θυμὸν ἔνιπτε.
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 440 κεῖνον δ' αὖτις ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπείομεν ἐνηθέντε·
 οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὠδέ γ' ἔρωσ φρένας ἀμρεκάλυψεν,
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἔρατεινῆς
 ἔπλεον ἀρκάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν,
 445 κῆσφ' δ' ἐν Κρανῆι ἐμίγην φιλότῃτι καὶ ἐνή·
 ὡς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.“
 ἦ ῥα, καὶ ἦρχε λέχοσθε κίων· ἅμα δ' εἶπει' ἄκοιτις.

Τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέσσιν,

Ἀτρεΐδης δ' ἂν ὄμιλον ἔφοίτα θηρὶ ζοικῶς, 3
 εἴ που ἔσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450
 ἀλλ' οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηϊφίλω Μενελάω.
 οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
 ἴσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455
 „κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἦδ' ἐπίκουροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλου Μενελάου·
 ὑμεῖς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἦντιν' ἔοικεν,
 ἦτε καὶ ἔσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.“ 460
 ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦγεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο 4
 χρυσῶ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐρνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσιν
 δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
 αὐτὶκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἥρην 5
 κερτομίοις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων·
 „δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἥρην τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνη.
 ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι 10
 τέρπεςθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ Κῆρας ἀμύνει,
 καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
 ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ ὃ αὐτὶς πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν 15
 ὄρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἠδὺ γένοιτο,
 ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἀνακτος,
 αὐτὶς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.“
 Ὃς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρην. 20
 πλησῖαι αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,

- 4 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 Ἴηρ δ' οὐκ ἔχαδε σιῆθος χόλον, ἀλλὰ προσήδα·
- 25 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρωῖ θ', ὃν ἴδρωσα μόγη; καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειρούση, Πριάμῳ κακὰ τοιοῦτε παισίν.
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“
- 30 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχές μενεαίνεις
 Ἰλίου ἑξαλαπάξαι ἐνπτόμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
- 35 ὤμῶν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἑξακέσαιο.
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
- 40 ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἑξαλαπάξαι
 τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάσιν,
 μὴ τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' εὔσαι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.
 αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
- 45 ναιετάουσι πόλῆς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 τάων μοι πέρι κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἰρή
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.
 οὐ γὰρ μοὶ ποτε βωμὸς ἐδευέτο δαιτὸς εἴσης,
 λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.“
- 50 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 „ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺν φίλταταί εἰσι πόλῆς,
 Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγνια Μυκῆνη·
 τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι
 τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
- 55 εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
 οὐκ ἀνώ φθονέουσ', ἐπειὴ πολὺν φέριερός ἐσσι.
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δ' ἐμοὶ ἴσθην, ὅθην σοί,

καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης, 4
 ἀμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὔνεκα σὴ παράκοιτις 60
 κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.

ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείζομεν ἀλλήλοισιν,
 σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
 ἔλθειν ἔς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν, 65
 πειρᾶν δ', ὡς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρνια δηλήσασθαι.“

“Ὡς ἔφρατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „αἶψα μάλ' ἔς στρατὸν ἔλθῃ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 70
 πειρᾶν δ', ὡς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρνια δηλήσασθαι.“

“Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοιο καρῆνων αἶξασα.
 οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω, 75
 ἣ ναύτησι τέρας ἦε στρατῶ εὐρέϊ λαῶν,
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθηρῆς ἴενται·
 τῷ εἴκνυτ' ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ δ' ἔθορ' ἔς μέσσον. θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῶάς θ' ἵπποδάμους καὶ ἑὺκνήμιδας Ἀχαιοὺς. 80
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἔς πλησίον ἄλλον·
 „ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κατὸς καὶ φύλοπις αἰνή
 ἔσσειται, ἣ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν
 Ζεὺς, ὅστ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.“

“Ὡς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. 85
 ἣ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῶ ἀίχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενῃ, εἴ που ἐφεύροι.
 εὖρε Λυκάονος νῖδον ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστῶν 90
 λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο ἀπ' Αἰσῆποιο ῥοάων.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο, Λυκάονος νιὲ δαΐφρον;
 τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,

- 4 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῆδος ἄροιο,
 96 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
 τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα πᾶρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἶ κεν ἴδῃ Μενέλαον, ἀρήϊον Ἄτρεος υἱόν,
 σῶ βέλει δηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 100 ἀλλ' ἄγ' οὔτευσον Μενελάου κυδαλίμοιο,
 εὐχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεΐης.
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφροني πεῖθειν.
 105 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐϋξοον ἰξάλου αἰγὸς
 ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῆσιν,
 βεβλήκει πρὸς σιτῆθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρη.
 τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει·
 110 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων,
 πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν,
 115 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον, ἀρήϊον Ἄτρεος υἱόν.
 αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλει' ἰὸν
 ἀβλῆτα, πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμηε πικρὸν οἴστον,
 εὐχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 120 ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεΐης.
 ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρῆν μὲν μαζῶν πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν,
 125 λίγξε βίος, νευρῇ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἴστος
 ὀξυβελῆς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
 Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοιτο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγγελίη,
 ἥ τοι πρόσθε σταῖσα βέλος ἔχελευκῆς ἄμυνεν.
 130 ἢ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὡς ὅτε μήτηρ

παιδὸς ἔεργη μυῖαν, ὅθ' ἠδέϊ λέξεται ὕπνω· 4
 αὐτὴ δ' αὐτ' ἴθυνεν, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
 χρούσειοι σύνεχον καὶ διπλὸς ἦντετο θώρηξ.
 ἐν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς οἰστός·
 διὰ μὲν ἄρ' ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 135
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο
 μήτρης Φ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντιων,
 ἣ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἶσατο καὶ τῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' οἰστός ἐπέγραψε χροά φωτός·
 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς. 140
 Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνιζι μίγη
 Μηονίς ἦε Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
 ἵππῆες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 ἀμφότερον, κόσμος Φ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος· 145
 τοῖοι τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροῖ
 εὐφρυνέες κνήμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.
 Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ὡς εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς.
 ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐριλος Μενέλαος· 150
 ὡς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἔοντας,
 ἄψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
 τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·
 „φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον, 155
 οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·
 ὡς σ' ἔβαλον Τρωῆες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἷμά τε ἀρνῶν
 σπονδαὶ τ' ἀκρητοὶ καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.
 εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, 160
 ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
 σὺν σφῆσιν κεφαλήσιν γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τότε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμοιο καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο, 165
 Ζεὺς δὲ σφι Κρονίδης ὑψίλυγος, αἰθέρι ναίων,

- 4 αὐτὸς ἐπισσεύησιν ἕρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν
 τῆσδ' ἀπάτης κοιτέων. τὰ μὲν ἔσσειται οὐκ ἀτέλεστα·
 ἀλλὰ μοι αἶνὸν ἄχος σέθεν ἔσσειται, ὦ Μενέλαε,
 170 αἶ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσης βιότοιο.
 καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·
 αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης·
 καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίπομεν
 Ἀργεῖην Ἑλένην. σέο δ' ὅστις πύσει ἄρουρα
 175 κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.
 καὶ κέ τις ὧδ' ἔρέει Τρώων ὑπερηγορόντων
 τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
 „αἶψ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
 ὡς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
 180 καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν
 σὺν κεινῆσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 ὡς ποτέ τις ἔρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.“

- Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσῃσθε λαὸν Ἀχαιῶν.
 185 οὐκ ἐν καιρίῳ ὄξυν πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροισιν
 εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἠδ' ὑπένερθεν
 ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.“

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε.
 190 ἔλκος δ' ἱητῆρ ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει
 φάσμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.“

- Ἦ, καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα·
 „Ταλθύβι', ὅτι τάχιστα Μαχάονα δεῖρο κάλεσον,
 φῶτ', Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμόμονος ἱητῆρος,
 195 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον, ἀρήτιον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 ὃν τις οἴστεύσας ἔβαλεν, τόξων ἐν εἰδῶς,
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος.“

- Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκοίσας,
 βῆ δ' ἵνατι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 200 παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δ' ἐνόησεν
 ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κραιτεραὶ στίχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἱ οἱ ἔποντο Τρίκῃς ἕξ ἱπποβότοιο.

- ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 4
 „ὄρσ', Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον, ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205
 ὃν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Δυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμιμι δὲ πένθος.“
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν·
 βὰν δ' ἰέναι καθ' ὄμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὄφθι ξανθὸς Μενέλαος 210
 βλήμενος ἦν — περὶ δ' αὐτὸν ἀγγέραθ' ὄσσοι ἄριστοι
 κυκλός, ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς —,
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος ἔλκεν ὀϊστόν·
 τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὄξεές ὄγκοι.
 λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον ἦδ' ὑπένεργθεν 215
 ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὄφ' ἔμπεσε πικρὸς ὀϊστός,
 αἰμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα εἰδὼς
 πάσσε, τά οἱ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
 Ὅφρα τοὶ ἀμφεπέοντο βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἦλυθον ἀσπιστάων·
 οἱ δ' αὐτίς κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάριης.
 Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
 οὐδὲ καταπτύσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
 ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225
 Ἴππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·
 καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
 Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο,
 τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὅππότε κέν μιν
 γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
 καὶ ῥ' οὖς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπῶλων,
 τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 „Ἀργεῖοι, μὴ πῶ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
 οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός, 235
 ἀλλ' οἱ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
 τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροά γυῖπες ἔδονται,
 ἡμεῖς αὐτ' ἀλόχοις τε φίλας καὶ νῆπια τέκνα

- 4 ἄξομεν ἐν νῆεσσιν, ἐπὶν πτολίεθρον ἔλωμεν.“
 240 οὔστινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
 τοὺς μάλα νεικείεσσε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
 „Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὐ νυ σέβεσθε;
 τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθνηπότες ἤντε νεβροί,
 αἴτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
 245 ἐστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή.
 ὡς ὑμεῖς ἔστητε τεθνηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
 ἦ μέντε Τρωῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
 εἰρύατ' εὐπρυμνοί, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 ὄφρα ἴδητ', αἴ κ' ἴμμιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων;“
 250 Ὡς ὁ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.
 ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κίων ἀνὰ οὐλαμόν ἀνδρῶν.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενεῖα δαΐφρονα θωρήσσαντο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, σὺ εἵκελος ἀλκῆν,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὠτρυνε φάλαγγας.
 255 τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα δ' Ἰδομενεῖα προσήδα μελιχίοισιν·
 „Ἰδομενεῦ, πέρι μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων
 ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἦδ' ἄλλοιῳ ἐπὶ ἔργῳ
 ἦδ' ἐν δαίφ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα οἶνον
 260 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται.
 εἰ περ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 ἔστηλ' ὡς περ ἔμοι, πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγει.
 ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὐχεαί εἶναι.“
 265 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·
 „Ἀτρεΐδη, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος
 ἔσσομαι, ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
 ἀλλ' ἄλλους ὠτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι' ἔχεναν
 270 Τρωῆες. τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 ἔσσειτ', ἐπεὶ πρότεροι ὑλὲρ ὄρκια δηλήσαντο.“
 Ὡς ἔφρατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῴχετο γηθόσενος κῆρ.
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κίων ἀνὰ οὐλαμόν ἀνδρῶν·
 τῷ δὲ κορυσσίεθην, ἅμα δὲ νέφος εἴλειο πεζῶν.

- ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ 4
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς· 276
 τῷ δέ τ' ἀνευθεν ἔοντι μελάντερον, ἥντε πίσσα,
 φαίνεται Ἴον κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
 ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
 τοῖται ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280
 δῆϊον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
 κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφραεσ φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285
 σφῶϊ μὲν — οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνόμεν — οὐ τι κελεύω·
 αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
 αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἄπολλον,
 τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος 290
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.“
 ὣς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 ἔνθ' ὅ γε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,
 οὓς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
 ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295
 Αἴμονά τε κρείοντα Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν.
 ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
 πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἔσθλους,
 ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
 ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300
 ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
 σφοδρὸς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·
 „μηδέ τις ἱπποσύνη τε καὶ ἠγορήφρι πεποιθὼς
 οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
 μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305
 ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἴκηται,
 ἔγχει ὄρεξάσθω, ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτως.
 ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθεον,
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἔχοντες.“
 ὣς ὁ γέρον ὠτρυνε πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς. 310

- 4 καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„ὦ γέρον, εἴθ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
ὡς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.
- 315 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὡς ὄφελέν τις
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέρουσι μετεῖναι.“
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γεργήνιος ἵπποτα Νέστωρ·
„Ἄτρεϊδῃ, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλωμι καὶ αὐτὸς
ὡς ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον Ἐρευνθαλίωνα κατέκταν.
- 320 ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ὀπάξει.
ἀλλὰ καὶ ὡς ἵππεῦσι μετέσσομαι ἠδὲ κελεύσω
βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
αἰχμᾶς δ' αἰχμᾶσσοῦσι νεώτεροι, οἳ περ ἔμεῖο
- 325 ὀπλότεροι γεγάασι πεποιθήσιν τε βίηφιν.“
Ὡς ἔφατ', Ἄτρεϊδης δὲ παρῴχετο γηθόσυνος κῆρ.
εὖρ' υἱὸν Πετewῶ Μενεσθῆα πλήξιππον
ἔσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μῆστωρες αὐτῆς.
αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
- 330 πᾶρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
ἔστασαν· οὐ γάρ πῶ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
Τρώων ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
ἔστασαν, ὅπποτε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθῶν
- 335 Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„ὦ νιὲ Πετewῶ, διοτρεφέος βασιλῆος,
καὶ σί, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
- 340 τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἔοντας
ἐστάμεν ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι·
πρώτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἔμεῖο,
ὅπποτε δαῖτα γέρουσιν ἐροπλίζωμεν Ἀχαιοί.
- 345 ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἠδὲ κύπελλα
οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·

νῦν δὲ φίλως χ' ὀρώωιε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν 4
 ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῷ.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἔρκος ὀδόντων; 350
 πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα,
 ὄψεαι, ἦν ἐθέλησθα καὶ αἰ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἵπποδάμων. σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις.“ 355

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὡς γυνῶ χωρόμενοιο· πάλιν δ' ὁ γε λάζετο μῦθον·
 „διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω·
 οἶδα γάρ, ὡς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
 ἦπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις, αἵ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὀπίσθην ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
 εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.“

Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 ἔυρε δὲ Τυδέος υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα, 365
 ἔσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 πὰρ δέ οἱ ἔστήκει Σθένελος, Καπανηῖος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν νεικεσσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦμοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 370
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπέυεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὦδε φίλον πτωσχαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηϊοῖσι μάχεσθαι,
 ὡς φάσαν οἱ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἦντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375

ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
 ξεῖνος ἄμ' ἀντιθέω Πολυνεΐκει, λαὸν ἀγείρων,
 οἱ ῥα τότε ἔστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
 καὶ ῥα μάλα λισσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους.
 οἱ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευον· 380
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίσια σήματα φαίνων.
 οἱ δ' ἔπει οὖν ᾤχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,

- 4 Ἄσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποίην,
 ἔνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπι Τυδῆ στείλαν Ἀχαιοί.
- 385 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κινήσατο Καδμείωνας
 δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληΐης.
 ἔνθ' οὐδὲ ξεινός περ ἔων ἱππηλάτα Τυδεὺς
 τάρβει, μῦνος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἔνικα
- 390 ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.
 οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
 ἄψ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πενήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
- 395 υἱός τ' Αὐτοφόνοιο μενεπτόλεμος Πολυφόντης.
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικία πότμον ἐφῆκεν·
 πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἶον ἴει οἰκόνδε νέεσθαι·
 Μαίων' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 τοῖος ἦν Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν νῖον
- 400 γείνατο εἶο χέρηα μάχη, ἀγορῆ δέ τ' ἀμείνω.“
 Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 αἰδεσθεῖς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
 τὸν δ' υἱὸς Καπαῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 „Ἄτρείδη, μὴ ψεύδῃ ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
- 405 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι.
 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἶλομεν ἑπταπύλοιο,
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος Ἄρειον,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζητὸς ἀρωγῆ·
 κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.
- 410 τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.“
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „τέττα, σιωπῆ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
 οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
- 415 τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 Τρωῶας δηρώσωσιν ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν,
 τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.“

Ἥ ῥα, καὶ ἔξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε· 4
 δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἀνακτος 420
 ὀρνυμένον· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεῖ κῦμα θαλάσσης
 ὀρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑπο κινήσαντος·
 πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας 425
 κυρτὸν ἰὸν κορυφῶται, ἀποπτύει δ' ἄλὸς ἄχνην·
 ὡς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
 νωλεμέως πόλεμόνδε. κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἡγεμόνων· οἳ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν — οὐδέ κε φαιῆς
 τόσσον λαὸν ἐπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν — 430
 σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν
 τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.
 Τρῶες δ', ὥστ' ὅτις πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 μυρίαὶ ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
 ἀζηχῆς μεμακῦϊαι ἀκούουσαι ὅπα ἀρνῶν, 435
 ὡς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·
 οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
 ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 ὤρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλανκῶπις Ἀθήνη
 Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα, 440
 Ἄρεος ἀνδροφόνιοι κασιγνήτη ἑτάρη τε,
 ἦτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 ἦ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἐμβαλε μέσσω
 ἐρχομένη κατ' ὄμιλον, ὀφείλλουσα στόνον ἀνδρῶν. 445
 Οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἴκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινόους, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ἐνθα δ' αἴμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
 ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἐντοσθε χαράδρης·

- 4 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμὴν·
 456 ὡς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε πόνος τε.
 Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν
 ἔσθλόν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρουθος φάλον ἵπποδασείης,
 460 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὄστέον εἴσω
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,
 ἤριπε δ', ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφῆνωρ
 Χαλκιδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
 465 ἔλαε δ' ὑπέκ βελέων, λελιημένος ὄφρα τάχιστα
 τεύχεα συλῆσειε· μίννυθα δέ οἱ γένεθ' ὄρμη.
 νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγῆνωρ
 πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφραάνθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 470 ὡς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὡς
 ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
 Ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἠΐθεον θαλερόν, Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 475 Ἰδηθεὺν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι.
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μιννυθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 480 πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στήθος παρὰ μαζῶν
 δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἤλθεν. ὁ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν, αἰγείρος ὣς,
 ἢ ῥά τ' ἐν εἰαμεῆῃ ἔλεος μεγάλοιο πεφύκει
 λείῃ, ἀτάρ τ' ἐοὶ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
 485 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
 ἐξίταμ', ὄφρα ἵππῳ κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἢ μὲν τ' ἄζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάρηξεν
 Αἴας διογενῆς. τοῦ δ' Ἀντιφῶς αἰολοθρόρηξ
 490 Πριαμίδης καθ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὄξεϊ δουρὶ.

τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεός ἐσθλὸν ἑταῖρον, 4
 βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 ἤριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ, 495
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ
 ἄμφι ἔπαπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκιάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος. ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἤγεν,
 ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 ὅς οἱ Ἄβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὤκειάων. 500
 τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ
 κόρησιν· ἢ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν,
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τευχέ' ἐπ' αὐτῷ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φραϊδίμοι Ἐκτωρ· 505
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
 Περγάμοιο ἐκκατιδῶν, Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας·
 „ὄρνυσθ', ἵππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάριης
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος 510
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος παῖς ἠὺκόμοιο
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.“
 Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὤρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια, 515
 ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
 Ἐνθ' Ἀμαρυγκεῖδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησεν.
 χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι
 κνήμην δεξιτερῆν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Πείροος Ἰμβρασιδῆς, ὅς ῥ' Αἰνόθεν εἰληλούθει. 520
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶσ ἀναιδῆς
 ἄχρῃς ἀπηλότησεν· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κονίησιν
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας
 θυμὸν ἀποπνείων. ὁ δ' ἐπέδραμεν, ὅς ῥ' ἔβαλέν περ,
 Πείροος, οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πασαι 525
 χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

4 τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
 ἀγγίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
 530 ἔσπασατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὄξύ,
 τῷ ὅ γε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι
 Θρηϊκῆς ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἳ ἔ μέγαν περ ἔόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαθὸν
 535 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη.
 ὡς τῷ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
 ἦτοι ὁ μὲν Θρηκῶν ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων
 ἠγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών,
 540 ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξείῃ χαλκῷ
 δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
 πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
 πρηγέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

Ε Ἐνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
 δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
 Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
 δαϊέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
 5 ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅστε μάλιστα
 λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο.
 τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
 Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειός, ἀμύμων,
 10 ἱρὸς Ἡφραίστοιο· δύω δέ οἱ νιέες ἦσιν,
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 τῷ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίῳ ὀρηθητήν·
 τῷ μὲν ἀφ' ἵπποϊν, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὠρνυτο πεζός.
 οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 15 Φηγεὺς ῥα πρότερος προῖτι δολιχόσκιον ἔγχος·
 Τυδεΐδew δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἦλυθ' ἀκωκῆ
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὁ δ' ὕστερος ὠρνυτο χαλκῷ

Τυδείδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός, 5
 ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.
 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον, 20
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἑφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὡς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἶη.
 Ἴππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 25
 δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον νῆε Δάρητος
 τὸν μὲν ἀλευάμενον τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη 30
 χειρὸς ἑλοῦσ' ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα·
 „Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἑάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρνασθ', ὀπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;“
 Ὡς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα. 35
 τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόνετι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων, Ὀδίων μέγαν, ἔκβαλε δίφρου·
 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν 40
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήονος υἱὸν
 Βῶρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακροῦ 45
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὤμον·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, στρυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·
 υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἴμονα Θήρης,
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχεϊ ὄξυόεντι, 50
 ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτῇ
 βάλλειν ἄγρια πάντα, τάτε τρέφει οὖρεσιν ὕλη.
 ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,

- 5 οὐδὲ ἐκηβολίαι, ἧσιν τὸ πρὶν γ' ἐκέαστο·
 55 ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὕτασε δουρὶ
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 ἦριπε δὲ πρηγῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
 60 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
 τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἴσας
 ἀοχεκάκους, αἱ πᾶσι καλὸν Τρώεσσι γένοντο
 οἷ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.
 65 τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
 βεβλήκει γλουτὸν κάτω δεξιόν· ἦ δὲ διαπρὸ
 ἀντικρὸν κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἦλυσ' ἀκωκή.
 γνῆξ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψεν.
 Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπειρνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
 70 ὃς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ θεανῶ,
 ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ψ̄.
 τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἔλθῶν
 βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἵνιον ὀξείῃ δουρὶ·
 ἀντικρὸν δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
 75 ἦριπε δ' ἐν κονίης, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.
 Εὐρύπυλος δ' Εὐναιμονίδης Ὑψήνορα διον,
 υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
 ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ,
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐναιμόνος ἀγλαὸς υἱός,
 80 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὤμον,
 φασγάνῳ αἴξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεΐαν.
 αἱματόεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφυρέος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίη.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 85 Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη,
 ἦε μετὰ Τρώεσσι δμιλέοι, ἦ μετ' Ἀχαιοῖς.
 θῦνε γὰρ ἄμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ξοικῶς
 χειμάρρῳ, ὅστ' ὄκα ῥέων ἐκέδασσε γερύρας·
 τὸν δ' οἶτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμῆναι ἰσχανόωσιν,

οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλωάων ἔριθῆλέων, 5
 ἔλθοντ' ἔξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος· 91
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηνῶν·
 ὡς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμονον πολέες περ ἔόντες.
 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς 95
 θύνοντ' ἄμ πεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
 καὶ βάλ' ἐπαῖσσοντα, τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἰστός,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ. 100
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 „ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
 βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔ φημι
 δῆθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἔτεόν με
 ὦρσεν ἀναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.“ 105
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
 ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἔστη, καὶ Σθέnelον προσέφη Καπανῆϊον υἱόν·
 „ὄρσο, πέπον Καπανηϊάδῃ, καταβήσεο δίφρου,
 ὄφρα μοι ἕξ ὦμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἰστόν.“ 110
 Ὡς ἄρ' ἔφη, Σθέnelος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 πὰρ δὲ στάς βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὦμον·
 αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
 δὴ τότε ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „κλῦθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἄτρυτώνη· 115
 εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης
 δῆϊν ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη,
 δὸς δέ τέ μ' ἀνδρα ἐλεῖν, καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἔλθεῖν,
 ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μὲ φησιν
 δῆρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.“ 120
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυτὰ δ' ἔθῃκεν ἔλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν,
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „θαρσῶν νῦν, Διομήδης, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 ἐν γὰρ τοι στήθεσσι μένος πατρῴϊον ἦμα 125

- 5 ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακίεσπαλος ἵππότα Τυδεύς·
 ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὄφθαλμῶν ἔλον, ἣ πρὶν ἐπιῆεν,
 ὄφρ' εὖ γιγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
 τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
 130 μὴ τι σὺ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.“
 Ἥ μὲν ἄρ' ὡς εἶπουσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τυδείδης δ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 135 καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι,
 δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥστε λέοντα,
 ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις οἴεσσι
 χραύσῃ μὲν τ' ἀλλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσση·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὤρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
 140 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φροβεῖται·
 αἶ μὲν τ' ἀγχισῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται ἀλλῆς.
 ὡς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.
 Ἐνθ' ἔλεν Ἀστυνοὸν καὶ Ὑπείρονα, ποιμένα λαῶν,
 145 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρί,
 τὸν δ' ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμον
 πληῆξ', ἀπὸ δ' ἀνχένος ὤμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.
 τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἄβαντα μετώχετο καὶ Πολύιδον,
 υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος,
 150 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὄνειρους,
 ἀλλὰ σφραγὸς κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξεν.
 βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἱε,
 ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείρετο γῆραϊ λυγρῷ,
 υἷον δ' οὐ τέκει' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 155 ἐνθ' ὅ γε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
 λείπ', ἐπεὶ οὐ ζῶντε μάχης ἔκ νοστήσαντε
 δέξατο· κηρωσταὶ δὲ διὰ κτῆσιν δαιέοντο.
 Ἐνθ' υἱας Πριάμοιο δὺν λάβε Λαρδανίδαο,
 160 εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἕοντας, Ἐχέμμιονά τε Χρομίον τε.
 ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορῶν ἐξ ἀνχίνα ἄξῃ

πόρτιος ἤε βοός, ξύλοχον κατά βοσκομενάων, 5
 ὡς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱός
 βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
 ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

Τὸν δ' ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα σίχας ἀνδρῶν,
 βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
 εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ἠΰδα· 170

„Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες δῖοστοι
 καὶ κλέος; ᾧ οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
 οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.
 ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος Διὶ χειρᾶς ἀνασχών,
 ὅστις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 175
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
 εἰ μὴ τις θεὸς ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
 ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπι μῆνις.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 „Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 180
 Τυδείδη μιν ἔγωγε δαΐφρωνι πάντα εἴσω,
 ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλεΐῃ,
 ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεὸς ἐστιν.

εἰ δ' ὅ γ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
 οὐχ ὅ γ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
 ἔστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὦμους,
 ὃς τούτου βέλος ὠκὸν κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλη.

ἤδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλον ὦμον
 δεξιὸν ἀντικρὺν διὰ θώρηκος γυάλιοι,
 καὶ μιν ἔγωγ' ἐφάμην Αἰδωνῆϊ προϊάψειν, 190
 ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νύ τίς ἐστι κοτήεις.
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην.

ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 καλοί, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι 195
 ἐστᾶσι, κρῖ λευκὸν ἔρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.

ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρον αἰχμητὰ Λυκίων

- 5 ἔρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν·
 ἵπποισιν μὲν ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 200 ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνης·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην — ἦ τ' ἂν πολὺν κέρδιον ἦεν —
 ἵππων φειδόμενος, μὴ μοι δευότατο φορβῆς
 ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
 ὣς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 205 τόξοισιν πίσυρος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν.
 ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν
 ἀτρεκέες αἶψ' ἔσσευα βαλῶν, ἦγειρα δὲ μᾶλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 210 ἤματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
 ἠγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δίφ.
 εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσιν
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερφερὲς μέγα δῶμα,
 ἀντίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 215 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φραεινῶ ἔν πυρὶ θείην
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.“
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·
 „μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 220 ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσομαι, ὄφρα ἴδῃαι,
 οἷοι Τρώοιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
 τὼ καὶ νῦν πόλινδε σαώσεται, εἴ περ ἂν αὐτε
 225 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
 ἀλλ' ἄγε νῦν μᾶστιγα καὶ ἠρία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
 ἦε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.“
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 230 „Αἰνεΐα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἠρία καὶ τεῶν ἵππων·
 μᾶλλον ὕψ' ἠνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἴσειτον, εἴ περ ἂν αὐτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·
 μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσειτον, οὐδ' ἐθέλιτον

ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε, 5
 νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 235
 αὐτῷ τε κτεῖνη καὶ ἐλάσση μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππῳ,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὄξεί δουρι."

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἔς ἄρματα ποικίλα βάντες,
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους. 240

τοὺς δὲ ἴδε Σφένελος, Καπανηΐος ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,
 ἄνδρ' ὄρώ κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 ἵν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξῳ ἐὺ εἰδώς, 245
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·

Αἰνεΐας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαιο
 εὐχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔστ' Ἀφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδέ μοι οὕτως
 θῦνε διὰ προμάχων, μὴ πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης." 250

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „μὴ τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδὲ σὲ πεισέμεν οἴω·
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὐδὲ καταπτώσειν· ἔτι μοι μένος ἐμπεδόν ἔστιν.

ὄκνειώ δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς 255
 ἀντίον εἰμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔα Παλλὰς Ἀθήνη.
 τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὐτίς ἀποΐσειτον ὠκέες ἵπποι
 ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἕτερός γε φύγησιν.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλ्लεο σῆσιν.

αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ 260
 ἀμφοτέρῳ κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρκακέειν, ἔξ ἄντυγος ἠνία τείνας,
 Αἰνεΐαιο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς 265
 δῶχ' υἱὸς ποιήνῃ Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ' ἠελιόν τε.
 τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσις,
 λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχὼν Θήλεας ἵππους.

- 5 τῶν οἱ ἔξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη·
 271 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτινῃ,
 τῷ δὲ δὴ' Αἰνεία δῶκεν, μῆστωρι φόβοιο.
 εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἔσθλόν.“
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 275 τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκείας ἵππους.
 τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 „καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ,
 ἧ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς διστός.
 νῦν αὖτ' ἐγχείη πειρήσομαι, αἴ κε τύχωμι.“
 280 Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
 αἰχμῆ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 „βέβληαι κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἶω
 285 δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκας.“
 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφωῖ γ' οἶω
 πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.“
 290 Ὡς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἵθυενεν Ἀθήνη
 ῥίνα παρ' ὀφθαλμὸν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
 αἰχμῆ δ' ἐξέσύθη παρὰ νεύατον ἀνθρεῶνα.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
 295 αἰόλα, παμφανόωντα, παρέτρεσαν δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακροῦ,
 δείσας μὴ πῶς οἱ ἐρυσάιατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὡς ἀλκί πεποιθώς,
 300 πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἶσθην,
 τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
 σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροισιν,
 οἴοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἴος.
 305 τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς

ἰσχύῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσιν· 5
 θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
 ὣσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὁ γ' ἦρωσ
 ἔστη γνῦξ ἐριπῶν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νῦξ ἐκάλυψεν. 310
 καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγκίστη τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δ' ἔδον φίλον υἱὸν ἐχέυατο πῆχθε λευκῷ,
 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαινεοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν, 315
 ἕρκος ἔμεν βελέων, μὴ τις Δαναῶν ταχυπώλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἥ μὲν ἔδον φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιῶων
 τάων, ὡς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης, 320
 ἀλλ' ὁ γε τοὺς μὲν ἐοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἠγία τείνας,
 Αἰνείαιο δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ ἐτάρω φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325
 τιεν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαννέμεν. αὐτὰρ ὁ γ' ἦρωσ
 ὧν ἵππων ἐπιβὰς ἔλαβ' ἠγία σιγαλόεντα,
 αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
 ἐμμεμαῶς. ὁ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλέϊ χαλκῷ,
 γιγνώσκων, ὅτ' ἀνακίς ἔην θεός, οὐδὲ θεῶων 330
 τάων, αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε πτολίπορθος Ἐννώ.
 ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκίχανε πολὺν κατ' ὄμιλον ὀπάζων,
 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμον Τυδέος υἱὸς 335
 ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὄξει δουρὶ
 ἀβληχρῆν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 ἀμβροσίου δια πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπερ θέναρως. ῥέε δ' ἀμβροτον αἶμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340
 οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθροπα οἶνον·

- 5 τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἱόν.
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
- 345 κυανέη νεφέλη, μὴ τις Δαναῶν ταχυπώλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δηϊοτῆτος.
 ἦ οὐχ' ἄλις, ὅτι γυναικας ἀνάκιδας ἠπεροπεύεις;
- 350 εἰ δὲ σύ γ' ἔς πόλεμον πωλήσῃαι, ἦ τέ σ' οἶω
 διγῆσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.“
 ὣς ἔφαθ', ἡ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσето, τείρετο δ' αἰνῶς.
 τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδῆνεμος ἔξαγ' ὀμίλου
 ἀχθομένην ὀδύνησι· μελαίνετο δὲ χροά καλόν.
- 355 εὖρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα
 ἤμενον· ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππῳ.
 ἡ δὲ γνῶξ ἔριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο,
 πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἦτεεν ἵππους·
 „φίλε κασιγνητε, κόμισαι τέ με δός τέ μοι ἵππους,
- 360 ὄφρ' ἔς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἴν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.
 λίην ἀχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.“
 ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἡ δ' ἔς δίφρον ἔβαινε ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
- 365 πὰρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἠρία λάζετο χερσίν,
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον.
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 λύσασ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
- 370 ἡ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δὴ Ἀφροδίτη,
 μητρὸς ἐῆς. ἡ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 μαψιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσας ἐνωπῇ;“
- 375 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη·
 „οὔτά με Τυδέος υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο

Αινείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν. 5
οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.“ 380
Τὴν δ' ἡμίβειε' ἔπειτα Διώνη, διὰ θεάων·
„τέτλαθι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ·
πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἔξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὄτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης, 385
παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμοῦ·
χαλκῆρ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.
καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
εἰ μὴ μητροιή, περικαλλῆς Ἡερίβοια,
Ἐρμέα ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390
ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἐ δεσμὸς ἐδάμνα.
τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρύωνος
δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἴσιτῳ τριγλώχινι
βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
τλῆ δ' Αἴδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν οἴστον, 395
εὔτε μιν ὠντὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν.
αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
κῆρ ἀχέων, ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἴστος
ὦμῳ ἐνι στιβαρῶ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
ἠκέσαι· οὐ μὲν γὰρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
σχέτλιος, ὄβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθειτ' αἴσυλα ῥέζων,
ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. 405
νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱός,
ὅτι μάλ' οὐ δηναῖός, ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
ἔλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν, 410
φραζέσθω, μὴ τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχεται,
μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
ἔξ ὕπνου γοώουσα φίλους οἰκῆας ἐγείρη,

5 κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
415 ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο.“

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ἠμόργνυ'
ἄλθετο χεῖρ, ὀδύνην δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
αἱ δ' αὐτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἴρη
κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.

420 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
„Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, ὅτι κεν εἴπω;
ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνιῖσα
Τρῳσὶν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησεν,
τῶν τινὰ καρρέζουσα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων

425 πρὸς χρυσῆν περόνη καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.“

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῆν Ἀφροδίτην·
„οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμῆϊα ἔργα,
ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο·

430 ταῦτα δ' Ἄρηϊ θυῶν καὶ Ἀθήνη πάντα μελήσει.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἰνεΐα δ' ἐπόρουσε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης,
γινώσκων, ὅ οἱ αὐτὸς ὑπέριεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἴετο δ' αἰεὶ

435 Αἰνεΐαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρὶς δὲ οἱ ἐστυφέλιξε φαινήν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

440 „φράζεο, Τυδεΐδη, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
ἴσ' ἔθελε φρονεῖν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.“

Ὡς φάτο, Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

445 Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων

Περγάμῳ εἰν ἰερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο.

ἦτοι τὸν Αἰητῶ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα

ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε·

αὐτὰρ ὁ εἶδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

- αὐτῷ τ' Αἰνεῖα ἵκελὸν καὶ τεύχεσι τοῖον, 5
 ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλω Τρωῆς καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ 451
 δῆρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
 ἀσπίδας ἐνύκλους λαισηϊά τε πτερόεντα.
 δὴ τότε Θουῶρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 „Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα, 455
 οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών,
 Τυδείδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χειρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.“
 Ὡς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ, 460
 Τρωᾶς δὲ στίχας οὐλος Ἄρης ὠτρυνε μετελθών,
 εἰδόμενος Ἀκάμαντι Θοῶ, ἡγήτορι Θρηκῶν.
 νιάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
 „ὦ νιεῖς Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος, 465
 ἔς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;
 ἢ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης εὐποιοιτῆσι μάχωνται;
 κεῖται ἀνὴρ, ὄντ' ἴσον ἔτιομεν Ἐκτορι δῖῳ,
 Αἰνεΐας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχισαο.
 ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.“
 Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 470
 ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἐκτορα δῖον·
 „Ἐκτορ, πῆ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
 φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἠδ' ἐπικούρων
 οἶος σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.
 τῶν νῦν οὐ τίς ἐγὼ ιδέειν δύναμι' οὐδὲ νοῆσαι, 475
 ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὡς ἀμφὶ λέοντα·
 ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἤκω·
 τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι,
 ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480
 καδὲ κτήματα πολλά, τάτ' ἔλδεται, ὅς κ' ἐπιδευής.
 ἀλλὰ καὶ ὡς Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον,
 οἶόν κ' ἦε φέροισιν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοισιν.
 τύνη δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις 485

- 5 λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνόμεναι ὥρεσσιν.
 μὴ πως, ὡς ἀψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρου,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 οἱ δὲ τάχ' ἐκπέσουσ' εὐναιομένην πόλιν ὑμῖν.
- 490 σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ,
 ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
 νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερῆν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπῆν.“
 Ὡς φάτο Σαρπηθῶν, δάκε δὲ φρένας Ἐκτορι μῦθος.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
- 495 πᾶλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 Ἄργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδ' ἐφόβηθεν.
 ὡς δ' ἄνεμος ἄχνυς φορέει ἱεράς κατ' ἀλώας
- 500 ἀνδρῶν λιχμῶντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
 κρήνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνυς·
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχρυμαί· ὡς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κοιμισάτω, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἔς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
- 505 ἀψ' ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἠνιοχῆς.
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 Θουῖρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρῶεσσιν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποικχόμενος· τοῦ δ' ἐκραιαίνειν ἐφρεμῆς
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
- 510 Τρῶσιν θυμὸν ἐγειραὶ, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην
 οἰχομένην· ἢ γὰρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦχε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
- 515 ὡς εἶδον ζωὸν τε καὶ ἀρτεμεία προσιόντα
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα. μετᾴλησάν γε μὲν οὐ τι·
 οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
 Ἄρης τε βροτολοιοῦς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμανῖα.
- Τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
- 520 ὠτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 οὔτε βίας Τρώων ὑπεθείδισαν οὔτε ἰωκάς,

ἀλλ' ἔμενον νεφέλησιν ἑοικότες, ἄστε Κρονίων 5
 νηγεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
 ἀτρέμας, ὄφρ' εὐδησι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
 ζαχρηῶν ἀνέμων, οἵτε νέφρα σκιόεντα 525
 πνοιῆσιν λιγυρῆσι διασιδνᾶσιν ἀέντες·
 ὡς Δαναοὶ Τρωῶας μένον ἔμπεδον οὐδ' ἐρέβοντο.
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἔφοίτα πολλὰ κελεύων·
 „ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας. 530
 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἢ ἐπέφανται·
 φρυγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.“
 Ἥ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ Θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
 Αἰνεῖω ἕταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
 Περγασίδην, ὃν Τρωῆες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι 535
 τῖον, ἐπεὶ Θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
 τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540
 Ἐνθ' αὖτ' Αἰνεΐας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 νῆε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
 τῶν ῥα πατήρ μὲν ἔναιεν εὐκτιμένη ἐνὶ Φηρῆ
 ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 Ἀλφειοῦ, ὅστ' εὐρὸν ῥέει Πυλίων διὰ γαίης, 545
 ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον, πολέεσσ' ἀνδρεσσιν ἄνακτα·
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 τὼ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἅμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 ἀρνυμένω· τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 οἶω τῷ γε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῆσιν
 ἔτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφρῃσιν ὕλης· 555
 τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφρια μῆλα
 σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραιῖζτον, ὄφρα καὶ αὐτῷ

5 ἄνδρῶν ἐν παλάμησι κατέκταθεν ὄξει χαλκῷ·
τοίῳ τῷ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε
560 καππεσέτην, ἐλάτησιν ἑοικότες ὑψηλῆσιν.

Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
σειῶν ἐγχείην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης,
τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.
565 τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ διέ ποιμένι λαῶν,
μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφῆλειε πόνοιο.
τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὄξυόντα
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·

570 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἔων πολεμιστής,
ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τὼ μὲν ἄρα δειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων,
575 αὐτῶ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.

Ἐνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀσπιστάων.
τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
ἔσταότ' ἐγχεῖ νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας·
580 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἠνίοχον θεράποντα,
ἔσθλὸν Ἀτυμνιάδην — ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους —
χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἠνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαῖξας ξίφει ἦλασε κόρσην·
585 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου
κύμβαχος ἐν κονίησιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
δηθὰ μάλ' ἐστήκει — τύχε γὰρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης —,
ὄφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίησιν.
τοὺς δ' ἵμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἦλασ' Ἀχαιῶν.
590 Τοὺς δ' Ἐκτωρ ἐνόησε κατὰ στήλας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκληγῆς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
καρτεραί. ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐνωί,
ἧ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτιῆτος·

Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα, 5
 φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἐκτορος, ἄλλοτ' ὄπισθεν. 595

Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
 στήη ἐπ' ὠκυρόω ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
 ἀρροῦ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·
 ὡς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπε τε λαῶ· 600

„ὦ φίλοι, οἶον δὴ θαυμάζομεν Ἐκτορα δῖον
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν.
 τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὅς λοιγὸν ἀμύνει·
 καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης, βροτῶν ἀνδρὶ ἑοικώς.
 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω 605
 εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἴρι μάχεσθαι.“

Ὡς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 ἔνθ' Ἐκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάριης,
 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἕοντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.
 τῷ δὲ πεσόντ' ἔλεησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας, 610

στῆ δὲ μάλ' ἐγγυὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιειῶ,
 καὶ βάλεν Ἄμφιον, Σελάγου υἱόν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῶ
 ναῖε πολυκτῆμων, πολυλήϊος· ἀλλὰ ἔ Μοῖρα
 ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ νῆας. 615

τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος,
 δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαιδίμιος Αἴας
 τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
 ὄξεα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλὰ. 620

αὐτὰρ ὁ λάξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
 ἔσπασατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὅμοιῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.

δεῖσε δ' ὁ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
 οἱ πολλοὶ τε καὶ ἔσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
 οἱ ἔ μέγαν περ ἕοντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγανὸν 625
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμιχθῆ.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἦν τε μέγαν τε,
 ὤρσεν ἐπ' ἀντιθέω Σαρπηθόνι Μοῖρα κραταιή.

- 5 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
 631 υἱὸς δ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Σαρπηθὸν, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτώσσειν ἐνθάδ' ἰόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 635 ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
 οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
 ἄλλοιόν τινά φασι βίην Ἡρακλειεῖην
 εἶναι, ἕμὸν πατέρα θρασυμέμονα, θυμολέοντα,
 640 ὅς ποτε δεῦρ' ἔλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαιομέδοντος
 ἔξ οἴης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
 Ἰλίου ἐξαλάπαξε πολιν, χήρωσε δ' ἀγνιάς.
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρώεσσιν οἶομαι ἄλλαρ ἕσσεσθαι
 645 ἔλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἔσσι,
 ἀλλ' ὑπ' ἔμοι δμηθέντα πύλας Ἄϊδαο περήσειν.“
 Τὸν δ' αὖ Σαρπηθῶν, Λυκίων ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·
 „Τληπόλεμ', ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρήν
 ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγανοῦ Λαιομέδοντος,
 650 ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ,
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φρόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἔξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἔμῳ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἔμοι δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλωφ.“
 655 Ὡς φάτο Σαρπηθῶν, ὃ δ' ἀνέσχετο μείλιον ἔγχος
 Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ἄμαρτῆ δούρατα μακρὰ
 ἐκ χειρῶν ἦϊξαν. ὃ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
 Σαρπηθῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.
 660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ
 βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσαντο μαμιώωσα,
 ὅστ' ἐγ' ἐγχομφθεῖσα· πατήρ δ' ἔτι λαιγὸν ἄμυνεν.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηθόνα δῖοι ἑταῖροι
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δὲ μιν δόρυ μακρὸν
 665 ἐλκόμενον. τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησεν,

μηροῦ ἕξερῦσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίῃ, 5
 σπενδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἕξεφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ. 670
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
 ἢ ὅ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
 ἵφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὄξει χαλκῷ· 675
 τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ὅ γε Κοῖρανον εἶλεν Ἀκάστορά τε Χρομίον τε
 Ἄλκανδρόν θ' Ἄλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
 καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ. 680
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθήροπι χαλκῷ,
 δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδῶν Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
 „Πριαμῖδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
 κείσθαι, ἀλλ' ἐπάμυννον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
 ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἔπει οὐκ ἄρ' ἔμειλλον ἔγωγε
 νοστήσας οἰκόνδε, φίλην ἔς πατρίδα γαῖαν,
 εὐφρανέειν ἄλογόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.“
 ὣς φάτο· τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἴκτωρ,
 ἀλλὰ παρήϊξεν, λελιημένος ὄφρα τάχιστα 690
 ὤσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
 εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῷ·
 ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε
 ἵφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος. 695
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
 αὐτίς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέας
 ζῶγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαρηγῶτα θυμόν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηϊ καὶ Ἴκτορι χαλκοκορυστῆ
 οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινῶν ἐπὶ νηῶν, 700
 οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω

5 χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν

Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἄρης;

705 ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐλὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,

Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,

Οἰνοπίδην θ' Ἐλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,

ὅς ῥ' ἐν Ἰλῆ νάεισσε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,

λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι

710 ναῖον Βοιωτοί, μάλα πλοῖα δῆμον ἔχοντες.

Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη

Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,

αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἄτρουτώη,

715 ἧ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω,

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,

εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἄρηα.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.

720 ἧ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους

Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·

Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,

χάλκεα, ὀκτάκνημα, σιδηρέω ἄξιοι ἀμφίς.

τῶν ἦτοι χρυσῆ ἵτις ἀφθιτος, αὐτὰρ ὑπερθεν

725 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·

πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν.

δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν

ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περιδρομοὶ ἀντιγῆς εἰσιν.

τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ὄμιδος πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρω

730 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα

κάλ' ἔβαλε, χρύσει'. ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη

Ἴππους ὠκύποδας, μεμανῆ' ἔριδος καὶ αὐτῆς.

αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόρη Διὸς αἰγιόχοιο,

πέπλον μὲν κατέχευεν ἐανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,

735 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χειρσίν·

ἧ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο

τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν, 5
 δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἔστεφάνωνται,
 ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα ἰωκή, 740
 ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλή, δεινοῖο πελώρου,
 δεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃρον,
 χρυσεῖην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
 ἔς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσето, λάζετο δ' ἔγχος 745
 βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρῃ.
 Ἥρη δὲ μάστιγι Θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μῖκον οὐρανοῦ, ἄς ἔχον Ὠραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε, 750
 ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.
 τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντροηκεῆς ἔχον ἵππους.
 εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμινον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
 ἐνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη 755
 Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα,
 ὀσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἔκῃλοι
 τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 760
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὐ τινα οἶδε θέμιστα.
 Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἴ κεν Ἄρηα
 λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἔξ ἀποδίωμαι;“
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „ἄρχει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην, 765
 ἧ ἔ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὑδύνησι πελάζειν.“
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 ὄσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνήρ ἴδεν ὄφθαλμοῖσιν 770
 ἡμιενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 τόσσον ἐπι θρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην Ἴξον ποταμῷ τε ῥέοντε,

- 5 ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
 775 ἐνθ' Ἴππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 λύσασ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν·
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
 780 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 ἕστασαν, ἀμφὶ βῆην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἐνθα σταῖσ' ἦυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 785 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκεοφώνῳ,
 ὃς τόσον αὐδήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
 „αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῆτοι.
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 790 οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδεδίδισαν ὄβριμον ἔγχος·
 νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νησὶ μάχονται.“
 Ὡς εἰποῦσ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδεῖδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
 εὔρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' Ἴπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 795 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰψῷ.
 ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τειρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
 ἄν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφρὲς αἰμ' ἀπομόργνυ.
 ἵππειον δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤψατο, φώνησέν τε·
 800 „ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα ἑοικότα γείνατο Τυδεύς.
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής,
 καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἶασκον
 οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἦλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας.
 805 δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον·
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὄν καρτερόν, ὡς τὸ πάρος περ,
 κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκαι
 [ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα].
 σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,

- καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι· 5
 ἀλλά σευ ἢ κάματος πολυᾷξι γυῖα δέδυνεν, 811
 ἢ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον. οὐ σύ γ' ἔπειτα
 Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.“
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „γινώσκω σε, θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο· 815
 τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
 οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
 ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφρετμέων, ἄς ἐπέτειλας.
 οὐ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξείϊ χαλκῷ.
 τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλους
 Ἄργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
 γινώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.“
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 825
 „Τυδεΐδη Διομήδης, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 μήτε σύ γ' Ἄρηα τό γε δειδίδι μήτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
 τύψον δὲ σχεδίην, μηδ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα 830
 τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,
 ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἴηρῃ στευτ' ἀγορεύων
 Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἄργείοισιν ἀρήξειν,
 νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.“
 Ὡς φραμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 835
 χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν·
 ἢ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
 ἐμμεμανῖα θεά. μέγα δ' ἔβραχε φήγιμος ἄξων
 βριθουσῆν· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
 λάζετο δὲ μᾶστιγα καὶ ἠνία Παλλὰς Ἀθήνη· 840
 αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφρατα πελώριον ἐξενάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχρησίου ἀγλαὸν υἷόν.
 τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 δῦν' Αἴδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης. 845

- 5 ὥς δὲ ἴδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
 ἦτοι ὁ μὲν Περίφρατα πελώριον αὐτόφ' ἔασεν
 κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἔξαιντο θυμόν,
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
- 850 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαφ' ὑπὲρ ζυγὸν ἦντα φ' ἵππων
 ἔγχει χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
 καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη
 ὤσεν ὑπέκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.
- 855 δευτέρως αὖφ' ὠρμᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔγχει χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νεύατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρη.
 τῇ ῥά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδασεν,
 ἐκ δὲ δόρου σπάσεν αὐτίς. ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
- 860 ὅσπον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρωᾶς τε
 δεισαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄτος πολέμοιο.
- Οἷη δ' ἐκ νεφρέων ἔρεβεννὴ φαίνεται ἀηρ
- 865 καύματος ἔξ ἀνέμοιο δυσάεός ὄρνυμένοιο,
 τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
 φαίνεφ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 καρπαλιμῶς δ' ἵκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλύμπου,
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο θυμὸν ἀγέων,
- 870 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἔξ ὠτειλῆς,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ νειεσίλῃ ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα;
 αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἀνδρεσσι φέροντες.
- 875 σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην,
 οὐλομένην, ἣτ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ,
 σοὶ τ' ἐπιπεύθονται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
 ταύτην δ' οὔτ' ἐπεὶ προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,
- 880 ἀλλ' ἀνιείς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰῶνλον·
 ἢ νῦν Τυδέος υἱόν, ὑπερφίαλον Διομήδεα,

μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν. 5
 Κίπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χειρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.
 ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν 885
 αὐτοῦ πῆματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
 ἦ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „μή τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε.
 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν· 890
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 μητρός τοι μένος ἔστιν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
 Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημι ἐπέεσσιν.
 τῷ σ' οἴω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.
 ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγέ' ἔχοντα· 895
 ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
 εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ᾧδ' αἰδηλος,
 καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέριτος Οὐραυνίωνων.“

Ὡς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήσασθαι.
 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων 900
 ἠέεσσι· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
 ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
 ὑγρὸν ἔόν, μάλα δ' ὤκα περιτρέφεται κυκώοντι,
 ὡς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο Θουῶρον Ἄρηα.
 τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δέ εἶματα ἔσσεν· 905
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο κύδει γαίῳν.

Αἶ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο,
 Ἥρη τ' Ἀργεΐη καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνη,
 παύσασαι βροτολογιὸν Ἄρην ἀνδροπασιάων.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή· Ζ
 πολλὰ δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθ' ἴδυσε μάχη πεδίοιο
 ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
 μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

Αἶας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν, 5
 Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
 ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήγεσσι τέτυκτο,

- 6 υἱὸν Ἐϋσώρου Ἀκάμαντ' ἦϋν τε μέγαν τε.
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρουθος φάλον ἵπποδασειῆς,
 10 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένη ἐν Ἀρισβῆ
 ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·
 15 πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὀδῶ ἔπι οἰκία ναίων.
 ἀλλὰ οἱ οὐ τις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
 πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τόθ' ἵππων
 ἔσκεν ὑφηγίохος· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
 20 Δρησον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξεν·
 βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
 νῆς Ἀβαρβαρέῃ τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι.
 Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος,
 πρεσβυτατος γενεῆ, σκότιον δέ εἰ γέλνατο μήτηρ·
 25 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃτι καὶ εὐνῆ,
 ἣ δ' ὑποκυσσάμενη διδυμάονε γέλνατο παῖδε.
 καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαιδίμα γυῖα
 Μηκιστηϊάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
 30 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα διον.
 Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαιειῶ
 Νεστορίδης, Ἐλατον δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ναῖε δὲ Σατιόεντος εὐρρείταιο παρ' ὄχθας
 35 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Ἀήτιος ἦρας
 φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.
 Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ζωὸν ἔλ'· ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζόμενῳ πεδίοιο,
 ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
 40 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ρυμῶ αὐτῷ μὲν ἐβήτην
 πρὸς πόλιν, ἣ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφρουιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
 πρηγῆς ἐν κονίησιν ἐπὶ στόμα. πὰρ δέ οἱ ἔστη

- Ἀτρείδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος. 6
 Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἑλλίσσεται γούνων· 45
 „ζώγρει, Ἀτρεὺς υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκιμητός τε σίδηρος,
 τῶν κέν τοι χαρίσασαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νησὶν Ἀχαιῶν.“ 50
- Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν.
 καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἤυδα
 „ᾧ πέπον, ᾧ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι οὕτως 55
 ἀνδρῶν; ἧ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον
 πρὸς Τρώων. τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
 χεῖράς θ' ἡμετέρας· μηδ' ὄντινα γαστέρι μήτηρ
 κοῦρον ἔοντα φέροι, μηδ' ὄς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
 Ἴλιου ἔξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφρανοι.“ 60
- Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωες,
 αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὤσατο χειρὶ
 ἦρω' Ἄδρηστον. τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρείδης δὲ
 λάξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος. 65
- Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέλετο μακρὸν αὔσας·
 „ᾧ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
 μιμνέτω, ὡς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
 ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι 70
 νεκροὺς ἅμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.
- Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστων.
 ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηίφιλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι θαμέντες,
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἐκτορὶ εἶπε παραστάς 75
 Πριαμίδης Ἐλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
 „Αἰνεΐα τε καὶ Ἐκτορ, ἐπεὶ πόνος ὑμῖν μάλιστα
 Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε.

- 6 στήν' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυνάκετε πρὸ πυλῶν
 81 πάντη ἐποικόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσέειν, δηΐοισι δὲ χάσμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
 85 καὶ μάλα τειρόμενοί περ' ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει·
 Ἐκτωρ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῆ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιᾶς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἐν πόλει ἄκρη,
 οἴξασσα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 90 πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
 εἶναι ἐνὶ μεγάρω καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῆ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠΰκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις, ἠκέστας, ἱερουσέμεν, αἴ κ' ἔλεήσῃ
 95 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἴ κεν Τυδέος νῖδον ἀπόσχη Ἴλιου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάριστον Ἀχαιῶν φημί γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὤδέ γ' ἐδεδίδμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 100 ὃν πέρ φασι θεᾶς ἔξ ἔμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
 μαινεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.“
 Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
 αὐτίκα δ' ἔξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὤχετο πάντη,
 105 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φρόνοιο,
 φᾶν δέ τιν' ἀθανάτων ἔξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὧς ἐλέλιχθεν.
 110 Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 „Τρωῆες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον, ἠδὲ γέρουσιν
 εἴπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισιν
 115 δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας.“

ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐπιωρ·
 ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ ἀνχένα δέσμα κελαιόν,
 ἀντυξ, ἣ πυμάτη θένε ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης. 6

Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱός
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

„τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125
 σῶ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῶ μένει ἀντιώωσιν.

εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
 οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός, κρατερὸς Λυκούργος, 130
 δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν,
 ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας

σεῦε κατ' ἠγάθειον Νυσήϊον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
 θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
 θεινόμεναι βουπλῆγι. Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς 135
 δύσεθ' ἄλως κατὰ κῆμα, θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὀμοκλῆ·

τῶ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶοντες,
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν. 140
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.

εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.“

Τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηύδα φαιδιμος υἱός·
 „Τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις; 145
 οἴη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη

τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολίγει.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς 150
 ἡμετέρεην γενεήν· πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·

- 6 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκος τέκεθ' υἱόν,
 155 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην.
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠγορέην ἐρατεινὴν
 ὤπασαν. αὐτὰρ οἱ Προῖτος κακὰ μῆσατο θυμῷ,
 ὅς ῥ' ἐκ δῆμον ἔλασσεν, ἔπει πολὺν φέρετος ἦεν,
 Ἄργεῶν· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσεν.
 160 τῷ δὲ γυνὴ Προῖτου ἐπεμήνατο, διτ' ἄνθεια,
 κρυπταδὴ φιλότῃτι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἣ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα·
 ,τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἣ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 165 ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃτι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ·
 ὡς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσεν.
 κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 πέμπτε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρην δ' ὃ γε σήματα λυγρὰ,
 γράφας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
 170 δεῖξαι δ' ἠνώγειν ὧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο.
 αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε Ξάνθον τε ῥέοντα,
 προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης.
 ἐννήμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσεν·
 175 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτεε σῆμα ἰδέσθαι,
 ὅτι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προῖτοιο φέροιο.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιομακέτην ἐκέλευσεν
 180 πεφνέμεν. ἣ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων,
 πρόσθε λέων, ὀπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας,
 δεῦτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
 185 καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Λυμαζόνας ἀντιανείρας.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πτυχινὸν δόλον ἄλλον ὕφαιεν·

- κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους 6
 εἶσε λόχον. τοῖ δ' οὐ τι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
 πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἔοντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἤμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 καλὸν φρυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο. 195
 ἦ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφροσι Βελλεροφόντη,
 Ἰσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείη μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 ἦ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 ἦτοι ὃ κὰπ πεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλάτο,
 ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλειίνων,
 Ἰσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν,
 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. 205
 Ἰππόλοχος δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημί γενέσθαι·
 πέμπτε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 αἶεν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἱ μέγ' ἀριστοὶ
 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.“
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὃ μελιχίοισι προσηΐδα ποιμένα λαῶν· 215
 „ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρῴός ἐσσι παλαιός·
 Οἶνεὺς γὰρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἤματ' ἐρῴξας.
 οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
 Οἶνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοῖνικι φαιινόν,
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον, 220
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἑμοῖσιν.
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἔοντα
 κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.

6 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
 225 εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι.
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὁμίλου·
 πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κτείνειν ὄν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κικεύω,
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοί, ἐναιρέμεν ὄν κε δύνῃαι.
 230 τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἶδε
 γνῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι.“

Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἴξαντε,
 χειρὰς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
 ἐνθ' αὖτε Γλαύκῃ Κρονίδῃς φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 235 ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν
 χρύσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

Ἐκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν,
 ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεόν ἠδὲ θύγατρας
 εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἔτας τε
 240 καὶ πόσιαις. ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχέσθαι ἀνώγει
 πάσας ἐξείης· πολλῆσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανεν,
 ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον — αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 245 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ παῖδες
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν.
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δῶδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ γαμβροὶ
 250 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν.
 ἐνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίῃ ἦλυθε μήτηρ
 Λαοδίην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφαι' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
 255 ἧ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι νῆες Ἀχαιῶν
 μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χειρὰς ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
 ὡς σπείσης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν

πρῶτον, ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸς ὀνήσεται, αἶ κε πησθα.
 ἀνδρὶ δὲ κεκημηῶτι μένος μέγα οἶνος ἄξει,
 ὡς τὴν κέμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.“ 6
 261

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ,
 μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι. 265

χερσὶ δ' ἀνίπτουσιν Διὶ λείβειν αἴθοπτα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφεῖ Κρονίωνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραιάς· 270

πέπλον δ', ὅστις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῆ,
 τὸν θῆς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις, ἠέκστας, ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ 275

ἄστῳ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλιου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχεο· ἐγὼ δὲ Πάριον μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσω, 280

αἶ κ' ἐθέλησ' εἰπόντος ἀκουέμεν. ὡς κέ οἱ αὖθι
 γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοιό τε παισίν.
 εἰ κείνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἴσω,
 φραῖν κε φρέν' ἀτέρπου οἷζύος ἐκλελαθέσθαι.“ 285

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισιν
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστῳ γεραιάς.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηῶεντα,
 ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμπούκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς 290

ἤγαγε Σιδονίθην, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδόν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' αἰεραμένη Ἐκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνη,
 ὃς κάλλιστος ἦν ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστῆρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεῖατος ἄλλων. 295

- 6 βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
 Αἰ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρη,
 τῆσι θύρας ὤϊξε Θεανῶ καλλιπάρηος
 Κισσηῖς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 300 τὴν γὰρ Τρωῆς ἔθηκαν Ἀθηναίης ἰέρειαν.
 αἰ δ' ὀλολυγῆ πᾶσαι Ἀθήνη χειρας ἀνέσχον.
 ἦ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρηος
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠῦκόμοιο,
 εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·
 305 „πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, δῖα θεάων,
 ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιοῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις, ἠκέστας, ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσης
 310 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.“
 ὣς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
 Ὡς αἰ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 Ἔκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλά, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτενξε σὺν ἀνδράσιν, οἱ τότε ἄριστοι
 315 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες,
 οἳ οἳ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἔκτορος, ἐν πόλει ἄκρη.
 ἐνθ' Ἔκτωρ εἰσῆλθε δίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχον· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 320 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
 τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφρόντα·
 Ἄργεϊν δ' Ἐλένη μετ' ἄρα δμωῆσι γυναιξίν
 ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.
 325 τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 „δαιμόνι, οὐ μὲν καλά χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 μαρνάμενοι· σέο δ' εἶνεκ' αὐτῆ τε πτόλεμός τε
 ἄστν τόδ' ἀμφιδέδθη· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,
 330 ὄντινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο.
 ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστν πυρὸς δηΐοιο θέρηται.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής· 6
 „Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
 τοῦνεκά τοι ἔρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον.
 οὐ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλω οὐδὲ νεμέσσι 335
 ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχει προτραπέσθαι.
 νῦν δέ με παρριποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 ὠρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 λῶϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἀνδράς.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήϊα τεύχεα δύω· 340
 ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κινήσεσθαι δέ σ' οἴω.“

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μειλιχλοισιν·
 „δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρουόεσσης,
 ὡς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ, 345
 οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα
 εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραστο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὠφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἀκοιτις, 350
 ὅς ἤδη νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τούτῳ δ' οὐτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἴω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε καὶ ἔζεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμριβέβηκεν 355
 εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης,
 οἴσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' αἰοίδιμοι ἔσσομένοισιν.“

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 „μή με κάθειξ', Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις· 360
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σὺ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὡς κεν ἐμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἴοντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι 365
 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλῃν καὶ νήπιον υἱόν.
 οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,

- 6 ἢ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμώσιν Ἀχαιῶν.“
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 370 αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὐναιετάρωντας,
 οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἢ γε ξὺν παιδί καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 πύργῳ ἐφειστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.
 Ἔκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 375 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῶησιν ἔειπεν·
 „εἰ δ' ἄγε μοι, δμῶαί, νημερτέα μυθήσασθε·
 πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 ἴε πη ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 380 Τρῶαί εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;“
 Τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Ἔκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἀνωγας ἀληθεῖα μυθήσασθαι,
 οὔτε πη ἐς γαλόων οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων
 οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 385 Τρῶαί εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται,
 ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιου, οὔνεκ' ἄκουσεν
 τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 μαινομένη ἔϊκνυα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.“
 390 Ἥ ῥα γυνὴ ταμίη· ὁ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἔκτωρ
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτίς ἐνκτιμένως καὶ ἀγνιάς.
 εὔτε πύλας ἴκανε διερχόμενος μέγα ἄστν
 Σκαιάς — τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε —,
 ἐνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντιῇ ἴλθε θεούσα,
 395 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἥπειωνος,
 Ἥπειων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση,
 Θήβη ὑποπλακίη, Κιλίκεσσ' ἀνδρῆσιν ἀνάσπων·
 τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῆ.
 ἢ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
 400 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς,
 Ἔκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρει καλῷ,
 τὸν ῥ' Ἔκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἔκτωρ.

ἦτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἕς παῖδα σιωπῆ· 6
 Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα, 405
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἑλεαίρεις
 παῖδά τε νηπιάχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
 πάντες ἐφορμηθέντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη 410
 σεῦ ἀφαρμαρτούση χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπης,
 ἀλλ' ἄγε. οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦτοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὐναιετάωσαν, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἱ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἰῶ κίον ἡματι Ἰῆδος εἶσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς οἶεσσιν.
 μητέρα δ' ἢ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση, 425
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἄψ' ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερεῖσι' ἄποινα,
 πατρός δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἦδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης. 430
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἑλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θήης χήρην τε γυναῖκα.
 λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἔρινεόν, ἐνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπιδρομον ἔπλετο τεῖχος.
 τρεῖς γὰρ τῆ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435
 ἄμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενεῖα
 ἦδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἢ πού τις σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
 ἢ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.“

- 6 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 441 „ἦ καὶ ἕμοι τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρωῶας καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
 αἶ κε κακὸς ὧς νόσφιν ἀλυσζάζω πολέμοιο.
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 445 αἰεὶ καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,
 ἄρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἦδ' ἕμὸν αὐτοῦ.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἰρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
 450 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
 οὐτ' αὐτῆς Ἐκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κονίησι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 455 δακρυόεσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας.
 καὶ κεν ἐν Ἄργει ζοῦσα πρὸς ἄλλης ἰστὸν ὑφαίνοις,
 καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηϊδος ἢ Ὑπερείης
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη.
 καὶ ποτέ τις εἶπησιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·
 460 Ἐκτορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
 Τρώων ἵπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 ὧς ποτέ τις ἑρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτει τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἀμύνειν δούλιον ἡμαρ.
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει
 465 πρὶν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι.“
 Ὡς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαιδιμος Ἐκτωρ.
 ἄψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνιοι τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθεὶς,
 ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἵππιοχαίτην,
 470 δεῖνόν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαιδιμος Ἐκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
 αὐτὰρ ὃ γ' ὄν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλὲ τε χερσίν,
 475 εἶπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν·

„Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἕμῳ, ὡς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
 ὧδε βίην τ' ἀγαθόν, καὶ Ἰλίου ἱφι ἀνάσσειν.
 καὶ ποτέ τις εἶπησι, πατρὸς δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων'
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἕναρα βροτόεντα
 κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖη δὲ φρένα μήτηρ.“

Ὡς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 παῖδ' ἕόν· ἦ δ' ἄρα μιν κηῳδέϊ δέξατο κόλπῳ
 δακρυόεν γελάσασα. πόσις δ' ἔλεθε νοήσας,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„δαμονίη, μή μοι τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
 οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ Ἴϊδι προΐάψει·
 μοῖραν δ' οὐ τίνα φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
 ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι. πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει
 πᾶσιν, ἔμοι δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἶλετο φαίδιμος Ἴκτωρ
 ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἰκόνδε βεβήκει
 ἐντροπαλιζομένη, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὐναιετάοντας
 Ἴκτορος ἀνδροφρόνιο, κινήσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς
 ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσησιν ἐνώρσεν.
 αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἴκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
 οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 ἕξασθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ Πάρις δὴθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
 ἀλλ' ὅ γ' ἐπεὶ κατέδν κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
 σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστν, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ὡς δ' ὅτε τις στατος ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας θεῖη πεδίλιο κροαίνων,
 εἰωθώς λούεσθαι εὐρρεῖος ποταμοῖο,
 κυδιῶν· ὑποῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὦμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθώς,
 εἰμφο εἰ γοῦνα φέρει μετὰ τ' ἦθεα καὶ νομὸν ἵππων·

- 6 ὧς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης,
 τεύχεσι παμφαίνων ὥστ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει
 καρχαλῶν, ταχέες δὲ πόδες φέρον. αἶψα δ' ἔπειτα
 515 Ἐκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλεν
 στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ δάριζε γυναικί.
 τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής·
 „ἦθεῖ, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερούκω
 δηφύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.“
- 520 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 „δαιμόνι, οὐκ ἂν τίς τοι ἀνὴρ, ὅς ἐναίσιμος εἴη,
 ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἀλκιμὸς ἐσσι.
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄγνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχρ' ἀκούω
 525 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἴνεκα σεῖο.
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεσθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶη ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν
 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.“
- II Ὃς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαιδίμος Ἐκτωρ,
 τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
 ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 ὡς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
 5 οὔρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐϋξέστης ἐλάτησιν
 πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λένονται,
 ὡς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐλδομένοισι φανήτην.
 Ἐνθ' ἐλέτην ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηιῆθόιο ἄνακτος,
 Ἄρηη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
 10 γείνατ' Ἀρηιῆθους καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις·
 Ἐκτωρ δ' Ἠιονῆα βάλ' ἔγχει δ'ξυόεντι
 αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκον, λῦσε δὲ γυῖα.
 Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς, Ἰυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἴρίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 15 Δεξιάδην, Ἴππων ἐπιτάλμενον ὠκείων,
 ὦμον· ὁ δ' ἐξ Ἴππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
 Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

Ἀργείους ὀλεκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ, 7
 βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα
 Ἴλιον εἰς ἱερήν. τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων 20
 Περγάμου ἔκ κατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
 ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συναντέσθην παρὰ φηγῶ.
 τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων·
 „τίπτε σὺ δ' αὖ μεμανῖα, Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο,
 ἧλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 25
 ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 δῶς; ἐπεὶ οὐ τι Τρωῶας ἀπολλυμένους ἑλεαίρεις.
 ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο — τό κεν πολὺ κέρδιον εἶη —,
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται, εἰς ὃ κε τέκμωρ 30
 Ἴλιου εὐρωσιν, ἐπεὶ ὡς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 ὑμῖν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „ὦδ' ἔστω, ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 ἧλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοὺς. 35
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων·
 „Ἐκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι, 40
 οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἶον ἐπόρσειαν πολεμιζεῖν Ἐκτορι δίω.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἐλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
 βουλήν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφῆνδανε μητιόωσιν. 45
 στῆ δὲ παρ' Ἐκτορ' ἰών, καί μιν πρὸς κούφον ἔειπεν·
 „Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμι.
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρωῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος 50
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
 οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 ὡς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετῶν.“

7 Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 55 καὶ ῥ' ἔς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
 μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 καὶ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἑκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἄργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἔξέσθην, ὄρνισιν ἑοικότες αἰγυπιοῖσιν,
 60 φηγῶ ἔφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιοόχοιο,
 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναί,
 ἄσπιδι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 οἴη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φριξί
 ὄρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντον ὑπ' αὐτῇ,
 65 τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
 ἐν πεδίῳ. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·
 „κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἑκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρνια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσεν,
 70 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
 εἰς ὃ κεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλητε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νησὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
 ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
 τῶν νῦν ὄντινα θυμὸς ἔμοι μαχέσασθαι ἀνώγει,
 75 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίῳ.
 ὦδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἅμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω.
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλη ταναήγεϊ χαλκῷ,
 τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρὸς με
 80 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα συλήσας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν
 καὶ κρεμῶω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐσσέλμους ἀποδώσω,
 85 ὄφρα ἔταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.
 καὶ ποτέ τις εἴπησι καὶ ὀψιγονων ἀνθρώπων,
 νηῖ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι καταγεθνηῶτος,

- ὄν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαιδιμος Ἐκτωρ. 7
ὥς ποτέ τις ἔρειε· τὸ δ' ἔμῳ κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται. 91
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
αἶδεσθ' ἐν μὲν ἀνήρασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
ὄψ' δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν
νεῖκει ὄνειδίζων, μεγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ. 95
,,ὦμοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί.
ἦ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσσειται αἰνόθεν αἰνώως,
εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἐκτορος ἀντίος εἴσιν.
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
ἦμενοι αὐθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτως. 100
τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθεν
νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.“
Ὡς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
ἐνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῆ
Ἐκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺν φέρετος ἦεν, 105
εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·
αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
δεξιτερῆς ἔλε χειρός, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
,,ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρὴ
ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο κηδόμενός περ, 110
μηδ' ἔθειλ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
Ἐκτορι Πριαμίδῃ, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνι κυδιανέλῃ
ἔριγ' ἀντιβολῆσαι, ὅ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴξεν ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων, 115
τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
εἴ περ ἀδειῆς τ' ἔστι καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἶ κε φύγησιν
δηῖον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.“
Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωος, 120
αἴσιμα παρεϊπῶν· ὃ δ' ἐπέειθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
γηθόσσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο·
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
,,ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει·
ἦ κε μέγ' οἰμῶξιε γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς, 125

- 7 ἔσθλος Μυρμιδόνων βουλευφόρος ἦδ' ἀγορητής,
 ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
 πάντων Ἀργείων ἑρέων γενεὴν τε τόκον τε.
 τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὕψ' Ἐκτορι πάντας ἀκούσαι,
- 130 πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀεῖραι,
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἶσω.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
 ἦβῶμι, ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἔγχεσιμωροι,
- 135 Φειᾶς παρ' τείχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὠμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἀνακτος,
 δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπίκλησιν κορυνήτην
 ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναικες,
- 140 οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρὶ τε μακροῦ,
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνη ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόοργος ἔπεργε δόλῳ, οὐ τι κράτεϊ γε,
 στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
 χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
- 145 δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρεῖσθη.
 τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳνι, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι.
- 150 τοῦ ὃ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους·
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη.
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνήκε πολυτλήμων πολεμιζέειν
 θάρσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων.
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
- 155 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
 πολλὸς γὰρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἶθ' ὡς ἠβῶοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 ὑμέων δ' οἱ περ' ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
- 160 οὐδ' οἱ προσφρονέως μέμαθ' Ἐκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.“
 Ὡς νεῖκεσσ' ὃ γέρον, οἱ δ' ἔννεα πάντες ἀνέστησαν.

- ᾧρτο πολὺν πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 7
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ᾧρτο κρατερὸς Διομήδης,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, Θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος 165
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἂν δὲ θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἱ γ' ἔθελον πολεμιζεῖν Ἑκτορι δῖῳ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ· 170
 „κλήρω νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἰ κε φύγῃσιν
 δηῖον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτήτος.“
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ κλήρον ἔσημήναντο ἕκαστος, 175
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χειρὰς ἀνέσχον·
 ᾧδε δὲ τις εἶπεςκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 „Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδέος υἱόν,
 ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.“ 180
 ὣς ἄρ' ἔφαν, πάλῃ δὲ Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἔθορε κλήρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἠθέλον αὐτοί,
 Αἴαντος. κῆρυξ δὲ φέρων ἂν ὄμιλον ἀπάντη
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 οἱ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος. 185
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἂν ὄμιλον ἀπάντη,
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε, φράδιμος Αἴας,
 ἦτοι ὑπέσχεθε χειρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 γυνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
 τὸν μὲν παρ πόδ' ἔδον χαμάδις βάλε, φρώνησέν τε· 190
 „ὦ φίλοι, ἦτοι κλήρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμῆϊα τεύχεα δύω,
 τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι
 σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρωῆς γε πύθωνται, 195
 ἦδ' καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐ τίνα δείδιμεν ἔμπης·
 οὐ γὰρ τις με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται

- 7 οὐδέ τι ἰδρῆϊη, ἔπει οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως
 ἔλλομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.“
- 200 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 „Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
 εἰ δὲ καὶ Ἐκτορά περ φιλῆεις καὶ κῆδεαι αὐτοῦ,
 205 ἴσση ἀμφοτέρωσι βίην καὶ κῆδος ὄπασσον.“
- Ὡς ἄρ' ἔφαν· Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσσατο τεύχεα,
 σεύατ' ἔπειθ', οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅστ' εἶσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὔστε Κρονίων
- 210 θυμοβόρου ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι.
 τοῖος ἄρ' Αἴας ὤρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἦϊε μακρὰ βιβιάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγκος.
 τὸν δὲ καὶ Ἄργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορῶντες,
- 215 Τρῶας δὲ τρώμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον.
 Ἐκτορὶ τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδύναι
 ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἔπει προκαλέσσατο χάριμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἦύτε πύργον,
- 220 χάλκεον, ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,
 σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, ἔγλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων,
 ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον,
 ταύρων ζαιρεφρέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἦλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
- 225 στήθεα μάλ' Ἐκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
 „Ἐκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἶσαι οἰόθεν οἶος,
 οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασιν,
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα θυμολέοντα.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
- 230 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
 καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.“
- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·

„Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 7
 μὴ τί μεν ἦῦτε παιδὸς ἀφανροῦ πειρητήιζε 235
 ἢ γυναικός, ἢ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.
 αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε.
 οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 ἄζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμιζεῖν·
 οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ὤκειάων, 240
 οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖω μέλπεσθαι Ἰφρηί.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἔοντα
 λάθρη ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφιδόν, αἶ γε τύχωμι.“
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον 245
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀπειρής,
 ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥίνῳ σχέτο. δεῦτερος αὐτε
 Αἴας διογενὲς προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσῃν· 250
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ Θώρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 τῷ δ' ἐκσπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἀμφω 255
 σὺν ῥ' ἔπεσον, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶντε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὕτασε δουρί,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῆ.
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἢ δὲ διαπρὸ 260
 ἦλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
 τμήθην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκήκειεν αἶμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἶλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλινα, τρηχύν τε μέγαν τε· 265
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεῦτερος αὐτ' Αἴας πολὺν μείζονα λαῶν ἀείρας
 ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ Ἴν' ἀπέλεθρον,

7 εἶσω δ' ἄσπιδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ,
 271 βλάβηε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὕπτιος ἔξετανύσθη
 ἄσπιδ' ἐνιχρὶμφθεις· τὸν δ' αἰψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
 καὶ νύ κε δὴ ξιφρέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 275 ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἴδαϊος, πεπνυμένω ἄμφω.
 μέσση δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἶπε τε μῦθον
 κῆρυξ Ἴδαϊος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώσ'·

„μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
 280 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
 νῦξ δ' ἦδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 „Ἰδαῖ', Ἐκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
 285 αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους.
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἧ περ ἂν οὔτος.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 „Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
 290 νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτήτος
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἑτέροισί γε νίκην.

νῦξ δ' ἦδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,
 ὡς σύ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
 295 σοὺς τε μάλιστα ἕτας καὶ ἑταίρους, οἳ τοι ἔασιν·
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 Τρωῶας εὐφρανέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἶτε μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
 δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περιζλυτὰ δώομεν ἄμφω,
 300 ὄφρα τις ὧδ' εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 „ἦ μὲν ἔμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
 ἦ δ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτιμαγεν ἀρθμήσαντε.““

Ὡς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
 σὺν κολοῦν τε φέρων καὶ ἐϋτιμήτῳ τελαμῶνι·
 305 Αἴας δὲ ζῶσιτῆρα δίδου φροίνικι φραειόν.

τῶ δὲ διακριθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν 7
 ἦν, ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε. τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 ὡς εἶδον ζῶόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστν, ἀελπτέοντες σόον εἶναι. 310
 Αἴαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἔυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
 τοῖσι δὲ βοῦν ἰέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἄρσενα, πενταέτηρον, ὑπερμενείϊ Κρονίωνι. 315
 τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μιστυλλὸν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖρᾶν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τεύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης. 320
 νῶτοισιν δ' Αἴαντα διηγεκέεσσι γέραιρεν
 ἦρως Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή· 325
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μειέειπεν·
 „Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνήασι καρηκομύωντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν εὐρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 ἐσκέδασ' ὀξὺς Ἄρης, ψυχὰι δ' Αἰδόσδε κατῆλθον· 330
 τῇ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἀμ' ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
 βουσι καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήμεν αὐτοὺς
 τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὡς κ' ὄστέα παισὶν ἕκαστος
 οἴκαδ' ἄγη, ὅτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν. 335
 τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
 ἀκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δειμόμεν ὦκα
 πύργους ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἵππηλασὶν ὁδὸς εἴη. 340
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,

7 ἢ ἔ' ἵππους καὶ λαὸν ἔρυσάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,
μὴ ποτ' ἐπιβρίση πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.“

Ὡς ἔφραθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.

345 Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ,
δεινὴ, τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσιν.
τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
„κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

350 δεῦτ' ἄγειτ', Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν. νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
[ἔλλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε].“

Ἦτοι ὅ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
355 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠῦκόμοιο,
ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.

εἰ δ' ἔτεδόν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
360 ἔξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.
ἀντικρὺ δ' ἀπόρρημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
κτήματα δ', ὅσσ' ἀγόμεν ἔξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ,
πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.“

Ἦτοι ὅ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
365 Δαρδανίδης Πριάμος, θεόσιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
„κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

370 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὡς τὸ πάρος περ,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
ἦῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·

375 καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πικρινὸν ἔπος, αἳ κ' ἐθέλωσιν
παύσασθαι πολέμοιο δυσσχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς
κῆομεν. ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων

- ἄμμε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην.“ 7
- Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο,
[δόρπον ἔπειθ' εἶλοντο καὶ ἀ στρατὸν ἐν τελέεσσιν.] 380
- ἦψθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναούς, Φεράποντας Ἄρηος,
νηῖ πάρα πρύμνη Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν
στάς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ·
„Ἄτρείδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν, 385
ἠνώγει Πριάμῳ τε καὶ ἄλλοι Τρωῆς ἀγανοὶ
εἰπεῖν, αἶ κέ περ ὑμῖ φίλον καὶ ἠδὺ γένοιτο,
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἶνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
κτῆματα μὲν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
ἠγάγετο Τροίηνδ' — ὡς πρὶν ὠφελὲν ἀπολέσθαι —, 390
πάντ' ἐθέλει δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιφείναι·
κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
οὐ φησιν δώσειν· ἧ μὴν Τρωῆς γε κέλονται.
καὶ δὲ τόδ' ἠνώγειν εἰπεῖν ἔπος, αἶ κ' ἐθέλητε
παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς 395
κῆομεν. ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶή δ' ἐτέροισί γε νίκην.“
- Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
„μήτ' ἄρ τις νῦν κτῆματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω 400
μῆθ' Ἑλένην· γνωτὸν δέ, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν,
ὡς ἦδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.“
- Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405
„Ἰδαῖ', ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὡς τοι ὑποκρίνονται· ἔμοι δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
ἄμφι δὲ νεκροῖσιν κατακαίμεν οὐ τι μεγαίρω·
οὐ γάρ τις φριδῶ νεκύων κατατεθνηῶτων 410
γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα.
ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἴηρης.“
- Ὡς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.

7 οἱ δ' ἕατ' εἰν ἀγορῇ Τρωῆς καὶ Δαρδανίωνες,
 415 πάντες ὀμηγερέες, ποτιδέγμενοι, ὀππότ' ἄρ' ἔλθοι
 Ἴδαϊος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπεν
 στὰς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὀπλίζοντο μάλ' ὤκα,
 ἀμφοτέρων, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὖσσέλιμων ἀπὸ νηῶν
 420 ὠτρύνοντο νέκυς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.

Ἡέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
 ἐξ ἀκαλαρρεΐταιο βαθυρρόου Ὀκεανοῖο
 οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.
 ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕναστον·
 425 ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπο βρότον αἱματόεντα,
 δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.
 οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 430 ὣς δ' αὐτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Ἥμος δ' οὐτ' ἄρ' πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλόκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
 435 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἑξαγαγόντες
 ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
 πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίηον εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἰκπηλασθῆ ὁδὸς εἴη.
 440 ἔκτισθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
 εὐρεΐαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

Ὡς οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί·
 οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
 θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 445 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τις ἔστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
 οὐχ ὀράας, ὅτι δ' αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον

ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας; 7
 τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς· 451
 τοῦ δ' ἐπιλήσονται, τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἦρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντες.“

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „ὦ πόποι, ἐννοσίγαι', εὐρουσθενές, οἷον ἔειπες. 455

ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
 ὃς σέο πολλὸν ἀφανρότερος χειρᾶς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς.
 ἄγρει μίαν, ὅτ' ἂν αὐτε καρηχομόωντες Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φρίλην ἐς πατρίδα γαίαν, 460
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλα πᾶν καταχεῦαι,
 αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν, 465

βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν οἶνον ἄγουσαι,
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὐνήος,
 τὸν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσωνι, ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ, 470
 δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.

ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηχομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῆσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475

παννύχοι μὲν ἔπειτα καρηχομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι·
 παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων. τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει,
 οἶνον δ' ἐκ δεπῶων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτιλη 480
 πρὶν πιεῖν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενεΐ Κρονίῳ.
 κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ἦως μὲν κροζόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, Θ
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορῆν ποιήσατο τερπικέρανος

- 8 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
- 5 „κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θείαιαι,
ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσῃ
πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
- 10 ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσι ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
πληγείς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·
ἢ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
τῆλε μάλ', ἤχι βᾶθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
- 15 ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
τόσσον ἐνερθ' Ἄϊδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσετ' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες.
σειρῆν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
- 20 πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαι τε θείαιαι·
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
Ζῆν', ὕπατον μῆστρωρ', οὐδ' εἰ μᾶλα πολλὰ κάμοιτε.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσαι,
αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ δὲ θαλάσῃ.
- 25 σειρῆν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
δησαίμην, τὰ δέ κ' αὐτε μετήορα πάντα γένοιτο.
τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἰμὶ ἀνθρώπων.“
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
μῦθον ἀγασσάμενοι· μᾶλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
- 30 ὄψῃ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
„ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχιμητάων,
οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
- 35 ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφροξόμεθ', ὡς σὺν κελεύεις·
βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
ὡς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.“
Τὴν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

„Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.“ 8 40

Ὡς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ,
 ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην, εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
 μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην 45
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Ἴδην δ' ἴκανεν πολυπίδακα, μητέρα Θηρῶν,
 Γάργαραν· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν. 50
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίῳν,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὀπλίζοντο, 55
 παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὧς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
 χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' ὠῖγγυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πέζοι θ' ἵππηές τε· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.

Οἱ δ' ὅτε δῆ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἴκοντο, 60
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοῦς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65

Ὅφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέζετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πῖπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 καὶ τότε δῆ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταηλεγέος θανάτοιο, 70
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
 [αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἐζέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄεσθην.]

- 8 αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ
 76 ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν. οἳ δὲ ἰδόντες
 θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.
 Ἐνθ' οὐτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν οὐτ' Ἀγαμέμνων,
 οὔτε δὴ Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος.
- 80 Νέστιωρ οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 οὐ τι ἐκῶν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰὼ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠΰκόμοιο,
 ἄκρην καὶ κορυφήν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
 κρανίῳ ἔμπεφύασι, μάλιστα δὲ καιρίον ἔστιν.
- 85 ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ,
 σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
 ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
 φασγάνῳ αἵσσω, τόφρ' Ἐκτορος ὠκέες ἵπποι
 ἦλθον ἀν' ἰωχμόν, θρασὺν ἠήλοχον φορέοντες
- 90 Ἐκτορα. καὶ νῦν κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσει,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 πῆ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλῶν, κακὸς ὡς ἐν ὁμίλῳ;
- 95 μὴ τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξῃ.
 ἀλλὰ μὲν, ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.“
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ παρηΐξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τυδείδης δ' αὐτὸς περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
- 100 στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ γέρον, ἧ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
 σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάξει,
 ἠπεδανὸς δὲ νῦν τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
- 105 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσῃ, ὄφρα ἴδῃαι,
 οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίῳ
 κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
 οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μῆστιωρα φόβοιο.
 τούτῳ μὲν θεράποντε κομείτων, τῷδε δὲ νῶϊ
- 110 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἐκτωρ

- εἴσεται. ἴ καὶ ἕμδν δόρν μαινεται ἐν παλάμησιν.“ 8
- Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους φεράποντε κομείτην
 ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ·
 τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην. 115
- Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἠγία σιγαλόεντα,
 μᾶστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἐκτορος ἄγχι γένοντο.
 τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὁ δ' ἠγίοχον φεράποντα,
 υἷδν ὑπερθύμου Θηβαίου Ἥνιοπῆα, 120
- ἵππων ἠγί' ἔχοντα βάλε στήθος παρὰ μαζόν.
 ἤριπε δ' ἔξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠγίοχοιο.
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου, 125
- κεῖσθαι, ὁ δ' ἠγίοχον μέθεπε θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἵππω δευέσθην σημάντορος· αἴψα γὰρ εὗρεν
 Ἴφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
 ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἠγία χερσίν.
- Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, 130
- καὶ νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἦύτε ἄρνες,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆζ' ἀργῆτα κεραυνόν,
 κὰδ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμᾶζε·
 δεινὴ δὲ φλόξ ὤρτο θεείου καιομένοιο, 135
- τῷ δ' ἵππω δεῖσαντε καταπτῆτην ὑπ' ὀχεσφιν.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἠγία σιγαλόεντα·
 δεῖσε δ' ὁ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 „Τυδεΐδη, ἄγε δ' αὐτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦ οὐ γιγνώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ' ἔπειτ' ἀλκή; 140
- νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὑπάξει,
 σήμερον· ὕστερον αὐτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐθέλησιν,
 δώσει. ἀνὴρ δέ κεν οὐ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
 οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπειὴ πολὺ φέρετός ἐστιν.“
- Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶν ἀγαθὸς Διομήδης· 145
- „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·

- 8 ἄλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰζάνει·
 Ἐκτωρ γάρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων·
 ,Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβούμενος ἴκετο νῆας.
 150 ὣς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.“
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ·
 ,,ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες.
 εἴ περ γάρ σ' Ἐκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάγκιδα φήσει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
 155 καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
 τάων ἐν κονίησι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.“
 Ὡς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους
 αὖτις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἐκτωρ
 ἦχῃ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
 160 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 ,,Τυδεΐδη, πέρι μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
 ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν·
 νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
 ἔρρε, κακὴ γλήνη, ἔπει οὐκ εἷξαντος ἐμεῖο
 165 πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, οὐδὲ γυναικας
 ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.“
 Ὡς φάτο· Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμηήριξεν,
 ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 τρὶς μὲν μερμηήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
 170 τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὄρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς
 σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλλέα νίκην.
 Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσι ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 ,,Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ Θούριδος ἀλκῆς.
 175 γιγνώσκω δ', ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
 νίκην καὶ μέγα κῶδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα.
 νῆπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο,
 ἀβλήχρ', οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἀμὸν ἐρύξει,
 ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτῆν.
 180 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι γένωμαι,
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,
 ὣς πυρὶ νῆας ἐπιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς

[Ἀργείους παρὰ νησίν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ].“ 8

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·

[Ξάνθε τε καὶ σύ, Πόδαργε, καὶ Αἴθων Λάμπε τε δῖε,] 185

νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν

Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,

ὑμῖν παρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,

[οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,]

ἢ ἐμοί, ὅς πέρ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχόμαι εἶναι. 190

ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν

ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,

πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν,

αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιῖν Διομήδεος ἵπποδάμοιο

δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἡφαιστος κάμε τεύχων. 195

εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐλποίμην κεν Ἀχαιοὺς

αὐτονονχί νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,

σεῖσατο δ' εἰνὶ θυρῶν, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,

καὶ ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ἠΐδα· 200

„ὦ πόποι, ἐννοσίγαι', εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοί περ

ὄλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμὸς.

οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίην τε καὶ Αἰγᾶς δῶρ' ἀνάγουσιν

πολλὰ τε καὶ χαρίεντα. σὺ δὲ σφισι βούλεο νίκην.

εἰ περ γάρ κ' ἐθέλοισιν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί, 205

Τρωῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν',

αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδῃ.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·

„Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;

οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοισι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι 210

ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺν φέριτερός ἐστιν.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,

πληθεὺς ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων

εἰλομένων· εἴλει δὲ θεοῦ ἀτάλαντος Ἄρηϊ 215

Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.

καὶ νύ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας εἴσας,

εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θεῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη

- 8 αὐτῷ ποιινύσαντι Φοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοὺς.
 220 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεύῃος μεγακῆτεϊ νῆϊ μελαίνῃ,
 ἣ ῥ' ἐν μεσσίῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε
 [ἦμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδα
 225 ἦδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοὶ ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας
 εἴρυσαν ἠγορήῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν].
 ἦυσεν δὲ διατρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 „αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί.
 πῆ ἔβαν εὐχῶλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι.
 230 ἄς, ὁπότ' ἐν Δήμῳ, κενεαυχέες ἠγοράσθε,
 ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὄρθοκραϊράων,
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφείας οἴνοιο,
 Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
 στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιόι εἶμεν
 235 [Ἔκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ].
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τῆδ' ἄτη ἄσασας καὶ μιν μέγα κῆδος ἀπηύρας;
 οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεδὸν περικαλλέα βωμῶν
 νῆϊ πολυκλήϊδι παρελθόμεν ἐνθάδε ἔρρων,
 240 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρὶ' ἔκηα,
 ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἔξαλαπάξαι.
 ἀλλά, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνηρον ἐέλωρ·
 αὐτοὺς δὴ περ ἔασσον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
 μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.“
 245 Ὡς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα,
 νεῦσε δέ οἱ λαὸν σῶν ἔμμεναι οὐδ' ἀπολεισθαι.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρ δὲ Διὸς βωμῶ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρὸν,
 250 ἐνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέξεσκον Ἀχαιοί.
 οἱ δ' ὡς οὖν εἶδονθ', ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάριμης.
 Ἐνθ' οὐ τις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἑόντων,
 εὔξατο Τυδείδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους

- τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 8
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν, 256
 Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260
- Τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες Θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκῆν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός. 265
 Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων,
 στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκει Τελαμωνιάδαο.
 ἐνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὁ γ' ἦρως
 παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἴστεύσας ἐν ὀμίλῳ
 βεβλήκοι, ὁ μὲν αὖθι πεσῶν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσκεν, 270
 αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν, πάϊς ὣς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
 εἰς Αἴανθ'· ὁ δὲ μιν σάκει κρύπτασκε φαιινῷ.
- Ἐνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὀρμενον ἦδ' Ὀφελέστην
 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην 275
 καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον
 [πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτειρῇ].
 τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τόξον ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 280
 „Τεῦκρε, φίλῃ κεφαλή, Τελαμώνιε, κολίρανε λαῶν,
 βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φρόως Δαναοῖσι γένηαι
 πατρί τε σῶ Τελαμῶνι, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔοντα
 καὶ σε νόθον περ ἔοντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
 τὸν καὶ τηλόθ' ἔοντα εὐκλείης ἐπίβησον. 285
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται.
 αἶ κέν μοι δῶῃ Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 πρῶτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήιον ἐν χειρὶ θήσω,
 ἢ τρίτοδ' ἠὲ δῶῃ ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν 290

8 ἦε γυναῖχ', ἦ κέν τοι δμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦχος ἀμύμων·
 „Ἄτρείδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστιν,
 295 παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτούς,
 ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.
 ὁππῶ δὴ προέηκα τανυγλώχινας δίστους,
 πάντες δ' ἐν χροῦ πῆχθεν ἀρηϊθῶν αἰζηῶν·
 ταῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κῦνα λυσσητήρα.“

300 Ἴη ῥα, καὶ ἄλλον δίστον ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
 Ἐκτορος ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἐΐετο θυμός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
 υἷον ἐν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶ,
 τὸν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
 305 καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῆσιν.
 μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἦτ' ἐνὶ κήπῳ
 καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῆσιν·
 ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆλημι βαρυνθέν.

Τεῦχος δ' ἄλλον δίστον ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
 310 Ἐκτορος ἀντικρύ, βαλέειν δέ ἐΐετο θυμός.
 ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
 ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἠνιοχῆα,
 ἴεμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 315 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὔθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο.
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἐταίρου,
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγυὺς ἔοντα
 ἵππων ἠνί' ἐλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 320 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος
 σμερδαλέα λάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ,
 βῆ δ' ἰθὺς Τεῦχρον, βαλέειν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει.
 ἦτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν δίστιον,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῆ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἐκτωρ
 325 αὐερόντα παρ' ὤμον, ὅθι κλιῆς ἀποέργει
 αὐχένα τε στῆθός τε, μάλιστα δὲ καιρίον ἐστιν,

τῆ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρῖόνετι, 8
 ῥῆξε δέ οἱ νευρὴν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ,
 στῆ δὲ γνύξ ἐριπῶν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτιο πεσόντος, 330
 ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμρεκάλυψεν.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μηκιστεύς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα·
 ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσι Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν. 335
 οἱ δ' ἰθὺς τάρφροιο βαθείης ὥσαν Ἀχαιοὺς,
 Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαίνων.
 ὡς δ' ὅτε τίς τε κύων σὺς ἀγρίου ἢ λέοντος
 ἀπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 ἰσχία τε γλουτούς τε, ἐλισσόμενόν τε δοκεύει, 340
 ὡς Ἐκτωρ ὠπαῖζε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάρφρον ἐβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345
 ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Ἐκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
 Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἢ βροτολοιοῦ Ἄρηος.
 Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 350
 αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
 ὄλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
 οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
 ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῆ· ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς, 355
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.“
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν,
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ πατήρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσιν, 360
 σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.
 οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν

- 8 *τειρόμειον σώεσκον ὑπ' Εὐρουσθῆος ἀέθλων.*
 ἦτοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 365 *τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.*
εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδ' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν,
εὐτέ μιν εἰς Ἴδιαιο πυλάρταο προὔπεμψεν
ἔξ Ἑρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἰΐδαο,
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
 370 *νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσσε βουλᾶς,*
ἣ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὐτε φίλην γλανκώπιδα εἶπη.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 375 *ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῶσα Διὸς δόμον αἰγιοόχοιο*
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
ἣ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς, κορυθαίολος Ἐκτωρ,
γηθήσει προφρανεῖσα ἀνὰ πτολέμοιο γερύρας,
ἣ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
 380 *δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.*
Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
ἣ μὲν ἐποιομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους,
Ἥρη πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο
αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιοόχοιο,
 385 *πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,*
ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν.
ἣ δὲ χιτῶν' ἐνδῶσα Διὸς νεφεληγερέταο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσεταιο δακρυόεντα.
ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσεται, λάζετο δ' ἔγχος
 390 *βοιθύ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν*
ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θεῶς ἐπεμαίει' ἄρ' ἵππους
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἅς ἔχον ὦραι,
τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπὸς τε,
 395 *ἣμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.*
τῆ ῥα δι' αὐτάων κεντροηκεῖας ἔχον ἵππους.
Ζεὺς δὲ πατήρ Ἴδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χῶσατ' ἄρ' αἰνώς,
Ἴριν δ' ὤτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν

„βάσκι ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἄντην 8
 ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε. 400

ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 γνιώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·
 οὐδέ κεν ἔς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπηθσι κεραυνός· 405
 ὄφρ' εἰδῆ γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.

Ἥρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
 αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅτι κεν εἶπω.“

Ὡς ἔφατ'· ἄρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὄρέων ἔς μακρὸν Ὀλυμπον. 410

πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
 ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἔννεκε μῦθον·
 „πῆ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
 οὐκ ἔας Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἄργείοισιν.

ὦδε γὰρ ἠπειλήσε Κρόνου παῖς, ἧ τέλει περ, 415
 γνιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,

αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·
 οὐδέ κεν ἔς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπηθσι κεραυνός
 [ὄφρ' εἰδῆς, γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σφῶ πατρὶ μάχηται. 420

Ἥρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
 αἰεὶ γὰρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅτι κεν εἶπη.

ἀλλὰ σύ γ', αἰνοτάτη, κύνον ἀδδεές, εἰ ἔτεόν γε
 τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι].“

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν· 425

„ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
 νῶϊ ἐῷ Διὸς ἄντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν.

τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
 ὅς κε τύχη· κείνος δὲ τὰ ἅ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 430
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.

τῆσιν δ' ὄραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους,
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίησι κάπησιν,

- 8 ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
 436 αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον
 μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐϋτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλύμπόνδε δίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκουσ.
- 440 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πειύσσας·
 αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἔξετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος.
 αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 445 ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο.
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
 „τίφθ' οὕτω τετήσθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
 οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κωδιανείρῃ
 ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
- 450 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
 οὐκ ἂν με τρέψειαν, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ.
 σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαιδίμα γυῖα,
 πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν πολέμοιό τε μέριμερα ἔργα.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν·
- 455 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῇ,
 ἄψ ἔς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.“
 ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησίαι αἱ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
- 460 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει·
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφνρόμεθ' αἰχιμητάων,
 465 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
 [ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.]“
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 470 „ἦοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα

ὄψεται, αἶ κ' ἐθέλησθαι, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὸν στρατὸν αἰχμητῶν·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
 [ἦματι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται,
 στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο πεσόντος].
 ὣς γὰρ θέσφατόν ἐστι. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
 χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νεΐατα πείραθ' ἵκηαι
 γαίης καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 ἦμενοι οὐτ' ἀυγῆς Ὑπερίονος Ἥελιοιο
 τέρποντ' οὐτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς.
 οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σεῦ ἔγωγε
 σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.“
 Ὡς φάτο· τὸν δ' οὐ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
 ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡέλιιοιο,
 ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεΐδωρον ἄρουραν.
 Τρῶσιν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδν φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 ἀσπασίη, τρίλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἔρεβεννή.
 Τρώων αὐτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαιδιμος Ἔκτωρ,
 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐπι δινηέντι,
 ἐν καθαρθῷ, ὅθι δὴ νεκῶν διεφαίνετο χῶρος.
 ἔξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
 τόν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε δίφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης·
 τῷ ὁ γ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρῶεσσι μετήνδα·
 „κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι.
 νῦν ἐράμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
 Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 λύσαθ' ὑπέξ ὀχέων, παρὰ δὲ σφισι βάλλετ' ἔδωδῆν.
 ἐκ πόλιος δ' ἄξασθε βόας καὶ ἵρια μῆλα
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε

- 8 σῆϊόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενεῖς
καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἴκη,
510 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα καρηκομῶντες Ἀχαιοὶ
φρεύειν ὀρμήσονται ἐπ' εὐρέα κῶτα θαλάσσης.
μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι,
ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴζοφι πέσση,
βλήμενος ἢ ἰψῆ ἢ ἔγχει ὀξυόεντι
- 515 νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος
Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον Ἄρηα.
κῆρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ διίφιλοι ἀγγελλόντων
παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
λέξασθαι περὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
- 520 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη
πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
ὣδ' ἔστω, Τρωῆες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιής, εἰρημένος ἔστω,
525 τὸν δ' ἠοῦς Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.
εὐχομαι ἐλπόμενος Διὶ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρессиφορίτους
[οὓς Κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν].
ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,
- 530 πρῶτ' δ' ὑπηροῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
εἴσομαι, ἢ κέ μ' ὁ Τυδείδης κρατερός Διομήδης
παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
χαλκῶ δηώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
- 535 αὔριον ἦν ἀρετὴν διαεισεται, εἰ κ' ἐμὸν ἔγχος
μείνῃ ἐπερχόμενον. ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, ὄτω,
κείσεται οὔτηθεις, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
ἡελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὡς
εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ ἡματα πάντα,
540 τιόμην δ', ὡς τίει Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.“
Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρωῆες κελάδησαν.

οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας, 8
 δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
 ἕκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἴφια μῆλα 545
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο
 σῆτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο,
 [ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,]
 κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω
 [ἦδεϊαν. τῆς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο, 550
 οὐδ' ἔθειλον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἰρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο].
 οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας
 εἶατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλὰ.
 ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαιεινὴν ἀμφὶ σελήνην 555
 φαίνειτ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήμεος αἰθήρ,
 [ἕκ τ' ἔφρανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
 καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,]
 πάντα δε τ' εἶδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμὴν·
 τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἦδὲ Ξάνθοιο ῥοαῶν 560
 Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
 χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἑκάστω
 εἶατο πεντήκοντα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
 ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἔρειπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
 ἕσταότες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρονον Ἥϊω μίμνον. 565

Ὡς οἱ μὲν Τρωῆς φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς 1
 θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη,
 πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
 ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
 Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷτε Θρήκηθεν ἄητον, 5
 ἔλθόντ' ἑξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῶμα κελαινὸν
 κορφύεται, πολλὸν δὲ παρέξ ἄλα φῦκος ἔχευαν·
 ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Ἀτρεΐδης δ' ἄχει μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ 10
 φοῖτα κηρύκεσσι λιγυρθόγοισι κελεύων
 κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
 μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.

- 9 Ἴζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο δακρυχέων ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
 15 ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δυοφερὸν χέει ὕδωρ.
 ὡς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη,
 σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 20 Ὅλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καὶ με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰέεσθαι, ἔπει πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολλῶν κατέλυσε κάρηνα,
 25 ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρύαγυιαν.“
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 30 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν·
 ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „Ἄτρεϊδῆ, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἦ Θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μὴ τι χολωθῆς.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσιν,
 35 φῶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσασ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 σκήπτρω μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι δῶκεν, ὅτε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 40 δαιμόνι, οὕτω που μάλα ἔλπει νῆας Ἀχαιῶν
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορεύεις;
 εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὥστε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δὲ τοι ἄγχι θαλάσσης
 [ἔσιτᾶσ', αἳ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλὰ].
 45 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
 εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 τῷ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε τέκμιος

Ἰλίου εὐρωμεν· σὺν γὰρ θεῶν εἰλήλουθμεν.“ 9
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν 50
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·
 „Τυδεΐδη, περί μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερὸς ἔσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντα ὀμήλικας ἔπλεν ἄριστος.
 οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται, ὅσσοι Ἀχαιοί, 55
 οὐδὲ πάλιν ἑρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων·
 ἦ μὴν καὶ νέος ἔσσι, ἐμὸς δέ κε καὶ παῖς εἴης
 ὀπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
 [Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες].
 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὅς σεῖο γεραίτερος εὐχόμαι εἶναι, 60
 ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
 ὅς πολέμον ἔραται ἐπιδημίου, ὀκρύνοντος.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65
 δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὐ τοι ἀεικές. 70
 πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάτιαι θορήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
 παῖσά τοι ἔσθ' ὑποδεξιῇ, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
 πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσειαι, ὅς κεν ἀρίστην 75
 βουλὴν βουλεύσῃ. μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγύθει νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;
 νῦξ δ' ἦδ' ἠὲ διαρραΐσει στρατὸν ἠὲ σαώσει.“
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλίον ἦδ' ἐπίθοτο.
 ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἔσσεύοντο 80
 ἀμφὶ τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἦδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, νῆας Ἄρης,
 ἀμφὶ τε Μηριόνην Ἀφαρηῆά τε Δηϊπυρόν τε,
 ἦδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.

9 ἔπι ἔσαν ἠγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἐκάστω
86 κοῦροι ἅμα στεῖχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες.
καὶ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες·
ἐνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαστος.

- Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀριστέας ἦγεν Ἀχαιῶν
90 ἔς κλισίην, παρὰ δὲ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα.
οἱ δ' ἐπ' ὄνειδαθ' ἐτοῖμα προκειμένα χεῖρας ἱάλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
95 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
„Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
λαῶν ἔσσι ἀναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευήσθαι.
100 τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι,
κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγη
εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται, ὅτι κεν ἄρχη.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἀριστα.
οὐ γάρ τις νόον ἄλλον ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
105 οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἠδ' ἔτι καὶ νῦν,
ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε, διογενές, Βρισηΐδα κούρην
χωόμενος Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃθεν ἀπούρας
οὐ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἔγωγε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
110 εἵξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
ἠτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζώμεσθ', ὡς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν
δώροισιν τ' ἀγαθοῖσιν ἔπεσσί τε μελιχίοισιν.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
115 „ὦ γέρον, οὐ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.
ἁσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἔστιν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἁσάμην φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,
120 ἄψ' ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερεΐσὶ ἄποινα.

ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περιγλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω, 9
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἶθωνας δὲ λέβητας ἑξήκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ' κεν ἀλήϊος εἶη ἀνήρ, ᾧ τόσσα γένοιτο, 125
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἔριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσα μοι ἠγείαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 δώσω δ' ἔπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτός,
 ἐξελόμην, αἶ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν. 130
 τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσειται, ἣν τότε ἀπηύρων,
 κούρη Βρισῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσειται· εἰ δέ κεν αὖτε 135
 ἄστν μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νησάσθω
 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί,
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἑξήκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν. 140
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκόν, οὐ' θάρ' ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλόγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θύγατρεις ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίχη καὶ Ἰφιάνασσα· 145
 τάων ἦν κ' ἐθέλησι, φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ' πώ τις εἴη ἐπέδωκε θυγατρὶ.
 ἔπτὰ δέ οἱ δώσω εὐναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν 150
 Φηράς τε ζαθέας ἠδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον
 καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἔγγυς ἀλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες, πολυβοῦται,
 οἳ κέ ἐ δωτίνησι θεὸν ὧς τιμήσουσιν, 155
 καὶ οἳ ὑπὸ σκίπτρῳ λιπαράς τελέουσι θέμιστας.

- 9 ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 διηθήτω. Ἄϊδης τοι ἀμείλιχος ἦδ' ἀδάμαστος·
 τοῦνεκα καί τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων.
- 160 καί μοι ὑποστήτω, ὅσπον βασιλεύτερός εἰμι,
 ἦδ' ὅσπον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.“
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „Ἄτρεϊδῆ κύνιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστα διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
- 165 ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κέ τάχιστα
 ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
 εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἀν' ἐγὼν ἐπιόψομαι· οἳ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα, Δίφιλος, ἠγησάσθω,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ Δίος Ὀδυσσεύς·
- 170 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἄμ' ἐπέσθων.
 φέρετε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαι τε κέλεσθε,
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἶ κ' ἔλεψῃ.“
 Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον ἔειπεν.
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
- 175 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἐπιόν θ', ὅσον ἦθελε θυμός,
 ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ,
- 180 δεινδύλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα,
 πειρᾶν, ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεῖωνα.
 Τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ
 ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
- 185 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην·
 τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ
 καλῇ, δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, αἶειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
- 190 Πάριος κλος δὲ οἳ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ,
 δέγμενος Αἰακίδαην, ὅποτε λήξειεν αἰείδων.
 τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἠγεῖτο δὲ Δίος Ὀδυσσεύς,

στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς 9
 αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπῶν ἔδος, ἔνθα θάασεν.
 ὣς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη. 195
 τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον. ἦ τι μάλα χρεώ,
 οἱ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοὶ ἔστον.“
 Ὡς ἄρα φωνήσας προτέρῳ ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν. 200
 αἴψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα·
 „μειζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου υἱέ, καθίστα,
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνον ἐκάστη·
 οἱ γὰρ φίλτατοὶ ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.“
 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέιθεθ' ἑταίρῳ. 205
 αὐτὰρ ὁ γε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς ἀγῆ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηξ' ὄϊος καὶ πίονος αἰγός,
 ἐν δὲ συδὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῆ.
 τῷ δ' ἔχεν Ἀυτομέδων, τάμινεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν, 210
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακίην στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσεν,
 πάσσε δ' ἄλῶς θείοιο, κρατευτῶν ἐπαίειρας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπτησε καὶ εἰν ἔλεοῖσιν ἔχευεν, 215
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἵξεν Ὀδυσσεῆος θείοιο
 τοίχου τοῦ ἑτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
 Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 220
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκ' Ἀχιλῆα·
 „χαῖρ', Ἀχιλεῦ. δαιτὸς μὲν ἔϊσης οὐκ ἐπιδευεῖς 225
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'. ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,

- 9 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες
 230 δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαιωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι
 νῆας εὐσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσειαι ἀλκήν.
 ἔγγυς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν
 235 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
 ἀστράπτει. Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμειάων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διί, οὐδέ τι τίει
 ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δέ ἐ λύσσα δέδυκεν.
 240 ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἧῶ διᾶν·
 στεῦνται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα
 αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηώσειν παρὰ τῆσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλὰς
 245 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη
 φθίσθαι ἐν Τροίῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ υἷας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 αὐτῷ σοὶ μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
 250 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρεῖν. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φράζεν, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε πατήρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἦματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνωνι πέμπεν·
 ,τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 255 δώσονσ', αἶψ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
 ἴσχειν ἐν σιτήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες·
 ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 260 παῦε', ἕα δὲ χόλον θυμαλγέα. σοὶ δ' Ἀγαμέμνωνι
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλίξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ, σὺ μὲν μεν ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω,
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 ἔλυ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,

αἰθωνας δὲ λέβητας ἔεικοσι, δώδεκα δ' ἵππους 9
 πηγούς, ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο. 266
 οὐ κεν ἀλγίος εἶη ἀνήρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
 οὐδὲ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσοι Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας, 270
 Λεσβίδας, ἄς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἱ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἦν τότ' ἀπηύρα,
 κούρη Βρισηῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμείται
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι, 275
 ἢ θέμις ἐστίν, ἀναξ, ἢτ' ἀνδρῶν ἢτε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 ἄστν μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
 εἰσελθών, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί, 280
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἔεικοσιν αὐτὸς ἔλῃσθαι,
 αἱ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιϊκόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλήῃ ἐνὶ πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσι θυγατρεις ἐνὶ μεγάρω εὐπήκτω,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιδάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλησθα, φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὐτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσσοι οὐ πώ τις ἐῖν ἐπέδωκε θυγατρί. 290
 ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὐναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἰρὴν ποιήεσσαν
 Φηράς τε ζαθέας ἠδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον
 καλήν τ' Αἶπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἔγγυς ἀλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυβοῦται,
 οἱ κέ σε δωτήνησι θεὸν ὥς τιμήσουσιν,
 καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπῆχθετο κηρόφθι μᾶλλον, 300

9 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλείριε κατὰ στρατόν, οἷ σε θεὸν ὧς
 τίσους· ἧ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 πῦν γάρ χ' Ἐκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
 305 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον
 οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
 310 ἧ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὧς τετελεσμένον ἔσται,
 ὧς μὴ μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἄϊδαο πύλῃσιν,
 ὅς χ' ἔτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὧς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 315 οὐτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω
 οὐτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηϊοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμῆς αἰεὶ.
 ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
 ἐν δὲ ἱῆ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἦδὲ καὶ ἔσθλός·
 320 κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ἔοργῶς.
 οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 αἶεν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὧς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσιν
 μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἷ πέλει αὐτῇ,
 325 ὧς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀϋπνοὺς νύκτας ἴανον,
 ἧματα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνάμενος ὄρων ἔνεκα σφετεράων.
 δῶδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 330 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἔσθλὰ
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῆσιν
 δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν·
 335 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
 εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων

τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν 9
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἢ οὐκ Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο;
 ἢ μῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὡς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτητὴν περ ἑοῦσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησεν,
 μὴ μεν πειράτω εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει· 345
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
 ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρεΐαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὡς δύναται σθένος Ἐκτορος ἀνδροφρόνιο
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τεύχεος ὀρνύμεν Ἐκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν·
 ἐνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μεν ἔκφυγεν ὄρμῃν. 355
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἐκτορι δίω,
 αὐρίον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νηήσας εὖ νῆας, ἐπὶν ἄλαδε προερεύσσω,
 ὄψεαι, ἢν ἐθέλησθαι καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἦρι μάλ' Ἑλλησποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἦματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρριον·
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν 365
 ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους πολίων τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
 αὐτὶς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
 ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζονται Ἀχαιοί, 370
 εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν
 αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος. οὐδ' ἂν ἔμοιγε

- 9 *τετλατη κύνεός περ ἔων εἰς ὧπα ἰδέσθαι.*
 οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον·
 375 *ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν. οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις*
ἕξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλις δέ οἱ. ἀλλὰ ἔκηλος
ἔρρετώ· ἐκ γὰρ εὖ φρένας εἴλετο μητιέτα Ζεὺς.
ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴση.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
 380 *ὅσσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο,*
οὐδ' ὅσ' ἔς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
Αἴγυπτιας, ὅφι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
αἴθ' ἑκατόμυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάστας
ἀνέρες ἕξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 385 *οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,*
οὐδέ κεν ὡς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,
πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λῶβην.
κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
οὐδ' εἰ χρυσεῖη Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 390 *ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι·*
οὐδέ μιν ὡς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
ὅστις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
ἦν γὰρ δὴ με σώσει θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἴκωμαι,
Πηλεὺς θῆν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσεται αὐτός.
 395 *πολλαὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἂν Ἑλλάδα τε Φθίην τε,*
κοῦραι ἀριστήων, οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται·
τάων ἦν κ' ἐθέλωμι, φίλην ποιίσομ' ἄκοιτιν.
ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ
γῆμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἵκυϊαν ἄκοιτιν,
 400 *κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεὺς.*
οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασὶν
Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὐναιόμενον πτολίεθρον,
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,
οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔεργει,
 405 *Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνὶ πειρηέσση.*
ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λειστήη

οὐδ' ἔλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων. 9
 μήτηρ γάρ τέ μέ φησι θεά, θέτις ἀργυρόπεζα, 410
 διχθαδίας Κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὤλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἴκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν 415
 [ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχέη].
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκνωρ
 Ἴλιου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί. 420
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε — τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων —,
 ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἢ κέ σφιν νῆας τε σόω καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοιμή, 425
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομνησίσαντος.
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὐρίον, ἦν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω.“
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ 430
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατεριῶς ἀπέειπεν.
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ ἀναπρήσας· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 „εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φραΐδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 βάλ्लεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θεῶσιν 435
 πῦρ ἐθέλεις αἰδέηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
 οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 νήπιον, οὐ πω εἰδόθ' ὁμοῖου πολέμοιο 440
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
 τοῦνεκά με προέηκε, διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι προηκτῆρά τε ἔργων.
 ὣς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι

9 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταῖη θεὸς αὐτὸς
 446 γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἠβρόντα,
 οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
 450 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
 μητέρ' ἐμήν. ἦ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
 τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἰσθεῖς
 πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέλευετ' Ἐρινῶς,
 455 μὴ ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφρέσσεσθαι φίλον υἷον
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὄξει χαλκῷ·
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 460 δῆμον θῆκε φάτιν καὶ ὄνειδεα πόλλ' ἀνθρώπων,
 ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
 πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἰόντες
 465 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτουν ἐν μεγάροισιν,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφραίστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 470 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαον·
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερχέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἔρεβεννή,
 475 καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκνῶς ἀραρνίας
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς
 ῥεῖα, λαθῶν φύλακὰς τ' ἄνδρας δμῳάς τε γυναῖκας.
 φεῦγον ἔπειτ' ἀπάγευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μῆλων,
 480 ἐς Πηλῆα ἄναχθ'. ὁ δέ με πρόσφρων ὑπέδεκτο,

καί με φίλησ', ὡς εἶ τε πατήρ ὄν παῖδα φιλήσῃ
 9
 μῦνον, τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
 καί μ' ἀφνειὸν ἔθηγε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἔσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων.
 καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 485
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλῳ
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχῶν.
 πολλὰκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
 490
 οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
 ὡς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης.
 495
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν
 λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἀνθρώποιοι
 500
 λίσσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῆῃ καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γάρ τε Διταὶ εἰσι, Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 χωλαὶ τε ῥυσαὶ τε παραβλῶπές τ' ὄφθαλμῶ,
 αἶ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιούσαι.
 ἢ δ' Ἄτη σφεναρή τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας
 505
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἶ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὃς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὠνήσαν καὶ τ' ἔκλυον εὐχομένοιο·
 ὃς δὲ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπη,
 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιούσαι
 τῷ Ἄτην ἄμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεσθαι
 τιμὴν, ἥτ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι
 515
 Ἄτρείδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,

- 9 οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὄπισθεν ὑπέστη,
- 520 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκόν, οἵτε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσητὸν κελωῶσθαι.
 οὔτω καὶ τῶν πρόσθεν ἔπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
- 525 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι·
 δωρητοί τε πέλοντο παράρρητοί τ' ἐπέεσσιν.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔ τι νέον γε,
 ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.
 Κουρητῆς τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
- 530 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον,
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἔρανης,
 Κουρητῆς δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηϊ.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσεν,
 χωσαμένη, ὅ οἱ οὔ τι θαλύσια γοννῶ ἀλωῆς
- 535 Οἰνεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἑκατόμβας,
 οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο.
 ἢ λάθει' ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἢ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα
 ὤρσεν ἔπι χλούνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοτα,
- 540 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνήος ἀλωήν·
 πολλὰ δ' ὅ γε προθέλυμα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῆσιν ῥίξῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μῆλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνήος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολλῶν θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
- 545 καὶ κύνας· οὐ μὲν γὰρ κ' ἰθάμη παύροισι βροτοῖσιν·
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἢ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτήν,
 ἀμφὶ σὺς κεφαλήν καὶ δέρματι λαγνήεντι,
 Κουρητίων τε μεσηγὺν καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
- 550 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηϊφίλος πολέμιζεν,
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδ' ἐδύνατο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἑόντες·

ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων 9
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χῳόμενος κῆρ 555
 κεῖτο παρὰ μνηστῆ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνήνης
 Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε, καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης. 560
 τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυνόην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ Ἀλκυνόος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαί', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 τῇ ὁ γε παρατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσων, 565
 ἐξ ἄρεων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσιν
 πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοῖα
 κικλήσκουσ' Αἴδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
 πρόχην καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδί δόμην θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἐρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει
 πύργων βαλλομένων. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον.
 ὀππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἔρανηῆς,
 ἔνθα μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἦμισυ οἰνοπέδοιο,
 ἦμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580
 πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεύς,
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηρεφῆος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γοννούμενος υἱόν·
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἔλλισσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναινετο. πολλὰ δ' ἔταῖροι, 585
 οἳ οἳ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων

- 9 βαῖνον Κουρῆτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστν.
 590 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον εὐζωνος παράκοιτις
 λίσσει' ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστν ἀλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 595 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα,
 βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἐντὲ' ἐδύσετο παμφανόωντα.
 ὡς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ
 εἴξας ἢ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσαν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἦμυνε καὶ αὐτως.
 600 ἀλλὰ σὺ μὴ μοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων
 ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
 νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώρων
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί.
 εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύης,
 605 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσειαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Φοῖνιξ, ἄττα γεραῖέ, διοτρεφεές, οὐ τί με ταύτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴση,
 ἢ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὃ κ' αὐτιμῆ
 610 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 μὴ μοι σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀχεύων,
 Ἀτρεΐδῃ ἠρωῖ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
 τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
 615 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅς κ' ἐμὲ κήδη.
 ἴσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἦμισυ μείρεο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελεύουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 φρασσόμεθ', ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἢ κε μένωμεν.“
 620 Ἥ, καὶ Πατρόκλῳ ὃ γ' ἐπ' ὀφρούσι νεῦσε σιωπῇ
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
 ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
 ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 „διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτῇ 9
 τῆδέ γ' ὄδῳ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα 626
 χρῆ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἔοντα,
 οἳ που νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν,
 σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων 630
 τῆς, ἧ μιν παρὰ νηυσὶν ἔτιομεν ἕξοχον ἄλλων,
 νηλῆς. καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φρονῆος
 ποιῆν ἧ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας,
 τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 635
 ποιῆν δεξαμένον. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακόν τε
 θυμόν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
 οἴης. νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἕξοχ' ἀρίστας,
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι. σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμόν,
 αἶδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἶμεν 640
 πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἕξοχον ἄλλων
 κῆδιστοὶ τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσοι Ἀχαιοί.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
 „Αἴαν διογενὲς Τελαμῶνιε, κοίρανε λαῶν,
 πάντα τί μοι κατὰ θυμόν ξείσαο μνηθήσασθαι· 645
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλω, ὅππότε' ἐκείνων
 μνήσομαι, ὡς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
 Ἄτρεϊδης, ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἵματόεντος, 650
 πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτεινόντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
 ἀμφὶ δέ τοι τῆ ἔμῃ κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 Ἐκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σήσασθαι οἴω.“ 655
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δὲ ἕκαστος ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῆσι κέλευσεν
 Φοῖνικι στορέσαι πνικινὸν λέχος ὅτι τάχιστα.
 αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος, ὡς ἐκέλευσεν, 660

- ¶ κώεά τε ῥῆγός τε λινιοί τε λεπτόν ἄωτον.
 ἐνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ ἦώ δι' ἄν' ἔμιμνεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὐδε μυχῶ κλισίης εὐπήκτου·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,
 665 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρης.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφις ἐϋζωνος, τὴν οἱ πόρε διος Ἀχιλλεὺς
 Σκύρον ἐλὼν αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίησιν ἐν Ἀτρείδαιο γέγοντο,
 670 τοὺς μὲν ἄρα χρυσεοῖσι κυπέλλοις νῆες Ἀχαιῶν
 δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἔκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἣ ῥ' ἐθέλει νήεσσι ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ,
 675 ἣ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;“
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „Ἀτρείδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κεινός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μάλλον
 πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναινεται ἠδὲ σὰ δῶρα.
 680 αὐτὸν σὲ φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν,
 ὅππως κεν νῆάς τε σόφως καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἠπειλήσεν ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 νῆας εὐσσέλμους ἅλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
 685 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆετε τέκμωρ
 Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐὴν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 ὣς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οὔδε τὰδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
 690 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὣς γὰρ ἀνώγει,
 ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὐρίον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τι μιν ἄξει.“
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 [μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν].
 695 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν·
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

„Άτρείδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
 μηδ' ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηροίησιν ἐνῆκας.
 ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν εἶασομεν, ἣ κεν ἴησιν
 ἦ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅππότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγη καὶ θεὸς ὄρησῃ.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
 σίτου καὶ οἴνιοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῆ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 ὑτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.“
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες,
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
 ἐνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νησὶν ἀριστιῆες Παναχαιῶν
 εὐδον παννύχιοι, μαλακῶν δεδμημένοι ὕπνῳ·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπη πόσις Ἑρῆς ἠῦκόμοιο,
 τεύχιον ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ ἐχάλαζαν
 ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 ἢ ἐποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πενκεδανοῖο,
 ὡς πυκὶν' ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
 νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δὲ οἱ φρένες ἐντός.
 ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειεν,
 θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
 αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὀμαδὸν τ' ἀνθρώπων·
 αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προφελύμνους ἔλκετο χαίτας
 ὑψόθ' ἐόντι Διὶ, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
 ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 Νέστορ' ἐπι πρῶτον Νηληϊὸν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,

- 10 εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
 20 ἦτις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
 ὄρθωθεῖς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφροῖνον ἔεσσατο δέρμα λέοντος
 αἰθωνος, μέγαλοιο, ποδηγεζέες, εἴλετο δ' ἔγχος.
- 25 Ὡς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐρίζανε, μὴ τι πάθοιεν
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὕγρην
 ἦλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλή μὲν πρῶτα μετάρφρενον εὐρὸν κάλυψεν
- 30 ποικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλήφριν αἰέρας
 θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὄν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦρασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δῆμιρ.
 τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
- 35 νῆϊ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπάσιος γένει' ἔλθῶν.
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „τίφθ' οὕτως, ἦθεῖε, κορύσσειαι; ἢ τιν' ἑταίρων
 ὄτρυνέεις Τρῶεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
- 40 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθῶν
 νύκτα δι' ἀμβροσίην. μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφεὺς ὦ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἦτις κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσει
- 45 Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρενῆν.
 Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρενά θῆχ' ἱεροῖσιν·
 οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλονον ἀυδήσαντος,
 ἄνδρ' ἓνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἥματι μητίσασθαι,
 ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε δίφιλος υἱᾶς Ἀχαιῶν,
- 50 αὐτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο.
 [ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φρημὶ μελησέμεν Ἀργεῖοισιν
 δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσαι' Ἀχαιοῦς.]
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον
 ῥήμφρα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον

εἶμι, καὶ ὄτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλησιν 10
 ἔλθειν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἢδ' ἐπιτεῖλαι. 56
 κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοῖατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἴδομενεὺς ὀπίων
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60
 „πῶς γὰρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κελεύεις;
 αὖθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
 ἢ ἐθέω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτεῖλω;“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „αὖθι μένειν, μὴ πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοισιν 65
 ἐρχομένῳ· πολλὰ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ', ἣ κεν ἦσθα, καὶ ἐργήγορθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα. ὣδὲ πον ἄμμιν 70
 Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.“

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεόν, εὖ ἐπιτείλας,
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν.
 τὸν δ' εὖρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 εὖνῃ ἐνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο, 75
 ἄσπις καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.

πὰρ δὲ ζωστήρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραῖος
 ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
 λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γῆραϊ λυγρῷ.
 ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαιέρας, 80
 Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·

„τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἷος
 νύκτα δι' ὀρφναίνῃ, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἢ ἐτιν' οὐρήων διζήμενος ἢ τιν' ἐταίρων;]

φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;“ 85

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῶδος Ἀχαιῶν,
 γνώσεαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὃ κ' αὐτμῇ
 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 90

- 10 πλάζομαι ὦδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
 ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
 95 στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φραϊδίμα γυῖα.
 ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
 δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
 μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνῳ
 κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
 100 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἶαται· οὐδέ τι ἴδμεν,
 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα μενοιήσωσι μάχεσθαι.“

- Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 „Ἄτρείδῃ κίδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 οὐ' θῆν' Ἐκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
 105 ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω
 κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
 ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἔφομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἦμὲν Τυδείδην δουρικλυτὸν ἦδ' Ὀδυσῆα
 110 ἦδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν.
 ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
 ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενεῖα ἀνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἐκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 ἀλλὰ φίλον περ ἔόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 115 νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσῃαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
 ὡς εὔδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
 λισσόμενος· χρεῖώ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.“

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 120 „ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα·
 πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
 οὐτ' ὄκνη εἰκὼν οὐτ' ἀφραδίησι νόοιο,
 ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὀρμῆν.
 νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρευτο καὶ μοι ἐπέστη.
 125 τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι, οὓς σὺ μεταλλάξ.
 ἀλλ' ἴομεν· κεινοὺς δὲ κίχησόμεθα πρὸ πυλάων

ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέθεσθαι.“ 10

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „οὕτως οὐ τίς οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνη καὶ ἀνώγη.“ 130

Ὡς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ σιθήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φροινιόεσσαν,
 διπλῆν, ἑκταδῆν, οὐλή δ' ἐπενήνοθε λάχνη.

εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῶ,
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων. 135

πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 φθρεγξάμενος. τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 ἐκ δ' ἤλθε κλισίης, καὶ σφραεὶς πρὸς μῦθον εἶπεν· 140

„τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἴοι ἀλᾶσθε
 νόκτα δι' ἀμβροσίην; ὅτι δὴ χρειῶν τόσον ἵκει;“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς. 145
 ἀλλ' ἔπε', ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὄντ' ἐπέοικεν
 βουλὰς βουλευεῖν, ἢ φρευγέμεν ἢ ἐμάχεσθαι.“

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ κλισίηνδε κίων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.

βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα. τὸν δ' ἐκίχανον 150
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εὖδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν

ἔρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρας ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ' ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὁ γ' ἦρως

εὖδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοῶν ἀγραύλοιο, 155
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπητος τετάνυστο φραεινός.

τὸν παρστάς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 λάξ ποδὶ κινήσας, ὠτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἀντην·

„ἔγρεο, Τυδέος υἱέ. τί πάννουχον ὕπνον ἄωτεις;
 οὐκ αἶεις, ὡς Τρωῆες ἐπὶ Θρωσμηῶν πεδίοιο 160

εἶαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;“

Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν,

- 10 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „σχέτλιός ἐσσι, γεραῖέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις.
 165 οὐ νῦν καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι νῆες Ἀχαιῶν,
 οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων
 πάντῃ ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραῖέ.“
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 170 εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ
 καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖω βεβίηκεν Ἀχαιοὺς·
 νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
 ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἢ ἐβιῶναι.
 175 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱὸν
 ἄνστησον — σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος —, εἴ μ' ἐλαίρεις.“
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἀμφ' ὁμοίῳ ἐέσσατο δέσμα λεόντος
 αἰθωνος, μέγαλοιο, ποδηγεζές, εἴλετο δ' ἔγχος.
 βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἤρωσ.
 180 Οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 οὐδὲ μὲν εὔδοντας φυλάκων ἠγήτορας εἶρον,
 ἀλλ' ἐργηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἴατο πάντες.
 ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
 θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅστε καθ' ὕλην
 185 ἔρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ἐπ' αὐτῆ
 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν· ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
 ὡς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροισιν ὄλώλει
 νύκτα φυλασσομένοισι κακῆν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
 τετράραθ', ὀππότε ἐπὶ Τρώων αἴοιεν ἰόντων.
 190 τοὺς δ' ὁ γέρον γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ
 [καὶ σφραγὸς φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]·
 „οὔτις νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τι' ὕπνος
 αἰρεῖίτω, μὴ χάσμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.“
 Ὡς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 195 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλῆν.
 τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦῖσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεσον συμμητιάσθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὄρουκτῆν ἐδριόωντο

ἐν καθαροῦ, ὅθι δὴ νεκύων διεφραίνετο χῶρος 10
 πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπει ἄβριμος Ἐκτωρ 200
 ὄλλυς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.
 ἔνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφραυσκον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 „ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐῷ αὐτοῦ
 θυμῷ τολμηέντι μετὰ Τρωῶας μεγαθύμους 205
 ἔλθεῖν; εἴ τινά που δηῖων ἔλοι ἔσχατόωντα,
 ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσι, ἢ μεμάασιν
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλινδε 210
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.
 ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς. μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἶη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσειται ἐσθλή·
 ὅσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατεύουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὄϊν δώσουσι μέλαιναν, 215
 θῆλυν, ὑπόρρηνον. τῆ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνησι παρέσται.“
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ 220
 ἀνδρῶν δυσμενέων δύναι στρατὸν ἐγγὺς ἑόντων,
 Τρωῶν. ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ ἄμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
 σὺν τε δὴ ἔρχομένω, καὶ τε πρὸ δ τοῦ ἐνόησεν,
 ὅπως κέρδος ἔη· μῦθος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ, 225
 ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.“
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔθελον Διομήδει πολλοὶ ἔπεσθαι.
 ἠθέλετ' Ἀϊάντε δὴ δὴ, θεράποντες Ἄρης,
 ἠθέλε Μηριόνης, μάλα δ' ἠθέλε Νέστορος υἱός,
 ἠθέλε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 230
 ἠθέλε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὅμιλον
 Τρωῶν· αἰεὶ γὰρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „Τυδείδη Διομήδης, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

- 10 τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσειαι, ὃν κ' ἐθέλησθα,
 236 φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
 μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἄρειω
 καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρόν' ὀπάσσειαι αἰδοῦ εἰκων,
 ἐς γενεὴν ὀρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.“
- 240 Ὡς ἔφατ', ἔδδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θελοῖο λαθοίμην,
 οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 245 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη.
 τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
 ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περιόιδε νοῆσαι.“
- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „Τυδείδη, μήτ' ἄρ' με μάλ' αἶνεε μήτε τι νεῖκει·
 250 εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ' ἀνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
 ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρῶχηκεν δὲ πλέων νύξ'
 τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.“
- Ὡς εἰπόνθ' ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
- 255 Τυδείδη μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 φάσγανον ἄμφηκες — τὸ δ' ἐὸν παρὰ νηὶ λέλειπτο --
 καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλήφιν ἔθηκεν
 ταυρεῖην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἣτε καταἰτυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηνῶν.
- 260 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἠδὲ φρατέτρην
 καὶ ξίφος, ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλήφιν ἔθηκεν
 ῥινόυ ποιητήν· πολέσιν δ' ἐντοσθεν ἱμάσιν
 ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοτος ὕος θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
 265 εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
 τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλει' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιορήσας,
 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε ξεινήτιον εἶναι,
 270 αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ἧ̃ παιδὶ φορῆναι.

δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιπεθεῖσα. 10

Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν ὄπλοισιν ἐνι δεινοῖσιν ἐδύτην,
βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἔρωδιὸν ἐγγυὸς ὁδοῖο

Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν 275

νύκτα δι' ὄρηναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.

χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη·
„κλῦθί μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἦτε μοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
κινύμενος. νῦν αὖτε μάλιστά με φῖλαι, Ἀθήνη,
δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐυκλείας ἀφικέσθαι,
ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὅ κε Τρώεσσι μελήσει.“

Δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
„κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἄτρυτώνη.
σπεῖό μοι, ὡς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδείδι δῖω 285

ἔς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει.

τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμειοῖσιν

κεῖσ'· ἀτὰρ ἄψ' ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα
σὺν σοί, δῖα θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. 290

ὡς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο καὶ με φύλασσε.

σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
ἀδμήτην, ἣν οὐ πω ὑπὸ ζυγὸν ἦγαγεν ἀνὴρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.“

Ὡς ἔφραν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295

οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,

βάν ῥ' ἴμεν ὥστε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
ἄμ φόνον, ἂν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρωῶας ἀγήνορας εἶασ' Ἐκτωρ
εὐθεῖν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300

ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·

τοὺς ὅ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν·

„τίς κέν μοι τότε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν

δώρω ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δὲ οἱ ἄρκιος ἔσται·

δώσω γὰρ δῖφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους, 305

οἱ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,

- 10 ὅστις τε τλαίῃ, οἷ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
 ἢ φησὶν φησὶν νῆες θοαί, ὡς τὸ πάρος περ,
 310 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσι, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηνότες αἰνῶ.“
 Ὡς ἔραθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀγὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλιον Εὐμήδεος υἱός,
 315 κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος,
 ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἦν κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 αὐτὰρ ὁ μῦθος ἦν μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
 ὃς ἔα τότε Τρῳσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν·
 „Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 320 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι.
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὄμοσον
 ἢ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποιζιλα χαλκῷ
 δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα.
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης·
 325 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι
 νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι πού μελλουσιν ἄριστοι
 βουλὰς βουλεύειν, ἢ φρενέμεν ἢ μάχεσθαι.“
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ ὄμοσεν·
 „ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐργιδουπος πόσις Ἥρης,
 330 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
 Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαΐεσθαι.“
 Ὡς φάτο καὶ ῥ' ἐπίτοκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυεν.
 αὐτίκα δ' ἀμφ' ὄμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
 ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 335 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄζοντα,
 βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἐμελλεν
 ἐλθὼν ἔκ νηῶν ἄψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποισεῖν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
 βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσίοντα
 340 διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 „οὗτός τις, Διομήδης, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐκ οἶδ', ἢ νῆεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρῃσιν,

- ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων. 10
 ἀλλ' ἐωμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345
 καρπαλίμως. εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,
 αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιειλεῖν
 ἔγχει ἐπαΐσσων, μὴ πως προτὶ ἄστν ἀλύξη.“
 Ὡς ἄρα φωνήσαντε παρῆξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
 κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν. 350
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην, ὅσσον τ' ἐπὶ οὔρα πέλονται
 ἡμιόνων — αἱ γάρ τε βοῶν προφρερέστεραὶ εἰσιν
 ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον —,
 τῷ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.
 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους 355
 ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἔκτορος ὀτρύναντος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,
 γνῶ ῥ' ἄνδρας δηῖτους, λαυπηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
 φευγέμεναι· τοὶ δ' αἴψα διώκειν ὀρμήθησαν.
 ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δῦω κύνε, εἰδότε θήρης, 360
 ἢ κεμάδ' ἢ ἐλαγὸν ἐπείγεται ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δὲ τε προθήησι μεμηκῶς,
 ὡς τὸν Τυδείδης ἦδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 λαοῦ ἀποτιμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσιν 365
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδείδῃ, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „ἦέ μὲν, ἦέ σε δουρὶ κινήσομαι· οὐδέ σέ φημι 370
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.“
 Ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός.
 δεξιτερόν δ' ὑπὲρ ὦμον εὔξον δουρὸς ἀκωκῆ
 ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὁ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
 βαμβαίνων — ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων — 375
 χλωρὸς ὑπαὶ δείους. τῷ δ' ἀσθμαίνοντε κινήτην,
 χειρῶν δ' ἀψάσθην. ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ἠΰδα·
 „ζωργεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον

10 χαλκός τε χρυσός τε πολύμητός τε σίδηρος,
 380 τῶν κ' ἔμμιν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 385 πῆ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται οἶος
 νύκτα δι' ὄρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἢ τινα συλήσων νεκῶν κατατεθνηῶτων;]

ἢ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἔπι γλαφυράς; ἢ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν;“
 390 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων· ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·

„πολλῆσιν μ' ἄτησι παρέκ νόον ἤγαγεν Ἐκτωρ,
 ὅς μοι Πηλεϊωνος ἀγανοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,
 ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 395 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι,
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαί, ὡς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἦδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.“

400 Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ἢ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμὸς,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἦδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.

405 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 ποῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;“
 [ἄσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν

410 αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ ἐπὶ πόλινδε
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.]

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως κατάλεξω.
 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουλευφόροι εἰσὶν,

βουλὰς βουλεύει θεῖον παρὰ σήματι Ἴλου, 10
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἴρειαί, ἤρωσ, 416
 οὐ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐγρηγόρθασι φυλασσέμεναί τε κέλονται
 ἀλλήλοις. ἀτὰρ αὐτε πολύκλητοι ἐπίκουροι 420
 εὐδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
 οὐ γὰρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶαται οὐδὲ γυναῖκες.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μειμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 εὐδουσ', ἢ ἀπάνευθε; δειπέ μοι, ὄφρα δαείω.“ 425

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 „τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλῳς Κᾶρες καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες διοί τε Πελασγοί,
 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι 430
 καὶ Φρύγες ἵππόμαχοι καὶ Μήονες ἵπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τῆ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;

εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
 Θρηϊκὲς οἶδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων,
 ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, πάϊς Ἴλιονῆος. 435

τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θελεῖν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 ἄρμα δέ οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἴσκηται.

τεύχεα δὲ χρύσεια, πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐ τι καταθνητοῖσιν ἔοικεν 440
 ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἦέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόφθι νηλεῖ δεσμῶ,
 ὄφρα κεν ἔλθῃτον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
 ἦέ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦέ καὶ οὐκί.“ 445

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „μὴ δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῶ,
 ἔσθλά περ ἀγγελίας, ἐπεὶ ἴκεο χειρὰς ἐς ἀμάς.
 εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἦέ μεθῶμεν,
 ἦ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 450

10 ἢ ἐ διοπτεύσων ἢ ἔναντιβιον πολεμιζῶν·
εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμῆϊς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν·“

Ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενεῖου χειρὶ παχεῖη
455 αἰψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσεν
φασγάνῳ αἰξῆς, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλήφιν ἔλοντο,
καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·

460 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίη ληϊτίδι δῖος Ὀδυσσεὺς
ὑπόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα·
„χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'. ἀλλὰ καὶ αὐτὶς
πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς·“

465 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑπόσ' αἰερας
θῆκεν ἀνὰ μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
συμμάρψας δόνακας μυρικής τ' ἔριθελῆας ὄζους,
μὴ λάθοι αὐτὶς ἰόντε θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν.
τὼ δὲ βάτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα,

470 αἷψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον ἰόντες.
οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέλλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.

Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὖδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
475 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο.

τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδει δεῖξεν·
„οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
οὓς νῶϊν πίφανσκε Δόλων, ὃν ἐπέφρομεν ἡμεῖς.

ἀλλ' ἄγε δῆ, πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χροῖ
480 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λύ' ἵππους·
ἢ ἐ σὺ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι·“

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
πτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρουτ' αἰεκῆς
ἄορι φεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἷματι γαῖα.

485 ὡς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθῶν,
αἶγεσιν ἢ ὄϊεσσι, κακὰ ἱρρονέων ἔνοροῦση,

ὥς μὲν Θρηϊκᾶς ἄνδρας ἐπῄχετο Τυδέος υἱός, 10
 ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὄντινα Τυδείδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκεν, 490
 τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ρεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομοεῖοιτο θυμῷ
 νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κινήσατο Τυδέος υἱός,
 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα 495
 ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλήφιν ἐπέστη
 [τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης].
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι, καὶ ἐξήλανεν ὄμιλον
 τόξῳ ἐπιπλήσσω, ἐπεὶ οὐ μάλιστα φραινήν 500
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι.
 ῥοίξῃσεν δ' ἄρα πιφάυσκων Διομήδεϊ δίφω.
 αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅτι κύντατον ἔρδοι,
 ἢ ὁ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 ῥυμοῦ ἐξερῦοι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰείρας, 505
 ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηγκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 ἕως ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
 „νόστου δὴ μῆσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 νῆας ἐπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς, 510
 μὴ πού τις καὶ Τρωῶας ἐγείρησιν θεὸς ἄλλος.“
 ὧς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεῶς ὅπα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο. κόπτε δ' Ὀδυσσεὺς
 τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515
 ὥς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·
 τῇ κοτέων Τρωῶν κατεδύσετο πουλὴν ὄμιλον,
 ὥρσεν δὲ Θρηγκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα,
 Ῥήσου ἀνεισιὸν ἐσθλόν. ὁ δ' ἐξ ὑπνου ἀνορούσας,
 ὥς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι, 520
 ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέησι φρονῆσιν,
 ὄμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμησεν ἑταῖρον.

- 10 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετον ὦρτο κυδοιμὸς
 θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέγμερα ἔργα,
 525 ὅσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὄθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔπταν,
 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυσσε διίφιλος ὠκέας ἵππους,
 Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἕναρα βροτόεντα
 ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει, ἐπεβήσετο δ' ἵππων.
 530 μᾶστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθη
 [νῆας ἐπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ].
 Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε, φώνησέν τε·
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἔρέω; κέλεται δέ με θυμός.
 535 ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐάτα βάλλει.
 αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
 ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἔλασαίατο μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' αἰνῶς δεῖδοικα μετὰ φρεσὶ, μὴ τι πάθωσιν
 Ἀργείων ὄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.“
 540 Οὐ πω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
 καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
 δεξιῇ ἠσπάζοντο ἔπεσσι τε μελιχλοῖσιν.
 πρῶτος δ' ἔξερέεινε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 „εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 545 ὅπως τούσδ' ἵππους λάβητον· καταδύντες ὄμιλον
 Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
 αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἑοικότες ἠέλλιοι.
 αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσομαι, οὐδέ τί φημι
 μιμνᾶζειν παρὰ νησί, γέρον περ εὖν πολεμιστής·
 550 ἀλλ' οὐ πω τοίους ἵππους ἴδον οὐδ' ἐνόησα.
 ἀλλὰ τιν' ἔμμι δῖω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 555 „ὦ Νέστωρ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ῥεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἥε περ οἶδε,
 ἵππους δωρήσαιτ', ἐπειὴ πολὺν φέρτεροί εἰσιν.
 ἵπποι δ' οἶδε, γεραιέ, νεήλυδες, οἷς ἔρεεινεις,

Θρηϊκιοι· τὸν δὲ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης 10
 ἔκτανε, πὰρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους. 560
 τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἴλομεν ἐγγύθι νηῶν,
 τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρωῆς ἀγαυοί.“

Ὡς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
 καρχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί. 565
 οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδew κλισίην εὐτυκτον ἴκοντο,
 ἵππους μὲν κατέδησαν εὐτμήτοισιν ἱμάσιν
 φάτῃ ἐφ' ἱππεΐῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἔστασαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες,
 νηϊ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἕναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
 θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὄφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίαιτ' Ἀθήνη.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση
 ἐσβάντες, κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῆμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ, 575
 ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.
 τῶ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λιπ' ἑλαίῳ
 δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείου ἀφυσσόμενοι λείβον μελιηδέα οἶνον.

Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο Δ
 ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φῶς φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
 στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεῆος μεγακῆτεϊ νηϊ μελαίνῃ, 5
 ἣ ῥ' ἐν μεσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
 ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἶσας
 εἶρυσαν, ἠγορήη πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
 ἔνθα σιᾶσ' ἠῦσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
 ὄρνυθ', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβάλ' ἐκάστω
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
 [τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.]

- 11 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζῶνυσθαι ἄνωγεν
 16 Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο ῥώροπα χαλκόν.
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηζεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφρυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
 20 τὸν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι.
 πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
 τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κῦάνοιο,
 25 δῶδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο·
 κῦάνοιο δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρῆν
 τρεῖς ἐκάτερθε, ἴρισσιν ἑοικότες, ἄστε Κρονίων
 ἐν νέφει στήριξε τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
 30 χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
 ἀργύρεον, χρυσεοῖσιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα Θουῶριν,
 καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἑξήκοσι κασσιτέροιο
 35 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κῦάνοιο.
 τῆ δ' ἐπὶ μὲν Ἰοργῶ βλοσυρῶπις ἔστεφάνωτο
 δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμὸς τε φόβος τε.
 τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κῦάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
 40 τρεῖς ἀμφισιρραφές, ἐνὸς ἀνχένος ἐκπεφυυῖαι.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τετραφάληρον,
 Ἴπκουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῶ,
 ὄξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἶσω
 45 λάμπ'. ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.
 Ἦνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐπὶ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 Ἴππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 50 ῥῶοντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γένετ' ἠῶθι πρό.

φθάν δὲ μέγ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες, 11
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἤκεν ἑέρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλεν
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προΐαψεν. 55

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ Θρωσμηῶ πεδίοιο,
 Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
 Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὡς τίετο δήμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντηγορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα διον
 ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 60

Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσῃν.
 οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλίος ἀστήρ
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδν νέρεα σκίοεντα,
 ὡς Ἐκτωρ ὅτ' ἐμὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῶ 65
 λάμφ' ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιοχόιο.

Οἱ δ', ὡστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
 πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70
 δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μῶνόντ' ὄλοοιτο φόβοιο.

Ἰσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὡς
 θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι 75
 σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθείατο, ἧχι ἐκάστῳ
 δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμπιοιο.

[πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 οὐνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς 80
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδεϊ γαίῳν,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.]

Ἵφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πῦπτε δὲ λαός· 85
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνῆρ ὀπλίσσατο δεῖπνον

- 11 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἕμερος αἰρεῖ,
 90 τῆμος σφῆ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας,
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτόν, ἔπειτα δ' ἑταῖρον Οἰλῆα πλήξιππον.
 ἦτοι ὁ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔσθη·
 95 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὄξει δουρὶ
 νύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρου οἱ σκέθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἤλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 100 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιδύσε χιτῶνας·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἴσόν τε καὶ Ἄντιφρον ἔξεναρίζων,
 νῆε δὴ Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἶν ἐνὶ δίφρω ἕοντας. ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
 Ἄντιφρος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεὺς
 105 Ἰδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισιν,
 ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
 δὴ τότε γ' Ἄτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρὶ,
 Ἄντιφρον αὖ παρὰ οὓς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 110 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλά,
 γιννώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῆσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδης ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ρηϊδίως συνέαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
 115 ἔλθῶν εἰς εὐνὴν, ἀπαλόν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα·
 ἦ δ' εἴ πέρ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφιν
 χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἦιξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὀρμῆς·
 120 ὡς ἄρα τοῖς οὐ τις δύνατο χραισμηῆσαι ὄλεθρον
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβορτο.
 Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην,

νιέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα 11
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ, 125
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ξόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκίας ἵππους·
 ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἦνία σιγαλόεντα,
 τῷ δὲ κυκηθήτην. ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο λέων ὡς
 Ἄτρείδης. τὸ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναξέσθην· 130
 „ζῶργει, Ἀτρέος νιέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκηχτός τε σίδηρος,
 τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθουτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 135
 Ὡς τῷ γε κλαίοντε προσανδήτην βασιλῆα
 μελιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν·
 „εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος νιέες ἐστόν,
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, 140
 αὐθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιοὺς,
 νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λῶβην.“
 Ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε,
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στηθοῦς· ὁ δ' ὑπτίος οὔδει ἐρείσθη.
 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε· τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν, 145
 χεῖρας ἀπὸ ξίφει πλήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
 ὄλμον δ' ὡς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλου.
 τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ', ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῆ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη, 150
 ἱππῆες δ' ἱππῆας — ὑπὸ σφίσι δ' ὤρτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὤρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων —
 χαλκῷ δηϊόωντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπειτ', Ἀργείοισι κελεύων.
 ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰδηλὸν ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσει ὕλη· 155
 πάντη τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρηγῆ·
 ὡς ἄρ' ὑπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι πῦπτε κάρηνα

- 11 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 160 κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἠνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο, γύπεσσι πολὺ φίλτερος ἢ ἀλόχοισιν.
 Ἔκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἐκ τε κοιῆς
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ·
 165 Ἀτρείδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
 οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον κὰπ πεδίον, παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
 ἰέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγῶς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρείδης, λύθρω δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 170 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκοντο,
 ἐνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμον.
 οἱ δ' ἔτι κὰμ μέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὡς,
 ἄστε λέων ἐφρόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ
 πάσας· τῆ δέ τ' ἴῃ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 175 τῆς δ' ἐξ ἀνχέν' ἔαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.
 ὡς τοὺς Ἀτρείδης ἔρεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 [πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
 180 Ἀτρείδεω ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.]
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τεῖχος
 ἴξασθαι, τότε δὴ ῥα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῆσι καθέζετο πιδηέσσης,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
 185 Ἴριν δ' ὠτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·
 „βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἔκτορι μῦθον ἐνίσπες.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρᾳ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 190 μάρνασθαι δηῖοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμινην.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὐσσέλμους ἀφίζηται
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“

- Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις, 11
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱρήν. 196
 εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 ἔσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 ἀγγοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 „Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200
 Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρας Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνωχθεῖ
 μάρνασθαι δηϊοῖσι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην. 205
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκηαι
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφρας ἱερὸν ἔλθῃ.“
 Ἥ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 210
 Ἐκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη,
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215
 ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.
 Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν
 ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ κλειτῶν ἐπικούρων. 220
 Ἴριδάμας Ἀντηνορίδης, ἧῦς τε μέγας τε,
 ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβύλακι, μητέρι μήλων.
 Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθῶν ἑόντα
 μητροπάτωρ, ὃς τίχτε Θεανῶ καλλιπάρηρον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν·
 γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
 σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περγιώτῃ λίπε νῆας ἔϊσας,
 αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἐὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθει· 230

- 11 ὅς ῥα τότ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
 Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, Θώρηκος ἔνερθεν,
 235 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιθήσας·
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρω ἀντομένη μόλιβος ὡς ἐτράπετ' αἰχμῇ.
 καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἔκ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ὥστε λίς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 240 σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 ὡς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
 οἰκτρὸς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίης, ἧς οὐ τι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
 245 αἶγας ἑκατὸν καὶ ὄϊς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάρησεν,
 βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρεσβυγενῆς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἐ πένθος
 250 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτιο πεσόντος.
 στῆ δ' εὐρᾶξ σὺν δουρί, λαθὼν Ἀγαμέμνονα διον,
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.
 ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 255 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέλγηε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
 ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασιγνήτον καὶ ὄπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεὶ πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 260 οὕτησε ξυστιῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
 τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἐνθ' Ἀντήνορος νῆες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 πότμον ἀναπλήσαντες ἔδην δόμον Ἄϊδος εἶσω.
 Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 265 ἔγχεῖ τ' ἄορι τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
 ὄφρα οἱ αἰμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.

αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, παύσατο δ' αἷμα, 11
ὄξειαι δ' ὀδύνηι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.

ὡς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσαν ἔχη βέλος ὄξυ γυναικα,
δριμύ, τό τε προΐεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι, 270

Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
ὡς ὄξει' ὀδύνηι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.

ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλεν
νησὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
ἦῦσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς· 275

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἦδὲ μέδοντες,
ὑμεῖς μὲν νῦν νησὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
εἶασε Τρῶεσσι πανημέριον πολεμίζειν.“

᾿Ως ἔφαθ'· ἠνιόχος δ' ἵμασεν καλλιτριχῆς ἵππους 280
νῆας ἐπι γλαφυράς· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
ἄφρεον δὲ στήθεα, ραίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας· 285

„Τρωῆες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ Θούριδος ἀλκῆς.
οἴχετ' ἀνὴρ ὄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν
Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρῃσθε.“ 290

᾿Ως εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
ὡς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας

σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ συὶ καπρίῳ ἢ ἐλέοντι,
ὡς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρωῶας μεγαθύμους

Ἐκτωρ Πριαμίδης, βροτολογίῳ ἴσος Ἀρηϊ. 295

αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραεὶ ἴσος ἀέλλη,

ἦτε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.
Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν

Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300
Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Ἀυτόνοον καὶ Ὀπίτην
καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἦδ' Ἀγέλαον

- 11 Αἴσυμνόν τ' Ἰφρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.
 τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἠγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 305 πληθύν, ὡς ὁπότε νέφρα Ζέφυρος στυφελίξῃ
 ἀργεστᾶο Νότοιο, βαθεῖη λαίλαπι τύπτων·
 πολλὸν δὲ τρόφι κῆμα κυλινδεταί, ὑψόσε δ' ἄχνη
 σκιδναται ἕξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
 ὡς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.
 310 Ἐνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γέροντο,
 καὶ νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
 „Τυδείδη, τί παθόντε λελάσμεθα Θούριδος ἀλκῆς;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἴστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
 315 ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
 ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἢ ἐπερ ἡμῖν.“
 320 Ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' Ἰππων ὥσε χαμᾶζε,
 δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀντίθεον θεράποντα Μολλίονα τοῖο ἀνακτος.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
 τὼ δ' ἀν' ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω
 325 ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον·
 ὡς ὄλεκον Τρωῶας παλινορμένω. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἐκτορα δῖον.
 Ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστω,
 νῆε δὺν Μέροπος Περγωσίου, ὃς περὶ πάντων
 330 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκεν
 στελεχεῖν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τὼ δέ οἱ οὐ τι
 πειθέσθην· Κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλειτὸς Διομήδης
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδῶν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
 335 Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ἰπείροχον ἐξενάριξεν.
 Ἐνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
 ἕξ Ἴδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγαστιροφον οὔτασε δουρὶ

Παιονίδην ἦρωα κατ' ἰσχίον· οὐδὲ γὰρ ἵπποι
 ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 11
 340
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 θυνε διὰ προμάχων, εἰως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Ἐκτωρ δ' ὄξυν νόησε κατὰ στίχας, ὄρωτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης, 345
 αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἕοντα·
 „νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλινδεται, ὄβριμος Ἐκτωρ·
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλήφριν, 350
 ἄκρην κακὴ κόρυθα. πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
 οὐδ' ἴκετο χροῶ καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
 τρίπτυχος, αὐλῶπις, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἐκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μῖκτο δ' ὀμίλῳ,
 στήθεσσι γνῦξ ἐριπῶν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νῦξ ἐκάλυψε.
 ὄφρα δὲ Τυδείδης μετὰ δούρατος ὄχετ' ἐρωὴν
 τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
 τόφρ' Ἐκτωρ ἀμπνυτο, καὶ ἄψ ἔς διφρον ὀρούσας
 ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 δουρὶ δ' ἐπαῖσσιων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν. νῦν αὐτὲ σ' ἐρέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς μ' ἐλλεῖς εὐχέσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θὴν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365
 εἰ ποῦ τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάροθός ἐστιν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχείω.“
 Ἦ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠῦκόμοιο,
 Τυδείδῃ ἐπιτόξα τιταίνεται, ποιμένι λαῶν, 370
 στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκιμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
 ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
 αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων

11 καὶ κόρυθα βριαρῆν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλεν
 376 καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερές ἰὸς
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὁ δὲ μάλα ἤδὺν γελάσσας
 ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤδα·
 380 „βέβληαι, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν. ὡς ὄφελόν τοι
 νελατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
 οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἶτε σε πεφρίκασι λέονθ' ὡς μηκάδες αἴγες.“

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 385 „τοξότα, λωβητῆρ, κέραι ἀγλαέ, παρθενοπίπα,
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
 οὐκ ἂν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
 νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδός εὐχέαι αὐτως.
 οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων·
 390 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάκλειδος οὐτιδανοῖο.
 ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον ἀνδρα τίθησιν·
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοὶ εἰσι παρειαί,
 παῖδες δ' ὄρφανακοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεῦθων
 395 πύθεται, οἴωνοι δὲ περὶ πλέες ἦν γυναικες.“

Ὡς φάτο. τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὦκν
 ἐκ ποδός ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλεν
 400 τηρσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.

Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
 Ἄργείων παρέμεινεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας.
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·
 „ὦ μοι ἐγώ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἶ νε φέβωμαι
 405 πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον, αἶ κεν ἀλώω
 μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 οἶδα γάρ, ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
 ὅς δέ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
 410 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἦ τ' ἐβλητ', ἦ τ' ἐβαλ' ἄλλον.“

Ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 11
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,
 ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
 ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
 σεύονται· ὃ δέ τ' εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415
 θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτήσι γένουσιν,
 ἀμφὶ δέ τ' αἴσσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἔοντα·
 ὡς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δίφιλον ἔσσεύοντο
 Τρωῶες. ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην 420
 οὔτασεν ὦμον ὑπερθεν ἐπάλμενος ὀξέϊ δουρὶ,
 αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἴννομον ἐξενάριξεν.
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἰῶντα,
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 425
 τοὺς μὲν ἔασ', ὃ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρὶ,
 αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σώχοιο.
 τῶ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλιον ἄτ' ἠδὲ πόνοιο, 430
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἴππασίδησιν,
 τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
 ἢ κεν ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.“
 ὧς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσην.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαιειῆς ὄβριμον ἔγχος, 435
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροῶ ἐργαθεν· οὐδέ τ' ἔασεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 γνῶ δ' Ὀδυσσεύς, ὃ οἱ οὐ τι τέλος κατακαίριον ἦλθεν,
 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν· 440
 „ἄ δεῖλ', ἢ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἦματι τῶδ' ἔσσεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὔχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπάλλω.“ 445
 Ἦ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὐτίς ὑποστρέψας ἔβεβήκει,

- 11 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
 δουπήσεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς
- 450 „ὦ Σῶχ', Ἰππάσου νιὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο,
 φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ἅ δειλ', οὐ μὲν σοί γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
 ὤμησται ἔρουνσι, περὶ πτερὰ πυννά βαλόντες.
- 455 αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε δῖοι Ἀχαιοί.“
 ὧς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἶμα δὲ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἴμ' Ὀδυσῆος,
- 460 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
 αὐτὰρ ὅ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὔε δ' ἑταίρους.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἦυσεν, ὅσον κεφαλή χάδε φωτός,
 τρὶς δ' ἄϊεν ἰάχοντος ἀρηϊφίλος Μενέλαος.
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγύς ἕοντα·
- 465 „Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκει' αὐτή,
 τῷ ἰκέλη, ὡς εἴ ἐ βιώατο μοῦνον ἕοντα
 Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κραιερῇ ὑσμίνῃ.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὄμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
- 470 δεῖδω, μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρῳέεσσι μονωθείς,
 ἐσθλὸς ἕων, μεγάλη δὲ ποθὴ Λαναοῖσι γένηται.“
 ὧς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' αἴμ' ἔσπετο ἰσόθεος φώς.
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα δίφφιλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ', ὡς εἴ τε δαρφιοὶ θῶες ὄρεσφιν
- 475 ἀμφ' ἔλαφρον κεραὸν βεβλημένον, ὄντ' ἔβαλ' ἀνήρ
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσι
 φεύγων, ὄφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε δαμάσσεται ὠκὺς δίστοός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσι
- 480 ἐν νέμει σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὡς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην

- Τρωῆς ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὁ γ' ἦρως 11
 αἰσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεῆς ἦμαρ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠῦτε πύργον, 485
 στῆ δὲ παρέξ· Τρωῆς δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ἦτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὁμίλου
 χειρὸς ἔχων, εἴως Φεράπων σχεδὸν ἦλασεν ἵππους·
 Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα, 490
 οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.
 ὡς δ' ὀπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν
 χειμάρρους καὶ ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρω,
 πολλὰς δὲ δρυῆς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας 495
 ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφρυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει,
 ὡς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαιδίμιος Αἴας,
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἐκτωρ
 πεύθει', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
 ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῆ ῥα μάλισα
 ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει 500
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήϊον Ἴδομενῆα.
 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων
 ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
 οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δίοι Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠῦκόμοιο, 505
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἰῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον.
 τῷ ῥα περιδδῖσαν μένεα πνείνοντες Ἀχαιοί,
 μὴ πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
 αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον· 510
 „ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσαιο, πὰρ δὲ Μαχάων
 βαινέτω, ἔς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων
 [λοὺς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἦπια φάρμακα πάσσειν].“ 515
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε Γερνῖος ἵπποτα Νέστωρ.
 αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσαιο, πὰρ δὲ Μαχάων
 βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος.

11 μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
520 νῆας ἐπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

Κεβριόνης δὲ Τρωῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
Ἐκτορι παρβεβαώς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„Ἐκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν,
ἔσχατιῇ πολέμοιο δυσηγέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
525 Τρωῶες ὀρίνονται ἐπιμῖξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος. εὖ δέ μιν ἔγνω·
εὐρὸν γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστα
ἱππιῆς πεζοί τε, κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
530 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοῆ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλιτριχας ἵππους
μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἴοντες
ῥίμψ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
στεῖβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας. αἵματι δ' ἄξων
535 νέρθην ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον,
ἄς ἄρ' ἀφ' ἱππειῶν ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
αἰ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἔτετο δῦναι ὄμιλον
ἀνδρόμεον ῥῆξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
ἦγε κακὸν Δαναοῖσι, μίννυθα δὲ χάζετο δουρός.
540 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
ἔγχεῖ τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.

[Ζεὺς γὰρ οἱ νεμεσᾶθ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιο.]

Ζεὺς δὲ πατήρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσεν.
545 στῆ δὲ ταφῶν, ὄπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον,
τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου, θηρὶ ἔοικώς,
ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
ὡς δ' αἰθῶνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαῖοιο
ἔσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται,
550 οἷτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαο ἐλέσθαι
πάννηχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἰσσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τάσπε τρεῖ ἐσσύμενός περ·

ἦῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τειρηότι θυμῷ·	11
ὡς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τειρημένος ἦτορ	556
ἦϊε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν.	
ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβίησατο παῖδας	
νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμυρὶς ἔαγη,	
κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες	560
τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·	
σπουδῆ τ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φροβῆς·	
ὡς τοῖ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἷόν,	
Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι	
νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο.	565
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο Θούριδος ἀλκῆς	
αὐτὶς ὑποστρεφθεὶς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας	
Τρώων ἵπποδάμων· ὅτ' ἐδὲ τρωπάσκετο φρέγγειν.	
πάντας δὲ προέεργε θοᾶς ἐπὶ νῆας ὀδεύειν,	
αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺς	570
ἰστάμενος. τὰ δὲ δοῦρα θρασειᾶων ἀπὸ χειρῶν	
ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,	
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρῶα λευκὸν ἔπαυρειν,	
ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χρὸς ἄσαι.	
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς	575
Εὐρύπυλος πυκινόισι βιαζόμενον βελέεσσιν,	
στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ,	
καὶ βάλε Φανσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,	
ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.	
Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.	580
τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς	
τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον	
ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἴστῳ	
δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρὸν.	
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,	585
ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·	
„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,	
στῆτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ	
Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἔφημι	
φρέξουσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηγέος. ἀλλὰ μάλ' ἄντην	590

11 Ἰσταςθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν·“

“Ὡς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλιναντες,
δούρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἦλθεν Αἴας,
595 σιῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἑταίρων.

“Ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληϊαὶ ἵπποι
ιδρωῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
600 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακῆτεϊ νῆϊ,
εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰωκά τε σακρούεσσαν.
αἶψα δ' ἑταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα προσέειπεν,
φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὁ δὲ κλισιῆθεν ἀκούσας
ἔκμολεν ἴσος Ἄρηϊ, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.

605 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
„τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεῶ ἔμειο;“
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„ὄϊε Μενoitιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
νῦν οὔτω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσασθαι Ἀχαιοὺς

610 λισσομένους· χρεῶ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε διίφιλε, Νέστορ' ἔρειο
ὄντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
ἦτοι μὲν τά γ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικεν
τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·

615 ἵπποι γὰρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμανῦται.“

“Ὡς φάτο. Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπεΐθεθ' ἑταίρω,
βῆ δὲ θείειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
620 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
ἔξ ὀχέων. τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπειψύχοντο χιτώνων,
στάντε ποτὶ πνοιῆν παρὰ θῖν' ἀλός· αὐτὰρ ἔπειτα
ἔξ κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.

τοῖσι δὲ τεῦχε νεκρεῶ ἑϋπλόκαμος Ἐξαμῆδη,
625 τὴν ἄρει' ἐκ Τενέδοιο γέρον, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ

ἔξελον, οὔνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων. 11
 ἢ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλήν, κυανόπεζαν, ἐϋξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 χάλκειον κάναον, ἐπὶ δὲ κρόμμυον, ποτιῶ ὄψον, 630
 ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν,
 παρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός,
 χρυσείοις ἦλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσειαι νεμέθοντο, δύο δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν. 635
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
 πλείον ἔόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
 ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἴκυϊα θεῆσιν
 οἴνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
 κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἀλφριτα λευκὰ πάλυνεν, 640
 πινόμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὄπλισσε κυκειῶ.
 τῶ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφρέτην πολυκαγγέα δίψαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐρίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαινευῶ, 645
 ἔς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάασθαι ἄνωγεν.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο, εἶπέ τε μῦθον·
 „οὐχ ἔδος ἐστί, γεραιὲ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖος, νεμεσητός, ὃ με προέηκε πυθέσθαι,
 ὄντινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650
 γινώσκω, ὄρώω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἴμι Ἀχιλῆϊ.
 εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ διοτρεφές, οἷος ἐκεῖνος
 δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.“
 Τὸν δ' ἡμίβει' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· 655
 „τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδεν
 πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νησὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Λιομήδης, 660
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
 [βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρόν οἵστῳ].

- 11 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 665 ἔσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει.
 ἧ̄ μένει, εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης
 Ἄργείων ἀέκητι πυρὸς δηϊοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 ἔσθ' οἴη πάρος ἔσκει ἐνὶ γραμπτοῖσι μέλεσσιν.
- 670 εἶθ' ὡς ἠβῶοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἶη,
 ὡς ὀπότ' Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα
 ἔσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάσκειν,
 ῥύσι' ἐλαννόμενος. ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν
 675 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
 καδ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περιέτρεσαν ἀγροιώται.
 ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἠλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
 τόσσα συνῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατὲ' αἰγῶν,
- 680 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
 πάσας θηλείας, πολλῆσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηλήϊον εἶσω
 ἐννύχοιο προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμόνδε κιόντι.
- 685 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 τοὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίη·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἠγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
- 690 ἐλθὼν γὰρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληΐη
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσοι ἄριστοι.
 δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
 τῶν οἷος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 695 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
 ἐκ δ' ὁ γέρον ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶῦ μέγ' οἰῶν
 εἶλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δίη,

τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσθην, 11
 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700
 θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Λύγεια
 κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχλωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
 ἐξέλειτ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν
 [δαιτρεύειν, μὴ τίς οἱ ἀτειμβόμενος κίοι ἴσης]. 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστν
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοὶ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
 πανσυδῆ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς. 710
 ἔστι δέ τις θρῴεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλον ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
 ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν
 ἀλλὰ μάλ' ἔσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψε δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμηῖα ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἵππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν, 720
 καὶ πεζός περ ἑὼν, ἐπεὶ ὡς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήτιος εἰς ἄλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν ἠῶ διὰν
 ἵππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
 ἔνθεν πανσυδῆ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαιήν,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν, 730
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
 ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστν διαπραθέειν μεμαῶτες.
 ἀλλὰ σφι προπάρουθε φάνη μέγα ἔργον Ἀργῆος·

- 11 εὔτε γὰρ ἡέλιος φασέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
 736 συμφερόμεσθα μάχη, Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας Ἴππους,
 Μούλιον αἰχμητήν· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγλαῖο,
 740 πρεσβυτάτην δὲ Θύγατρ' εἶχε Ξανθὴν Ἀγαμήδην,
 ἣ τόσα φάρμακα ἦδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθῶν.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρὶ,
 ἤριπε δ' ἐν κονίησιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 745 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα
 ἠγεμόν' ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι Ἴσος,
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὀδᾶξ ἔλον οὐδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 750 καὶ νῦ κεν Ἀκτορίωνε Μολιόνε παῖδ' ἀλάπαξα,
 εἰ μὴ σφωε πατήρ εὐρυκρείων ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἤερι πολλῇ.
 ἐνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν·
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο,
 755 κτεινοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν Ἴππους
 πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἐνθα κολώνη
 κέκληται· ὄφεν αὐτίς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
 ἐνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 760 ἄψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκείας Ἴππους,
 πάντες δ' εὐχετόωντο Θεῶν Διὶ Νέστορι τ' ἀνδρῶν.
 ὣς ἔον, εἰ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἷος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
 765 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε Μενoitιος ὦδ' ἐπέτελλεν
 ἦματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἕοντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλεν.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὐναιετάρωντας
 770 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα.

ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρωα Μενόιτιον εὐρομεν ἔνδον 11
 ἦδὲ σέ, πάρ δ' Ἀχιλῆα. γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρὶ ἔκαιε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῃ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
 σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοισι ἱεροῖσιν. 775
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στήμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 ἔς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγεν,
 ξεινιά τ' εὖ παρέθηνεν, ἄτε ξεινοῖς θέμις ἐστίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἦδὲ ποτιήτος, 780
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῖ ἅμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αὖθ' ὣδ' ἐπέτελλε Μενόιτιος, Ἄκτορος υἱός· 785
 ,τέκνον ἐμόν, γενεῆ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίη δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' εὖ οἱ φράσθαι πυκινὸν ἔπος ἦδ' ὑποθέσθαι,
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ·
 ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν 790
 ταῦτ' εἴποις Ἀχιλῆϊ δαΐφροσι, αἶ κε πίδαται.
 τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμοσι θυμὸν ὄρναις
 παρειπῶν; ἀγαθῆ δὲ παραιφρασίς ἐστιν ἑταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶν ἦσι θεοπροπίην ἀλεείνει,
 καὶ τινά οἱ πάρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι.
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,
 αἶ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρωῆς, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν 800
 τειρόμενοι· ὀλλῆγ δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 [ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἀνδρας αὐτῆ
 ὤσαισθε προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων].“
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρκειν,
 βῆ δὲ θείειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα. 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεὺς θείοιο

- 11 Ἴξε Θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε Θέμις τε
 ἦην, τῇ δὴ καὶ σφι Θεῶν ἐτετεύχато βωμοί,
 ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
 810 διογενῆς Εὐαϊμονίδης, κατὰ μηρὸν οὔστῳ,
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἤκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 815 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἄ δειλοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὡς ἄρ' ἐμέλλετε, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
 ἄσιν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῶ;
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ, διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἴρωσ,
 820 ἢ ῥ' ἔτι που σήσουσι πελώριον Ἐκτορὸν Ἀχαιοί,
 ἢ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.“
 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλλαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσειται, ἀλλ' ἐν νησὶ μελαίνησιν πεσέονται.
 825 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νησὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
 χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεὶ.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σώωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οὔστῳ, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
 830 νίξ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσε,
 ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οὔομαι ἔλκος ἔχοντα,
 835 χρητίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
 κείσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἄρηα.“
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 „πῶς τ' ἄρ' εἶο τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἴρωσ;
 ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 840 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερῆνιος, οὔρος Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.“
 Ἦ, καὶ ὑπὸ στέροιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν

ἔς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας. 11
 ἔνθα μιν ἔκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 ὄξυ βέλος περιπενκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν 845
 νῆξ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας. τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, παύσατο δ' αἷμα.

Ὡς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς Μ
 ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν
 εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον 5
 ἤλασαν — οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας —,
 ὄφρα σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ ληΐδα πολλὴν
 ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 ἀθανάτων· τὸ καὶ οὐ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 ὄφρα μὲν Ἐκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μήνι Ἀχιλλεύς 10
 καὶ Πριάμοιο ἀνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνατον ὅσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν οἱ δ' ἐλίποντο,
 πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτιν ἔνιαυτῶ, 15
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσιν,
 Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορός τε Κάρησός τε Ῥοδίος τε 20
 Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυγάλεια
 κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἴει ῥόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς 25
 συνεχές, ὄφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείῃ.
 αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεςσι τρίαιναν
 ἠγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμελίια κύμασι πέμπεν
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,

- 12 λεία δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον,
 31 αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμούς δ' ἔτριψε νέεσθαι
 κὰρ ῥόον, ἧ περ πρόσθεν ἴεν καλλιρροον ὕδωρ.
 Ὡς ἄρ' ἔμελλον ὀπίσθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 35 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει
 τεῖχος ἐϋδητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
 Ἐκτορα δειδιότες, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο·
 40 αὐτὰρ ὃ γ', ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλη.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσιν
 κάπριος ἢ ἐλῶν στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·
 οἳ δέ τε πυργηδὸν σφρέας αὐτοὺς ἀρνύνατες
 ἀντίον ἴστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμειᾶς
 45 αἰχμᾶς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ
 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηροῖη δέ μιν ἔκτα·
 ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 ὄππῃ τ' ἰθύσῃ, τῆ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·
 ὡς Ἐκτωρ ἂν ὄμιλον ἰὼν εἰλίσσεθ', ἐταίρους
 50 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι
 τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρω
 χεῖλει ἐφρεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὐτ' ἄρ' ὑπερθορεῖν σχεδὸν οὔτε περιῆσαι
 ῥηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
 55 ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
 ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἔστασαν υἷες Ἀχαιῶν
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηϊῶν ἀνδρῶν ἀλεωρῆν.
 ἔνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος εὐτροχον ἄρμα τιταίνων
 ἔσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσιν.
 60 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς·
 „Ἐκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκίας ἵππους.
 ἦ δὲ μάλ' ἀργαλέη περᾶαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐστᾶσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
 65 ἔνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι

Ἴππεῦσι· στείριος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι οἶω. 12
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἔειτ' ἀρήγειν,
 ἢ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 κωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς· 70
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλιώξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτιῇ,
 οὐκέτ' ἔπειτ' οἶω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄψορρον προτὶ ἄστρ' ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες. 75
 Ἴππους μὲν φεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἐκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.“
 Ὡς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἐκτορι μῦθος ἀπήμων, 80
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' Ἴππων ἠγερέθοντο,
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἐκτορα δῖον.
 ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐφ' ἐπέτελλεν ἕκαστος
 Ἴππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ· 85
 οἱ δὲ διαστάντες, σφείας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.
 οἱ μὲν ἅμ' Ἐκτορῷ ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 ἄλλον Κεβριόναο χερείονα κάλλιπεν Ἐκτωρ.
 τῶν δ' ἑτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,
 τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηϊφοβος Θεοειδής,
 υἱε δὴ Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἦρωρ, 95
 Ἄσιος Ἰρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον Ἴπποι
 αἰθῶνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαιο
 Αἰνείας, ἅμα τῷ γε δὴ δὴ Ἀντήρορος υἱε,
 Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100
 Σαρπηθῶν δ' ἠγίσαιτ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,

- 12 πρὸς δ' ἔλετο Ἰλαῦνον καὶ ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
- 105 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι,
βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελημένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφρατο
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νησὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
Ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
βουλῆ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
- 110 ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθειλ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
αὐθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἥνιοχον θεράποντα,
ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῆσιν,
νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ Κῆρας ἀλύξας,
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
- 115 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνemiόεσσαν
πρόσθεν γάρ μιν Μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
ἔγχεϊ Ἰδομενῆος ἀγανοῦ Δευκαλίδας.
εἶσατο γάρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
- 120 τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν
εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα,
ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων
ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
- 125 ὄξέα κεκληγῶτες· ἔφρατο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νησὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,
νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὺ' ἀνέρας εὖρον ἀρίστους,
νῆας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,
τὸν μὲν Πειριθόου νῆα, κρατερὸν Πολυποίτην,
- 130 τὸν δὲ Λεοντῆα, βροτολοιστῆ ἴσον Ἄρηι.
τῶ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
ἕστασαν, ὥς ὅτε τε δρῦες οὖρεσιν ὑψικάρῃνοι,
αἰτ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἡματα πάντα,
ῥίξῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσθ' ἀραρυῖαι·
- 135 ὥς ἄρα τῶ χεῖρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν
μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδ' ἐφέβοντο.
οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος εὐδμητον, βόας αὔας

- ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἕκκον μεγάλην ἀλαλητῶ 12
 Ἰσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἰσιάδην τ' Ἀδάμαντα θόωνά τε Οἰνόμαόν τε. 140
 οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὠρνυον ἔνδον ἑόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην, 145
 ἀγροτέροισι σύεσσιν ἑοικότε, τῶτ' ἐν ὄρεσσιν
 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' ἀΐσσοντε περὶ σφίσιν ἄγνωτον ὕλην,
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπτος ὀδόντων 150
 γίγνεται, εἰς ὃ κέ τις τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται.
 ὡς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φραεινὸς
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερώς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν.
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων 155
 βάλλον, ἀμννόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων
 νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε,
 ἄστ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκίοεντα δονήσας,
 ταρφειᾶς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 ὡς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἡμὲν Ἀχαιῶν 160
 ἠδὲ καὶ ἐκ Τρῶων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖθον αὐτευν
 βαλλόμεναι μυλάεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δὴ ῥα τότ' ὤμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ
 Ἰσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἠΰδα·
 „Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο 165
 πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς
 σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 οἱ δ', ὥστε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἠὲ μέλισσαι
 οἰκία ποιήσονται ὀδῶν ἐπι παιπαλοέσση,
 οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες 170
 ἀνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων,
 ὡς οἴδ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δὴ ἑόντε
 χάσσεσθαι πρὶν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ ἀλῶναι.“
 Ὡς ἔφατ', οὐδὲ Λιδὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορευόν·

- 12 Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβουλετο κῦδος ὀρέξαι.
- 175 [Ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν·
ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὡς πάντ' ἀγορεύσαι·
πάντη γὰρ περὶ τείχος ὀρώρει θεσπιδαῆς πῦρ
λαῖνον. Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη
νηῶν ἡμύνοντο. θεοὶ δ' ἀκαχείατο θυμὸν
- 180 πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάροθοι ἦσαν.
σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.]
Ἐνθ' αὖ Πειριθόου υἱός, κρατερός Πολυποίτης,
δουρὶ βάλεν Δάμασον κνήης διὰ χαλκοπαρήου·
οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ
- 185 αἰχμὴ χαλκείη ῥήξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριξεν.
υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὄζος Ἄρης,
Ἴππόμαχον βάλε δουρὶ, κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
- 190 αὐτίς δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξῃ
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὀμίλου,
πλήξ' αὐτοσχεδίνῃ· ὁ δ' ἄρ' ὕπιος οὐδεὶ ἐρείσθη·
αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστιν
πάντας ἐπασσντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
- 195 Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἐκτορι κοῦροι ἔποντο,
οἱ πλεῖστοι καὶ ἀριστοὶ ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
τείχος τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,
οἳ ὅ' ἔτι μερμηήριζον ἐφρестаότες παρὰ τάφρω.
- 200 ὄρνις γὰρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἑέργων,
φροινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
ζῶν, ἔτ' ἀσπαίροντα. καὶ οὐ πω λήθειο χάριμης·
κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δειρὴν
- 205 ἰδνωθεὶς ὀπίσω. ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμᾶζε
ἀλγήςσας ὀδύνησι, μέσφ' δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ,
αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.
Τρῶες δ' ἐρρήγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
κειμένον ἐν μέσσοισι, Λιδὸς τέρας αἰγιόχοιο.

- δὴ τότε Πουλυδάμας Θρασύν Ἐκτορα εἶπε παραστάς· 12
 „Ἐκτορ, αἰὲν μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῆσιν 211
 ἔσθλα φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν
 δῆμον ἔόντα παρῆξ ἀγορευόμεν, οὐτ' ἐνὶ βουλῇ
 οὐτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
 νῦν δ' αὖτ' ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215
 μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
 ὦδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὄτομαι, εἰ ἔτεόν γε
 Τρωσὶν ὄδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
 αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,
 φρονήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλῳρον 220
 ζῶν· ἄφαρ δ' ἀφῆκε πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,
 οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν.
 ὥς ἡμεῖς, εἴ περ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἔλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225
 πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοί
 χαλκῷ δηώσουσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ὦδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 εἰδείη τεράων καὶ οἱ πειθοίατο λαοί.“
- Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ· 230
 „Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἔτεδόν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
 ὃς κέλευαι Ζητὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι 235
 βουλέων, ἄστε μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
 τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὐ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
 εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἦῶ τ' ἠέλιόν τε,
 εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα. 240
 ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθόμεθα βουλῇ,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίλιε σὺν δειδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτήτα;
 εἴ περ γὰρ τ' ἄλλοι γε περικτεινώμεθα πάντες 245

- 12 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστι ἀπολέσθαι·
οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος οὐδὲ μαχήμων.
εἰ δὲ σὺ δηϊοτήτος ἀφέξεαι, ἤέ τιν' ἄλλον
παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
250 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.“
Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
ἠγῆ θεσπεσίη. ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραννος
ᾤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
ἣ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
255 θέλεγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζεν.
τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν
ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρητίζον.
κρόσσας μὲν πύργων ἔρνον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις.
στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἄς ἄρ' Ἀχαιοὶ
260 πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
τὰς οἱ γ' ἀέρονον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥήξειν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
ἀλλ' οἱ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις
βάλλον ἀπ' αὐτῶν δηϊούς ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
265 Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
ἄλλον μελιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσιν
νεῖκεον, ὄντινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
,,ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος ὅς τε μεσήεις
270 ὅς τε χειριότερος, ἐπεὶ οὐ πω πάντες ὁμοῖοι
ἄνδρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν·
καὶ δ' αὐτοὶ τόδε πον γινώσκετε. μὴ τις ὀπίσω
τετράφθῃ προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
275 αἶ κε Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
νεῖκος ἀπωσαμένους δηϊούς προτὶ ἄστῃ δίεσθαι.“
Ὡς τῷ γε προβοῶντε μάχην ὠτρυνον Ἀχαιῶν.
τῶν δ', ὥστε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
280 νειφέμεν, ἀνθρώποισι πιφραυσκόμενος τὰ ἅ κῆλα·
κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ

ὑψηλῶν ὄρεων κορυφὰς καὶ πρόυνας ἄκρους 12
 καὶ πεδία λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς κέχνται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
 κῆμα δὲ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἄλλα τε πάντα 285
 εἰλύεται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·
 ὡς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θάμειαί,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρωῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάντων δοῦπος ὀρώρει.
 Οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρωῆες καὶ φαιδίμος Ἔκτωρ 290
 τεῖχος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα,
 εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἔδον Σαρπηδόνα μητιέτα Ζεὺς
 ὤρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὡς βουσὶν ἔλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσην,
 καλήν, χαλκείην, ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς 295
 ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θάμειάς
 χρυσεῆς ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.
 τὴν ἄρ' ὅ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων,
 βῆ ῥ' ἕμεν ὥστε λέων ὄρεσίτροφος, ὅστ' ἐπιδευῆς
 δηρὸν ἔη κρειῶν, κέλεται δὲ ἐ θυμὸς ἀγήνωρ 300
 μῆλων πειροήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἔλθειν·
 εἶπερ γάρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόφρι βώτορας ἀνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δῖεσθαι,
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἠ ἤρπαξε μετάλμενος, ἠὲ καὶ αὐτὸς 305
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι.
 ὡς ῥα τότε ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνήμεν
 τεῖχος ἐπαῖξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλλξεις.
 αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο·
 „Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμῆμεσθα μάλιστα 310
 ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν
 ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὡς εἰσορώσωσιν;
 καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 καλὸν φνταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.
 τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισιν ἐόντας 315
 ἐστάμεν ἠδὲ μάχης καυστειοῆς ἀντιβολῆσαι,
 ὄφρα τις ᾧδ' εἶπη Λυκίων πύκα θωρηκιάων·

- 12 , οὐ μὰν ἀκλιεῖς Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν
 ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα
 320 οἴνόν τ' ἔξαιτον μελιθεῖα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς
 ἔσθλη, ἔπει Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.⁴
 ᾧ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
 αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
 ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
 325 οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἔς κυδιάνειραν·
 νῦν δ' — ἔμπης γὰρ Κῆρες ἐφρεστᾶσιν θανάτοιο
 μυρταί, ἄς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι —
 ἴομεν, ἥε τῷ εὖχος ὀρέξομεν, ἥε τις ἡμῖν.“
 Ὡς ἔφατ'· οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίδησεν·
 330 τῷ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.
 τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πεπεῶο Μενεσθεύς·
 τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες,
 πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἰ τιν' ἴδοιτο
 ἠγεμόνων, ὅστις οἱ ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύναι·
 335 ἔς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω,
 ἔσταότας, Τεῦκρόν τε, νέον κλισίηθεν ἴοντα,
 ἐγγύθεν. ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βῶσαντι γεγωνεῖν·
 τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτῇ δ' οὐρανὸν ἴκειν,
 βαλλομένων σακέων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν
 340 καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχαστο, τοὶ δὲ κατ' αὐτάς
 ἰστάμενοι πειρωῶντο βλῆ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
 αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προῖει κήρυκα Θεώτην·
 „ἔρχεο, δῖε Θεῶτα, θέων Αἴαντα κάλεσσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 345 εἴη, ἔπει τάχα τῆδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ᾧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 εἰ δέ σφιν καὶ κείθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 350 καὶ οἳ Τεῦκρος ἄμ' ἐσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.“
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἳ κῆρυξ ἀπίδησεν ἀκούσας,
 βῆ δὲ θείειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 σιῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα·

„Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 ἤνώγει Πετewῶ διοτρεφέος φίλος υἱὸς
 κεισὶ ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα κειῖθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνης.
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἳ Τεῦκρος ἅμ' ἐσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.“

Ὡς ἔρατ'· οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἴαν, σφωῖ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
 ἔσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἴφι μάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ κεισὶ εἶμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο.
 αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
 καὶ οἳ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασιγνητος καὶ ὄπατρος·
 τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρον φέρε καμπύλα τόξα.
 εὔτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
 τείχεος ἐντὸς ἰόντες — ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο —,
 οἳ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἔρεινῆ λαίλαπι ἴσοι,
 ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 σὺν δ' ἐβάλλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὧροτο δ' αὐτή.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
 Σαρπηδόντος ἐταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
 μαρμάρῳ ὀκρίοντι βαλὼν, ὃ ἦα τείχεος ἐντὸς
 κειτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέριτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
 χεῖρεσσ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνήρ, οὐδὲ μάλ' ἱβῶν,
 οἶοι νῦν βροτοὶ εἰσ'. ὃ δ' ἄρ' ὑπόθεν ἔμβαλ' αἰέρας,
 θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὄσπε' ἄραξεν
 πάντ' ἀμυδὶς κεφαλής· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ζοικίως
 κάμππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὄσπε' θυμός.
 Τεῦκρος δὲ Ἰλαῦκον κρατερὸν παῖδ' Ἰππολόχοιο
 ἰῶ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 ἧ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάριης.

- 12 ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθῶν, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν
 391 βλήμενον ἀφρήσειε καὶ εὐχετόφτ' ἐπέεσσιν.
 Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος,
 αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάριος,
 ἀλλ' ὅ γε Θεστορίδην Ἀλκιμάονα δουρὶ τυχίσας
 395 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἐσπόμενος πέσε δουρὶ
 προηής, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Σαρπηδῶν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἑλών χερσὶ στιβαρῆσιν
 ἔλχ'· ἥ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 τείχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
 400 Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦχος ὁμαρτήσανθ' ὁ μὲν ἰῶ
 βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαιινὸν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς Κῆρας ἄμυνεν
 παιδὸς ἑοῦ, μὴ νηυσὶν ἐπι πρύμνησι δαμείη·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρὸ
 405 ἦλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα.
 χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
 χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλετο κῶδος ἀρέσθαι.
 κέλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενος Λυκίοισιν·
 „ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὦδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
 410 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι καὶ ἰφθίμῳ περ ἑόντι
 μούνῳ ῥηξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον.
 ἀλλ' ἔρομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.“
 ὣς ἔραθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βουλευφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
 415 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δὲ σφισι φαίνεται ἔργον·
 οὔτε γὰρ ἰφθίμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 τείχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
 420 τείχεος ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.
 ἀλλ' ὥστ' ἀμφ' οὔροισι δὴ ἀνέρε δηριάσθον,
 μετρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῃ ἐν ἀρούρη,
 ὥτ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης,
 ὥς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 425 δῆρουν ἀλλίλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας

- ἀσπίδας ἐκλύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα. 12
 πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χρόα νηλεῖ χαλκῷ,
 ἡμὲν δ' ἐτέω στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθεῖη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φρωτῶν 430
 ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλ' ἔχον, ὥστε τάλαντα γυνὴ χερσηῆτις ἀληθῆς,
 ἦτε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
 ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται. 435
 ὡς μὲν τῶν ἐπὶ Ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέριτερον Ἑκτορι δῶκεν
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἦῦσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνίως·
 „ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος 440
 Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ.“
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἳ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἳ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 Ἑκτωρ δ' ἄρπάξας λᾶαν φέρεν, ὃς ῥα πυλάων 445
 ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ἔπερθε
 ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὐ κε δὴ ἀνέρε δῆμου ἀρίσιω
 ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν αἶψ' οὔδεος ὀχλίσσειαν,
 οἴοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δὲ μιν ῥεῖα πάλλε καὶ οἶος.
 [τόν οἱ ἔλαφρον ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.] 450
 ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἴος
 χειρὶ λαβῶν ἐτέρῃ, ὀλίγον δὲ μιν ἄχθος ἐπιείγει,
 ὡς Ἑκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,
 αἷ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 δικλίδας, ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆς 455
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
 στῆ δὲ μάλ' ἔγγυς ἰών, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
 εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανρότερον βέλος εἴη,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πῖσε δὲ λίθος εἶσω
 βριθουσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆς 460
 ἔσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη·

12 λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φραϊδίμος Ἔκτωρ
 νυκτὶ Φοῆ ἁτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῶ
 σμερδαλέῳ, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶν
 465 δοῦρ' ἔχεν. οὐ κέν τις μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμενος κατ' ὄμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 470 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.

Ν Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρωῶάς τε καὶ Ἔκτορα νησὶ πέλασσαν,
 τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῆσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἷζύν
 νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαιινῶ,
 νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν
 5 Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν,
 γλακτοφάγων, Ἄβλων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
 ἔς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαιινῶ·
 οὐ γὰρ ὅ γ' ἀθανάτων τιν' ἐέλεπετο ὄν κατὰ θυμὸν
 ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.
 10 Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων·
 καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
 ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑλήεσσης
 Θρηκίης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
 φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
 15 ἐνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐξ ἁλὸς ἔξειτ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσето παιπαλόεντος,
 κραιπνὰ ποσὶ προβιβᾶς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
 ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
 20 τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ,
 Αἰγᾶς, ἐνθα τέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης
 χρύσεια, μαρμαίροντα τετεύχεται, ἀφθιτα αἶει.
 ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
 ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομώοντε,
 25 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάσθλην

χρυσείην, εὐτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου, 13
 βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'. ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
 πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
 γηθοσύνη δὲ θάλασσα δίστατο. τοὶ δ' ἐπέτοντο
 ῥίμφο μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων. 30
 τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον Ἴπποι.

Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὸν βαθείης βένθεσι λίμνης,
 μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοΐσσης·
 ἔνθ' Ἴππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ 35
 ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας
 ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὐτῆι μένοιεν
 νοστήσαντα ἄνακτα. ὁ δ' ἐς στρατὸν ὄχετ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες, ἠὲ θυέλλη
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο, 40
 ἄβρομοι, ἀνταχοί· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφρι πάντας ἀρίστους.

ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἐνοσίγαιος
 Ἀργείους ὠτρυνε, βαθείης ἐξ ἄλος ἐλθῶν,
 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν. 45

Ἄϊαντε πρώτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·
 „Ἄϊαντε, σφῶν μὲν τε σαΐσσετε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀλκῆς μνησαμένῳ, μηδὲ κρυεροῖο φοβοῖο.
 ἄλλη μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δεΐδια χεῖρας ἀπίτους
 Τρῶων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ· 50
 ἔξουσιν γὰρ ἅπαντας εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·

τῆ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μὴ τι πάθωμεν,
 ἧ ῥ' ὁ γ' ὁ λυσσωδῆς φλογὶ εἵκελος ἠγεμονεύει,
 Ἐκτωρ, ὃς Διὸς εὐχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.
 σφῶν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν, 55
 αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νῆων
 ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.“

Ἢ, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐνοσίγαιος
 ἀμφοτέρῳ κεκοπῶς πλῆσεν μένεος κρατεροῖο, 60
 γυῖα δ' ἔδηξεν ἑλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.

- 13 αὐτὸς δ', ὥστ' Ἰρηξ ὠκύπτερος ὄρτο πέτεσθαι,
ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιτος πέτρης περιμήκεος ἀρθεὶς
ὀρμήσῃ πεδλίῳ διώκειν ὄρνεον ἄλλο,
65 ὡς ἀπὸ πῶν ἦϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
τοῖῖν δ' ἔγνω πρόσθεν Οὐλιῆος ταχὺς Αἴας,
αἴψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη, Τελαμώνιον υἱόν·
„Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
μάντει εἰδόμενος κέλεται παρὰ νησὶ μάχεσθαι —
70 οὐδ' ὅ γε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστής·
ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ.
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
75 μαιμῶσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεν.“
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
„οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄπτοι
μαιμῶσιν, καὶ μοι μένος ὄρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
ἔσσυμαι ἀμροτέροισι· μενοινῶ δὲ καὶ οἶος
80 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.“
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
χάρμη γηθόσσυνοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
τόφρα δὲ τοὺς ὄπισθεν γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς,
οἱ παρὰ νησὶ θοῆσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
85 τῶν ὃ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυτο,
καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισιν
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν οὐλίφ.
τοὺς οἱ γ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
οὐ γὰρ ἔφραν φεῦξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων
90 ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὠτρυνε φάλαγγας.
Τεῦχρον ἔπι πρῶτον καὶ Αἰήτιον ἦλθε ζελεῶν
Πηγέλεών θ' ἥρωα θόαντά τε Διήπυρρόν τε
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας αὐτῆς.
τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
95 „αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὕμιν ἔγωγε
μαρναμένοισι πέποιθα σαιωσέμεναι νέας ἀμάς·
εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,

νῦν δὴ εἶδεται ἤμαρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι. 113
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὄφθαλμοῖσιν ὄρωμαι,
 δεινόν, ὃ οὐ ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφρασκον, 100
 Τρωῶας ἐφ' ἡμετέρας ἔναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
 φριζακινήσ' ἐλάφοισιν εἴοικεσαν, αἶτε καθ' ὕλην
 θῶων παρδαλίων τε λύκων τ' ἤϊα πέλονται
 αὐτως ἠλάσκουσαι ἀνάλιδες οὐδ' ἐπὶ χάριμη·
 ὡς Τρωῆς τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιοῶν 105
 μῖναιεν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν.
 νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
 ἠγεμόνος κακότητι μεθιμοσύνησὶ τε λαῶν
 οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνόμεν οὐκ ἐθέλουσιν
 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς. 110
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτίός ἐστιν
 ἦρωσ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 οὐνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
 ἡμέας γ' οὐ πως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταὶ τοι φρένες ἐσθλῶν. 115
 ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
 πάντες ἄριστοι ἔόντες ἀνὰ στρατόν. οἳ δ' ἂν ἔγωγε
 ἀνδρὶ μαχισαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθίη
 λυγρὸς εἴων· ὑμῖν δὲ νεμεσσωμαι περὶ κῆρι.
 ὦ πέτορες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον 120
 τῆδε μεθιμοσύνη. ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωσεν.
 Ἐκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοῆν ἀγαθὸς πολεμίζει
 καρτερός, ἔρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα·
 ὣς ῥα κελυτιῶων γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς. 125
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
 καρτεραί, ἃς οὔτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθῶν,
 οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἳ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρωῶας τε καὶ Ἐκτορα δῖον ἔμιμον,
 φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προθελόμενῳ. 130
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνίρ·
 ψαυὸν δ' ἱπλόχομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφρέστασαν ἀλλήλοισιν.

- 13 ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 135 σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
 ἀντικρὺ μεμαώς, ὀλοοῖτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
 ὄντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρρουος ὡση,
 ῥήξας ἀσπέτω ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
 140 ὕψι δ' ἀναθρώσκων πέτεται, κυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
 ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ἕως ἴηται
 ἰσόπεδον· τότε δ' οὐ τι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ.
 ὡς Ἐκτωρ εἰως μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
 ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 145 κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξιν,
 σιῆ ῥα μάλ' ἔγχιμφθεῖς. οἱ δ' ἀντίοι νῆες Ἀχαιῶν
 νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυνοῖσιν
 ὤσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
 ἦῦσεν δὲ διακρύσιον, Τρῶεσσι γεγωνῶς·
 150 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδαροι ἀγχιμαχηταί,
 παρμένετ'· οὐ τοι δηρὸν ἐμὲ σήσουσιν Ἀχαιοί,
 καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 ἀλλ' ὅτω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἔτεόν με
 ὤρσε θεῶν ὄριστος, ἐργλδουπος πόσις Ἥρης.“
 155 Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Διῆφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
 Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη,
 κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
 Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φραεινῷ,
 160 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη
 ταυρείην. τῆς δ' οὐ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἐν καυλῷ ἔαγῃ δολιχὸν δόρυ. Διῆφοβος δὲ
 ἀσπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῷ
 ἔγχος Μηριόνας δαΐφρονος. αὐτὰρ ὅ γ' ἦρωσ
 165 ἄψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χῶσατο δ' αἰνῶς
 ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξεν.
 βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὃ οἱ κλισίῃφι λείλειπτο.
 Οἱ δ' ἄλλοι μάραντο, βοῆ δ' ἀβεστος ὀρώρει.

- Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέπα, 13
 Ἴμβριον αἰχμητήν, πολυῖππον Μέντορος νιόν. 171
 ναῖε δὲ Πήδαιον πρὶν ἔλθειν νῆας Ἀχαιῶν,
 κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικαστήν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι, 175
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὁ δὲ μιν τέεν ἴσα τέκεσσι.
 τὸν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔρατος ἔγγει μακροῦ
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὐτ' ἔπεσεν μελίη ὡς,
 ἦτ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινομένοιο
 χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση. 180
 ὡς πέσεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τεῦκρος δ' ὠρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
 Ἐκτωρ δ' ὄρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφιμάχον, Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος, 185
 ρισσόμενον πόλεμόνδε κατὰ στήθος βάλε δουρὶ.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
 κροτὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
 Αἴας δ' ὄρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαιινῷ 190
 Ἐκτορος. ἀλλ' οὐ πη χροὸς εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'. ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ἡμφαλὸν οὔτα,
 ὥσε δέ μιν σθένει μεγάλῳ. ὁ δὲ χάσσαι' ὀπίσσω
 νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί.
 Ἀμφιμάχον μὲν ἄρα Στιχίος διὸς τε Μενεσθεύς, 195
 ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ἴμβριον αὐτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς.
 ὥστε δὴ αἶγα λέοντε κνυῶν ὑπο καρχαροδόντων
 ἀρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε, 200
 ὡς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δὴ ὡ Αἴαντε κορυστὰ
 τεύχεα συλήτην. κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,
 ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιζάμενος δι' ὀμίλον.
 Ἐκτορι δὲ προπάρουθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίησιν. 205

- 13 Καὶ τότε δὴ πέρι κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
 υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 βῆ δ' ἴναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὄτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
- 210 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,
 ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῶ.
 τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
 ἦϊεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
- 215 ἀντιάαν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων,
 εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος νῦι θόαντι,
 ὃς πάσῃ Πλευρώνῃ καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
 Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ·
 „Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
- 220 οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον νῆες Ἀχαιῶν;“
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·
 „ὦ θόαν, οὗ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσπον ἔγωγε
 γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πολεμιῖζειν.
 οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνω
- 225 εἶκων ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ πον οὔτως
 μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενεῖ Κρονίωνι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
 ἀλλὰ θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήϊος ἦσθα,
 διρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθίεντα ἴδθαι·
- 230 τῷ νῦν μὴτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φρωτὶ ἐκάσιφ.“
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Ἰδομενεῦ, μὴ κείνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
 ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κενῶν μέληθηρα γένοιτο,
 ὅστις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεθήησι μάχεσθαι.
- 235 ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα κρῆ
 σπεύδειν, αἶ γ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὴ ἔόντε.
 συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
 νῶϊ δὲ καὶ γ' ἀγαθοῖσιν ἐπιστάμεσθαι μάχεσθαι.“
 Ὡς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν·
- 240 Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυχτον ἴκανεν,
 δῖσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γένητο δὲ δοῦρε,

- βῆ δ' ἕμεν ἀστεροπῆ ἑναλίγκιος, ἦντε Κρονίων
 χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' ἀγλήεντος Ὀλύμπου,
 δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ ἀγαί.
 ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἕως ἀντεβόλησεν
 ἔγγυς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρου χάλκεον ἦει
 οἰσόμενος. τὸν δὲ προσέφη σθένης Ἰδομενεύς·
 „Μηριόνη, Μόλου νιέ, πόδας ταχύ, φίλταθ' εἰταίρων,
 τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα;
 ἦέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή,
 ἦέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἦλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.“
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „[Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,]
 ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λείλειπται,
 οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
 ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηρορέοντος.“
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·
 „δοῦρατα δ', αἶ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἐν καὶ εἴκοσι δῆεις
 ἔσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανώωτα,
 Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ οἴω
 ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰστάμενος πολεμίζειν·
 τῷ μοι δοῦρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόσωντες.“
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „καὶ τοι ἔμοι παρά τε κλισίῃ καὶ νῆϊ μελαίνῃ
 πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἐλέσθαι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἔμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κωδιάνειραν
 ἵσταμαι, ὄππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
 ἄλλον πού τινα μᾶλλον Λχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν οἴω.“
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·
 „οἶδ' ἀρετὴν οἶός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
 εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
 ἐς λόχον, ἔρθα μάλιστα ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,

- 13 ἔνθ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφράνθη, —
 τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρώς ἄλλυδις ἄλλη,
 280 οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
 ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἴζει,
 ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρονοισι πατάσσει
 Κῆρας ὀιομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ' τρέπεται χρώς, οὔτε τι λίην
 285 ταρβεῖ, ἐπειδὴν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
 ἀρῶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῖ λυγρῇ —
 οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
 εἴ περ γὰρ κε βλεῖο πονεύμενος ἢ ἐ τυπείης,
 οὐκ ἂν ἐν ἀγχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
 290 ἀλλὰ κεν ἢ στέρων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν
 πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὧς
 ἕσταότες, μὴ πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
 ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κίων ἔλει ὄβριμον ἔγχος.“
 295 Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ θοῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ
 καρπαλίμως κλισίηνθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενεῖα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
 οἶος δὲ βροτολογιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισιν,
 τῷ δὲ φόβος, φίλος υἱός, ἅμα κρατερός καὶ ἀταρβής,
 300 ἔσπετο, ὅστ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστὴν·
 τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσσεσθον
 ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷ γε
 ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
 305 ἦϊσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἰθήροιο χαλκῷ.
 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον εἶπεν·
 „Δευκαλίδη, πῆ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὄμιλον;
 ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσοις,
 ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθὶ ἔλπομαι οὕτως
 310 δεύεσθαι πολέμοιο κερηκομῶντας Ἀχαιοῦς.“
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἠΐδα·
 „νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἰαντὲς τε δ' ὧ Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν

τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὕσμίνῃ· 13
οἳ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἔσσύμενον πολέμοιο, 315
Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
αἰπὺ οἳ ἔσσειται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῆσιν. 320
ἄνδρῳ δέ κ' οὐκ εἴξιε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ὃς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτῆν,
χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν.
οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥήξήνορι χωρήσειεν
ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐ πως ἔστιν ἐρίξειν. 325
νώϊν δ' ὦδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
εἶδομεν, ἥε τῷ εὖχος ὀρέξομεν, ἥε τις ἡμῖν.“
Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ἧ μιν ἀνώγει.
Οἳ δ' ὡς ἴδομενῆα ἴδον φλογὶ εἵκελον ἀλκήν, 330
αὐτὸν καὶ φεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν.
ὡς δ' ὄφ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄλλαι
ἤματι τῷ, ὅτε τε πλειστή κόνις ἀμφὶ κελεύθους, 335
οἷτ' ἄμυδις κονίης μεγάλης ἰστᾶσιν ὀμίχλην,
ὡς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
ἀλλήλους καθ' ὄμιλον ἐναιρέμεν ὄξει χαλκῷ.
ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείησιν
μακροῆς, ἃς εἶχον ταμείχρους· ὅσσε δ' ἄμερθεν 340
ἀνγὴ χαλκείῃ κορύθων ἄπο λαμπομενάων
φωρήκων τε νεοσμῆκτων σακέων τε φαιινῶν
ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη,
ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.
Τῷ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δῶ Κρόνου νῆε κραταῖω 345
ἀνδράσιν ἠρώεσσιν ἐτεύχειον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἐκτορι βούλετο νίκην,
κινδαινῶν Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
ἦθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιῶν Ἰλιόθι πρό,

- 13 ἀλλὰ θέτιν κύδαινε καὶ νῆα καρτερόθυμον.
- 351 Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών,
λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἄλός· ἤχθητο γὰρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμίσσα.
ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτρη,
355 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γηγόνει καὶ πλείονα ἦδη.
τῷ ῥα καὶ ἀμφραδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλείειν,
λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν ἀνδρὶ ἔοικώς.
τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο
πειραρὰ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
360 ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Ἔνθα μεσαιπόλιός περ ἕων Δαναοῖσι ζελεύσας
Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὤρσεν.
πέφνε γὰρ Ὀθρουοῖα Καβησόθεν ἔνδον ἕοντα,
ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει,
365 ἦτε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην
Κασσάνδρην ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπώσμεν νῆας Ἀχαιῶν.
τῷ δ' ὁ γέρον Πριάμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
δωσέμεναι· ὁ δὲ μάραθ' ὑποσχεσίησι πιθήσας.
370 Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δοῦρὶ φαιινῷ,
καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
δοῦπήσεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε·
„Ὀθρουονεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων,
375 εἰ ἔτεόν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέστις
Δαρδανίδη Πριάμω· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσγόμενοι τελέσοιμεν,
δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Ἄργεος ἔξαγαγόντες, ὀπυιέμεν, εἴ κε σὺν ἅμμιν
380 Ἰλίου ἐκπέρσης εὐναιόμενον πτολίεθρον.
ἀλλ' ἔπευ, ὄφρ' ἐπὶ νησὶ συνώμεθα πομπούροισιν
ἀμφὶ γάμω, ἐπεὶ οὐ τοι ἔδνωταὶ κακοὶ εἶμεν.“
Ὡς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
ἦρως Ἰδομενεὺς. τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ
385 πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμιον

- αἶεν ἔχ' ἥνιοχος θεράπων. ὁ δὲ ἴετο θυμῷ 13
 Ἴδομενεῖα βαλεῖν· ὁ δὲ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 λαμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὸς ἤριπεν ἢ ἀχερωῖς
 ἢ ἐπίτυς βλωθρῆ, τήντ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες 390
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήεσσι νήϊον εἶναι·
 ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεῖς,
 βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἐκ δὲ οἱ ἥνιοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν·
 οὐδ' ὁ γ' ἐτόλμησεν, δηῖων ὑπὸ χειρας ἀλύξας, 395
 ἄψ ἵππους στρέψαι. τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 δουρὶ μέσον περόνησε τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 αὐτὰρ ὁ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου,
 ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 400
 ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
- Δηϊφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἴδομενεῖος,
 ἄσιου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φραεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 Ἴδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἶση, 405
 τὴν ἄρ' ὁ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
 δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
 τῇ ὑπο πᾶς ἑάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 καρφαλέον δὲ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος αὔσεν
 ἔγχος. οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 410
 ἀλλ' ἔβαλ' Ἴππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 Δηϊφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας·
 „οὐ μὰν αὐτ' ἀπίτος κεῖτ' ἄσιος, ἀλλὰ ἔ φημι
 εἰς Αἰδὸς περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο 415
 γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεὶ ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.“
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξάμενοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄρρινεν·
 ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ εὐὸ ἀμέλησεν ἐταῖρου,
 ἀλλὰ θέων περιβῆ καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυπεν. 420
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἐταῖροι,

- 13 Μηχιστεύς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντε·
 Ἴδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἴετο δ' αἰεὶ
- 425 ἦέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι
 ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
 ἔνθ' Αἰσυνήταο διοτρεφέος φίλον υἱόν,
 ἦρω' Ἀλκάθοον — γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαιο,
 πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν Ἰπποδάμειαν,
- 430 τὴν πέρι κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ διμηλικίην ἐκέκαστο
 κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσὶ· τοῦνεκα καὶ μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ.
 τὸν τόθ' ὑπ' Ἴδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσαν
- 435 Θέλξας ὅσσε φαιινά, πέδησε δὲ φαιδιμα γυῖα·
 οὔτε γὰρ ἐξοπλίω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
 ἀλλ' ὥστε στήλην ἢ δένδρεον ὑψικέτηλον
 ἀτρέμας ἑσταότα στήθος μέσον οὔτασε δουρὶ
 ἦρω' Ἴδομενεὺς, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
- 440 χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροῶς ἦρκει ὄλεθρον
 δὴ τότε γ' αὖτον αὔσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρὶ.
 δουπήσεν δὲ πεσῶν, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
 ἢ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐράχον πελέμιζεν
 ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφρὶε μένος ὄβριμος Ἄρης.
- 445 Ἴδομενεὺς δ' ἐκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·
 „Διήφοβ', ἢ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι
 τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ περάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὐχεται οὕτως,
 δαιμόνι'. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ, οἷος Ζητὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω,
- 450 ὅς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίουρον·
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λευκαλίωνα,
 Λευκαλίων δ' ἐμὲ τίτετε πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνακτα
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν
 σοὶ τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.“
- 455 Ὡς φάτο· Διήφοβος δὲ διάνδιχα μερμηρήριξεν,
 ἢ τινά πον Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων
 ἄψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιο καὶ οἷος.

ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοᾶσσατο κέρδιον εἶναι, 13
 βῆναι ἐπ' Αἰνείαν. τὸν δ' ὕστατον εὔρεν ὀμίλου
 ἔσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δῖῳ, 460
 οὔνεκ' ἄρ' ἔσθλὸν ἔόντα μετ' ἀνδράσιν οὔ τι τίεσκεν.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρῆ
 γαμβροῦ ἀμυνέμεναι, εἴ πέρ τί σε κῆδος ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔπευ, Ἄλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ 465
 γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἔόντα·
 τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔξενάριξεν.“

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενεῖα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
 ἀλλ' οὐκ Ἰδομενεῖα φόβος λάβε τηλύγετον ὧς, 470
 ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀκλὶ πεποιθώς,
 ὅστε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολλὸν ἀνδρῶν
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεν·
 ὀφθαλμῶ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπειον· αὐτὰρ ὀδόντας
 θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἀνδρας. 475
 ὧς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχώρει,
 Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθῶν· αὖε δ' ἐταίρους,
 Ἀσκάλαφόν τ' ἔσορῶν Ἀφραρῆά τε Δηϊπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας αὐτῆς.
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 480
 „δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἶῳ ἀμύνετε. δεΐδια δ' αἰνώς
 Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
 ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἤβης ἀνθος, ὅτε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 εἰ γὰρ ὀμηλικῆ γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ, 485
 αἰψά κεν ἦε φέροίτο μέγα κράτος, ἦε φεροίμην.“

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
 Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέλευτο οἷς ἐτάροισιν,
 Δηϊφοβόν τε Πάριν τ' ἔσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον, 490
 οἱ οἱ ἅμ' ἠγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονθ', ὡς εἴ τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
 πτόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν.

13 ὣς Αἰνεΐα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
495 ὣς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.

Οἱ δ' ἄμφ' Ἀλκαθόφῳ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν
μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
ἀλλήλων. δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι ἔξοχον ἄλλων,
500 Αἰνεΐας τε καὶ Ἴδομενεὺς, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ,
ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεῖ χαλκῷ.
Αἰνεΐας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἴδομενεὺς·
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
αἰχμῇ δ' Αἰνεΐας κραδαινομένη κατὰ γαίης
505 ὄχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὕρουσεν.
Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,
ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
ἦφυσ'. ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσιῶ.
Ἴδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκνος δολιχόσκιον ἔγχος
510 ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρηθέντι,
οὐτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἐὸν βέλος οὐτ' ἀλέασθαι·
τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
515 τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ
Δηϊφοβος· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ.
ἀλλ' ὁ γε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρί,
νῖὸν Ἐνναλίιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
520 ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσιῶ.
οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπυτος ὄβριμος Ἄρης
νῖος ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
ἀλλ' ὁ γ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεοῖσι νέφεσσι
ἦστο Διὸς βουλῆσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
525 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.

Οἱ δ' ἄμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν.
Δηϊφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαιινήν
ἦρπασε, Μηριόνης δὲ θοῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ
δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς

- αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. 13
 Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὤς, 531
 ἐξέρυσσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης
 αὐτοκασιγνήτος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,
 ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους 535
 ὠκέας, οἳ οἳ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
 ἕστασαν ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικιλ' ἔχοντες·
 οἳ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
 τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔρρει χειρός.
 Οἳ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρει. 540
 ἔνθ' Αἰνέας Ἄφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
 λαιμὸν τύψ', ἐπὶ οἷ τετραμμένον, ὄξεί δουρί·
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 Ἀντίλοχος δὲ θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας 545
 οὔτασ' ἐπαΐξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 ἦτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερές αὐχέν' ἰκάνει·
 τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κόνιησιν
 κάππεσεν, ἀμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ἕμων 550
 παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 οὔταζον σάκος εὐρὸ παναίολον, οὐδ' ἐδύναντο
 εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Νέστορος υἱὸν ἔρυστο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσιν. 555
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηῖων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
 στρωφᾶτ'· οὐδέ οἳ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σειόμενον ἐλέλιτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν
 ἢ τευ ἀζοντίσσαι ἢ εὐσχεδὸν ὀρηθηῖναι.
 Ἄλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον 560
 Ἀσιάδην, ὅς οἳ οὔτα μέσον σάκος ὄξεί χαλκῷ
 ἐγγύθεν ὀρηθηεῖς· ἀμενήνωσεν δέ οἳ αἰχμῆν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
 καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥστε σκῶλος πυρκαυστος
 ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἤμισυ κεῖν' ἐπὶ γαίης. 565

- 13 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
 αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
 γίγνεται Ἄρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσιν.
- 570 ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ
 ἥσπαιρ' ὡς ὅτε βοῦς, τόντ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δήσαντες ἄγουσιν.
 ὡς ὁ τυπεῖς ἥσπαιρε μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δῆν,
 ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσαστ' ἐγγύθεν ἐλθῶν
- 575 ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 Διήπυρον δ' Ἐλενος ξιφρεὶ σχεδὸν ἤλασε κόρσῃ
 θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
 ἢ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
 μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·
- 580 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβενῆ νύξ ἐκάλυψεν.
 Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἐλένω ἥρωϊ ἄνακτι,
 ὄξυ δόρου κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνελκεν.
 τῷ δ' ἄρ' ἠμαρτήδην ὁ μὲν ἔγχεϊ ὄξυόεντι
- 585 ἴει' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἶστῳ.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ
 θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς οἶστός.
 ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλῶν
 θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι
- 590 πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ καὶ λιμητῆρος ἐρωῆ,
 ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐκὰς ἔπτατο πικρὸς οἶστός.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 τὴν βάλεν, ἧ ῥ' ἔχε τόξον εὐξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
- 595 ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλιον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μέγαθυμος Ἀγήνωρ,
 αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐστρεφεῖ οἶδς ἄωτῳ,
- 600 σφειδῶνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
 Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο

ἦϊε· τὸν δ' ἄγε Μοῖρα κακῆ θανάτοιο τέλοσδε,
 σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι. 13
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος, 605
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὔτασεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη καὶ ἐέλπετο νίκην.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον 610
 ἄλτ' ἐπὶ Πείσανδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
 ἀξίνην εὐχαλκον, ἐλαΐνῳ ἄμφι πελέκκῳ,
 μακροῦ, ἐϋξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλίγων ἐφίκοντο.
 ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἵπποδασείης
 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὁ δὲ προσιόντα μέτωπον 615
 ῥινόσ ὑπερ πνυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τῷ δέ οἱ ὄσσε
 πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν,
 ἰδνώθη δὲ πεσών. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 „λείψετε θην οὔτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων, 620
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς,
 ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἵσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
 ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν
 ξεινίου, ὅστε ποτ' ὑμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν. 625
 οἱ μὲν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῆ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν
 πῦρ ὄλοδὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἦρωας Ἀχαιοῦς.
 ἀλλὰ ποθι σχήσεσθε καὶ ἐσσύμενοί περ Ἄρηος. 630
 Ζεῦ πάτερ, ἣ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
 οἶον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεαι ὑβριστῆσιν,
 Τρωσὶν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοῖου πολέμοιο. 635
 πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,

- 13 τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἔξ ἔρον εἶναι
ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.“
- 640 Ὡς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόευντα
συλήσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
αὐτὸς δ' αὐτ' ἐξαυτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος,
Ἀρπαλίων, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμίζων
- 645 ἔς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
ὅς ῥα τότε Ἄτρείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸς δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι,
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλειίνων,
πάντοσε παπταίνων, μή τις χροά χαλκῷ ἐπαύρη.
- 650 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκήρε' οἰστόν
καὶ ῥ' ἐβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ οἰστός
ἀντικρὺν κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
ἐξόμενος δὲ κατ' αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκόληξ ἐπὶ γαίῃ
- 655 κείτο ταθεῖς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
ἔς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱοῖην
ἀχνύμενοι. μετὰ δέ σφι πατήρ τις δάκρυα λείβων,
ποιῆ δ' οὐ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.
- 660 Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
ξείνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν·
τοῦ ὅ γε χωόμενος προῖει χαλκήρε' οἰστόν.
ἦν δέ τις Εὐχύνωρ Πολυΐδου μάντιος υἱός,
ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
- 665 ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοῖην ἐπὶ νηὸς ἔβαιβεν.
πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολυΐδος
νοῦσψ ὑπ' ἀργαλήν φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν
ἦ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρῳέεσσι δαμῆναι·
τῷ ῥ' αἶμα τ' ἀργαλήν θωῖην ἀλείπειν Ἀχαιῶν
- 670 νοῦσόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·

Ἐκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο διίφιλος, οὐδέ τι ἦδη, 13
 ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο 675
 λαοὶ ὑπ' Ἀργείων. τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 ἐπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ὠτρυνῶν Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν.
 ἀλλ' ἔχεν, ἣ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
 ῥηξάμενος Δαναῶν πυκνὰς σίχας ἀσπιστῶν 680
 ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
 θῖν' ἐφ' ἄλλος πολιῆς εἰδυμένα· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 τεῖχος ἐδέδητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα
 ζαχρηεῖς γίνοντο μάχη αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
 ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχιτῶνες, 685
 Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φραιδιμόεντες Ἐπειοὶ
 σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδ' ἐδύνατο
 ὤσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἶζελον Ἐκτορα δῖον,
 οἳ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 ἦρχ' υἱὸς Πεπεῶ Μενεσθεύς, οἳ δ' ἄμ' ἔποντο 690
 Φείδας τε Στιχλὸς τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλείδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
 πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπιτόλεμός τε Ποδάρκης.
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος Θελοιο
 ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν 695
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
 γνωτὸν μητρυῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
 αὐτὰρ ὁ Ἰφίλοιο παῖς τοῦ Φυλακίδαο.
 οἳ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηθέντες,
 ναῦφιν ἀμννόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο· 700
 Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός,
 ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν,
 ἀλλ' ὥστ' ἐν νευῇ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
 Ἴσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς· 705
 τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὐῆσον ἀμφὶς ἔεργει
 ἱεμένω κατὰ ὠλκα· τέμει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
 ὥς τῷ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοισιν.
 ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ

- 13 λαοὶ ἔπονθ' ἔιαροι, οἳ οἳ σάκος ἔξεδέχοντο,
 711 ὀππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρῶς γούναθ' ἴκοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,
 715 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα,
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρεφεῖ οἶδς ἄωτῳ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγγυντο φάλαγγας.
 δῆ ῥα τόθ' οἳ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 720 μάραντο Τρωσίν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ,
 οἳ δ' ὄπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον. οὐδέ τι χάριμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ δῖοισι.
 Ἐνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 725 εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς·
 „Ἑκτορ, ἀμύχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
 οὐνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
 τοῦνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων.
 ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι.
 730 ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
 [ἄλλῳ δ' ὄρηστών, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ αἰοιδήν·]
 ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἔπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
 καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
 735 αὐτὰρ ἐγὼν ἔρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηεν·
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
 οἳ μὲν ἀφρεστῶσιν σὺν τεύχεσιν, οἳ δὲ μάχονται
 παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
 740 ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
 ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν,
 ἧ κεν ἐνὶ νῆεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
 αἶ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἧ κεν ἔπειτα
 παρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἧ γὰρ ἐγωγε
 745 δεῖδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Λαχαιοὶ

χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο 13
μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σήσασθαι ὀΐω.“

Ὡς φάτο Πουλυδάμας, ἄθε δ' Ἐκτορι μῦθος ἀπήμων.
[αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,]
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα 750

„Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους,
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.“

Ἥ ῥα, καὶ ὠρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἔοικώς,
κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων. 755

οἱ δ' ἐς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἐκτορος ἔκλυον αὐδήν.
αὐτὰρ ὁ Διὶ φοβόν τε βίην θ' Ἐλένοιο ἀνακτος
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον, Ἰφτάκου υἱόν,
φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἶ που ἐφεύροι. 760

τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους,
ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπι πρύμνησιν Ἀχαιῶν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.

τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυόεσης 765
διὸν Ἀλέξανδρον, Ἐλένης πόσιν ἠῦκόμοιο,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.

ἀγχῶ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
„Δύσπαρι, εἶδος ἀριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτά,
ποῦ τοι Διὶ φοβός τε βίη θ' Ἐλένοιο ἀνακτος 770

Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἠδ' Ἄσιος, Ἰφτάκου υἱός;
ποῦ δέ τοι Ὀθρνονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰτὺς ὄλεθρος.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής·
„Ἐκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀνάιτιον αἰτιάασθαι, 775
ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο

μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάκλιδα γείνατο μήτηρ·

ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἠγείρας ἑταίρων,
ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντες οὐκίλομεν Δαναοῖσιν
νωλεμέως. ἑταροὶ δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάξῃς. 780

οἶω Διὶ φοβός τε βίη θ' Ἐλένοιο ἀνακτος

- 13 οἴχεσθον, μακροῖσι τετυμμένω ἐγχείησιν
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φρόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
 785 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἄμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι
 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναιμις γε πάρεστιν.
 παρ δύναιμι δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.“
 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἤρωσ.
 βᾶν δ' ἔμεν, ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν
 790 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
 Φάληκην Ὀρθαϊῶν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
 Πάλμυν τ' Ἀσκάνιον τε Μόρυν θ', υἱ' Ἰπποτίωνος,
 οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 ἦοι τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.
 795 οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη,
 ἣ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,
 θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλλ' μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
 κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 κυρτά, φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα
 800 ὡς Τρωῆς πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι,
 χαλκῷ μαρμαίροντες ἄμ' ἠγεμόνεσσι ἔποντο.
 Ἐκτωρ δ' ἠγεῖτο βροτολοιοῦ Ἴσος Ἀρηί,
 Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' ἔϊσσην,
 ῥινοῖσιν πυκνὴν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 805 ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαινή σείετο πῆληξ.
 πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
 εἴ πως οἳ εἴξιαν ὑπασπίδια προβιβάντι·
 ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Ἀχαιῶν.
 Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
 810 „δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσειαι αὐτίως
 Ἀργείους; οὐ τοί τι μάχης ἀδαήμενές εἰμεν,
 ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
 ἦ θῆν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
 νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
 815 ἦ κε πολὺ φθαίῃ εὐναιομένη πόλις ὑμῖ
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 σοὶ δ' αὐτῷ φημι σχεδὸν ἔμμεναι, ὅπποτε φεύγων

ἄρῃσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν 13
 θάσσοντας ἰρήκων ἔμεναι καλλιτέριχας ἵππους.
 οἷ σε πόλινδ' οἴσουσι κορίοντες πεδίοιο.“ 820

“Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὕρνης,
 αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν
 θάρσυνος οἰωνῶ. ὁ δ' ἀμείβετο φαιδίμος Ἔκτωρ·

„Αἴαν ἄμαρτοεπές, βουγαΐε, ποῖον ἔειπες;
 εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς παῖς αἰγίοχοιο 825
 εἶην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
 τιοίμην δ', ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,

ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν
 πᾶσι μάλ'. ἐν δὲ σὺ τοῖσι περήσειαι, αἶ κε ταλάσσης
 μείναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χροά λειριόεντα 830
 δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἦδ' οἰωνοὺς
 δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νησὶν Ἀχαιῶν.“

“Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 ἠχῆ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπισθεν.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο 835
 ἀλῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ἠχῆ δ' ἀμφοτέρων ἴκει αἰθέρα καὶ Διὸς ἀυγᾶς.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχῆ πίνοντά περ ἔμπης, Ξ
 ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „φράζεο, διε Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·

μεῖζων δὴ παρὰ νησὶ βοῆ θαλερῶν αἰζηνῶν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον, 5
 εἰς ὃ κε θερμὰ λοετρὰ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη
 θερμὴν καὶ λούση ἄπο βρότον αἵματόεντα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περὶωπὴν.“

“Ὡς εἰπὼν σάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς ἐοῖο,
 κείμενον ἐν κλισίῃ, θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο, 10
 χαλκῶ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο·
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῶ,
 στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον αἰετῆς,
 τοὺς μὲν ὀρνομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν,
 Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τείχος Ἀχαιῶν. 15

- 14 ὡς δ' ὅτε πορφύρη πέλαγος μέγα κύματι ζωφῶ,
 ὀσσομένον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
 αὐτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλινδεται οὐδ' ἐτέρωσε
 πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον,
 20 ὡς ὁ γέρων ὠρμαινε δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν
 διχθάδι, ἢ μεθ' ὄμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
 ἢ ἐ μετ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
 ὤδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆραι ἐπ' Ἀτρείδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
 25 μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῦ χαλκὸς ἀτειρῆς
 νυσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
 παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῶ,
 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων.
 30 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
 θιν' ἔφ' ἄλῃος πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδλοῦδε
 εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ προμνησιν ἔδειμαν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
 35 τῶ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλησαν ἀπάσης
 ἠϊόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
 τῶ ῥ' οἱ γ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχει ἐρειδόμενοι, κίον ἀθρόοι, ἄχρυτο δέ σφιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιός
 40 [Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Ἀχαιῶν].
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „ὦ Νέστωρ Νηληϊάδη, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
 τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 δείδω, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἐκτωρ,
 45 ὡς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
 μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀποπέεσθαι,
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐμπρῆσαι, κτείνειν δὲ καὶ αὐτούς.
 κείνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐζνήμιδες Ἀχαιοὶ
 50 ἐν θυμῶ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὡς περ Ἀχιλλεύς,
 οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ προμνησι νέεσσιν.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ· 14
 „ἦ δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.

τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν 55
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσσεσθαι·

οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ Θοῆσι μάχην ἀλίαςτον ἔχουσιν
 νωλεμές. οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
 ὀπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρνώμενοι κλονέονται· 60
 ὡς ἐπιμιξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκει.

ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 εἴ τι νόος ῥέξει. πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
 δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 65
 „Νέστορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπι πρύμνησι μάχονται,

τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
 οἷς ἐπι πόλλ' ἔκαθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ

ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσσεσθαι,
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ρωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς. 70

ἦδεα μὲν γάρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
 οἶδα δὲ νῦν, ὅτε τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν
 κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.

ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες. 75
 νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,

ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ὑψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ

νῆξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες· ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας.

οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτι. 80
 βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγη κακὸν ἢ ἐ ἀλώῃ.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

„Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 οὐλόμεν', αἶψ' ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλον

σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς 85
 ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐξ γῆρας τολυπεύειν

ἀργαλέους πολέμους, ὅγρα φθιόμεσθα ἕκαστος.

- 14 οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγνιαν
καλλείψειν, ἧς εἶνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά;
90 σίγα, μὴ τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
ὅστις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν
σκηπτουῆχος τ' εἴη, καὶ οἱ πειθοίαιτο λαοὶ
τοσσοῖδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·
95 [νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·]
ὅς κέλειαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς
νῆας εὐσσέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσὶ περ ἔμπης,
ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
100 σήσουσιν πόλεμον νηῶν ἄλαδ' ἐλκομενάων,
ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάριμς.
ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.“

- Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„ὦ Ὀδυσσεύ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῆ
105 ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
νῆας εὐσσέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν νῆας Ἀχαιῶν.
νῦν δ' εἴη, ὅς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
ἢ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δὲ κεν ἀσμένῳ εἴη.“

- Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
110 „ἐγγὺς ἀνὴρ — οὐ δηθὰ ματεύσομεν —, αἶ κ' ἐθέλητε
πείδεσθαι καὶ μὴ τι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος,
οὔνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι
[Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει].
115 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
ῥῆκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἀργίος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότης Οἰνεύς,
πατρὸς ἐμοῖο πατῆρ· ἀρετῆ δ' ἦν ἕξοχος αὐτῶν.
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μείνει, πατῆρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθη
120 πλαγχθεῖς· ὡς γὰρ πού Ζεὺς ἠθέλεε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι
πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φρυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,

πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς 14
 ἐγγεῖη. τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, εἰ ἔτεόν περ. 125
 τῷ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλιδα φάντες
 μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον, ὃν ἔ εὔ εἶπω.
 δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε καὶ οὐτάμενοί περ ἀνάγκη.
 ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτήτος
 ἐκ βελέων, μὴ πού τις ἐφ' ἔλκει ἔλκος ἄρηται· 130
 ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
 θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφροσῆσ' οὐδὲ μάχονται.“
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο.
 βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 135
 ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἔοικώς,
 δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 καὶ μιν φρονήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὄλοον κῆρ
 γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν 140
 δερκομένῳ, ἐπεὶ οὐ οἳ ἐνὶ φρένες, οὐδ' ἠβραϊαί.
 ἀλλ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἐ σιφλώσειεν·
 σοὶ δ' οὐ πῶ μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
 ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἠγήτορες ἦδὲ μέδοντες 145
 εὐρὸν κοιίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐτόψεαι αὐτὸς
 φεύγοντας προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.“
 Ὡς εἰπὼν μέγ' αὔσεν, ἐπεσσύμενος πεδίλιο.
 ὅσσον δ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης,
 τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄλα κρείων ἐνοσίχθων 150
 ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
 καρδίῃ, ἄλληλκτον πολεμίζειν ἦδὲ μάχεσθαι.
 Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόφρονος ὀφθαλμοῖσιν
 σῆσ' ἐξ Οὐλύμπιοιο ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν, 155
 αὐτοκασίγητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
 ἦμενον εἰσεῖδε, στυγερός δὲ οἳ ἔπλετο θυμῷ.
 μερμηριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,

- 14 ὄππως ἕξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο.
- 161 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 ἔλθεῖν εἰς Ἴδην εὖ ἐντύνασαν ἔαυτήν,
 εἴ πως ἰμείραιτο παραδραφέειν φιλότῃτι
 ἢ χροίῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρὸν τε
- 165 γευεῖ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πενκαλιμησιν.
 βῆ δ' ἕμεν ἔς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἰφραιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν
 κληῖδι κρυπτῇ· τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνώγεν.
 ἔνθ' ἢ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαινας.
- 170 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἰμερόεντος
 λύματα πάντα κάθηρην, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ, ἔδανῳ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
 τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατῆς δῶ
 ἔμπης ἔς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκει' ἀυτμῆ.
- 175 τῷ ῥ' ἢ γε χροά καλὸν ἀλειψαμένη ἰδὲ χαιτας
 πεξαμένη χερσὶ πλοκάμους ἐπλεξε φαινοῦς,
 καλοῦς, ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἕανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τιθεὶ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
- 180 χρυσεῖης δ' ἐνετῆσι κατὰ στήθος περονᾶτο.
 ζῶσατο δὲ ζώνη ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῆ,
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσιν
 τριγλήνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 κρηδέμινω δ' ἐρύπερθε καλύψατο διὰ θεάων
- 185 καλῷ, νηγατέῳ· λαμπρὸν δ' ἦν ἠέλιος ὣς·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον,
 βῆ ῥ' ἕμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
- 190 „ἦ ῥά νύ μοι τι λίθοιο, φίλον τέκος, ὅτι κεν εἶπω,
 ἢέ κεν ἀρήσαιο, κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,
 οὔνεκ' ἐγὼ Λαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;“
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 „Ἦρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο,
 195 αὐδα ὅτι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνώγεν,

εἰ δύναιμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἔστιν.“ 14

Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 „δὸς νῦν μοι φιλότῃτα καὶ ἡμερον, ᾗτε σὺ πάντας
 δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
 εἴμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης, 200
 Ὠκεανὸν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
 δεξάμενοι Ῥείας, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 τοὺς εἴμι ὀψομένη, καὶ σφ' ἀκριτα νείζεα λύσω· 205
 ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότῃτος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
 εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμοθῆναι φιλότῃτι,
 αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίῃ καλεοίμην.“ 210

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη·
 „οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
 Ζηγὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.“

Ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
 ποικίλον, ἔνθα τέ οἱ θελκτῆρια πάντα τέτυκτο· 215
 ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότῃς, ἐν δ' ἡμερος, ἐν δ' ὀαριστῶς
 πάρφρασις, ἥτ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
 τὸν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τῇ νῦν, τοῦτιον ἱμάντα τεῷ ἐγκάτθεο κόλπῳ,
 ποικίλον, ᾗ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι 220
 ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅτι φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς.“

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 μείδησασα δ' ἔπειτα ἔφ' ἐγκάτθετο κόλπῳ.

Ἥ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμπιοιο, 225
 Πιερίην δ' ἐπιβάσα καὶ Ἥμαθίην ἑρατεινὴν
 σεύατ' ἐφ' ἵπποπόλων θρηκῶν ὄρεα νιφόμεντα,
 ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
 ἔξ Ἀθώω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα,
 Ἀῆμιον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θελοῖο θόαντος. 230
 ἐνθ' ὕπνω ξύμβλητο, κασιγνήτῳ θανάτοιο,

- 14 ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Ἴπνε, ἀναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἔμὸν ἔπος ἔκλυες, ἦδ' ἔτι καὶ νῦν
 235 πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ἡματα πάντα.
 κοίμησόν μοι Ζηγὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαιινῶ,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
 δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
 χρύσειον· Ἡφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυήεις
 240 τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρηῖνων ποσὶν ἦσει,
 τῶ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.“
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ἴππος·
 „Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλιο Κρόνοιο,
 ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
 245 ῥεῖα κατεννήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
 Ὠκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηγὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίουος ἄσπον ἰκοίμην
 οὐδὲ κατεννήσαιμι, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλο τεῖ ἐπίνυσσεν ἐφειμή,
 250 ἡματι τῶ, ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
 ἔπλεεν Ἰλιόθεν Τρώων πόλιν ἐξαλαπάζας.
 ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῶ,
 ὄρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον αἴητας,
 255 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας
 νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαιεν,
 ριπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ζήτει· καὶ κέ μ' αἶστον ἀπ' αἰθέρος ἐμβαλε πόντῳ,
 εἰ μὴ Νηξ̄ δμητεια θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν.
 260 τὴν ἰκοίμην φεύγων, ὁ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ·
 ἄζετο γάρ, μὴ Νυκτὶ θεῶν ἀποθύμια ἔρδοι.
 νῦν αὖ τοῦτό μ' ἀνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.“
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 „Ἴπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μενοιναῖς;
 265 ἦ φῆς ὡς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζηῖν,
 ὡς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
 ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων

δώσω ὀπιούμεναι καὶ σὴν κεκλήσθαι ἄκοιτιν 14
 [Πασιδθέην, ἧς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα].

Ὡς φάτο· χήρατο δ' Ἴπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα· 270
 „ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἄατον Στυγὸς ὕδωρ,
 χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,
 τῇ δ' ἑτέρῃ ἄλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 μάρτυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 ἧ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων, 275
 Πασιδθέην, ἧστ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.“

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ὦμνε δ', ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 τοὺς ὑποταρταρίους, οἱ Τιτῆνες καλέονται.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον, 280
 τῷ βήτην Δήμου τε καὶ Ἴμβρου ἄστυ λιπόντε,
 ἧέρα ἔσσαμένω, ῥίμφα πρήσσετε κέλευθον.

Ἴδην δ' ἐκέσθην πολυπίδακα, μητέρα Θηρῶν,
 Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τῷ δ' ἐπὶ χέρσου
 βήτην, ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη. 285

ἐνθ' Ἴπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ιδέσθαι,
 εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἢ τότε ἐν Ἴδῃ
 μακροτάτη περφυῖα δι' ἧέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
 ἐνθ' ἧστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
 ὄρονθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦντ' ἐν ὄρεσσιν 290
 χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδι.

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
 Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 ὡς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρωσ πικρινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἔμισγέσθην φιλότῃτι, 295
 εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆς.

στῆ δ' αὐτῆς προπάρουθεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Ἥρη, πῆ μεμανῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.“

Τὸν δὲ δολοφρονίουσα προσηύδα πότνια Ἥρη· 300
 „ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
 Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἱδ' ἀτίταλλον.

14 τοὺς εἴμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
 305 ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνήs καὶ φιλότῃτος, ἔπει χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 Ἴπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπιδάκος Ἴδῃs
 ἔστᾱσ', οἳ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερῆν τε καὶ ὑγρῆν.
 νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
 310 μὴ πῶs μοι μετέπειτα χολώσῃσαι, αἶ κε σιωπῆ
 οἴχωμαι πρὸs δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺs·
 „Ἡρῃ, κείσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὄρηθηῆναι,
 νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότῃτι τραπειόμεν εὐνηθέντε.
 315 οὐ γάρ πῶ ποτέ μ' ὦδε θεᾶs ἔρος οὐδὲ γυναικὸs
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεῖs ἐδάμασσαν,
 [οὐδ' ὀπότ' ἠρασάμην Ἰξιοίνῃs ἀλόχοιο,
 ἢ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μῆστωρ' ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάῃs καλλισφύρου Ἀχαιοῖωνῃs,
 320 ἢ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
 οὐδ' ὅτε Φοῖνικὸs κούρηs τηλεκλειτοῖο,
 ἢ τέκε μοι Μίνων τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέληs, οὐδ' Ἀλκμήνηs ἐνὶ Θήβῃ,
 ἢ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 325 ἢ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάριμα βροτοῖσιν·
 οὐδ' ὅτε Δῆμητροs καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,
 οὐδ' ὀπότε Λητοῦs ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆs,]
 ὡs σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὸs ἡμεροs αἰρεῖ.“

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρῃ·
 330 „αἰνότατε Κρονίδῃ, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 εἰ νῦν ἐν φιλότῃτι λιλαιέαι εὐνηθῆναι
 Ἴδῃs ἐν κορυφῆσιν, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
 πῶs κ' ἔοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰγιγενετῶν
 εὔδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσιν δὲ πᾶσιν μετελθῶν
 335 πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸs δῶμα νεοίμην
 ἔξ εὐνήs ἀνστᾱσα, νεμεσσητὸν δὲ κεν εἶῃ.
 ἀλλ' εἰ δῆ ῥ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστιν τοι θάλαμος, τὸν τοι φίλος υἱὸs ἔτενξεν
 Ἴφραιστος, πυκνιάs δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·

ἐνθ' ἴομεν κελοντες, ἐπεὶ νύ τοι εὐάδεν εὐνή.“ 14

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 341

„Ἡρη, μήτε θεῶν τό γε δείδιδι μήτε τιν' ἀνδρῶν
ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
χρύσειον. οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἡέλιός περ,
οὔτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.“ 345

Ἡ ῥα, καὶ ἀγκᾶς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παρᾶκοιτιν.
τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν διὰ φύεν νεοθηλέα ποιήν,
λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἦδ' ὑάκινθον
πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργεν.
τῷ ἐνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο 350
καλήν, χρυσεῖην· στυλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὔδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρω ἄκρῳ,
ὑπνῷ καὶ φιλότῃτι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκᾶς ἀκοιτιν·
βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ἰππος,
ἀγγελίην ἐρέων γαιήοχῳ ἔννοσιγαίῳ. 355

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσείδαον, ἐπάμυνε,
καὶ σφιν κῆδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὔδει
Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψα·
Ἡρη δ' ἐν φιλότῃτι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.“ 360

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ὄχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·
„Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὐτε μεθίεμεν Ἐκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλη καὶ κῆδος ἄρηται; 365

ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὐχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
νησὶν ἐπι γλαφυρῆσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
κείνου δ' οὐ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες. 370
ἀσπίδες ὄσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἦδὲ μέγισται,
ἔσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορύθεοσιν
κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχέ' ἐλόντες,
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἰγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί
Ἐκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα. 375

14 [ὅς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμοι,
 χεῖροσι φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.]“

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο.
 τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,
 380 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
 οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντα ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον.
 ἔσθλα μὲν ἔσθλος ἔδυε, χέρηα δὲ χεῖροσι δόσκειν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
 βάν ῥ' ἵμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἑνοσίχθων,
 385 δεινὸν ἄορ τανύηχες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 εἵκελον ἀστεροπῆ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
 ἐν δαῖ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
 Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμει φαιδιμος Ἐκτωρ.
 δῆ ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
 390 κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαιδιμος Ἐκτωρ,
 ἦτοι ὃ μὲν Τρώεσσιν, ὃ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάα ποτὶ χέρσον,
 395 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέω ἀλεγεινῇ·
 οὔτε πυρὸς τόσσοις γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην·
 οὔτ' ἄνεμος τόσσοις γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 ἠπύει, ὅστε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 400 ὅση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνῇ
 δεινὸν αὐσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαιδιμος Ἐκτωρ
 ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάρμαρτεν,
 τῇ ῥα δῦω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 405 ἦτοι ὃ μὲν σάκεος, ὃ δὲ φασγάνου ἀργυροῦλου·
 τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροά. χῶσατο δ' Ἐκτωρ,
 ὅτι ῥα οἱ βέλος ὦκ' ἐτώσιον ἔκρυγε χεῖρός,
 ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμῶνιος Αἴας
 410 χερμαδίῳ, τά ῥα πολλά, θοάων ἔχματα νηῶν,
 παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἐν αἰερας

στήθος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγγόθι δειρῆς, 14
 στρόμβον δ' ὡς ἔσσευε βαλῶν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἔξεριπτη δρῦς
 προόρριζος, δεινὴ δὲ θεείου γίνεται ὀδμῆ 415
 ἔξ αὐτῆς· τὸν δ' οὐ περ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἴδῃται
 ἔγγυς ἑὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγαλοιο κεραννός·
 ὡς ἔπεσ' Ἔκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσιν.
 χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ. 420
 οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἔλπομενοι ἔρυσσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειὰς
 αἰχμὰς. ἀλλ' οὐ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περιβῆσαν ἄριστοι,
 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνεΐας καὶ δῖος Ἀγήνωρ 425
 Σαρπηθῶν τ', ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
 τῶν δ' ἄλλων οὐ τίς εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιδεν
 ἀσπίδας ἐνύκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
 χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους
 ὠκέας, οἱ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 430
 ἔστασαν ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἔϋρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα μιν ἔξ ἵππων πέλασαν χθονί, καδ δέ οἱ ὕδωρ 435
 χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφές αἶμ' ἀπέμεσσεν.
 αὐτίς δ' ἐξοπίσω πλήτο χθονί, τὼ δέ οἱ ὅσσε
 νῆξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 Ἀργεῖοι δ' ὡς οὖν ἴδον Ἐκτορα νόσφι κίοντα, 440
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάριης.
 ἔνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάτινον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὄξυόεντι
 Ἕνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νῆϊς ἀμύμων
 Ἕνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατινίοντος. 445
 τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἔλθων
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ

- 14 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὕσμινην.
τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγγέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
- 450 Πανθοίδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὤμον,
υἷὸν Ἀρηϊλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
ἔσχεν, ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστώ.
Πουλυδάμας δ' ἐκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας·
„οὐ μὰν αὐτ' οἶω μεγαθύμου Πανθοίδαο
- 455 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καὶ μιν οἶω
αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄιδος εἶσω.“
Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο.
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄρινεν,
- 460 τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα.
καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.
Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
λικριφὶς ἀΐξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχέλοχος· τῷ γὰρ ἑα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
- 465 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ ἀνχένος ἐν συνοχομῷ,
νεῖατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῇ στόμα τε ῥῖνές τε
οὔδεις πληντ' ἢ περ κνήμαι καὶ γούνα πεσόντος.
Αἴας δ' αὐτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
- 470 „φράζεο, Πουλυδάμα, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες·
ἦ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται, οὐδὲ κακῶν ἔξ,
ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο
ἦ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐφίκει.“
- 475 Ἡ ῥ' εὖ γιγνώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
ἐνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ,
ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαίως· ὃ δ' ὕφελκε ποδοῖτιν.
τῷ δ' Ἀκάμας ἐκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας·
„Ἀργεῖοι ἰόμοροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
- 480 οὐ θνη οἴοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ δῖζυς
ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ἕμμες.
φράξεσθ', ὡς ἡμῖν Πρόμαχος δεδημημένος εὔδει
ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτοιοῦ γε ποιῶι

δηρὸν ἄτιτος ἔη. τῷ καὶ κέ τις εὐχεται ἀνὴρ 14
 γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκιῆρα λιπέσθαι.“ 485

“Ὡς ἔφατ’ Ἀργεῖοισι δ’ ἄχος γένετ’ εὐξάμενοιο·
 Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄρυνεν.
 ὠριμήθη δ’ Ἀλάμαντος· ὁ δ’ οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωήν
 Πηνελέωο ἀνακτος. ὁ δ’ οὐτάσεν Ἴλιονῆα,
 υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ἔα μάλιστα 490
 Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὅπασσεν·
 τῷ δ’ ἄρ’ ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἴλιονῆα.

τὸν τόθ’ ὑπ’ ὀφρύος οὐτα κατ’ ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 ἐκ δ’ ὥσε γλήνην· δόρυ δ’ ὀφθαλμοῖο διαπρὸ
 καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὁ δ’ ἔξετο χεῖρε πετάσσας 495
 ἄμφω. Πηνέλειος δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ
 ἀνχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀκίραξεν δὲ χαμᾶζε
 αὐτῆ σὺν πήληκι κάρη· ἔτι δ’ ὄβριμον ἔγχος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ. ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχών

[πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα]· 500
 „εἰπέμεναί μοι, Τρωῆς, ἀγανοῦ Ἴλιονῆος
 πατρὶ φίλω καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν
 οὐδὲ γὰρ ἢ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγνηοριδαο
 ἀνδρὶ φίλω ἐλθόντι γανύσσεται, ὅππότε κεν δῆ
 ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.“ 505

“Ὡς φράτο· τοὺς δ’ ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ’ ἔχουσαι,
 ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ’ ἀνδράργι’ Ἀχαιῶν
 ἦρατ’, ἐπεὶ ὅ’ ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος. 510
 Αἴας ἔα πρῶτος Τελαμώνιος Ἴφτιον οὐτα
 Γυρτιάδην, Μυσιῶν ἠγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάλην δ’ Ἀντίλοχος καὶ Μέριμερον ἐξενάριξεν·
 Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα
 Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ’ ἐνήρατο καὶ Περιφρήτην. 515
 Ἀτρεΐδης δ’ ἄρ’ ἔπειθ’ Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
 οὐτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ’ ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσεν
 δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ’ οὐταμένην ὠτειλὴν
 ἔσσυτ’ ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

14 πλειστοὺς δ' Αἴας εἶλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
521 οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φρόβον ὕρσαι.

Ο Ἀὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάρφρον ἔβησαν
φρέγγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφροβημένοι, ἔγρευτο δὲ Ζεὺς
5 Ἴδης ἐν κορυφῆσι παρὰ χουσοθρόνου Ἥρης.
στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
τοὺς μὲν ὄρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν
Ἄργεῖους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
Ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
10 εἶαθ'· ὁ δ' ἄργαλέω ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσιον,
αἰμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμῆχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
15 Ἐκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαοὺς.
οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κατορραφίης ἀλεγεινῆς
πρώτη ἐπαύρηαι, καὶ σε πληγῆσιν ἱμάσσω.
ἦ οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῦν
ἄκμινας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
20 χρούσειον, ἄρρηκτόν; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
ἐκρέμω· ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὄν δὲ λάβοιμι,
ρίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
γῆν ὀλιγηπελέων. ἐμὲ δ' οὐδ' ὡς θυμὸν ἀντίει
25 ἀζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θελοῖο,
τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωσα,
καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐνθεν ὀυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὐτίς
30 Ἄργος ἐς ἱπλόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα.
τῶν σ' αὐτίς μνήσω, ἵν' ἀπολλήξεης ἀπατάων,
ὄφρα ἴδη, ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,

ἦν ἐμίγης ἔλθοῦσα θεῶν ἄπο καὶ μὲν ἀπάτησας.“ 15

Ὡς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 35

„ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν
κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μὰψ ὁμόσαιμι· 40

μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
πημαίνει Τρωᾶς τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει
ἀλλὰ που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοὺς.
αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην 45

τῇ ἴμεν, ἧ κεν δὴ σύ, κελαινεφές, ἡγεμονεύης.“

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίξις, 50
τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
αἴψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.

ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἔτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ἴριν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, 55

ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθῃ, καὶ εἴπησι Ποσειδάωνι ἀνακτι

πανσάμενον πολέμοιο τὰ ἅ πρὸς δῶμαθ' ἱέσθαι,
Ἑκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
αὐτίς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθη δ' ὀδυνάων 60

[αἱ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
αὐτίς ἀποστρέψῃσιν, ἀνάκτιδα φύζαν ἐνόρσας,

φρεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσιν
Πηλείδew Ἀχιλῆος. ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον

Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαιδίμος Ἑκτωρ
Ἰλίου προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἴζηνοὺς 65

τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα διον.
τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἑκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.

- 15 ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλλῶξιν παρὰ νηῶν
 70 αἶν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰς ὃ κ' Ἀχαιοὶ
 Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλᾶς.
 τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἕασω,
 πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
 75 ὡς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῶ δ' ἐπένευσα κάρητι,
 ἦματι τῶ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ θέτις ἦψατο γούνων,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πολίπορθον].“
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 80 ὡς δ' ὅτ' ἄν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅστ' ἐπὶ πολλὴν
 γαῖαν ἐληλουθὼς φρεσὶ πευκαλίμησι νοήσῃ
 „ἐνθ' ἦν ἢ ἐνθα,“ μενοινήησιν τε πολλά,
 ὡς κραιπνῶς μεμανῦα διέπττατο πότνια Ἥρη.
 ἶκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
 85 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
 πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
 ἦ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, θέμιστι δὲ καλλιπαρήνῃ
 δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντιῆ ἦλθε θεούσα,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 90 „Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἔοικας;
 ἦ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκόλτης.“
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 „μὴ με, θεὰ θέμι, ταῦτα διείρω· οἴσθα καὶ αὐτῆ,
 οἶος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηγῆς.
 95 ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐν δαιτὸς εἴσης·
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεται ἀθανάτοισιν,
 οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφραύσκειται. οὐδέ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
 οὔτε θεοῖς, εἴ περ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.“
 100 Ἥ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη,
 ὠχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί. ἦ δ' ἐγέλασεν
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κνανέησιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
 „νήπιοι, οἳ Ζητὴν μενεαίνομεν ἀφρονέοντες.

- ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσπον ἰόντες 15
 ἢ ἔπει ἠὲ βίη· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγιζει 106
 οὐδ' ὄφεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
 τῷ ἔχεθ', ὅτι κεν ὑμῖν κακὸν πέμπησιν ἐκάστω.
 ἦδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηϊ γε πῆμα τετύχθαι· 110
 υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.“
 Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἄρης θαλερῶ πεπλήγητο μηρῶ
 χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΰδα·
 „μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, 115
 τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
 κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν.“
 Ὡς φάτο, καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
 ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα. 120
 ἔνθα κ' ἔτι μελίζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν
 ὦρτο διέκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσεν,
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὤμων, 125
 ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα
 χάλκεον· ἣ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·
 „μαινόμενε, φρένας ἠλέ, διέφθορας. ἦ νύ τοι αὐτως
 οὔατ' ἀκουέμεν ἔστι, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
 οὐκ αἶεις, ἄτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 130
 ἦ δὴ νῦν παρ Ζητὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
 ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
 ἀψ ἵμεν Οὐλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,
 αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φρυτεῦσαι;
 αὐτίκα γὰρ Τρωῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς 135
 λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἴσι κδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον,
 μάρψει δ' ἐξείης ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἕηος·
 ἦδη γὰρ τις τοῦ γε βίην καὶ χειρας ἀμείνων
 ἰ, πέφατ' ἦ καὶ ἔπειτα πεφίησεται· ἀργαλέον δὲ 140

- 15 πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.“
 Ὡς εἰποῦσ' ἴδρυσε θρόνον ἐνι θοῦρον Ἴηρα.
 Ἴηρ δ' Ἀπόλλωνα καλέσαστο δώματος ἐπιός
 Ἴρίν θ', ἥτε θεοῖσι μετὰγγελος ἀθανάτοισιν·
- 145 καὶ σφραγς φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ζεὺς σφῶν εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅτι τάχιστα·
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃτε, Διὸς τ' εἰς ὧπα ἴδησθε,
 ἔρδειν, ὅτι νε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.“
 Ἡ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἴηρ,
- 150 ἔζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τῷ δ' αἰῆξαντε πετέσθην.
 Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρω ἀκρῷ
 ἤμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἔστεφάνωτο.
 τῷ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
- 155 στήτην· οὐδέ σφωῖν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
 ὅτι οἱ ὧκ' ἐπέεσσι φιλῆς ἀλόχοιο πιθέσθην.
 Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
 πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
- 160 παυσάμενόν μιν ἀνωχθὶ μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἅλα διῶν.
 εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπίσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
 φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσση
- 165 μείναι, ἐπεὶ εὖ φημι βίῃ πολὺν φέρετος εἶναι
 καὶ γενεῇ πρότερος. τοῦ δ' οὐκ ὄφεται φίλον ἦτορ
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδῆνεμος ἀκέα Ἴρις,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
- 170 ὧς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἠὲ χάλαζα
 ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαςο,
 ὧς κραιπνῶς μεμανῖα διέπτατο ὠκέα Ἴρις.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
 „ἀγγελίην τινά τοι, γαίηοχε κvanoχαῖτα,
- 175 ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
 παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο

ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν. 15
 εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπέισσαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
 ἠπέλλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει 180
 χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺν φέρτερος εἶναι
 καὶ γενεῇ πρότερος. σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
 ἴσον οἱ φράσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
 „ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν, 185
 εἰ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίη ἀέκοντα καθέξει.
 τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοί, οὓς τέκετο Ῥέα,
 Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Αἰθῆς ἐνέροισιν ἀνάσσων.
 τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ 190
 παλλομένων, Αἰθῆς δ' ἔλαχε ζόφρον ἠερόεντα,
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησιν.
 γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
 τῷ ῥα καὶ οὐ τι Διὸς βέομαι φρεσίν, ἀλλὰ ἔκηλος
 καὶ κρατερός περ ἐὼν μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ. 195
 χερσὶ δὲ μὴ τί με πάγχυ κακὸν ὧς δειδισσέσθω·
 θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἰάσι βέλτερον εἶη
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτός,
 οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδῆγεμος ὠκέα Ἴρις· 200
 „οὕτω γὰρ δὴ τοι, γαίηοχε κυανοχαῖτα,
 τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε;
 ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
 οἷσθ', ὧς πρεσβυτέροισιν Ἐρινύες αἰὲν ἔπονται.“

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 205
 „Ἴρι θεά, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῆ.
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 ὅπποτ' ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῆ πεπρωμένον αἴσῃ
 νεικεῖεν ἐθέλησι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν. 210
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν γε νεμεσσηθεὶς ὑποεἶξω·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ·

- 15 αἶ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
 Ἑρῆς Ἐρμείω τε καὶ Ἡφαίστοιο ἀνακτος
 215 Ἴλλου αἰπεινῆς περιδῆσεται, οὐδ' ἐφελήσει
 ἐκπερσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργελοισιν,
 ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται."
 Ὡς εἰπὼν λιπε λαὸν Ἀχαιῶν ἐννοσίγαιος,
 δῦνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθεσαν δ' ἤρωες Ἀχαιοί.
 220 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφέληγερέτα Ζεὺς·
 „ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκτορα χαλκοκορυστήν·
 ἤδη μὲν γὰρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὸν
 ἡμέτερον· μάλα γὰρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
 225 οἳ περ ἐνέστεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἔόντες.
 ἀλλὰ τόδ' ἡμῖν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δὲ οἷ αὐτῷ
 ἔπλετο, ὅτι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξεν
 χειρὰς ἐμάς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτὶ γ' ἐτελέσθη.
 ἀλλὰ σύ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 230 τὴν μάλ' ἐπισσειῶν φοβέειν ἤρωας Ἀχαιοὺς.
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, ἑκατηβόλε, φραϊδίμιος Ἐκτωρ·
 τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 φεύγοντες νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
 κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
 235 ὥς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο."
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἴζηκι ἑοικῶς
 ὠκέϊ, φρασσοφόνῳ, ὅστ' ὠχιστος πετεηνῶν.
 εὔρ' υἷον Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 240 ἡμενον, οὐδ' ἔτι κέϊτο, νέον δ' ἔσαγείρετο θυμὸν,
 ἀμφὶ ἔγγινώσκων ἐτάρους· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
 παύει, ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιοόχοιο.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 „Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 245 ἦσ' ὀλιγηπελέων; ἦ κού τί σε κῆδος ἰκάνει;"
 Τὸν δ' ὀλιγοδραπέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 „τίς δὲ σὺ ἔσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρειαι ἄντην;
 οὐκ αἶεις, ὅ με νηυσὶν ἔπι πρύμνησιν Ἀχαιῶν

- οὐς ἐτάρους ὀλέκοντα βοῆν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας 15
 χερμαδίῳ πρὸς στήθος, ἔπαυσε δὲ θοῦριδος ἀλκῆς; 250
 καὶ δὴ ἐγὼγ' ἐράμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἴδαο
 ἦματι τῷδ' ἕξασθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ. “
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ' ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 „θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἄοσσητῆρα Κρονίων
 ἐξ' Ἰδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, 255
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
 ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἵππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσιν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
 αὐτὰρ ἐγὼ προπάροικε κίων ἵπποισι κέλευθον 260
 πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς. “
 Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
 ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτιγῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳιο κροαίνων,
 εἰωθὼς λούεσθαι ἑὺρρεῖος ποταμοῖο, 265
 κυδιόων· ὑποῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαῖηφι πεποιθὼς,
 ῥίμφα ἐ γούνα φέρει μετὰ τ' ἦθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὡς Ἐκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
 ὀτρύνων ἵππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν. 270
 οἱ δ', ὡστ' ἢ ἔλαφρον κερὰν ἢ ἄγριον αἶγα
 ἔσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται·
 τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ἔλη
 εἰρύσαιτ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
 τῶν δέ θ' ὑπὸ λαχῆς ἐφάνη λῖς ἠϋγένειος 275
 εἰς ὁδόν, αἴψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
 ὡς Δαναοὶ εἴως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 νύσσοντες ξίφρεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἐκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
 τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός. 280
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγορευε θόας, Ἀνδραίμοιός νιός,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
 ἔσθλός δ' ἐν σταδίῃ ἀγορῆ δέ ἐ παῦροι Ἀχαιῶν
 νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων.

- 15 ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 286 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὄφθαλμοῖσιν ὀρώμαι·
 ὄλον δ' αὐτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, Κῆρας ἀλύξας,
 Ἐκτωρ. ἦ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
 χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
 290 ἀλλὰ τις αὐτε θεῶν ἐρούσατο καὶ ἐσάωσεν
 Ἐκτορ, ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἴομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
 Ζητὸς ξεργιδούπου πρόμος ἴσταται ὦδε μενοιπῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 295 πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
 αὐτοὶ δ', ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
 στείλομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρούσομεν ἀντιάσαντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι. τὸν δ' οἴω καὶ μεμαῶτα
 θυμῷ δεισεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὄμιλον.“
 300 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοτο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενεῖα ἀνακτα,
 Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ', ἀτάλαντον Ἄρηι,
 ὑσμίνην ἤρτυνον, ἀριστιῆας καλέσαντες,
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
 305 ἦ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
 μακρὰ βιβιάς. πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
 εἰμένος ὠμοῖν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα Θοῦρον,
 δεινήν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἦν ἄρα χαλκεὺς
 310 Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν.
 τὴν ἄρ' ὃ γ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὦρτο δ' αὐτῇ
 ὄξει' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' οἴστοι
 θρωσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 315 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηϊθῶων αἰζηῶν,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.
 ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 320 αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' ἐνωπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων

σεισ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄυσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν 15
 ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἱ δ' ὥστ' ἦε βοῶν ἀγέλην ἢ πῶῦ μὲγ' οἰῶν
 θῆρε δῦω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῆ,
 ἐλθόντ' ἕξαπλῆς σημάντορος οὐ παρεόντος, 325
 ὡς ἐφρόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάκτιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 ἦκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὄπαζεν.
 Ἔνθα δ' ἀνῆρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
 Ἐκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφρην,
 τὸν μὲν Βοιωτῶν ἠγῆτορα χαλκοχιτώνων, 330
 τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·
 Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἕξενάριζεν.
 ἦτοι δ' μὲν νόθος υἱὸς Οἰλῆος θείοιο
 ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς, 335
 γνωτὸν μητρουῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Οἰλεύς·
 Ἴασος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐπέτυκτο,
 υἱὸς δὲ Σφῆλιοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
 Μηκιστῆ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
 πρώτη ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε διὸς Ἀγήνωρ. 340
 Δηῖοχον δὲ Πάρις βάλε νεῖατον ὦμον ὄπισθεν
 φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
 Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
 τάφρω καὶ σχολόπεσσιν ἐμπλήξαντες ὄρουσθῆ
 ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύοντο δὲ τείχος ἀνάγκη. 345
 Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλειο μακρὸν αὔσας·
 „νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἕαν δ' ἔναρα βροτόεντα.
 ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθεν νοήσω,
 αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τὸν γε
 γνωτοὶ τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα, 350
 ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.“
 Ὡς εἰπὼν μᾶστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
 κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
 πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρισάματα ἵππους
 ἠγῆ θεσπεσίῃ· προπάροιδε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 355
 ῥεῖ ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείτων

- 15 ἔς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
μακρὴν ἢ δ' εὐρεΐαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἔρωή
γίγνεται, ὅππότε ἀνὴρ σφένεος πειρώμενος ἦσιν.
- 360 τῇ ῥ' οἷ γε προχέοντο φραλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων
αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον. ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,
ὅστ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν,
ἄψ αὐτίς συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
- 365 ὡς ῥα σύ, ἦτε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ οἰζὺν
σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕαστος.
- 370 Νέστωρ αὐτε μάλιστα Γερήνιος, οὗρος Ἀχαιῶν,
εὐχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
„Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τις τοι ἐν Ἄργεϊ περ πολυπύρῳ
ἦ βοὸς ἢ ὄϊος κατὰ πλονα μηρία καίων
εὐχετο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
- 375 τῶν μνησai, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ,
μηδ' οὕτω Τρῶεσσιν ἕα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς.“
Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκτυπε μητιέτα Ζεὺς,
ἄράων αἴτων Νηληιάδαο γέροντος.
Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
- 380 μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάριης.
οἱ δ', ὥστε μέγα κῆμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅππότε ἐπείγῃ
ἴς ἀνέμου· ἢ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
ὡς Τρῶες μεγάλη λαγῆ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
- 385 ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο
ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῷ.
- 390 Πάτροκλος δ', εἴως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ' ὅ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο

- ἦστό τε καὶ τὸν ἕτεριε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγροῦ 15
 φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν 395
 Τρωῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ὄμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγето μηρῶ
 χερσὶ καταπρηγέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤυδα·
 „Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι χατέοντί περ ἔμπης
 ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν· 400
 ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερέπेतω, αὐτὰρ ἔγωγε
 σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμιζέειν.
 τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
 παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφρασις ἔστιν ἑταίρου.“
 Τὸν μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405
 Τρωῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύναντο
 πανροτέρους περ ἔοντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν.
 οὐδέ ποτε Τρωῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
 ῥηξάμενοι κλισίησι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσιν.
 ἀλλ' ὥστε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει 410
 τέκτονος ἐν παλάμησι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
 εὖ εἰδῆ σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
 ὡς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
 ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν.
 Ἐκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος εἰείσατο κυδαλίμοιο. 415
 τῷ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο
 οὐθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα,
 οὐθ' ὁ τὸν ἀψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 ἐνθ' ὤϊα Κλυτίοιο Καλήτορα φραϊδίμος Αἴας
 πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στήθεος βάλε δουρί· 420
 δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
 ἐν κονίησι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 „Τρωῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 425
 μὴ δὴ πω χάξεσθε μάχης ἐν στείνει τῷδε,
 ἀλλ' ὤϊα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.“

- 15 Ὡς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαιειῷ.
 430 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὃ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱόν,
 Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
 κατ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήριοισι ζαθέοισιν,
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος ὀξείῃ χαλκῷ,
 ἔσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὃ δ' ὑπτίος ἐν κονίησιν
 435 νηὸς ἄπο πρύμνης χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
 Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 „Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος,
 Μαστοριδῆς, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἔοντα
 ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν·
 440 τὸν δ' Ἐκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ
 ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;“
 Ὡς φράθ'· ὃ δὲ ξυνέηκε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
 τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
 ἰοδόκον· μάλα δ' ὤκα βέλεα Τρῶεσσιν ἐφίει.
 445 καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήγορος ἀγλαὸν υἱόν,
 Πουλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγανοῦ Πανθοίδαο,
 ἠγία χερσὶν ἔχοντα. ὃ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
 τῇ γὰρ ἔχ', ἣ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 Ἐκτορι καὶ Τρῶεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 450 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
 αὐχένι γάρ οἱ ὀπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
 ἤριπε δ' ἔξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 κείν' ὄχεα χροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.
 455 τοὺς μὲν ὃ γ' Ἄστυνόω, Προτιάονος υἱεῖ, δῶκεν,
 πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόοντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὐτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷσθὸν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
 αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 460 εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
 ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσεν
 Ἐκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὐχος ἀπηύρα,
 ὅς οἱ εὖστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη

ἶος χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός. 15
 Τεῦκρος δ' ἐρρήγησε, κασίγνητον δὲ προσηΐδα· 466
 „ὦ πόποι, ἧ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 δαίμων ἡμετέρης, ὅ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
 πρῶϊον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας δῖστους.“ 470

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 „ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
 κείσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγῆρας·
 αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὦμῳ
 μάρναό τε Τρῶεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαοὺς. 475
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε δαμασσάμενοί περ ἔλοιεν
 νῆας εὐσσήλους· ἀλλὰ μνησώμεθα χάριτος.“

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
 αὐτὰρ ὁ γ' ἀμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινέην εὐτυκτον ἔθηκεν, 480
 [ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·]
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη.

Ἐκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεῦκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας· 485
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.

ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή, 490
 ἡμὲν ὀτέοισιν κῦδος ὑπέριτερον ἐγγυαλίξῃ,
 ἢ δ' ὅτινας μινύθει τε καὶ οὐκ ἐθέλησιν ἀμύνειν,
 ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
 ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νησὶν ἀολλέες. ὅς δέ κεν ὑμέων
 βλήμενος ἢ ἐ τυττοὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ, 495
 τεθνήατω. οὐδ' οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
 τεθνήαμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σὴν καὶ παῖδες ὀπίσσω,
 καὶ οἶκος καὶ κληρὸς ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νησὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.“

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 500

- 15 Αΐας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέλευτο οἷς ἐτάροισιν·
 „αἰδώς, Ἀργεῖοι. νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι
 ἢ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νῆων.
 ἢ ἔλπεσθ', ἣν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 505 ἔμβραδὸν ἴξασθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕαστος;
 ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
 Ἔκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
 οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 ἡμῖν δ' οὐ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
 510 ἢ αὐτοσχεδὴ μῖξαι χεῖράς τε μένος τε.
 βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον ἢ βιῶναι,
 ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι
 ὣδ' αὐτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.“
 Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστου.
- 515 ἔνθ' Ἔκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίων, Περιμήδεος υἱόν,
 ἀρχὸν Φωκῆων, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα,
 ἡγεμόνα προλέων, Ἀντήνορος ὄγλαδὸν υἱόν·
 Πουλυδάμας δ' ὦτον Κυλλήνιον ἕξενάριξεν,
 Φυλείδew ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἑπειῶν.
- 520 τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδὼν· ὁ δ' ὑπαιθα λιάσθη
 Πουλυδάμας. καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροσεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
 εἶα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
 αὐτὰρ ὁ γε Κροίσιμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ.
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
- 525 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς εὖ εἰδώς,
 Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατος ἀνδρῶν,
 Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς,
 ὃς τότε Φυλείδew μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν ὀρημφεῖς. πυκινὸς δὲ οἱ ἦρκεσε θώρηξ,
 530 τὸν ὅ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς
 ἤγαγεν ἕξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄλλο Σελλήεντος·
 ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἀναξ ἀνδρῶν Εὐφρήτης
 ἕς πόλεμον φροέειν, δηῶν ἀνδρῶν ἀλεωρῆν·
 ὃς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροῶς ἦρκεσ' ὄλεθρον.
- 535 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱλποδασειῆς
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεῖ δῆξυόεντι.

ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφρον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε 15
 κάππεσεν ἐν κονίησι, νέον φροίνιζι φαιινός.
 ἕως ὃ τῆ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκηην,
 τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήτιος ἦλθεν ἀμύντωρ, 540
 στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν, βάλε δ' ὦμον ὕπισθεν·
 αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
 πρόσσω ἱεμένη· ὃ δ' ἄρα πρηγῆς ἐλιάσθη.
 τὼ μὲν εἰσάσθησαν χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὦμων
 συλήσειν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν 545
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἰκταονίδην ἐνένιπεν
 ἴφθιμον Μελάνιππον. ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 βόσξ' ἐν Περκώτῃ, δηῖων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἔπει Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι, 550
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὃ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι.
 τὸν ῥ' Ἐκτωρ ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „οὔτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
 οὐχ ὀράας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν; 555
 ἀλλ' ἔπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισιν
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ καὶ ἄκρης
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν κτάσθαι τε πολίτας.“
 Ὡς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φώς.
 Ἀργείους δ' ὠτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 560
 „ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θεῶσ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ ἐπέφανται·
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.“
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565
 ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας
 ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
 Ἀντίλοχον δ' ὠτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „Ἀντίλοχ', οὐ τις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 οὔτε ποσὶν θάσσωσιν οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι· 570
 εἴ τινά που Τρώων ἐξάλαμενος ἄνδρα βάλοισθα.“
 Ὡς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν.

- 15 ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ
 ἀμφὶ ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρωῶς κεκάδοντο
 575 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος. ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 ἀλλ' Ἰκετάονος υἱόν, ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
 νισσόμενον πόλεμόνδε, βάλε στήθος παρὰ μαζόν.
 δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σότος ὄσσε κάλυψεν.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύνων ὥς, ὅστ' ἐπὶ νεβρῶν
 580 βλημένῳ αἵξῃ, τόντ' ἐξ εὐνήρι θορόντα
 θηρητῆρ ἐτύχησε βαλὼν, ἐπέλυσε δὲ γυῖα.
 ὥς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάθειν Ἐκτορα δῖον,
 ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θείων ἀνά δηϊοτήτα.
 585 Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἕων πολεμιστής,
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ζοικῶς,
 ὅστε κύνᾳ κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι
 φεύγει πρὶν περ ὄμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν.
 ὥς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρωῆς τε καὶ Ἐκτωρ
 590 ἠχῆ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
 στή δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων.
 Τρωῶς δὲ λείουσιν ζοικότες ὠμοφάγοισιν
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετιμάς,
 ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 595 Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
 Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαῆς πῦρ
 ἐμβάλοι ἀκάματον, θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρῆν
 πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 600 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι Τρωῶν, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
 τὰ φρονέων νήεσσι ἐπι γλαφυρῆσιν ἔγειρεν
 Ἐκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
 605 μαίνεται δ', ὥς ὅτ' Ἄρης ἐγγέσπαλος ἢ ὄλοον πῦρ
 οὔρεσι μαίνεται, βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀρλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῷ δέ οἱ ὄσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆλιξ

σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσειτο μαρναμένοιο 15
 [Ἔκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ 610
 Ζεὺς, ὅς μιν πλιόνεσσι μετ' ἀνδράσι μῶνον ἔοντα
 τίμα καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
 ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπύοννε μόρσιμον ἡμᾶρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφιν].
 καὶ ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων, 615
 ἧ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα.
 ἀλλ' οὐδ' ὧς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἧῦτε πέτρῃ
 ἧλίβατος, μεγάλη, πολίῃς ἀλὸς ἐγγὺς ἑοῦσα,
 ἦτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 620
 κύματά τε τροφόεντα, τάτε προσερεύγεται αὐτῆν·
 ὧς Δαναοὶ Τρωῶας μένον ἔμπεδον οὐδ' ἐφέροντο.
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἐνθορ' ὀμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπεσ', ὧς ὅτε κῆμα θοῆ ἐν νηϊ πέσῃσιν 625
 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἡ δέ τε πᾶσα
 ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπέκ θανάτοιο φέρονται·
 ὧς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. 630
 αὐτὰρ ὁ γ' ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,
 αἰ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο νέμονται
 μυρίαί, ἐν δέ τε τῆσι νομὸς οὐ πω σάφα εἰδὼς
 θηρὶ μαχήσασθαι ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φρονῆσιν·
 ἦτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατήσιν βόεσσιν 635
 αἰὲν ὀμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας
 βοῶν ἔδει, αἰ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὧς τότε Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἐκτορι καὶ Λυπαιρὶ
 πάντες, ὁ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφρήτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθέης ἀνακτος
 ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακλεΐῃ. 640
 τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺν χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παρτοίας ἀρετάς, ἡμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥά τόθ' Ἐκτορι κῆδος ὑπέτρερον ἐγγυάλιξεν.

- 15 στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο,
 646 τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεέ', ἔρκος ἀκόντων·
 τῇ ὃ γ' ἐνὶ βλαφθεῖς πέσεν ὑπίτιος, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἐκτωρ δ' ὄξυ νόησε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
 650 στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἑγγὺς ἑταίρων
 κτεῖν'. οἳ δ' οὐκ ἐδύναντο καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου
 χροισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδισαν Ἐκτορα δῖον.
 Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκρα
 νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 655 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη
 τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίησιν ἔμειναν
 ἄθροοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
 καὶ δέος· ἀζηγῆς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν.
 Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γεργήμιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 660 λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον·
 „ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θεῶν ἐνὶ θυμῷ
 ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
 παίδων ἢ δ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἢ δὲ τοκῆων,
 ἡμῖν ὅτεω ζώουσι, καὶ ᾧ κατατεθνήκασιν.
 665 τῶν ὑπερ ἔνθαδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων
 ἐστάμεναι κρατερῶς· μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.“
 Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστου.
 [τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλὺς ὤσεν Ἀθήνη
 θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
 670 ἡμῖν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοῖον πολέμοιο.
 Ἐκτορα δὲ φράσσαντο βοῆν ἄγαθὸν καὶ ἑταίρους,
 ἡμῖν ὅσοι μετόπισθεν ἀφρέστασαν οὐδ' ἐμάχοντο,
 ἢ δ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θεῶσιν.]
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
 675 ἐστάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφρέστασαν νῆες Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' ὃ γε νηῶν ἔκρι' ἐπώχετο μακρὰ βιβάζων,
 νόμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμησιν,
 κολλητὸν βλήτροισι, θυωκαιειχοσίτηχιν.
 ὣς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδῶς,
 680 ὅσ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίστευας συναίρεται ἵππους,

σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστν δίηται 15
 λαοφόρον καὶ ὁδόν· πολέες τέ εἰ θηήσαντο
 ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλῆς αἰεὶ
 θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται·
 ὡς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν 685
 φρούτα μακρὰ βιβάς, φωνὴ δὲ οἳ αἰθέρ' ἴκανεν,
 αἰεὶ δὲ σμερνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν
 νηυσὶ τε καὶ κλισίησιν ἀμυνόμεν. οὐδὲ μὲν Ἐκτωρ
 μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
 ἀλλ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἶθρων 690
 ἔθνος ἐφορμαῖται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 ὡς Ἐκτωρ ἴδυσε νεὸς κυανοπρώροιο
 ἀντίος ἀτξας. τὸν δὲ Ζεὺς ὤσεν ὀπισθεν
 χειρὶ μάλα μεγάλη, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἄμ' αὐτῷ. 695
 Αὐτὶς δὲ δοιμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη.
 φραῖης κ' ἀκμηῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὄδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
 οὐκ ἔρασαν φεῦξεσθαι ὑπὲρ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, 700
 Τρωσὶν δ' ἔλλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάστου
 νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 οἳ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφρέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἐκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
 καλῆς, ὠκνάλον, ἢ Πρωτεσίλαον ἐνεικεν 705
 εἰς Τροίην, οὐδ' αὐτὶς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε
 δῆουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν. οὐδ' ἄρα τοί γε
 τόξων αἰκάς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
 ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι, ἓνα θυμὸν ἔχοντες, 710
 ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 πολλὰ δὲ φράσγανα καλά, μελάνδετα, κωπήεντα,
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα. 715
 Ἐκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει

- 15 ἄφραστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·
 „οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν.
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἡμᾶρ ἔδωκεν,
 720 νῆας ἐλείν, αἱ δευρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντιον,
 οἷ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν
 αὐτόν τ' ἰσχανάσσκον ἐρητύοντό τε λαόν.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 725 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποιρύνει καὶ ἀνώγει.“
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, διόμοιεν θανέεσθαι,
 Θρηῖνον ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴξρια νηὸς εἵσης.
 730 ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
 Τρωῶας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ.
 αἰεὶ δὲ σμερνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν·
 „ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ Θουρίδος ἀλκῆς.
 735 ἢέ τινὰς φάμεν εἶναι ἀσοσητῆρας ὀπίσσω,
 ἢέ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λουγὸν ἀμύναι;
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἔστι πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
 ἢ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτῶν,
 740 πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκάς ἡμεθα πατρίδος αἴης·
 τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μελιχίη πολέμοιο.“
 Ἦ, καὶ μαιμῶων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὄξυόεντι.
 ὅστις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιο
 σὺν πυρὶ κηλείῳ χάριν Ἐκτορος ὀτρύναντος,
 745 τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ἔγχεϊ μακροῦ.
 δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.

II Ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐσσέλμοιο μάχοντο·
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
 δάκρυα θερμὰ χέων ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
 ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δυοφερὸν χέει ἴδωρ.
 5 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

καί μιν φρονήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 16
 „τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἦῤτε κούρη
 νηπίη, ἣ θ' ἅμα μητρὶ θεούσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
 εἰανοῦ ἀπτομένη, καί τ' ἔσσυμένην κατερύκει,
 δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται· 10
 τῇ ἕκλος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυν εἴβεις.
 ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφραύσκεαι, ἦ ἔμοι αὐτῶ;
 ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἔξ ἔκλυες οἶος;
 ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενόιτιον, Ἄκτορος υἱόν,
 ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 15
 τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
 ἦέ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέγονται
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
 ἔξαίδα, μὴ κεῖθε νόφ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.“
 Τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφησ, Πατρόκλεις ἱππεῦ· 20
 „ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρεται Ἀχαιοῶν,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 25
 οὐτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῆ.
 τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,
 ἔλκε' ἀκείόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
 μὴ ἔμεγ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις, 30
 αἶναρέτη. τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
 αἶ κε μὴ Ἀργελοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης;
 νηλεές, οὐκ ἄρα σοὶ γε πατήρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς,
 οὐδὲ θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα
 πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀτηνής. 35
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλ' ἔμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
 Μυρμιδόνων, ἦν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
 δὸς δέ μοι ὤμοιτ' ἰσχυροῖσι τὰ σά τεύχεα θωρηχθῆναι, 40
 αἶ κ' ἔμέ σοὶ ἴσχυοιτες ἀπόσχωνται πολέμοιο

- 16 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν
 τειρομενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
- 45 ὥσαιμεν προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.“
 Ὡς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
 οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ὦμοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες.
- 50 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα οἶδα,
 οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι
 καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὅτε κράτεϊ προβεβήκη·
- 55 αἰνὸν ἄχος τό μοί ἐστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
 κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
 δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἄτρεΐδης ὡς εἶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
- 60 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔασομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν
 ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
 οὐ πρὶν μνησθὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπότε ἂν δὴ
 νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτῇ τε πτόλεμός τε.
 τύνη δ' ὥμοιῖν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
- 65 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
 εἰ δὴ κνάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
 νησὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
 Ἄργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
- 70 θάρσυνος. οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
 ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
 πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦπια εἶδειῃ· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 οὐ γὰρ Τυδείδew Διομήδεος ἐν παλάμῃσιν
- 75 μαίνεται ἐγχείῃ Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι·
 οὐδέ πω Ἄτρεΐδew ὁπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφρόνιο

- Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται, οἳ δ' ἀλαλητῶ 16
 πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοῦς.
 ἀλλὰ καὶ ὣς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λαιγὸν ἀμύνων 80
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 πελθεο δ', ὣς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θεῖω,
 ὣς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἅτάρ οἱ περικαλλέα κούρην 85
 ἄψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἵεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δῶῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο ἡλαίεσθαι πολεμίζειν 90
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
 μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,
 Τρωῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν,
 μὴ τις ἀπ' Οὐλύμπιο θεῶν αἰειγενετῶν
 ἐμβήῃ· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων· 95
 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσιν
 θήῃς, τοὺς δέ τ' ἔαν πεδίον κάτα δηριάσθαι.
 [αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
 μήτε τις οὔν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασιν,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον,
 ὅφρ' οἴοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.]“ 100
- Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν.
 δάμνα μιν Ζηγός τε νόος καὶ Τρωῶες ἀγανοὶ
 βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαιρινὴ 105
 πῆληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ
 κάπ φάλαρ' εὐποίηθ'. ὁ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμινεν
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδ' ἐδύνατο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμίζαι ἐρείδοντες βελέεσσιν.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχει ἄσθματι, καδ δέ οἱ ἰδρῶς
 πάνταθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν 110
 ἀμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήριζιο.
 Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

- 16 Ἐκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς
 115 πληξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν,
 ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
 γυνὴ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα ῥίγησέν τε
 120 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρων
 Ζεὺς ὑψιβρομέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηῖ Θοῆ· τῆς δ' αἴψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
 Ὡς τὴν μὲν πρῦμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 125 μηρῷ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν·
 „ὄρσοο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἵπποκέλευθε.
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊοιο ἰωήν.
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐδέτι φρυκτὰ πέλωνται.
 δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.“
 130 Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυροῖσις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
 ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο.
 135 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κνήην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 140 ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
 βριθύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλιν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 145 Ἴππους δ' Ἀυτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν,
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλιστα,
 πιστότατος δὲ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μεῖναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Ἀυτομέδων ὑπάγε ζυγὸν ὠκέας Ἴππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῆσι πετέσθην,

τοὺς ἔτεκε Ζεφύρω ἀνέμῳ Ἄρπυια Ποδάργη, 16
 βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο. 151
 ἐν δὲ παρηροίησιν ἀμύμονα Πήδασον ἶει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
 ὃς καὶ Θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν.

Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιοχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς 155
 πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν. οἱ δὲ λύκοι ὡς
 ὤμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἷτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φροινόν·
 καὶ τ' ἀγελήδων ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου 160
 λάψοντες γλώσσησιν ἀραιῆσιν μέλαν ὕδωρ
 ἄκρον, ἔρευγόμενοι φρόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
 στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
 τοῖοι Μυρμιδόνων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο 165
 ῥῶνόντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἴστατ' Ἀχιλλεύς
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἥσιν Ἀχιλλεύς
 ἐς Τροίην ἠγεῖτο διίφιλος· ἐν δὲ ἐκάστη 170
 πενήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι.
 πέντε δ' ἄρ' ἠγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
 σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦνασσεν.
 τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
 υἱὸς Σπερχειοῖο διυπετέος ποταμοῖο, 175
 ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
 Σπερχειῶ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶν εὐνηθεῖσα,
 αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βῶρω, Περιήρεος υἱῶ,
 ὅς ῥ' ἀναφρανδὸν ὄπνιε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 τῆς δ' ἑτέρης Εὐδώρος ἀρήϊος ἠγεμόνευεν,
 παρθένιος, τὸν ἔτιζτε χορῶν καλὴ Πολυμήλη, 180
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς ἀργειφόντης
 ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῶν Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς.
 αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶν ἀναβὰς παρελέξατο λάθρη
 Ἐρμείας ἀκάκητα, πόρην δέ οἱ ἀγλαὸν νῖδον 185

- 16 Εὐδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἤδὲ μαχητήν.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε μογοστόκος Εἰλειθυια
 ἐξάγαγε πρὸ φρόωσδε καὶ ἡελίου ἴδεν αὐγὰς,
 τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
- 190 ἤγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
 τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας εὖ ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν,
 ἀμφραγαπαζόμενος ὡς εἶ θ' ἔον υἷον ἔοντα.
 τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἠγεμόνευεν,
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
- 195 ἔγχεϊ μάρνασθαι μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἷος ἀμύμων.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἠγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
 στῆσεν εὖ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
- 200 „Μυρμιδόνες, μὴ τίς μοι ἀπειλῶν λελαθέσθω,
 ἅς ἐπὶ νησὶ θοῆσιν ἀπειλεῖτε Τρῶεσσιν
 πάνθ' ὑπὸ μνηϊθμόν, καὶ μ' ἠτιάσθε ἕκαστος·
 ,σχέτλιε Πηλέος υἱέ, χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
 νηλεές, ὃς παρὰ νησὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους.
- 205 οἴκαδέ περ σὺν νησὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
 αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφρανται
 φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἔης τὸ πρὶν γ' ἐράασθε.
 ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρῶεσσι μαχέσθω.“
- 210 Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστου.
 μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρη πυκνοῖσι λίθοισιν
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
 ὡς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
- 215 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ·
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νεύοντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 πάντων δὲ προπάρουθε δὴν ἀνέρε θωρήσοντο,
 Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
- 220 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγεν

καλῆς, δαιδαλέης, τήν οἱ θέτις ἀργυρόπεζα 16
 θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, εὐὲ πλήσασα χιτώνων
 χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὐλῶν τε ταπήτων.
 ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος 225
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 οὐτ' ἐπεὶ σπένδεσκε θεῶν, ὅτι μὴ Διὶ πατρὶ.
 τό γα τὸτ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεεῖω
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῆσιν,
 νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον. 230
 εὐχέτ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέρανον·
 „Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόφθι ναίων,
 Δωδῶνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοῖ
 σοὶ ναῖουσ' ὑποφῆται ἀνικτόποδες χαμαιεῦναι. 235
 ἡμῖν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔλνες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψασο λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 240
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,
 θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἐκτωρ
 εἴσεται, ἦ γὰρ καὶ οἶος ἐπίσθηται πολεμιῖζειν
 ἡμέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄπτοι
 μαίνονθ', ὀππότε' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρης. 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
 τεύχεσσι τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.“
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν· 250
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἕξ ἀπονέεσθαι.
 Ἦτοι δ' μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἄψ κλισίην εἰσηλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,
 στῆ δὲ πάροισ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἦθελε θυμῷ 255
 εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν·
 οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγάλῃτοσι θωρηχθέντες

- 16 ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
αὐτίκα δὲ σφήεσσιν ἑοικότες ἐξεχέοντο
- 260 εἰνοδίους, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες,
[αἰεὶ κερτομέοντες ὀδοῦ ἔπι οἰκί' ἔχοντας,]
νηπίαχοι· ξυγὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν.
τοὺς δ' εἴ περ παρά τις τε κίων ἄνθρωπος ὀδίτης
κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
- 265 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι.
τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἐκέλευε μακρὸν αὔσας·
„Μυρμιδόνες, ἕταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
- 270 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ Θούριδος ἀλκῆς,
ὡς ἂν Πηλείδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγγέμαχοι θεράποντες,
γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.“
- 275 Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστον,
ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσι ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ' ὡς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
- 280 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
μνησθὸν μὲν ἀπορρῖψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι.
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰτὴν ὄλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῶ
- 285 ἀντικρὸν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
νηὶ πάρα πρόρυμη μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
καὶ βάλε Πυραΐχην, ὃς Παίονας ἱπποκοροστὰς
ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος.
τὸν βάλε δεξιὸν ὤμον· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κονίησιν
- 290 κάππεσεν οἰμῶξας, ἕταροι δέ μιν ἀμφεροβήθην
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν
ἠγεμόνα κτεινας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.

ἱμιδαῆς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν 16
 Τρωῆς θεσπεσίῳ ὀμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλλαστος ἐτύχθη.
 ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
 κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,
 ἔκ τ' ἔφρανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
 καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ, 300
 ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δῆϊον πῦρ
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή·
 οὐ γάρ πώ τι Τρωῆς ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη. 305
 Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης
 ἠγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
 ἔγχει ὀξύονεντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσει·
 ῥῆξεν δ' ὄστέον ἔγχος, ὃ δὲ πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ 310
 κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὔτα θόαντα
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλειίδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
 μυῶν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχος αἰχιμῆ 315
 νεῦρα διεσχίσθη, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
 Νεστορίδαι δ' ὃ μὲν οὔτασ' Ἀτύμνιον ὀξείῃ δουρὶ
 Ἀντίλοχος, λακάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 ἤριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτοιο χολωθεῖς, 320
 στὰς πρόσθεν νέκως· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῆ
 δρῦψ' ἀπὸ μυῶνων, ἀπὸ δ' ὄστέον ἄχρις ἄραξεν.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, κατὰ δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν. 325
 ὡς τῶ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 βήτην εἰς Ἑρεβος, Σαρπηδόνοσ ἐσθλοὶ ἱταῖροι,
 νῆες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρον, ὅσ ῥα Χίμαιραν
 θρέψεν ἀμαιομακέτην, πόλεσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.

- 16 *Αίας* δὲ *Κλεόβουλον* Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
 331 ζῶον ἔλε, βλαρθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
 λῦσε μένος, πλήξας ξίφει ἀχένα κωπήντι.
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.
- 335 *Πηγέλεως* δὲ *Λύκων* τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
 ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
 τὼ δ' αὖτις ξιφρέεσσι συνέδραμον. ἔνθα *Λύκων* μὲν
 ἵπποκόμου κόρουθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
 φάσγανον ἐρραίοθη· ὁ δ' ὑπ' οὐάτος ἀχένα θεῖεν
- 340 *Πηγέλεως*, πᾶν δ' εἶσω ἔδν ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον
 δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυτο δὲ γυῖα.
Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κίχεις ποσὶ καρπαλίμοισιν
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὤμον·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
- 345 Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῷ
 νύξε· τὸ δ' ἀντιζῶν δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν
 νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλιοι, κέασσε δ' ἄρ' ὅστιά λευκά·
 ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἄμφω
 αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας
- 350 προῆσε χανῶν· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφοκέάλυψεν.
 Οὗτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
 ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
 σίνται, ὑπέκ μῆλων αἰρεύμενοι, αἴτ' ἐν ὄρεσσιν
 ποιμένος ἀφραδίησι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
- 355 αἴψα διαρπάζουσιν ἀνάκλιδα θυμὸν ἐχούσας·
 ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον. οἱ δὲ φόβοιο
 δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Αίας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
 ἔειτ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο,
- 360 ἀσπίδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
 σκέπτειτ' ὀιστιῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ μὲν δὴ γέγνωσκε μάχης ἑτεραλκία νίκη·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίφρας ἐταίρους.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἶσω
- 365 αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνη.

ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε, 16
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἐκτορα δ' Ἴπποι
ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκεν.
πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἔρυσάρματες ὠκέες Ἴπποι 370
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἔπετο σφραδαὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων. οἳ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
πάσας πλησαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ τιμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
σκίδνασθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες Ἴπποι 375
ἄψορρον προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ' ἦ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
πρηγέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνακνυβαλλιάζον.
ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθρον ὠκέες Ἴπποι 380
[ἄμβροτοι, οὓς Πηλεΐ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,]
πρόσσω ἰέμενοι, ἐπὶ δ' Ἐκτορι κέκλετο θυμός·
ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες Ἴπποι.
ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθῶν
ἦματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χεεὶ ὕδωρ 385
Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπήγη,
οἳ βίη εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρήνωσι θέμιστας,
ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοιτες·
τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
πολλὰς δὲ κλιτῦς τότε ἀποτιμήγουσι χαράδραι, 390
ἐς δ' ἄλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι
ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
ὡς Ἴπποι Τρωαὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.

Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
ἄψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόλιος 395
εἶα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺς
νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
κτεῖνε μεταἴσσων, πολέων δ' ἀπετίλυτο ποιμήν.
ἐνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαιειῷ,
στέρονον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα· 400
δούπησεν δὲ πεσῶν. ὁ δὲ θέστορα, Ἥροπος υἱόν,

- 16 δεύτερον ὀρηθηθεὶς — ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο ἀλεις· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἦντα ἠΐχθησαν· ὁ δ' ἔγγει νύξε παραστάς
- 405 γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρεν ὀδόντων,
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς ὅτε τις φῶς
 πέτρῃ ἐπι προβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνω καὶ ἦροπι χαλκῷ.
 ὡς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεκηνότα δουρὶ φαινωῖ,
 410 καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμὸς.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
 μέσσην καὶ κεφαλὴν· ἣ δ' ἀνδρα πᾶσα κεῖσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῆ· ὁ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
- 415 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἄμροτερὸν καὶ Ἐπάλην
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύρην τε
 Ἰφρέα τ' Εὐνιππὸν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτειρῇ.
 Σαρπηδὼν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμυροχίτωνας ἑταίρους
- 420 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μεινοιτιάδαο δαμέντας,
 κέκλειτ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαρπτόμενος Λυκίοισιν·
 „αἰδώς, ὦ Λύκιοι. πόσε φεύγετε; νῦν θεοὶ ἔστε·
 ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
 ὅστις ὅδε κρατεῖ καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν
- 425 Τρωῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἰσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.“
 Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
 οἱ δ', ὡστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
- 430 ὡς οἱ κεκληγῶτες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 τοὺς δὲ ἰδὼν ἔλεησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
 “Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 „ὦ μοι ἔγών, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
 μοῖζ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μεινοιτιάδαο δαμῆναι.
- 435 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι,
 ἣ μιν ζωὸν ἔοντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης
 θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πτόνι δήμῳ,

ἢ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενουτιάδαο δαμάσσω.“ 16

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Πρην·
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες; 440

ἄνδρα θνητὸν ἔόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ἅψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἔξαναλῦσαι;
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 αἶ κε ζῶν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὄνδε δόμοινδε, 445

φράζεο, μὴ τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
 πέμπειν ὄν φίλον υἷὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
 πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
 υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν ζότον αἶνὸν ἐνήσεις.

ἄλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
 ἦτοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ 450

χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενουτιάδαο δαμῆναι·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τὸν γε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰών,
 πέμπειν μιν θανάτον τε φέρειν καὶ νήδυμον Ἰπνον,
 εἰς ὃ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται, 455

ἐνθα ἔταρχύσουσι κασίγνητοὶ τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.“

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
 παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλεν 460
 φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἐνθ' ἦτοι Πάτροκλος ἀγακλειτὸν θρασύδημον,
 ὅς ῥ' ἦϋς θεράπων Σαρπηδόνος ἦεν ἀνακτος,
 τὸν βάλε νεΐαιριν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γούα· 465

Σαρπηδῶν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπὸ μύθου δουρὶ φαιειῶ
 δευτέρως ὀρμηθεὶς, ὃ δὲ Πηδάσον οὔτασεν Ἰππον
 ἔγχεϊ δεξιὸν ὤμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθων,
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἔπιτατο θυμός·

τῷ δὲ διαστήτην, κρέκε δὲ ζυγόν, ἠγία δὲ σφιν
 σύγχυτ', ἐπειδὴ κεῖτο παρήγορος ἐν κονίῃσιν. 470

τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὐρείο τέκμων·
 σπασσάμενος τανύηρες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,

- 16 αἶψας ἀπέκοψε λιμήρορον, οὐδ' ἐμάτησεν·
 475 τὼ δ' ἰθὺν θήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν.
 τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.
 Ἐνθ' αὖ Σαρπηδῶν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαιινῷ,
 Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὄμον ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκῆ
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
 480 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκρυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχεται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
 ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυς ἤριπεν ἢ ἀχερωῖς
 ἢ ἐπίτυς βλωθρή, τήντ' οὔρεσι τέκλιονες ἄνδρες
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νῆϊον εἶναι·
 485 ὡς ὁ πρόσθ' Ἴππων καὶ δίφρον κεῖτο τανυσθεῖς,
 βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἦϋτε ταῦρον ἔλεφνε λέων ἀγέληφι μετελθῶν,
 αἶθωνα, μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσι,
 ὠλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος,
 490 ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
 κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηεν ἐταῖρον·
 „Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χερὶ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θεός ἐσσι.
 495 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἠγήτορας ἄνδρας
 πάντη ἐποικόμενος Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ περιμάραναο χαλκῷ.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
 ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἰ κέ μ' Ἀχαιοὶ
 500 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
 ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“
 Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
 ὀφθαλμοὺς ῥινὰς θ'. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
 ἐκ χροὸς ἔλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·
 505 τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχεος ἐξέερσ' αἰχμῆν.
 Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον Ἴππους φρυσιόωντας,
 ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
 Γλαῦκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γέγετο φθογγῆς ἀϊοντι·
 ὠρίνθη δὲ οἱ ἦτορ, οὐδ' οὐ δύνατο προσαιμῆναι.

χειρὶ δ' ἑλών ἐπίεξε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτὸν 16
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰϋ 511
 τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι·
 „κλῦθι, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
 εἷς ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆθος ἰκάνει.
 ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀξείης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
 τεροῖναι δύναται, βαρῦθει δέ μοι ὦμος ἐπ' αὐτοῦ·
 ἔγχεος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι 520
 ἔλθῶν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὄριστος ὄλωλεν,
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐδ' οὗ παιδὸς ἀμύνει.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄγεσσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κρείτος, ὅγ' ὄ τάροισιν
 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν, 525
 αὐτὸς τ' ἀμφὶ νέκυνι κατατεθνηῶτι μάχομαι.“
 Ὡς ἔρατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκεος ὄργαλέοιο
 αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 Ἰλαῦκος δ' ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ γήθησέν τε, 530
 ὅτι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὄτρυνεν Λυκίων ἠγχιότορας ἄνδρας
 πάντη ἐποικόμενος Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῳάσ κίε μακρὰ βιβιάσθων,
 Πουλυδάμαντ' ἔπι Πανθοίδην καὶ Ἀγήνορα δῖον, 535
 βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἴκτορα χαλκοχορυστήν.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἴκτορ, νῦν δὴ πάγχυ ληλασμένος εἷς ἐπικυόρων,
 οἱ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐλαμύνειν. 540
 κεῖται Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστῆων,
 ὃς Λυκίην εἵρουτο δίκησί τε καὶ σθένει ᾧ·
 τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχει χάλκεος Ἄρης.
 ἀλλὰ, φίλοι, πάροστιγτε, νημεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλιονται, ἀεικίσσωσι δὲ τεκρόν 545

16 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσοι ὄλοντο,
τοὺς ἐπὶ νηυσὶ Θοῆσιν ἐπέφρομεν ἐγχείησιν.“

Ὡς ἔφατο· Τρωῶας δὲ κατὰ κρηθρὸν λάβε πένθος
ἄσχειον, οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόλης
550 ἔσκε καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἐὼν· πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ
λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
βῆν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἤρχε δ' ἄρα σφιν
Ἐκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνος. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ὤρσε Μενoitιάδεω Πατροκλῆος λάσιον κῆρ.

555 Αἴαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·
„Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
οἴοι περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.
κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
Σαρπηδῶν. ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
560 τεύχεά τ' ὅμοιῖν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων
αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασσαίμεθα νηλεῖ χαλκῷ.“

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενείαινον.
οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Τρωῆες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
565 σύμβalon ἀμφὶ νέκτι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι
δεινὸν αὔσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φρωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὄλοῃν τάνυσσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὄλοος πόνοσ εἶη.

Ὅσαν δὲ πρότεροι Τρωῆες ἐλίκωπας Ἀχαιούς·
570 βλήτο γὰρ οὐ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς,
ὃς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὐναιομένῳ ἦρασσεν
τὸ πρὶν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρτίξας
ἔς Πηλῆν ἰκέτευσε καὶ ἔς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·

575 οἱ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπτον ἔπεσθαι
Ἴλιον εἰς εὐπῶλον, ἵνα Τρωέεσσι μάχοιτο.
τόν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέευσ βάλε φαιδιμος Ἐκτωρ
χερμαδίῳ κεφαλῆν· ἢ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη
ἐν κόρῳθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα προηῆς ἐπὶ νεκρῷ
580 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Παιρόκλῳ δ' ἄω' ἄχος γένετο φθιμένου ἐτάριοι,

ἔθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἴρηνι ἕοικώς 16
 ὠκέϊ, ὅστ' ἐρόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε.
 ὡς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
 ἔσσο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἑτάροιο. 585
 καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱόν,
 ἀχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῦο τένοντας.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαιδίμος Ἐκτωρ.
 ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
 ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφρῆ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ 590
 ἦε καὶ ἐν πολέμῳ, δηῖον ὑπο θυμοραϊστέων,
 τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων 595
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν.
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στήθεος μέσον οὔτασε δουρί,
 στρεφθεὶς ἑξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώζων·
 δούπησεν δὲ πεσών· πνικινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἰχαιούς,
 ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ. μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο, 600
 στάν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἑξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἐνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Λαόγονον, Θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱεὺς
 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ. 605
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ᾗχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἤκεν·
 ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβάντος.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος· 610
 πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδει ἐνισκίμῃθι, ἐπὶ δ' οὔριαχος πελεμίσθῃ
 ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφρίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
 [αἰχμῇ δ' Αἰνείαςο κραδαιομένη κατὰ γαίης
 ᾗχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.] 615
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·
 „Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὄρχηστήν περ εἶοντα

- 16 ἔγχος ἔμῳ κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουριζλυτὸς ἀντίον ἤρδα·
- 620 „Αἰνεία, χαλεπὸν σε καὶ ἴφθιμον περ ἔοντα
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κε σεῦ ἄντα
 ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλωμι τυχῶν μέσον ὄξει χαλκῷ,
 αἰψά κε καὶ κρατερὸς περ ἔων καὶ χερσὶ πεποιθὼς
- 625 εὔχος ἔμοι δοίης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ.“
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπε Μενoitίου ἀλκιμος υἱός·
 „Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἔων ἀγορεύεις;
 ᾧ πέπον, οὐ τοι Τρῶες ὄνειδείοις ἐπέεσσιν
 νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινα γαῖα καθέξει.
- 630 ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ·
 τῷ οὐ τι χεῖρ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.“
 Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἤρχ', ὁ δ' αἶψ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 τῶν δ' ὥστε ὀρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρει
 οὔρεος ἐν βήσσης· ἕκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκουή·
- 635 ὡς τῶν ὄρυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' εὐποιοητάων,
 νυσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνῆρ Σαρπηδόνα διὸν
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν
- 640 ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερές ἔς πόδας ἄκρους.
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἠμίλειον, ὥς ὅτε μυῖαι
 σταθμῶν ἐν βρομέωσι περιγλαγίας κατὰ πέλλας
 ὄρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
 ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ἠμίλειον. οὐδέ ποτε Ζεὺς
- 645 τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαιινῶ,
 ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῷ
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου, μερμηρηζῶν,
 ἢ ἦδη καὶ κείνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνη φαιίδμιος Ἐκτωρ
- 650 χαλκῷ δηώσῃ. ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται,
 ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
 ὣδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 ὄφρ' ἦῤῥε θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος

ἔξαυτις Τρωάς τε καὶ Ἐκτορα χαλκοχορυστὴν 16
 ὄσαιο προσιὶ ἄστν, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 655

Ἐκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάκτιδα θυμὸν ἐνήκεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλειο δ' ἄλλους
 Τρωῶας φευγέμεναι· γινῶ γὰρ Διὸς ἰσὰ τέλαντα.
 ἐνθ' οὐδ' ἵφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφ' ὀβήθην
 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλαμμένον ἦτορ, 660
 κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρῃ· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάμπησον, εὖν' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοισιν Σαρπηδόναο ἐντὲ ἔλοιτο

χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός. 665

καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινερῆς αἶμα κάθηρον
 ἔλθων ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λοῦσον ποταμοῖο ῥοῆσιν
 χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἀμβροτα εἶματα ἔσσον, 670
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,

Ἵπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἱ γὰρ μιν ὦκα
 θήσουσ' ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πίονι δήμῳ,
 ἐνθα ἔταρχύσουσι κασίγνητοὶ τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἔστι θανάτων.“ 675

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρός ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς φύλοτιν αἰνῆν,
 αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα διὸν αἰείρας,
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων, λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῆσιν
 χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἀμβροτα εἶματα ἔσσειν, 680
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ἵπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἱ γὰρ μιν ὦκα
 κάτθεσαν ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πίονι δήμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ ἄυτομέδοντι κελεύσας
 Τρωῶας καὶ Λυκίους μετεκλάθε, καὶ μέγ' ἀάσθη
 νῆπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
 ἦ τ' ἂν ὑπέκρυγε Κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείστων νόος ἦέ περ ἀνδρῶν·
 [ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φροβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην

16 ρηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.]

691 ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνῆκεν.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν;

695 Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Ἀυτόνοον καὶ Ἐχέκλον
καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάντιππον,
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάστην.

τοὺς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.

Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἴες Ἀχαιῶν
Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν·
700 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐϋδμήτου ἐπὶ πύργου
ἔστη, τῷ ὀλοᾷ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.

τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
χεῖρεσ' ἀθανάτησι φαινήν ἄσπίδα νύσσων.

705 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεις. οὐ νύ πω αἴσα
σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.“

710 ὣς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιῆσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·
δίξε γάρ, ἥε μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτὶς ἐλάσσας,
ἢ λαοὺς ἐς τείχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.

715 ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῶν τε κρατερῶν τε,
Ἄσιω, ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο,
αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῆς ἐπι Σαγγαρίοιο.

720 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
„Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή·
αἶψ', ὅσον ἦσσιον εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην·

τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.

ἀλλ' ἄγε Πατρόκλω ἔφερε κρατερώνυχας ἵππους,

725 αἶ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶή δέ τοι εὐχος Ἀπόλλων.“

- Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμι πόνον ἀνδρῶν, 16
 Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφροσι φαιδίμοις Ἐκτωρ
 Ἴππους ἔς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 δύσεθ' ὄμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἰργείοισιν
 ἦχε κακόν, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὄπαζεν. 730
 Ἐκτωρ δ' ἄλλους μὲν Λαθαοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάριζεν,
 αὐτὰρ ὁ Πατρόκλην ἔφερε κρατερώνυχας Ἴππους.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' Ἴππων ἄλτο χαμᾶζε
 σκαιῆ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
 μάρμαρον, ὀκρίοντα, τὸν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν. 735
 ἦκε δ' ἔρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
 οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἐκτορος ἠγιοχῆα
 Κεβριόνην, νόθον υἷον ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 Ἴππων ἦν' ἔχοντα, μετώπιον ὄξεϊ λαῖ.
 ἀμφοτέρας δ' ὄφρως σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν 740
 ὄστέον, ὄφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κοινήσιν
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἰοικῶς
 κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὄστέα θυμός.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Πατρόκλεις Ἴππεῦ·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ρεῖα κυβιστᾷ. 745
 εἰ δὴ που καὶ πόντιν ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
 νηος ἀποθρῶσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
 ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἔξ Ἴππων ρεῖα κυβιστᾷ.
 ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.“ 750
 Ὡς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἦρωϊ βεβήκει
 οἶμα λέοντος ἔχων, ὅστε σταθμοὺς κεραΐζων
 ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 ὡς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαῶς.
 Ἐκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' Ἴππων ἄλτο χαμᾶζε. 755
 τὰ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὡς θηριθῆτην,
 ὅτ' ὄρεος κορυφῆσι περὶ τιταμένης ἐλάφοιο,
 ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον.
 ὡς περὶ Κεβριόναο δὴ μῆστωρες αὐτῆς,
 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαιδίμος Ἐκτωρ, 760
 ἔεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροῖα νηλεῖ χαλκῷ.

- 16 Ἐκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὕσμινην.
- 765 ὡς δ' Εὐρύος τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοισιν
 οὖρεος ἐν βήσσης βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
 φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 αἶτε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
 ἠχῆ θεσπεσίη, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων,
- 770 ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 δήρουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὄξεα δοῦρα πεπήγει
 ἰοὶ τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες,
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
- 775 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν. ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
 κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
 Ὅφρα μὲν Ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
 ἦμος δ' Ἥελιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
- 780 καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρωα ἔρυσσαν
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο,
 Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῶν ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
- 785 σμερδαλέα ἰάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φράνη βιότοιο τελευτή·
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 δεινός. ὁ μὲν τὸν ἴοντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐτόησεν·
- 790 ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν·
 στῆ δ' ὄπιθε, πληῆξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
 χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δὲ οἱ ὄσσε.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἠ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ἐφ' ἵππων
- 795 αὐλωπὶς τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
 αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἵππόκομον πῆληκα μαιίνεσθαι κονίησιν,

ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον 16
 ῥύετ', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἐκτορι δῶκεν
 ἣ κεφαλῇ φροσέειν, σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος. 800
 πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθύ, μέγα, στιβαρόν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 ἄσπις σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
 λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
 τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθειν δ' ὑπὸ φραϊδίμα γυῖα, 805
 στῆ δὲ ταφῶν. ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὄξει δουρὶ
 ὤμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνῆρ,
 Πανθοίδης Εὐφορβος, ὃς ἠλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχεῖ θ' ἵπποσύνη τε πόδεσσι τε καρπαλίμοισιν· 810
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας εἰκόσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
 πρῶτ' ἔλθῶν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἵππευ,
 οὐδὲ δάμασσ'. ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μῆκτο δ' ὀμίλῳ,
 ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινεν 815
 Πάτροκλον γυμνὸν περ ἔοντ' ἐν δηϊοτήτι·
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς
 ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἐκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
 ἄψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὄξει χαλκῷ,
 ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ 820
 νείατον ἔς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάριμη,
 ὡτ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πῖμεν ἄμφω· 825
 πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
 ὡς πολέας πεφνόντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεῖ θυμὸν ἀπτήρα,
 καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 830
 „Πάτροκλ', ἦ που ἔρησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμύν,
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἤμαρ ἀπούρας,
 ἄξειν ἐν νῆεσσι φίλην ἔς πατρίδα γαίαν,

- 16 νήπιε. τάων δὲ πρόσθ' Ἐκτορος ὠκείες ἵπποι
ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχει δ' αὐτὸς
- 835 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μετακρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω
ἡμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
ἅ δειλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλει· ἴοντι·
,μή μοι πρὶν ἵεναι, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
- 840 νῆας ἐπι γλαφυράς, πρὶν Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.
ὡς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφροσι πεῖθεν.“
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
,,ἦδη νῦν, Ἐκτορ, μεγάλ' εὐχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
- 845 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν
ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
τοιοῦτοι δ' εἰ πέρ μοι εἰκόσιν ἀντεβόλησαν,
πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
ἀλλὰ με Μοῖρ' ὀλοή καὶ Ἀητοῦς ἔκτανεν υἱός,
- 850 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἔξεναρῖζεις.
ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
οὐ θῆν οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή,
χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.“
- 855 Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν·
ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη Αἰδούσδε βεβήκει,
ὄν πότμον γοόουσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἦβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φραΐδιμος Ἐκτωρ·
,,Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰλὴν ὄλεθρον;
- 860 τίς δ' οἶδ', εἴ κ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠῦκόμοιο,
φθῆη ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;“
Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἔξ ὠτειλῆς
εἴρουσε λὰξ προσβάς, τὸν δ' ὑπτιον ὡσ' ἀπὸ δουρός.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
- 865 ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
ἴετο γὰρ βαλέειν. τὸν δ' ἔκφερον ὠκείες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἄτρεος υἷον, ἀρηϊφίλον Μενέλαον, P
 Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δηϊοτήτι. 17

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθουσι χαλκῷ,
 ἀμυρὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὡς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
 πρωτοτόκος, κινυρῆ, οὐ πρὶν εἶδυια τόκοιο· 5

ὡς περὶ Πατρόκλω βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
 πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.

οὐδ' ἄρα Πάνθου υἷος ἔυμμελῆς ἀμέλησεν
 Πατρόκλιοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ 10
 ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηϊφίλον Μενέλαον·

„Ἄτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 χάζεο, λείπε δὲ νεκρόν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα.
 οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· 15
 τῷ με ἔα κλέος ἔσθλόν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
 μὴ σε βάλω, ἀπὸ δὲ μεληιδέα θυμὸν ἔλωμαι.“

Τὸν δὲ μὲγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάσθαι. 20

οὐτ' οὐν παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λέαντος
 οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμμαίνει,
 ὅσσον Πάνθου νῆες ἔυμμελῆαι φρονέουσιν.

οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἵπποδάμοιο
 ἧς ἦβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο καὶ μ' ὑπέμεινεν 25
 καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
 ἔμμεναι· οὐδέ ἔ φημι πόδεσσί γε οἷσι κίοντα

εὐφρηῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνοὺς τε τοκῆας.
 ὡς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα
 στήης. ἀλλὰ σ' ἐγὼγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω 30
 ἔς πληθὺν ἵεναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,

πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ρεχθὲν δέ τε νῆπιος ἔγνω.“

Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθε· ἀμειβόμενος δὲ προσεφύδα·

„νῦν μὲν δῆ, Μενέλαε διοτρεφές, ἧ μάλα τίσεις
 γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐτευχόμενος δ' ἀγοσεύεις, 35
 χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέου.“

- 17 ἄρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
 ἧ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
 εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῖν καὶ τεύχε' ἐνείκας
- 40 Πάνθῳ ἐν χεῖρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δῆη.
 ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπειρήτος πόνος ἔσται
 οὐδέ τ' ἀδήριτος, ἢ τ' ἀλκῆς ἢ τε φόβοιο.“
- Ὡς εἰπὼν οὕτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῆ
- 45 ἀσπίδ' ἐν κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνωτο χαλκῷ
 Ἄτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί,
 ἅψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιθήσας·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖτο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκῆ.
- 50 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 αἷματι οἱ δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
 πλοχμοὶ θ', οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο.
 οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνήρ ἐριθιγλὲς ἐλαίης
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
- 55 καλόν, τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσιν
 παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρούει ἄνθει λευκῷ·
 ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνουσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον Πάνθου νίον, ἔϋμμελίην Εὐφορβον.
- 60 Ἄτρείδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὄρεσίτροφος, ἀλλὴ πεποιθὴς,
 βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσει
- 65 δηῶν· ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνες ἄνδρες τε νομῆες
 πολλὰ μάλ' ὕζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ γλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 ὡς τῶν οὐ τιμὴ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κευδαλίμοιο.
- 70 ἔνθα κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαο
 Ἄτρείδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ Ἔκτορ' ἐπῶρσε, θοῶν ἀτάλαντον Ἄρηϊ,

ἀνέρι εἰσάμενος, Κικλόντων ἡγήτορι Μέντη· 17
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἐκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θεεῖς ἀκίχνητα διώκων 75
 ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢ δ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλαος, ἀρήϊος Ἄτρεός υἱός,
 Πατρόκλῳ περιβῶς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνεν, 80
 Πανθοίδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ Θούριδος ἀλκῆς.“
 ὧς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
 Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμριμελαίνας.
 πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στήσας, αὐτίκα δ' ἔγνω 85
 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
 ὄξεα κεκληγῶς, φλογὶ εἵκελος Ἡφραίστοιο
 ἀσβέστω. οὐδ' υἱὸν λάθειν Ἄτρεός ὄξυ βοήσας· 90
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦμοι ἐγών· εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλα
 Πάτροκλόν Φ', ὅς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 μή τις μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται.
 εἰ δέ κεν Ἐκτορι μοῖρος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι 95
 αἰδεσθεῖς, μή πῶς με περιστήσω ἕνα πολλοί·
 Τρωῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 ὀππότ' ἀνὴρ ἐθέλη πρὸς δαίμονα φρωτὶ μάχεσθαι,
 ὃν κε θεὸς τιμᾶ, τάχα οἱ μέγα πῆμα νυλίσθη.
 τῷ μ' οὐ τις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται 100
 Ἐκτορι χωρήσαντ', ἔπει ἐκ θεόφρι πολεμίζει.
 εἰ δέ που Αἰάντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
 ἄμρω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρις
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἶη.“ 105
 Ἔως ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στήσας ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπλίω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρὸν,

- 17 ἐντροπαλιζόμενος ὥστε λῆς ἠϋγένειος,
 110 ὄν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῦο δίνονται
 ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο.
 ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
 στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων,
 115 παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἐμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ θείειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἠΰδα·
 120 „Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
 σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προσφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.“
 Ὡς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφροσι θυμὸν ὄριεν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 125 Ἔκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
 ἔλχ', ἵν' ἀπ' ὤμοισιν κεφαλὴν τάμοι ὀξείῃ χαλκῷ,
 τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη·
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρον σάκος ἦντε πύργον.
 Ἔκτωρ δ' ἄψ ἔς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων,
 130 ἔς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅ γε τεύχεα καλὰ
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστν, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὸν καλύψας
 ἐστήκειν ὡς τίς τε λέων περὶ οἴσι τέκεσσι,
 ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναπτήσωνται ἐν ὕλῃ
 135 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δὲ τε σθένει βλεμειάινει,
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
 ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἦρωϊ βεβήκει.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσι ἀέξων.
 140 Ἰλαῦκος δ', Ἰππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἔκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
 „Ἔκτορ εἶδος ἀριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἔδεύεο.
 ἦ σ' αὐτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξῃλιν ἔοντα.
 φράξζεο νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστν σαώσης

- οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἴλιῳ ἐγγεγάασιν· 17
- οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν 146
- εἴσι περὶ πόλιος, ἔπει οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηΐοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμῆς αἰεί.
- πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαΐσειας μεθ' ὄμιλον,
 σχέτλι, ἔπει Σαρπηθόν' ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον 150
- κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλεϊ τε καὶ αὐτῷ,
 ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκόμεναι κύνας ἔτλης.
- τῇ νῦν εἴ τις ἔμοι Λυκίων ἐπιπέσειται ἀνδρῶν,
 οἴκαδ' ἔμεν, Τροίῃ δὲ περήσεται αἰπὺς ὄλεθρος. 155
- εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσῆς ἐνείη,
 ἄτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται, οἱ περὶ πάτρης
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον ἔρυσαιμεθα Ἴλιον εἴσω.
- εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἀνακτος 160
- ἔλθοι τεθνηῶς καὶ μιν ἔρυσαιμεθα χάριης,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηθόνος ἔντεα καλὰ
 λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
- τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὅς μὲγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχίμαχοι θεράποντες. 165
- ἀλλὰ σὺ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
 στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δηῖων ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἔπει σέο φέρτερός ἐστιν.“
- Τὸν δ' ἄρ' ὑπέδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες; 170
- ὦ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσιν·
 νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες,
 ὅστε με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομῆναι.
- οὐ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων· 175
- ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
 ὅσιε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
- ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἴστασο καὶ ἴδε ἔργον,
 ἧὲ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορευείς, 180

17 ἢ τίνα καὶ Δαναῶν ἀλκῆς, μάλα περ μεμαῶτα,
σχῆσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο Φανόντος.“

„Ὡς εἰπὼν Τρώεσσι ἐκέλευτο μακρὸν αὔσας·
„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
185 ἀνέρες ἔσσιτε, φίλοι, μνήσασθε δὲ Θούριδος ἀλκῆς,
ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύο
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριζα κατακτάς.“

„Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ
δῆϊον ἐκ πολέμοιο· θείων δ' ἐλίχανεν ἐταίρους
190 ὦκα μάλ', οὐκ ἔτι πω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν,
οἳ προτὶ ἄστρῳ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.
σιτὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύου ἔντε' ἀμειβεν·
ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἅ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱερὴν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ὁ δ' ἀμβροτα τεύχεα δύνεν
195 Πηλείδω Ἀχιλῆος, ἃ οἳ θεοὶ Οὐρανίωνες
πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασσεν
γῆρας· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
τεύχεσι Πηλείδω κορυσσόμενον θείοιο,
200 κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
„Ἄ δειλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
ὅς δή τοι σχεδὸν εἴσι· σὺ δ' ἀμβροτα τεύχεα δύνεις
ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόντε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
τοῦ δὴ ἐταῖρον ἔλεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε,
205 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κράτος τε καὶ ὤμων
εἴλεν. ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
τῶν ποιήν, ὃ τοι οὐ τι μάχης ἐκ νοστήσαντι
δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.“

Ἦ, καὶ κτανέησιν ἐπ' ὄφρῳσι νεῦσε Κρονίων.
210 Ἐκτορι δ' ἤρμισσε τεύχε' ἐπὶ χροῦ, δῦ δέ μιν Ἄρης
δεινός, ἐνάλιος, πλησθεν δ' ἄρα οἳ μέλε' ἐντὸς
ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσιν
τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμῳ Πηλείωνι·

215 ὄπρηνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσιν,
Μέσθλην τε Ἰλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε

- Ἄστεροπαῖόν τε Δεισήγορά θ' Ἴππόθοόν τε 17
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἴγνομον οἰωνιστήν.
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων. 220
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
 ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολλῶν ἤγειρα ἕκαστον,
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 τὰ φρονέων δώροισι κατατρώχω καὶ ἰδωδῆ 225
 λαούς, ὑμέτερον δὲ ἕκαστου θυμὸν ἀέξω.
 τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω
 ἢ ἐσαωθήτω· ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστὺς.
 ὃς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμιπης
 Τρώας ἔς ἵπποδάμους ἐρύσῃ, εἴξῃ δέ οἱ Αἴας, 230
 ἤμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἤμισυ δ' αὐτὸς
 ἔξω ἐγὼ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσειται, ὅσσον ἐμοί περ.“
 “Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρῖσαντες ἔβησαν,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο· 235
 νήπιοι· ἢ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαοι·
 „ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφές, οὐκέτι νῶϊ
 ἔλλομαι αὐτῷ περ νοσησέμεν ἐκ πολέμοιο.
 οὐ τι τόσον νέκνος περιδείδια Πατρόκλιοι, 240
 ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνούς,
 ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μὴ τι πάθῃσιν,
 καὶ σῆ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
 Ἐκτωρ, ἡμῖν δ' αὐτ' ἀναφραίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἀλλ' ἄγ' ἀριστήης Δαναῶν κάλει, ἣν τις ἀκούσῃ.“ 245
 “Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἠὔσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνίως·
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 οἵτε παρ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 δῆμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος 250
 λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀληθεῖ.
 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον

- 17 ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἕρις πολέμοιο δέδθεν.
 ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
- 255 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλιτηθρα γενέσθαι.“
 Ὡς ἔφαι· ὁξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δῆιοιῆτα,
 τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντη.
- 260 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἶποι,
 ὅσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἠγειραν Ἀχαιῶν;
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
 ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῆσι διλιπετέος ποταμοῖο
 βεβρῦχη μέγα κῆμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
- 265 ἠϊόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω,
 τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῆ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 λαμπρῆσιν κορύθεσσι Κρονίων ἴερα πολλὴν
- 270 χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἠχθαιρε πάρος γε,
 ὄφρα ζωὸς εἰὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 μίσησεν δ' ἄρα μιν δῆϊων κυσὶ κῆρυμα γενέσθαι
 Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὤρσεν ἑταίρους.
 Ὡσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλικωπας Ἀχαιοὺς·
- 275 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν ἰέμενοί περ,
 ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο. μίννυθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
 μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γὰρ σφραας ὦκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος περὶ δ' ἔργα τέττυχο
- 280 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συτ' εἵκελος ἀλκῆν
 καπρίῳ, ὅστ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλεροὺς τ' αἰζηοὺς
 ῥηιδίως ἐκέδασσεν ἐλιζάμενος διὰ βήσσας.
 ὡς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγανοῦ, φαίδιμος Αἴας,
- 285 ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
 οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 ἄστν πότι σφρίερον ἐρύειν καὶ κῆδος ἀρέσθαι.
 Ἦτοι τὸν Αἰΐθιοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱός,

- Ἴπποθοος, ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ἰσμήνην, 17
 δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας, 290
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἰεμένων περ.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐζας δι' ὁμίλου,
 πλῆξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 ἴρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκιοκῆ, 295
 πληγεῖσ' ἔγχεϊ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχεῖῃ,
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἔξ ὠτειλῆς
 αἱματόεις. τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε
 κεισθαί· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηγῆς ἐπὶ νεκρῷ, 300
 τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβόλακος, οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Ἐκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος 305
 τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,
 Φωκῆων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπηῆι
 οἴκῳ ναιετάασκε πολέσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσειν,
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
 αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὤμιον ἀνέσχευεν. 310
 δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱόν,
 Ἴπποθόῳ περιβάντα μέσην κατὰ γαστέρα τύψεν,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦρυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσῶν ἔλε γαῖαν ἀγοστῷ. 315
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ·
 Ἄργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 Φόρκυν θ' Ἴπποθόον τε, λύντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 Ἔνθα κεν αὖτε Τρώες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες, 320
 Ἄργεῖοι δὲ κε κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν
 κάρτεϊ καὶ σθένει σφειτέρῳ. ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ὄτρυνε, δέμας Περίφρατι ἔοικώς,
 κήρυξ Ἴπυτίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι

- 17 κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς.
 326 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 „Αἰνεῖα, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινὴν; ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
 κάρτεϊ τε σθένει τε πεποιθότας ἠγορήη τε
 330 πλήθει τε σφετέρω, καὶ ὑπερδέα δῆμιον ἔχοντας.
 ἡμῶν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
 νικῆν· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε.“
 Ὡς ἔφατ'· Αἰνεῖας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἑσάντα ἰδὼν, μέγα δ' Ἐκτορα εἶπε βοήσας·
 335 „Ἐκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
 αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ', ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείησι δαμέντας.
 ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν', ὑπατον μῆστωρα, μάχης ἐπιτάροθον εἶναι·
 340 τῷ ῥ' ἰδυὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἳ γε ἔκηλοι
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίαιο τεθνηῶτα.“
 Ὡς φάτο, καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
 οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 ἐνθ' αὖτ' Αἰνεῖας Λειώκριτον οὐτάσε δουρὶ,
 345 υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἑσθλὸν ἑταῖρον.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Λυκομήδης,
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγυὺς ἰῶν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαινωῖ,
 καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 350 ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει,
 καὶ δὲ μετ' Ἄστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἄστεροπαῖος,
 ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι.
 ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
 355 ἑσταότες περὶ Πατρόκλω, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπύχετο πολλὰ κελεύων·
 οὔτε τιν' ἐξοπλίσω νεκροῦ χάξασθαι ἀνώγει
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἐξοχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 360 ὡς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθῶν

δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγγιστῖνοι ἔπιπτον
νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπιζοῦρων
καὶ Δαναῶν. οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτὶ γ' ἐμάχοντο,
πανρότεροι δὲ πολὺ φθίνουθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
ἀλλήλοισι καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν. 365

Ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης
οὔτε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι οὔτε σελήνην·
ἦέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσοι ἄριστοι
ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.
οἱ δ' ἄλλοι Τρώες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ 370

εὐκνηλοὶ πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγῇ
ἠελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
γαίης οὐδ' ὄρέων· μεταπανόμενοι δ' ἐμάχοντο,
ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,
πολλὸν ἀφρεσταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγ' ἔπασχον 375

ἦέρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ,
ὅσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐκ ἔπαυον πεπύσθην,
ἄνερ κνδαλίμῳ, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφατο
ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι. 380

τῷ δ' ἐπισσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων
νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὡς ἐπετέλλετο Νέστωρ
ὄτρυνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ἠρώρει
ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμῆς αἰεὶ 385
γούνατά τε κνήμαί τε πόδες θ' ὑπένερθεν ἐκάστου
χειρῆς τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάσσετο μαρναμένοισιν
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.

ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
λαοῖσιν δῶη τανύειν, μεθύουσαν ἀλοιφήν· 390
δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες τανύουσιν
κνκλόσ', ἄφαρ δέ τε ἱκμάς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφή
πολλῶν ἐλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διακρό·

ὡς οἱ γ' ἐνθα καὶ ἐνθα νέκυν ὀλλίγη ἐνὶ χώρῃ
ἔλκεον ἀμφότεροι· μῖλα γὰρ σφισιν ἔλπετο θυμός,
Τρωσὶν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς 395

- 17 νῆας ἐπι γλαφυράς. περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
 ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τὸν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.
- 400 Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Παιρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
 ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πῶ τι
 ἦ'δεε Πάτροκλον τεθνηότα διὸς Ἀχιλλεύς·
 πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
 τείχει ὑπο Τρώων. τό μιν οὐ ποτε ἔλλετο θυμῷ
- 405 τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχρημφθέντα πύλησιν,
 ἄψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλλετο πάμπαν,
 ἐκπέρσειν πτολιεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
 πολλὰκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
 ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.
- 410 δὴ τότε γ' οὐ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
 μήτηρ, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
 Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
 νωλεμῆς ἐγχερίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
- 415 „ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἐνκλεῆς ἀπονέεσθαι
 νῆας ἐπι γλαφυράς· ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι. τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἶη,
 εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 ἄστνυ πότι σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.“
- 420 “Ὡς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·
 „ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 πάντας ὁμῶς, μὴ πῶ τις ἐρωείτω πολέμοιο.“
 ὣς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου.
- “Ὡς οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὄρουμαγδὸς
- 425 χάλκεον οὐρανὸν ἴκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·
 ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἕοντες
 κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἠμιόχοιο
 ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο.
 ἦ μὰν Ἀντομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,
- 430 πολλὰ μὲν ἄρ μᾶστιγι θοῆ ἔπεμαίετο θείων,
 πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῆ·
 τὼ δ' οὐτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον

ἤθελέτην ἰέναι, οὐτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοῦς, 17
 ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἣτ' ἐπὶ τύμβῳ
 ἀνέρος ἐστήκη τεθνηότος ἢ γυναικός, 435
 ὡς μένον ἀσφαλῆως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 οὔδεις ἐνισκίμψαντε καρήατα. δάκρυα δέ σφιν
 θερυμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
 ἠνιόχοιο πόθῳ· θαλερῇ δὲ μαιίνεται χαίτη
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν. 440
 μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
 „ἄ δειλῷ, τί σφῶϊ δόμεν Πηληϊ ἄνακτι
 θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε;
 ἢ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγέ' ἔχητον; 445
 οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν οἷζυρῶτερον ἀνδρὸς
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
 ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ξάσω.
 ἢ οὐχ ἄλις, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτως; 450
 σφῶϊν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἦδ' ἐνὶ θυμῷ,
 ὄφρα καὶ Ἀυτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπι γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῶδος ὀρέξω,
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὖσσελμους ἀφρίκωνται
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφρας ἱερὸν ἔλθῃ.“ 455
 Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἦϋ.
 τῷ δ' ἀπὸ χαιτῶν κονίην οὐδάσδε βαλόντε
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοῦς.
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἀυτομέδων μάχετ' ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 ἵπποισι αἰσσοῦσιν ὥστ' αἰγυλιὸς μετὰ χῆνας· 460
 ῥέα μὲν γὰρ φρέυγεσκεν ὑπὲρ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
 ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν κατ' ὄμιλον ὀπάζων.
 ἀλλ' οὐχ ἦρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώζειν·
 οὐ γὰρ πῶς ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ
 ἔγχει ἐφορμαῖσθαι καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους. 465
 ὄψε δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρτῃος Αἰμονίδαο·
 σιῇ δ' ὀπιθεν δίφροιο, καὶ Ἀυτομέδοντα προσήδα·

17 „*Ἄντομέδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν*
 470 *ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;*
οἶον πρὸς Τρωῶας μάχαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
μοῦνος· ἀτὰρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἐκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἄντομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·
 475 *„Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος*
ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
ζῶδς ἐών; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἦνία σιγαλόεντα

480 *δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.“*
Ὡς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθὸον ἄρμ' ἐπορούσας
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἦνία λάζετο χερσίν,
Ἄντομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαιδίμος Ἐκτωρ,
αὐτίκα δ' Αἰνεῖαν προσεφώνεεν ἐγγυὺς ἐόντα·

485 *„Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,*
ἵππῳ τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἠνιόχοισι κακοῖσιν.
τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
σῷ ἐθέλεις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊ
 490 *τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ.“*

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἔϋς πάϊς Ἀγγίσαιο.
τῷ δ' ἰθὺς βήτην βοέης εἰλυμένῳ ὤμους
αὔησι, στερεῆσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοειδῆς
 495 *ἦϊσαν ἀμφοτέροι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμὸς*
αὐτῷ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμιωτί γε νέεσθαι
αὐτίς ἀπ' Ἄντομέδοντος. ὁ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
ἀλκῆς καὶ σθένεος πλήτο φρένας ἀμφιμελαίνας.

500 *αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσήρδα, πιστὸν ἑταῖρον·*
„Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεῖοντε μεταφρένω· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἐκτορα Πριαμίδην μένεος σήησεσθαι οἴω,
πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππῳ

νῶϊ κατακτείναντα, φροβῆσαι τε στίχας ἀνδρῶν 17
 Ἀργείων, ἣ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἄλοϊη.“ 506

“Ὡς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
 „Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
 ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', οἳ περ ἄριστοι,
 ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν, 510
 νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἤμαρ·

τῆδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κᾶτα δακρυόεντα
 Ἐκτωρ Αἰνεΐας θ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 ἦσω γὰρ καὶ ἐγώ, τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει.“ 515

Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔϊσην·
 ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσεν.

ὥς δ' ὅτ' ἂν ὄξυν ἔχων πέλεκυν αἰζήτιος ἀνήρ,
 520
 κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοδὸς ἀγραύλοιο,
 ἵνα τάμη διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπησιν,
 ὡς ἄρ' ὃ γε προθορῶν πέσεν ὕπτιος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
 νηδυλοῖσι μάλ' ὄξυν κραδαινόμενον λύε γυῖα.

Ἐκτωρ δ' Ἀυτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φραινεῶ· 525
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὐδεὶ ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 ἔγχους· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀρίει μένος ὄβριμος Ἄρης.

καὶ νῦ κε δὴ ξιφρέσσο' αὐτοσχεδὸν ὀρηθητήην, 530
 εἰ μὴ σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
 οἳ ῥ' ἦλθον κατ' ὄμιλον ἐταίρου κικλήσοντος·
 τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις

Ἐκτωρ Αἰνεΐας τ' ἠδὲ Χρομῖος Θεοειδῆς,
 Ἀρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον δεδαῖγμένον ἦτορ, 535
 κείμενον. Ἀυτομέδων δέ, θεῶν ἀτάλαντος Ἀρητῆ,
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα·

„ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο θανόντος
 κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χειροτά περ κατακτεφνῶν.“
 “Ὡς εἰπὼν ἔς δίφρον ἔλὼν ἕναρα βροτόεντα 540

17 θῆξ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
αἱματόεις ὡς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδῶς.

Ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑμῖν
ἀργαλήν, πολύδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη
545 οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
ἦν τε πορφυρέην Ἴριν θνητοῖσι τανύσση
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο
ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
550 ἀνθρώπους ἀνέπασεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει,
ὡς ἢ πορφυρέη νεφέλη πυκάσασα ἔαυτὴν
δύσει' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
πρῶτον δ' Ἀτρεΐος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα,
ἵφθιμον Μενέλαον — ὃ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν —,
555 εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
„σοὶ μὲν δῆ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσειται, εἰ κ' Ἀχιλῆος ἀγανοῦ πιστὸν ἑταῖρον
τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐκλήσουσιν.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“

560 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
„Φοῖνιξ, ἅττα γεραιὲ παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύνκοι ἐρωήν·
τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοισι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανῶν ἐσεμάσματο θυμόν.
565 ἀλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.“

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
ὅτι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθιγεν,
570 καὶ οἱ μυθῆς θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνήκεν
ἦτε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροδὸς ἀνδρομέοιο
ἰσχανάα δακέειν, λαρόν τε οἱ αἶμ' ἀνθρώπου·
τοίου μιν θάρσευς πλήσε φρένας ἀμφιμελαίνας.
βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀλόντισε δουρὶ φαιινῷ.
575 ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἡετίωνος,
ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δὲ μιν τίεν Ἐκτωρ

δήμου, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλακιναστής. 17
 τὸν ῥα κατὰ ζωσιτῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος
 αἰΐξαντα φρόβονδε, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
 δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρείδης Μενέλαος 580
 νεκρὸν ὑπέκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.

Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὠτρυνεν Ἀπόλλων,
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
 ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
 [τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·] 585
 „Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
 οἶον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
 μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἶος αἰείρας
 νεκρὸν ὑπέκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἡετίωνος.“ 590

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰΐθοπι χαλκῷ.
 καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλειτ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν,
 ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλα ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξεν, 595
 νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐρόβησε δ' Ἀχαιοῦς.

Πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρχε φόβοιο.
 βλῆτο γὰρ ὤμον δουρί, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
 ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρισ
 αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὃ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών. 600
 Λήϊτον αὖθ' Ἐκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 υἱὸν Ἀλεκτρύονος μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
 τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπειο θυμῷ
 ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.

Ἐκτορα δ' Ἴδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὀρηθηθέντα 605
 βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
 ἐν καυλῷ δ' ἔαγῃ δολιχὸν δόρυ, τοὶ δ' ἐβόησαν
 Τρῶες. ὃ δ' Ἴδομενῆος ἀκόντισε Λευκαλίδαι
 δίφρω ἐφρεσταῖος. τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
 αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε, 610
 Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἔλειτ' αὐτῷ --
 πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας

- 17 ἦλθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοῖρανος ὦκα ποδώκεας ἦλασεν ἵππους·
- 615 καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἶμαρ,
αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιο —
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐάτος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
ᾧσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε.
- 620 καὶ τὰ γε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησιν
κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
„μάστιε νῦν, εἴως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτός, ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.“
Ὡς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
- 625 νῆας ἐπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
„ὦ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὃς μάλα νῆπιός ἐστιν,
630 γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατήρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει.
τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλ' ἄπτεται, ὅστις ἀφείη,
ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
ἡμῖν δ' αὐτῶς πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
- 635 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἦδὲ καὶ αὐτοὶ
χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα ροστήσαντες,
οἳ που δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
Ἐκτορος ἀνδροφόνιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νησὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
- 640 εἴη δ' ὅστις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα
Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὐ μιν ὀτομαι οὐδὲ πεπύσθαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἐταῖρος.
ἀλλ' οὐ πῆ δύναιμι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
ἦέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
- 645 Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ρῦσαι ἐν' ἠέρος νῆας Ἀχαιῶν,
ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νύ τοι εὐάδεν οὕτως.“
Ὡς φάτο, τὸν δὲ πατήρ ὀλοφύροιο δακρυχέοντα·

αὐτίκα δ' ἤερα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην, 17
 ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φασάνθη. 650
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 „σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἶ κεν ἴδηαι
 ζῶν ἐτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
 ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφροσι θᾶσσον ἰόντα
 εἰπεῖν, ὅτι ῥά οἱ πολὺν φίλτατος ὄλεθ' ἑταῖρος.“ 655

ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 βῆ δ' ἰέναι ὡς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
 ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἔρεθίζων,
 οἶτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἔλεσθαι
 πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἔρατίζων 660

ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τάσ τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος 665
 ἦτε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίδε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 ἀργαλέον πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηΐοισι λίποιεν.
 πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσ' ἐπέτελλεν·
 „Αἴαντ', Ἀργείων ἠγήτορε, Μηριόνη τε,
 νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῦ 670

μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
 ζῶος ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 πάντοσε παπταίνων ὥστ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασιν
 ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν, 675
 ὄντε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
 θάμνῃ ὑπ' ἀμφικόμῃ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 ἔσσυτο, καὶ τέ μιν ὄκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
 ὡς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαινωῶ
 πάντοσε δινείσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων, 680
 εἶ που Νέστορος υἱὸν εἶι ζῶοντα ἴδοιτο.

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

- 17 „*Ἀντίλοχ*, εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύθῃαι
 686 *λυγρῆς ἀγγελίης*, ἢ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
 ἦδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν ὀϊομαι εἰσορόωντα
 γιγνώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κωλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὤριστος Ἀχαιῶν
- 690 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
 ἀλλὰ σὺ γ' αἰψ' Ἀχιλλῆϊ, θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.“
 Ὡς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
- 695 δὴν δέ μιν ἀμφρασίῃ ἐπέων λάβε, τὼ δέ οἱ ὅσσε
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερῆ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν,
 βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρω,
 Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.
- 700 Τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
 Πηλείδῃ Ἀχιλλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
 οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἦθελε θυμὸς
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
- 705 ἀλλ' ὅ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἴρωϊ βεβήκει,
 στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θεῶν, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
 „*κείνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῆσιν*,
 ἔλθειν εἰς Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
- 710 νῦν ἴεναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἔκτορι δίῳ·
 οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.
 ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.“
- 715 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 „*πάντα κατ' αἴσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε*·
 ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὦκα
 νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὅπισθεν
 νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἔκτορι δίῳ,
- 720 ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ

μιμνομεν ὄξυν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.“ 17

Ὡς ἔφραθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθοῖος ἀγκάζοντο
ὑψι μάλα μεγάλως. ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὑπισθεν
Τρωϊκός, ὡς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιοὺς.
Ἰθυσαν δὲ κύνεσσιν ἑοικότες, οἷτ' ἐπὶ κάρην 725
βλημένῳ ἀΐξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·

ἕως μὲν γάρ τε θέουσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται ἀλλὶ πεποιθώς,
ἄψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ὡς Τρωῆς εἴως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο, 730
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μειαστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδέ τις ἔτλη
πρόσσω ἀΐξας περὶ νεκροῦ δηριάσθαι.

Ὡς οἱ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολεμοιο 735
νῆας ἐπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
ἄγριος ἦν τε πῦρ, τότ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
ὄρμενον ἐξαίρην φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴλοι
ἐν σέλαϊ μεγάλη· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἕς ἀνέμοιο.
ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀιχητιῶν 740
ἀζηγῆς ὄρουμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν·

οἱ δ', ὥσθ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες
ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
ἢ δοκὸν ἦε δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπενδόντεσσιν· 745
ὡς οἱ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὅπισθεν

Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥστε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
ὕληεις, πεδίοιο διακρύσιον τετυχηκώς,
ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμιῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησιν 750
πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες.

ὡς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
Τρωῶν· οἱ δ' ἄμ' ἔποντο, δύνω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιῶδης καὶ Γραίδιμος Ἐκτωρ.
τῶν δ', ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἦε κολοιῶν, 755
οὐλον κεκληγῶτες, ὅτε προῖδωσιν ἰόντα

- 17 κίρκον, ὅτε σμικρῆσι φρόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
ὡς ἄρ' ὑπ' Αἰνεία τε καὶ Ἐκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
οὐλον κεκληγῶτες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρις.
760 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον
φρυγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.

- Σ Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραϊράων,
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν.
5 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
„ὦμοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὐτε καρηκομῶντες Ἀχαιοὶ
νηυσὶν ἐπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῶ,
ὡς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καὶ μοι ἔειπεν
10 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζῶντος ἐμεῖο
χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δῆϊον πῦρ
ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν, μηδ' Ἐκτορι ἴφι μάχεσθαι.“
15 Ἔως ὃ ταῦθ' ὠρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγανοῦ Νέστορος υἱός
δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
„ὦμοι, Πηλέος υἷὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
πεύσειαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὠφελλε γενέσθαι.
20 κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.“
Ὡς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόριν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κακὰ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἦσχυνε πρόσωπον·
25 νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφρίζανε τέσση.
αὐτὸς δ' ἐν κονίησι μέγας μεγαλωστί τανυσθεὶς
κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἦσχυνε δαΐζων.
δημαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ληΐσασατο Πάτροκλός τε,
θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
30 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι

στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης. 18
 Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
 χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος — ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ —
 δεῖδιδε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀπαμήσειε σιδῆρω.
 σμερδαλέον δ' ᾤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ 35
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλῳσ παρὰ πατρὶ γέροντι,
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δὲ μιν ἀμφραγέροντο,
 πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἄλῳσ Νηρηΐδες ἦσαν.
 [ἐνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε,
 Νησαίη Σπειώ τε Θόη θ' Ἄλῳη τε βοῶπις, 40
 Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
 καὶ Μελλίτη καὶ Ἰαιρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγανί,
 Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
 Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια, 45
 Νημερτής τε καὶ Ἀψευδῆς καὶ Καλλιάνασσα·
 ἐνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάναςσα,
 Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια
 ἄλλαι θ' αἰ κατὰ βένθος ἄλῳσ Νηρηΐδες ἦσαν.]
 τῶν δὲ καὶ ἀργύρεον πλήτο σπέος· αἰ δ' ἅμα πᾶσαι 50
 στήθεα πεπλήγοντο, θέτις δ' ἕξῃρχε γόοιο·
 „κλῦτε, κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
 εἶδεν' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῷ ἐνὶ κήδεα θυμῷ.
 ὦμοι ἐγὼ δειλὴ, ὦμοι δυσαριστοτόκεια,
 ἦτ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερὸν τε, 55
 ἕξοχον ἠρώων — ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος —,
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φρυτὸν ὧσ γοννῷ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλῆϊον εἶσω. 60
 ὄφρα δὲ μοι ζῶει καὶ ὄρῃ φάος ἠελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί σὶ δύναμαι χραισιμῆσαι ἰοῦσα.
 ἀλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἦδ' ἐπακούσω,
 ὅτι μιν ἔκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.“
 Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἰ δὲ σὺν αὐτῇ 65
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῆμα θαλάσσης

- 18 *ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἴκοντο,*
ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα Θαιμιαὶ
Μυρμιδόνων εἶρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
- 70 *τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,*
ὄξυ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἔηος,
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἔξαύδα, μὴ κεύθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεστα
- 75 *ἐκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὐχέο χειρὰς ἀνασχών,*
πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν
σεῦ ἐπιδουομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.“

- Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·*
„μῆτερ ἐμῆ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἔξετέλεσεν·
- 80 *ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦθος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος,*
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἑταίρων,
ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ. τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἐκτωρ
δηώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
καλά· τὰ μὲν Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
- 85 *ἤματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβalon εὐνή.*
αἶθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλήσιν
ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεται αὖτις
- 90 *οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἀνώγει*
ζῶειν οὐδ' ἀνδρεσσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἐκτωρ
πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
Πατρόκλοιό δ' ἔλωρα Μενoitιάδew ἀποτίση.“

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·*
- 95 *„ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσειαι, οἷ' ἀγορεύεις·*
αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος ἐτοῖμος.“

- Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·*
„αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλον εἰαίρω
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
- 100 *ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.*
νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
οὐδέ τι Πατρόκλω γενόμην γάος, οὐδ' ἐτάροισιν

- τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἐκτορι δίῳ, 18
 ἀλλ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἐὼν, οἷος οὐ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 105
 ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιο,
 καὶ χόλος, ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
 ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται ἠὔτε καπνός· 110
 ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη·
 νῦν δ' εἰμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κίχτει
 Ἐκτορα. Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δὴ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἢ δ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε Κῆρα,
 ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἀνακτι·
 ἀλλὰ ἔ μοιρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
 ὡς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται, 120
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω. νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην
 καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπιον,
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφειτην·
 γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπανυμαι. 125
 μηδέ μ' ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.“
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακὸν ἔστιν
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται, 130
 χάλκεα, μαρμαίροντα. τὰ μὲν κορυθαίολος Ἐκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔ φημι
 δηρὸν ἐπαγλαίεισθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύφεν αὐτῷ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μὴ πω καταδύσαιο μῶλον Ἄρης,
 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσάν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι· 135
 ἠῶφεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡραίστοιο ἀνακτος.“
 Ὡς ἄρα φρονήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἔηος,

- 18 καὶ στρεφθεῖσ' ἄλλησι κασιγνήτησι μετηῖδα·
 140 „ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρός,
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσαι· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἑφαιστον κλυτοτέχνην, αἶψ' ἐθέλησιν
 νίει ἔμῳ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.“
 145 Ὡς ἔφαθ', αἶ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
 ἦ δ' αὐτ' Οὐλύμπόνδε θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα
 ἦιεν, ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνεΐκαι.
 Τὴν μὲν ἄρ' Οὐλύμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ ἄχαιοι
 θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
 150 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο.
 οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἔϋκνήμιδες ἄχαιοι
 ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτίς γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
 Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἵκελος ἀλκήν.
 155 τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαιδιμος Ἐκτωρ
 ἐλκέμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
 τρὶς δὲ δῦ' Αἴαντες, Θοῶριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,
 νεκροῦ ἀπεστνφέλιξαν. ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλλὶ πεποιθώς,
 ἄλλοτ' ἐπαῖξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὐτε
 160 στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
 ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τι λένοντ' αἴθωνα δύνανται
 ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δέεσθαι,
 ὡς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
 Ἐκτορα Πριάμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
 165 καὶ νῦ κεν εἴρουσέν τε καὶ ἄσπειτον ἦρατο κῦδος,
 εἰ μὴ Πηλείωνι ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 ἄγγελος ἦλθε θεούσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
 κούρδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 170 „ὄρσο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
 Πατρόκλου ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνῆ
 ἔστηχε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
 οἱ δὲ ἐρύσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠγεμίόεσαν

- Τρῶες ἐπιθύουσι. μαλιστα δὲ φαιδιμος Ἐκτωρ 18
 ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλήν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει 176
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κείσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἐξέσθω
 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέληθρα γενέσθαι.
 σοὶ λῶβη, αἶ κέν τι νέκυσ ἤσχυμμένος ἔλθῃ.“ 180
- Τὴν δ' ἠμείβει ἔπειτα ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Ἰρι θεά, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν;“
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἰρις·
 „Ἦρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
 οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, οὐδέ τις ἄλλος 185
 ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφρον ἀμφινέμονται.“
- Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι.
 μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
 πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι· 190
 στεῦτο γὰρ Ἥφαιστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
 ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὄδ', ἔλπομ', ἐνὶ πρῶτοισιν ὀμιλεῖ,
 ἔγχεϊ δηϊῶων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.“ 195
- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἰρις·
 „εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 ἀλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρῶεσσι φάνηθι,
 αἶ κέ σ' ὑποδδείσαντες ἀλίσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν 200
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.“
- Ἥ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἰρις,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὤρτο διίφιλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστειρε δια θεῶων 205
 χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανώωσαν.
 ὣς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆϊοι ἀμφιμάχωνται,
 οὔτε πανημέριοι στυγερωῶ κρίνονται Ἄρηϊ
 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠέλιψ καταδύνητι 210

- 18 πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
 γίγνεται αἴσσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
 αἶ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκιῆρες ἴωνται·
 ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἴκανεν.
- 215 στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
 μίσηγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφειμίν.
 ἔνθα στὰς ἦῦσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 φθέγγεσσι· ἀτὰρ Τρῶεσσιν ἐν ἄσπετον ὤρσε κδοιμὸν.
 ὡς δ' ὄτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
- 220 ἄστν περιπλομένων δηῖων ὑπο θυμοραϊστέων,
 ὡς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
 οἱ δ' ὡς οὖν αἶον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός. ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
 ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
- 225 ἦνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
 δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
 δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.
 τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς,
 τρὶς δὲ κυκήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
- 230 ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι
 ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπὲρ βελέων ἐρύσαντες
 κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἐταῖροι
 μυρόμενοι. μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς
- 235 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἐταῖρον
 κείμενον ἐν φέρτρῳ, δεδαῖγμένον ὀξείῃ χαλκῷ.
 τὸν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἐς πόλεμον, οὐδ' αὐτίς ἐδέξατο νοστήσαντα.
 Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
- 240 πέμψεν ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι.
 ἦέλιος μὲν ἔδν, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοῖον πολέμοιο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
- 245 ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο πάρος δόρποιο μέδεσθαι.
 ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη

- ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ Ἀχιλλεύς 18
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύει
 Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. 250
 Ἐκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα.
 ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε 255
 ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἦω δῖαν
 ἐν πεδίῳ παρὰ νησίν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνιε δῖω,
 τόφρα δὲ ρηῖτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
 χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῆς ἐπὶ νησὶν ἰαύων,
 ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας. 260
 νῦν δ' αἰνώως δειδοῖκα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 οἶος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθέλησει
 μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Ἄρηος दाτέονται,
 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν. 265
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι· ὦδε γὰρ ἔσται.
 νῦν μὲν νύξ ἀπέπανσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμι κηθήσεται ἐνθάδ' ἔοντας
 αὔριον ὄρμηθεῖς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν, 270
 ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρῶων· αἶ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐατος ὦδε γένοιτο.
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα κηδόμενοί περ,
 νύκτα μὲν εἶν ἀγορῆ σθένος ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
 ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι 275
 μακραί, ἐϋξέστοι, ἐξευγμέναι εἰρύσσονται·
 πρῶτ' δ' ὑπὸ νύκτι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 στησόμεθ' ἄμ πύργους. τῷ δ' ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλησιν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
 ἄψ πάλιν εἴσω ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχεας ἵππους 280
 παντοίου δρόμου ἄση ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
 εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,

- 18 οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.“
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 285 „Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
 ὃς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας.
 ἦ οὐ πω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
 πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἀνθρωποὶ
 πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
 290 νῦν δὲ δὴ ἔξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά,
 πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἔρατεινὴν
 κτήματα περνάμεν' ἴκει, ἔπει μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
 κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νησί, θαλάσση τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 295 νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοίματα φραῖν' ἐνὶ δήμῳ·
 οὐ γὰρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἔασω.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 300 Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάξει,
 συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
 τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἢ περ Ἀχαιοὺς.
 πρῶτ' δ' ὑπηροῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 νησὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 305 εἰ δ' ἔτεόν παρὰ ναῦφριν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλησι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἔγωγε
 φρέξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 στήσομαι, ἢ κε φέρησι μέγα κράτος ἢ κε φεροίμην.
 ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.“
 310 Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρωῆες κελάδησαν
 νήπιοι· ἐκ γὰρ σφειων φρένας εἶλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
 Ἐκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
 δόρπον ἔπειθ' εἶλοντο κατὰ στρατὸν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 315 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστηνάχοντο γοῶντες.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινού ἔξῃρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδρορόνους θήμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
 πυκνὰ μάλ' αὖ στενάχων ὥστε λῆς ἠὺγένειος,

α ῥά σ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφρηβόλος ἀρπάσῃ ἀνῆρ 18
 ὕλης ἐκ πυκνιῆς· ὁ δέ τ' ἄγνυται ὕστερος ἐλθῶν, 320
 πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἔρευνῶν,
 εἴ ποθεν ἔξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ.
 ὣς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
 „ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
 Φαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισιν· 325
 φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόμεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἴσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεςσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
 ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἔρεῦσαι
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς,
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἴμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἐκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖλαι
 τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σοῖο φρονῆος· 335
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσσι κείσεται αὐτως,
 ἀμφὶ δὲ σὲ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσαι, 340
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφι τε δουρὶ τε μακρῷ,
 πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.“
 Ὡς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα. 345
 οἱ δὲ λοιτροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες.
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, φέριετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἥροσι χαλκῷ,
 καὶ τότε δὴ λούσαν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ, 350
 ἐν δ' ὠτειλὰς πλησαν ἀλείφατος ἐννεώροιο.
 ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
 Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα

- 18 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες·
 356 [Ζεὺς δ' Ἦρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 „ἐπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἀνστήσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν. ἧ ῥά νυ σεῖο
 ἕξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.“
- 360 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 ὅς περ Θηητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
 πῶς δὴ ἔγωγ', ἧ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
 365 ἀμφοτέρων, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παρακόιτις
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;“
 [Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·]
 Ἥφαιστου δ' ἵκανε δόμον θέτις ἀργυρόπεζα
 370 ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν,
 χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶνonta, ἐλισσόμενον περὶ φύσας,
 σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ εἰλκοσι πάντας ἔτευχεν
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον εὖσταθέος μεγάροιο,
 375 χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θῆκεν,
 ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαιάτ' ἀγῶνα,
 ἧδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ιδέσθαι.
 οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐατα δ' οὐ πω
 δαιδάλεα προσέκειτο· τά ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούςς.
 380 ὄφρ' ὃ γε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίησι πρᾶπίδεσσι,
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα.
 τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος,
 καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις·
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῶ χεῖρ', ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 385 „τίπτε, θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.“
 Ὡς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δία θεάων.
 τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
 390 καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρηῆς ποσὶν ἶεν·

κέκλετο δ' Ἡφαιστον κλυτοτέγην, εἶπέ τε μῦθον· 18
 „Ἡφαιστε, πρόμολ' ὤδε. Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.“
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 „ἦ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
 ἣ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἄρϊκετο τῆλε πεσόντα 395
 μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἣ μ' ἐθέλησεν
 κρύψαι χωλὸν ἕοντα. τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀφορροῦ Ὠκεανοῖο.
 τῆσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλά, 400
 πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους
 ἐν σπηϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
 ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 ᾗδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἶ μ' ἐσάωσαν. 405
 ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῖω
 πάντα θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλά,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὄπλα τε πάντα.“
 Ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη 410
 χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἀραιαί.
 φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὄπλα τε πάντα
 λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
 σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἀμφω χεῖρ' ἀπομόργον
 αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα, 415
 δῦ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
 χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥῶοντο ἄνακτι
 χρούσειαι, ζωῆσι νεήρισιν εἰοικυῖαι.
 τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὶ,
 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν. 420
 αἶ μὲν ὑπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων
 πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνον Ἴξε φαινοῦ,
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφαι' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τίπτε, θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις. 425
 αὔδα, ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,

18 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.“

Τὸν δ' ἤμειβετ' ἔπειτα θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 „Ἥφαιστ', ἧ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ,
 430 τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
 ὅσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
 ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
 Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
 435 κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν.
 υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφόμεν τε,
 ἔξοχον ἠρώων — ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος —,
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτόν ὡς γουνῷ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 440 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτὶς
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἶσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἠελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισιμῆσαι ἰοῦσα.
 κούρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἴες Ἀχαιῶν,
 445 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν εἴλειον, οὐδὲ θύραζε
 εἶων ἐξιέναι. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 450 ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμύναι,
 αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἅ τεύχεα ἔσσειν,
 πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσειν.
 πᾶν δ' ἤμαρ μάραντο περὶ Σκαιῆσι πύλησιν·
 καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 455 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἐκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
 υἱεὶ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἄσπίδα καὶ τρυφάλειαν
 καὶ καλὰς κνημίδας, ἐπισφουρίοις ἀραρνίας,
 460 καὶ θώρηχ'· ὁ γὰρ ἦν οἶ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος
 Τρωσὶ δαμείσ· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.“

Τὴν δ' ἤμειβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·

„Θάρσει· μή τοι ταῦτα μειᾶ φρεσὶ σῆσι μελόντων. 18
 αἶ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὤδε δυναίμην
 νόσφιν ἀποκρῦψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰάνοι, 465
 ὡς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὐτε
 ἀνθρώπων πολέων θαναμάσσεται, ὅς κεν ἴδῃται.“

Ὡς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,
 τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτριψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ξείκοσι πᾶσαι ἐφύσων, 470
 παντοίην εὐπρηστον αὐτιμὴν ἔξανειῖσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,
 ὅππως Ἑφραϊστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
 καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
 θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἀκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
 ῥαιστῆρα κρατερὴν, ἐτέρηφι δὲ γέντο περᾶργην.

Ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντιγα βάλλε φαινήν,
 τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα. 480
 πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίησι πραπίδεςσιν.

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσας,
 ἐν δὲ τὰ τεῖρεα πάντα, τὰτ' οὐρανὸς ἔστεράνωται, 485
 Πληιάδας θ' Ἰάδας τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
 ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
 ἣτ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεῖει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

Ἐν δὲ δύοποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490
 καλάς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίναι τε,
 νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπο λαμπτομενάων
 ἠγίνεον ἀνὰ ἄστν, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
 κούροι δ' ὀρχηστήρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 αὐλοὶ φόρμιγγές τε βόην ἔχον· αἶ δὲ γυναῖκες 495
 ἰστάμεναι θάυμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
 λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἐνθα δὲ νεῖκος
 ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποιηῆς

- 18 ἀνδρὸς ἀποφθιμένου. ὁ μὲν εὔχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
 500 δῆμῳ πιφραύσκων, ὁ δ' ἀναινέτο μηδὲν ἐλέσθαι·
 ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἵστορι πεῖραρ ἐλέσθαι.
 λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήκνον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον. οἱ δὲ γέροντες
 εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λιθοῖς ἱερῶ ἔνι κύκλῳ,
 505 σκηπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἤεροφώνων·
 τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίταζον.
 κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 τῷ δόμεν, ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰδύντατα εἶποι.
 Τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἶατο λαῶν
 510 τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλή,
 ἥδ' διαπραθέειν ἢ ἀνδιχα πάντα δάσασθαι,
 κτησὶν ὅσιν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἕργοι.
 οἱ δ' οὐ πω πειθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
 τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νῆπια τέκνα
 515 ῥύατ' ἐφρεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας·
 οἱ δ' ἴσαν. ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἵματα ἴσθην,
 καλὸν καὶ μεγάλω σὺν τεύχεσιν ὥστε θεῶ περ,
 ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν.
 520 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὄφι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,
 ἐν ποταμῷ, ὄφι τ' ἀρδμὸς ἦν πάντεσσι βοτοῖσιν,
 ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἰθλοπι χαλκῷ.
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύο σκοποὶ εἶατο λαῶν,
 δέγμενοι, ὅππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς.
 525 οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύο δ' ἅμ' ἔπομπο νομῆες
 τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
 οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
 τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
 ἀργεννέων ὄϊων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτηῆρας·
 530 οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν
 εἰσάων προπάρουθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 βάντες ἀρσιπόδων μετεκίαθον, αἴψα δ' ἴκοντο.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκῆρεσιν ἐγχείησιν.

ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὀλοὴ Κῆρ, 18
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον, 536
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῦϊν·
 εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοισι δαιφρινεὸν αἵματι φρωτῶν.
 ὀμίλειον δ' ὥστε ζωὸ βροτοί, ἦδ' ἐμάχοντο,
 νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυν κατατεθνηῶτας. 540

Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακίην, πείριαν ἄρουραν,
 εὐρεΐαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 οἱ δ' ὀπότε στρέψαντες ἰκοίαιτο τέλσον ἀρούρης,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου 545
 δόσκειν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
 ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.

ἦ δὲ μελαινέτ' ὕπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐφίκει
 χρυσεὴ περ ἑοῦσα· τὸ δὴ πέρι θαῦμα τέτυκτο.

Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι 550
 ἦμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπίριμα πῦπτον ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδειτῆρες ἐν ἔλλεδανοῖσι δέοντο.

τρεις δ' ἄρ' ἀμαλλοδειτῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὕπισθεν
 παῖδες δραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες, 555
 ἄσπερχές πάρεχον. βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ

σκήπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
 κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,

βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
 δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιστα πολλὰ πάλυνον. 560

Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρέθουσαν ἄλωήν,
 καλήν, χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυνες ἦσαν,

ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέησιν.
 ἄμφι δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσαν

κασσιτέρον· μία δ' οἷη ἀταρπιγὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν, 565
 τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγῶφεν ἄλωήν.

παρθενικαὶ δὲ καὶ ἦἴθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπὸν.

τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγυίῃ
 ἡμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ἐπὸ καλὸν αἶδιεν 570

- 18 λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἄμαρτῆ
 μολπῆ τ' ἰυγμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποιτο.
 Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων.
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχματο κασσιτέρου τε,
 575 μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἔπεσσεύοντο νομόνδε
 παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
 χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
 τέσσαρες, ἑννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποιτο.
 σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
 580 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμικῶς
 ἔλαετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἢδ' αἰζηοί.
 τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
 αὐτῶς ἐνδίσσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
 585 οἱ δ' ἦτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
 ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο.
 Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφείας ἰδὲ σηκούς.
 590 Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρείῃ
 Λαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
 ἐνθα μὲν ἦῖθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοια
 ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῶ χειρας ἔχοντες.
 595 τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
 εἶατ' εὐνήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
 καὶ ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
 εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
 οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
 600 ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
 ἐξόμενος κεραιεὺς πειρήσεται, αἶ κε θήσιν·
 ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.
 πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περίσταθ' ὄμιλος
 περιτόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
 605 φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
 μολπῆς ἐξάροχτος ἐδίνενον κατὰ μέσσους.

Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο 18
 ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

Ἀντὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαινότερον πυρὸς ἀυγῆς, 610
 τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 καλήν, δαιδαλήν, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἤκεν,
 τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.

Ἀντὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιδεν ἀείρας. 615
 ἦ δ' ἴρηξ ὣς ἄλλο κατ' Οὐλύμπου νηρόεντις,
 τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαιστοῖο φέρουσα.

Ἦώς μὲν κροκόπειλος ἄλ' Ὠκεανοῖο ῥοάων 7
 ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φάος φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 ἦ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὄν φῖλον τίον,
 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 5
 μύρονθ'. ἦ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο διὰ θεάων,
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔξ τ' ὀνόμαζεν·
 „τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν ἀγνήμενοί περ
 κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμιάσθη·
 τύνη δ' Ἡφαιστοῖο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο, 10
 καλὰ μάλ', οἷ' οὐ πῶ τις ἀνὴρ ὅμοιοι φόρησεν.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οἷδέ τις ἔτιλι 15
 ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. ἀντὰρ Ἀχιλλεὺς
 ὡς εἶδ', ὡς μιν μᾶλλον ἔδν χόλος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
 δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡς εἰ σέλας ἐξεψάανθαι·
 τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 ἀντὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο δαίδαλα λείψων,
 αὐτίκα μητέρα ἦν ἔλεα πιερόεντα προσηύδα· 20
 „μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἷ' ἐπιεικὲς
 ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτῶν ἄνδρα τελέσσαι.
 νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θοορήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μή μοι τόφρα Μειοιῖου ἄλκιμον εἶδον

- 19 μνῖαι καθδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
 26 εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν —
 ἐκ δ' αἰὼν πέφραται —, κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπήνη.“
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα·
 „τέκνον, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 30 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα,
 μνίας, αἶ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν·
 ἦν περ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
 αἰεὶ τῷδ' ἔσται χρῶς ἔμπεδος, ἦ καὶ ἀρείων.
 ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς,
 35 μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 αἶψα μάλ' ἔς πόλεμον θωρήσσοο, δύσσοο δ' ἀλκήν.“
 Ὡς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσῆς ἐτήκεν,
 Πατρόκλω δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἔρυθρόν
 στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρῶς ἔμπεδος εἴη.
 40 Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεὺς
 σμερδαλέα ἰάχων, ὤρσεν δ' ἦρωας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' οἱ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἱ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
 45 καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τῷ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
 Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος καὶ διὸς Ὀδυσσεύς,
 ἔγχει ἔρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρά·
 50 καὶ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κίοντες.
 αὐτὰρ ὁ δευτάτος ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ, ὕσμίνῃ
 οὔτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 55 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
 „Ἄτρεΐδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ ἀχνομένω κῆρ
 θυμοβόρω ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης.
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῶ,
 60 ἥματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Ἀφρονησσὸν ὀλέσσας·

- τῷ κ' οὐ τόσσοι Λαχαιοὶ ὁδᾶξ ἔλον ἄσπειρον οὔδας 19
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομηγρίσαντος.
 Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Λαχαιούς
 δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἴω.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἑάσομεν ἀγνύμενοί περ, 65
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη·
 νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρῆ
 ἄσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 ὄτρυνον πόλεμόνδε καρρηκομόωντας Λαχαιούς,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἑλθῶν, 70
 αἷ' κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν. ἀλλὰ τιν' οἴω
 ἄσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησιν
 δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.“
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Λαχαιοὶ
 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλείωνος. 75
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 [αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς]·
 „ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἕοικεν
 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἔοντι. 80
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
 ἢ εἶποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ξῶν ἀγορητής.
 Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Λαχαιοὶ μῦθον ἔειπον, 85
 καὶ τέ με ρεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιός εἰμι,
 ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις Ἐρινός,
 οἵτε μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἐμβαλον ἄγριον ἄτην,
 ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. 90
 πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας αἴται,
 οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
 πύλαται, ἀλλ' ἄρα ἢ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει
 [βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησεν].
 καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζεὺς ἄσατο, τὸν περ ἄριστον 95
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἕμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν

- 19 Ἦρη θήλυς ἐοῖσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
 ἥματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακλεΐην
 Αἰκμήνῃ τέξασθαι ἔυστερῶν ἐνὶ Θήβῃ.
- 100 ἦτοι ὁ γ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν·
 , κέλευτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
 ὄφρ' εἶπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.
 σήμερον ἄνδρα φρόσδε μογοστόκος Εἰλειθυία
 ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περιζιτώνεσσιν ἀνάξει,
- 105 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἷθ' αἵματος ἕξ ἑμεῦ εἶσιν·
 τὸν δὲ δολοφρονοῦσα προσήδα πότνια Ἦρη·
 , ψειστήσεις, οὐδ' αὐτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὅμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὄρκον,
 ἢ μὲν τὸν πάντεσσι περιζιτώνεσσιν ἀνάξειν,
- 110 ὃς κεν ἐπ' ἥματι τῷδε πέση μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
 τῶν ἀνδρῶν, οἷ σῆς ἕξ αἵματος εἰσι γενέθλης·
 ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὐ τι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἦρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμπιοι,
- 115 καρπαλίμως δ' ἴκετ' Ἄργος Ἀχαιῶν, ἐνθ' ἄρα ἤδη
 ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.
 ἢ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἔβδομος ἐστήζει μετ·
 ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φρόσδε καὶ ἠλιτόμηρον εἶοντα,
 Αἰκμήνης δ' ἀπέπανσε τόκον, σκέθε δ' Εἰλειθυίας.
- 120 αὐτὴ δ' ἀγγελεύουσα Δία Κρονίωνα προσήδα·
 , Ζεῦ πάτερ, ἀργιζέραννε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
 ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρυσθεύς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
 σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀναστέμεν Ἀργείοισιν·
- 125 ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὄξυ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν.
 αὐτίκα δ' εἶλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο
 χωόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὄρκον,
 μὴ ποτ' ἐς Οὐλύμπιον τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἢ πάντας ἀᾶται.
- 130 ὣς εἰπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἴκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ στενάχεσθ', οἷθ' ἐὼν φίλον υἱὸν ὄρφτο

ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρουσθῆος ἀέθλων. 19
 ὡς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 Ἀργείους ὀλέεσκεν ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν, 135
 οὐδ' ἰσχυρὰν λελαθέσθ' Ἄτης, ἣ πρῶτον ἀάσθην.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην καὶ μεν φρένας ἐξέλειο Ζεὺς,
 ἄψ' ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
 ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρουθι λαούς.
 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἔλθῶν 140
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο διὸς Ὀδυσσεύς.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ Ἄρης,
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες
 οἴσουσ', ὄφρα ἴδῃαι ὅ τοι μενοεικέα δώσω.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 145
 „Ἄτρείδη κύνιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν, αἶ κ' ἐθέλησθα, παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικὲς,
 ἦτ' ἐχέμεν· πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάριος
 αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἔοντας
 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον· 150
 ὡς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἴδῃαι
 ἔγχει χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
 ὠδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσίφη πολέμημις Ὀδυσσεύς·
 „μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ, 155
 νῆστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον νῆας Ἀχαιῶν
 Τρῶσιν μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 γύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον δμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
 ἀλλὰ πάσασθαι ἀνωχθὶ θεῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοῖς 160
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδέντα
 ἄκημος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μ' ἔχεσθαι·
 εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
 ἀλλά τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἣδὲ κινάνει 165
 δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δὲ τε γούνατ' ἰόντι.
 ὅς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἔδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμετέεσσι πανημέριος πολεμίζει,

- 19 Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα
 170 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντα ἐρωῆσαι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὀπλῆσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορῆν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.
 175 ὀμνύετω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς,
 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἴδὲ μιγῆναι
 [ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἦτ' ἀνδρῶν ἤτε γυναικῶν]
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν Ἰλαος ἔστω.
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
 180 πιείρη, ἵνα μὴ τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.
 Ἀτρεΐδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
 ἔσσειαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήγη.“
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 185 „χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσας·
 ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δίκαιο καὶ κατέλεξας.
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
 οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μιμνέτω αὐθι τέως, ἐπειγόμενός περ Ἄρης·
 190 μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
 ἐκ κλισίῃς ἔλθῃσι καὶ ὄρνια πιστὰ τάμωμεν.
 σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν
 δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆϊ
 195 χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναικας.
 Ταλθύβιος δέ μοι ὄκα κατὰ στρατὸν εὐρὸν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἐτοιμασάτω, ταμέειν Διὶ τ' Ἥελίῳ τε.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
 „Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 200 ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφείλλετε ταῦτα πένεσθαι,
 ὅπποτε τις μεταπανσωλῆ πολέμοιο γένηται,
 καὶ μένος οὐτόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἑμοῖσιν.
 νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαῖγμένοι, οὓς ἐδάμασσεν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,

ἑμεῖς δ' ἔς βρωτὸν ὄτρυνετον. ἦ τ' ἂν ἔγωγε 19
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν νῆας Ἀχαιῶν 206
 νήστιας, ἀκμήνους, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδόντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λῶβην.
 πρὶν δ' οὐ πως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαίμονι λείη
 οὐ πόσις οὐδὲ βρωῖσις, ἑταίρου τεθνηῶτος, 210
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαίγμενος ὄξει χαλκῷ
 κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 μύρονται· τό μοι οὐ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 215
 „ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος νιέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 κρείσσων εἷς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
 πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
 τῷ τοι ἐπιτήτιω κραδίη μύθοισιν ἑμοῖσιν. 220
 αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 ἦστε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχενεν,
 ἄμητος δ' ὀλίνιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅστ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 γαστέρι δ' οὐ πως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς· 225
 λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
 πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃσιν,
 νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας·
 ὅσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται, 230
 μεμνησθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὕφρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμετέεσσι μαχώμεθα τωλεμῆς αἰεί,
 ἐσσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
 λαῶν ὄτρυντὴν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω·
 ἦδε γὰρ ὄτρυντὺς κακὸν ἔσσειαι, ὅς κε λίπηται 235
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὄρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἑλποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξιν Ἄρηα.“

Π, καὶ Νέστορος νῆας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο
 Φυλείδην τε Μέγητα θόαντά τε Μηριόνην τε
 καὶ Κραιοτιιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάμπλον. 240

- 19 βὰν δ' ἴμεν ἔς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον.
 ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστι,
 αἴθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
- 245 ἐκ δ' ἄγον αἴψα γυναικας ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας
 ἔλι', αἰὰρ ὀγδοάτην Βρισηΐδα καλλιπάρηγον.
 χροσσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιοῶν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
- 250 ἴστατο· Ταλθύβιος δέ, θεῶν ἐναλίγκιος αὐδὴν,
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἧ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωροτο,
 κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχῶν
- 255 εὐχέτο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶαιο σιγῇ
 Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.
 εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 „ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
 Γῆ τε καὶ Ἥλιος καὶ Ἑρινύες, αἴθ' ὑπὸ γαίαν
- 260 ἀνθρώπους τίννται, ὅτις κ' ἐπίορχον ὁμόσση,
 μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκαι,
 οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχηρμένος οὔτε τευ ἄλλου·
 ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίησιν ἐμῆσιν.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορχον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
- 265 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅτις σφ' ἀλίτηται ὁμόσσας·“
 Ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεὶ χαλκῶ.
 τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἔς μέγα λαῖμα
 ῥῖψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αἰτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀνσιὰς Ἀργεῖοισι φιλοπτολέμοισι μετηΐδα·
- 270 „Ζεῦ πάτερ, ἧ μεγάλας ἄτας ἀνδρεσσι διδοῖσθα.
 οὐκ ἂν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
 Ἀτρεΐδης ὥρῃε διαμπερές, οὐδέ κε κούρη
 ἦγεν ἐμεῦ ἀέζοντος ἀμῆχανος· ἀλλὰ ποθι Ζεὺς
 ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
- 275 πῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.“
 Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.

- οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος, 19
 δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 βῆν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο.
 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας, 280
 ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαοί.
 Βρισηῖς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἐκέλη χρυσῆν Ἀφροδίτῃ,
 ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὄξει χαλκῷ,
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν
 στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285
 εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ ἔϊκυῖα θεῆσιν·
 „Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
 ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθεν ἰοῦσα,
 νῦν δέ σε τεθνηῶτα κίχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
 ἄψ ἀνιοῦσ' ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ. 290
 ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῖγμένον ὄξει χαλκῷ,
 τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
 κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.
 οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς 295
 ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
 κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 ἔς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
 τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηῶτα, μείλιχον αἰεὶ.“ 300
 ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κίχδ' ἐκάστη.
 αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
 λισσόμενοι δειπνήσαι· ὁ δ' ἠρεῖτο στεναχίζων·
 „λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλον ἐπιτείθεθ' ἐταίρων, 305
 μὴ με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
 ἄσασθαι φίλον ἦτορ, εἰ μὴ ἄχος αἶνον ἰκάνει.
 δύντα δ' ἔς ἠέλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπτῃ.“
 ὣς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
 δοιῶ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δίος Ὀδυσσεύς, 310
 Νέστωρ Ἰδομενεὺς τε γέρον Φ' ἱππυγλάια Φοῖνιξ,
 τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ

- 19 τέρπετο πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
 μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε·
- 315 „ἦ ῥά νύ μοι ποτε καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταδ' ἐταίρων,
 αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δειπνον ἔθηκας
 αἴψα καὶ ὄτραλέως, ὁπότε σπερχοῖαι Ἄχαιοὶ
 Τρωσὶν ἔφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον Ἄρηα.
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαίγμενος, αὐτὰρ ἔμῳ κῆρ
- 320 ἄκηρον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἑόντων,
 σῆ ποθῆ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 ὅς που νῦν Φθίῃρι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
 χήτει τοιοῦδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
- 325 εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
 ἦε τὸν ὃς Σκύρω μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός
 [εἴ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος Θεοειδής].
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νύλλπει
 οἶον ἔμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο
- 330 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίῃνδε νέεσθαι,
 ὡς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῆ ἐνὶ νηϊ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καὶ οἱ δείξειας ἕκαστα,
 κτῆσιν ἔμῃν δμῶάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.
 ἦδη γὰρ Πηληϊά γ' ὀϊομαι ἢ κατὰ πάμπαν
- 335 τεθνάμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶοντ' ἀκάχησθαι
 γῆραϊ τε στυγερεῶ, καὶ ἔμῃν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθεται.“
- Ὡς ἔφατο γλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
- 340 μυρομένους δ' ἄρα τοὺς γε ἰδὼν ἔλέησε Κρονίων,
 αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τέκνον ἔμῳ, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς ἔης.
 ἦ νύ τοι οὐδέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 κείνος ὁ γε προπάροιθε νεῶν ὄρθοχραιράων
- 345 ἦσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 οἴχονται μετὰ δειπνον, ὁ δ' ἄκηρος καὶ ἄλαστος.
 ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἑρατεινὴν
 στάξον ἐνὶ στήθεσσι, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.“

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην·
 ἢ δ' ἄροη εἰκνῖα τανυπτέρυγι, λιγυφώνῳ
 οὐρανοῦ ἔκ κατέπαλιο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἢ δ' Ἀχιλῆϊ
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἑρατεινὴν
 στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἵκοιο,
 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρός ἑρισθενέος πυκνὸν δῶ
 ὄχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
 ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νηράδες Διὸς ἐκποτέονται,
 ψυχραὶ, ὑπὸ ῥιπῆς αἰθήρηγενέος Βορέας,
 ὡς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανώωσαι
 νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
 αἴγλη δ' οὐρανόν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
 χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 [τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 λαμπέσθην ὡς εἴ τε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 δύν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
 δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἑφαιστος κάμε τεύχων.]
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφουρίοις ἀραρνίας·
 δεῦτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε σιβαρόν τε
 εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένει' ἦϋτε μήνης.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήη
 καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καλεῖται ὑψόθ' ἄρεσφι
 σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
 πόντιον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
 καλοῦ, δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας
 κρατὶ θέτο βριαρῆν· ἢ δ' ἀστὴρ ὡς ἀλέλαμιν
 ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 χρύσειαι, ἃς Ἑφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 περιήθη δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔηεσι δῖος Ἀχιλλεύς.

19

350

355

360

365

370

375

380

- 19 εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
 386 τῷ δ' εὔτε πτερὰ γίγνεται, ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρῷον ἐσπάσατ' ἔγχος,
 βριθῦ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλιν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 390 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλω πόρῃ Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φρόνον ἔμμεναι ἠρώεσσι.
 ἵππους δ' Ἀυτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγνον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινοὺς
 γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἠρία τεῖναν ὀπίσσω
 395 κολητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δὲ μάστιγα φαινήν
 χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιϊν ἀνόρουσεν
 Ἀυτομέδων· ὀπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
 τεύχεσι καμφαίνων ὥστ' ἠλέκτωρ Ἵπερίων.
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο·
 400 „Ξάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἠνιοχῆα
 ἀψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ γ' ἐῷμεν πολέμοιο,
 μηδ' ὡς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόφι τεθνηῶτα.“
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφι προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
 405 Ξάνθος, ἄραρ δ' ἤμυσε καρῆατι· πᾶσα δὲ χαιτή
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὔδας ἵκανε·
 αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 „καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
 ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον. οὐδέ τοι ἡμεῖς
 410 αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ Μοῖρα κραταιή.
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
 Τρωῆς ἀπ' ὤμοιϊν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, ὃν ἠὔχομος τέκε Αἰητώ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἐκτορι κῆδος ἔδωκεν.
 415 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο φέοιμεν,
 ἦν περ ἔλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 μόρσιμόν ἐστι θεῶν τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.“
 Ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 420 „Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαριτεύει; οὐδέ τί σε χρή.

εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι, 19
 νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 οὐ λήξω πρὶν Τρωῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.“
 ἧ ὅα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο 1
 ἀμφὶ σέ, Πηλέος νιέ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,
 Τρωῶες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο·
 Ζεὺς δὲ θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσαι
 κρατὸς ἀπ' Οὐλύμπιοιο πολυπτύχου· ἧ δ' ἄρα πάντη 5
 φροιθήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
 οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
 οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεια ποιήεντα.
 ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο 10
 ξεστῆς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ἄς Διὶ πατρὶ
 Ἱφραιστος ποίησεν ἰδυίησι πρραπίδεςσιν.

Ὡς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγγέρατ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
 νηγούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἄλῃς ἦλθε μετ' αὐτούς,
 Ἴξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλὴν· 15
 „τίπτ' αὐτ', ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;
 ἧ τι περὶ Τρωῶων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηεν.“

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „ἔγνως, ἐνοσίχθαιε, ἐμὴν ἐν σιήθεσι βουλὴν, 20
 ὧν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμπιοιο
 ἦμενος, ἐνθ' ὀρώων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δι' ἄλλοι
 ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 ἀμφοτέρωσι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστον. 25
 εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρωεσσι μαχεῖται
 οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδώκεα Πηλείωνα.
 καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσζον ὀρῶντες·
 νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν εἰαίρου χῶεται αἰνώως,
 δεῖδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξυλαπαάξῃ.“ 30

Ὡς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρεν.

- 20 βὰν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες,
 Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ἠδὲ Ποσειδάων γαίηοχος ἠδ' Ἐριούνης
- 35 Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πενκαλίμησι κέασται·
 Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένει βλεμμαίων,
 χολεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἀραιαί·
 ἔς δὲ Τρωῶας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἄμ' αὐτῷ
 Φοῖβος ἀερωσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
- 40 Λητώ τε Ξάνθος τε φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτη.
 Εἴως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τόφρα δ' Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κῦδανον, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς·
 Τρωῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
- 45 δειδιότας, ὃθ' ὄρῳντο ποδώκεα Πηλεΐωνα
 τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολογιῶ ἴσον Ἄρηϊ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὄμιλον Ὀλύμπιοι ἦλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἔρις κρατερή, λαοσσόος, αὖτε δ' Ἀθήνη,
 σταῖσ' ὅτι μὲν παρὰ τάφρον ὄρνητὴν τείχεος ἐκτός,
- 50 ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτῶν ἐριδούπων μακρὸν αὔτει.
 αὖτε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἔρεμνῇ λαίλαπι ἴσος,
 ὄξυν κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
- Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
- 55 σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγγυντο βαρεΐαν.
 δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
 γαῖαν ἀπειρεσίην ὄρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 πάντες δ' ἔσσειοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
- 60 καὶ κορυφαί, Τρωῶν τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
 ἔδδειςεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Αἰδωνεύς,
 δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἴαχε, μὴ οἱ ὑπερθεν
 γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανεῖη
- 65 σμερδαλέ', εὐρῶεντα, τάτε στυγέουσι θεοί περ.
 τῶσπος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 ἴγιοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος

- ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα, 20
 ἄντα δ' Ἐνναλλιοιο θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 Ἥρη δ' ἀντίστη χρυσηλάκατος, κελαδεινὴ 70
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ἐκάτοιο·
 Ἀητοῖ δ' ἀντίστη σῶκος, ἔριούνιος Ἐρμῆς,
 ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαιστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
 Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 75
 ἔκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὄμιλον
 Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστα ἔ θυμὸς ἀνώγει
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
 Αἰνεῖαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὥρσεν Ἀπόλλων
 ἀντία Πηλείωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἦϋ· 80
 νίει δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἶσατο φωνήν.
 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 „Αἰνεῖα, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
 ἄς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο οἰνοποτάζων,
 Πηλείδεω Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;“ 85
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεῖας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·
 „Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
 ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
 οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἀντ' Ἀχιλλῆος
 στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν 90
 ἐξ Ἰδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησιν,
 πέρσε δὲ Λυρνησὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαυψηρά τε γούνα.
 ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 ἢ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος ἠδ' ἐκέλευεν 95
 ἔγχει χαλκείῳ Ἀέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
 τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
 καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
 πρὶν χροδὸς ἀνδρομέοιο διελθεῖν. εἰ δὲ θεὸς περ 100
 ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὐ με μάλα ῥέα
 νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὐχεται εἶναι.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων·

- 20 „ἤρως, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
 105 εὐχεο· καὶ δὲ σέ φρασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
 ἐκγεγάμεν, κείνος δὲ χειρότερος ἐκ θεοῦ ἔστιν·
 ἢ μὲν γὰρ Διὸς ἔσθ', ἢ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
 ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀπειρέα, μηδέ σε πάμπαν
 λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρικέτω καὶ ἀρειῇ.“
- 110 Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰΐθοπι χαλκῷ.
 οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιο πάϊς λευκώλενον Ἴηρη
 ἀντία Πηλείωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
 ἢ δ' ἄμυδις στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
- 115 „φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάον καὶ Ἀθήνη,
 ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Αἰνείας ὄδ' ἔβη κεκορυθμένος αἰΐθοπι χαλκῷ
 ἀντία Πηλείωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
- 120 αὐτόθεν· ἢ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ
 παρσταίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
 δευέσθω, ἵνα εἰδῆ, ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοῖτ' α.
- 125 πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
 τῆσδε μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσιν
 σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἄσσα οἳ Αἴσα
 γιγνομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὁμοφῆς,
- 130 δεῖσειτ' ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
 ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἑναργεῖς.“
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἑνοσίχθων·
 „Ἴηρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χρὴ.
 οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι
- 135 [ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰμεν]·
 ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
 ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει.
 εἰ δέ κ' Ἄρης ἀρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,

- ἀντίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφρι νεῖκος ὀρεῖται 20
 φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας οὕω 141
 ἄψ ἕμεν Οὐλύμπόνδε, θεῶν μεθ' ὀμήγυριν ἄλλων,
 ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίηφι δαμέντας.“
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο κυανοχαίτης
 τεῖχος ἔς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο, 145
 ὑψηλόν, τό ῥά οἱ Τρωῆες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροσυγῶν ἀλέαιτο,
 ὀππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.
 ἔνθα Ποσειδάων καὶ ἄρ' ἔζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο. 150
 οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλιζολώνης
 ἀμφὶ σέ, ἦϊε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
 Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθείατο μητιώοντες
 βουλᾶς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 ὄκνεον ἀμφοτέρω, Ζεὺς δ' ἦμενος ὕψι κέλευεν. 155
 τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ λάμπετο χαλκῶ,
 ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι
 ὀρρυμένων ἀμυδῖς. δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
 ἔς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιῶδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 160
 Αἰνεΐας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 νευστάζων κόρυθι βριαρῆ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
 πρόσθεν ἔχε σιέρονιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὤρτο, λέων ὡς
 σίνιτης, ὄντε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμῆασιν 165
 ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθῶων αἰζήτων
 δουρὶ βάλῃ, ἐάλῃ τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρός ὀδόντας
 γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ,
 οὐρῆ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοιέρωθεν 170
 μαστίεται, ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
 γλανκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μινει, ἦν τινα πέφρη
 ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὀμίλῳ.
 ὡς Ἀχιλῆ' ὤτρυνε μῆνος καὶ θυμὸς ἀγῆγνωρ
 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνεΐαιο. 175

- 20 οἱ δ' οὔτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
„Αἰνεῖα, τί σὺ τόσσον ὄμιλον πολλὸν ἐπελθὼν
ἔστης; ἢ σέ γε θυμὸς ἔμοι μαχέσασθαι ἀνώγει
180 ἐλπόμενον Τρῶεσσιν ἀνάξειν ἵπποδάμοισιν
τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἔξεναρίξις,
οὔ τοι τοῦνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερσὶ θήσει·
εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες, ὃ δ' ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων.
ἢ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
185 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμηναι,
αἶ κεν ἔμὲ κτείνης; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
ἦδη μὲν σέ γέ φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι.
ἢ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο μῦνον ἕοντα
σεῦα κατ' ἰδαίων ὄρέων ταχέεσσι πόδεσσι
190 καρπαλίμως; τότε δ' οὔ τι μετατροπαλίζεο φεύγων.
ἔνθεν δ' ἔς Λυρνησπὸν ὑπέκρυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
πέρσα μεθορηθεῖς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρὶ,
ληϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας
ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
195 ἀλλ' οὐ νῦν σε ῥύεσθαι οἶομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
ἔς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἔμειο
πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δέ τε νῆπιος ἔγνω.“
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεῖας ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
200 „Πηλείδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὧς
ἔλπεο δειδίξασθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
ἦμὲν κερτομίας ἦδ' αἴσυλα μνθήσασθαι.
ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
205 ὄψει δ' οὔτ' ἄρ' πω σὺν ἐμοὺς ἴδες, οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σοῖς.
φρασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔχγονον εἶναι,
μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀχίλλεως
εὐχομαι ἐγγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔστ' Ἀφροδίτη.
210 τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύουσιναι
σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν

ὦδε διακρινθέντε μάχης ἕξ ἀπονέεσθαι. 20
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα θαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 ἡμετέραν γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς, 215
 κτίσσε δὲ Λαρδανίην, ἐπεὶ οὐ πῶ Ἴλιος ἰρή
 ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἔφ' ὑπωρείας ἦκεον πολυπίδακος Ἴδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο Θνητῶν ἀνθρώπων· 220
 τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κᾶτα βουζολέονιο
 θῆλειαι, πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν.
 τᾶων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
 ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίῃ·
 αἰ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πῶλους. 225
 αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐλὶ ζεῖδωρον ἄρουραν,
 ἄκρον ἐπ' ἀνθερίων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ ἑηγμῖνος ἀλὸς πολιοῖο θέεσκον.
 Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα· 230
 Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἕξεγένοντο,
 Ἴλος τ' Ἀσσύρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 ὃς δὴ κάλλιστος γένετο Θνητῶν ἀνθρώπων·
 τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἶνοχοεῦεν
 κάλλεος εἵνεκα οἴο, ἵν' ἀθανάτοισι μετεῖη. 235
 Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμῳν τε
 Λάμπεον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὄζον Ἄρης.
 Ἀσσύρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παιδα·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πριάμος δ' ἔτεχ' Ἐκτορα δῖον. 240
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφείλλει τε μινύθει τε,
 ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀλιότων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὥς,
 ἔσταότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊοτήτος. 245
 ἔστι γὰρ ἀμφοτέρωσιν ὄνειδεα μιν θήσασθαι
 πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νῆς ἐκατόζυγος ἄχθος ἄροιο.

- 20 στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἔστι βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἐνθα καὶ ἐνθα.
- 250 ὀπποῖόν κ' εἰρησθῆτα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαιο.
ἀλλὰ τῆ ἔριδος καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
αἶτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσσην ἐς ἄγνιαν ἰοῦσαι,
- 255 πόλλ' ἔτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
γενσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.“
- Ἡ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος,
260 σμερδαλέω· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῆ.
Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἑο χειρὶ παχείῃ
ἔσχετο ταρβήσας· γάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαιο,
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
- 265 ὡς οὐ ῥῆϊδί' ἔστι θεῶν ἔρικυδέα δῶρα
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμῆμεναι οὐδ' ὑποεῖκιν.
οὐδὲ τότε Αἰνείαιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
- 270 ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων,
τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσιτέροιο,
τῆν δὲ μίαν χρυσέην, τῆ ῥ' ἔσχετο μείλιον ἔγχος.
- Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔισσην,
- 275 ἀντιγ' ὑπο πρῶτην, ἧ λεπτότατος θέε χαλκός,
λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἧ δὲ διαπρὸ
Πηλιάς ἠῖξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἐάλη καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχεν
δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ ῥώτου ἐνὶ γαίῃ
- 280 ἔστη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους
ἀσπίδος ἀμφιβρότης. ὁ δ' ἀλευάμενος δόρῳ μακρὸν
ἔστη, καδ' ὄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
ταρβήσας, ὃ οἱ ἄγχι πάγη βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

ἐμμεμαῶς ἐπόρουσεν, ἔρουσάμενος ξίφος ὄξυ, 20
 σμερδαλέα ἰάχων. ὃ δὲ χειρμάδιον λάβε χειρὶ 285
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλῃ καὶ οἶος.
 ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
 ἢ κόρυθ' ἢ ἐσάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα, 290
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 „ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαιο,
 ὅς τάχα Πηλεϊωνὶ δαμείς Αἰδόςθε κάτεισιν,
 πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο, 295
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισιμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀνάτιος ἄλγεα πάσχει,
 μῖαψ ἕνεκ' ἀλλοτριῶν ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοῖ οὐρανὸν εὐρὴν ἔχουσιν;
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπέκ θανάτου ἀγάγωμεν, 300
 μὴ πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεὺς
 τόνδε κατακτείνῃ. μόριμον δέ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι,
 ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφρατος ὄληται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φιλάτο παιδῶν,
 οἱ ἔφεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητῶν. 305
 ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
 νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσιν ἀνάξει
 καὶ παιδῶν παῖδες, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.“
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 „ἐνοσίγαυ', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον 310
 Αἰνείαν, ἢ κέν μιν ἐρύσσειαι ἢ κεν ἑάσεις
 [Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι ἐσθλὸν ἔοντα].
 ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὄρκους
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 μὴ ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ, 315
 μηδ' ὀπότ' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
 δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν.“
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 βῆ δ' ἔμμεν ἂν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,

- 20 Ἴξε δ' ὄφ' Αἰνείας ἦδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
 321 αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἄχλυν,
 Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχαλκον
 ἄσπίδος ἐξέερυσεν μεγάλητορος Αἰνείαιο.
 καὶ τὴν μὲν προπάρουθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθνηκεν,
 325 Αἰνείαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς αἰέρας.
 πολλὰς δὲ στίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνείας ὑπερᾶλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
 Ἴξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυαῖκος πολέμοιο,
 ἔνθα τε Καύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.
 330 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἰνεία, τίς σ' ὦδε θεῶν ἀτέοντα κελύει
 ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
 ὃς σεῦ ἅμα κρείσσω καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
 335 ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσῃαι αὐτῷ,
 μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 θαρσήσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
 οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.“
 340 Ὡς εἰπὼν λίπεν αὐτόφ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
 αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἄχλυν
 θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἐξιδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγάλητορα θυμόν·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι·
 345 ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα
 λεύσσω, τῷ ἐφρέγκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μὰψ αὐτῶς εὐχετάασθαι.
 ἐρρέτω· οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 350 ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.
 ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελύσας
 τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθῶν.“
 Ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο, κέλευε δὲ φῶτι ἐκάστω·
 „μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
 355 ἀλλ' ἄγ' ἀνὶ ῥ' ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.

- ἀργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἔοντι, 20
 τοσσούσδ' ἀνθρώπους ἐρέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι.
 οὐδέ κ' Ἄρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐρέποι στόμα καὶ πονέοιτο.
 ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε 360
 καὶ σθένει, οὐ μέ τί φημι μεθησέμεν, οὐδ' ἠβαιόν,
 ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἼμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἴω
 Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.“
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαιδιμοσ Ἐκτωρ
 κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμμεναι ἄντ' Ἀχιλλῆος· 365
 „Τρώες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδετε Πηλείωνα.
 καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
 ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπειὴ πολὺν φέρετροί εἰσιν.
 οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
 ἀλλὰ τὸ μὲν τελείει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺν κολούει. 370
 τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἼμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
 εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.“
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἀντιοὶ ἔγχ' αἶεραν
 Τρώες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' αὐτῆ.
 καὶ τότε ἄρ' Ἐκτορα εἶπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων· 375
 „Ἐκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
 ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
 μὴ πῶς σ' ἦε βάλῃ ἤε σχεδὸν ἄορι τύψῃ.“
 Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' αὐτίς ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
 ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὅπα φρονήσαντος. 380
 ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε φρεσὶν εἰμένους ἀλκήν,
 σμερδαλέα ἰάχων. πρῶτον δ' ἔλεν Ἰριτιῶνα,
 ἔσθλὸν Ὀτρυντείδην, πολέων ἠγήτορα λαῶν,
 ὃν νύμφη τέκε νηῆς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθῳ
 Τμῳλῶ ὑπο νυρόεντι, Ἰθῆς ἐν πίονι δήμῳ. 385
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεὺς
 μέσσην κακὴν κεφαλὴν· ἥ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεῖσθη.
 δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεὺς·
 „κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν.
 ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοί ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ 390
 Γυνγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴον ἔστιν,

20 Ἵλλω ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἐρμῶ δινίηεντι.“

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
395 πρώτη ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,
ἔσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
νύξε κατὰ κρόταφον κυνέης διὰ χαλκοπαρήου.
οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
αἰχμὴ ἰεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ

400 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἰΐξαντα,
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρνον οὔτασε δουρι.
αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἰῖσθε καὶ ἤρηνγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
ἤρηνγεν ἐλκόμενος Ἐλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα

405 κούρων ἐλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων.
ὡς ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὕστεά θυμὸς ἀγήνωρ·
αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον,
Πριαμίδην. τὸν δ' οὐ τι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
οὐνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνιοιο,

410 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα·
δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
θῦνε διὰ προμάχων, εἰως φίλον ὤλεσε θυμόν.
τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
νῶτα παραῖσσοντος, ὅθι ζωστῆρος ὄχηες

415 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ·
ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμῆ,
γνῶξ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψεν
κυανέη, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς.

Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
420 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,
κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτιλη
δηρὸν ἐκάς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ
ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἵκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤϊδα·

425 „ἔγγυς ἀνήρ, ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἔσεμᾶσσατο θυμόν,
ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν
ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.“

Ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκτορα δῖον· 20
 „ἄσσον ἴθι, ὡς κεν θᾶσσον ὀλέθρου κείραθ' ἴκηαι.“

Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη Ζορυσταίολος Ἐκτωρ· 430
 „Πηλείδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὡς
 ἔλπεο δειδίξασθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἦδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.

οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 435
 αἶ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι
 δουρὶ βαλὼν, ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὄξυ πάροισιν.“

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεκαλὼν προῖει δόρυ. καὶ τό γ' Ἀθήνη
 πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ ἴκεθ' Ἐκτορα δῖον, 440
 αὐτοῦ δὲ προπάροισθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,

σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
 ῥεῖα μάλ' ὥστε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς 445
 ἔγχρῃ χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἔξ αὖ νῦν ἔρυγες θάνατον, κύν. ἦ τέ τοι ἄγχι 450
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἰ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάροθος ἔστιν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κίχρῃ.“

Ὡς εἰπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' ἀνχένα μέσσον ἄκοντι· 455
 ἦριπε δὲ προπάροισθε ποδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασεν,
 Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην, ἦν τε μέγαν τε,
 καὶ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε. τὸν μὲν ἔπειτα
 οὐτάζων ξίφει μεγάλῳ ἐξαίνυτο θυμόν·

αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἱε Βίαντος, 460
 ἄμφω ἐφορμηθεῖς ἐξ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄσπι τύψας.

Τρωῶα δ' Ἀλαστορίδην — ὁ μὲν ἀτίος ἦλθε, γούνων,

- 20 εἴ πως εὖ περιίδοιτο, λαβῶν, καὶ ζῶν ἀφείη,
 465 μῆδ' κατακτείνειεν ὀμηλικίην ἐλεήσας,
 νῆπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἔμμεμαῖός. ὃ μὲν ἤπτετο χεῖρεσι γούνων
 ἰέμενος λίσσεσθ', ὃ δὲ φασγάνῳ οὐτα καθ' ἦπαρ·
 470 ἔκ δ' εἰ ἦπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
 κόλπῳ ἐπέπλησεν· τὸν δὲ σότος ὅσσε κάλυψεν
 θυμοῦ δευόμενον. ὃ δὲ Μούλιον οὐτα παραστάς
 δουρὶ κατ' οὖς· εἶθαρ δὲ δι' οὐατος ἦλθ' ἐτέροιο
 αἰχμῇ χαλκείῃ. ὃ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχεκλον
 475 μέσσην κακὴν κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι,
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίῃ.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
 ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
 480 αἰχμῇ χαλκείῃ· ὃ δὲ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεῖς,
 πρόσθ' ὀρόων θάνατον. ὃ δὲ φασγάνῳ ἀχένα θείνας
 τῆλ' αὐτῇ πῆλημι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτε
 σφρονδυλίῳν ἔκπαλθ', ὃ δ' ἐπὶ χροῦνι κέϊτο τανυσθεῖς.
 αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἵεναι μετ' ἀμύμονα Πείρω υἱόν,
 485 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός,
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὃ δ' Ἀρηΐθροον θεράποντα,
 ἀψ' ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὄξει δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὥσε· κυκλήθησαν δὲ οἱ ἵπποι.
 490 Ὡς δ' ἀνὰ μαιμάει βαθεῖ ἄγκεα θεσπιδαῆς πῦρ
 οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 πάντῃ τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει,
 ὣς ὃ γε πάντῃ θῦνε σὺν ἔγχει δαίμονι ἴσος
 κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἷματι γαῖα μέλαινα.
 495 ὣς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους
 τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐϋκτιμένη ἐν ἄλωϊ,
 ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων,
 ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἷματι δ' ἄξων

νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίηρον, 20
 ἄς ἄρ' ἄφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον 501
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἔτετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλείδης, λύθρω δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἑὺρρεῖος ποταμοῖο, Φ
 Ξάνθου δινηέντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα διατημῆξας τοὺς μὲν πεδίονδε δῖωκεν
 πρὸς πόλιν, ἧ̃ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
 ἡματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνεται φαιδιμος Ἐκτωρ· 5
 τῇ ῥ' οἳ γε προχέοντο περυσζότες, ἠέρα δ' Ἴηρη
 πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυσκέμεν. ἡμίσεις δὲ
 ἔς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύροον, ἀργυροδίνην,
 ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἳ δ' ἀλαλητῶ 10
 ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλίσσόμενοι περὶ δίνας.
 ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
 φεγγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
 ὄρμενον ἔξαίρνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι κατ' ὕδωρ·
 ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινηέντος 15
 πληῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμιξ Ἴππιων τε καὶ ἀνδρῶν.

Ἀυτὰρ ὁ διογενῆς δόρου μὲν λίπεν αὐτιοῦ ἐπ' ὄχθη
 κεκλιμένον μυρτίκησιν, ὃ δ' ἔσθορε δαίμονι ἴσος,
 φράσανον οἷον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα,
 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυ' ἀεικίς 20
 ἄορι θεινομένων, ἐρυσθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
 ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες πιμπλάσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
 δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὃν κε λάβησιν·
 ὡς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα 25
 πτώσσουν ὑπὸ κρημνοῦς. ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίμων,
 ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυνώδεκα λέξατο κούρους,
 ποιήν Παιτρόκλιοι Μενoitιάδαιο θανόντος.
 τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἦντε νεβρούς,
 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτιμήτοισιν ἱμάσιν, 30
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ σιρελιοῖσι χιτῶσιν,

- 21 δῶκε δ' εταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε δαϊζέμεναι μενεαίνων.
 Ἐνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντητο Λαρδανίδαο
- 35 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
 ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἄλωϊς οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολῶν· ὁ δ' ἔρινεδὸν ὄξει χαλκίῳ
 τάμνε νέους ὄρηκας, ἵν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν·
 τῇ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
- 40 καὶ τότε μὲν μιν Αἴημον ἐυκτιμένην ἐπέρασσεν
 νηυσὶν ἄγων, αὐτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν·
 κείθεν δὲ ξεινός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἰμβριος Ἡετῶν, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
- 45 ἔνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν
 ἐλθὼν ἐκ Αἴημοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
 χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλεν
 πέμψειν εἰς Αἴδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
- 50 γυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἄσπιδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος,
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι.
- 55 ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὓς περ ἔπεφνον,
 αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος,
 οἷον δὴ καὶ ὄδ' ἤλυθε φυγὼν ὑπο νηλεὲς ἤμαρ,
 Αἴημον ἐς ἠγαθήν πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχεν
 πόντος ἀλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
- 60 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
 γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω,
 ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κείθεν ἐλεύσεται, ἢ μιν ἐρύξει
 γῆ φουσίζοος, ἥτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.“
 Ὡς ὠρμαине μένων· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθε τεθηπώς,
- 65 γούνων ἄψασθαι μεμαώς, πέρι δ' ἠθέλε θυμῷ
 ἐκφυγῆειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
 ἦτοι ὁ μὲν δόρου μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς

οὐτάμεναι μεμαώς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων 21
 κύψας· ἔγχει δ' ἄρ' ὑπὲρ νότου ἐνὶ γαίῃ
 ἔσθη, ἰεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70

αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἑλὼν ἑλλίσσεται γούνων,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει,
 [καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]
 „γουνούμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον.
 ἀντί τοί εἰμ' ἰκέταο, διοτρεφές, αἰδοίοιο· 75

πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
 ἦματι τῷ, ὅτε μ' εἴλες εὐκτιμένη ἐν ἀλωῇ,
 καὶ μ' ἐπέρασσας ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
 Αἴημον ἐς ἠγαθήν, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.
 νῦν δὲ λύμην τρίς τόσσα πορῶν· ἦώς δέ μοι ἔστιν 80
 ἦδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα

πολλὰ παθῶν. νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηνεν
 Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρί,
 ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυθάδιον δέ με μήτηρ
 γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος, 85
 Ἄλτειω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει.
 Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατυόεντι.

τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμιος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 τῆς δὲ δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.
 ἦτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας, 90
 ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξείῃ δουρί·
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ οἴω
 σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος ἔκτορός εἰμι, 95
 ὅς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε.“

Ὡς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαιδίμιος υἱὸς
 λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσεν·
 „νήπιε, μή μοι ἀποῖνα πιφαύσκειο, μηδ' ἀγόρευε.
 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἴσιμον ἦμαρ, 100
 τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον ἦδ' ἐπέρασσα·
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅστις θάνατον φύγη, ὅν κεν θεὸς γε

- 21 Ἴλιον προπάρουθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλῃσιν,
 105 καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιό γε παιδῶν.
 ἀλλά, φίλος, θάναε καὶ σύ. τίη ὀλοφύρεαι οὕτως;
 κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 οὐχ ὀράας, οἷος καὶ ἐγὼ καλὸς τε μέγας τε;
 πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
 110 ἀλλ' ἐπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίη.
 ἔσσεται ἢ ἡὼς ἢ δαίτη ἢ μέσον ἡμαρ,
 ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρει ἐκ θυμὸν ἔληται,
 ἢ ὃ γε δουρὶ βαλὼν ἢ ἀπὸ νευρῆφιν δίστοψ'·
 Ὡς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 115 ἔγχος μὲν ῥ' ἀφῆκεν, ὃ δ' ἔζητο χεῖρε πετάσσας
 ἀμφοτέρως. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ
 τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ οἱ εἶσω
 δῦ ξίφος ἀμφοτέρως· ὃ δ' ἄρα προηγὴς ἐπὶ γαίῃ
 κείτο ταθείς, ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 120 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρεσθαι,
 καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 „ἐνταυθοῖ νῦν κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλήν
 αἶμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
 125 οἴσει δινήεις εἶσω ἄλδος εὐρέα κόλπον.
 θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φροῖχ' ὑπαῖξει
 ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
 φθείρεσθ', εἰς ὃ κεν ἄστν κιχείομεν Ἴλιον ἰοῆς,
 ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραίζων.
 130 οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ εὐρροος, ἀργυροδίης,
 ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέας ἱερέυετε τάυρους,
 ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ καὶ ὡς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰς ὃ κε πάντες
 τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 135 οὗς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο.“
 Ὡς ἄρ' ἔφη· ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόφι μᾶλλον,
 ὠρμηγεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 τόφρα δὲ Πηλέος υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,

Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο κατακλιόμεναι μενεαίνων 21
 υἱεὶ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξίος εὐρουρέεθρος 141
 γείνατο καὶ Περιβοία, Ἀεσσαμενοῖο θυγατρῶν
 πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμὸς βαθυδίνης.
 τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν 145
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαικταμένων αἰζηῶν,
 τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον, οὐδ' ἐλέαιρεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντιες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάργης διὸς Ἀχιλλεύς·
 „τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μὲν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν; 150
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῶ μένει ἀντιόωσιν.“

Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαιδμιος υἱός·
 „Πηλεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρρεΐνεις;
 εἶμ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλου, τηλόθ' ἐούσης,
 Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχείας· ἦδε δέ μοι νῦν 155
 ἦώς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.
 ἀντάρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρουρέοντος,
 [Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἴησιν,]
 ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τὸν δ' ἐμέ φασιν
 γείνασθαι. νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαιδίμ' Ἀχιλλεῦ.“ 160

Ὡς φράτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο διὸς Ἀχιλλεύς
 Πηλιάδα μελίην. ὃ δ' ἄμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς
 ἦρωσ Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν.
 καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο· 165
 τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 δεξιτερῆς, σῦτο δ' αἷμα κελαινεφές· ἢ δ' ἐπὲρ αὐτοῦ
 γαίην ἐνεστήρικτο, λιχαιομένη χρυδὸς ἄσαι.
 δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπιῖωνα
 Ἀστεροπαίῳ ἐρῆκε κατακλιόμεναι μενεαίνων. 170
 καὶ τοῖ μὲν ῥ' ἀράμαρτιεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 μεσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλιον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαώς· ὃ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
 οὐ δύνατ' ἐκ κρημοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχεῖῃ. 175

- 21 τρῖς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
τρῖς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῷ
ἄξει ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
- 180 γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν
ἀσθμαίνοντ'. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσι δρούσας
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤῤα·
„κεῖο' οὕτως. χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωτος
- 185 παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρυρέοντος,
αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσειν Μυρμιδόνεσσι,
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
- 190 τῷ κρείσσω μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλμυρηνέτων,
κρείσσω αὐτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.
καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναται τι
χραιομεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωτι μάχεσθαι.
τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
- 195 οὐδὲ βαθυρρεῖται μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσι·
ἀλλὰ καὶ ὅς δειδοίκε Διὸς μέγαλοιο κεραινὸν
δεινὴν τε βροντήν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγῆσι.“
- 200 Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
τὸν δὲ κατ' αὐτόφθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
κείμενον ἐν ψαμάθοισι· δίαψε δὲ μιν μέλαν ὕδωρ.
τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.
- 205 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναι μετὰ Παίονας ἵπποκορυστάς,
οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ' ὑπο Πηλείδαο καὶ ἄορι Ἴφι δαμέντα.
ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστύπυλόν τε
- 210 Μνησόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην.
καὶ νύ κ' ἔτι πλείονας κτάνε Παίονας ὡκὺς Ἀχιλλεύς,

εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης, 21
 ἀνέρι εισάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθέγγατο δίνης·
 „ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατίεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
 ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί. 215
 εἴ τοι Τρωῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
 ἕξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέγμερα ῥέζε·
 πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἔρατεινὰ ῥέεθρα,
 οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλα δῖαν
 στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτεινεῖς αἰδήλως. 220
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.“
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφέες, ὡς σὺ κελεύεις.
 Τρωῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
 πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστν καὶ Ἐκτορι πειρηθῆναι 225
 ἀντιβίην, ἣ κέν με δαμάσσειται, ἣ κεν ἐγὼ τόν.“
 Ὡς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.
 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
 „ὦ πόποι, ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σὺ γε βουλὰς
 εἰρύσασα Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν 230
 Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
 δεῖελος ὀψὲ δύνων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.“
 Ἦ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσω
 κρημνοῦ ἀπαΐζας· ὁ δ' ἐπέσσυτο οἴδηματι θύων,
 πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κνυόμενος, ὥσε δὲ νεκροὺς 235
 πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς.
 τοὺς ἔκβαλλε θύραζε μεμνκὼς ἦῤτε ταῦρος
 χέρσονδε· ζωοὺς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
 κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσιν.
 δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κνυόμενον ἴστατο κῆμα, 240
 ὥθει δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν
 εἶχε στηρίζασθαι. ὁ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
 εὐφυνέα μεγάλην· ἣ δ' ἐκ ριζέων ἐριποῦσα
 κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
 ὄζοισιν πυκνοῖσι, γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτὸν 245
 εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'. ὁ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀγορούσας
 ἦϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι κέεισθαι,

- 21 δεισας. οὐδέ τ' ἔληγε μέγας θεός, ὄρτο δ' ἐπ' αὐτῷ
ἀκροκελαινιώων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
- 250 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λαιγὸν ἀλάχοι.
Πηλείδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἔρωή,
αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητῆρος,
ὅσθ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤλιστος πετεινῶν·
τῷ ἔϊκως ἦϊξεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκός
- 255 σμερδαλέον κονάβιζεν. ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς
φρυγ', ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἔπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
ὡς δ' ὅτ' ἀνῆρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
ἄμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἠγεμονεύη,
χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
- 260 τοῦ μὲν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι
ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὄκα κατειβόμενον κελαρύζει
χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
ὡς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κινήσατο κῆμα ῥόοιο
καὶ λαιψηρὸν ἔοντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
- 265 ὁσσάκι δ' ὀρηήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
στήναι ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
τοσσάκι μιν μέγα κῆμα διυπετέος ποταμοῖο
πλάζ' ὤμους καθύπερθευ. ὁ δ' ὑπόσε ποσσὶν ἐπήδα
- 270 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
λάβρος ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν.
Πηλείδης δ' ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
„Ζεῦ πάτερ, ὡς οὐ τίς με θεῶν ἔλεεινὸν ὑπέστη
ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι. ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
- 275 ἄλλος δ' οὐ τίς μοι τόσον αἴτιος Οὐρανιαίων,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν,
ἣ μ' ἔρατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτῶν
λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
ὡς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
- 280 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπερν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξεν.
νῦν δέ με ληνγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι
ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα σαρφορβόν,
ὄν ῥά τ' ἐναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα.“

ὣς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ἴδρα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 στήτην ἔγγυς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἔϊκτην,
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσιν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε μήτε τι τάρβει·
 τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν
 Ζηγὸς ἐπαινῆσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὡς οὐ τοι ποταμῷ γε δαμῆμεναι αἰσιμὸν ἔστιν,
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσειαι αὐτός.
 αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἶ κε πίθηαι·
 μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοῖου πολέμοιο,
 πρὶν κατὰ Ἰλιόφι κλυτὰ τεῖχεα λαὸν ἐέλσαι
 Τρωϊκόν, ὅς κε φύγησι. σὺ δ' Ἐκτορι θυμὸν ἀπούρας
 ἄψ' ἐπὶ νῆας ἵμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρῆσθαι.“
 Τὼ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
 αὐτὰρ ὁ βῆ — μέγα γὰρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἔφρεμῆ —
 ἔς πεδῖον. τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο,
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαικταμένων αἰζήων
 πλῶον καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
 πρὸς ῥόον αἰσσοντος ἀν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἴσχευ
 εὐρυρέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 χῶετο Πηλεϊῶνι, κόρυσσε δὲ κῆμα ῥόοιο
 ὑψόσ' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλειτ' αὔσας·
 „φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροι περ
 σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστν μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπλήθηθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθνηνον ἐναύλους,
 ἴστη δὲ μέγα κῆμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 φητρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅ γε ἴσα θεοῖσιν.
 φημί γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν, οὔτε τι εἶδος,
 οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ που μάλα νεϊόθι λίμνης
 κείσεθ' ὑπ' ἰλῦος κεκαλιμμένα· κὰδ δὲ μιν αὐτὸν
 εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἄλις χέραδος περιχεΐας,

21

285

290

295

300

305

310

315

- 21 *μυρίον. οὐδέ οἱ ὅστε' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ*
 321 *ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.*
αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύχεται, οὐδέ τί μιν χρεώ
ἔσται τυμβοχοῆσ', ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.“
Ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κνυόμενος, ὑψόσε θύων,
 325 *μορμύρων ἀφροῦ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν.*
πορφύρεον δ' ἄρα κῆμα διυπετέος ποταμοῖο
ἴστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλειώνα.
Ἦρη δὲ μέγ' ἄῦσε περιδδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
 330 *αὐτίκα δ' Ἦφραιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον εἶόν·*
„ὄρσεο, κνλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
Ξάνθον δινήεντα μάχη ἠἴσκομεν εἶναι·
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφράσκειο δὲ φλόγα πολλήν.
αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἄργεστᾶο Νότιο
 335 *εἴσομαι ἔξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,*
ἣ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι,
φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
δένδρεα κατ', ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρί. μηδέ σε κάμπαν
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἄρειῃ.
 340 *μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεδὸν μένος, ἀλλ' ὀπότη' ἂν δὴ*
φθέγγωμι' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.“
Ὡς ἔφαθ', Ἦφραιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῆς πῦρ.
πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίτε δὲ νεκροὺς
πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτόθ' ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς.
 345 *πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.*
ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
αἰψ' ἀγξηράνη· χαίρει δέ μιν ὅστις ἐθειρή·
ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καδ δ' ἄρα νεκροὺς
κῆεν. ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανώωσαν.
 350 *καίοντο πτελέαι τε καὶ ἰτέαι ἠδὲ μυρῆκαι,*
καίετο δὲ λωτός τε ἰδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,
τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκει.
τειρόντ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας,
οἱ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστιων ἔνθα καὶ ἔνθα
 355 *πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἦφραίστιο.*

καίετο δ' ἴς ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔραι' ἔκ τ' ὀνόμαζεν· 21
 „Ἡφαιστ', οὐ τις σοί γε θεῶν δύναϊ ἀντιμερίζειν,
 οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὤδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
 λῆγ' ἔριδος, Τρωῶας δὲ καὶ αὐτίκα διὸς Ἀχιλλεύς
 ἄστεος ἐξελάσει· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;“ 360

Φῆ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
 ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
 κνίσην μελδόμενος ἀπαλοτρεφῆος σιάλοιο,
 πάντοφεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται,
 ὡς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ. 365
 οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' αὐτμῇ
 Ἡφαιστοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὁ γ' Ἴηρην
 πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἡρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
 ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτιὸς εἰμι, 370
 ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
 παυέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
 μὴ ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
 μηδ' ὀπότ' ἂν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται 375
 δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν.“

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' ἄρ' Ἡφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·
 „Ἡφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγαλλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
 ἀθάνατον θεὸν ὤδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν.“ 380

Ὡς ἔφαθ', Ἡφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαῆς πῦρ,
 ἄψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
 παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ·
 ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα, 385
 ἀργαλή, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.
 σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ κατὰ γῶ, βράχε δ' εὐρεῖα χθίων,
 ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς
 ἦμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δὲ οἱ φίλον ἦτορ
 γηθοσύνη, ὃθ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ξυνιώντας. 390
 ἐνθ' οἱ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης

- 21 ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίη ἐπόρουσεν
 χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνειδέιον φάτο μῦθον·
 „τίπτ' αὐτ', ὦ κυνάμνια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις
- 395 θάρσος ἤτην ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
 ἢ οὐ μέμνη, ὅτιε Τυδεΐδην Διομήδῃ ἀνῆκας
 οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἔλοῦσα
 ἰθὺς ἔμεῦ ὤσας, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψας;
 τῷ σ' αὖ νῦν οἴω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.“
- 400 Ὡς εἰπὼν οὕτησε κατ' αἰγίδα Φυσσανόεσσαν,
 σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραννός·
 τῇ μιν Ἄρης οὕτησε μαιφόνος ἔγχει μακροῦ.
 ἢ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,
- 405 τὸν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης·
 τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσῶν, ἐκόνισε δὲ χαιτάς,
 τεύχεά τ' ἀμφαράβησε. γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ οἱ ἐπυχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 410 „νηπύτι, οὐδέ νύ πῶ περ ἐπεφράσω, ὅσπον ἀρείων
 εὐχομ' ἐγὼν ἔμμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
 οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνους,
 ἢ τοι χωομένη κακὰ μῆδεταί, οὐνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.“
- 415 Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαινώ.
 τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἔλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 420 „ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
 καὶ δ' αὖθ' ἢ κυνάμνια ἄγει βροτολοιογὸν Ἄρηα
 δῆϊον ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον. ἀλλὰ μέτελθε.“
 Ὡς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καὶ ῥ' ἐπιεσσαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
- 425 ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ γρίλον ἤτορ.
 τὼ μὲν ἄρ' ἀμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 ἢ δ' ἄρ' ἐπυχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

„τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσι ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργελοῖσι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 ὣδ' ἐτε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
 ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα.
 τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντες ἔυκτίμενον πτολίεθρον.“

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἑνοσίχθων·

„Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
 ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἶψ' ἀμαχιτὶ
 ἴομεν Οὐλύμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ.
 ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
 καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.

νηπύτι, ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες. οὐδέ νυ τῶν περ
 μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶς
 μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
 παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἑνιαυτὸν
 μισθοῦ ἐπι ρητῷ· ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν.

ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας, ἔλικας βοῦς βουκολέεσζες
 ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου, ὑληέσσης.

ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθῆες ὄραι
 ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.

σὺν μὲν ὃ γ' ἠπειλήσε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπι τηλεδαπῶν·
 στεῦτο δ' ὃ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν οὐάτα χαλκῷ.

νῶϊ δέ τ' ἄψορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
 μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσαν.
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
 πειροῖ, ὡς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
 πρόχην κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 „ἑνοσίγαῖ, οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
 ἔμιμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἕνεκα πτολεμιζῶ

21 δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἑοικότες ἄλλοτε μὲν τε
 465 ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
 ἄλλοτε δὲ φθινέθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 πανώμεσθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ δηριάσθων.“

Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γὰρ ῥα
 πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσιν.

470 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν,
 [Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὄνειδειον φάτο μῦθον·]
 „φεύγεις δὴ, ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας.
 νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτως;

475 [μὴ σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
 εὖχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.]“

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παράκοιτις

480 [νείκεσεν ἰοχέαιραν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν]·

„πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύν ἀδδές, ἀντί' ἐμείο
 στήσασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
 τοξοφόρῳ περ' εἴουση, ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξίν
 Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἣν κ' ἐθέλησθα.

485 ἦτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν
 ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
 ὅσσον φρεττέρη εἶμι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.“

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφοτέρως ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτεν

490 σκαιῆ, δεξιτερῆ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἴνυτο τόξα,
 αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιώσα
 ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον ὀϊστοί.
 δακρυόεσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν ὥστε πέλεια,
 ἣ ῥα θ' ὑπ' ἰρηκος κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην,
 495 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῆ γε ἀλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
 ὡς ἣ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.

Ἀητὼ δὲ προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης·

„Ἀητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
 πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·

ἄλλα μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν 21
 εὐχέσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.“ 501

Ὡς ἄρ' ἔφη, Αἰητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα
 πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
 ἦ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
 ἦ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ, 505
 δακρυόεσσα δὲ πατρός ἐφέζετο γούνασι κούρη,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμει. τὴν δὲ προτὶ οἷ
 εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἠδὺ γελάσσας·
 „τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 [μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῆ];“ 510
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἔϋστέφανος κελαδεινή·
 „σὴ μ' ἄλογος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
 ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.“

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν· 515
 μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐϋδημήτοιο πόλης,
 μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ.
 οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιόωντες,
 καδ δ' Ἴξον παρ Ζητὴν κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 520
 Τρωῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
 ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται
 ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ εἰ μῆνις ἀνῆκεν,
 πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφήκεν,
 ὡς Ἀχιλλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν. 525

Ἔσθήκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θεῖου ἐπὶ πύργου,
 ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
 Τρωῶες ἄφαρ κλονέοντο περυσζότες, οὐδέ τις ἀλκή
 γίνεθ'. ὁ δ' οἰμῶξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμαῖζε,
 ὄτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυκλωρούς· 530
 „πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχει, εἰς ὅ κε λαοὶ
 ἔλθωσι προτὶ ἄστρ' περυσζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐγγὺς ὄδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
 αὐτίς ἐπανθήμεναι σαρίδας πυκινῶς ἀραρυίας· 535

- 21 δειδία γάρ, μὴ οὖλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἄλῃται.“
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
 αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
- 540 οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
 δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
 φρεῦγον. ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχει, λύσσα δὲ οἱ κῆρ
 αἶέν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
 ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἴες Ἀχαιῶν,
- 545 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκεν,
 φῶτ' Ἀντήνορος υἷον ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
 ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, παρ δὲ οἱ αὐτὸς
 ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας Κῆρας ἀλάλκοι,
 φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ·
- 550 αὐτὰρ ὁ γ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
 ἔστη, πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι.
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦμοι ἐγών. εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
 φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,
- 555 αἰρήσει με καὶ ὣς, καὶ ἀνάλιδα δειροτομήσει.
 εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἔασω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
 φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλῆιον, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι
 Ἴδης τε κνημοὺς κατὰ τε ῥωπήϊα δύω·
- 560 ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
 ἰδρῶ ἀποψυχθεῖς ποτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μὴ μ' ἀπαιερόμενον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ
 καὶ με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν.
- 565 οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξαι·
 λίην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
 εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
 καὶ γὰρ θῆν τούτῳ τρωτὸς χρῶς ὄξείη χαλκῶ,
 ἐν δὲ ἴα ψυχῇ, θνητὸν δὲ ἔφασ' ἀνθρώποι
- 570 [ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει].“
 Ὡς εἰπὼν Ἀχιλλῆα ἀλεῖς μένει, ἐν δὲ οἱ ἦτορ

ἄλκιμον ὤρμητο πτολεμίξειν ἠδὲ μάχεσθαι. 21
 ἦὔτε πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 ἀνδρὸς θρητηῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ· 575
 εἴ περ γὰρ φθάμενός μιν ἦ οὐτάσῃ, ἦὲ βάλῃσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
 ἀλκῆς, πρὶν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι ἠὲ δαμῆναι·
 ὡς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγανοῦ, δῖος Ἀγήνωρ,
 οὐκ ἔθελεν φεύγειν πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλῆος, 580
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εὔσην,
 ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὐτεῖ·
 „ἦ δὴ που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαιδίμ' Ἀχιλλεῦ,
 ἦματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων,
 νηπύτι· ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῆ. 585
 ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμέν,
 οἱ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
 Ἴλιον εἰρυνόμεσθα. σὺ δ' ἐνθάδε πότιμον ἐρέψεις,
 ὦδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.“
 Ἦ ῥα, καὶ ὄξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀρῆκεν, 590
 καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀράμαρτεν,
 ἀμρι δέ μιν κνημῖς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
 σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὕρουσεν
 βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
 Πηλεΐδης δ' ὤρμησάτ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο 595
 δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ,
 ἠσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκ πέμπε νέεσθαι.
 αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
 αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος Ἀγήνορι πάντα εἰοικῶς 600
 ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 ἕως ὁ τὸν πεδίλοιο διώκετο πυροφόροιο,
 τρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδιήεντα Σκάμανδρον,
 τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
 ὡς αἰεὶ ἔλκοιτο κιχῆσεσθαι ποσὶν ὀσιν· 605
 τόφρ' ἄλλοι Τρωῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
 ἀσπάσιοι προτὶ ἄσιν, πόλις δ' ἔμλλητο ἀλέντων.

21 οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
 μείναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
 610 ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
 ἐς πόλιν, ὄντινα τῶν γε πόδες καὶ γούνα σαῶσαι.

X Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστν, πεφυζότες ἤντε νεβροί,
 ἰδρῶ ἀπεψύχοντο, πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν,
 κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τείχεος ἄσπον ἴσαν, σάκε' ὤμοισι κλιναντες.

5 Ἐκτορα δ' αὐτοῦ μείναι ὀλοῖη Μοῖρ' ἐπέδησεν,
 Ἴλιον προπάροιθε πυλάων τε Σχαιαίων.
 αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 „τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
 αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
 10 ἔγνωσ, ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις.
 ἦ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων πόνος, οὓς ἐρόβησας,
 οἷ δὴ τοι εἰς ἄστν ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
 οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι.“

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 15 „ἔβλαψάς μ', ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
 ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
 γαῖαν ὀδᾶξ εἶλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
 νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
 ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδδειςας ὀπίσσω.
 20 ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρεῖη.“

Ὡς εἰπὼν προτὶ ἄστν μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 σενάμενος ὥσθ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
 ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·
 ὡς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

25 Τὸν δ' ὁ γέρον Πρίαμος πρῶτος ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 παμφαίνονθ' ὥστ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
 ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ ἀνγαὶ
 φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ·
 ὄντε κύν' Ὀρίωνος ἐπικλησιν καλέουσιν·

30 λαμπρότατος μὲν ὕδ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
 καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·

ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θένοντος. 22
 ῥιμῶξεν δ' ὁ γέρον, κεραιὴν δ' ὅ γε κόψατο χερσὶν
 ὑπὸς ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγόνει
 λισσόμενος φίλον νιόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλῶν 35
 ἐστήκειν, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι.
 τὸν δ' ὁ γέρον ἐλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς·
 „Ἐκτορ, μὴ μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
 οἷος ἀνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότιμον ἐπίσπης
 Πηλεΐωνι δαμεις, ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν, 40
 σχέτλιος. αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
 ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
 κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθρηκεν,
 κτείνων καὶ περναῖς νήσων ἐπι τηλεδαπάων. 45
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 οὐ δύναμαι ἰδέειν Τρώων εἰς ἄστν ἀλέντων,
 τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζῶουσι μετὰ στρατῷ, ἦ τ' ἂν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον· 50
 πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρον ὀνομάκιλυτος Ἄλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθνήσκει καὶ εἰν Αἴδασ δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεζόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσειται, ἣν μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς. 55
 ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρωᾶς καὶ Τρωάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
 πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἔλεησον,
 δύσμορον, ὃν ῥα πατήρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ 60
 αἶσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 νείας τ' ὀλλυμένους ἐλκηθείσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραιζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
 ἐλκομένας τε νουὸς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρῶτῃσι θύρῃσιν
 ὠμησται ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὄξει χαλκῷ

- 22 τύψας ἤε βαλὼν ρεθίων ἐκ θυμὸν ἔληται,
 οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆς θυραωρούς,
 70 οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πιώντες, ἀλύσσοντες πέρι θυμῶ,
 κείσονται ἐν προθύροισι. νέω δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
 ἀρηϊκταμένω, δεδαϊγμένω ὄξει χαλκῶ,
 κείσθαι. πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅτι φραγῆη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη πολίον τε γένειον
 75 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
 τοῦτο δὴ οἴκιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.“
 Ἦ ῥ' ὁ γέρον, πολλὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶν
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθεν.
 μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
 80 κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηρι δὲ μαζὸν ἀνέσχεν·
 καὶ μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „Ἔκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον
 αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.
 τῶν μνησαί, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δῆϊον ἄνδρα
 85 τείχεος ἐντὸς ἑών, μηδὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ·
 σχέτλιος· εἴ περ γάρ σε κατακτάνη, οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
 οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἀνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.“
 90 Ὡς τῷ γε κλαίοντε προσαιδήτην φίλον υἱόν,
 πολλὰ λισσομένῳ· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθον,
 ἀλλ' ὅ γε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσπον ἴοντα.
 ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησιν,
 βεβρωκῶς κακὰ φάρμακ'· ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
 95 σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἐλισσόμενος περὶ χειρῆ·
 ὡς Ἔκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
 πύργῳ ἐπιπροὔχοντι φαινήν ἄσπιδ' ἐρείσας.
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ μοι ἐγών. εἴ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 100 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
 ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἠγήσασθαι
 νύχθ' ὑποτῆνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.

νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀσπασαίησιν ἐμῆσιν, 22
 αἰδέομαι Τρωῶας καὶ Τρωάδας ἔλκεσιπέπλους, 105
 μὴ ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
 Ἔκτωρ ἦφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν·
 ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺν κέρδιον εἶη
 ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντι νέεσθαι
 ἢέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἔυκλειῶς πρὸ πόλλης. 110
 εἰ δέ κεν ἄσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν
 καὶ κόρυθα βριαρῆν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἐλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
 πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν 115
 ἠγάγετο Τροίηνδ', ἢ τ' ἐπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλις ἦδε κέκευθεν·
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
 μὴ τι κατακρύψειν ἄλλ' ἀνδιχα πάντα δάσασθαι 120
 [κιτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔργει]
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μί μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰὼν, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κενέει δέ με γυμνὸν ἔοντα
 αὐτως ὥστε γυναῖκα, ἐπεὶ γ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125
 οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῷ ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε,
 παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
 βέλτερον αὐτ' ἐριδι ξυνελαννέμεν. ὅτι τάχιστα
 εἶδομεν, ὀπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ. 130
 Ὡς ὠρμαине μένων· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς
 Ἴσος Ἐνναλίῳ, κορυθαίγι πτολεμιστῆϊ,
 σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὤμον,
 δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῆ
 ἢ πυρὸς αἰθομένον ἢ ἡελίου ἀνιοντος. 135
 Ἐκτορα δ' ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔϊλη
 αὐτὶ μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φροβηθείς.
 Πηλείδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ἦύτε κίρκος ὕρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεινῶν,

- 22 ῥηϊδίως οἶμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
- 141 ἢ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὁ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκώς
 ταρφέ' ἐπαῖσσει, ἐλείν τε ἔ θυμὸς ἀνώγει·
 ὡς ἄρ' ὅ γ' ἐμμεμαὸς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἐκτωρ
 τείχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
- 145 οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἔρινεὸν ἠνεμόοντα
 τείχεος αἶν ἐπέκ κατ' ἀμαξιτὸν ἔσσεύοντο,
 κρουνῶ δ' ἴκανον καλλιρρόω, ἔνθα τε πηγαί
 δοιαὶ ἀναῖσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
 ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνος
- 150 γίγνεται ἔξ αὐτῆς, ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο·
 ἢ δ' ἑτέρη θέρει προρέει ἑκκυῖα χαλάζῃ
 ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἔξ ὕδατος κρυστάλλω.
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασιν
 καλοὶ, λαῖνεοι, ὅθι εἶματα σιγαλόεντα
- 155 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαὶ τε θύγατρεις
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθεῖν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
 καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον οὐδὲ βοείην
- 160 ἀρνούσθην, ἅτε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο.
 ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κείται ἀέθλον,
 ἢ τρίπος ἢ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
- 165 ὡς τὼ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
 καρπαλίμοισι πόδεσσι. θεοὶ δέ τε πάντες ὄρωντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 „ὦ πόποι, ἢ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τείχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· ἔμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
- 170 Ἐκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρῖ' ἔκην
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὲ ἔ διος Ἀχιλλεύς
 ἄστν πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάσθε,
- 175 ἢέ μιν ἐκ θανάμοιο σαιώσομεν, ἢέ μιν ἦδη

- Πηλείδῃ Ἀχιλλῆϊ δαμάσσομεν ἔσθλὸν ἔοντα.“ 22
- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ὦ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες.
 ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ἄψ ἰθέλις θανάτιο δυσηχέος ἕξανάλῳσαι; 180
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“
- Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ γύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἰθέλω δέ τοι ἦμιος εἶναι.
 ἔρξον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.“ 185
- Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοιο καρῆνων αἴξασα.
- Ἐκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφει' ὠγὺς Ἀχιλλεύς.
 ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσσι ζύων ἐλάφιοι δίηται,
 ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγχει καὶ διὰ βήσσας· 190
 τὸν δ' εἴ πέρ τε λάθῃσι καταπιήξας ὑπὸ θάμινῃ,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θείει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὔρη·
 ὡς Ἐκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
 ὅσάκι δ' ὀρμήσειε πυλίων Λαρδανιάων
 ἀντίον αἴξασθαι, ἐϋδιμήτους ὑπὸ πύργους, 195
 εἴ πῶς οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν,
 τοσσάκι μιν προπάρουθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
 πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτει' αἰεὶ.
 ὡς δ' ἐν ὄνειρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφρεύειν, οὔθ' ὁ διώκειν· 200
 ὡς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίη, οὔδ' ὄς ἀλύξαι.
 πῶς δέ κεν Ἐκτωρ Κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηγρὰ τε γοῦνα;
 λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς, 205
 οὔδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἐκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 μὴ τις κῶδος ἄροιτο βαλῶν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ χροιννοῦς ἀφίκοιτο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατήρ ἐτίταινε τάλαντα,
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταηλεγέος θανάτιο, 210
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἐκτορος ἱπποδάμοιο,

- 22 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἐκτορος αἴσιμον ἦμαρ,
 ὄχετο δ' εἰς Αἴδαο, λίπεν δέ εἰ Φοῖβος Απόλλων.
 Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
- 215 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, δίφιλε φαιδίμ' Ἀχιλλεῦ,
 οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
 Ἐκτορα δηώσαντε μάχης ἀτόν περ ζόντα.
 οὐδ' οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 220 οὐδ' εἰ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Απόλλων
 προπροκυλινδόμενος πατὸρ Διὸς αἰγιόχοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνε, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.“
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπέλεθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
- 225 στήθ' ἄρ' ἐπὶ μελλῆς χαλκογλῶχιος ἔρεισθεις.
 ἦ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κηχίσατο δ' Ἐκτορα δῖον
 Διηϊφρόβῳ ἔικυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἦθεῖ, ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
- 230 ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 „Διηϊφροβ', ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
 γνωτῶν, οὗς Ἐκάβη ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
 235 νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι,
 ὅς ἐτλης ἐμεῦ εἶνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσιν,
 τείχεος ἐξελεθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν.“
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „ἦθεῖ, ἦ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 240 λίσσονθ' ἐξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
 αὐθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
 ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ζεΐρετο πένθει λυγρῷ.
 νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
 ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν, ἦ κεν Ἀχιλλεὺς
 245 νῶϊ κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται
 νῆας ἐπι γλαφυράς, ἦ κεν σῶ δουρὶ δαμῆη.“
 Ὡς φραμένη καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη.

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες, 22
 τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ 250
 τρίς περὶ ἄστν μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτι λιν
 μείναι ἐπερχόμενον. νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνῆκεν
 στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλομ' ἵκεν, ἢ κεν ἀλοίην.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων. 255
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀεικίω, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δώῃ καμμοντήν, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 ἀλλ' ἔπει ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν. ὡς δὲ σὺν ῥέζειν.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 260
 „Ἔκτορ, μὴ μοι, ἄλαστε, σννημοσύνας ἀγόρευε.
 ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
 οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
 ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν 265
 ὄρκια ἔσσονται πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
 παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄραρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη 270
 ἔγχει ἐμῷ δαμάξ· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποιήσεις
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔπιανες ἔγχει θύων.“

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαιδιμος Ἔκτωρ·
 ἔξετο γὰρ προιδῶν, τὸ δ' ὑπέριπτατο χάλκεον ἔγχος, 275
 ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη. ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄψ δ' Ἀχιλλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν.
 Ἔκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα·
 „ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιτιέκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόνον, ἦτοι ἔρης γε· 280
 ἀλλὰ τις ἀρτιεπῆς καὶ ἐπίκλοπος ἔλλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένῃ ἐν δόρῳ πίξεις,

- 22 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 285 εἴ τοι ἔδωκε θεός. νῦν αὖτ' ἔμὸν ἔγχος ἄλλευαι
 χάλκεον. ὡς δὴ μιν σῶ ἔν χροῦ πᾶν κομίσαιο.
 καὶ κεν ἑλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
 σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.“
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεκαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 290 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀράμαρτεν·
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ. χώσατο δ' Ἐκτωρ,
 ὅτι ῥά οἱ βέλος ὦκ' ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 στῆ δὲ κατηρήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.
 Διήφορον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν αὔσας.
 295 ἦϊτέ μιν δόρυ μακρὸν. ὁ δ' οὐ τί οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
 Ἐκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδε κάλεσαν·
 Διήφορον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωα παρεῖναι·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
 300 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδέ τ' ἀνευθεν,
 οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
 Ζηνί τε καὶ Διὸς νίει ἐκηβόλῳ, οἳ με πάρος γε
 πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με Μοῖρα κηχάνει.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
 305 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.“
 Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὄξυ,
 τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
 οἴμησεν δὲ ἀλείς ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετής,
 ὅστ' εἴσιν πεδίονδε διὰ νεφῶν ἔρεβεννῶν
 310 ἀρπάξων ἢ ἄρ' ἀμαλὴν ἢ πτώκα λαγωόν·
 ὡς Ἐκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὄξυ.
 ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέροιο κάλυψεν
 καλόν, δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαιεῖη,
 315 τετραράλῳ, καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι
 χρούσαι, ἃς Ἥφαιστος ἴει λόφρον ἀμφὶ θαμειάς.
 οἶος δ' ἀστήρ εἴσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
 ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῶ ἴσταται ἀστήρ,
 ὡς αἰχιμῆς ἀπέλαμ' εὐήκεος, ἦν ἄρ' Ἀχιλλεύς

πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἔκτορι δίῳ, 22
 εἰσορόων χρόα καλόν, ὅπη εἴξειε μάλιστα. 321
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχεα,
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 φαίνεται δ', ἧ κληῖδες ἀπ' ὤμιων αὐχέν' ἔχουσιν,
 λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὄμιστος ὄλεθρος. 325
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχει δίος Ἀχιλλεύς,
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκῆ.
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 ὄφρα τί μιν προτιεῖτοι ἀμειβόμενος ἐλέεσσιν.
 ἤριπε δ' ἐν κονίης· ὁ δ' ἐπεύξατο δίος Ἀχιλλεύς· 330
 „Ἔκτορ, ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ' ἔξεναιρίζων
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζωο γόσφιν ἔοντα,
 νῆμιε· τοῖο δ' ἀνευθεν ἀοσητήρ μίγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἦδ' οἰωνοὶ 335
 ἐλκήσουσ' ἀϊκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.“

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκίων,
 μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλις χρυσόν τε δέδεξο 340
 δῶρα, τὰ τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „μή με, κύον, γούνων γουιάζωο μηδὲ τοκίων. 345
 αἶ γάρ πως αὐτιὸν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
 ὦμ' ἀποταμινόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας.
 ὡς οὐκ ἔσθ' ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάκτοι,
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήρι' ἄποινα
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑλόσχωται δὲ καὶ ἄλλα· 350
 οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτιὸν χρυσῶ ἑρύσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὡς σέ γε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.“

Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 355

22 „ἢ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 πείσειν· ἢ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 φράζεο νῦν, μὴ τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
 ἤματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 360 ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν.“

“Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἰδίοσδε βεβήκει,
 ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·

365 „τέθναδι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δῆ
 Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.“

Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῦ ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
 αἱματόεντ'. ἄλλοι δὲ περιδραμον υἷες Ἀχαιῶν,

370 οἳ καὶ θηήσαντο φρυγὴν καὶ εἶδος ἀγχιτὸν

Ἐκτορος. οὐδ' ἄρα οἳ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφραφάσθαι
 Ἐκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.“

375 “Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς.
 τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς,
 στάς ἐν Ἀχαιοῖσι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,

380 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἳ ἄλλοι,
 εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 ὄφρα κέ τι γινῶμεν Τρώων νόον, ὅντιν' ἔχουσιν,
 ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
 ἢ ἐ μένειν μεμιάσι καὶ Ἐκτορος οὐκέτ' ἐόντος.

385 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαντος, ἄθαπτος,
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
 ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἰδίδαο,

390 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
 νῦν δ' ἄγ' ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,

νηυσὶν ἔπι γλαφυροῦσι νεώμεθα, ἰόνδε δ' ἄγωμεν. 22
 ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφρομεν Ἐκτορα δῖον,
 ᾧ Τρωῆς κατὰ ἄστυ θεῖν ὡς εὐχετόωντο.“

Ἦ ῥα, καὶ Ἐκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα. 395
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηγε τίνοντε
 ἔς σφυρὸν ἐκ πτέρυγης, βοείους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 ἔς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
 μάλισταξέν ᾧ ἑλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην. 400
 τοῦ δ' ἦν ἐλχομένοιο κοπίσσαλος, ἀμφὶ δὲ χαίται
 κνάνεαι πίνναντο, κάρη δ' ἔπταν ἐν κοιλίῃσιν
 κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἔη ἐν πατρίδι γαίῃ.

Ὡς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νῦ μήτηρ 405
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἰσιδοῦσα.
 ᾧμωξεν δ' ἔλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ.

τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλλήμιον, ὡς εἰ ἅπασα 410
 Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
 λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα,
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Λαοδαναίων.

πάντας δ' ἐλλιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕναστον· 415
 „σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἑάσατε κηδόμενοι περ
 ἐξελθόντα πόλεος ἐξέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὄβριμοεργόν,
 ἦν πως ἠλικίην αἰδέσσεται, ἠδ' ἐλεήσῃ 420
 γῆρας. καὶ δέ νῦ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται,
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτιζτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωσί. μάλιστα δ' ἔμοι περὶ πάντων ἄλγ' ἔθιγεν·
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας.
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
 ὡς ἐνός, οὐ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσειται Ἄϊδος εἴσω, 425
 Ἐκτορος. ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῆσιν·
 τῷ γε κορεσσάμεθα κλαίοντιέ τε μερομένη τε,

- 22 μήτηρ ὦ, ἣ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἧδ' ἐγὼ αὐτός.“
 Ὡς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται.
- 430 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
 „τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα
 σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἦμαρ
 εὐχολὴ κατὰ ἄστυ πελέσκειο, πᾶσι τ' ὄνειαρ
 Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἷ σε θεὸν ὧς
- 435 δειδέχατ'· ἧ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῆδος ἔησθα
 ζωὸς ἑών· νῦν αὖ θάνατος καὶ Μοῖρα κηχάνει.“
 Ὡς ἔφατο κλαίονσ'. ἄλοχος δ' οὐ πώ τι πέπυστο
 Ἐκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἔλθῶν
 ἠγγεῖλ', ὅτι ρά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων,
- 440 ἀλλ' ἣ γ' ἴστων ὕφαινε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τέλοιτο
 Ἐκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἔκ νοστήσαντι,
- 445 νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
 χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἐλέλιχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔπεσε κερκίς.
 ἣ δ' αὐτίς δμωῆσιν εὐπλοκάμοισι μετηύδα·
- 450 „θεῦτε, δύω μοι ἔπεσθον· ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται.
 αἰδοίης ἐκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἔμοι αὐτῆ
 στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
 πῆγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
 αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἶη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
- 455 δείδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
 μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίονδε δίηται,
 καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηροῖης ἀλεγεινῆς,
 ἣ μιν ἔχεσκέ· ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυσὶ μένεν ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἴκων.“
- 460 Ὡς φραμένη μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ἴση,
 παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῆ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὅμιλον,
 ἔστι παπτήνας ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δ' ἐνόησεν

ἔλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν Ἴπποι 22
 ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465
 τὴν δὲ κατ' ὄφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν,
 ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
 ἄμπυκα κεκρούφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμιην
 κρήδεμνόν φ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη, 470
 ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἐκτωρ
 ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
 ἀμφὶ δέ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,
 αἶε μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπυκτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέροθι, 475
 ἀμβλήθην γοόουσα μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·
 „Ἐκτορ, ἐγὼ δύστηνος. ἦ ἄρα γιγνώμεθ' αἴση
 ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση
 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑοῦσαν, 480
 δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
 νῦν δὲ σὺ μὲν ῥ' Αἴδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγεροῦ ἐνὶ πένθει λείπεις
 χήρην ἐν μεγάροισι. πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτίως,
 ὃν τέχομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 485
 ἔσσεαι, Ἐκτορ, ὄνειρα, ἐπεὶ θάνεις, οὔτε σοὶ οὔτις.
 ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε ἰσχύη πολέδακρον Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουν ἀρούρας.
 ἦμαρ δ' ὄφρα νικῶν παρὰ γῆλιζα παῖδα τίθησιν· 490
 πάντα δ' ὑλεμνήμυκε, δεδάκρονται δὲ παρειαί.
 δευόμενος δὲ τ' ἀνεισι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐλέοχεν,
 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην, ὑπερρήν δ' οὐκ ἐδίηεν. 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὄνειδελοισιν ἐπίσσω·
 „ἔρρ' οὔτις· οὐ σός γε πατήρ μεταδαιννται ἡμῖν·
 δακρυόεις δὲ τ' ἀνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,

- 22 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
 501 μυελὸν οἶον ἔδεσσε καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὄθ' ὕπτος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὔδεσζ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ.
 505 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτιῶν,
 Ἀστυάναξ, ὃν Τρωῆς ἐπὶ κλησιν καλέουσιν·
 οἶος γὰρ σφιν ἔρυσσο πύλας καὶ τείχεα μακρὰ.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι νόσφι τοκήων
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσσονται,
 510 γυμνόν· ἀτάρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,
 οὐδὲν σοὶ γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἔγκλεισαι αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.“
 515 ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

- Ψ Ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἐπειδὴ νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
 Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκιδνασθαι Ἀχιλλεύς,
 5 ἀλλ' ὅ γε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηῖδα·
 „Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἔμοι ἐρήγες ἐταῖροι,
 μὴ δὴ πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἔστι θανόντων.
 10 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὄλοοῖο τεταρπύμεσθα γόοιο,
 ἵππους λυσάμενοι δορηήσομεν ἐνθάδε πάντες.“
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
 οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτριχας ἤλασαν ἵππους
 μυρόμενοι· μετὰ δὲ σφι θέτις γόου ἕμερον ὤρσεν.
 15 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
 δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθειον μῆστωρα φόβοιο.
 τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινῶ ἐξῆρχε γόοιο,
 χειρὰς ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν εἰαίρου·
 „χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Λίδαο δόμοισιν·

πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ κάρουθεν ὑπέστην, 23
 Ἔκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι, 21
 δώδεκα δὲ προπάρουθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.“

Ἦ ῥα, καὶ Ἔκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα,
 προηρέα παρ' λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας 25
 ἐν κονίῃς. οἳ δ' ἐντὲ' ἀφοπλίζοντο ἕκαστος
 χάλκεα μαρμαίροντα, λῖον δ' ὑψηχέας ἵππους,
 καδ δ' ἴζον παρὰ νηϊ ποδώκεος Διακίδαο

μυρῖοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφρον μενοεικέα δαίνυ.
 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ 30
 σφραζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄιες καὶ μηκάδες αἶγες·
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιρῆ,
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαιστοιο·
 πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἶμα.

Αὐτὰρ τὸν γε ἀνακτα ποδάχεα Πηλείωνα 35
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 σπονδῆ παρπεπιθόντες ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
 οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴζον ἰόντες,
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν

ἀμφὶ πυρὶ σιῆσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν 40
 Πηλείδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἵματόεντα.
 αὐτὰρ ὁ γ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὄμοσσεν·
 „οὐ μὰ Ζῆν, ὅστις τε θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ κερήατος ἄσπον ἰκέσθαι
 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦαι 45
 κείρασθαι τε κόμην· ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε
 ἴξει' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετεῖω.

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν στυγερῆ πειθώμεθα δαιτί·
 ἧῶθεν δ' ὄτρυνον, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ὕλην τ' ἀξέμεναι παρά τε σχεῖν, ὅσσ' ἐπιεικὲς 50
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφρον ἠερόεντα.
 ὄφρ' ἦτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγη ἀκάματον πῦρ
 θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράλιωται.“

Ἦς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλίον ἔδ' ἐπίθορτο.
 ἴσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55

- 23 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἱ μὲν κακκλιοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
 Πηλείδης δ' ἐπὶ θῆνι πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 60 κείτο βαρὺ στενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 ἐν καθαρχῶ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον.
 εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 νήδυμος ἀμφιχυθεῖς — μάλα γὰρ κάμε φαιδίμα γυῖα
 Ἐκτορ' ἐπαῖσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν —,
 65 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
 πάντ' αὐτῷ μέγεθος τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκνῖα
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἶματα ἔστο.
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „εὐδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;
 70 οὐ μὲν μεν ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος.
 θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας Αἴδαο περήσω.
 τῆλέ με εἴργουσι ψυχαί, εἰδῶλα καμόντων,
 οὐδέ με πω μίσησθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωσιν,
 ἀλλ' αὐτῶς ἀλάλῃμαι ἀν' εὐρυπυλῆς Αἴδος δῶ.
 75 καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
 νίσομαι ἐξ Αἴδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.
 οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 βουλὰς ἐζόμενοι βουλευόμεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν Κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερή, ἣ περ λάχε γιγνόμενόν περ·
 80 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τείχει ὑπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω καὶ ἐρήσομαι, αἶ γε πίθηαι·
 μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστε', Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 85 εὖτέ με τυτθὸν ἔοντα Μειοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
 ἤγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
 ἥματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς.
 ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
 90 ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηγεν.
 ὣς δὲ καὶ ὅστιά νῶϊν διμῆ σαρδὸς ἀμφικαλύπτου

[χρῦσεος ἀμφιφορέυς, τόν τοι πόρε πότνια μήτιρ].“ 23

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „τίπτε μοι, ἦθελί κεραλή, δεῦρ' εἰλήλουθας
 καὶ μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι 95
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
 ἀλλὰ μοι ἄσπον στήθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
 ἀλλήλους ὄλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.“

Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φρήσιν,
 οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἦῤτε καπνὸς 100
 ῥῆχeto τετριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
 χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὄλοφρυδὸν ἔειπεν·
 „ὦ πόποι, ἦ ῥά τις ἔστι καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν
 ψυχὴ καὶ εἶδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν·
 παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο 105
 ψυχὴ ἐφρεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
 καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, ἔϊκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.“

Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἕμερον ὤρσε γόοιο·
 μυρομένοισι δὲ τοῖσι φράνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως 110
 ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὐρηάς τ' ὠτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
 πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει,
 Μηριόνης θεράπων ἀγαλήνορος Ἰδομενεῆος.
 οἱ δ' ἴσαν ὕλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
 σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρηες κίον αὐτῶν· 115
 πολλὰ δ' ἀναντα κάταντα πάραντά τε δόχηιά τ' ἦλθον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
 αὐτίκ' ἄρα δρυῖς ὑψικόμους ταναίκεϊ χαλκῷ
 τάμνον ἐπειγόμενοι· ται δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
 πῆπτον. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ 120
 ἔκδεον ἡμιόνων· ται δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο
 ἔλδόμεναι πεδίλοιο διὰ ῥωπήϊα πυκνά.

πάντες δ' ὕλοτόμοι φηρούς φέρον· ὡς γὰρ ἀνώγει
 Μηριόνης θεράπων ἀγαλήνορος Ἰδομενεῆος.
 καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεύς 125
 φράσασατο Πατροκλῆ μῆγα ἤριον ἠδὲ οἷ αὐτῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπειτον ὕλην,

- 23 εἶατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν
130 χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον
ἵππους· οἳ δ' ὠρνευτο καὶ ἐν τεύχεσσι ἐδυνον,
ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἠνίοχοι τε.
πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
μυρτοί· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
135 Θριξὶ δὲ πάντα νέων καταείνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον
κειρόμενοι. ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε διος Ἀχιλλεὺς
ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἰδίοσδε.
Οἳ δ' ὅτε χῶρον ἴκανον, ὄθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
κάτθεσαν, αἴψα δὲ οἱ μενοεικέα νήσον ὕλην.
140 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρεης διος Ἀχιλλεὺς·
στάς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
τὴν ῥα Σπερχειῶ ποταμῶ τρέφε τηλεθόωσαν.
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
„Σπερχεῖ, ἄλλως σοὶ γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς,
145 κείσέ με νοστήσαντα φίλην ἔς πατρίδα γαίαν
σοὶ τε κόμην κερεῖν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,
πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
ἔς πηγάς, ὄθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
ὡς ἤρᾱθ' ὁ γέρων, σὺ δὲ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
150 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἔς πατρίδα γαίαν,
Πατρόκλω ἥρωϊ κόμην ὀπάσασμι φέρεσθαι.“
Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἱμερον ὤρσε γόοιο.
καὶ νῦν ἔ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελιοιο,
155 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἰψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·
„Ἄτρείδη — σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
πείσονται μύθοισι — γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι,
νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖνρον ἄνωχθι
ὀπλεσθαι. τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
160 κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἳ τ' ἀγοὶ ἄμμι μερόντων.“
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἵσας,
κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον καὶ νήσον ὕλην,

ποίησαν δὲ πυρῆν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα, 23
 ἔν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν ἀχνόμενοι κῆρ. 165
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλιποδας ἔλικας βοῦς
 πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 δημόν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεύς
 ἔς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει.
 ἔν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας, 170
 πρὸς λέχεα κλίνων· πύσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
 ἔσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων.
 ἔννεα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
 δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἔσθλους 175
 χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.
 ἔν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
 ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηρεν ἑταῖρον·
 „χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἴδαιο δόμοισιν·
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελίω τὰ πάροιθεν ἐπέστην. 180
 δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἔσθλους,
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἔσθει· Ἐκτορα δ' οὐ τι
 δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.“
 Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφελέοντο,
 ἀλλὰ κύνας μὲν ἀκαλχε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185
 ἦματα καὶ νύκτας, ροδόεντι δὲ χρῖεν ἔλαιον,
 ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.
 τῷ δ' ἐπὶ κνάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
 ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡέλιοιο 190
 σκῆλεῖ ἀμφὶ περὶ χροῶ ἵνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν.
 Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἔκαίετο τεθνηῶτος.
 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισιν,
 Βορέη καὶ Ζεφύρω, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ· 195
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαι λιτάνευεν
 ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθόιατο νεκροῖ
 ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὥκέα δ' Ἴρις
 ἀράων αἴουσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.

- 23 οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσάεος ἄθροοι ἔνδον
 201 εἰλαπίνην δαίνυντο· θεούσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
 βηλῶ ἐπι λιθέω. τοὶ δ' ὡς ἴδον ὄφθαλμοῖσιν,
 πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἕκαστος.
 ἦ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήγατο, εἶπε δὲ μῦθον·
 205 „οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥέεθρα,
 Αἰθιοπῶν ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
 ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαιίσομαι ἰρῶν.
 ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
 ἔλθειν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλά,
 210 ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἣ ἔνι κεῖται
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.“
 Ἴ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
 ἠχῆ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
 αἰψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὦρτο δὲ κῆμα
 215 πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ. Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην,
 ἐν δὲ πυρῆ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
 παννύχιοι δ' ἄρα τοὶ γε πυρῆς ἀμυδῆς φλόγ' ἔβαλλον,
 φρυσῶντες λιγέως. ὁ δὲ πάννηχος ὦκὺς Ἀχιλλεὺς
 χρυσεὺς ἐκ κρητῆρος ἔλων δέπας ἀμφικύπελλον,
 220 οἶνον ἀφρυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
 ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
 ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων,
 νυμφίου, ὅστε θανῶν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
 ὡς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
 225 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἀδινὰ στεναχίζων.
 Ἦμος δ' Ἐωσφόρος εἶσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὄντε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλα κίδναται ἠώς,
 τῆμος πυρκαϊὴ ἔμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
 οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι
 230 Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων.
 Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς
 κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
 235 ἔξειο δ' ὀρθωθεῖς, καὶ σφραγὸς πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„Ατρείδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν, 23
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαι ἄθροσι οἴνῳ
 πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὄστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν,
 εὖ διαγιγνώσκοντες. ἀριγραδέα δὲ τίενται· 240
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῆ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
 ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημιῶ
 θείομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄϊδι κεύθωμαι·
 τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
 ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον. ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 εὐρὺν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 δεῦτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.“

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπίθοιο ποδώξει Πηλείωνι.
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν ἄθροσι οἴνῳ, 250
 ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
 κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνῆος ὄστέα λευκὰ
 ἄλλεγον ἐς χρυσῆν φιάλῃν καὶ δίπλακα δημιόν,
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἑανῶ λιτὴ κάλυψαν.
 τορνῶσαντι δὲ σῆμα, θεμειλιά τε προβάλοντο 255
 ἀμφὶ πυρῆν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
 νηῶν δ' ἔκρεθ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε
 ἵππους θ' ἡμίονους τε βοῶν ἰ' ἵφθιμα κάρηνα 260
 ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους πολίων τε σίδηρον.

Ἰαπεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν
 καὶ τρίποδ' ὀπιώεντα δυωκαιεικοσίμετρον,
 τῶ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῶ δευτέρῳ Ἴλιον ἔθιγεν 265
 ἐξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κνέουσαν·
 αὐτὰρ τῶ τριτάτῳ ἄλυρον κατέθιγε λέβητα,
 καλόν, τέσσαρα μείρα κεχαρότα, λευκὸν ἔϊ' αὐτῶς·
 τῶ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλατα,
 πέμλιπῳ δ' ἀμφίθετον φιάλῃν ἀλύρωτον ἔθιγεν. 270
 σιῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

- 23 „*Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἑυκνήμιδες Ἀχαιοί,*
ἱππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
- 275 *ἢ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.*
ἴστε γάρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοῦς
πατρὶ ἐμῷ Πηληϊ, ὃ δ' αὐτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
- 280 *τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἠνιόχοιο,*
ἠπίου, ὃ σφωῖν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
τὸν τῷ γ' ἐσταότες πενθεῖετον, οὐδεὶ δέ σφιν
χαῖται ἐρηρέδαται, τῷ δ' ἐστατον ἀχρυσμένω κῆρ.
- 285 *ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅστις Ἀχαιῶν*
ἵπποισὶν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.“
Ὡς φράτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἱππῆες ἔγερθεν.
ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Εὐμήλος,
Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὅς ἱπποσύνη ἐκέκαστο·
- 290 *τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,*
ἵππους δὲ Τρωοὺς ὕπαγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνεΐαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
διογενής, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
- 295 *Αἶθην τὴν Ἀγαμεμνονέην τὸν ἕόν τε Πόδαργον·*
τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
ἀλλ' αὐτοῦ τέρπειτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκεν
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὃ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
- 300 *τὴν ὃ γ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε, μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν.*
Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος ἐϋτριχας δπλίσασθ' ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἀνακτος
τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλοιογενέες δὲ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες φέρον ἄρμα. πατήρ δέ οἱ ἄγχι παραστας
- 305 *μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ·*
„Ἀντίλοχ', ἦτοι μὲν σε νέον περ ἕόντ' ἐρίλησαν
Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν

παντοίας· τῷ καί σε διδασκέμεν οὐ τι μάλα χρεώ· 23
οἴσθαι γάρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἔλισσέμεν. ἀλλὰ τοι ἵπποι
βάρδιστοι θείειν· τῷ τ' οἶω λοίγι' ἔσεσθαι. 310
τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
ἀλλ' ἄγε δὴ σύ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροσγέησιν ἄεθλα.
μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἢ ἐ βίηριν· 315
μήτι δ' αὐτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
μήτι δ' ἠνίοχος περιγίγνεται ἠνιόχοιο.
ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθὸς
ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἔλισσεται ἐνθα καὶ ἐνθα, 320
ἵπποι δὲ κλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῆ ἑλαύνων ἤσσονας ἵππους,
αἰεὶ τέρμ' ὄροων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει,
ὅππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμάσιν,
ἀλλ' ἔχει ἀσφαλῆως καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει. 325
σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδέες, οὐδέ σε λήσει.
ἔστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης,
ἢ δρυὸς ἢ πεύκης. τὸ μὲν οὐ καταλύθεται ὄμβρῳ,
λαῖε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ
ἐν ξυνοχῆσιν ὁδοῦ, λειῶς δ' ἱππόδρομος ἀμφίς· 330
ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς.
τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἑλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
αὐτὸς δὲ κλιθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ 335
ἢ κ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῦιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
κένσαι δημοκλήσας, εἰζαί τε οἱ ἠρία χερσίν.
ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχρίμψθήτω,
ὡς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσσειαι ἄκρον ἐκίσθαι
κώκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἑπαυρεῖν, 340
μή πως ἵππους τε τρώσῃς κατὰ θ' ἄρματα ἄξις·
χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχεῖν δὲ σοὶ αὐτῷ
ἔσσεται. ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.

23 εἰ γὰρ κ' ἐν νύσση γε παρεξελάσῃσθα διώκων,
 345 οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος οὐδὲ παρῆλθῃ,
 οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν ἄρειονα δῖον ἔλαυνοι,
 ἄδρηστος ταχὺν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
 ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἔσθλοι.“

Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊὸς ἄψ ἐνὶ χώρῃ
 350 ἔξετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπεν.
 Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρυχᾶς ὀπλίσαθ' ἵππους.
 ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο.
 πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαο
 Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὐμηλος,
 355 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος,
 τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἔλαυνέμεν· ὕστατος αὐτε
 Τυδείδης, ὅχ' ἄριστος ἐὼν, λάχ' ἔλαυνέμεν ἵππους.
 στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς
 τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
 360 ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς ἐοῖο,
 ὡς μεμνέωτο δρόμους καὶ ἀληθειὴν ἀποεῖποι.

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιῖν μᾶστιγας ἄειραν,
 πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
 ἐσσυμένως. οἱ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
 365 νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
 ἴστατ' ἀειρομένη ὥστε νέφος ἦε θύελλα,
 χαῖται δ' ἔρρῶοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλατο πονυβοτείρῃ,
 ἄλλοτε δ' αἰτῆσσε μετήρα. τοὶ δ' ἔλατῆρες
 370 ἔστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου
 νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
 ἄψ ἐφ' ἄλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
 375 φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος. ὦκα δ' ἔπειτα
 αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,
 Τρώϊοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἴκτην,

πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε ἰ ὦμιω 23
 θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην. 381
 καὶ νύ κεν ἦ παρέλασσ', ἦ ἀμφήριστον ἔθηνεν,
 εἰ μὴ Τυδέος νῆϊ κοιέσσαιτο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαιεινῆν.
 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο, 385
 οὐνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
 οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδείδην, μάλα δ' ὄκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
 δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν. 390
 ἦ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοιέουσ' ἐβεβήκει,
 ἵππειον δέ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
 ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 ἀγκωνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥινάς τε, 395
 θρυλιχθῆ δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δέ οἱ ὄσσε
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερῆ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
 ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηνεν. 400
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέλειο πατρὸς ἐοῖο·
 „ἐμβητον καὶ σφῶϊ· τιπαίνετον ὅτι τάχιστα.
 ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὐ τι κελεύω,
 Τυδείδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ 405
 νῦν ὠρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηνεν·
 ἵππους δ' Ἀτρείδαο κιχάνετε, μηδὲ λητησθον,
 καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχευή
 Αἴθῃ θῆλυσ ἐοῦσα. τίη λείπεσθε, φέριστοι;
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 410
 οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι, ποιμένι λαῶν,
 ἔσσειται, αὐτίκα δ' ὑμμε καταπτενεῖ ὄξεί χαλιῷ,
 αἳ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
 ἀλλ' ἐγομαρτεῖτον καὶ σπιδέετον ὅτι τάχιστα.
 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἠδὲ νοήσω, 415

- 23 στενωπῶ ἐν ὁδοῦ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.“
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον. αἶψα δ' ἔπειτα
 στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
- 420 ῥωχμὸς ἔην γαίης, ἧ χειμέριον ἄλὲν ὕδωρ
 ἐξέρορηξεν ὁδοῖο, βάρυνε δὲ χῶρον ἅπαντα.
 τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος ἀματροχίᾳς ἀλεείνων.
 Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
 ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
- 425 Ἀτρείδης δ' ἔδδεισε καὶ Ἀντίλοχῳ ἐγεγώνει·
 „Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱπάζῃαι. ἀλλ' ἀνεχ' ἵππους·
 στενωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
 μή πως ἀμφοτέρους δηλήσειαι ἄρματι κύρσας.“
 Ὡς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνεν
- 430 κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ αἴοντι ἔοικώς.
 ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίιο πέλονται,
 ὄντ' αἰζήθης ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,
 τόσσον ἐπεδραμέτην. αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
 Ἀτρείδew· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
- 435 μή πως συγκύρσειαν ὁδοῦ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι,
 δίφρους τ' ἀνστρέψειαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
 ἐν κονίησι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
 τὸν καὶ νεικεῖων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „Ἀντίλοχ', οὐ τις σεῖο βροτῶν ὀλωτέρος ἄλλος.
- 440 ἔρρ'· ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί·
 ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὡς ἄτερ ὄρκου οἴση ἄεθλον.“
 Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέλετο, φώνησέν τε·
 „μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἔστατον ἀχρυμένῳ κῆρ.
 φθῆσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα
- 445 ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.“
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπεδραμέτην, τάχα δὲ σφίσιν ἄγχι γέγοντο.
 Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
 ἵππους· τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίιο.
- 450 πρῶτος δ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἐφράσαθ' ἵππους·
 ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ,

τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος ὁμοκλήτηρος ἀκούσας 23
 ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
 ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἥϋτε μήνη. 455

στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 οἷος ἐγὼν ἵππους ἀγάζομαι, ἦε καὶ ὑμεῖς;
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 ἄλλος δ' ἠνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δὲ πού αὐτοῦ 460
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεισέ γε φέρεται ἦσαν.
 ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
 νῦν δ' οὔ πη δύναμαι ἰδέειν. πάντῃ δέ μοι ὅσσε
 Τρωϊκὸν ἄμ πεδίον παπταίνεται εἰσορόωντι.

ἦε τὸν ἠνίοχον φύγον ἠνία, οὐδ' ἐδυνάσθη 465
 εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας;
 ἐνθα μιν ἐκπεσείην οἴῳ σὺν θ' ἄρματα ἄξει,
 αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
 ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὑμεῖς ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνῆρ 470
 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
 Τυδέος ἵπποδάμου υἱός, κρατερὸς Διομήδης.“

Τὸν δ' αἰσχυρῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 „Ἴδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δὲ τ' ἄνευθεν 475
 ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίνονται.
 οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
 οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκ δέρκεται ὅσσε·
 ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρὴ
 λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
 ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἱ τὸ πάρος περ, 480
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρὰ βέβηχεν.“

Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα·
 „Αἴαν, νεῖκος ἄριστε, κακοφραδές, ἄλλα τε πάντα
 δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀληθής.
 δεῦρό νυν, ἣ τρίποδος περιδώμεθον ἦε λέβητος, 485
 ἵστορα δ' Ἀφρείδην Ἀγαμέμνονα φείομεν ἄμρω,
 ὀππότῃραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνώης ἀποτίνων.“

- 23 Ὡς ἔφατ' ὠρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.
- 490 καὶ νῦ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκεν·
 „μικέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
 Αἴαν Ἴδομενεῦ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.
 καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
- 495 ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορᾶσθε
 ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
 ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
 ἵππους Ἀργείων, οἱ δεῦτεροι, οἳ τε πάροισιν.“
- Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
 500 μᾶστι δ' αἰὲν ἔλαννε κατωμαδόν· οἱ δὲ οἱ ἵπποι
 ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμφρα πρήσσοντε κέλευθον.
 αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
 ἄρματα δὲ χρυσῶ πεπυκασμένα κασσιτέρω τε
 ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή
- 505 γίγνετ' ἐπισσώτρων ἄρματροχῆ κατόπισθεν
 ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπένδοντε πετέσθην.
 στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκιεν ἰδρῶς
 ἵππων ἕκ τε λόφῳ καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
 αὐτὸς δ' ἕκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
- 510 κλῖνε δ' ἄρα μᾶστιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδ' ἐμάτησεν
 ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,
 δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα
 καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυνεν ὑφ' ἵππους.
- Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήϊος ἦλασεν ἵππους,
 515 κέρδεσιν, οὗ τι τάχει γε παραφθάμενος Μενέλαον.
 ἀλλὰ καὶ ὡς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
 ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἀνακτα
 ἔλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν·
 τοῦ μὲν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρον τρίχες ἄκραι
- 520 οὐραῖαι· ὁ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή
 χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
 τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπετ'. ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,

ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφείλετο γὰρ μένος ἦδ' 23
 ἵππου τῆς Ἀγαμέμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης. 525
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
 τῷ κέν μιν παρέλασσ' οὐδ' ἀμνήριστον ἔθηγεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης θεράπων εὖς Ἰδομενεῖος
 λείπειτ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἔρωϊν·
 βάρδιστοι μὲν γὰρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 530
 ἥριστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 υἱὸς δ' Ἀδμήτιοιο πανύστατος ἦλυθεν ἄλλων,
 ἔλκων ἄρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὄχιτιρε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
 στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν· 535
 „λοῖσθος ἀνὴρ ὄριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικὲς,
 δεῦτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.“
 ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευεν.
 καὶ νύ κέ οἱ πόρην ἵππον — ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοὶ —, 540
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντιλόχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἡμεΐψατ' ἀναστάς·
 „ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶ νε τελέσσης
 τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἀέθλον,
 τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππου 545
 αὐτὸς τ' ἐσθλὸς εἴων. ἀλλ' ὄφελεν ἀθανάτοισιν
 εὐχέσθαι· τό κεν οὐ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.
 εἰ δέ μιν οἰκτείρεις καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς
 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῶαί καὶ μώνυχες ἵπποι· 550
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἀέθλον,
 ἦε καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' ἀνήσωσιν Ἀχαιοί.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς περικηθήτω
 ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλησιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.“
 ὧς φάτο· μείδησεν δὲ ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς 555
 χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος.
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἀντιλόχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
 Εὐμήληφ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω.

23 δώσω οἱ Θῶρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων,
 561 χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαινεῖοῦ κασσιτέροιο
 ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἐσται.“

Ἡ ῥα, καὶ Ἀυτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρω
 οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὁ δ' ὄχετο καὶ οἱ ἔνεικεν.

565 [Ἐνμῆλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.]

Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,
 Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
 χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαι τ' ἐκέλευσεν
 Ἀργείους. ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φῶς·

570 „Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας;
 ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,
 τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.
 ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσετε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·

575 μὴ ποτέ τις εἶπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 „Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βησάμενος Μενέλαος
 οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἳ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
 ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείστων ἀρετῇ τε βίῃ τε.“
 εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὐ τινά φημι
 580 ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται.

Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφεές, ἢ θέμις ἐστίν,
 στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
 χερσὶν ἔχων ῥαδιήν, ἣ περ τὸ πρόσθεν ἔλαντες,
 ἵππων ἀψάμενος γαιήοχον ἐννοσίγαιον

585 ὄμνυθι μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδῆσαι.“

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠύδα·
 „ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
 σεῖο, ἀναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
 οἷσθ', οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·

590 κραιπνότερος μὲν γὰρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
 τῷ τοι ἐπιπλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
 δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καὶ νύ κεν οἴχοθεν ἄλλο
 μειζρον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
 βουλοίμην, ἣ σοί γε, διοτρεφεές, ἤματα πάντα

595 ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.“

Ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς 23
 ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη, ὡς εἶ τε περὶ σταχύεσσιν ἔερση
 ληΐου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 ὡς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 600
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
 χωόμενος, ἐπεὶ οὐ τι παρήγορος οὐδ' ἀεσίφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπερολεύειν. 605
 οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
 σὸς τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεός, εἶνεκ' ἐμεῖο·
 τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιτείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
 δώσω ἐμήν περ ἐοῦσαν, ἵνα γνώσῃ καὶ οἶδε, 610
 ὡς ἐμὸς οὐ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀληγής.“

Ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρω
 ἵππον ἄγειν· ὃ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε κραιφνόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύω χρυσοῖο τάλαντα
 τέτρατος, ὡς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον, 615
 ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παρασιτίας·
 „τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
 Παιρόκλοιο τάφου μνημ' ἐμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 ὄψει ἐν Ἀργείοισι. δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον 620
 αὐτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεις, οὐδὲ παλαίσεις,
 οὐδέ τ' ἀκοντιστὸν ἐσδύσεις, οὐδὲ πόδεσσιν
 θεύσεις· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐλείγεις.“

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἰδέξατο χαίρων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 625
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 οὐ γὰρ ἔτ' ἐμπεδα γνῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
 ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσονται ἐλαφραί.
 εἴθ' ὡς ἠβώοιμι βίη τέ μοι ἐμπεδος εἴη,
 ὡς δόποτε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάλαττον Ἐλευϊὸν 630
 Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα.

- 23 ἔνθ' οὐ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὐτ' ἄρ' Ἐπειῶν
 οὐτ' αὐτῶν Πυλίων οὐτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 πῦξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἦνοπος υἱόν,
 635 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
 Ἴρικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἔσθλὸν ἕοντα,
 δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
 οἴοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
 πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
 640 οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφρι λείπετ' ἄεθλα.
 οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,
 ἔμπεδον ἠνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
 ὡς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γῆραϊ λυγρῷ
 645 πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσσιν.
 ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερεῖζε.
 τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 ὡς μευ αἰεὶ μέμνησαι ἐνηέος, οὐδέ σε λήθω
 τιμῆς, ἥστ' ἐμὲ ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 650 σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.“
 Ὡς φάτο· Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὁμίλον Ἀχαιῶν
 ᾔχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
 αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα.
 ἡμίλονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
 655 ἐξέτε', ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι·
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἀνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἀρίστω,
 660 πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγμένῳ. ᾧ δὲ κ' Ἀπόλλων
 δώῃ καμμοινήν, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 ἡμίλονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οὔσεται ἀμφικύπελλον.“
 Ὡς ἔφατ'· ὤρνωτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠὲς τε μέγας τε,
 665 εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός,
 ἄψατο δ' ἡμίονου ταλαεργοῦ, φρόνησέν τε·
 „ἄσσον ἴτω, ὅστις δέπας οὔσεται ἀμφικύπελλον“

ἤμιλονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν 23
 πυγμαῖ νικήσαντ', ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος.
 ἢ οὐχ ἄλις, ὅτι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν 670
 ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
 ὦδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ἀντικρὺ χροά τε ῥήξω σύν τ' ὅστε' ἀράξω.
 κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,
 οἳ κέ μιν ἔξοίσουσιν ἑμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.“ 675
 “Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀγὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνιστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος,
 ὅς ποτε Θήβασδ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
 ἐς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμειώνας. 680
 τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
 Φαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 δῶκεν ἱμάντας ἐϋτμήτους βοῶς ἀγραύλοιο.
 τῷ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 685
 ἅντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῆσιν ἀμ' ἀμφω
 σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖται χεῖρες ἔμιχθεν.
 δεινὸς δὲ χροάματος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων. ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ἑπειός,
 κόψε δὲ παπτήγαντα παρήϊον. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690
 ἐστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριτε φαιδίμα γυῖα.
 ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
 θίν' ἐν φρυκίοντι, μέλαν δέ ἐ κῶμα κάλυψεν,
 ὡς πληγεῖς ἀνέπαλτ'. αὐτὰρ μέγανθος Ἑπειὸς
 χερσὶ λαβῶν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι, 695
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν
 αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
 κὰδ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
 Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα, 700
 δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
 τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 τὸν δὲ δυωδεκάροιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·

- 23 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖτ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,
 705 πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τίον δέ ἐ τεσσαράβιοιον.
 στῆ δ' ὄρθος καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.“
 ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
 710 ζωσαμένω δ' ἄρα τῷ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν
 ὡς ὅτ' ἀμείβοντες, τούσιε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 δώματος ὑψηλοῦ, βίας ἀνέμων ἀλειίνων.
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 715 ἑλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς,
 πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
 αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ
 νίκης ἰέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.
 οὔτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι οὔδει τε πελάσσαι,
 720 οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερῇ δ' ἔχεν ἴς Ὀδυσῆος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦ μ' ἀνάειρ' ἦ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.“
 725 Ὡς εἰπὼν ἀνάειρε. δόλον δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
 κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα,
 καδ' δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
 δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 730 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' ἄειρεν,
 ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κοίτη.
 καὶ νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκεν·
 735 „μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν·
 νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
 ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.“
 Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο,
 καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κοίτην δύσαντο χιτῶνας.

Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα, 23
 ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἕξ δ' ἄρα μέτρα 741
 χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐντία πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 πολλόν, ἔπει Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἱεροειδέα πόντον,
 στήσαν δ' ἐν λιμένεσσι, θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν· 745
 υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκεν
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὐνης.
 καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὗ ἐτάροιο,
 ὅστις ἐλαφρότατος ποσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πλόνα δημῶ, 750
 ἱμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λιοισθῆι' ἔθηκεν.
 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργελοισιν ἔειπεν·
 „ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.“
 ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς 755
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντας ἐντία.
 [στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηγε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς.]
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Ὀϊλιάδης, ἐπὶ δ' ὤρνυτο διὸς Ὀδυσσεὺς
 ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο 760
 στήθεός ἐστι κανών, ὄντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση
 πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
 στήθεος· ὡς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αἰτὰρ ὀπισθεν
 ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 καὶ δ' ἄρα οἳ κεφαλῆς χε' αὐτμένα διὸς Ὀδυσσεὺς 765
 αἰεὶ ῥίμφα θέων. ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 εὐχετ' Ἀθηναίῃ γλανκώπιδι ὄν κατὰ θυμόν·
 „κλυθι, θεά· ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἔλθθ' ποδοῦν.“ 770
 ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλον ἐπαῖξασθαι ἄεθλον,
 ἐνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων — βλάβην γὰρ Ἀθήνη —,
 τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐρμιύκων, 775

- 23 οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφηνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἐν δ' ὄνθου βοέου πλητο στόμα τε ῥῖνας τε.
 κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἔλε φραϊδιμος Αἴας.
- 780 στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τὸ πάρος περ
 μήτηρ ὡς Ὀδυσῆϊ παρίσταται ἠδ' ἐπαρήγει.“
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὸν γέλασαν.
- 785 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λιοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον
 μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „εἰδόσιν ὑμῖν ἔρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
 ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.
 Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
 790 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων·
 ὠμογέροντα δέ μιν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
 ποσσὶν ἐριδῆσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.“
 Ὡς φάτο, κύδηεν δὲ ποδώκεα Πηλείωνα.
 τὸν δ' Ἀχιλλεὺς μῦθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
- 795 „Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος,
 ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.“
 ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
- 800 τεύχεα Σαρπήδοντος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα.
 στῆ δ' ὄρθος καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὦ περ ἀρίστῳ,
 τεύχεα ἔσσαμένῳ, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε,
 ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι.
- 805 ὁππότερός κε φθῆσιν ὄρεξάμενος χροά καλόν,
 ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγαγον ἀργυρόηλον
 καλὸν Θρηϊκίον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
 τεύχεα δ' ἀμφοτέρῳι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων.
- 810 [καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.]“
 Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

- ἄν δ' ἄρα Τυδείδης ὤρτο κρατερὸς Λιομήδης. 23
 οἱ δ' ἔπει οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
 ἔς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς. 815
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
 τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.
 ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα καὶ ἄσπίδα πάντοσ' εἵσιν
 νύξ', οὐδὲ χρο' ἴκανεν· ἔρυστο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ·
 Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μέγαλοιο 820
 αἶν ἐπ' αὐχένι κῆρε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.
 καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδδελσαντες Ἀχαιοὶ
 πανσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.
 αὐτὰρ Τυδεΐδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἦρως
 σὺν κολεῶν τε φέρων καὶ εὐτιμήτῃ τελαμῶνι. 825
- Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
 ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἥετιωνος·
 ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.
 σιτῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν· 830
 „ὄρνυσθ', οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
 εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
 χρεώμενος· οὐ μὲν γὰρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 ποιμῆν οὐδ' ἀροτῆρ εἰς ἔς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.“ 835
- Ὡς ἔφατ'· ὤρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ἄν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
 ἄν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός.
 ἔξείης δ' ἴσταντο, σόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειός,
 ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. 840
 δεῦτερος αὐτ' ἀρέηκε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρης,
 τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 [χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων].
 ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπιτόλεμος Πολυποίτης,
 ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βονκόλος ἀνήρ· 815
 ἢ δέ θ' ἔλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
 τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.

- 23 ἀνσιάντες δ' ἕταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 νῆας ἐπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
- 850 Ἀυτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόντα σίδηρον,
 καὶ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
 ἰστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 λεπτιῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἧς ἄρ' ἀνώγει
- 855 τοξεύειν. „ὅς μὲν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
 πάντας ἀειράμενος πελέκεας οἰκόνδε φερέσθω·
 ὅς δέ κε μηρίνθοιο τύχη, ὄρνιθος ἀμαρτών, —
 ἦσσαν γὰρ δὴ κεῖνος — ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.“
- Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεῦκροιο ἀνακτος,
 860 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὸν
 ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπέιλησεν ἀνακτι
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
- 865 ὄρνιθος μὲν ἀμαρτε· μέγρε γάρ οἱ τό γ' Ἀπόλλων·
 αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδειτ' ὄρνις·
 ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οἰστός.
 ἢ μὲν ἔπειτ' ἠΐξε πρὸς οὐρανόν, ἢ δὲ παρείδη
 μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
- 870 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
 τόξον· ἀτὰρ δὴ οἰστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
 αὐτίκα δ' ἠπέιλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
- 875 τῇ ῥ' ὅ γε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην,
 ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος. τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἢ ὄρνις
 ἰστῶ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο
 αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίσσθεν,
- 880 ὦκός δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θεῶν τε θάμβησάν τε.
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρεν,
 Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Ἀυτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος, 23
 καὶ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοῶς ἄξιον, ἀνθεμόεντα 885
 θῆκ' ἔς ἀγῶνα φέρων· καί ῥ' ἤμονες ἄνδρες ἀνέστην,
 ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρουκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης Φεράπων εἰς Ἰδομενῆος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Ἀτρεΐδη· ἴδμεν γάρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων, 890
 ἦδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἤμασιν ἔπλευ ἄριστος·
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρωϊ πόρωμεν,
 εἰ σύ γε σῶ θυμῷ ἐθέλοισ· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.“
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 895
 δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὁ γ' ἥρωος
 Ταλθύβιφ κήρυκι δίδου περικαλλῆς ἄεθλον.

Ἄυτο δ' ἀγῶν, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι 90
 ἔσκιδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρυποιο μέδοντο
 ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 κλαῖε φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος 5
 ἦρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα
 Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτιῆτά τε καὶ μένος ἦ
 ἦδ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα,
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
 τῶν μιμησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε 10
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηγῆς· τοιῆ δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
 δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἀλός. οὐδέ μιν ἦνός
 φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλα τ' ἱόντας τε,
 ἀλλ' ὁ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκίας ἵππους,
 Ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκειτο δίφρου ὀπισθεν, 15
 ἰοῖς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
 αὐτίς ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο, τόνδε δ' ἔασκεν
 ἐν κόνι ἐπιανύσας προπρηγέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
 πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῦ, φῶϊ' ἑλεαίρων
 καὶ τεθιγότα περ' περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν 20
 χροσεῖη, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦγοι ἑλκεσιάζων.

- 24 Ὡς δὲ μὲν Ἑκτορα δῖον ἀεικίζεν μενεαίνων·
τὸν δ' ἑλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὖσκοπον ἀργειφρόντην.
- 25 ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη
οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκῶπιδι κούρη
ἄλλ' ἔχον, ὡς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἶφι
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἐνεκ' ἄτης,
ὃς νείκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
- 30 τὴν δ' ἦγησ', ἣ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῦτο δυωδεκάτη γένετ' ἡώς,
καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
„σχέτλιοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες. οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
Ἑκτωρ μῆρι' ἔκχε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
- 35 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἐόντα σαῶσαι,
ἦ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ὧ
καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὄκα
ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
ἀλλ' ὀλοῦ Ἀχιλῆϊ, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
- 40 ὧ οὐτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναίσιομοι, οὔτε νόημα
γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὡς ἄγρια οἶδεν,
ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βῆη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
εἷξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβησιν·
ὡς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδῶς
- 45 [γίγνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' ὀνήνησιν].
μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
ἦε κασίγνητον ὁμογάστριον, ἦε καὶ νιόν·
ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν·
τλητόν γάρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
- 50 αὐτὰρ ὁ γ' Ἑκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλιον
ἔλκει. οὐ μὴν οἱ τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον.
μὴ ἀγαθῷ περ ἐόντι νεμεσσηθέωμέν οἱ ἡμεῖς·
κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.“
- 55 Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·
„εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, ἀργυρότοξε,
εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἑκτορι θῆσετε τιμῆν.

Ἐκτωρ μὲν θνητός τε, γυναῖκά τε θήσατο μαζόν· 24
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεῶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτῇ
 θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν, 60
 Πηλεΐ, ὃς πέρι κῆρι φίλος γένοιτ' ἀθανάτοισιν.
 πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοί, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεηλεηγερέτα Ζεὺς·
 „Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκέδμαине θεοῖσιν· 65
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μὴ' ἔσσεται. ἀλλὰ καὶ Ἐκτωρ
 φίλιατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
 ὡς γὰρ ἔμοιγ', ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
 οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύειο δαιτὸς εἴσης,
 λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70
 ἀλλ' ἵπποι κλέψαι μὲν ἔασομεν — οὐδέ πη ἔστιν
 λάθρη Ἀχιλλῆος — θρασὺν Ἐκτορα· ἧ γὰρ οἱ αἰεὶ
 μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ.
 ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν θέτιν ἄσπον ξμεῖο,
 ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκνὸν ἔπος, ὡς κεν Ἀχιλλεύς 75
 δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπὸ θ' Ἐκτορα λύσῃ.“

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης
 ἔνθορε μέλανι πόντιῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνῃ.
 ἢ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη ἔς βυσσὸν ὄρουσεν, 80
 ἦτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβανῖα
 ἔρχεται ὠμησιῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
 εὖρε δ' ἐνὶ σπητῇ γλαφυρῷ θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
 εἶαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἢ δ' ἐνὶ μέσσης
 κλαῖε μόρον οὐ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλεν 85
 φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 „ὄρσο, θέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.“
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα·
 „τίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ 90
 μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχ' ἄκρια θυμῷ.
 εἴμι μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅτι κεν εἴπῃ.“

Ὡς ἄρα φωνήσασα κάλυμ' ἔλε δια θεάων

- 24 κνάνεον, τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἐπλετο ἕσθος.
- 95 βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις
 ἤγεϊτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῆμα θαλάσσης.
 ἀκτὴν δ' ἐξαναβάσαι ἐς οὐρανὸν ἀΐχθήτην,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἕοντες.
- 100 ἦ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.
 Ἥρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκεν,
 καὶ ῥ' εὐφρογῆν ἐπέεσσι· θέτις δ' ὠρεξε πιούσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 „ἦλυθες Οὐλύμπόνδε, θεὰ θέτι, κηδομένη περ,
- 105 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
 ἐννημαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἐκτορος ἀμφὶ νέκχι καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν εὐσκοπον ἀργειφόντην.
- 110 αὐτὰρ ἐγὼ τότε κῆδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω,
 αἰδῶ καὶ φιλότητα τεῖην μετόπισθε φυλάσσω.
 αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ καὶ νιεί σῳ ἐπίτειλον·
 σκύζεσθαι οἱ εἰπὲ θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
- 115 Ἐκτορ' ἔχει παρὰ νησὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν·
 αἶ κέν πως ἐμέ τε δειση, ἀπό θ' Ἐκτορα λύση.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφήσω
 λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη.“
- 120 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα,
 ἴξεν δ' ἐς κλισίην οὗ υἱέος. ἐνθ' ἄρα τὸν γε
 εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 ἔσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
- 125 τοῖσι δ' ὄϊς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρεντο.
 ἦ δὲ μάλ' ἀγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „πέκνον ἐμόν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
 σῆν ἔδδει κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου

οὔτ' εὐνής; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃτι 24
 μίσησθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη 131
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ Μοῖρα κραταιή.
 ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
 σκύζεσθαι σοὶ φησι θεοῦς, ἐε δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν 135
 Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.“

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „τῆδ' εἶη· ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.“ 140

Ὡς οἱ γ' ἐν νηῶν ἀγύρῃ μῆτηρ τε καὶ υἱὸς
 πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.

Ἴριον δ' ὠτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
 „βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα· λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμπιοιο

ἄγγελιον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἴσω 145
 λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήη,
 οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
 κῆρῦξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἧδὲ καὶ αὐτίς 150
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
 τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀλάσσομεν ἀργειφόντην,
 ὃς ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος, 155
 οὔτ' αὐτὸς κενέει, ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμιον,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω περιδῆσεται ἀνδρός.“

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 ἴξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε. 160

παῖδες μὲν πατέρ' ἄμφι καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δάκρυσιν εἶματ' ἔφρυον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραῖος
 ἐντυπὰς ἐν χλαίῃη κεκαλυμμένος· ἄμφι δὲ πολλῇ
 κόπρῳς ἦν κεφαλή τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
 τὴν ῥα κυλινδόμενος καταιμήσατο χερσὶν ἐῆσιν. 165

- 24 θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ τυοὶ ὠδύροντο,
 τῶν μιμησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἔσθλοι
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἰδὲ προσήδα
- 170 τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυνί·
 „θάρσει, Λαρδανίδη Πρίαμε, φρεσί, μηδέ τι τάρβει·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω,
 ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σευ ἀνευθεν ἔὼν μέγα κήδετα ἦδ' ἔλεαίρει.
- 175 λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἐκτορα δῖον,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήη,
 οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
 κῆρύξ τις τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἦδὲ καὶ αὐτις
- 180 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσί, μηδέ τι τάρβος·
 τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται Ἀργειφόντης,
 ὅς σ' ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσῃ.
 αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
- 185 οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω περιδῆσεται ἀνδρός.“
 Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ ὃ γ' ὕψας ἅμαξαν εὐτροχον, ἡμιονεῖην
- 190 ὀπλίσεια ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς.
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεται κηῶντα,
 κέδρινον, ὑπόροφρον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει.
 ἐς δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε·
 „δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν
- 195 λύσασθαί φιλόν υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήη.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγεν
 κείσ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὸν Ἀχαιῶν.“
- 200 Ὡς φάτο· κώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 „ὦμοι, πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ

έκλε' επ' ανθρωπους ξεινους ηδ' οισιν ανασσεις; 24
 πως εθελεις επι νηας λχαιων ελθμεν οιος,
 ανδρος ες οφθαλμους, ος τοι πολεας τε και εσθλους
 νιεας ξεναριξε; σιδηρειον νυ τοι ητορ. 205

ει γαρ σ' αιρησει και εσοψεται οφθαλμοισιν
 ωμηστις και απιστος ανηρ οδε, ου σ' ελεησει
 ουδε τι σ' αιδεσεται. νυν δε κλαιωμεν ανευθεν
 ημενοι εν μεγαρω. τῷ δ' ως ποθι μοιρα κραταιη
 γιγνομενω επენησε λινω, οτε μιν τεκον αυτη, 210
 αργιποδας κυνας ασαι, εων απανευθε τοκηων,
 ανδρι παρα κρατερῳ, του εγω μεσον ηπαρ εχοιμι
 εσθμεναι προσφῦσα· τοτ' αν τιτα εργα γενοιτο
 παιδος εμου, επει ου ε κακιζομενον γε κατεκτα,
 αλλα προ Τρωων και Τρωιαδων βαθυκολπων 215
 εσταοτ', ουτε φοβου μεμνημενον ουτ' αλωρης.“

Την δ' αυτε προσεειπε γερων Πριαμος θεοειδης·
 „μη μ' εθελοντ' ιεναι κατερυκανε, μηδε μοι αυτη
 ορνις ενι μεγαροισι κακος πελευ· ουδε με πεισεις.
 ει μεν γαρ τις μ' αλλος επιχθονιων εκελευεν, 220
 η οι μαντιες εισι, θυσοκοι η ιερηες,
 ψευδος κεν φαιμεν και νοσφιζοιμεθα μαλλον·
 νυν δ' — αυτος γαρ ακουσα θεου και εσεδρακον αντην —
 ειμι, και ουχ αλιον επος εσσειται. ει δε μοι αισα
 τεθναμεναι παρα νησιν λχαιων χαλκοχιτωνων, 225
 βουλομαι· αυτικα γαρ με κατακτεινειεν λχιλλεος
 αγκας ελοντ' εμον νιον, επην γοου εξ ερον ειην.“

Ἦ, και φωριαμων επιθηματα καλ' ανεωγεν,
 ενθεν δωδεκα μεν περικαλλεας εξελε πεπλους,
 δωδεκα δ' απλοιδας χλαινας, τουςσους δε ταπητας, 230
 τουςσους δε φαρεα καλα, τουςσους δ' επι τοισι χιτωνας.
 χρυσοῦ δε στησας εφερεν δεκα παντα τάλαντα,
 εκ δε δυ' αιθωνας τριποδας, πισυρας δε λεβητας,
 εκ δε δεπας περικαλλες, οι οι θρηῆες πορον ανδρες
 εξεσιην ελθοντι, μεγα κτερας· ουδε νυ του περ 235
 φεισατ' ενι μεγαροις ο γερων, περι δ' ηθελε θυμῳ
 λεσασθαι φιλον νιον. ο δε Τρωας μεν απαρτας

- 24 αἰθούσης ἀπέεργεν ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
 „ἔρρετε, λωβητῆρες, ἐλεγγέες. οὐ νυ καὶ ὑμῖν
 240 οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μὲ ἤλθετε κηδήσοντες;
 ἢ ὀνόσασθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὑμῖνες·
 ρῆϊτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
 κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἔγωγε,
 245 πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραΐζομένην τε
 ὄφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἰίδος εἴσω.“
 Ἦ, καὶ σκηπανίῳ διέπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω
 σπερχομένοιο γέροντος. ὁ δ' υἱάσιν οἴσιν ὁμόκλα,
 νεικέων Ἐλενὸν τε Πάριον τ' Ἀγάθωνα τε δῖον
 250 Πάμμονά τ' Ἀντιφρονὸν τε βοῆν ἀγαθὸν τε Πολίτην
 Δηϊφοβὸν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δῖον ἀγανόν.
 ἐννέα τοῖς ὁ γεραῖος ὁμοκλήσας ἐκέλευεν·
 „σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες. αἰθ' ἅμα πάντες
 Ἐκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ περάσθαι.
 255 ὦμοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεῖφθαι,
 Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἵππιοχάρμη
 Ἐκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐφίκει
 ἀνδρὸς γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο.
 260 τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
 ψεῦσταί τ' ὀρχησται τε, χοροϊτυπήσιν ἄριστοι,
 ἀρνῶν ἢ δ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.
 οὐκ ἂν δὴ μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
 ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσωμεν ὁδοῖο;“
 265 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλήην
 ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν εὐτροχον, ἡμιονεῖην,
 καλήν, πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
 καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφι ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνειον,
 πύξινον, ὀμφαλόεν, εὖ οἰήεσσιν ἀρηρός,
 270 ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῶ ἐννεάπηχυν.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐπ' ἔξῃσιν ἐπὶ ἄρμιῳ,
 πέζην ἔπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρῖνον ἔστορι βάλλον,
 τρὶς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα

ἔξειης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχίνα δ' ἔκαμψαν. 24
 ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐϋξέστης ἐπ' ἀπήνης 275
 νήεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
 ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἔντεσιεργούς,
 τοὺς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 Ἴππους δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραῖος
 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέστη ἐπὶ φάτῃη. 280

Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 κῆρῤῥξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες·
 ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη τετιηότι θυμῷ,
 οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφιν,
 χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην. 285

στῆ δ' Ἴππων προπάροισεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „πῆ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὐχεο οἶζαδ' ἰκέσθαι
 ἄψ' ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἔπει ἄρ σέ γε θυμὸς
 ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθέλουσης.
 ἀλλ' εὐχεν σύ γ' ἔπειτα κελαινεφεῖ Κρονίωνι 290
 Ἰδαίῳ, ὅστε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὀρᾶται,
 αἶτι δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅστε οἷ αὐτῷ
 φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὐ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πλίσυτος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυπόλων. 295
 εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἐὼν ἄγγελον εὐρύσπα Ζεὺς,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
 νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι, μᾶλα περ μεμαῶτα.“

Τὴν δ' ἀπαιμιβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
 „ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφριεμένη ἀπιθήσω· 300
 ἔσθλόν γάρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἶ κ' ἐλεήση.“

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὄτρυν' ὁ γεραῖος
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦναι ἀκήρατον· ἥ δὲ παρέστη
 χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
 νηψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο· 305
 εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ἠΐδα·
 „Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
 δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἔλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν,

24 πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅσπε σοὶ αὐτῷ
 311 φίλιτος οἰωνῶν, καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πύσυνος ἐπὶ νῆας Ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.“

“Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς.
 315 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 μόρφρον, θηρητῆρ', ὃν καὶ περκρὸν καλέουσιν.
 ὅσση δ' ὑπορόροιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῖο, ἐν κληῖσ' ἀραρυῖα,
 τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν περὰ· εἶσατο δέ σφιν
 320 δεξιὸς αἰξας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ ἰδόντες
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 σπερχόμενος δ' ὁ γεραῖος εἰς ἐπεβήσετο δίφρου,
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔκλον τετράκκυλον ἀπήνην,
 325 τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὀπισθεν
 ἵπποι, τοὺς ὁ γέρον ἐρέπων μάστιγι κέλευεν
 καρπαλίμως κατὰ ἄστν. φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὡς εἰ θάνατόνδε κίοντα.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 330 οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
 παῖδες καὶ γαμβροί, τῷ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν'
 ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
 αἴψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἠΰδα·
 „Ἑρμεία· σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
 335 ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες, ἣ κ' ἐθέλησθα·
 βᾶσά ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὡς ἄγαγ', ὡς μῆτ' ἄρ τις ἴδη μῆτ' ἄρ τε νοήση
 τῶν ἄλλων Δαναῶν πρὶν Πηλείωνάδ' ἰκέσθαι.“

“Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργειφόντης.
 340 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν,
 ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῆτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλει
 ὦν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.

345 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργειφόντης.

αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκαεν, 24
βῆ δ' ἰέναι κούρω αἰσυμνητῆρι ζοικῶς,
πρωῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριστάτη ἦβη.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρῆξ Ἴλιοιο ἔλασσαν, 350
σιῖσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν,
ἐν ποταμῶ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφρας ἦλυθε γαῖαν.

τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πριάμον φάτο, φώνησέν τε·
„φράξο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
ἄνδρ' ὄρώω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίσεσθαι ὄτω. 355
ἀλλ' ἄγε δὴ φρέγωμεν ἔφ' ἵππων, ἣ μιν ἔπειτα
γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἶ' ἂν ἐλεήσει.“

Ὡς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δεῖδιε δ' αἰνῶς,
ὄρθαι δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεισσι,
σιτῆ δὲ ταφῶν. αὐτὸς δ' ἐριούμιος ἐγγύθεν ἐλθὼν, 360
χεῖρα γέροντος ἐλὼν ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·

„πῆ, πάτερ, ὦδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
οὐδὲ σύ γ' ἔδδειςας μένεα πνείοντας Ἀχαιοῦς,
οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγυὺς ἔασιν; 365

τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν
τοσσάδ' ὀνειάτ' ἄγονια, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;
οὔτ' αὐτὸς νέος ἔσσι, γέρον δέ τοι οὔτος ὀπηδεῖ,
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήγη.
ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ὀρέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον 370
σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ εἴσκω.“

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος Θεοειδής·
„οὔτω πη τάδε γ' ἔστι, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις.
ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
ὅς μοι τοιόνδ' ἦκεν ὀδοιπόρον ἀντιβολῆσαι, 375
αἴσιον, οἶος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός,
πέπνυσαί τε νόῳ, μακάρων δ' ἐξ ἔσσι τοκῆων.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης·
„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 380
ἧέ πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἰσθλὰ

- 24 ἄνδρας ἐς ἄλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη,
ἢ ἥδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρήν
δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλωλεν
- 385 σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδευέτ' Ἀχαιῶν.“
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος Θεοειδής·
„τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκῆων;
ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες.“
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης·
- 390 „πειρᾶ ἔμεῖο, γεραῖέ, καὶ εἴρεαι Ἐκτορα δῖον.
τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδδιανείρῃ
ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
Ἀργείους κτείνεσκε, δαΐζων ὀξέτι χαλκῷ.
ἡμεῖς δ' ἑσταότες θανμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
- 395 εἶα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.
τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηὺς εὐεργής·
Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατήρ δέ μοι ἐστι Πολύκτωρ.
ἀφνειὸς μὲν ὁ γ' ἐστί, γέρον δὲ δῆ, ὥς σύ περ ὦδε,
ἔξ δὲ οἱ υἴες ἔασιν, ἐγὼ δὲ οἱ ἔβδομός εἰμι·
- 400 τῶν μετὰ παλλόμενος κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι.
νῦν δ' ἤλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶφεν γὰρ
θήσονται περὶ ἄστῃ μάχῃν ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
ἀσχαλώωσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
ἴσχειν ἔσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.“
- 405 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος Θεοειδής·
„εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος
εἶς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθειήν καταλέξον,
ἢ ἔτι παρ νήεσσιν ἐμὸς παῖς, ἢέ μιν ἥδη
ἦσι κυσὶν μελεῖσσι ταμῶν προὔθηκεν Ἀχιλλεύς.“
- 410 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης·
„ὦ γέρον, οὐ πῶ τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί,
ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηῖ
αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δὲ οἱ ἦώς
κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
- 415 ἔσθουσ', αἶ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
ἢ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἐτάροιο φίλοιο
ἔλκει ἀκηδέστιός, ἦώς ὅτε δῖα φανήῃ,

οὐδέ μιν αἰσχύνει. Θηοῖο κεν αὐτὸς ἐπελθών, 24
 οἶον ἔερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νέμπται,
 οὐδέ ποθι μιαρὸς· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμνεν, 420
 ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν.
 ὡς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἔησ
 καὶ νέκνός περ ἕόντος, ἐπεὶ σφι φίλος πέρι κῆρι.“

Ὡς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρον καὶ ἀμείβετο μύθῳ
 „ὦ τέκος, ἧ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι 425
 ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴ ποτ' ἔην γε,
 λήθει' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτιοί περ αἴση.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον,
 αὐτόν τε ῥῦσαι, κέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν, 430
 ὄφρα κεν ἔς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφρικόμην.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης·
 „πειρᾶ ἐμεῖο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
 ὅς με κέλευαι σέο δῶρα παρῆξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.
 τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα καὶ αἰδέομαι πέρι κῆρι 435
 συλεύειν, μὴ μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 ἐνδυνέως ἐν νηϊ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
 οὐκ ἂν τις τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιο.“

Ἦ, καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους 440
 καρπαλίμως μᾶστιγα καὶ ἠνία λάζετο χερσίν,
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦϋ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
 οἳ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες ποτέοντο·
 τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος ἀργειφόντης 445
 πᾶσιν, ἄραρ δ' ὠΐξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 ἔς δ' ἄγαγε Πριάμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήμης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφρικόντο
 ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· αἰᾶρ καθ' ὑπερθεῖν ἔρεψαν 450
 λαχρήεντ' ὄροσρον λειμωνόθεν ἀμῆσαντες·
 ἀμφὶ δὲ οἱ μεγάλην ἀλὴν ποίησαν ἄνακτι
 σιαυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῖτος ἐπιβλῆς

- 24 εἰλάτινος, τον τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
 455 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος·
 δὴ ῥά τόθ' Ἑρμείας ἔριούνιος ᾗξε γέροντι,
 ἔς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκει Πηλείωνι,
 ἔξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονί, φώνησέν τε·
 460 „ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα,
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμοὺς εἶσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
 465 τὴν δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλείωνος,
 καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠὔκόμοιο
 λίσσεο καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρήνης.“
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπιον
 Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἔξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 470 Ἰδαῖον δὲ κατ' αὖθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων
 ἵππους ἠμιόνουσ τε. γέρον δ' ἰθὺς κλεν οἴκου,
 τῆ ῥ' Ἀχιλεὺς ἴξεσκε διίφιλος. ἐν δὲ μιν αὐτὸν
 εὖρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθέλατο· τῷ δὲ δὴ οἶω,
 ἦρως Ἀντομέδιων τε καὶ Ἀλκιμος, ὄζος Ἄρηος,
 475 ποίπννον παρεόντε. νέον δ' ἀπέληγεν ἔδωδῆς
 ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
 τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στῆς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
 δεινάς, ἀνδροφόνους, αἶ οἱ πολίεας κτάνον νῆας.
 480 ὣς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅστ' ἐνὶ πάτρῃ
 φῶτα κατακτεῖνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
 ἀνδρὸς ἔς ἀρνειοῦ, Θάμβος δ' ἔχει εἰσορώοντας,
 ὣς Ἀχιλεὺς Θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον Θεοειδέα.
 Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἔς ἀλλήλους δὲ ἴδοnton.
 485 τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „μῆσαι πατρὸς σοῖο, Θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τηλίκου ὡς περ ἐγών, ὀλοῦν ἐπὶ γῆρας οὐδῶ.
 καὶ μὲν που κεῖνον περυναίεται ἀμφὶς ἴοντες
 τείρονσ', οὐδέ τις ἔστιν ἀρίην καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.

- ἀλλ' ἦτοι κείνός γε σέθεν ζώντος ἀκούων 24
 χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα 491
 ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίης, θε μολόντα·
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκνον υἱᾶς ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινα γίμμι λελεῖσθαι.
 πεντήκοντά μοι ἦσαν, οἳ ἤλυθον υἱᾶς Ἀχαιῶν· 495
 ἔννεακαίδεκα μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔικιον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 τῶν μὲν πολλῶν Θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὅς δέ μοι οἶος ἔην, εἴροιο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
 τὸν σὺ πρόωγν κείνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης, 500
 Ἔκτορα. τοῦ νῦν εἴνεξ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενος παρὰ σείο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτίον τ' ἐλέησον
 μνησάμενος σοῦ παιρός. ἐγὼ δ' ἔλλεινότερός περ,
 ἔϊλην δ', οἷ' οὐ πώ τις ἐπιχθόμιος βροτὸς ἄλλος, 505
 ἀνδρὸς παιδοφόροιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγασθαι.“
 ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἡμέρον ὤρσε γόοιο·
 ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦγα γέροντα.
 τὼ δὲ μνησαμένω, ὁ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόροιο
 κλαῖ' ἀδινά, προλάροισθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔλυσθεις, 510
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
 Πάισροκλον· τῶν δὲ σιτοναχὴ κατὰ δόμοισι ὀρώρει.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρηιο διὸς Ἀχιλλεύς,
 [καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπίδων ἦλθ' ἡμερος ἦδ' ἀπὸ γνίων,]
 αὐτίκ' ἀπὸ Θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη, 515
 οἰκτιείρων πολίων τε κάρη πολίων τε γένηιον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔλεα πτερόεντα προσήϊδα·
 „ἄ δεῖλ', ἧ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν·
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 520
 υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἄρ' ἔξεν ἐπὶ Θρόνον, ἄλγεια δ' ἔμπης
 ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ·
 οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
 ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν, 525

24 ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες εἰσίν.
 δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
 δώρων, οἷα δίδωσι· κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων.
 ᾧ μὲν κ' ἀμμίξας δῶη Ζεὺς τερπικέραννος,
 530 ἄλλοτε μὲν τε κακῶ ὅ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἔσθλῳ·
 ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δῶη, λωβητὸν ἔθηκεν,
 καὶ ἔ κακῆ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει,
 φροῖτᾱ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
 ὡς μὲν καὶ Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 535 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἀνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,
 καὶ οἱ θνητῶ ἔόντι θεῶν ποίησαν ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι οἱ οὔ τι
 παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
 540 ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὔδέ νυ τόν γε
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἤμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
 καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
 ὅσπον Δέσβρος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔεργει
 545 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,
 τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ νιάσι φασὶ κεκάσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
 αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 ἄνσχεο, μηδ' ἀλίσστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
 550 οὐ γάρ τι προήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἐῆος,
 οὔδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδῆς·
 „μὴ μὲ πω ἔς θρόνον ἴζε, διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἑκτωρ
 κῆται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδῆς, ἀλλὰ τάχιστα
 555 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
 [πολλά, τά τοι φέρομεν. σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
 σὴν ἔς πατρίδα γαίαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρᾱν φάος ἡέλιιο].“

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 560 „μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
 Ἑκτορά τοι λῦσαι, Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν

- μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἄλιόιο γέροντος. 24
καὶ δὲ σὲ γιγνώσκω, Πριάμει, φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
ὅτι θεῶν τίς σ' ἦγε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν, 565
ἔς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλακοὺς λάθοι, οὐδέ κ' ὄχια
ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
τῷ νῦν μὴ μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
μὴ σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔασσω
καὶ ἱκέτην περ ἰόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἔφρετιμάς.“ 570
Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέιδετο μύθῳ.
Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὡς ἄλτο θύραζε,
οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύο θεράποντες ἔποντο,
ἦρως Ἀντομέδων ἠδ' Ἄλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα 575
τῷ Ἀχιλεὺς ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόνῃν λόον ἵππους ἡμιόνους τε,
ἔς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
καὶ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· εὐξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
καὶ δ' ἔλιπον δύο φάρε' εὐννητόν τε χιτῶνα, 580
ὄφρα νέκυν πνικάσας δοτῆ οἰκόνδε φέρεσθαι.
διωὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμυρὶ τ' ἀλείψαι,
νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πριάμιος ἴδοι νίον,
μὴ ὁ μὲν ἀχνημένῃ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιοιτο
παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀριθραΐῃ φίλον ἦτορ, 585
καὶ ἔ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίηται ἔφρετιμάς.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν διωαὶ λοῦσαν καὶ χοῦσαν ἐλαίῳ,
ἀμυρὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
σὺν δ' ἔταροι ἦειραν εὐξέστην ἐπ' ἀλήνην. 590
ἰμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηκεν ἑταῖρον·
„μὴ μοι, Πάτροκλε, στυδμαινέμεν, αἶψα κεν πύθῃαι
εἰν Αἰδὸς περ ἐών, ὅτι Ἐκτορα δίον ἔλυσα
πατρὶ φίλῳ, ἔτει οὐ μοι ἀειζέα δῶκεν ἄποινα.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.“ 595
Ἥ ῥα, καὶ ἔς κλισίην πάλιν ἦτε δίος Ἀχιλλεύς·
ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαίδαλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,

- 24 τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πριάμον φάτο μῦθον·
 „υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες,
 600 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἦοι φαινομένηην
 ὄψαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησιώμεθα δόρπου.
 καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβώνοντες.
- 605 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο
 χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα Αἰητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήφ.
 φῆ δοιῶ τεκέειν, ἣ δ' αὐτῇ γείνατο πολλούς·
 τῷ δ' ἄρα καὶ δοιῶ περ ἔοντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
- 610 οἳ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 ἣ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
 [νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,
 615 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνάς
 νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
 ἐνθα λίθος περ ἔοῦσα θεῶν ἔκ κήδεα πέσσει.]
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διε γεραϊέ,
 σίτου. ἔπειτά κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίοισθα
- 620 Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.“
 Ἦ, καὶ ἀνάϊξας ὄϊν ἀργυρον ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμιον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
- 625 Ἀντομέδων δ' ἄρα σῆτον ἐλὼν ἐπέτειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἕξ ἔρον ἔντο,
 ἦτοι Δαρδανίδης Πριάμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,
 630 ὅσσοις ἦν οἶός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐφκει·
 αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πριάμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρτησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,

τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πηρίαμος Θεοειδής· 24

„λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφεῖς, ὄφρα κεν ἴδῃ 635
ἕλνω ὑπο γλυκερῶ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·

οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἔμοισιν,
ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὤλεσε θυμόν,
ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
αὐλῆς ἐν χόριοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640

νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἴθουα οἶνον
λανκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὐ τι πεπασμην.“

Ἦ ῥ', Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ θυωῆσι κέλευσεν
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ 645
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορίσαι τ' ἐρύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύλερθε ἕσασθαι.

αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
αἴψα δ' ἄρα σιόρεσαν δαιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι.

τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„ἐκτός μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μή τις Ἀχαιοῶν 650

ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουλευφόρος, οἷτε μοι αἰεὶ
βουλὰς βουλευούσι παρήμενοι, ἢ θέμις ἔστιν.

τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοῆν διὰ νέκτα μίλαιαν,
αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῦ γένηται. 655

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀρεκέως καιάλεξον,
ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δῖον,
ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἔρζυκο.“

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πηρίαμος Θεοειδής·
„εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφρον Ἐκτορι δῖῳ, 660

ᾧδέ κέ μοι ῥέξων, Ἀχιλεῦ, κίχαρισμένα θεῆης.
οἷσθα γάρ, ὡς κατὰ ἄστν ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ἔλθῃ
ἄξιμεν ἐξ ὄρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.

ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γούσοιμεν,
τῇ δεκάτῃ δέ κε θάλλιοιμεν δαινυτό τε λαός, 665
ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσοιμεν,
τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζοιμεν, εἴ περ ἀνάγκη.“

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς·
„ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πηρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις·

- 24 σήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.“
- 671 Ὡς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῶ χειρα γέροντος
 ἔλλαβε δεξιτερὴν, μὴ πως δείσει ἐνὶ θυμῷ.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόφθι κοιμήσαντο,
 κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,
- 675 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὐδε μυχῶ κλισίης εὐπῆχιον·
 τῷ δὲ Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρης.
 Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
 εὐδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὑπνῷ·
 ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὑπνος ἔμαρπτεν
- 680 ὄρμαινοντ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
 νηῶν ἐκπέμψειε, λαθῶν ἱερὸς πυλαωρούς.
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ὦ γέρον, οὐ νύ τι σοὶ γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὐδεις
 ἀνδράσιν ἐν δηῖοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεὺς.
- 685 καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
 σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρις τόσα δοῖεν ἅποινα
 παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
 γνώη σ' Ἀτρείδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.“
- Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη.
 690 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἡμιόνοους τε,
 δίμφο δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο,
 [Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
- 695 ἦώς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 οἱ δ' εἰς ἄστν ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
 ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκνν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
 ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
 ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἱζέλη χρυσῆ Ἀφροδίτη,
- 700 Πέργαμον εἰσαναβάσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
 ἐσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην,
 τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν.
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστν·
 „ὄψεσθε, Τρωῆες καὶ Τρωάδες, Ἐκτορ' ἴοντες
 705 εἴ ποτε καὶ ζῶοντι μάχης ἔκ νοστήσαντι

χαίρει, ἔπει μέγα χάσμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.“ 24

“Ὡς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ
οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἴκετο πένθος·
ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.

πρῶται τὸν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ 710
τιλλέσθην, ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον ἀΐξασαι,
ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.

καὶ νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα 715
Ἔκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρον λαοῖσι μετηύδα·

„εἴξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄσσεσθε κλανθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε.“

“Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἶξαν ἀπήρη. 720
οἱ δ' ἔπει εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδοῦς
θρήνων ἐξάρχους, οἵτε στονόεσαν ἀοιδῆν

οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
τῆσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,

Ἔκτορος ἀνδροφόνιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα· 725
„ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δέ με χήρην
λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,

ὄν τέχομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω
ἦβην ἕξεισθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
πέρσεται. ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅστε μιν αὐτὴν

ρύσκει, ἔχεις δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα· 730
αἶ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῆσιν,
καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἦ ἔμοι αὐτῆ
ἔψεται, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,

ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἦ τις Ἀχαιῶν
ῥίψει χειρὸς ἑλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον, 735
χωόμενος, ᾧ δὴ πον ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἔκτωρ,
ἦ πατέρ', ἦε καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἰχαιῶν

Ἔκτορος ἐν παλάμησιν ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὔδας.
οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατέρ' τεὸς ἐν δαῖ λυγρῆ·
τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ,

ἀρητὸν δὲ ἰοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας, 740

- 24 Ἐκτορ. ἔμοι δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά·
οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἔκ χειρας ὄρεξας,
οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὔτε κεν αἰεὶ
745 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέματα δακρυχέουσα.“
Ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
τῆσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
„Ἐκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παιδῶν,
ἧ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
750 οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ.
ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἔμοις πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
πέφρασαχ', ὄντιν' ἔλεσκε, πέφρην ἄλῳς ἀτρυγέτοιο,
ἔς Σάμον ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμιον ἀμικθαλόεσσαν·
σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῷ,
755 πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάροιο,
Πατρόκλου, τὸν ἔπεφρες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς·
νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
κεῖσαι, τῷ ἵκελος, ὄντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι ἐποιχόμενος κατέπεφρεν.“
760 Ὡς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἄλιαστον ὄριεν.
τῆσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
„Ἐκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
ἧ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὥς πρὶν ὠφελλον ὀλέσθαι.
765 ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδ' εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν,
ἔξ οὗ κείθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
ἀλλ' οὐ πω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον·
ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
δαέρων ἢ γαλῶν ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
770 ἢ ἐκυρῆ — ἐκυρὸς δὲ πατὴρ ὡς ἦπιος αἰεὶ —,
ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος, κατέρυκας
σῆ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἐμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ·
οὐ γὰρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
775 ἦπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρόικασιν.“
Ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπέτρων.
λαοῖσιν δ' ὁ γέρον Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·

- „ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
 δεισητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἧ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 πέμπων μ' ὦδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλη ἧῶς.“ 24
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόρους τε
 ζεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
 ἐνῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπειρον ἕλην·
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φραεσίμβροτος ἧῶς, 785
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἑκτορα δακρυχέοντες,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑλάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἑκτορος ἔγρειο λαός.
 [αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἠγερέθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,] 790
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβίσαν αἴθοπι οἴῳ
 πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὄστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἕταροί τε
 μυρόμενοι, Φαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
 καὶ τὰ γε χρυσεῖην ἔς λάρανα θῆκαν ἐλόντες, 795
 πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
 αἶψα δ' ἄρ' ἔς κοίλην κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστήθεσαν μεγάλοισιν.
 ῥίμῃρα δὲ σῆμ' ἔχεαν· περὶ δὲ σκολοὶ εἶατο πάντῃ,
 μὴ πρὶν ἐφορηθεῖεν ἐκνήμιδες Ἀχαιοί. 800
 χεῖρατες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
 εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
 ὣς οἳ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἱπποδάμοιο.

INDEX NOMINUM ET RERUM.

- Ἄβαντες*, Euboeae incolae, *B* 536. 541. *A* 464.
Ἄβασβαραή, nymphæ, *Z* 22.
Ἄβας, Eurydamantis filius, Troianus, *E* 148.
Ἄβιοι (γλακτοφάγοι) δικαιοτάτοι *N* 6.
Ἄβηλος, Troianus, *Z* 32.
Ἄβυδος, urbs ad Hellespontum sita, *B* 836. *A* 500. *P* 584.
Ἄγάθων, Priami filius, *Ω* 249.
Ἄγακλῆς, Myrmido, *Π* 571. [525.
Ἄγαμεμνονέη Αἴθρη, equus, *Ψ* 295.
Ἄγαμέμνων, Atrei filius, Mycenarum rex, *A* 24. *B* 576. *al.*
Ἄγαμήδη, Augiae filia, *A* 740.
Ἄγαπήνωρ, Ancaei filius, Arcadum rex, *B* 609. [rex, *B* 624.
Ἄγασθένης, Augiae filius, Eleorum
Ἄγαστροφος, Paeonis filius, Troianus, *A* 338. 373.
Ἄγανή, Nereis, *Σ* 42.
Ἄγέλαος, Graecus, *A* 302.
Ἄγέλαος, Phradmonis filius, Troianus, *Θ* 257.
Ἄγήνωρ, Antenoris filius, *A* 467. *A* 59. *M* 93. *N* 490. 598. *Ξ* 425. *O* 340. *Π* 535. *Φ* 545 sqq.
Ἄγκαιος, Arcadum rex, *B* 609.
Ἄγκαιος, Pleuronius, *Ψ* 635.
Ἄγλαΐη, Nirei mater, *B* 672.
ἄγορή, v. *δήμος*.
Ἄγοριος, Porthei filius, *Ξ* 115—117.
Ἄγγιλιος, Graecus, *E* 609.
Ἄγγισις, Capyis filius, *T* 239. *B* 819. *E* 247. 268. 313. 468. *M* 98. *P* 491. *T* 112. 208. [Ἐχέπαλος *Ψ* 296.
Ἄγγισιάδης Αἰνείας *P* 754. *T* 160.
Ἄδύμας, Asii filius, Troianus, *M* 140. *N* 560. 759. 771. [289.
Ἄδυμτος, Thessaliae rex, *B* 713. *Ψ*
Ἄδορήστεια, Troadis urbs, *B* 828.
Ἄδορηστίνη (Adrasti filia) *Αἰγιάλεια* *E* 412.
Ἄδρηστος, Percosius, *B* 830. *Z* 37 sqq.
Ἄδρηστος, Sicyonis rex, *B* 572. *Ξ* 121. *P* 347.
Ἄδρηστος, Troianus, *Π* 694.
- Ἀζειδῆς Ἄκτωρ* *B* 513.
Ἀθήναι, urbs, *B* 546. 549.
Ἀθηναίη *A* 200. *al.* sive *Ἀθήνη* *A* 194. *al.* Iovis filia *A* 128. *E* 880. *ὀβομοπάτη* *E* 747. *γλανκῶπις* *A* 206. *al.* ἀγελείη *A* 128. *ληΐτις* *K* 460. *ἐρυσίοπολις* *Z* 305. *λαοσσός* *N* 128. *cf.* *Ἀλακκομενής*, *Ἄτροντώνη*, *Παλλάς*, *Τριτογένεια*. [689. *O* 337.
Ἀθηναῖοι *B* 551. 558. *A* 328. *N* 196.
Ἀθήνη, *cf.* *Ἀθῆναι* et *Ἀθηναίη*.
Ἄθως, mons, *Ξ* 229.
Αἰακίδης Ἀχιλλεύς *A* 805. *al.* *Πηλεὺς* *Π* 15. *Σ* 433. *Φ* 189.
Αἰακός, Iovis filius, *Φ* 189.
Αἴας, Oilei filius, *B* 527. *al.*
Αἴας, Telamonis filius, *A* 138. *B* 557. *al.* [*N* 21.
Αἰαί, ubi Neptuni aedes, *Θ* 203.
Αἰγαίων = *Βοιάρεως* *A* 404.
Αἰγεΐδης Θησεύς *A* 265.
Αἰγιάλεια, Adrasti filia, *E* 412.
Αἰγιάλος, Agamemnonis urbs, *B* 575.
Αἰγιάλος, Paphlagoniae urbs, *B* 855.
Αἰγίλιψ, in regno Ulixis, *B* 633.
Αἰγίνα, insula, *B* 562.
Αἰγιον, Agamemnonis urbs, *B* 574.
Αἰδῆς, inferis imperans, *O* 187—191. *E* 395. *I* 158. 569. *εἰν Αἰδαο* *X* 389. *εἰς Αἰδαο* *Θ* 367. *X* 213. *ἐξ Αἰδαο* (*Αἰδῆω*) *Ψ* 76. *Αἰδαο δόμοι* *X* 482. *Ψ* 19. 103. 179. *δῶμα* *O* 251. *Αἰδαο πύλαι* *E* 646. *I* 312. *Ψ* 71.
Αἰδι *A* 3. *E* 654. *A* 445. *Π* 625. *εἰν Αἰδος* *Ω* 593. *Αἰδόςδε* *H* 330. *Π* 856. *T* 294. *X* 362. *Ψ* 137. *al.* *εἰς Αἰδος* *N* 415. *Αἰδος εἶσω* *Z* 284. 422. *al.* *δόμος Αἰδος* *T* 336. *δόμον Αἰδος εἶσω* *Γ* 322. *H* 131. *Ω* 246. *Αἰδος δῶ* *Ψ* 74. *Αἰδος κυνή* *E* 845.
Αἰδωνεύς, Inferorum rex, *E* 190. *T* 61. [409. 525.
Αἰθρη, Agamemnonis equus, *Ψ* 295.
Αἰθρικῆς *B* 744.
Αἰθιοπες *Ψ* 206. *Αἰθιοπῆες* *A* 423.
Αἰθρη, Pitthei filia, *Γ* 144.

- Αἶθων*, Hectoris equus, Θ 185.
Αἰμονίδης Λαέρκης P 467.
Αἰμονίδης Μαίων, Cadmeus, Δ 394.
Αἶμων, Pylus, Δ 296.
Αἰνεΐας, Anchisae filius, B 820. T 215—241. al.
Αἴνιος, Paeo, Φ 210.
Αἰνόθεν (Thraciae) Δ 520.
Αἰολίδης Σίουφος Z 154. [294.
Αἶπεια, Agamemnonis urbs, I 152.
Αἰπύ, Nestoris urbs, B 592.
Αἰπύτιος τύμβος, in Arcadia, B 604.
Αἶα T 127.
Αἴσηπος, Bucolonis filius, Z 21 sq.
Αἴσηπος, fluvius ex Ida oriundus, B 825. Δ 91. M 21.
Αἰσητήτιο τύμβος B 793.
Αἰσητήτης, Alcathoi pater, N 427.
Αἰσύμη, Thraciae urbs, Θ 304.
Αἰώνμος, Graecus, Α 303.
Αἰτώλιος Τρηῶς E 706. Τυδεύς Δ 399.
Αἰτωλὸς Διομήδης Ψ 471. Θάας Δ 527. Αἰτωλοὶ B 638. E 843. I 529 sqq. N 218. O 282. Ψ 633.
Ἄκαμας, Antenoris filius, B 823. Α 60. M 100. Ξ 478 sqq. Π 342.
Ἄκάμος, Eussoni filius, Thrax, B 844. E 462. Z 8. [142.
Ἀκαιοσαμενός, Periboeae pater, Φ
Ἀκρισιῶνη (Acrisii filia) Δανάη Ξ 319.
Ἀκαταίη, Nereis, Σ 41.
actio caussae, Σ 497—508.
Ἀκτοριδῆς Ἐρχκλῆς Π 189.
Ἀκτορίων Κιέατος N 185. *Ἀκτορίωνε* Ψ 638. *Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος* B 621. *Μολίονε* Α 750.
Ἄκτωρ, Azei filius, B 513.
Ἄκτωρ, Menoetii pater, Α 785. Π 14.
Ἀλακκομενηῆς Ἀθήνη Δ 8. E 908.
Ἀλαστοριδῆς Τρώς P 463.
Ἀλάστορ, Lycius, E 677. [422.
Ἀλάστορ, Pylus, Δ 295. Θ 333. N
Ἀλεγηνοῖδης Πρόμαχος Ξ 503.
Ἀλείσιον, Elidis urbs, B 617. *Ἀλεισίου κολώνη* Α 757.
Ἀλεκτρονών, Leiti pater, P 602.
Ἀλέξανδρος = Πάρις Γ 16. al.
Ἀλήιον πεδίον, Lyciae, Z 201.
Ἀλθαίη, Meleagri mater, I 555.
Ἀλλαιτος, Boeotiae urbs, B 503.
Ἀλή, Nereis, Σ 40.
Ἀλιζῶνες, Pontica gens, B 856. E 39.
Ἄλιος, Lycius, E 678.
Ἀλιάθριος, Aesytae filius, Troianus, M 93. N 428. 465. 496.
Ἄλξανδρος, Lycius, E 678.
Ἀλχησις, Peliae filia, Admeti uxor, B 715. [P 467 sqq.
Ἀλκιμέδων, Laercae filius, Π 197.
Ἄλκιμος = *Ἀλκιμέδων* T 392. Ω 474. 574.
Ἀλκιμάων, Thestoris filius, M 394.
Ἀλκμήρη, Amphitryonis coniux, Herculis mater, Ξ 323. T 99. 119.
Ἀλκονήη Κλεοπάτρη I 562.
Ἀλόπη, Pelei urbs, B 682.
Ἄλος, Pelei urbs, B 682.
Ἀλοσύνη, Thetidis cognomen, T 207. [rex, Φ 85 sq. X 51.
Ἄλτης, Laothoes pater, Lelegum
Ἀλύβη, urbs ad Pontum sita, B 857.
Ἀλφειός, Orsilochi pater, E 516.
Ἀλφειός, Peloponnesi fluvius, B 592. E 545. A 712. 726. 728.
Ἄλωεύς, Oti et Ephialtis pater, E 386.
Ἀμαζόνες ἀντιάνειρα Γ 189. Z 186.
Ἀμάθεια, Nereis, Σ 48.
Ἀμαρυνκειδῆς Διώρης B 622. Δ 517.
Ἀμαρυνκεύς, Epeus, Ψ 630.
Ἀμισσάδαρος, Atymni et Maridis pater, Π 328.
Ἀμοπάων, Polycaemonis filius, O 276. [288.
Ἄμυδών, Paeonum urbs, B 849. Π
Ἄμυκλαι, Menelai urbs, B 584.
Ἀμύντωρ, Ormeni filius, Boeotus, K 266. Phoenicis pater, I 448.
Ἀμφιγένεια, Nestoris urbs, B 593.
Ἀμφιδάμας, Cytherius, K 268 sq.
Ἀμφιδάμας, Opuntius? Ψ 87.
Ἀμφίθη, Nereis, Σ 42.
Ἀμφικλος, Troianus, Π 313.
Ἀμφίμαχος, Cteati filius, Epeorum dux, B 620. N 185 sqq. 203.
Ἀμφίμαχος, Nonnionis filius, Carum dux, B 870 sq.
Ἀμφιόμη, Nereis, Σ 44.
Ἄμφιος, Meropis filius, B 830.
Ἄμφιος, Selagi filius, E 612.
Ἀμφιτρίων, Herculis pater, E 392.
Ἄμφίων, Epeus, N 692.
Ἄμφοτερός, Lycius, Π 415.
Ἄνδραϊμονίδης Θάας H 168.
Ἄνδραϊμων, Thoantis pater, B 638. N 216. O 281.
Ἄνδρομάχη, Eetionis filia, Hectoris uxor, Z 371 sqq. Θ 187. P 208. Ω 723.
Ἀρεμώρεια, Phocidis urbs, B 521.
Ἄρθεια, Agamemnonis urbs, I 151. 293.

- Ἀνθεμίδης Σιμοεισίου* *Δ* 488.
Ἀνθεμίων, Simoisii pater, *Δ* 473.
Ἀνθηδών, Boeotiae urbs, *B* 508.
ἀνθρώπων sors miserrima *P* 446 sq.
Φ 464 sqq.
Ἄντεια, Proeti coniux, *Z* 160.
Ἀντιροϊδῆς Ἀγήνωρ *Α* 59. *Φ* 546.
Ἀκάμας *Α* 60. *Ἀρχέλοχος* *B* 823. *M* 100. *Ξ* 464. *Δημόλιον* *Υ* 395 sq.
Ἐλικίων *Γ* 123. *Ἰφιδάμας* *Α* 221 sqq.
Κόων *Α* 248 sqq. *Τ* 53. *Λαοδάμας* *O* 516. *Λαοδόκος* *Δ* 87. *Πήδαιος* *E* 69. *Πόλυβος* *Α* 59.
Ἀντήνωρ, Troianus, *Γ* 148. 203. 262. 312. *Z* 299. *H* 347 sqq. *M* 99.
Ἀντίλοχος, Nestoris filius, *Δ* 457. al.
Ἀντίμαχος, Troianus, *Α* 123. 132. 138. *M* 188.
Ἀντιμάτης, Troianus, *M* 191.
Ἀντίφονος, Priami filius, *Ω* 250.
Ἀντιφος, Priami filius, *Δ* 489. *Α* 101 sqq. [num dux, *B* 865.
Ἄντιφος, Talaemenis filius, Maco-
Ἄντιφος, Thessali filius, dux earum
 copiarum, quae ex Nisyro insulis-
 que Calydnis venerunt, *B* 678.
Ἄντρον, Thessaliae urbs, *B* 697.
Ἄξιός, Paeoniae fluvius, *B* 849. *Π* 288. Pelegonis pater, *Φ* 141. 157.
Ἄξυλος, Teuthrantis filius, Troia-
 nus, *Z* 12. [*B* 828 = *Παισός*.
Ἄπαισός, urbs ad Propontidem sita,
Ἀπιαίων, Hippasi filius, Graecus,
P 348. [*Α* 578 sqq.
Ἀπιαίων, Phausiae filius, Troianus,
Ἀπόλλων, Iovis et Latonae filius,
Α 9. 14 sqq. *λυκηγενῆς* *Δ* 101. 119.
ἀργυρότοξος *Α* 37. *ἐκάεργος* *Α* 147.
ἐκατηβελέτης *Α* 75. *ἐκατηβόλος* *Α* 370. *ἐκηβόλος* *Α* 14. *Ἐκατος* *Η* 83.
κλυτότοξος *Δ* 101. *λαοσσός* *Υ* 79.
χρυσάορος *E* 509. mortis subitae
 lenisque auctor, *Ω* 788 sq. eius ora-
 culum Pythium *I* 405. vota preces-
 que ad ipsum Iovemque patrem et
 Minervam fiunt *B* 371. al.
Ἀργειθυρέη, Agamemnonis urbs, *B* 571. [cf. 419.
Ἀργεάδης Πολύμηλος, Lycius, *Π* 417.
Ἀργεΐη Πόη, cuius praecipuus cul-
 tus Argis est, *Δ* 8. *Ἐλένη*, e Grae-
 cia oriunda, *B* 161.
Ἀργεῖοι = universi Graeci, *Α* 79. al.
Ἀργισσα, Thessaliae urbs, *B* 738.
Ἄργος, 1) urbs regnumque Diome-
 dis, *B* 559. al. 2) regnum Aga-
 memnonis, *Α* 30. 3) = Peloponne-
 sus, *Z* 152. 4) = universa Graecia,
I 246. 5) *Ἄργος Πελασγικόν*, Pelei
 regnum, *B* 681. *Z* 456.
Ἄρειον τεῖχος, Thebis, *Δ* 407.
Ἄρειων, Adrasti equus, *Υ* 346.
Ἀρεΐάων, Troianus, *Z* 31.
Ἀρηΐθρος κορυνήτης *Η* 8. 137 sq.
Ἀρηΐθρος, Rhigmi minister, *Υ* 487.
Ἀρηΐλλυκος, Prothoenoris pater,
 Graecus, *Ξ* 451.
Ἀρηΐλλυκος, Troianus, *Π* 308.
Ἀρήνη, Nestoris urbs, *B* 591. *Α* 723.
Ἄρης βοστολογός, μαιφόνος, τειχε-
οικλήτης *E* 31. *ἀνδρογόνος* *Δ* 441.
ἄτος πολέμοιο *E* 388. *βοιήπνος* *N* 521. *ἐξέσπαλος* *O* 605. *Φούρος* *E* 30.
λαοσσός *P* 398. *ὀμοτόρος* *Φ* 391 sq.
ταλαύριος *E* 289. *ἄλλοπρόσαλλος*
E 831. viri fortitudine insignes di-
 cuntur *Φεράποντες Ἄρης* *B* 110.
ὄζοι Ἄρης *B* 540. *ἀτάλαντοι*, *Ἴσοι*
Ἄρηι *B* 627. *Α* 604. cf. *Ἐνάλιος*.
Ἄρητος, Troianus, *P* 494. 517. 535.
Ἀριάδη, Minois filia, *Σ* 592.
εἰν Ἀρίμοις, ubi Typhoei cubile esse
 dicitur, *B* 783.
Ἀρίσβας, Leocriti pater, *P* 345.
Ἀρίσβη, urbs ad Hellespontum sita,
B 835. *Z* 13. *M* 96. *Φ* 43.
Ἀρκάδες *B* 611. *Η* 134.
Ἀρκαδία *B* 603. [*O* 329.
Ἀρκεσίλαος, Boeotorum dux, *B* 495.
Ἄρκτος ἢ καὶ Ἄμαξα, sidus, *Σ* 487.
Ἄρμα, Boeotiae urbs, *B* 499.
Ἀρμονίδης, artifex, *E* 59.
Ἄρνη, Boeotiae urbs, *B* 507. *Η* 9.
Ἀρπαλίων, Pylaemenis filius, Pa-
 rphlago, *N* 644.
Ἄρπνια Ποδάργη *Η* 150.
Ἀρσίνοος, Hecamedes pater, *Α* 626.
Ἄρτεμις, Apollinis soror, *Υ* 71. *ιοχέ-*
αιρα *E* 53. *χρονηλάκατος* *Π* 183.
πότνια Θεῶν *Φ* 470. *ἀργότερη* *Φ* 471. *κελαδεινή* *Π* 183. bonus ven-
 nator ab Artemide edoctus *E* 51.
 subita mors ad eam refertur *Z* 205.
Ἀρχέλοχος, Antenoris filius, *B* 823.
M 100. *Ξ* 464.
Ἀρχεπτόλεμος, Iphiti filius, Troia-
 nus, *Θ* 128. 312.
Ἀραῖος, Graecus, *Α* 301.
Ἀσιάδης Ἀδάμας *M* 140. *N* 560. 759.
 771. *Φαῖνοψ* *P* 584.

- Ἄσιος*, Dymantis filius, Hecubae frater, *Π* 715.
Ἄσιος, Hyrtaci filius, *B* 837. *M* 95. 110 sqq. *N* 384. 403. 414. 770.
Ἄσιος λειμών *B* 461.
Ἀσκάλαφος, Martis filius, *B* 512. *I* 82. *N* 478. 518 sqq. *O* 112. [793.
Ἀσκανίη, Phrygiae urbs, *B* 863. *N* 404. *N* 792.
Ἀσκάσιος, Phryx, *B* 862. *N* 792.
Ἀκληπιάδης Μαχάων *Δ* 204. *Α* 614. *Ξ* 2.
Ἀκληπιός *B* 731. *Δ* 194. *Α* 518.
Ἀσπληδών, Minyarum urbs, *B* 511.
Ἀσσάρακος, Trois filius, *T* 232. 239.
Ἀστέριον, Thessaliae urbs, *B* 735.
Ἀστεροπαῖος, Pelegonis filius, Paeonum dux, *M* 102. *P* 217. 351 sq. *Φ* 140 sqq. *Ψ* 560. 808.
Ἀστυάλος, Troianus, *Z* 29.
Ἀστυνάξ = *Σκαμάνδριος*, Hectoris filius, *Z* 403. *X* 500. 506.
Ἀστυνοος, Troianus, *E* 144.
Ἀστυνοος, Troianus alius, Protioanis filius, *O* 455.
Ἀστυνόχεια, Tlepolemi mater, *B* 658.
Ἀστυόχη, Aescalaphi mater, *B* 513.
Ἀστυπύλος, Paeo, *Φ* 209.
Ἀσωπός, Boeotiae fluvius, *Δ* 383. *K* 287.
Ἄττη *I* 504 sqq. *T* 91—136.
Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων *Α* 7. al. *Μενέλαος* *Γ* 350. al.
Ἀτρείων Ἀγαμέμνων *Α* 387. al.
Ἀτρεΐς *B* 23. al. [714. *K* 284.
Ἀτρυτώνη = *Ἰθνηραΐη* *B* 157. *E* 115.
Ἀτυνιάδης Μένδων, Troianus, *E* 581.
Ἀτύμμιος, Amisodari filius, Lycius, *Π* 317. 328.
Ἀύγειαί, Laconum urbs, *B* 583.
Ἀύγειαί, Locrorum urbs, *B* 532.
Ἀύγεις, Epeus, *Α* 701. Agamedes pater *Α* 739
Ἀυγηιάδης Ἀγαοθένης *B* 624.
Ἀύλις, Boeotiae urbs, *B* 303. 496.
Ἀυτόλυκος *K* 267.
Ἀυτομέδων, Dioris filius, Achilles minister, *I* 209. *Π* 145 sqq. al.
Ἀυτόνοος, Graecus, *Α* 301.
Ἀυτόνοος, Troianus, *Π* 694.
Ἀυτοπόνοος, Polyphontae pater, *Δ* 395.
Ἀφραεΐς, Caletoris filius, Graecus, *I* 83. *N* 478. 541.
Ἀφροδίτη *B* 820. *Γ* 380. al.
Ἀχαιαί, Graecae mulieres, *B* 119.

- Βούδειον*, Myrmidonum urbs, *Π* 572.
Βουκολίδης Σαῖλος *Ο* 335.
Βουκολίων, Laomedontis filius, *Ζ* 22.
βουλή (senatus) *γερόντων* *Α* 258. *Β* 53—86. *Κ* 195.
Βουπράσιον, Elidis urbs, *Β* 615. *Α* 756. 760. *Ψ* 631.
Βοιάσιος = *Αιγαίων* *Α* 403.
Βοιωῆος κόρη *Α* 392. *Ι* 132. 274.
Βροισίς, Brisei filia, *Α* 184. 323. 336. 346. *Β* 689. *Ι* 106. *Τ* 246. 261. 282. *Ω* 676.
Βρυσεαί, Laconiae urbs, *Β* 583.
Βῶρος, Maeo, *Ε* 43.
Βῶρος, Perieris filius, *Π* 177.
- Γαῖα*, in iureiurando appellata, *Γ* 278. *Ο* 36. cf. *Γῆ*.
Γαλάτεια, Nereis, *Σ* 45.
Γαννυμήδης, Trois filius, *Ε* 266. *Ρ* 232.
Γάργαρον, Idae cacumen, *Θ* 48. *Ξ* 292. 352. *Ο* 152.
Γεῆριμος ἰππότα Νέστορ *Β* 336. al. *γέροντες* (σκηπτοῦχοι βασιλῆες, ἡγήτορες ἢ δὲ μεδοντες), in consilium adhibentur a summo rege, *Β* 53—86. *Γ* 149 sqq. *Ι* 421—427. *Α* 687. *Χ* 119. eorum decreto Hector a pugna prohibetur *Ο* 721—23. ius dicunt donaque pro sententia dicta accipiunt *Σ* 498—508. ad convivium a summo rege vocantur *Β* 404—408. *Α* 259. 343—346. *Γ* 70.
Γῆ, in iureiurando appellata, *Τ* 259. sacra ei fiunt *Γ* 104.
Γλαύκη, Nereis, *Σ* 39.
Γλαῦκος, Hippolochi filius, Lyciorum dux, *Β* 876. *Ζ* 119 sqq. al.
Γλαῦκος, Sisyphi filius, Bellerophontis pater, *Ζ* 154 sq.
Γλαφύραι, Thessaliae urbs, *Β* 712.
Γλίσις, Boeotiae urbs, *Β* 504.
Γονόεσσα, Agamemnonis urbs, *Β* 573.
Γοργεῖη κεφαλή *Ε* 741.
Γοργυθίων, Priami filius, *Θ* 302.
Γοργαὶ βλοσυροῶπις *Α* 36. *Γοργοῦς ὄμματα* *Θ* 349.
Γόρτυν, Cretae urbs, *Β* 646.
Γουνεύς, Aenianum et Perrhaeborum dux, *Β* 748.
Γραῖα, Boeotiae urbs, *Β* 498.
Γρήνικος, fluvius ex Ida oriundus, *Μ* 21.
Γρυαίη, Lydiae lacus, *Β* 865. *Ρ* 391.
- γυνή*, uxor vel pretio emitur vel donis (ἐέδροις) conciliatur, *Α* 243 sq.
Γυοτιάδης Τροῖος, Mysorum dux, *Ξ* 512.
Γυρτώνη, Thessaliae urbs, *Β* 738.
- Δαίδαλος*, artifex Cretensis, *Σ* 592.
Δαίτωρ, Troianus, *Θ* 275.
Δάμασος, Troianus, *Μ* 183.
Δαμαστορίδης Τληπόλεμος *Π* 416.
Δανάη, Acrisii filia, Persei mater, *Ξ* 319.
Δαναοί = Graeci universi, *Α* 42. al.
Δαρδανίδης Ἴλος *Α* 166. 372. *Πριάμος* *Γ* 303. *Ε* 159. *Η* 366. *Ν* 376. *Ψ* 34. *Χ* 352. *Ω* 171. 354. 629 sqq.
Δαρδανίη, Dardani regnum, *Ρ* 216.
Δαρδάνια πύλη = πύλη Ἰλίου *Ε* 789. *Χ* 194. 413.
Δαρδανίδες a Troianis mulieribus diversae *Σ* 122. 339.
Δαρδάνιοι a Troianis diversi *Β* 819.
Δαρδανίωνες = *Δάρδανοι* *Η* 414. *Θ* 154. [*Ρ* 460.
Δάρδανος, Biantis filius, Troianus,
Δάρδαρος, Iovis filius, Dardaniae conditor, *Ρ* 215. 304.
Δάρδαρος ἀνὴρ *Β* 701. *Π* 807. *Τρώες καὶ Δάρδανοι ἢ δ' ἐπίκουροι* *Γ* 456. *Η* 348. 368. *Θ* 497. *Τρώες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται* *Θ* 173. *Α* 286. *Ν* 150. *Ο* 486. [*Ε* 9.
Δάρης, Vulcani sacerdos, Troianus,
Δανλίς, Phocidis urbs, *Β* 520.
Δεῖμος *Α* 440. *Α* 37. *Ο* 119.
Δεισήνωρ, Troianus, *Ρ* 217.
Δεξαμένη, Nereis, *Σ* 44.
Δεξιάδης Ἰφίνοος, Graecus, *Η* 15.
Δευκαλίδης Ἰδομενεύς *Μ* 117. *Ν* 307. *Ρ* 608.
Δευκαλίων, Minois filius, *Ν* 451 sq.
Δευκαλίων, Troianus, *Ρ* 478.
Δηκόων, Pergasi filius, Troianus, *Ε* 534.
Δηϊοπότης, Troianus, *Α* 420.
Δηῖοχος, Graecus, *Ο* 341.
Δηῖπυλος, Graecus, *Ε* 325. [*Σ* 576.
Δηῖπυρος, Graecus, *Ι* 83. *Ν* 92. 478.
Δηῖφοβος, Priami filius, *Μ* 94. al.
Δημήτηρ, paleam a frumento separata *Ε* 500 sq. eius templum *Β* 696.
Δημήτερος ἀκτὴ *Ν* 322. *Φ* 76. a Iove amata *Ξ* 326. [*Α* 499.
Δημοκόων, Priami filius nothus, *Α*
Δημολεών, Antenoris filius, *Ρ* 395.

- δήμος*. populi contiones (*ἀγοραί*), si qua res gerenda erat, vel a summo rege vel a regulo aliquo convocantur, *A* 51. *B* 51. *I* 10—79. *T* 41—45. plerumque senatus regumque auctoritati obtemperant, *B* 333. 394. *I* 50. 79; sed interdum quid sentiant libere profitentur, *A* 22, aut dissentientibus ducibus in partes eunt, *S* 502.
- Δημοῦχος*, Philetoris filius, Troianus, *T* 457.
- Διοκλῆς*, Orsilocho filius et Orsilocho pater, *E* 541—49.
- Διομήδη*, Phorbantis filia, *I* 665.
- Διομήδης*, Tydei filius, *Ξ* 115 sqq. *B* 563. al.
- Διον*, Euboeae urbs, *B* 538.
- Διώνυσος* s. *Διώνυσος*, Iovis et Semelae filius, *Ξ* 325. furens *Z* 132. a Lycurgo agitatus in mare se immittit et a Thetide excipitur *Z* 135 sq.
- Δίος*, Priami filius, *Ω* 251.
- Διώνη*, Veneris mater, *E* 370. 381.
- Διώρης*, Amaryncei filius, *B* 622. *A* 517. [474.
- Διώρης*, Automedontis pater, *P* 429.
- δμῶες*, *δμωαί*, servi captivi, *A* 366 sqq. *B* 226. 690 sqq. *Z* 454 sqq. *I* 366 sq. *Ω* 732 sqq. — servae pretium *Ψ* 705.
- Δόλοπες*, Thessalica gens, *I* 484.
- Δολοπίων*, Hypsenoris pater, Troianus, *E* 77.
- Δόλοπ*, Clytiae filius, Graecus, *A* 302.
- Δόλοπ*, Lampi filius, Troianus, *O* 525. 555. [314 sqq.
- Δόλων*, Eumedis filius, Troianus, *K* 489. [625. 629.
- Δουλίχιον*, insula Ulixi subiecta, *B* 594.
- Δρακίος*, Epeorum dux, *N* 692.
- Δροῆσος*, Troianus, *Z* 20.
- Δούας*, Lapitha, *A* 263.
- Δρύας*, Lycurgi pater, *Z* 130.
- Δρούσφ*, Troianus, *T* 455.
- Δύμας*, Hecubae pater, *Π* 718.
- Δυναμένη*, Nereis, *Σ* 43.
- Δωδωναῖος Ζεὺς* *Π* 233.
- Δωδώνη*, Thesprotiae urbs, *B* 750. *Π* 231.
- Δωρίων*, Nestoris urbs, *B* 594.
- Δωρίς*, Nereis, *Σ* 45.
- Δωτώ*, Nereis, *Σ* 43.
- Εἰλείθυια*, μογοστόκος *Π* 187. *T* 103.
- Εἰλείθυιαι μογοστόκοι* *A* 270. *T* 119. Iunonis filiae *A* 271.
- Εἰλαίον*, Boeotiae urbs, *B* 409.
- Εἰρήτρια*, Euboeae urbs, *B* 537.
- Εκάβη*, Priami coniux, *Z* 293. 451. *Π* 718. *X* 234. 430. *Ω* 193. 283. 747.
- Εκαμήδη*, Arsinoi filia, *A* 624. *Ξ* 6.
- Εκτόροος* *B* 416. *K* 46. *Ω* 276. 579.
- Εκτορίδης Αστυνάξ* *Z* 401.
- Εκτωρ*, Priami filius, *A* 242. *T* 240. al.
- Ελασος*, Troianus, *Π* 696.
- Ελένη*, Iovis filia, Menelai coniux, a Paride rapta, *B* 161. al.
- Ελενος*, Oenopionis filius, Graecus, *E* 707.
- Ελενος*, Priami filius, somniorum interpretes, *Z* 76. *H* 44. *M* 94. *N* 576 sqq. 758. 770. 781. *Ω* 249.
- Ελεφήνωρ*, Chalcodontis filius, Abantun dux, *B* 510. *I* 463.
- Ελιών*, Boeotiae urbs, *B* 500. *K* 266.
- Ελικάων*, Antenoris filius, *Γ* 123.
- Ελίκη*, Agamemnonis urbs, *B* 575. *Θ* 203.
- Ελικώνιος ἄναξ* = *Ποσειδῶν* *T* 404.
- Ελλάς*, Thessalica urbs, *B* 683. *I* 395. 447. 478. *Π* 595.
- Ἕλληνες* *B* 684.
- Ἑλλησποντος* *H* 86. *I* 360. *M* 30. *O* 233. *P* 432. *Σ* 150. *Ω* 545.
- Ἐλος*, Laconiae urbs, *B* 584.
- Ἐλος*, Pyliorum urbs, *B* 594.
- ἐνέστεροι θεοὶ Κρόνον ἀμφί* *O* 225.
- Ἐνετοί*, Paphlagonica gens, *B* 852.
- Ἐπιήνες*, Thessalica gens, *B* 749.
- Ἐνίσπη*, Arcadiae urbs, *B* 606.
- Ἐννομος*, Mysorum dux, *B* 858. *P* 218.
- Ἐννομος*, Troianus, *A* 422.
- Ἐνόπη*, Agamemnonis urbs, *I* 150. 292.
- Ἐνάλιος* = *Ἄρης* *N* 519. *P* 211. *Σ* 309. *T* 69. *ἀνδρεφόντης* *B* 651. *Π* 166. *Θ* 264. *P* 259. — *X* 132.
- Ἐννεύς*, Scyri rex, *I* 668.
- Ἐνώ*, Martis socia, *E* 592. *πολιπόροφος* *E* 333.
- Ἐξάδιος*, Lapitha, *A* 264.
- Ἐπάλητς*, Lycius, *Π* 415.
- Ἐπειγύς*, Agaclis filius, Myrmido, *Π* 571. [838 sqq.
- Ἐπειός*, Panopei filius, *Ψ* 665 sqq.
- Ἐπειοί* *B* 619. *A* 537. *A* 688. 694. 732 sqq. 744. *N* 686 sq. *Ψ* 630 sq.
- Ἐπίδανρος*, Diomedis urbs, *B* 561.

- Ἐπικλῆς, Lycius, *M* 379.
 Ἐπίστορος, Alizonum dux, *B* 856.
 Ἐπίστορος, Lyrnessius, *B* 692.
 Ἐπίστορος, Phocensis, *B* 517.
 Ἐπίστορ, Troianus, *Π* 695.
 Ἐπάπορος, fluvius ex Ida oriundus, *M* 20. [*Π* 327.
 Ἐρεβος (Αἶδω δόμοι) *Θ* 368. *I* 572.
 Ἐρεθάλιον, Arcadum dux, *Δ* 319. *H* 136. 149.
 Ἐρεθδεῖς, terra editus, a Minerva educatus et Athenis in templo suo institutus, *B* 547.
 Ἐριθοί = Θῆτες *Σ* 550 sq.
 Ἐριυός, ἡεροφούτις *I* 571. *T* 87. Ἐριυές στυγεραὶ *I* 454. *O* 204. in iureiurando appellatur *T* 259. Xanthi equi vocem inibent *T* 418. πατρὸς Ἐριυός *I* 453 sqq. μητρὸς Ἐριυός *Φ* 412. πρεσβυτέρων (ἀδελφῶν) Ἐρ. *O* 204. [535. *T* 48.
 Ἐρις *Δ* 440. *E* 518. 740. *Α* 3. 73. *Σ*
 Ἐριχθόνιος, Dardani filius, *P* 219. 230.
 Ἐριῶπις, Oilei coniux, *N* 697. *O* 336.
 Ἐρμείας s. Ἐρμῆς, διάκτορος ἀγοιφόντης *B* 103. *Φ* 497. *Ω* 339. 378. 389. ἀγοιφόντης *Π* 181. *Ω* 345. εὐσκοπος ἀγοιφόντης *Ω* 24. 109. ἀκάκητα *Π* 185. εἰριούνης *T* 34. εἰριούνης *P* 72. *Ω* 360. 440. 457.
 Ἐριόνη, Diomedis urbs, *B* 560.
 Ἐρμος, Lydiae fluvius, *P* 392.
 Ἐριθῖνοι ὑψηλοί, Paphlagoniae, *B* 855.
 Ἐρύθραι, Boeotiae urbs, *B* 499.
 Ἐρύλαος, Troianus, *Π* 411.
 Ἐρύμιος, Lycius, *Π* 345. 415.
 βίη Ἐτεοκλήσει, Eteocles, Thebarum rex, *Δ* 386.
 Ἐτεωνός, Boeotiae urbs, *B* 497.
 Ἐτάιμονιδης Ἐρύπυλος *E* 76. *Α* 810.
 Ἐτάιμων, Thessalorum dux, *B* 736. *E* 79. *H* 167. *Α* 575.
 Ἐύβοια, insula, *B* 535. 536.
 Ἐύδωρος, Mercurii filius, Myrmido, *Π* 179. 186. [557.
 Ἐυρήνη (Eueni filia) Μάρπησσα *I*
 Ἐυρήνος, Selepii filius, *B* 693.
 Ἐύριπος, Lycius, *Π* 417.
 Ἐυμήδης, Dolonis pater, *K* 314.
 Ἐυμηλος, Admeti filius, rex Pherrum in Thessalia, *B* 714. *Ψ* 288. 354. 380. 559. 565. eius equi *B* 763 sqq.
 Ἐυνηος, Iasonis filius, *H* 468. *Ψ* 747.
 Ἐύρος, ventus, *B* 145. al.
 Ἐυρύαλος, Mecistei filius, Diomedis sodalis, *B* 565. *Z* 20. 28. *Ψ* 677.
 Ἐυρυβάτης, Agamemnonis praeco, *Α* 320. *I* 170.
 Ἐυρυβάτης, Ulixis praeco, *B* 184.
 Ἐυρυδάμας, somniorum interpres, Troianus, *E* 149. [114. *Α* 620.
 Ἐυρυμέδων, Nestoris minister, *Θ*
 Ἐυρυμέδων, Ptolemaei filius, *Δ* 228.
 Ἐυρυνόμη, Oceani filia, *Σ* 398. 405.
 Ἐυρυπύλοιο πόλις Κῶς *B* 677.
 Ἐυρύπυλος, Euaemonis filius, *B* 736. *E* 79. *Z* 36. *H* 167. *Θ* 265. *Α* 576 sqq. 662. 809 sqq. *Μ* 2. *O* 392.
 Ἐυρυσθένης, Stheneli filius, Argivorum rex, *Θ* 363. *O* 639. *T* 123.
 Ἐυρυντος, Oechaliae rex, *B* 596. 730.
 Ἐύσωρος, Acamantis pater, Thrax, *Z* 8.
 Ἐύτραις, Boeotiae urbs, *B* 502.
 Ἐύτημος, Troezeni filius, Ciconum dux, *B* 846 sq.
 Ἐυφήτης, Ephyrensis, *O* 532.
 Ἐυφορβος, Panthoi filius, *Π* 808. 850. *P* 59.
 Ἐυχώνωρ, Polyidi filius, *N* 663.
 Ἐφιάλης, Aloeii filius, *E* 385 sq.
 Ἐφύση, Argolidis urbs, = Corinthus, *Z* 152. 210.
 Ἐφύση, Elidis (?) urbs ad Sellentem fluvium, *B* 659. *O* 531.
 Ἐφυροί *N* 301.
 Ἐχεκλῆς, Actoris filius, *Π* 189.
 Ἐχεκλος, Agenoris filius, *T* 474.
 Ἐχεκλος, Troianus, *Π* 694.
 Ἐχέμμων, Priami filius, *E* 160.
 Ἐχέπωλος, Anchisae filius, Sicyonius, *Ψ* 296. [*Α* 458.
 Ἐχέπωλος, Thalysis filius, Troianus,
 Ἐχίται, insulae, *B* 625.
 Ἐχίος, Lycius, *Π* 416.
 Ἐχίος, Mecistei pater, *Θ* 333. *Λ* 422.
 Ἐχίος, Mecistei sodalis, *O* 339.
 Ἐωσφόρος, stella, *Ψ* 226.
 Ζάκυνθος, insula, *B* 634.
 Ζέλεια, urbs ad Idam sita, *B* 824. *Δ* 103. 121.
 Ζεύς. *O* 166. 187—192. *N* 354 sq. Κρονίδης, Κρονίων, Κρόνου παῖς, q. vid. — πόσις Ἥρης *Π* 411. *K* 5. — νεφεληγερέτα *Α* 511. κελαινεφής *Α* 397. εἰργιδονπος *O* 293. εἰσβερέτης *N* 624. ὑψιβερέτης *M* 68. τεροπικέ-

ραννος *A* 419. ἀργυρέουρος *T* 121. αἰγίοχος *A* 202. — ἀστεροπητής *M* 275. στεροπηγερέτα *Π* 298. Ζεὺς λαίλαπα τείνει *Π* 365. ταῦχε ἢ πολὺν ὄμβρον ἀΐεσρατον ἢ ἐχάλαζαν ἢ νυφτόν *K* 6 sq. ἦε *M* 25. λαβρότατον χεῖρ ὕδαρ *Π* 385. Διὸς ὄμβρος *E* 91. μεγάλ' ἐκτυπε *Θ* 75. βοῶντησε *P* 56. ὄρετο νευφέμεν *M* 280. Διὸς ἐνιαυτοὶ *B* 134. — πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε *A* 68. ὑπάτος μήσιωρ *Θ* 22. *P* 339. ὑψίζυγος *A* 166. μητιέτα *B* 197. εὐνόοπα *E* 265. Ἰδηθεν μεδέων *Γ* 276. βίη φέρτερος καὶ πλείονα εἰδώς (Ποσειδῶνος) *N* 355. *O* 107 sq. 165. 181. ὑπερμενής *B* 350. cf. *Θ* 7—27. ταμίης πολέμοιο *A* 84. *T* 224. δοιοὶ πίδαοι ἐν Διὸς οὐδαι, δῶρων οἶα δίδωσι, κακῶν, ἔτερος δὲ εἰών *Ω* 528. — invocatur in iureiurando *Γ* 276. βασιλῆος τιμὴ ἐκ Διὸς *B* 197. 205. cf. βασιλῆϊς. — πανομφαῖος *Θ* 250. *I* 457. Δωδωναῖος *Π* 233. Ἰδαῖος *Π* 604. *Ω* 291. Πελασγικός *Π* 233. Ζεὺς καταθρόνιος *I* 457. Ζέφυρος, ventus, *B* 147. al. equorum Xanthi et Balli pater *Π* 150. Ἡβη, diis nectar infundit, *A* 2 sq. currum Iunoni arripat *E* 722. Martem lavat *E* 905. Ἡέλιος *Γ* 104. 277. *H* 421. Ὑπερίων *O* 480. (*T* 398.) φαέθων *A* 735. ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει *Γ* 277. cf. *Ξ* 345. invocatur in iureiurando *Γ* 277. *T* 259. Ἡερίβουα, Alouidarum nocera, *E* 389. Ἡετίων, Imbrius, *Φ* 43. Ἡετίων, Cilicum rex, Andromachae pater, *Z* 395—398. 416. *A* 366. *Θ* 187. *I* 188. *Π* 153. *X* 472. 480. *Ψ* 827. Ἡετίων, Podei pater, *P* 575. 590. Ἡϊόνες, in Diomedis regno, *B* 561. Ἡϊόνεύς, Graecus, *Π* 11. Ἡιονεύς, Rhesi pater, *K* 435. Ἡλῆϊοι *A* 671. Ἡλις *B* 615. 626. *A* 673. 686. 698. Ἡλιώνη, Thessaliae urbs, *B* 739. Ἡμαθίη, Pieriae proxima, *Ξ* 226. Ἡμισπεύς, Thebaei filius, Troianus, *Θ* 120. Ἡνοπίδης Σάττιος *Ξ* 444. [*Ψ* 634. Ἡνοψ, Clytomedis pater, Graecus, Ἡνοψ, Troianus, *Ξ* 445. *Π* 401 (?).

Ἡπαντίδης Παρίδας, praeco, *P* 321. Ἡρακλειδῆς Θεσσαλός *B* 679. Τληπόλεμος *B* 653. [690. *O* 640. *T* 98. βίη Ἡρακλῆϊη *B* 658. 666. *E* 638. *A* Ἡρακλῆς, Iovis filius *Ξ* 266. et Alcmenae *Ξ* 324. *T* 98 sq. idem Amphitryonis dictus *E* 392. Eurysthei iussu graves labores suscipit *Θ* 362 sq. *O* 25. 30. *T* 133. eius contra Neleum certamen *A* 690 sqq. Iunonem vulnerat *E* 392 sqq. Plutonem *E* 395 sqq. Troiam evertit *E* 640 sqq. inde Iunonis insidiis Coum insulam delatus *Ξ* 250. *O* 25—28, sed a Iove servatus *O* 29 sq. τεῖχος Ἡρακλῆος *P* 145. Ἡρη, Saturni filia, *E* 721. *O* 383. Iovis soror et uxor *Π* 432. *Σ* 356. 364 sqq. βοῶντις πότινα *A* 551. 568. λευκώλενος *A* 55. 195. 572. suscepta ab Oceano et Tethye *Ξ* 201 sqq. Herculi infesta *T* 97—119. *Ξ* 250—256. ab Hercule vulnerata *E* 392 sqq. a Iove vinceta et de coelo suspensa *O* 18 sqq. Ἡραιστος, Iovis et Iunonis filius, *A* 578 sq. 586. ἀμφιγυῆϊς *Ξ* 239. κλυλοποδίων *Σ* 371. *P* 270. *Φ* 331. χαλός *Σ* 397. κλυτοτέχνης *Σ* 143. coelo a matre deiectus a Thetide receptus est *Σ* 395—405. alio tempore a Iove deiectus Lemnum pervenit a Sintibus benigne exceptus *A* 590—594. Ἡώς *A* 477. *Z* 175. al. homicidii poenas cognati repetunt *B* 661—666. *Ξ* 483 sq. quibus pretio soluto liberantur *I* 632 sq. *Σ* 498 sqq. hospitium sanctum *Z* 224—231. ξένος igitur vel ἱκέτης est αἰδοῖος *Φ* 74 sq. hospitium violatum aut neglectum Iuppiter ulciscitur *N* 623 sqq. hospitii officia *A* 779. Θάλεια, Nercis, *Σ* 39. [dux, *B* 620. Θάλπιος, Euryti filius, Epeorum Θαλυσιάδης Ἐγέπωλος *A* 458. Θάμυρις, Thrax, poeta, *B* 595. Θάνατος *Ξ* 231. *Π* 454. 672. 682. Θωνμακίη, Philoctetae urbs, *B* 716. Θεανώ, Cisseae filia, Antenoris coniux, *E* 70. *Z* 298. *A* 224. Θέμις *O* 87 sq. inter deos hominesque contionum ordini prospicit *P* 4.

- Φέμιστες*, ius fasque sub Iovis patrociniō, *A* 238 sq. *I* 98. *Π* 384—388.
Φεοπρότιον, *Φεοπροπία* *A* 85. 87. 385.
Φεοπρόπος, v. *μάντις*, *οϊωνιστής*.
Φεοράποντες, nobili loco nati, familiares ministrique regum, *I* 201. *A* 620 sq. 843. *T* 143. 281. 392 sq. *Ω* 573—580. 625. bello inprimis regibus adsunt, aurigarum plerumque munere fungentes *A* 227 sq. *E* 111 sq. 319 sqq. *Z* 18 sq. *H* 122. *Θ* 119 sqq. 318 sq. *Π* 737 sqq. *P* 698 sq.
Θεοσίλοχος, *Paeo*, *P* 216. *Φ* 209.
Θεοσίτης, *Graecus*, *B* 212—277.
Θέσπεια, *Boeotiae* urbs, *B* 498.
Θεσσαλός, *Herculis* filius, *B* 679.
Θεστοριδης *Αλκμάων* *M* 394. *Κάλχας* *A* 69. [401].
Θέστορ, *Enopis* filius, *Troianus*, *Π* 401.
Θέτις, *Nerei* filia, *A* 538. *Σ* 36. 38. 52. *Αλοσύδνη* *T* 207. *αογυρόπεζα* *T* 28. *Pelei* uxor *Ω* 59—61. *Σ* 60.
Achillis mater *Ω* 59. *A* 531. al. *Iovem* ab Olympiorum vi defendit advocato *Centimano* *A* 397. *Vulcanum* recepti *Σ* 395 sqq. *Dionysum* *Z* 136.
Θήβαι *Αιγύπτια*, *εκατόμυλλοι* *I* 381.
Θήβαι (*Βοιωτία*) *E* 804. *Z* 223. *K* 286. *Ξ* 114. *Ψ* 679.
Θήβαι *ὑπὸ Πλάκω* *X* 479.
Θηβαῖος, *Eniopei* pater, *Troianus*, *O* 120. [406. *Ξ* 323. *T* 99].
Θήβη *Καδμειώνων*, *επτάμυλλος* *A* 378.
Θήβη *ὑποπλακίη*, *Eetionis* urbs, *A* 366. *B* 691. *Z* 397. 416.
Θησεύς, *Aegei* filius, *A* 265.
Θίσβη, *Boeotiae* urbs, *B* 502.
Θόας, *Andraemonis* filius, *Aetolus*, *B* 638. *A* 527. *H* 168. *N* 92. 216 sqq. *O* 281. *T* 239.
Θόας, *Lemnius*, *Ξ* 230. *Ψ* 745.
Θόας, *Troianus*, *Π* 311.
Θόη, *Nereis*, *Σ* 40. [*E* 152].
Θόων, *Phacnopis* filius, *Troianus*, *Θόων*, *Troianus* alius, *A* 422.
Θόων, *Troianus* alius, *M* 140. *N* 545.
Θοώτης, *praeco*, *M* 343 sq.
Θρασίος, *Paeo*, *Φ* 210.
Θρασύδημος, *Lycius*, *Sarpedonis* minister, *Π* 463 sq.
Θραουμήδης, *Nestoris* filius, *I* 81. *K* 255. *Ξ* 10. *Π* 321. *P* 378. 705.
Θρηάκιη *Σάμος*, *N* 12 sq. *Θρηάκιοι*
- ἵπποι* *K* 559. *Θρηάκιον* *ξίφος* *N* 577.
Θρηάκιος *πόντος* *Ψ* 230.
Θρηάκις, *Θρηάκιες* *B* 595. 844. *A* 533. *K* 434. 487. *Θρηάκιες* *A* 519. 537. *E* 462. *Z* 7. *K* 464. 470. 506. 518. *N* 4. *Ξ* 227. *Ω* 234.
Θρηάκη *I* 5. 72. *A* 222. *N* 301. *T* 485.
Θρόνιον, *Locrorum* urbs, *B* 533.
Θροδόσσα, urbs in extrema *Pyli* ditione ad *Alpheum* sita, *A* 711.
Θρόνον, *Nestoris* urbs, *B* 592.
Θυέστης *B* 106 sq.
Θύμβρη, *Troadis* urbs, *K* 430.
Θυμβραῖος, *Troianus*, *A* 320.
Θυμοίτης, *Troianus*, *Γ* 146.
Θυσοκόος, *haruspex*, *Ω* 221.
Ἰαιρα, *Nereis*, *Σ* 42.
Ἰάλμενος, *Martis* filius, *B* 512. *I* 82.
Ἰαμενός, *Troianus*, *M* 139. 193.
Ἰάνασσα, *Nereis*, *Σ* 47.
Ἰάνειρα, *Nereis*, *Σ* 47.
Ἰάονες *ἐλκεγίτωνες* *N* 685. [479].
Ἰαπετός in *Tartaro* sedem habet *Θ*
Ἰάρδανος, *Elidis* fluvius, *H* 135.
Ἰασος, *Spheli* filius, *Atheniensium* dux, *O* 332. 337.
Ἰαωλκός, *Thessaliae* urbs, ab *Eumelo* regnata, *B* 712.
Ἰδαῖος, *Daretis* filius, *E* 11. 20.
Ἰδαῖος, *Troianorum* *praeco*, *Γ* 248. *H* 276 sqq. 382. 405. 413. 416. *Ω* 325. 470.
Ἰδαῖος *Ζεύς* *Π* 605. *Κροτων* *Ω* 291.
Ἰδαῖα *οὔρεα* *Θ* 170. 410. *A* 196. *M* 19. 253. *O* 79. 169. 237. *Π* 677. *T* 189.
Ἰδη, *κημοὶ* *Ἰδης* *B* 821. *A* 1105. *Φ* 449. 559. *Ψ* 117. *Ἰδη* *πολύπυγχος* *Φ* 449. *X* 171. *πιθήεσσα* *A* 183. *πολυπίδαξ* *Θ* 47. *Ξ* 157. 283. 307. al.
Ἰδης, *Cleopatrae* pater, *I* 558.
Ἰδομενεύς, *Deucalionis* filius, *A* 145. *B* 645. al.
ἱερά, *sacra*, *funt* et *victimis* *hostiisque* *mactatis* *A* 459—462. *B* 403 sq. *Γ* 103 sq. *Z* 93 sq. *K* 292—294. *A* 727—729. *T* 197. *Φ* 131 sq. *Ψ* 147 sq. 864. (*solemne* inprimis *sacrificium* *εκατόμυβη* *A* 443 sqq. *B* 306. *Z* 115. *Ψ* 146.), et *hominum* *tonsis* *capillis* *Ψ* 146, et *mola* *A* 458. *B* 410. *M* 357 sq., et *vino* *libato* *A* 462 sq. *B* 341. *Z* 258 sq. *I* 177. *K* 578 sq. *A* 774 sq. *Π* 225—231, et *suffimento* *I* 499, et *ἀναθήμασι* *Z* 302. *Π* 82 sq.

- K 570 sq. sacra fiunt, ut deorum gratia conciliata bene res gerantur B 400—403. I 357 sq. A 727 sqq. II 231—252. Ω 306. (frustra fiunt, Z 302—311. II 231—252.), ut deorum gratia reconcilietur A 458—463. I 497—501, ut bene factorum gratia referatur Z 527 sqq. K 570 sq. A 706 sq. sacra neglecta deorum iram excitant I 533 sqq. sacris foedus icitur I 103 sq. 268—301, fidesque dictis additur B 341. Γ 300. T 258—268. sacra fiunt per sacerdotes, v. *ἱερεῖς*, per reges patresque familias B 411. Γ 271 sqq. A 772—775. ritus sacrorum A 449. 458—474. B 421—426. Γ 273. I 214. K 294. T 254. locus sacrorum βωμός B 305. 310. A 808. Ψ 148. sub dio B 310. A 808. in montis cacumine X 170 sq. ad fontes B 305. Ψ 148.
- ἱερεῖς*, sacerdotes, certo cultui deoque addicti, A 9 sqq. E 9 sq. Z 298 sqq. II 234 sq. 604 sq. sacerdotum insignia *οκλήπτρον* et *στέμμα* A 14 sq. 28.
- Ἰήλυσος*, Rhodi urbs, B 656.
- Ἰησονίδης Εὐνήος* II 468. 471. Ψ 747.
- Ἰήσων*, princeps Argonautarum, II 469. Φ 41.
- Ἰθαμείνης*, Sthenelai pater, II 586.
- Ἰθάκη* B 632. al.
- Ἰθακήσιος* B 184.
- Ἰθάκη*, Thessaliae urbs, B 729.
- Ἰκάριος πόντος* B 145.
- Ἰκεταονίδης Μελάνιππος* O 546.
- Ἰκετάων*, Laomedontis filius, Troianus, Γ 147. T 238.
- Ἰλήιον πεδίον* Φ 558. [492. 501.
- Ἰλιονεύς*, Phorbantis filius, Ξ 489.
- Ἴλιος* A 71. al.
- Ἴλος*, Dardani filius, T 232. 236. eius sepulcrum K 415. A 166. 372. Ω 349.
- Ἰμβρασιδης Πειρώος* A 520.
- Ἰμβριος*, Mentoris filius, Troianus, *Ἰμβριος Ἡετίων* Φ 43. [N 171. 197.
- Ἰμβρος*, insula, N 33. Ξ 281. Ω 78. 753.
- Ἰξιονή ἀλοχος*, Pirithoi mater, Ξ 317.
- iudicia, v. actio et βασιλῆϊς. iudicii pravi poenas Iuppiter exigit II 383 sq.
- iusta mortuis persolvenda A 452 sq. II 456 sq. 474 sq. P 434 sq. Ψ 8—23. 91. 135. 141 sqq. 237—256. Ω 660—666. 711. 720 sqq. 786 sq.
- Ἰππασίδης Αἰσιόων* P 348. Σώζος A 427. 431. 450. Ψήμιων N 411. Χάρον A 426.
- Ἰππημολογοί* N 5.
- Ἰπποδάμιας*, Troianus, T 401.
- Ἰπποδάμεια*, Anchisae filia, N 429.
- Ἰπποδάμεια*, Pirithoi coniux, B 742.
- Ἰπποδάμος*, Troianus, A 335.
- Ἰππόθοος*, Lethi filius, Pelasgorum dux, B 840. 842. P 217. 288. 313. 318.
- Ἰππόθοος*, Priami filius, Ω 251.
- Ἰπποκόων*, Rhesi consobrinus, K 518. [145.
- Ἰππόλοχος*, Antimachi filius, A 123.
- Ἰππόλοχος*, Bellerophontis filius, Z 119. 197. 206. M 309. 387. P 140.
- Ἰππόμαχος*, Antimachi filius, M 188.
- Ἰππόνοος*, Graecus, A 303.
- Ἰπποτίων*, Troianus, N 792.
- Ἰπποτίων*, Troianus alius, Ξ 514.
- Ἰρή*, Agamemnonis urbs, I 150. 292.
- Ἰρις*, deorum nuntia, O 144. B 786. Γ 121. E 353. 365. Θ 398. 409. 425. A 185 sqq. O 55. 157 sqq. Σ 166 sqq. Ψ 198 sqq. Ω 77 sqq. 143 sqq.
- Ἰσάρδμος*, Bellerophontis filius, Z 197. 203.
- Ἰσος*, Priami filius nothus, A 101.
- Ἰστιάια*, Euboeae urbs, B 537.
- Ἰτυμονεύς*, Hyperochi filius, A 672.
- Ἴτων*, Protesilai urbs, B 696.
- Ἰρεύς*, Lycius, II 417. [145. 287.
- Ἰριάνασσα*, Agamemnonis filia, I
- Ἰριδάμας*, Antenor's filius, A 221 sqq.
- Ἰφυκίλος*, Phylaci filius, B 705. N 698. Ψ 636.
- Ἰρίνοος*, Dexii filius, Graecus, II 14.
- Ἰρις*, Patrocli pellex, I 667.
- Ἰριτιδης Δοχεπιτόλεμος* Θ 128.
- Ἰριτίων*, Otryntei filius, T 382.
- Ἰριτος*, Nauboli filius, Phocensis, B 518. P 306.
- Καβησόθεν*, Thraciae vel Lyciae, N 363.
- Καδμῆιοι* A 391. E 807. K 288.
- Καδμείωνες* A 385. E 804. Ψ 680.
- Κάειρα*, Carica mulier, A 142.
- Καιειδης Κόρωνος* B 746.
- Καιεύς*, Lapitharum rex, A 264.
- Καλήσιος*, Axyli minister, Z 18.
- Καλητοριδης Αἰγαρεύς* N 541. [419.
- Καλήτωρ*, Clytii filius, Troianus, O
- Καλλιάνασσα*, Nereis, Σ 46.
- Καλλιάνειρα*, Nereis, Σ 44.

- Κυλλίαος*, Locrorum urbs, *B* 531.
Κυλλικολώνη, collis prope Troiam, *T* 53. 151.
Καλύδναι, insulae, *B* 677.
Καλυδών, Aetolorum urbs, *B* 640. *I* 530 sq. 577. *N* 217. *Z* 116.
Κάλκμς, Thestoris filius, vates, *A* 69. *B* 300. 322. *N* 45.
Κάμειρος, Rhodi urbs, *B* 656. [403.
Καπαρεύς, Stheneli pater, *B* 564. *A* 109.
Καπανήϊαδης Σθένελος *E* 109.
Καπανήϊος υἱός *A* 367. *E* 108. 241.
Κάπυς, Assaraci filius, Anchisae pater, *T* 239. [150. 292.
Καρδαμύλη, Agamemnonis urbs, *I* 20.
Κάρης *B* 867. *K* 428. [150. 292.
Κάρησος, fluvius ex Ida oriundus, *Karistos*, Euboeae urbs, *B* 539.
Κάσος, insula, *B* 676. [699.
Κασσάνδρη, Priami filia, *N* 366. *Ω*
Καστιάνειρα, *Αιούμηθεν*, Gorgythionis a Priamo mater, *Θ* 305.
Κάστωρ, Helenae et Pollucis frater, *Γ* 237. *ἐπὶ πόδαμος* *Γ* 237.
Καύκωνες *K* 429. *T* 329.
Καύστροις, Asiae fluvius, *B* 461.
Κεάδης Τροίξηνος *B* 847.
Κεβριόνης, Priami filius nothus, Hectoris auriga, *Θ* 318. *A* 521. *M* 91 sq. *N* 790. *Π* 727. 737 sq. 750 sqq.
Κελάδων, Elidis fluvius, *H* 133.
Κένταυροι *A* 832. [631. *A* 330.
Κεφαλλήνες, sub Ulixis imperio, *B* 372—416. pugnae singulari intercedunt *H* 274. milites ad proelium committendum convocant *B* 437—443. ministri publici in sacris faciendis *Γ* 116 sq. 245 sqq. 268 sqq. *T* 196 sq. 250 sq. publici ministri quum sint, sub Iovis tutela et sacrosancti sunt *A* 334. *H* 274. iidem privati regum ministri *A* 320. *Γ* 116. *A* 192. *M* 342. *Σ* 558. *Ψ* 39 sqq. *Ω* 149 sqq. 281 sq. 324.
Κηφισίς λίμνη, in Boeotia, *E* 709.
Κηφισός, Phocidis fluvius, *B* 522.
- Κίονες*, Thraciae gens, *B* 846.
Κίλικες *Z* 397. 415.
Κίλλα, Troadis urbs, *A* 38. 452.
Κινύρας, Cyprius, *A* 20.
Κισοῆς Θεαῖος *Z* 299.
Κισοῆς, Thraciae rex, *A* 223.
Κλειτός, Pisenoris filius, Polydamantis sodalis, *O* 445.
Κλεόβουλος, Troianus, *Π* 330.
Κλεοπάτρι, Idae et Margessae filia, Meleagri coniux, *I* 556.
Κλεωναί, Agamemnonis urbs, *B* 570.
Κλονίος, Boeotorum dux, *B* 495. *O* 340.
Κλυμένη, Helenae ancilla, *Γ* 144.
Κλυμένη, Nereis, *Σ* 47. [iux, *A* 113.
Κλυταιμνήστορ, Agamemnonis con-
Κλυτιδης Δόλορ *A* 302.
Κλύτιος, Laomedontis filius, Troianus, *Γ* 147. *O* 419. 427. *T* 238.
Κλυτομήδης, Enopis filius, *Ψ* 634.
Κνωσός, Cretae urbs, *B* 646. *Σ* 591.
Κοίρανος, Cretensis, *P* 611.
Κοίρανος, Lycius, *E* 677.
Κοπρέης, Eurysthei praeco, *O* 639.
Κόρινθος *B* 570. *N* 664.
Κορώνεια, Boeotiae urbs, *B* 503.
Κόρωνος, Caenei filius, *B* 746.
Κουρήτες *I* 529 sqq. [150. 292.
Κόων, Antenor's filius, *A* 248 sq.
Κρανάη, insula, *Γ* 445.
Κράπαθος, insula, *B* 676.
Κρειοντιάδης Λυκομήδης *T* 240.
Κρείων, Lycomedis pater, *I* 84.
Κρήθων, Dioclis filius, *E* 542.
Κρήτες, *B* 645. *Γ* 230 sq. *A* 251. 265. *N* 219. 255. *Ψ* 450.
Κρήτη, insula, *Γ* 233. *N* 450. 453. *ἐκατόμπολις* *B* 649.
Κροῖσα, Phocidis urbs, *B* 520.
Κροῖσμος, Troianus, *O* 523.
Κροκύλεια, in Ulixis regno, *B* 633.
Κροονίδης = Iuppiter *A* 498. al.
Κροονίαν *A* 397. al.
Κρόνος, ἀγκυλομήτης *B* 205. 319. al.
Κρόνον παῖδες *O* 187 sqq. *Κρόνον Ζεὺς γαίης νέρθε καθείσε* *Z* 204. *ἐν Ταρτάρῳ* *Θ* 478—481.
Κρωμνα, Paphlagoniae urbs, *B* 855.
Κτέατος, Actoris filius, *B* 621. *N* 185.
Κυδοιμός *Σ* 535.
Κύθηρα, insula, *O* 432. 438.
Κυθήριος *K* 268. *O* 431.
Κυλλήνη, Arcadiae mons, *B* 603.
Κυλλήνιος ὄρος *O* 518.

- Κυμοδόκη*, Nereis, Σ 39.
Κυμοθόη, Nereis, Σ 41.
Κύνος, Locrorum urbs, Β 531.
Κυπαρισσῆεις, Nestoris urbs, Β 593.
Κυπάρισσος, Phocensium urbs, Β 519. [760. 883.
Κύπρις = *Ἀφροδίτη* Ε 330. 422. 458.
Κύπρος, insula, Α 21.
Κύτωρος, Paphlagoniae urbs, Β 853.
Κύφος, Thessaliae urbs, Β 748.
Κύων Ὠρίωνος, sidus, Χ 29.
Κῶπαι, Boeotiae urbs, Β 502.
Κῶς, insula et urbs, Β 677. *Κῶως* Ξ 255. Ο 28.
Λάα, Laconiae urbs, Β 585.
Λαίονης, Aemonis filius, Myrmido, Π 197. Ρ 467.
Λαερτιάδης Ὀδυσσεύς Β 173. al.
Λακεδαιμῶν, Β 581. Γ 239. 244. 387. 443.
Λαμπετίδης Δόλων Ο 526.
Λάμπος, Laomedontis filius, Troianus, Γ 147. Ο 526. Ρ 238.
Λάμπτος, Hectoris equus, Θ 185.
Λαόγονος, Biantis filius, Troianus, Ρ 460. [Π 604.
Λαόγονος, Onetoris filius, Troianus,
Λαοδάμας, Antenoris filius, Ο 516.
Λαοδάμεια, Bellerophontis filia, Ζ 197 sqq. [287.
Λαοδία, Agamemmonis filia, Ι 145.
Λαοδίκη, Priami filia, Γ 124. Ζ 252.
Λαόδοκος, Antenoris filius, Δ 87.
Λαόδοκος, Graecus, Ρ 699.
Λαοθόη, Altae filia, Φ 85. Χ 48.
λαοί, regis imperio subiecti Β 25. 62. Ι 97 sqq. Κ 170. Α 136 sq. regi tributa pendant Ι 155. Ψ 296 sq. bello eius imperium sequuntur Β 577 sq. 708. 817. Ν 492—495. Η 550 sq.
Λαομεδοντιάδης Λάμπτος Ο 527. *Πρίαμος* Γ 250.
Λαομέδων, Ili filius, Ρ 236 sq. Hicetaonis, Clytii, Lampi, Priami, Tithoni pater, Ρ 237. Bucolionis pater Ζ 23. — Ε 269. 640 sqq. Η 453. Φ 443. Ψ 348.
Λαπίθαι Μ 128. 181.
 lapidatio Γ 57.
Λαρῖα, Pelasgica urbs, Β 841. Ρ 301.
 lavationes ante preces Ι 171 sq. Π 230 sq. ante sacra facienda Ζ 266—268. Ι 174. Η 231.
Λεωκρίτος, Arisbantis filius, Ρ 344.
Λεκτόν, Idae pars, Ξ 284.
Λέλεγες Κ 429. Ρ 96. Φ 86.
Λεοντεύς, Coroni filius, Β 745. Μ 130. 188. Ψ 837 sqq.
Λεοβίδες Ι 129. 271.
Λέσβος, insula, Ι 129. 271. 664. Ω 544.
Λεύκος, Ulixis sodalis, Δ 491.
Λήθος, Teutami filius, Β 843. Ρ 288.
Λήϊτος, Alectryonis filius, Boeotorum dux, Β 494. Ζ 35. Ν 91. Ρ 601 sqq.
Λήμιος, insula, Α 593. Β 722. Η 467. Θ 230. Ξ 230. 281. Φ 40. 46. 58. 79. Ω 753.
Λητώ, Iovis uxor, Ξ 327. geminos edit Ω 608. Apollinis mater Α 9. 36. Π 849. Τ 413. (Dianae Ρ 71.) — Ε 447. Ρ 40. 72. Φ 497. [663.
Λικύμνιος, Herculis avunculus, Β
Λίλαια, Phocidis urbs, Β 523.
Λιμνῶρεια, Nereis, Σ 41.
Λίνδος, Rhodi urbs, Β 656.
Λιταί, Iovis filiae, Ι 502.
Λοκροί Β 527. Ν 686. 712.
Λύκαστος, Cretae urbs, Β 647.
Λυκάων, Pandari pater, Β 826. Δ 89. Ε 95. 169. 197. 229.
Λυκάων, Priami filius, Γ 333. Τ 81.
Λύκος, 127. Χ 46. Ψ 746.
Λυκίη Β 377. al.
Λύκιοι Β 876. al.
Λυκομήδης, Creontis filius, Ι 84. Μ 366. Ρ 345 sq. Τ 240.
Λυκοοργος, Arcas, Η 142.
Λυκόργος, Dryantis filius, Ζ 130. sqq.
Λυκοφάντης, Troianus. Θ 275.
Λυκόφρων, Mastoris filius, Aiacis minister, Ο 430.
Λύκτος, Cretae urbs, Β 647. Ρ 611.
Λύκων, Troianus, Η 335 sqq.
Λυσησσός, Mysiae urbs, Β 690. Τ 60. Ρ 92. 191.
Λύσανδρος, Troianus, Α 491.
Μάγνητες, Thessaliae gens, Β 756.
Μαλανδρος, Asiae fluvius, Β 869.
Μαυμαλίδης Πείσανδρος Η 193.
Μαῖρα, Nereis, Σ 48.
Μαίων, Haemonis filius, Δ 394.
Μάχαρος ἔδος *Λέσβος* Ω 544.
Μαρτινιή, Arcadiae urbs, Β 607.
μαῖρες, interpretes deorum portentorumque Α 62. 92. Β 831. Ν 663. Ω 221. ab Apolline edoctus Α 72. 86 sq. 384 sq. — vatum augurisque auctoritas addubitata Μ 237—240.

- Μάρις*, Amisodari filius, Sarpedonis sodalis, *II* 319. cf. 328.
Μάρπησσα, Eueni filia, *I* 557.
Μιάης, Diomedis urbs, *B* 562.
Μαστοριδης Λυκόφρων, Cytherius, *O* 438. cf. 430 sq.
Μάστωρ, Cytherius, *O* 430.
Μαχάων, Aesculapii filius, *B* 732. *A* 193 sq. *A* 506 sqq. 651. 833. *Ξ* 3.
Μεγάδης Πέριμος *II* 695.
Μέγης, Phylei filius, *B* 627. *E* 69. *K* 175. *N* 692. *O* 302. 520 sqq. *T* 239.
Μεδεών, Boeotiae urbs, *B* 501.
Μέδων, Oilei filius nothus, *B* 727. *N* 695. *O* 332.
Μέδων, Troianus, *P* 216.
Μελάνθιος, Troianus, *Z* 36.
Μελάνιππος, Graecus, *T* 240.
Μελάνιππος, Hicetaonis filius, Percosius, *O* 547 sqq. 576 sqq.
Μελάνιππος, Troianus, *Θ* 276.
Μελάνιππος, Troianus alius, *Π* 695.
Μέλας, Porthai filius, *Ξ* 117.
Μελέαγρος, Oenei filius, *B* 642. *I* 543 sqq.
Μελίβοια, Philoctetae urbs, *B* 717.
Μελίτη, Nereis, *Σ* 42.
Μενέλαος, Atrei filius, Lacedaemonis rex, *A* 159. *B* 586. al.
Μενεσθεύς, Petei filius, Atheniensium dux, *B* 552. *A* 327. *M* 331. 373. *N* 195. 690. *O* 331.
Μενέσθης, Graecus, *E* 609.
Μενέσθιος, Areithoi filius, Arnensis, *H* 9. [mido, *II* 173.
Μενέσθιος, Sperchei filius, Myr-
Μενοιτιάδης Πάτροκλος *A* 307. al.
Μενοίτιος, Actoris filius, *A* 765. 771. 785. *Π* 14. *Σ* 325. *Ψ* 85. *Μενοιτίων*
υίός = *Πάτροκλος* *I* 202. al.
Μέντης, Ciconum dux, *P* 73.
Μέντωρ, Imbrii pater, *N* 171.
Μένων, Troianus, *M* 193.
Μέρμερος, Troianus, *Ξ* 513.
Μέροψ, Percosius, *B* 831. *A* 329.
Μεσθλής, Maeonum dux, *B* 864. *I* 216.
Μέσση, Menelai urbs, *B* 582.
Μεσσηῆς κρήνη, in Argo Pelasgico, *Z* 457.
μετανάστης = *μέτοικος* *I* 648. [173.
Μηδεσικιάστη, Priami filia notha, *N*
Μηθώνη, Philoctetae urbs, *B* 716.
Μηκιστιάδης Εὐρύαλος *Z* 28.
Μηκιστεύς, Echii filius, Graecus, *O* 333. *N* 422. *O* 339.
- Μηκιστεύς*, Talai filius, *B* 566. *Ψ* 678.
Μήων Βῶρος *E* 43. *Μήορες* *B* 864. 866. *K* 431.
Μηονίη (γῆ) = Lydia *Γ* 401. *Σ* 291.
Μηονίς *A* 142.
Μηριόνης, Moli filius, Idomenci sodalis, *B* 651. *N* 249. al.
Μήστωρ, Priami filius, *Ω* 257.
Μίδεια, Boeotiae urbs, *B* 507.
Μίλητος, Cariae urbs, *B* 868.
Μίλητος, Cretae urbs, *B* 647.
Μινύειος Ὀρχομενός *B* 511.
Μινυήσιος, Elidis fluvius prope Arnenen, *A* 722. [450 sq. *Ξ* 322.
Μίνως, Iovis filius, Cretae rex, *N*
Μνῆσος, Paeo, *Φ* 210.
Μοῖρα *Π* 334. *T* 87. 410. *Φ* 83. 110. *X* 5. 303. *Ω* 132. 209. *Μοῖραι* *Ω* 49.
Μολίονε Ἀκτορίωνε *A* 709. 750.
Μολίων, Thymbraei minister, *A* 322.
Μόλος, Merionis pater, *K* 269. *N* 249.
Μόρως, Hippotionis filius, *N* 792. *Ξ* 514. [739.
Μούλιος, Augiae gener. Epeus, *A*
Μούλιος, Troianus, *Π* 696.
Μούλιος, Troianus alius, *T* 472.
Μοῦσα *A* 604. *B* 594. Olympum habitant, *B* 484. *A* 218. *Ξ* 508. *Π* 112. Iovis filiae *B* 491. 598. *ῥεά* = *Μοῦσα* *A* 1.
Μύδων, Phryx, *Γ* 186.
Μύδων, Atymnii filius, Pylaemenis minister, *E* 580.
Μύδων, Paeo, *Φ* 209. [869.
Μυκάλη, Ioniae promontorium, *B*
Μυκαλησός, Boeotiae urbs, *B* 498.
Μυκῆναι, Argolidis urbs, *B* 569. *A* 376. = *Μυκῆνη* *A* 52. *II* 180. *I* 41. *A* 46. [ραῖοι *O* 643.
Μυκηναῖος Περιφήτης *O* 638. *Μυκη-Μώνης*, Eueni filius, *B* 692. *T* 296.
Μυρίνης σῆμα = *Βατία*, collis prope Troiam, *B* 814.
Μυρμιδόνες *A* 180. *B* 684. al.
Μύρσινος, Elidis urbs, *B* 616.
Μυσοί *B* 858. *K* 430. *N* 5. *Ξ* 512. *Ω* 278.
- Νάσσης*, Carum dux, *B* 867.
Ναβολίδης Ἴριτος *B* 518.
Νεοπτόλεμος, Achillis filius, in Scyro insula educatus, *T* 327.
Νεστοριδης Ἀντίλοχος *Z* 33. *O* 589. *Π* 317. *Ψ* 353 sq. *Θραυμῆδης* *I* 81. *Π* 317.
Νέστωρ, Nelei et Chloridis filius,

- Pylorum rex, *A* 247. *B* 601. *A* 692. al.
Νηλεΐδης Νέστωρ *Ψ* 652.
Νηλεΰς, Pyli rex, *A* 682sq. 717. eius duodecim filii *A* 692.
Νηληϊάδης Νέστωρ *Θ* 100. *K* 87. 555. *A* 511. 618. *Ξ* 42. *Ο* 378. *Ψ* 303.
Νηληϊός υἱός Β 20. *Νέστωρ Κ* 18. *Ψ* 349. *Ἀντιλοχος* *Ψ* 514. *Πύλος Α* 682. *Νηληϊάϊ ἵπποι Α* 597.
Νημερτής, Nercis, *Σ* 46.
Νηρηίδες Σ 38—49.
Νηριον, Ithacae mons, *B* 632.
Νηραΐη, Nercis, *Σ* 40.
Νιόβη Ω 602—617. [671].
Νιρεΰς, Charopi et Aglaidae filius, *B* 508.
Νισα, Boeotiae urbs, *B* 508.
Νίσυρος, insula, *B* 676.
Νοήμων, Lycius, *E* 678. [*Ψ* 612].
Νοήμων, Pylius, Antilochi sodalis, *Νομίων*, Car, *B* 871.
Νότος, ventus, *B* 145. 395.
 numen deorum violatur violatis iis, quae cara habent, *A* 44 sqq.
 nuptiarum ritus *Σ* 491 sqq.
Νύμφη γῆς Ξ 444. *Νύμφαι ὄρεστιάδες*, Iovis filiae, *Z* 420. montium, nemorum, fontium, pratorum incolae *P* 8. 9.
Νύξ, deorum domitrix, *Ξ* 259.
Νυσηϊον, Thraciae mons, *Z* 133.

Ξάνθος, Phaenopis filius, Troianus, *E* 152. [400. 405 sqq].
Ξάνθος, Achilles equus, *Η* 149. *T* 185.
Ξάνθος, Hectoris equus, *Θ* 185.
Ξάνθος, Lyciae fluvius, *B* 877. *E* 479. *Z* 172. *M* 313.
Ξάνθος, fluvius prope Troiam, Iovis filius, *Ξ* 431. *Φ* 2. *Ω* 693. = *Σκάμανδρος P* 74. — *Z* 4. *Θ* 560. *P* 40. *Φ* 15. 146. 332. 383.
ξένος, v. hospitium.

Όγχηστος, Boeotiae urbs, *B* 506.
Όδιος, Achaeorum praeco, *I* 170.
Όδιος, Alizonum dux, *B* 856. *E* 39.
Όδυσσεΰς, Laertis filius, Ithacae rex et Cephallenum dux, *B* 631. al.
Όδρνονεύς, Cabesius, Troium socius, *N* 363. 374. 772.
Όιδιπόδης, Thebarum rex, *Ψ* 679.
Όϊλεύς, Diacis pater, *B* 527. 727. *N* 66. 694. 697. 701. *Ξ* 442. 520. *Ψ* 473. 488. 754.
Όϊλεύς, Bienoris sodalis, Troianus, *A* 93. [712. *Η* 330. *Ψ* 759].
Όϊλιάδης Αΐας Ξ 446. *M* 365. *N* 203.
Όϊνειδης Τυδεΰς E 813. *K* 497.
Όϊνεΰς, Porthoi filius, Calydonis rex, *B* 641. *Z* 216. 219. *I* 535 sqq. *Ξ* 117.
Όϊνόμαος, Aetolus, *E* 706.
Όϊνόμαος, Troianus, *M* 140. *N* 506.
Όϊνοπίδης Έλενος E 707.
Όϊτυλος, Menelai urbs, *B* 585.
Όϊγαλιεύς Εϋρυτος B 596. 730.
Όϊγαλίη, Messeniae urbs, *B* 596. 730.
οἰωνοτήτης s. *οἰωνοπόλος*, auspex, qui ex avium volatu deorum nomen cognoscit, *B* 858. *N* 70. *P* 218. — *A* 69. *Z* 76.
οἰωνοί a dextra conspecti fausta portendunt *Θ* 247—251. *K* 274 sq. *N* 821. *Ω* 315—321, a sinistra infasta *M* 200—229.
Όλιζών, Philoctetae urbs, *B* 717.
Όλοοσσών, Thessaliae urbs, *B* 739.
Όλύμπια δώματα Α 18. al.
Όλυμπιάδες Μούσαι B 491.
Όλυμπος, mons, *πολυδειράς Α* 499. *E* 754. *πολύπυγος P* 5. eius cacumina *Θ* 25. *Ξ* 154. 225. *T* 114. convalles *A* 77. *P* 22. deorum sedes *E* 360. 367. *Θ* 456.
ὄμψή θεῶν P 129.
Όνειρος deus, fallax, *B* 6 sqq.
ὄνειροι, somnia, *ἐκ Διός Α* 63. cf. *B* 6 sqq.
ὄνειροπόλος Α 63. *E* 149.
Όνήτωρ, Iovis sacerdos, *Η* 604.
Όπίτης, Graecus, *A* 301.
Όπόεις, Locrorum urbs, *B* 531. *Σ* 326. *Ψ* 85. [thium *I* 404 sq. oraculum Dodonaeum *Η* 235. *Py*.
Όρέσβιος, Graecus, *E* 707. [284].
Όρέστης, Agamemnonis filius, *I* 142.
Όρέστης, Graecus alius, *E* 705.
Όρέστης, Troianus, *M* 139. 193.
Όρθαΐος, Troianus, *N* 791.
Όρθη, Thessaliae urbs, *B* 739.
Όρμενίδης Διόντωρ I 448. *K* 266.
Όρμένιον, Thessaliae urbs, *B* 734.
Όρμενος, Troianus, *Θ* 274.
Όρμενος, Troianus alius, *M* 187.
Όρνεαί, Agamemnonis urbs, *B* 571.
Όρσίλοχος, Alpei filius, *E* 546.
Όρσίλοχος, Dioclis filius, Pheraeus, *E* 541—549.
Όρσίλοχος, Troianus, *Θ* 274.
Όρχομενός, Arcadiae urbs, *B* 605.

- Ἰοχομενὸς Μαντίως*, Boeotiae urbs, *B* 511. *I* 381. [93 sq.
ῥοσσα, vox s. fama a Iove missa, *B*
Ἰοκρέως, Phrygiae rex, *Γ* 186.
Ἰορνυτείδης Ἰφριτίων *Τ* 383. 389.
Ἰορνυτεύς, Iphitionis pater, *Τ* 384.
Ὀυκάλεγον, Troianus, *Γ* 148.
Ὀυρανίωνες θεοί *Α* 570. *Ε* 373. 898.
Ρ 195. *Φ* 509.
Ὀυρανός, per eum iuratur *Ο* 36.
Ὀφελέστης, Paeo, *Φ* 210.
Ὀφελέστης, Troianus, *Θ* 274.
Ὀφέλιος, Graecus, *Α* 302.
Ὀφέλιος, Troianus, *Ζ* 20.
Ὀχῆσιος, Periphantis pater, Aetolus,
Ε 843.
- Παιήων*, deorum medicus, *Ε* 401.
 899 sq. [155. 205. 211.
Παιόνες *B* 848. *Κ* 428. *Π* 287 sqq. *Φ*
Παιονίδης Ἀγαστροφος *Α* 338. 368.
Παιονίη *Φ* 154. *Ρ* 350.
Παισός, urbs ad Propontidem sita,
Ε 612. = *Απαισός*.
Παλλὰς Ἀθηναίη s. *Ἀθήνη* *Α* 200 al.
Πάλμυς, Troianus, *Ν* 792.
Πάμμων, Troianus, *Ω* 250.
Παναχαιοί, Graeci universi, *B* 404.
Η 73. 159. 327. 385. *Ι* 301. *Κ* 1. *Τ*
 193. *Ψ* 236.
Πάνδαρος, Lycaonis filius, *B* 827. *Α*
 88. *Ε* (95.) 168 sqq. 795.
Πανδίωv, Graecus, *Μ* 372.
Πάνδοκος, Troianus, *Α* 490.
Πανέλληνες *B* 530.
Πανθοίδης Εὐφορβος *Π* 808. *Ρ* 70.
 81. *Πουλυδάμας* *Ν* 756. *Ξ* 450. 454.
Ο 446. *Π* 535. *Σ* 250.
Πάνθοος, Troianus, Euphorbi, Po-
 lydamanantis, Hyperenorius pater, *Ο*
 522. *Ρ* 9. 23 sq. 40. 59.
Πανοπέυς, Epei pater, *Ψ* 665.
Πανοπέυς, Phocidis urbs, *B* 520. *Ρ*
 307.
Πανόπη, Nereis, *Σ* 45. [*B* 854.
Παρθένιος, Paphlagoniae fluvius,
Πάρις *Γ* 325. = *Ἀλέξανδρος* 329. (37.
 cf. 39.) al. *Δύσπαρις* *Γ* 39. *Ν* 769.
Παρρασίη, Arcadiae urbs, *B* 608.
Πασιδνή, Gratiarum una, *Ξ* 269. 276.
Πάτροκλος, Menoetii filius, *Α* 337.
Ι 202. al.
Παφλαγόνες *B* 851. *Ε* 577. *Ν* 656.
Πειραΐδης Πτολεμαῖος *Α* 228.
Πείρωσ, Rhigmi pater, *Ρ* 484.
- Πειροΐθρος*, Iovis filius, *Α* 263. *Β* 741.
Μ 129. 182. *Ξ* 317.
Πείρωσ, Imbrasi filius, Thracum
 dux, *B* 844. *Α* 520.
Πείσανδρος, Antimachi filius, Tro-
 ianus, *Α* 122. 143.
Πείσανδρος, Maemali filius, *Π* 193.
Πείσανδρος, Troianus, *Ν* 601 sqq.
Πεισηνωρ, Cliti pater, *Ο* 445.
Πελάγων, Lycius, Sarpedonis sodal-
 is, *Ε* 695. [*Α* 295.
Πελάγων, Pylus, Nestoris sodalis,
Πελαγός Τενταμίδης *B* 843. *Πε-*
λασγοί *B* 840. *Κ* 429.
Πελασγικός Ζεύς *Π* 233. *Πελασγικὸν*
ἄργος *B* 681.
Πελίης, Alcestidis pater, *B* 715.
Πελλήνη, Agamemnonis urbs, *B* 574.
Πέλωv *B* 104.
Περαῖβοι *B* 749.
Πέρογμος *Α* 508. *Ε* 446. *ἄκρη* *Ε* 460.
Ζ 512. *Η* 21. *Ω* 700.
Περγασίδης Δηϊκόων *Ε* 535.
Περίβοια, Aecessameni filia, Pele-
 gonis mater, *Φ* 142.
Περίορης, Bori pater, *Π* 177.
Περμύθης, Schedii pater, *Ο* 515.
Πέρμοις, Megae filius, *Π* 695.
Περίρας, Eryti filius, praeco, *Ρ* 323.
Περίρας, Ochesii filius, *Ε* 842. 847.
Περιφήτης, Coprei filius, Myce-
 naeus, *Ο* 638.
Περιφήτης, Troianus, *Ξ* 515.
periurii poenas Furiae petunt *Τ*
 259 sq. [*δύτης* *Ζ* 30.
Περικώσιος Μέροv *B* 832. *Α* 329. *Πι-*
Περικώτη, urbs ad Hellespontum
 sita, *B* 835. *Α* 229. *Ο* 548. [320.
Περουέυς, Iovis et Danaes filius, *Ξ*
Περσεφόνηα, ἐπαινή *Ι* 457. 569.
Περσηϊάδης Σθένελος *Τ* 123.
Πετειών, Boeotiae urbs, *B* 500.
Πετώσ, Menesthei pater, *B* 552. *Α*
 327. *Μ* 331. 355. *Ν* 690.
Πήδαιον, Troadis urbs, *Ν* 172.
Πήδαιος, Antenoris filius, *Ε* 69.
Πήδασος, Bucolionis filius, *Ζ* 21.
Πήδασος, Achilles equus, *Π* 152. 467.
Πηδασος, Agamemnonis urbs, *Ι* 152.
 294.
Πήδασος, Troadis urbs, *Φ* 87. *Ζ* 35.
Ρ 92. [140. 152.
Πηλεγών, Axii filius, Troianus, *Φ*
Πηλείδης Ἀχιλλεύς *Α* 146. al.
Πηλείων Ἀχιλλεύς *Α* 188. al.

- Πηλεύς*, Aeaci filius, *Φ* 189. Thetidis maritus *Σ* 85. Myrmidonum rex *Η* 125. al.
Πηληϊάδης Ἀχιλλεύς *Α* 1. al. 466. al.
Πηληϊός δόμος *Σ* 60. 441.
Πηλιάς μελίη *Π* 143. *Τ* 390. *Ρ* 277. *Φ* 162. *Χ* 133. [*Π* 144. *Τ* 391.
Πήλιον, Thessaliae mons, *Β* 744. 757.
Πηνειός, Thessaliae fluvius, *Β* 752. 757.
Πηνέλεως, Boeotorum dux, *Β* 494. *Ν* 92. *Ξ* 487 sqq. *Η* 335 sqq. *Ρ* 597.
Πηρείη = *Πιερίη* *Β* 766.
Πιδύτης, Percosius, *Ζ* 30.
Πιερίη *Ξ* 226.
pietas erga parentes *Α* 477 sq. *Ρ* 302. *Ρ* 343 sqq. pietatis neglectae poenae *Ι* 454 sqq. *Ο* 204.
Πιτθεύς, Aethrae pater, *Γ* 144.
Πιττεύια, Mysiae urbs, *Β* 829.
Πλάκος, Mysiae mons, *Ζ* 369. 425.
Πλάτεια, Boeotiae urbs, *Β* 504.
Πλευρών, Actoliae urbs, *Β* 639. *Ν* 217. *Ξ* 116.
Πλευρώνιος Ἀγκαῖος *Ψ* 635.
Πληιάδες, sidus, *Σ* 486. [*Α* 833.
Ποδαλείριος, Aesculapii filius, *Β* 732.
Ποδάροη, Harpyia, *Η* 150. *Τ* 400.
Πόδαργος, Ilectoris equus, *Θ* 185.
Πόδαργος, Menelai equus, *Ψ* 295.
Ποδάργης, Iphicli filius, Protesilai frater, *Β* 704. *Ν* 693.
Ποδῆς, Eetionis filius, *Ρ* 575. 590.
Πολίτης, Priami filius, *Β* 791 sqq. *Ν* 533. *Ο* 339. *Ω* 250. [*Θ* 276.
Πολυαιμονίδης Ἀμοιπῶν, Troianus,
Πόλυβος, Antenoris filius, *Α* 59.
Πολυδέυκης, Tyndarei et Ledaee filius, pugil, *Ρ* 237.
Πολυδώρα, Pelei filia, *Π* 175.
Πολύδωρος, Graecus, *Ψ* 637.
Πολύδωρος, Priami filius, *Ρ* 407. 419. *Φ* 91. *Χ* 46. [*Α* 148.
Πολύειδος, Eurydamantis filius, *Ε*
Πολύτιδος, vates, *Ν* 663 sqq.
Πολύκτωρ, Myrmido, *Ω* 397.
Πολυμήλη, Phylantis filia, *Η* 180.
Πολύμηλος, Argeae filius, *Π* 417.
Πολυνεϊκής, cum Tydeo contra Thebas copias colligit, *Α* 377.
Πολύξεινος, Eleus, *Β* 623.
Πολυποίτης, Pirithoi filius, *Β* 740 sq. *Ζ* 29. *Μ* 129. 182. *Ψ* 836 sqq.
Πολύφημος, Lapitha, *Α* 264.
Πολυφήτης, Troianus, *Ν* 791.
- Πολυφρόντης*, Autophoni filius, *Α* 395.
Πορθεύς, Oenei pater, *Ξ* 115 sqq.
Ποσειδάων, Saturni et Rheae filius, mare sortitus *Ο* 187—190. love inferior *Ν* 354 sq. artem equestrem docet *Ψ* 307. per eum in certamine equestri iuratur *Ψ* 584. γαιήοχος *Ι* 183. έννοσίγαιος *Η* 455. έννοσίγαιων *Θ* 208. κνωβογαίτης *Ο* 174. moenia Troiae cum Apolline exstruxit *Η* 452 sq. colitur in prinis Aegis *Θ* 203. *Ν* 21, Helicae *Θ* 203. s. in Helicone *Ρ* 404 sq., Onchesti *Β* 506.
Ποσιδήιον ἄλλος, Onchesti, *Β* 506.
puccitia *Ρ* 173 sq. 399 sqq. *Ξ* 333.
Πουλυδάμας, Panthoi filius Troianus, *Α* 57. al. [*pidum*?] *Β* 835.
Πράκτιος, fluvius (an Πράκτιον ορροάμνειος οἶνος *Α* 639.
preces manibus lotis et ad deorum sedes sublatis fiunt (v. lavationes) *Α* 351. 450. *Γ* 318. 350—354. *Η* 177. *Ο* 371. *Ω* 301. preces exaudiuntur, deorumque gratiam et auxilium conciliant *Α* 35—43. 450—457. *Ε* 115—122. *Η* 194 sqq. *Θ* 236—246. *Ι* 499 sqq. *Κ* 278—295. *Ο* 368—378. *Η* 231—252. 513—529. *Ρ* 498 sq. *Ψ* 194 sq. 212 sqq. 546 sq. *Ω* 306—316. alio tempore abnuuntur *Γ* 276—302. *Ζ* 304—311. *Ι* 173. *Η* 231—252.
Πριαμίδης Ἀντιφος *Α* 489. *Δηῖροβος* *Ν* 156. *Δόρυλλος* *Α* 489. *Ἐκτωρ* *Β* 817. al. *Ἐλενος* *Ζ* 76. *Ν* 586. *Ανκάων* *Ρ* 87. *Πολύδωρος* *Ρ* 408. [*Ι* 19. al.
Πριάμος, Troiae rex, *Ρ* 237 sq. *Α*
Προδοήνωρ, Arcilyci filius, Boeotorum dux, *Β* 495. *Ξ* 450. 471.
Πρόδροος, Tenthredonis filius, *Β* 756. 758.
Προδῶν, Troianus, *Ξ* 515.
Προῖτος, Argivorum rex, *Ζ* 157 sqq.
Πρόμαχος, Alegenoris filius, Boeotius, *Ξ* 476. 482. 503.
Πρόνος, Troianus, *Η* 399.
Προτιάωρ, Astynoi pater, *Ο* 455.
Πρύτανις, Lycius, *Ε* 678.
Πρωτεύλαος, Iphicli filius, Thessalorum dux, *Β* 698. *Ν* 681. *Ο* 705. *Η* 286.
Πρωτώ, Nereis, *Σ* 43.
Πτελεός, Nestoris urbs, *Β* 594.
Πτελεός, Thessaliae urbs, *Β* 697.

- Πολεμαῖος*, Piraei filius, *A* 228.
Πυγμαῖοι *Γ* 6.
Πυθώ, πετρήεσσα *I* 405. *Πυθούς*
λαῖνος οὐδός *I* 404. templi divitiae
I 404. = *Πυθών* *B* 519.
Πυλαιμένης, Paphlagonum rex, *B*
851. *E* 576. *N* 643. 658.
Πύλαιος, Lethi filius, Pelasgorum
dux, *B* 842.
Πυλάοτης, Troianus, *A* 491. *Π* 696.
Πυλήνη, Aetoliae urbs, *B* 639.
Πύλοι *A* 248 al.
Πυλοειγής Νέστωρ *B* 54. *Πυλοειγ-*
νέες ἕπποι *Ψ* 303.
Πύλος, Nestoris urbs, *A* 252. *B* 591.
ἡμαθόεις *A* 711. al.
Πύλων, Troianus, *M* 187. [287.
Πυραΐχης, Paeonum dux, *B* 848. *Π*
Πύρασος, Troianus, *A* 491.
Πύρασος, Thessaliae urbs, *B* 695.
Πύρις, Lycius, *Π* 416.

Ῥαδάμανθυς, Iovis et Europae filius,
Ξ 322.
Ῥέα, Saturni uxor, *O* 187. *Ῥεία* *Ξ* 203.
Ῥήνη, Medontis mater, *B* 728.
Ῥήσος, Eionei filius, Thracum rex,
K 435. 474.
Ῥήσος, fluvius ex Ida oriundus, *M* 20.
Ῥίγμος, Pirei filius, Thrax, *T* 485.
Ῥίπη, Arcadiae urbs, *B* 606.
Ῥόδιοι *B* 654.
Ῥόδιος, fluvius ex Ida oriundus, *M* 20.
Ῥόδος, insula, *B* 654.
Ῥύτιον, Cretae urbs, *B* 648.

Σαγγάριος, Phrygiae fluvius, *Γ* 187.
Π 719.
Σαλαμίς, insula, *B* 557. *H* 199.
Σάμος Θρηάκη, insula, *N* 12. *Ω* 78.
753.
Σάμος = *Σάμη* *B* 634.
Σασπηδών, Iovis et Laodamiae fi-
lius, Lyciorum dux, *B* 876. *Z* 199 al.
Σατνιόεις, Mysiae fluvius, *Z* 34. *Ξ*
445. *Φ* 87.
Σάτιος, Enopis filius, *Ξ* 443.
Σέλαγος, Amphii pater, Troianus,
E 612.
Σελητιάδης Εὐήνρος *B* 693.
Σελλήεις, fluvius prope Ephyram, *B*
659. *O* 531.
Σελλήεις, fluvius alius, *B* 839. *M* 97.
Σελλοί, circa Dodonam habitantes,
Π 234.

σῆμα, *v.* *τέρας*.
Σεμέλη, Bacchi mater, *Ξ* 323. 325.
Σήσαμος, Paphlagoniae urbs, *B* 853.
Σητός, urbs ad Hellespontum sita,
B 836. [ianus, *Π* 586.
Σθενέλαος, Ithaemenis filius, Tro-
Σθένειλος, Capanei filius. Diomedis
sodalis, *B* 564. *A* 367. *E* 108. 241.
(319.) 835. *Θ* 114. *I* 48. *Ψ* 511.
Σθένελος, Persei filius, *T* 116. 123.
Σιδόνες, πολυδαίδαλοι, *Ψ* 743.
Σιδονή *Z* 291.
Σιδόνιαι (γυναῖκες) *Z* 290.
Σικύων, Agamemnonis urbs, *B* 572.
Ψ 299.
Σιμόεις, fluvius ab Ida oriundus, *A*
475. *E* 774. 777. *Z* 4. *M* 22. *T* 53.
Φ 307.
Σιμοείσιος, Anthemionis filius, *A* 474.
Σίντιες, Lemni incolae, *A* 594.
Σίτυλον, Aeoli filius, Ephyram ha-
bitans, hominum sollertissimus, *Z*
153 sq.
Σικαίαι πύλαι, Troiae, *Γ* 145. 149.
263. *Z* 237. 307. 393. *I* 354. *A* 170.
Π 712. *Σ* 453. *X* 6. 360.
Σκαμάνδιον πεδῖον *B* 465. *λειμών*
Σκαμάνδιος *B* 467.
Σκαμάνδιος = *Ἄστυάραξ*, Hectoris
filius, *Z* 402.
Σκαμάνδιος, Strophii filius, *E* 49.
Σκάμανδρος, fluvius = *Ξάνθος* *T* 74.
ex Ida monte oriundus *M* 21. du-
plex eius fons *X* 147 sqq. — *E* 36.
77. 774. *H* 329. *A* 499. *Φ* 124.
(136 sqq.) 305. 603. [K 268.
Σκάνδειν, Cytherae insulae portus,
Σκάρονη, Locrorum urbs, *B* 532.
Σκῦρος, insula, *I* 668. *T* 326. 332.
Σκόλος, Boeotiae urbs, *B* 497.
Σμινθεύς, Apollinis cognomen, *A* 39.
Σόλυμοι, Lyciae gens, *Z* 184. 204.
Σπάριτη *B* 582. Iunoni inprimis ada-
mata *A* 52.
Σπειώ, Nereis, *Σ* 40.
Σπερχειός, Thessaliae fluvius, Me-
nesthii pater, *Π* 174 sq. *Ψ* 142. 144.
Στέντωρ, aenea voce instructus, *E*
785.
Συγίος, Atheniensium dux, *N* 195.
691. *O* 329.
Στρατή, Arcadiae urbs, *B* 606.
Στροφιός, Seamandrii pater, *E* 49.
Στύμφηλος, Arcadiae urbs, *B* 608.

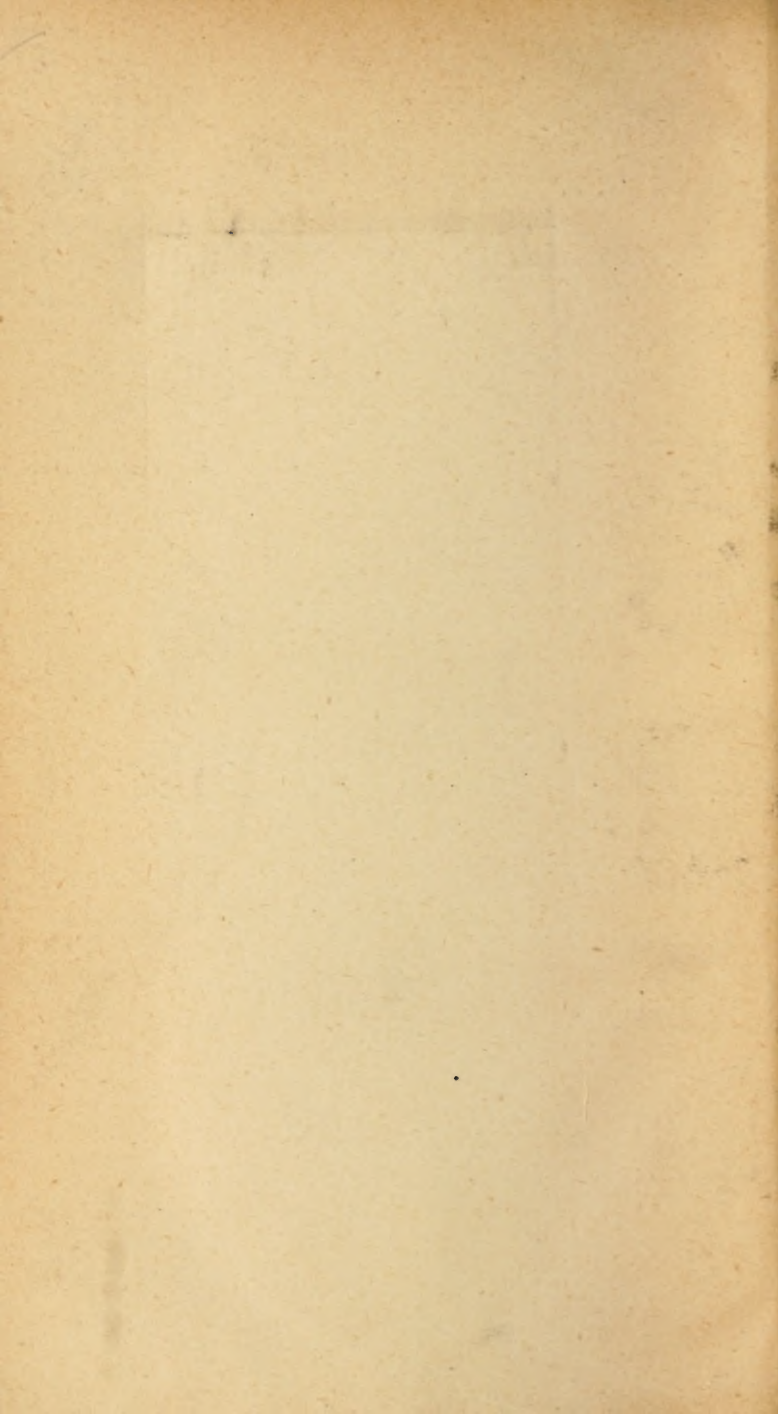
- Στύξ, Tartari fluvius, Θ** 369. ὄρκος
 δεινός *B* 755. *Ξ* 271. *Ο* 37 sq.
Στύρα, Euboeae urbs, B 539.
Σύμη, insula, B 671.
Σφῆλος, Bucoli filius, Iasi pater, Ο
 338. [dux, *B* 517. *P* 306.
Σχεδιός, Iphiti filius, Phocensium
Σχεδιός, Perimedis filius, Phocen-
sium dux, Ο 515 sq.
Σχοῖνος, Boeotiae urbs, B 497.
Σῶκος, Charopis frater, Α 427.

Ταλαιμένης, Maeo, B 865.
Ταλαϊονίδης Μηκιστεύς B 566. *Ψ* 678.
Ταλθύβιος, Agamemnonis praeco,
A 320. *Γ* 118. *Δ* 192. *Η* 276. *T* 196.
 250. 267. *Ψ* 897.
Τάρονη, Maeoniae urbs, E 44.
Τάρταρος, ηερόεις Θ 13. βαθύς *T* 481.
Τάρρη, Locrorum urbs, B 533.
Τεγέη, Arcadiae urbs, B 607.
Τελαμών, Aiacis pater, P 284. 293.
 Teucri pater *Θ* 283. *N* 177.
Τελαμωνιάδης Αίας Θ 267. *A* 7. 542.
 al. [Θ 281. *N* 170.
Τελαμώνιος Αίας B 528. al. *Τεῦκρος*
Τένεδος, insula, Α 38. 452. *A* 625.
N 33.
Τενθρηδών, Prothoi pater, B 756.
 τέρας s. σῆμα, portentum (cf. οἰονοί)
B 308—329. *Θ* 247—251. *M* 200—
 229. — *B* 350—353. *Η* 478 sqq. *Θ*
 75 sqq. 133—138. *Ο* 377 sq. *P* 593—
 596. — *Δ* 75 sqq. — *A* 27 sq. *P*
 547 sq. — *M* 253. — *A* 53 sqq. *Η* 459.
Τενθρανίδης Ἄξυλος Z 13.
Τεύθρας, Graecus, E 705.
Τεῦκρος, Telamonis filius, Θ 283.
 optimus Achaeorum sagittarius, *N*
 313. al.
Τευταμίδης Αἴθος, Pelasgus, B 843.
Τηθύς, Oceani uxor, Ξ 201. 302.
Τηλέμαχος, Ulixis et Penelopes fi-
lius, B 260. *Δ* 354.
Τηροίη, Mysiae urbs, B 829.
Τιθωνός, Aurorae maritus, Α 1. *P*
 237. [559.
Τίρυνς τειχιόεσσα, Argolidis urbs, B
Τίτανος, Thessaliae mons, B 735.
Τιτῆνες ὑποταγτάιοι Ξ 279.
Τιταρήσιος, Thessaliae fluvius, B 751.
Τληπόλεμος, Damastoris filius, Ly-
cius, Η 416.
Τληπόλεμος, Herculis filius, B 653.
E 628 sqq.

Τμῶλος, Lydiae mons, B 866. *P* 385.
Τρηχίν, Thessaliae urbs, B 682
Τροῆχος, Aetolus, E 706.
Τροίκη, Thessaliae urbs, Δ 202. *Τροίκη*
B 729.
Τριτογένεια, cognomen Minervae, Δ
 515. *Θ* 39. *X* 183.
Τροίξην, Diomedis urbs, B 561.
Τροίξηνος, Ceae filius, B 847.
Τροίη Δ 129. al.
Τρωάδες Ω 704.
Τρωαί (γυναικες) Γ 384 al.
Τρωᾶες Α 152 al.
Τρωιάδες Π 831. *Σ* 122. *X* 514. *Ω* 215.
Τρωῖλος, Priami filius, Ω 257.
Τρώς, Alastoris filius, P 463.
Τρώς, Erichthonii filius, P 230. *E* 265.
Τυδείδης Διομήδης E 1 al.
Τυδεύς, Oenei filius, Δ 384. *E* 800.
Z 222. *K* 285. *Ξ* 114.
Τυφώεις ἐναί εἰν Ἀρίμοις B 782 sq.
Τυχίος, coriarius, Η 220.

Τάδες, sidus, Σ 486.
Τάμπολις, Phocidis urbs, B 521.
Τῶης δῆμος, Lydiae, P 385.
Τῆη, Boeotiae urbs, B 500. *E* 708
H 221.
Ῥίλος, Ioniae fluvius, P 392.
Ῥπειροχίδης Ἴτυμορεύς Α 672.
Ῥπείροχος, Troianus, Α 335.
Ῥπείρων, Troianus, E 144.
Ῥπέσσια, Argi Pelasgici fons, B 734.
Z 457.
Ῥπερήνωρ, Troianus, Ξ 516. *P* 24.
Ῥπιορση, Agamemnonis urbs, B
 573.
Ῥπερίων Ἡέλιος Θ 480. *T* 398.
Ῥπνος, Mortis frater, deorum et
hominum dominator, Ξ 231 sqq.
 354. *Η* 454. 672. 682.
Ῥποθῆβαι, Boeotiae urbs, B 505.
Ῥποπλακίη Θῆρη Z 397.
Ῥρίη, Boeotiae urbs, B 496.
Ῥρμίνη, Elidis urbs, B 616.
Ῥρτακίδης Ἄσιος B 837. *M* 96. 110.
 163.
Ῥρτακος, Asii pater, N 759.
Ῥρτιος, Gyrthii filius, Mysorum dux,
Ξ 511.
Ῥρήνωρ, Dolopionis filius, E 76.
Ῥρήνωρ, Hippasi filius, N 411.
Ῥρσείη, Iasonis uxor, Eunci ma-
ter, Η 469.
 vaticinium equi Achillis *T* 404—417.

- Φαῖνος, Asii filius, Abydenus, P 583.
 Φαῖνος, Phorci pater, P 312.
 Φαῖνος, Xanthi et Thoonis pater, E 152.
 Φαῖστος, Bori filius, Maeo, E 43.
 Φαιστός, Cretae urbs, B 648.
 Φάλλης, Troianus, N 791. E 513.
 Φᾶρις, Menelai urbs, B 582.
 Φανουιάδης Ἀπισάων, Troianus, A 578.
 Φειά, Elidis urbs, H 135.
 Φειδίας, Atheniensis, N 691.
 Φειδιππος, Thessali filius, B 678.
 Φένεος, Arcadiae urbs, B 605.
 Φεραί, Thessaliae urbs, B 711.
 Φέρειλος, Harmonidae filius, Troianus, E 59.
 Φέρουσα, Nereis, Σ 43.
 Φηγεύς, Daretis filius, E 11.
 Φηραί, Agamemnonis urbs, I 151. 293. = Φηρή E 543.
 Φηρητιάδης Εὔμηλος B 763. Ψ 376.
 Φθειρωῶν ὄρος, Cariae, B 868.
 Φθίη, Thessaliae urbs, A 155. 169. B 683. I 253. 363. 395. 439. 479. 484. A 766. II 13. T 299. 323. 330.
 Φθίοι N 686. 693. 699.
 Φιλητορίδης Δημοῦχος P 457.
 Φιλοκτήτης, Poeantis filius, B 718.
 Φλεγύαι N 302.
 Φόβος, Martis filius, N 229. A 440. E 739. A 37. O 119.
 Φοῖβος Ἀπόλλων A 43 al.
 Φοίνικες Ψ 744.
 Φοίνικος κοῦρη (= Europa) E 321.
 Φοῖνιξ, Amyntoris filius, I 168. 223. 432. Achillis magister I 438—443. 607. 621. 659. 690. II 196. P 555. T 311. Ψ 360.
 Φόρβας, Diomedae pater, I 665.
 Φόρως, Phaenopis filius, Phrygum dux, B 862. P 218. 312. 318.
 Φραδμοριδῆς Ἀγέλαος, Troianus, Θ 257. [mater, P 40.
 Φρόντις, Panthoi coniux, Euphorbi Φρύγες B 862. Γ 185. K 431.
 Φρυγίη Γ 184. 401. II 719. Σ 291. Ω 545. [696. O 335.
 Φυλάκη, Thessaliae urbs, B 695. N
 Φυλακιδῆς Ἰσμικλος B 705. N 698.
 Φύλακος, Troianus, Z 35.
 Φύλας, Polymelae pater, II 181. 191.
 Φυλαιδῆς Μήγης B 628. E 72. O 519. 528. II 313. T 239.
 Φυλεύς, Megae pater, B 628. K 110. 175. O 530. Ψ 637.
 Φυλομίδουσα, Menesthii mater, H 10.
 Φωκῆς B 517. O 516. P 307.
 Χαλκίς, Aetoliae urbs, B 640.
 Χαλκίς, Euboeae urbs, B 537.
 Χαλκωδοντιάδης Ἐλεφῆνωρ, Abantum dux, B 541.
 Χάλκων, Myrmido, II 595.
 Χάρις, Vulcani uxor, Σ 382 sq.
 Χάριτες E 338. E 267. 275. P 51.
 Χάροπος, Nirei pater, B 672.
 Χάροψ, Hippasi filius, Troianus, A 426.
 Χείρων, Centaurus, medicus, A 219. A 832. II 143. T 390.
 Χερσιδάμας, Troianus, A 423.
 Χίμαιρα, monstrum, Z 179—182.
 Χορμῖος, Lycius, E 677.
 Χορμῖος, Mysus (= Χρόμις B 858. P 218. 494. 534.
 Χορμῖος, Priami filius, E 160.
 Χορμῖος, Pylus, A 295.
 Χορμῖος, Troianus alius, Θ 275.
 Χούση, urbs Apollini dilecta, A 37. 100. 390. 431. 451.
 Χρυσῆς, Chrysa filia, A 111. 143. 182. 310. 369. 439.
 Χούσης, Apollinis sacerdos, A 11. 370. 442. 450.
 Χρυσόθευς, Agamemnonis filia, I 145. 287.
 Ὠκαλή, Boeotiae urbs, B 501.
 Ὠκεανός, ποταμός Γ 5. E 6. al. ἀναλαρρεῖται βαθύροος H 422. ἀνώροος Σ 399. βαθυρρεῖται Φ 195. ex eo universum mare omnesque fluvii et fontes originem ducunt Φ 195—197. Tethysis maritus E 201. 206 sq. 302. 305 sq. θεῶν γένεσις E 201. 302. γένεσις πάντεσσι τέτυκται E 246. ex eo surgunt aurora T 1, sol H 421 sq., astra E 6. Σ 489.
 Ὠλενή πέτρα, Elidis, B 617. A 757.
 Ὠλενος, Aetolorum urbs, B 639.
 Ὠρα E 749. Θ 393. 433. Φ 450.
 Ὠρείθνια, Nereis, Σ 48.
 Ὠρίων, sidus Σ 486. 488.
 Ὠρίωνος κίων, stella, X 29.
 Ὠρος, Graecus, A 303.
 Ὠτος, Aloei filius, E 385. [518.
 Ὠτος, Cyllenius, Epeorum dux, C

7755

Homer

Opera; ed. by Bäumlein. Vol.1.

LGr

H766B

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

—
Do not
remove
the card
from this
Pocket.
—

Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File."
Made by LIBRARY BUREAU

